NORSK LOVTIDENDE

2NEN AVDELING

Samling av lover, resolusjoner m. m.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

1934

Utgiver:
Byråchef M. Hofgaard

GRØNDAHL & SØNS BOKTRYKKERI
OSLO

NORSK LOVTIDENDE

2DEN AVDELING

Samling av love, resolusjoner m. m.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

1934

Utgiver:
Ryvdokf. M. Holgvard

GRØNDAHL & SØNS BOKTRYKKERI
OSLO

NORSK LOVTIDENDE

2nen avdeling
1934

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om at den som i Ringebu herred, Opland fylke, gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, fra 1 juli 1934 å regne skal ha bevilling. 2 janr.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet til overlosen i det sønnenfjelske distrikt. Et fartøi utklarerte fra norsk (Drammen) til utenlandsk (svensk) havn. Da fartøiet kom inn i svensk farvann utenfor omhandlede havn, blev det dirigert tilbake til norsk havn (Menstad) for å laste. Fartøiet ankret ikke i svensk farvann, stoppet ikke og hadde ingen forbindelse med land. 2 janr.

Departementet antok at fartøiet ved sitt nye anløp av norsk havn kom inn under loslovens § 5, 6. passus, og således var fritatt for losplikt både for inn- og utgående.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet angående bruk av piggtråd til gjerde i Tveit herred, Vest-Agder fylke. 3 janr.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet. 3 janr.

Ved kongelig resolusjon av 20 desember 1933 er det bestemt:

«I henhold til § 11 i lov om tilsyn med elektriske anlegg av 24 mai 1929 bestemmes at de i Arbeidsdepartementets foredrag av 20 desember 1933 angitte arter av materiell og apparater for elektriske anlegg skal underkastes kontroll.»

De i Arbeidsdepartementets foredrag angitte arter av materiell og apparater er følgende:

Stikkontaktplugger i alle utførelser til og med 60 A.
Sikringselementer av D-systemet for til og med 200 A.
Automatbrytere i alle utførelser til og med 60 A.
Motorbeskyttelsesbrytere i alle utførelser til og med 60 A.
Nullspenningsbrytere i alle utførelser til og med 60 A.
Stjernetrekantvendere i alle utførelser til og med 60 A.
Ringetransformatorer.

---

*) Kunngj. 6 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 1.

3 janr. I henhold til § 11 punkt 2 i lov om tilsyn med elektriske anlegg av 24 mai 1929 skal departementet fastsette følgende gebyrer som gjeldende inntil videre for kontroll med ovennevnte arter av materiell og apparater:

Prøvegebyr.

Stikkontaktplugger i alle utførelser til og med 60 A	kr.	20,00
Sikringselementer av D-systemet for til og med 200 A	»	20,00
Automatbrytere i alle utførelser til og med 60 A	»	40,00
Motorbeskyttelsesbrytere i alle utførelser til og med 60 A	»	40,00
Nullspenningsbrytere i alle utførelser til og med 60 A	»	20,00
Stjernetrekantvendere i alle utførelser til og med 60 A	»	20,00
Ringetransformatorer	»	20,00

Omsetningsgebyr.

1 % av verdien, beregnet på den i departementets skrivelse av 20 desember 1932 angitte måte (jfr. Norsk Lovtidende for 14 januar 1933).

Videre opheves det ved departementets skrivelse av 20 desember 1932 fastsatte omsetningsgebyr av kr. 0,25 pr. stk. for varmeputer, elektromedisinske apparater og radioapparater for nettilknytning. Isteden fastsettes inntil videre et omsetningsgebyr for de nevnte bruksapparater av ¾ % av verdien.

Ovennevnte bestemmelser trer i kraft fra 1 januar 1934.

3 janr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til et ligningskontor, hvori uttales at det ikke påhviler eieren av et helt bortforpaktet gårdsbruk å inngi næringsopgave. Sådan plikt påhviler derimot forpakteren som driver jordbruksnæring, jfr. landskattelovens § 58, 1. ledd.

4 janr. **Skrivelse** *) fra Handelsdepartementet, hvorefter L o f o t o p s y n e t skal settes i kraft onsdag 31 januar 1934.

4 janr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 94, forsåvidt angår heiseanlegg i H ø n e f o s s.

4 janr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om tillegg til bygningsvedtektene for S a n d a r herred, Vestfold fylke.

---

*) Kunngj. 6 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 1.

Kongelig resolusjon. 5 janr.

I. I henhold til § 23 i lov om kirker og kirkegårder av 3 august 1897 meddeles — med dispensasjon fra lovens §§ 24 og 25 — tillatelse til at der for Svolvær ladested i Vågan prestegjeld og sogn under Lofoten prosti i Hålogaland bispedømme opføres en kirke på den dertil utsette tomt efter en av arkitekt Harald Sund utarbeidet plan.

II. Til kirken, som blir å benevne Svolvær kirke, henlegges inntil videre 20 gudstjenester årlig der blir å ta av de Vågan kirke tilliggende og å avholde til sådan tid som Hålogaland biskop nærmere bestemmer.

Kongelig resolusjon. 5 janr.

I. Ved muntlige hovedforhandlinger i straffesaker og tvistemål skal bydommere bære dommerkappe.

II. Ved muntlige hovedforhandlinger i straffesaker og tvistemål kan herredsdommere bære dommerkappe.

III. Ved muntlige ankeforhandlinger i tvistemål skal overrettsdommere bære dommerkappe.

IV. Kappens utstyr skal være det samme som ved kongelig resolusjon av 7 desember 1889 bestemt for dommere i lagmannsrettene.

V. Ordningen settes i kraft fra det tidspunkt som Justisdepartementet bestemmer.

Kongelig resolusjon *). Den ved kongelig resolusjon av 13 juni 1924 fastsatte godtgjørelse for forkynnelser i private saker foretatt innen Tuddal sogn av Hjartdal herred i Telemark fylke nedsettes fra 1 februar 1934 og inntil videre til kr. 3,20 — tre kroner tyve øre. 5 janr.

Kongelig resolusjon *). 5 janr.

1. I medhold av § 3, jfr. § 1, i midlertidig lov av 6 juli 1933 om utførsel av storsild og vårsild skal det være forbudt inntil 1 januar 1935 å utføre saltet storsild eller saltet vårsild med mindre silden er bestemt til sådan utførsel av en av de av Handelsdepartementet godkjente fiskerorganisasjoner, Storsildlaget eller Stor- og vårsildlaget.
2. Overtredelse av bestemmelsen er straffbar.
3. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon *). 5 janr.

I. I medhold av § 3 i lov av 22 mai 1925 om forbud mot fiske med bunnslepenot bestemmes som gjeldende inntil videre:

*) Kunngj. 6 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 1.

5 janr. a. Reketrålens stentelne fra øre til øre må ikke overstige 26 meter. Hvis skyggetau (tau mellem trålvingen og skovlen) benyttes, skal dette ikke være lenger enn 10 meter mellem trålvingen og skovlen.

b. Trålposens lengde fra enden til stentelnen må ikke overstige 10 meter målt maskerett og utstrakt. Posens lengde fra enden til overtelne kan forlenges ytterligere med inntil 50 masker.

c. Trålposens omkrets regnet rundt ved stentelnens midtpunkt må ikke overstige 500 masker.

d. Stengegarn i posen må ikke benyttes.

e. Maskene i trålen må ikke være større enn 36 omfar pr. alen nytt nett.

II. Denne resolusjon trer i kraft 1 mars 1934. Kongelig resolusjon av 1 oktober 1926 opheves fra samme datum.

5 janr. **Kongelig resolusjon** *).

Landbruksdepartementet får bemyndigelse til å treffe de avgjørelser som etter konsesjonslovene for skog, jord, fjell og myr er tillagt Kongen, når avgjørelsen ikke kan fremby noen tvil. For avgjørelser av konsesjonssøknader etter nevnte lover skal fremdeles gjelde bestemmelsen i kongelig resolusjon av 12 september 1924.

5 janr. **Kongelig resolusjon.**

A. Under navn av Forsvarsrådet anordnes et permanent råd, hvis virksomhet skal være å orientere i militærpolitiske og militære spørsmål samt å formidle samarbeidet innad mellem forsvarets forskjellige grener og utad mellem forsvarsvesenet og andre statsinstitusjoner i spørsmål som vedrører landets forsvar og forberedelsene herfor på alle områder så vel av innen- og utenrikspolitisk og social art som med hensyn til næringslivets organisasjon ved fredsbrudd.

B. Forsvarsrådets faste medlemmer er:

Forsvarsdepartementets chef (formann),
Utenriksdepartementets chef,
Utenriksråden,
Kommanderende general,
Kommanderende admiral,
Formannen i Norges økonomiske selvhjelpsråd (med selvhjelpsrådets direktør som varamann).

Statsministeren kan, om han ønsker, delta i rådet, eventuelt som leder.

Ved behandling av saker som berører andre departementer, tar vedkommende departements chef sæte som

*) Kunngj. 6 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 1.

medlem av rådet efter statsministerens bestemmelse efter forslag fra Forsvarsdepartementets chef. 5 jan

Forsvarsrådets formann kan tilkalle spesielle militære eller civile sakkyndige ved behandlingen av de enkelte saker. Disse sakkyndige har ikke stemmerett i rådet.

For behandling av rent militære saker kan rådet sammenkalles kun med formannen og de militære medlemmer, eventuelt forsterket med tilkalte sakkyndige.

Forsvarsdepartementets chef kan bestemme, at dette departements ekspedisjonschef og avdelingschefer skal være til stede i rådet ved behandlingen av saker som henhører under deres forretningskrets.

På tilsvarende måte kan kommanderende general og kommanderende admiral beordre henholdsvis generalstabschefen og admiralstabschefen til å være til stede under rådets forhandlinger.

Som rådets sekretær fungerer en av Forsvarsdepartementets funksjonærer.

C. Der fastsettes instruks for Forsvarsrådet overensstemmende med et fremlagt utkast.

D. Den ved Kronprinsregentens resolusjon av 20 oktober 1900 anordnede Norges forsvarskommisjon opheves.

Den i post C fastsatte instruks for Forsvarsrådet er sålydende:

§ 1. Forsvarsrådet behandler og avgir uttalelse om de saker som er forelagt rådet av Regjeringen (ved Forsvarsdepartementets chef) eller av Forsvarsrådets arbeidsutvalg (jfr. § 2).

De saker av militær art som rådet i sin almindelighet vil drøfte er:

Krigspolitiske spørsmål,
Militære organisasjonsspørsmål,
Viktige militære kommandosaker (forsvarsplaner m. v.),
Spørsmål om å eske ekstraordinære forsvarsbevilgninger og disses anvendelse,
Landets forsyningssituasjon.

Under rådets møter gir de enkelte medlemmer rådet den nødvendige orientering, hver på sitt område. Formannen kan efter sakenes art aveske rådets enkelte medlemmer uttalelser som tilføies protokollen eller forelegge saken til avstemning innen rådet. Dissenterende vota skal begrunnes og protokolleres.

§ 2. Forsvarsrådet nedsetter et fast arbeidsutvalg som skal bestå av:

Kommanderende general (formann),
Kommanderende admiral,

5 janr. Utenriksråden,
Selvhjelpsrådets formann.
Saker som bare vedrører marinen foredras av kommanderende admiral.

§ 3. Arbeidsutvalget behandler og avgir uttalelse om de saker som forelegges det av Forsvarsrådets formann eller av nogen av arbeidsutvalgets medlemmer.

Til arbeidsutvalgets møter kan tilkalles militære og civile sakkyndige på tilsvarende måte som til Forsvarsrådet.

§ 4. Så vel Forsvarsrådet som dets arbeidsutvalg holder møter en gang hvert kvartal og for øvrig når forholdene gjør det ønskelig.

§ 5. Under forhandlingene så vel i Forsvarsrådet som i arbeidsutvalget føres protokoll av rådets sekretær.

5 janr. **Kongelig resolusjon.**

A. Det ved kongelig resolusjon av 10 mars 1933 i punkt I b tatte forbehold forsåvidt angår forandringer i pensjonsordningen gjøres ikke gjeldende for befals-(underofficers-)skoleutdannet befal som var fast ansatt i fastlønt befalsstilling før 19 november 1917 og som er eller måtte bli utnevnt (konstituert) som fastlønte kapteiner (rittmestre) for å tjenstgjøre i regiments-(festnings-)intendants og organisasjonsmessig kompanichefs stilling i linjen.

B. Dette forbehold gjøres heller ikke gjeldende for sådant befal som allerede er ansatt i lignende stillinger.

5 janr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Sokndal landsogn, Rogaland fylke.

8 janr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til en fylkesmann.
En kommunes refusjonskrav mot en annen kommune for utlegg efter lov nr. 3 av 5 juni 1925 foreldes i 10 år fra utleggene blev gjort. Jfr. Norsk Rettstidende for 1933, side 191.

8 janr. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om forbud mot havning med geit i skogmark i Øyer herred, Opland fylke, undtagen i tiden 1 juni til 1 oktober.

8 janr. **Skrivelse****) fra Arbeidsdepartementet om regulering av matr.nr. 1 b Observatoriegaten i Oslo og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

8 janr. **Skrivelse****) fra Arbeidsdepartementet om regulering av og vedtekter for en del gater på Løkkebergene i Drammen.

---

*) Kunngj. 6 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 1.
**) Kunngj. 15 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 2.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Eidsvoll herred, Akershus fylke. 9 janr.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan og byggevedtekter for strøkene Sagene—Bjølsen—Sandaker i Oslo. 9 janr.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en skattefoged, hvori uttales at der ikke antas å være adgang for en arbeidsgiver til å kreve utlagt porto for trukne skattebeløp erstattet av vedkommende skattekreditor. Forsendelsen av skattebeløpene er i loven (jfr. landskattelovens § 115, 2. ledd) pålagt arbeidsgiveren, som må bære de dermed forbundne omkostninger. 9 janr.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om ophevelse av kapitel 7 og kapitel 8 i politivedtekten for Sarpsborg og om forandring av vedtektens § 75. 10 janr.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Sem herred, Vestfold fylke. 10 janr.

Skrivelse **) fra Handelsdepartementet. 10 janr.

Med hjemmel i lov om metrisk mål og vekt av 14 juli 1922 med senere forandringer og kongelig resolusjon av 30 november 1923 har departementet bestemt at der fra og med 15 januar 1934 skal gjelde følgende forandringer i og tilføielser til reglementet for justervesenet av 15 desember 1922 med senere forandringer:

§ 6 gis følgende ordlyd:

«Justerkamre skal holdes i landets stiftsstæder samt i Stavanger og i Kristiansund N. Et justerkontor skal holdes i Ålesund. Ved justerkontorer skal kunne justeres alle slags mål samt sådanne vektredskaper som ikke er bestemt for kjøp og salg av varer.

Justerdirektøren kan gi justerere som måtte vise sig i besiddelse av den fornødne kyndighet, rett til å justere handelsvekter og handelslodder.»

§ 56 gis betegnelsen § 56 a, og der innskytes umiddelbart efter samme en ny paragraf (56 b) med følgende ordlyd:

«Vektlodder i størrelsen 500 kg for kontroll av jernbanens vognvekter, hvilke lodder revideres hvert annet år.»

§ 102 gis betegnelsen § 102 a, og der innskytes umiddelbart efter samme en ny paragraf (102 b) med følgende ordlyd:

*) Kunngj. 15 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 2.
**) Kunngj. 23 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 3.

10 janr. «For 500 kg.s lodd til bruk ved justering av vekter 100 gram.»

§ 107 forandres til å lyde som følger:

«Slaktkroker, løpekatter, tippvogner og annet lignende skal ha en toleranse (T) som beregnes ved følgende formel:

$$T = K \frac{1}{500} + 10,$$

hvor T angir brukstoleransen i gram, og K redskapets vekt i gram.

Til hvert enkelt anlegg skal de anvendte slaktkroker, løpekatter eller vogner være av samme konstruksjon og ha samme vekt. Justerdirektøren kan i de enkelte forekommende tilfelle tillate avvikelser for konstruksjonen av supplerende redskaper (kroker, løpekatter eller vogner).»

§ 161 gis betegnelsen § 161 a, og der innskytes umiddelbart efter samme en ny paragraf (161 b), sålydende:

«500 kg.s lodder for justering av vekter ..... grunngebyr kr. 15,00 samt kr. 5,00 for hvert lodd som justeres. Ved revisjon og tilbakevisning skal grunngebyret være det samme, men tillegget for hvert lodd kr. 2,50.»

I § 169 b tilføies til slutt følgende:

«Revisjonsgebyret og tilbakevisningsgebyret skal være av samme størrelse som justergebyret.»

I § 176 tilføies til slutt følgende:

«I de tilfelle hvor en forlangt utejustering ikke kan utføres av grunner som nevnt i meterlovens § 31, beregnes et gebyr av samme størrelse som tilbakevisningsgebyret.»

10 janr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Troms, hvori uttales at skatteloven ikke antas å være til hinder for at der ved ligningsarbeidet fremgåes så, at ligningsnevndens sekretær på forhånd utarbeider forslag til ansettelser, således at ligningsnevnden ved sin sammentreden kan ha dette grunnlag å gå ut fra under sitt arbeide. Man forutsetter at der også ved en sådan fremgangsmåte blir full anledning for nevndens medlemmer til å sette sig inn i grunnlaget for de skjønnsmessige ansettelser.

11 janr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om et tillegg til bygningsvedtektene for strøket mellem Bogstadveien, Industrigaten, Majorstuveien og Sorgenfrigaten i Oslo.

11 janr. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet til overlosen i det sønnenfjelske distrikt angående et av en los ved Lillesand krets fremsatt krav på losbetaling av et fartøi som han 13

*) Kunngj. 15 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 2.

november 1933 innloste fra sjøen til Lillesand og senere s. d. til Kalvild. 11 janr.

Det var oplyst, at fartøiet, som var bestemt til Kalvild, fikk los utenfor Lillesand natt til 13 november. Da leden til Kalvild ikke er fyrbelyst, kunde losen ikke ta fartøiet op til bestemmelsesstedet før dagslyset inntrådte. Losen anfører at skibets fører «vilde ha havn» og det blev bestemt at Lillesand skulde anløpes. Her ankredes kl. 1, hvorefter losen gikk fra borde. Kl. 7 kom losen ombord igjen og loste fartøiet til Kalvild. I Lillesand foretokes tollklarering.

Departementet bemerket:

I henhold til loslovens § 3 har et for inngående lospliktig fartøi å betale innseilingspenger og derhos milepenger for distansen fra det sted hvor fartøiet første gang passerer utenskjærsgrensen til fartøiets bestemmelsessted. Et fartøi anses for å ha nådd sitt bestemmelsessted bl. a. når det har ankret i en havn hvor det finnes tollopsyn. Dampskibet Isbjørns losplikt ophørte således da fartøiet ankret i Lillesand. Herfor har det å betale innseilingspenger og milepenger sjøen—Lillesand. Fartøiet er derefter losfritt og må for videre losning betale lospenger efter § 30, 6 eller efter overenskomst.

Kongelig resolusjon. Den civile og geistlige inndelingsgrense mellem Åmot og Nordre Osen sogn, Åmot herred, prestegjeld og lensmannsdistrikt, Hedmark fylke, skal gå efter den i et fremlagt utkast beskrevne linje, således: 12 janr.

Fra syd begynner grenselinjen i Elverum rådele i det punkt hvor delelinjen mellem «Ravskiftsameiet» og «Skog til Ulvåen» støter i rådelet. Følger så denne delelinje mellem «Ravskiftsameiet» og «Skog til Ulvåen» nordvestover til det punkt hvor denne treffer delelinjen mellem «Skog til s. Osa» og «Skog til Ulvåen». Grenselinjen følger så denne delelinje i sydvestlig retning til den treffer teiglinjen på teig nr. 14 til s. Osa. Bøier så mot n.v. og følger så teiglinjen mellem teig nr. 14 og 15 til s. Osa elv. Følger denne elv i nordøstlig retning til østre Æras utløp i s. Osa. Grenselinjen følger så østre Æra i hele dens lengde til Ekornbekkoset. Følger så Ekornbekken i nordlig retning til det punkt hvor denne skjæres av delelinjen mellem søndre og nordre Diset skog (punktet er beliggende mellem Raufjellet og Ekornåsen). Fra dette punkt følges delelinjen mellem søndre og nordre Diset skog vestover til det punkt som skjæres av en linje trukket fra Raufjellets høieste punkt til Hemfjellet. Fra krysningspunktet på nordsiden Raufjellet følger grenselinjen i nordlig retning en rett linje til høieste Hemfjellet (860 m o.h.) nordvest for seterveien mellem Knubliseteren og Østseteren.

12 janr. Fra Hemfjellet går grenselinjen nordover i rett linje til høieste punkt på sydvestre del av Disetknubben (ca. 900 m o.h. og ca. 50 m nordenfor en nu oplagt røs på et stenskjær). Fra Disetknubben går grenselinjen i nordvestlig retning i rett linje til en røs i den for ca. 15 år siden opstukne delelinje mellem Diset og Løsset (rettlinjen Dambuen Fagerfjellet). Nevnte røs ligger ca. 800 skritt vest for det punkt hvor Knubba (Lislåtbekken) skjærer forannevnte delelinje. Fra denne røs går grenselinjen i nordøstlig retning i rett linje til den nuværende røs på Løssetknubben (920 m o.h.) herfra i rett linje i nordvestlig retning til røsen på Stenfjellet (970 m o.h. på rektangelkartet feilaktig kalt Gråfjellet). Fra Stenfjellet går grenselinjen i rett linje i nordvestlig retning til røsen på Slemfjellet (949 m o.h. og på rektangelkartet feilaktig kalt Stenfjellet). Herfra i magnetisk nordretning til rådelet mellem Åmot og Ytre Rendal, ca. 1000 m.

12 janr. **Kongelig resolusjon** *).

I. De i medhold av § 11 nr. II i lov av 19 juni 1931 om A/S Vinmonopolet ved kongelig resolusjon av 13 mai 1932 fastsatte forskrifter om stedlige tilsynsnevnder for monopolets salgs- og/eller skjenkevirksomhet, gis følgende tilføielse:

§ 6. Socialdepartementet kan utferdige instruks for de stedlige tilsynsnevnder.

II. Den under I. fattede beslutning trer i kraft straks.

12 janr. **Kongeleg resolusjon** **) um nye helse-, epidemi- og tuberkulosefyresegner for Lavik og Brekke herad, Sogn og Fjordane fylke.

12 janr. **Kongelig resolusjon** *).

1. Lov om havnevesenet av 24 juni 1933 nr. 8 settes i kraft fra 1 juli 1934.

2. I henhold til lovens § 57 bestemmes at havneavgifter som er fastsatt i henhold til loven om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894, fremdeles blir gjeldende inntil Handelsdepartementet anderledes bestemmer, dog ikke under nogen omstendighet ut over 1 juli 1935. Undtatt herfra er dog de i loven av 10 juli 1894 i paragrafene 16, 47 og 48 nevnte avgifter, som ikke blir å opkreve efter 30 juni 1934. Fra 1 juli 1934 opkreves isteden de i loven av 24 juni 1933 i paragrafene 32 og 40 omhandlede «Havnepenger» og «Fortøiningsavgift».

3. Avgiftsbestemmelser, forskrifter, reglementer, instrukser, valg og lignende i henhold til loven av 24 juni 1933

*) Kunngj. 15 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 2.
**) Kunngj. 15 januar i Lovtid. 1ste deild nr. 2.

kan vedtas og stadfestes før 1 juli 1934 med gyldighet fra lovens ikraftsettelse. 12 janr.

4. Handelsdepartementet bemyndiges til å treffe de bestemmelser og gi de regler som er nødvendige for at loven skal kunne tre i kraft til den fastsatte tid.

Kongelig resolusjon. 12 janr.

A. Det fastsettes instrukser *) for divisjonschefene (distriktskommandochefene) og våbeninspektørene overensstemmende med et fremlagt utkast.

B. Forsvarsdepartementet bemyndiges til å foreta de endringer i instruksene som anses ønskelige.

C. De ved kongelig resolusjon av 10 januar 1910 fastsatte instrukser for divisjons-(distriktskommando-)chefene og for våben-(troppe-)inspektørene med senere endringer og tillegg, jfr. Forsvarsdepartementets skrivelser av 24 februar 1931 og 11 januar 1932, settes ut av kraft.

Skrivelse**) fra Arbeidsdepartementet om forandring i bygningsvedtektene for Holmsbu med omliggende byggebelte og Filtvedt. 12 janr.

Skrivelse ***) fra Forsvarsdepartementet om forandringer i de av departementet fastsatte administrative regler for frivillig militær utdannelse av 10 mai 1933. 13 janr.

Skrivelse †) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Oslo. 15 janr.

Skrivelse ††) fra Socialdepartementet om at den som i Grong herred, Nord-Trøndelag fylke, gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, fra 1 mars d. å. å regne skal ha bevilling. 15 janr.

Skrivelse ††) fra Arbeidsdepartementet om forandring i de gjeldende forbud og innskrenkninger med hensyn til motorvognkjøring i forskjellige gater i Bergen. 15 janr.

Skrivelse ††) fra Landbruksdepartementet. 16 janr.

I kongelig resolusjon av 3 januar 1933 angående opphevelse av skogvedtekter for herredene i Østfold, Akershus, Hedmark, Opland, Buskerud, Vestfold, Telemark og Nord-Trøndelag fylker er i den under punkt a nevnte liste

---

*) Instruksene er inntatt i Medd. til hæren, avd. I nr. 1 for 1934.
**) Kunngj. 15 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 2.
***) Inntatt i Medd. til hæren, avd. 1 nr. 1 for 1934.
†) Kunngj. 23 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 3, jfr. rettelse inntatt i nr. 6.
††) Kunngj. 23 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 3.

16 janr. for Opland fylke ved en inkurie Nord-Fron herred falt ut av listen.

Listen for Opland fylke, skal derfor lyde:

«Biri, Brandbu, Etnedal, Fåberg, Fluberg, Gran, Heidal, Jevnaker, Lesja, Lunner, Nord-Aurdal, Nord-Fron, Ringebu, Sel, Snertingdal, Eina, Sør-Fron, Søndre Land, Vardal, Vestre Gausdal, Vestre Slidre, Vestre Toten, Østre Gausdal, Østre Toten, Øyer, Kolbu, Øystre Slidre.»

17 janr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på Karl A. M. Hansens legat til «Norsk Selskab for Skibbrudnes Redning» (Redningsselskabet) og «Selskabet for Oslo Byes Vel», oprettet ved testament av 12 juli 1932.

17 janr. **Skriv** *) frå Socialdepartementet um at den som i Gloppen herad, Sogn og Fjordane fylke, gjer sig ei næring av å driva herbyrge eller servering av mat og drykk, frå 1 mars 1934 skal ha løyve til det.

17 janr. **Rundskrivelse** nr. 131 fra justerdirektøren.

Bestemmelser om tilvirkeres og forhandleres plikt til å tilstille justerdirektøren visse opgaver om salg av revisjonspliktige måle- og vektredskaper og til å underrette kjøperen om revisjonsplikten.

I henhold til de gjeldende betingelser for justering av vedkommende redskaper og § 9 i lov om metrisk mål og vekt av 14 juli 1922 med senere forandringer fastsettes herved følgende bestemmelser som gjeldende fra og med 1 februar d. å. og inntil videre.

1. Ved salg av ethvert revisjonspliktig måle- eller vektredskap skal tilvirkere eller forhandlere, før kjøpekontrakt undertegnes eller før hel eller delvis betaling for redskapet mottas, sørge for at kjøperen undertegner en skriftlig erklæring om at han er blitt gjort bekjent med at omkostningene ved revisjonen skal bæres av redskapets innehaver.

2. De således undertegnede erklæringer skal av tilvirkeren eller forhandleren opbevares velordnet og ved utløpet av hver måned innsendes til justerdirektøren sammen med en fortegnelse over de i månedens løp solgte revisjonspliktige redskaper med angivelse for hver kjøper av navn og adresse.

3. På forespørsel fra kjøperen om hvorledes det skal forholdes ved revisjonen og hvad denne vil komme til å koste,

*) Kunngj. 23 januar i Lovtid. 1ste deild nr. 3.

skal der meddeles ham oplysninger overensstemmende med følgende: 17 janr.

Det vil av det på redskapet anbragte revisjonsskilt fremgå, når tiden for revisjonen er inne. Redskapets innehaver kan til den tid innsende det til nærmeste justerkammer, hvor revisjonen vil bli utført mot betaling av det til enhver tid gjeldende revisjonsgebyr.

Med justerdirektørens samtykke skal dog revisjonen også kunne foretas der hvor redskapet er i bruk. Herom gjelder følgende:

I distrikter hvor det er mulig for den nu på forhånd fastsatte sats for reiseomkostninger å anordne kombinerte reiser til utførelse av forskjellige revisjonsforretninger, vil sådanne reiser bli foretatt uten rekvisisjon fra innehaverne av vedkommende redskaper. I sådanne tilfelle er godtgjørelsen for reise, kost, transport av normaler samt utejusteringsgebyr for pendeldiskvekter for tiden fastsatt til kr. 3,00 pr. forretning. Da revisjonsgebyret for de mest almindelig brukte pendeldiskvekter for tiden er kr. 2,00, blir utgiftene for en bedrift med en sådan vekt kr. 5,00 pr. år. Har man 2 eller flere vekter, betales for hver av de øvrige kr. 2,00 + 50 øre i utejusteringsgebyr.

For bensinmålapparater er reise- og kostgodtgjørelsen i Østfold fastsatt til kr. 6,00, og i Vestfold til kr. 7,00 pr. stasjon.

For andre revisjonspliktige redskaper er for tiden ikke fiksert bestemte forhåndssatser for reise- og kostgodtgjørelse og for transport av normaler. Utgiftene hertil vil derfor måtte beregnes overensstemmende med det for offentlige tjenestemenn gjeldende regulativ.

Hvis innehaveren av et revisjonspliktig redskap ikke ønsker å sende redskapet til nærmeste justerkammer og heller ikke ønsker å få det revidert på det sted hvor det brukes, efter den på forhånd fastsatte sats for reiseomkostninger, så må han i tide innsende til nærmeste justerkammer rekvisisjon på å få redskapet revidert hos sig mot betaling av de gjeldende gebyrer, og reise- og kostgodtgjørelse i henhold til det for offentlige tjenestemenn gjeldende regulativ. Det anbefales at man i så fall tidligst mulig i kalenderåret innsender rekvisisjonen, idet justervesenet alltid søker å kombinere flere opdrag til utførelse under en reise uten at det dog kan påta sig nogen forpliktelse i så henseende, da det er mulig at der vil kunne stille sig hindringer i veien.

Det er av betydning at redskapets innehaver sørger for å få det revidert i tide. Den tidligere justering (nyjustering eller revisjon) gjelder nemlig kun revisjonsperioden ut, og med mindre redskapet blir justert (revidert) på nytt, blir det

17 janr. da ulovlig i handel og vandel, og politiet vil i så fall bli anmodet om å forsegle redskapet eller eventuelt å foranledige det konfiskert.

Det bemerkes at så vel uaktsom som forsettlig overtredelse av de i henhold til meterloven utferdigede forskrifter er straffbar, og ifølge meterlovens § 9 kan, inntil de begjærte oplysninger er meddelt, efter justerdirektørens bestemmelse, justering nektes for vedkommende tilvirker eller forhandler av alle sådanne måle- og vektredskaper som er undergitt samme betingelser for justering som dem hvorom det er begjært, men ikke erholdt oplysninger.

18 janr. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet til de øvrige departementer.

Offentlige tjenestemenns forhandlingsrett;
jfr. lov av 6 juli 1933.

Efter innstilling fra nærværende departement er det ved kongelig resolusjon av 20 desember 1933 fastsatt et Fellesreglement for utøvelse av forhandlingsretten efter lov om forhandlingsrett for statstjenestemenn m. v. av 6 juli 1933.

Idet man vedlegger en del avtrykk av dette reglement, skal man, under henvisning for øvrig til bestemmelsene i reglementet, bemerke følgende:

Efter § 6 i reglementet blir dette, hvis det måtte være nødvendig, å supplere ved særreglement for hver tjenestegren. Også særreglement vil i tilfelle bli å fastsette av Kongen, og den nødvendige kongelige resolusjon antas å burde utvirkes efter innstilling av det departement, som vedkommende tjenestegren hører under. Man forutsetter imidlertid at eventuelle resolusjoner ikke erhverves uten at nærværende departement har vært gitt anledning til å uttale sig om vedkommende reglementsutkast.

Med hensyn til behandlingen av fremsatte krav om forhandlinger og det offentliges representasjon under sådanne skal man bemerke:

Behandlingen av forhandlingskrav, som angår tjenestemenn under flere departementer og således — ifølge lovens § 4 — av vedkommende hovedorganisasjon skal fremsettes overfor Kongen, forutsettes overtatt av nærværende departement, som i hvert enkelt tilfelle vil utvirke opnevnelse ved kongelig resolusjon av forhandler eller forhandlere for det offentlige.

Forhandlingskrav som alene angår tjenestemenn under et enkelt departement forutsettes behandlet av det pågjeldende

departement. Men dette bør straks sende nærværende departement underretning om hvad forhandlingskravet gjelder, hvem som for det offentlige skal føre forhandlingene, samt om tiden og stedet for disse. Man skal anmode om, at det offentliges forhandlere i de her omhandlede saker blir instruert om, før de tar endelig stilling i en sak, å rådføre sig med vedkommende departement, som for øvrig forutsettes å ville forelegge saken for nærværende departement før der treffes nogen bestemmelse. 18 janr.

En del avtrykk av fellesreglementet er idag herfra tilstillet følgende anerkjente hovedsammenslutninger av tjenestemenn: Statstjenestemennenes aksjonsutvalg, Statstjenestemannsforbundet og Embedsmennenes fellesutvalg, som forutsettes å ville sende avtrykkene i nødvendig utstrekning til sine organisasjoner, forsåvidt disse i henhold til lovens § 2 har opnådd anerkjennelse som forhandlingsberettigede; jfr. Justisdepartementets skrivelse av 21 september 1933.

Med hensyn til de organisasjoner, som har opnådd anerkjennelse som forhandlingsberettigede uten å stå tilsluttet nogen hovedsammenslutning, går man ut fra at de enkelte departementer hver for sitt vedkommende vil gjøre organisasjonene bekjent med det vedtatte fellesreglement. Avtrykk av dette forutsettes også tilstillet de administrasjonschefer som reglementet måtte antas å være av interesse for.

Skriv *) frå Justisdepartementet um politivedtekt for Fjotland herad, Vest-Agder fylke. 18 janr.

Skrivelse fra Socialdepartementet til medisinaldirektøren. 18 janr.

Under henvisning til den bemyndigelse som er gitt ved kongelig resolusjon av 8 juni 1895, bestemmer departementet at kalomelsalve av inntil 80 % styrke, i form, pakning og med bruksrettledning som fastsatt ved kongelig resolusjon av 20 oktober 1933 for utlevering fra apotek og i mengder som medisinaldirektøren nærmere bestemmer, skal opføres i fortegnelsen over de lægemidler, instrumenter og bandasjer som skal medbringes på norske fartøier.

Kongelig resolusjon **) om forbud mot å bygge eller drive industriell virksomhet på eller i det hele bruke til annet enn almindelig dyrking eller beite en del parseller som støter op til Haraldstøtten. 19 janr.

Kongelig resolusjon **) om nye helse- og tuberkuloseforskrifter for Øvre Rendal herred, Hedmark fylke. 19 janr.

*) Kunngj. 23 januar i Lovtid. 1ste deild nr. 3.
**) Kunngj. 23 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 3.

19 janr. **Kongeleg resolusjon** *) um nye helse-, epidemi- og tuberkulosefyresegner for Naustdal herad, Sogn og Fjordane fylke.

19 janr. **Kongelig resolusjon** *) om nye helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Kvæfjord herred, Troms fylke.

19 janr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring av § 9 i politivedtekten for Gol herred, Buskerud fylke.

19 janr. **Skriv** *) frå Justisdepartementet um brigde av § 6 i politivedtekti for Ål herad, Buskerud fylke.

20 janr. **Forskrifter** *) for utførsel og vrakning av håbrand.

Fastsatt av Handelsdepartementet 20 januar 1934 i medhold av lov nr. 16 av 6 juli 1933 om utførsel og innførsel av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr og kongelig resolusjon av 1 desember 1933.

§ 1. Ved utførsel av håbrand (lamna cornubica) skal eksportøren fremlegge attest for at fisken er godkjent som eksportvare av offentlig vraker. Attesten skal fremlegges for tollvesenet, hvis ikke annen ordning er truffet av fiskeridirektøren for bestemte eksportsteders vedkommende.

Fiskeridirektøren kan inntil videre undta fra tvungen vrakning håbrand som er bestemt til andre markeder enn Italia.

All håbrand til andre markeder enn Italia skal før utførselen være «kappet», det vil si befridd for hode og finner (herunder også halefinnen).

§ 2. All vrakning av håbrand ledes av fiskeridirektøren under Handelsdepartementets kontroll.

Begjæring om vrakning (rekvisisjon) rettes til den offentlige håbrandvraker i vedkommende distrikt. Rekvisisjonen må foreligge i god tid før utførselen skal finne sted, og må skje skriftlig på anordnet skjema, med angivelse av når og til hvilket land fisken skal sendes, omtrentlig kvantum som skal vrakes, og hvilket transportmiddel der skal anvendes ved utførselen. Rekvisisjonen skal være datert og underskrevet av rekvirenten. Telegrafisk og telefonisk (muntlig) rekvisisjon godtas, men skal straks efterfølges av skriftlig rekvisisjon på anordnet skjema.

§ 3. Rekvisisjonene innføres i en dertil anordnet protokoll efterhvert som de innkommer, med angivelse av datum og klokkeslett.

---

*) Kunngj. 23 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 3.

§ 4. Når rekvisisjonen er mottatt, påligger det vrakeren snarest mulig å besørge vrakningen utført overensstemmende med de fastsatte regler. 20 janr.

§ 5. Rekvirenten plikter å holde tilstrekkelig med folk til å utføre det arbeide som utkreves under vrakningen. Vrakeren har rett til å forlange fjernet dem som ikke efterkommer de pålegg vrakeren gir i forbindelse med vrakningen.

§ 6. Pakking og innlasting av håbrand som skal vrakes til utførsel, må ikke foretas før vraker er kommet til stede.

§ 7. Vrakning av håbrand til utførsel skal skje umiddelbart før partiets avsendelse. Vrakeren må påse at den vrakede fisk holdes således avsondret at den ikke kan ombyttes med annen fisk.

Skulde det hende at utførselen — efterat vrakningen har funnet sted — av uforutsette grunner blir forsinket, må vrakeren nøie forvisse sig om at fisken ved avsendelsen ikke har vært gjenstand for kvalitetsforringelse — om nødvendig ved hel omvrakning. Hvorvidt ny vrakning skal foretas, avgjøres efter vrakerens skjønn i hvert tilfelle.

§ 8. Når eksportvraket fisk skal innlastes i skib, jernbanevogn eller annet transportmiddel, skal vrakeren ha nøie innseende med at dette foregår på en sådan måte at hverken emballasjen eller varen utsettes for skade. Han har også å påse at den innlastede fisk blir anbragt under sådanne forhold og under sådan anvendelse av is eller annen avkjøling at varens kvalitet kan bevares under hele transporten.

Iakttas ikke de pålegg som vrakeren gir i dette øiemed, skal han hindre utførselen av partiet ved å nekte å utstede vrakerattest.

§ 9. Forekommer der mangler ved innlastningsrummet, eller er der andre forhold som vrakeren frykter muligens vil kunne komme til å skade partiet, uten at disse er av den art at han finner grunn til å nekte utstedelse av attest, skal han gjøre bemerkning om vedkommende forhold på attesten.

§ 10. Håbranden blir å vrake i to klasser: eksportvare og vrak.

Eksportvaren skal bestå av velbehandlet, absolutt sund og frisk fisk, som er tilstrekkelig nyfisket til å tåle den forestående transport.

Den fisk som ikke opfyller fordringene til eksportvare, blir «vrak» og tillates ikke utført. Vrakerens avgjørelse er endelig.

§ 11. Attest for håbrand som er godkjent som eksportvare utferdiges av vrakeren på dertil anordnet skjema. Attesten skal inneholde oplysning om: transportmiddel (skibets

20 janr. navn, jernbanevognens nummer), avsender, merke, bestemmelsessted og partiets størrelse (f. eks. 1 jernbanevogn, 10 kasser eller lignende).

§ 12. Det er ikke tillatt vrakeren å gi attest for annet enn hvad der er nevnt i §§ 9, 10 og 11.

§ 13. Avsenderen av et godkjent parti fisk skal bringe samtlige de for partiet utferdigede konnossementer eller fraktbrev til vrakeren, eller til den som vrakeren har bemyndiget dertil, for å få dem avstemplet og bilagt med vrakerattest.

§ 14. I den utstrekning vrakervesenet har anledning til det, skal det imøtekomme begjæringer om eksportvrakning, selv om sådan ikke måtte være påbudt (se § 1). I sådanne tilfelle benyttes samme fremgangsmåte som ved tvungen vrakning.

§ 15. For vrakning som er påbudt av det offentlige (tvungen vrakning) erlegges ingen avgift.

For annen (frivillig) vrakning betales 20 øre pr. 100 kg, dog ikke under kr. 5,00.

§ 16. For vrakning (tvungen og frivillig) utenom ordinær arbeidstid erlegger rekvirenten timebetaling. Nærmere regler herfor utferdiges av fiskeridirektøren.

§ 17. Vrakervesenets personale skal avlegge løfte på ære og samvittighet om å ville utføre vrakningen efter beste skjønn efter de opstillede regler.

Personalet har taushetsplikt forsåvidt angår forhold av privat forretningsmessig natur, som man måtte bli kjent med under utøvelsen av sin gjerning, og som man ikke plikter å avgi rapport om til de overordnede eller til påtalemyndigheten.

§ 18. Fullbyrdet eller forsøkt overtredelse av disse forskrifter kan straffes med bøter. Forinnen forelegg utferdiges eller tiltale reises, blir fiskeridirektørens uttalelse å innhente.

§ 19. Disse forskrifter trer i kraft 1 februar 1934 og blir gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til 1 juli 1936.

20 janr. **Skriv** *) frå Socialdepartementet um brigde i den vedtekta som gjeld um stengjingstid for utsalsstader i K l e p p herad, Rogaland fylke.

22 janr. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til fylkesmennene.

Lykkespill.

Særlig om lykkespill med merker som gevinster.

I rundskrivelse av 7 januar 1931 innskjerpet departementet bestemmelsene om lykkespill. Man hadde særlig for øie de tallrike s p i l l e a u t o m a t e r som stadig syntes å

*) Kunngj. 31 januar i Lovtid. 1ste deild nr. 4.

bli mer utbredt. Og det blev uttalt i rundskrivelsen at poli- 22 janr
tiet burde ofre disse ting større opmerksomhet enn hittil syntes å ha vært tilfelle.

Departementet finner pånytt å måtte innskjerpe dette. Efter hvad man er bekjent med foregår det fremdeles i adskillig utstrekning spill av denne art omkring på skytebaner og tivolier, i fornøielsesavdelinger på varemesser o. lign., spill som det under enhver omstendighet er vanskelig å føre kontroll med, således at det i ly av meddelte polititillatelser lett vil kunne foregå ulovligheter, selv om det som vedkommende har søkt og fått tillatelse til, i og for sig ikke strider mot noen lovbestemmelse. Jfr. i denne forbindelse det anførte i rundskrivelsen av 7 januar 1931 om at det ved hjelp av disse litet kontrollerbare apparater også kan skje likefrem bedragersk virksomhet.

Ikke sjelden opnår arrangørene tillatelse til opstilling av automatiske spilleinnretninger under påberopelse av at gevinstene bare skal bestå i merker, som ikke kan innveksles i penger. Allerede vanskeligheten med å føre en effektiv kontroll hermed tilsier at man bør være forsiktig med å tillate slike «merkespill». Mottatte meddelelser tyder på at merkene ofte blir erstattet med gangbar mynt så snart politiet ikke er til stede. Men departementet er ved nærmere undersøkelser kommet til det resultat, at det overhodet ikke er lovlig adgang til å tillate denne slags spill selv hvor gevinstene består i merker. Den bestemmelse som er blitt påberopt er § 2, annet ledd, i lotteriloven av 14 juni 1851 om adgang for politiet til under særlige omstendigheter å tillate bortlodning av «løse eiendeler». Hermed siktes imidlertid efter forarbeidene til gjenstander som har bruksverdi, hvad de omhandlede merker ikke har. Slike merker har alene verdi som byttemiddel (som regel begrenset til området for vedkommende fornøielsesavdeling m. v.) og må formentlig i det hele bli å sidestille med penger som heller ikke går inn under uttrykket «løse eiendeler», jfr. i denne forbindelse Rettst. for 1917 s. 334 flg. De nevnte spilleinnretninger antas videre, hvad enten gevinstene består i penger eller merker, også å rammes av straffelovens § 383 som i tilfelle blir å anvende ved siden av lotterilovens § 4.

Under henvisning hertil skal man be henledet opmerksomheten på disse forhold for å søke å komme bruken av disse apparater til livs. Man går ut fra at politiet herefter kategorisk nekter enhver art av spilleautomater o. lign. apparater hvor man anvender penger eller pengers verd (merker e. lign.),

22 janr. hvad enten apparatene er opstillet på fornøielsesavdelinger, skytebaner, sportshaller, kafeer e. lign. steder (herunder også skib).

Man skal be hr. fylkesmannen gjøre samtlige politimestre og lensmenn innen Deres distrikt kjent med foranstående.

22 janr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om politivedtekt for Andørja herred, Troms fylke.

22 janr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Bodin herred, Nordland fylke.

23 janr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Målformen i statstjenesten.

Hol herredstyre i Buskerud fylke har ved vedtak av 13 ds. erklært sig nøitral i målspørsmålet.

23 janr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om tobakksvedtekt for Sørum herred, Akershus fylke.

23 janr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til en fylkesmann.

Den av departementet fastsatte begrensning av de kurpenger som tuberkulosehjemmene kan beregne for patienter som er lagt inn efter § 6 i tuberkuloseloven av 8 mai 1900, tar bare hensyn til statens refusjonsandel. Lovbestemmelsen om departementets adgang til å sette en grense opad for statens refusjonsandel antas ikke ubetinget å få anvendelse på fylkeskommunens og vedkommende opholdskommunes plikt. Hvorvidt disse kan påberope sig begrensningen, vil derfor avhenge av om der er tatt forbehold herom overfor vedkommende anstalt. Efter nevnte lovs § 13, 4. avsnitt, kan opholdskommunen ikke belastes med mer enn halvdelen av de utgifter som blir tilbake, når statens andel er refundert.

24 janr. **Kongelig resolusjon** *). I fiskerivesenet anerkjennes Klippfiskvrakernes forening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2.

24 janr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved frøken Pernille Nielsens testament av 10 januar 1931 oprettede «Vraker Berge Nielsen og hustru Dorothea Nielsens legat» for verdige trengende av borgerstanden i Bergen.

24 janr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Salomon Ulriksens gavebrev av 29 april 1911 oprettede «Salomon Ulriksens legat» til verdige trengende i Vega herred.

*) Kunngj. 31 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 4.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til skoledirektøren i Oslo bispedømme i anledning av følgende spørsmål: 24 janr.

1. Bør utleveringen i henhold til skolelovens § 61 bare skje gjennem skolen?
2. Kan det trekkes et skille mellem forsorgsunderstøttede og ikke forsorgsunderstøttede?
3. I tilfelle av utlevering gjennem forsorgsvesenet, kan det da gjøres trekk i understøttelsen?

Det er oplyst at vedkommende skolestyre 25 september 1933 har fattet sådan beslutning:

1. Skolekontoret utdeler det nødvendige skotøi til barn hvis foreldre ikke er fattigunderstøttet, når skolens overlærer og kretsformann anbefaler andragendet.
2. I de tilfelle hvor vedkommende barns foreldre er fattigunderstøttet, vil skolen straks henvise vedkommende forsørger til fattigstyrets verge eller kretsformann, som da utstyrer vedkommende barn med det nødvendige for å søke skolen. Spørsmålet om trekk i slike tilfelle utstår, og avgjøres av fattigstyret.

Skolestyret har et beløp til utdeling av klær og skotøi til trengende skolebarn, hvis forsørgere ikke er fattigunderstøttet. Understøttelsessatsene for fattigunderstøttede er maksimalsatser hvori skulde være innbefattet bidrag også til klær og skotøi for skolesøkende barn. Og fattigstyret synes da å hevde at understøttelsen her i sin helhet er fattighjelp og har dennes rettsvirkninger. Når det undertiden blir nødvendig å yde bidrag til skoleutstyr utover maskimalsatsene, avgjør fattigstyret om dette skal komme til fradrag ved senere fattighjelp til forsørgeren.

I anledning herav har departementet bemerket:

Loven hjemler ingen adgang til å sondre mellem barn av fattigunderstøttede og ikke fattigunderstøttede forsørgere Hjelp til skoleutstyr blir i begge tilfelle å betrakte som en skoleutgift, uten hensyn til om den ydes av skolestyret eller fattigstyret, og uten hensyn til om den ydes til forsørgere som er fattigunderstøttede eller til forsørgere som ikke er fattigunderstøttede. Lovens § 61 forutsetter som den normale ordning at sådan hjelp ydes av skolestyret. Bare forsåvidt særskilte midler for dette øiemed ikke er stillet til skolestyrets rådighet, kan dette henvende sig til fattigstyret. Besvarelsen av spørsmål 3 beror ikke på nogen fortolkning av skoleloven; man finner derfor ikke å kunne avgi nogen uttalelse om dette spørsmål.

24 janr. **Cirkulære** fra Poststyret.

Tjenestemerker kan benyttes til å avgjøre avgift for etterspørsel efter postsendinger som har vært frankert med tjenestemerker fra statsinnretning. I så fall vil dog ikke tilbakebetaling kunne finne sted efter reglementets kap. III § 33, tredje ledd.

26 janr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Grosserer Julius Gundersens legat til premier for god behandling av dyr», Kristiansand, oprettet ved testament av 15 november 1919.

26 janr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Grosserer Julius Gundersens legat til fordel for ubemidlede tuberkuløse», Kristiansand, oprettet ved testament av 15 november 1919.

26 janr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Grosserer Julius Gundersens legat til rekreasjonsophold for ubemidlede kvinner», Kristiansand, oprettet ved testament av 15 november 1919.

26 janr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Grosserer Julius Gundersens legat til fordel for ubemidlede kreftsyke», Kristiansand, oprettet ved testament av 15 november 1919.

26 janr. **Rundskrivelse** fra Poststyret til fylkesmennene.

Man er blitt bekjent med at stats- og kommunale myndigheter tildels sender tjenestemerker sammen med betaling til leverandør, for at leverandøren skal bruke merkene på de postsendinger som inneholder hans kvittering.

Poststyret antar at det ikke er adgang hertil, idet en leverandør efter vanlige regler selv skal betale portoen for den kvittering han gir. Jfr. skrivelse av 2 april 1890, inntatt i «Norsk Lovtidende».

27 janr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Karen og Peder Pedersens arvingers gavebrev av 30 august 1933 oprettede «Peder og Karen Pedersens legat til trengende i Skudeneshavn»

27 janr. **Stadfesting** — gjevi av Socialdepartementet — på «Kittel Johnsen Holtes gåve til Landvik kyrkje og bibellag», skipa ved testament av 15 november 1932.

29 janr. **Stadfesting** — gjevi av Socialdepartementet — på «Aanen Tellefsen Aavitslands legat til hjelp for gardbrukarborn i folkeskulen i Evje», skipa ved testament av 31 januar 1925.

Stadfesting — gjevi av Socialdepartementet — på «Furer Aa. Aavitslands legat for bygdesogegransking i Evje», skipa ved testament av 31 januar 1925. 29 r.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Ragnhild og John Leetengs gavebrev av 18 oktober 1909 oprettede «Kersti Leetengs legat» til beste for tuberkuløse i Skåret, Ljørdalen og Støa skolekretser, Trysil. 29 janr.

Kongelig kunngjøring *) [1]) om forlengelse av sesongtollen for friske epler og pærer. 30 janr.

Den for friske epler og pærer, Frukter 1 d, inntil utgangen av januar gjeldende grunntoll, kr. 0,40 pr. kg, forlenges til å gjelde til og med 18 februar 1934.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan og bygningsvedtekter for gnr. 84 bnr. 2 Bjerke, Østre Aker, Akershus fylke. 30 janr.

Skrivelse fra Poststyret til fylkesmannen i Telemark, hvori uttales at underfogder og lensmenn kun kan bruke tjenestemerker på verdibrev, rekommanderte postsendinger, pakker og postanvisninger når disse kan betegnes som statens post. Jfr. postlovens § 2 og frankeringsreglementets § 4, IV. 31 janr.

Fremsendelse av dokumenter og penger mellem de nevnte tjenestemenn i deres egenskap av bidragsfogder regnes som statens post.

Fremsendelse av remisser for inkasso av fremmede kommuners skatter regnes derimot som kommunal post.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Cathrine Staalesens legat til fordel for Kristiansands diakonisseforening» oprettet ved testament av 26 november 1928. 1 febr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Cathrine Staalesens legat til fordel for Domkirkens menighetspleie i Kristiansand», oprettet ved testament av 26 november 1928. 1 febr.

Kongelig resolusjon. Der fastsettes reglement for sproglig-historisk embedseksamen overensstemmende med et fremlagt utkast — sålydende: 2 febr.

§ 1. Det sproglig-historiske embedsstudium forutsetter eksamen artium på den sproglig-historiske linje med latin, eller eksamen

*) Kunngj. 31 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 4.

[1]) St.besl. 29 januar. Se St.prp. nr. 14. Innst. S. nr. 9. St.tid. s. 186—190.

2 febr. på en av de andre gymnasielinjer, og da med tillegg av forberedende prøve i latin (det pensum som blir gjennemgått i tre semesters kursus ved Universitetet).

§ 2. Sproglig-historisk embedseksamen har to grader:

a. En lavere grad — adjunkteksamen — som omfatter tre fag. Denne eksamen gir rett til tittelen cand. mag.

b. En høiere grad — lektoreksamen — som også omfatter tre fag. Av dem studeres de to som bifag (med samme omfang som fagene ved adjunkteksamen), og ett studeres som hovedfag. Denne eksamen gir rett til tittelen cand. philol.

§ 3. Fagene ved sproglig-historisk embedseksamen er følgende:

1. Morsmål med gammelnorsk, sprog og litteratur.
2. Tysk, sprog og litteratur.
3. Engelsk, sprog og litteratur.
4. Fransk, sprog og litteratur.
5. Latin, sprog og litteratur.
6. Gresk, sprog og litteratur.
7. Historie.
8. Geografi med etnografi.

De tre fagene ved adjunkteksamen velges blandt dem som har plass i middelskolens fagkrets. Men kandidaten har adgang til å bytte ett av disse fagene med fransk, latin eller gresk. Av de to andre fagene må i så fall minst ett være sprogfag.

Fagene ved lektoreksamen velges fritt innenfor hele fagkretsen.

§ 4. Sproglig-historisk embedseksamen avholdes i slutten av hvert semester ved en eksamensdeputasjon, som er opnevnt av Det historisk-filosofiske fakultet.

Adjunkteksamen blir tatt samlet eller i avdelinger på ett eller to fag.

Lektoreksamen blir tatt i to eller tre avdelinger. Hver avdeling omfatter ett eller to fag. Hovedfaget blir tatt i siste avdeling. Dessuten kan man ta lektoreksamen efter fullført adjunkteksamen ved tilleggsprøve i det av fagene som man velger til hovedfag.

Er der særlige grunner for det, kan en studerende søke dispensasjon fra forskriftene om rekkefølgen av fagene. Saken avgjøres av Det akademiske kollegium efter innstilling fra Eksamensdeputasjonen.

Hvert fag utgjør en enhet for sig, og eksamen i faget kan bli tatt om igjen særskilt. Såfremt kandidaten ønsker å underkaste sig fornyet prøve i noen av de anmeldte fag, må anmeldelse derom skje forinnen testimoniet for fullført eksamen er utstedt. Den sist opnådde karakter i vedkommende fag blir å legge til grunn ved beregningen av hovedkarakteren og å opføre i testimoniet.

Kandidaten melder sig til eksamen hos sekretæren ved fakultetet.

Ved anmeldelsen til eksamen skal kandidaten betale den til enhver tid fastsatte avgift. Ny eksamensavgift må betales ved fornyet prøve.

§ 5.*) Ved skriftlig og muntlig prøve til sproglig-historisk embedseksamen stilles følgende krav i de enkelte fagene:

---

*) Kandidaten kan efter konferanse med lærerne i faget bytte ett eller flere av de verker som er nevnt i studieplanen, med andre av tilsvarende betydning og omfang.

I. Morsmål med gammelnorsk. 2 febr.

A. *Ved adjunkteksamen og som bifag.*

I. Kjennskap til den gammelnorske grammatikk. Oversikt over den gamle norsk-islandske litteratur og den gamle mytologi. Kjennskap til et litteraturutvalg i originalsproget som omfatter sagaer og eddadikt. Dessuten lesning i oversettelse av et rikere utvalg av sagaer og kjennskap til norrøne gude- og heltesagn.

II. Oversikt over norsk sproghistorie. God kjennskap til grunnlaget for de moderne skriftformer og deres grammatikk, sikkerhet i skriftlig behandling av de offisielt anerkjente målformer. Kjennskap til folkemålets historiske grammatikk og bygdemålenes inndeling. Kjennskap til det viktigste av formlæren i moderne dansk og svensk. Øvelse i å lese svensk.

Oversikt over den nyere norske litteraturs historie. Ved siden herav mer inngående kjennskap til de viktigste klassiske forfattere. Dessuten kjennskap til hovedtrekkene av den svenske og den danske litteraturs historie.

Sproglig, litterært og realt studium av et utvalg av nyere norsk litteratur, omfattende folkediktning i prosa og vers og de viktigste klassiske forfattere, navnlig fra det 19de århundre. Dessuten bør kandidaten ha kjennskap til enkelte hovedverker i den danske og den svenske litteratur og til verker av de nyeste norske forfattere i begge de her i landet brukte målformer.

III. Om litteraturpensumets omfang og hvilke forfattere og hvilke verker kreves lest henvises til studieplanen.

B. *Som hovedfag.*

I. Grundig kjennskap til den gammelnorske grammatikk, ferdighet i å oversette en ulest lettere saga. Kjennskap til den gamle norske og islandske statsforfatning og historie samt til den gamle mytologi og verslære. Oversikt over den gamle norsk-islandske litteratur og dens historie. Sproglig, litterært og realt studium av et større utvalg av den norrøne (både islandske og gammelnorske) litteratur i originalsproget.

II. Inngående studium av norsk sproghistorie i hele dens omfang. Fullt kjennskap til de moderne former av skrift- og talesprog i Norge. Sikkerhet i skriftlig og muntlig behandling av de offisielt anerkjente målformer. God kjennskap til folkemålets historiske grammatikk og til bygdemålenes inndeling. Oversikt over svensk sproghistorie med hovedvekt på kjennskap til moderne svensk og øvelse i å lese det. Kjennskap til moderne dansk.

Oversikt over den nyere nordiske litteratur i tilknytning til en utsikt over Norges og de andre nordiske lands historie, med særlig vekt på kunst- og kulturutvikling.

Sproglig, litterært og realt studium av et større utvalg av nyere norsk litteratur, omfattende folkediktning i prosa og vers og de viktigste norske forfattere fra 18de, 19de og 20de århundre, og dertil et utvalg av dansk og svensk litteratur.

I det litterære eller det sproghistoriske pensum kan foretas innskrenkninger efter konferanse med Norsk-seksjonen, dersom kandidaten ønsker å velge sig et særpensum i tilknytning til sin hovedopgave.

III. Om litteraturpensumets omfang og hvilke forfattere og hvilke verker kreves lest henvises til studieplanen.

2 febr.

II. Tysk.

A. *Ved adjunkteksamen og som bifag.*

Grundig kjennskap til det nytyske sprog og øvelse i å bruke sproget skriftlig og muntlig. Oversikt over det tyske sprogs historie.

Oversikt over litteraturens utvikling. Kjennskap — på grunnlag av en lærebok — til det tyske folks historie. Kjennskap til Tysklands geografi.

Det kreves lest til litteraturstudiet: Verker av minst 20 forfattere. Valget av pensum er fritt, med følgende innskrenkning:

Alle kandidater skal ha lest: *Goethes* Faust (første del), en roman eller et drama av *Goethe*, et drama av *Schiller*, lyriske dikt og ballader av *Goethe* og *Schiller*, et drama av *Kleist*, en *Heine*-tekst, et drama av *Hebbel*, et utvalg verker av tyske forfattere fra nyere og nyeste tid.

Pensum kan velges slik, om man vil, at ikke bare skjønlitteratur, men også filosofi, estetikk og historieskrivning kommer med.

Til samlende oversikt over litteraturhistorien kreves det lest: Et utvalg tysk lyrikk fra de eldste tider til nu.

Se for øvrig studieplanen.

B. *Som hovedfag.*

Grundig kjennskap til det nytyske sprog og øvelse i å bruke sproget skriftlig og muntlig. Historisk studium av det tyske sprogs grammatikk og orddannelseslæren. Studium av gammelhøitysk og gammelsaksisk; av mellemhøitysk; av en *Luther*-tekst; av nedertysk.

Grundig kjennskap til litteraturens historie. Kjennskap — på grunnlag av en lærebok — til det tyske folks historie og til Tysklands geografi.

Det kreves lest til litteraturstudiet: Verker av minst 25 forfattere: Valget av pensum er fritt, med følgende innskrenkning:

Alle kandidater skal ha lest: En *Lessing*-tekst, en *Herder*-tekst, *Goethes* Faust (første del), en roman og et drama av *Goethe*, to dramaer av *Schiller*, lyriske dikt og ballader av *Goethe* og *Schiller*, en tekst av *Novalis* eller av *Tieck*, et drama av *Kleist*, en *Heine*-tekst, et drama av *Hebbel*, et utvalg verker av tyske forfattere fra nyere og nyeste tid.

Pensum kan velges slik, om man vil, at ikke bare skjønlitteratur, men også filosofi, estitikk og historieskrivning kommer med.

Til samlende oversikt over litteraturhistorien kreves det lest: et utvalg tysk lyrikk fra de eldste tider til nu.

Se for øvrig studieplanen.

III. Engelsk.

A. *Ved adjunkteksamen og som bifag.*

Grundig kjennskap til det engelske nutidssprog og ferdighet i den skriftlige og muntlige bruk av det.

Utsikt over de store drag i utviklingen av det engelske sprog.

Oversikt over den engelske litteraturs utvikling.

Kjennskap til landets historie, kultur og samfundsforhold.

Sproglig, litterært og realt studium av et utvalg av litteraturen fra eldre og nyere tid. Dette pensum velges av kandidaten selv innenfor en ramme som er angitt i studieplanen, og bør i almindelighet omfatte minst 20 verker av forskjellige forfattere; dertil et representativt utvalg av essays og av lyrisk diktning. Shakespeare er obligatorisk for alle engelskstuderende.

B. *Som hovedfag.* 2 febr.

Ved engelsk som hovedfag kreves:

Sikkerhet i den skriftlige og muntlige bruk av sproget.

Innsikt i sprogets historie og kjennskap til angelsaksisk og middelengelsk, knyttet til et litteraturpensum, hvor et utsnitt av Beowulf og Prologen til Canterbury Tales er obligatorisk. Nærmere forslag til dette eldre pensum er gitt i studieplanen.

Mere omfattende kjennskap til den engelske litteraturs historie.

Utvidet kjennskap til engelsk historie, kultur og samfundsforhold.

Videregående studium av eldre og nyere litteratur. Det under A. nevnte pensum økes med minst 14 verker som velges av kandidaten selv innenfor en ramme som er angitt i studieplanen.

En avhandling (hovedopgave) over et sproglig eller litterært emne.

IV. Fransk.

A. *Ved adjunkteksamen og som bifag.*

1. Grundig kjennskap til det franske nutidssprog og øvelse i skriftlig og muntlig bruk av det. Almindelig oversikt over sprogets historie.
2. Studium av et høvelig utvalg av franske litterære verker fra det 17de, 18de, 19de og 20de århundre.
   Oversikt over den franske litteraturs historie.
   Kjennskap til Frankrikes historie (særlig kulturhistorie), til Frankrikes geografi og samfundsforhold.
3. Om litteraturpensumets omfang og hvilke forfattere og hvilke verker kreves lest henvises til studieplanen.

B. *Som hovedfag.*

1. Videregående øvelse i skriftlig og muntlig behandling av sproget. Historisk studium av dets lydlære og grammatikk.
2. Studium av et høvelig utvalg av litterære verker på gammelfransk, middelfransk og moderne fransk. Grundigere kjennskap til den franske litteraturs historie og til fransk kultur i det hele tatt.
3. Om litteraturpensumets omfang og hvilke forfattere og hvilke verker kreves lest henvises til studieplanen.

V. Latin.

Kyndighet i gresk kreves, enten latin velges til bifag eller til hovedfag.

Studium av latinsk sproghistorie og grammatikk.

Oversikt over den romerske historie, antikviteter og litteraturens utvikling (særlig til sølvalderens utgang), og et spesielt litteraturhistorisk studium med hensyn til de leste forfattere. Den nødvendige kjennskap til mytologi og metrikk.

Ferdighet i å oversette lettere, uleste forfattere og i å bruke sproget skriftlig.

A. *Ved adjunkteksamen og som bifag.*

Nøiaktig studium av følgende forfattere:

1. Catull: Lyriske og epigrammatiske dikt, tilsammen 500 vers.
2. 500 vers av August-tidens elegikere.
3. Ovids Metamorphoser, 1000 vers.

2 febr.

4. Horats: 2 bøker av odene (der er anledning til å bytte ut oder mot utvalgte epoder). Av satirer og epistler minst 1500 vers.
5. Vergil: To bøker av Æneiden.
6. Cicero: Av de filosofiske skrifter et kvantum svarende til De officiis. Av talene et kvantum som de filipiske. Dessuten Brutus (eller et tilsvarende kvantum av Ciceros andre retoriske skrifter). 80 tekstsider av brevene.
7. Cæsar: 3 bøker av De bello Gallico (eller tilsvarende kvantum av De bello civili).
8. Sallust: Catilina eller Jugurtha.
9. Livius: Tre bøker.
10. Tacitus: En fullstendig bok om annalene, og Germania (eller istedenfor denne siste Agricola).

B. *Som hovedfag.*

Ingående studium av det latinske sprogs historie og grammatikk. Dessuten kreves videregående øvelse i skriftlig behandling av sproget.

Enn videre studium av:

1. Plautus: To komedier. Terents: En komedie.
2. Catull: Lyriske og epigrammatiske dikt.
3. Av August-tidens elegikere og Ovids Metamorphoser 2200 vers.
4. Horats: To bøker oder og epoder; satirer og epistler.
5. Vergil: Fire bøker av Æneiden.
6. Fem senere satirer (derav minst fire av Juvenal).
7. Cicero: Av de filosofiske skrifter et kvantum svarende til De officiis. Av talene et kvantum som de filipiske. De oratore eller et tilsvarende kvantum av Ciceros andre retoriske skrifter. 80 sider av brevene.
8. Cæsar: Tre bøker av De bello Gallico (eller et tilsvarende kvantum av De bello civili).
9. Sallust: Catilina og Jugurtha.
10. Livius: Fem bøker.
11. Seneca: 50 sider av hans prosaiske skrifter.
12. Quintilian: 10de bok av De institutione oratoria eller Diagolus de oratoribus.
13. To fullstendige bøker av Tacitus (som fullstendige bøker regnes av annalene I—IV, XII—XV og av historiene I—IV), eller en av disse bøker samt Agricola og Germania.
14. Minusius Felix' Octavius (eller et tilsvarende pensum av Augustin eller andre kirkefedre).
15. 30 sider av latinske innskrifter (sidene her beregnet efter formatet i Lietzmann's Kleine Texte).

(Med «sider» menes Teubners tekstsider, hvor ikke annet uttrykkelig er sagt).

VI. Gresk.

Det kreves at kandidaten har oversikt over gresk historie og over de sider av litteraturhistorie og gresk kulturutvikling som forfatterlesningen gjør nødvendig, likeså den nødvendige kjennskap til sprogets bygning, til mytologi, metrikk og samfundsforhold. Kyndighet i latin er nødvendig, enten man tar gresk til hovedfag eller bifag.

A. *Ved adjunkteksamen og som bifag.*

Nøiaktig studium av følgende pensum:

1. Homer: Seks sanger av Illiaden og Odysseen (derav minst to av Illiaden).
2. En tragedie.

Alternativ for punkt 1 og 2: Fire sanger av Illiaden og Odysseen (derav minst to av Illiaden) og to tragedier, eller en tragedie og en komedie (Aristophanes eller 1000 vers av Menander). 2 febr.

3. Av lyrikk: 30 sider, derav 10 av Theokrit, regnet efter Hiller-Crusius' utgave.
4. Herodot: En bok.
5. Thukydid: 75 sider.
6. Xenophon: 150 sider (av Anabasis og Hellenika). Istedenfor Hellenika kan også leses Memorabilia.
7. Platon: 150 sider.
8. Av Demosthenes eller andre attiske talere: 30 sider.

Av Nytestamentet leses et evangelium eller Acta kursorisk.

B. *Som hovedfag.*

Nøiaktig studium av følgende pensum:

1. Homer: Tolv sanger av Illiaden og Odysseen (derav minst fire av Illiaden). Av dette pensum kan man alternativt lese inntil 1500 vers av de homeriske hymner og (eller) Hesiod.
2. Av lyrikk: 40 sider, derav minst 10 av Pindar og 10 av Theokrit.
3. Tre tragedier (en av Aischylos, en av Sophokles, en av Euripides).
4. Aristophanes: En komedie.
5. Menander: 1000 vers.
6. Herodot: To bøker.
7. Thukydid: To bøker.
8. Xenophon: 150 sider (av Anabasis og Hellenika; istedenfor Hellenika kan også leses Memorabilia eller Aristoteles's Athenaion politeia).
9. Platon: 200 sider.
10. Av Demosthenes eller andre attiske talere: 100 sider.
11. Polyb: 75 sider.
12. 50 tekstsider av Wilamowitz-Moellendorff's «Griechisches Lesebuch», Text, II. Halbband, eller et dertil svarende pensum, hentet fra kirkefedre, innskrifter eller papyri.

Av Nytestamentet leses et evangelium eller Acta kursorisk.

(Med «sider» menes Teubners tekstsider, hvor ikke annet uttrykkelig er sagt).

VII. Historie.

A. *Ved adjunkteksamen og som bifag.*

Gode kunnskaper i den almene verdenshistorie frem til de nyeste tider efter større håndbøker.

Særlig studium av Norges historie, delvis med bruk av kildeskrifter; i tilknytning hertil fyldig kunnskap i de andre nordiske lands historie.

Kandidaten må ha satt sig inn i de forskjellige lands, særlig Norges, eldre og nyere geografi og folkenes kulturutvikling, idet han her efter eget valg kan legge hovedvekten enten på samfundsforholdene, næringslivet, rettslivet, religionen, filosofien, litteraturen eller kunsten. For Norges vedkommende er grundig kjennskap til den nuværende statsforfatning nødvendig.

B.

Velges historie til hovedfag, må kandidaten godtgjøre utvidede kunnskaper i Norges og det øvrige Nordens historie og i verdens-

2 febr. historien på grunnlag av særskilte håndbøker, i den greske og romerske oldstids historie, i Englands, Tysklands, Frankrikes og de Forente Staters historie.

Han skal ha et mer inngående studium av minst tre av de nevnte kulturhistoriske faggrener, og han skal dessuten ha satt sig inn i den historiske kritikk og metode med dens hjelpevidenskaper, særlig arkeologi og almindelig etnografi; hertil kommer kjennskap til samfundsøkonomiens grunnelementer.

VIII. Geografi med etnografi.

A. *Ved adjunkteksamen og som bifag.*

Grundig kjennskap til jordens overflate, land og folk. Hovedpunktene av den almindelige geografi. Forståelse av statenes geografiske grunnlag og av de naturlige vilkår for folkenes materielle og åndelige utvikling. Det viktigste trekk av geografiens historie. Kartkunnskap og øvelse i kartlesning. Et mere inngående studium av Norge. Folkeslagenes geografiske utbredelse og etnografi.

B. *Som hovedfag.*

Til hovedfagseksamen kreves en videregående utdypning av kunnskapene i almindelig geografi og i Norges geografi. Dessuten et mere inngående studium av et eller flere spesialemner fra den regionale eller almindelige geografi. Særlig opmerksomhet vies fagets kulturgeografiske side.

Likeledes kreves et overblikk over raseantropologien samt videregående kjennskap til den sammenlignende etnografi.

§ 6.*) Prøvene ved sproglig-historisk embedseksamen er dels skriftlige, dels muntlige.

Ved adjunkteksamen skal kandidaten besvare i morsmål, tysk, engelsk, fransk, latin og historie 3 skriftlige opgaver, i geografi og gresk 2 skriftlige opgaver.

Ved lektoreksamen skal de skriftlige opgavene i bifagene være de samme som i de tilsvarende fag ved adjunkteksamen. I hovedfaget skal kandidaten besvare: i morsmål 4, i de andre fagene 3 skriftlige opgaver. Dessuten skal kandidaten, innen han melder sig til eksamen i hovedfaget, ha innlevert og fått godkjent en selvvalgt videnskapelig undersøkelse («hovedopgave») innenfor et spesielt område av faget. Denne må ikke bestå i arbeider som tidligere er belønnet med en av Universitetets prismedaljer eller vært godkjent som avhandling for doktorgraden ved Universitetet.

Ved anmeldelse til første avdeling med sprogfag — både til adjunkteksamen og til lektoreksamen — skal kandidaten levere erklæring for å ha deltatt på tilfredsstillende måte i propedevtiske kurser, som nærmere angis i studieplanen. Ved anmeldelse til eksamen i geografi skal kandidaten levere erklæring for å ha deltatt i det praktiske kursus for geografistuderende.

De skriftlige opgaver blir gitt og bedømt av faglærerne og av censorer som er opnevnt efter universitetslovens § 19. Censorene deltar også ved muntlig eksamen.

Kandidater som har tatt adjunkteksamen og ønsker å gå op til

---

*) § 6 er inntatt her således som den skal lyde efter de ved kongelig resolusjon av 24 mars 1934 fastsatte endringer.

lektoreksamen med et av sine tidligere fag til hovedfag, må ikke bare innlevere en selvvalgt videnskapelig undersøkelse, men dessuten ta en skriftlig og en muntlig tilleggsprøve i hovedfaget; ved den skriftlige tilleggsprøven får kandidatene 2 opgaver. 2 febr.

§ 7. Til eksamen får kandidatene for hvert fag en av følgende karakterer: Laudabilis præ ceteris, laudabilis, haud illaudabilis og non contemnendus; de blir nærmere fastsatt ved tallene 1 til 4 med én desimal.

En kandidat som i et fag får en karakter under 4.0, er strøket i dette faget.

Hovedkarakteren ved adjunkteksamen utregnes med to desimaler av spesialkarakterene.

Hovedkarakteren ved lektoreksamen utregnes med to desimaler av karakterene for bifagene og karakteren for hovedfaget, slik at hvert av bifagene veier ¼, og hovedfaget veier ½.

Er lektoreksamen bygget på fullført adjunkteksamen, trer karakteren i hovedfaget istedenfor karakterer i tilsvarende fag ved adjunkteksamen.

Ved bestemmelsen av karakteren i hovedfaget blir også tatt hensyn til hovedopgaven.

Karakteren fra 1.00 til og med 1.50 kalles laudabilis præ ceteris, fra 1.51 til og med 2.50 kalles laudabilis, fra 2.51 til og med 3.25 kalles haud illaudabilis, fra 3.26 til og med 4.00 kalles non contemnendus.

§ 8. Undervisningen til sproglig-historisk embedseksamen skjer ved forelesninger, eksaminatorier og øvelser.

§ 9. Dette reglement trer i kraft fra og med vårsemestret 1934. Til utgangen av 1938 har de som ønsker det, rett til å ta eksamen efter reglementet av 12 november 1920 med endringer av 6 februar 1925, 13 april 1928, 9 mai 1930.

Kandidater som i forveien har tatt eksamen i ett eller to fag til sproglig-historisk embedseksamen, kan efter eget ønske la disse fagene gå inn som ledd i adjunkteksamen eller lektoreksamen.

De som har tatt eksamen i to fag efter reglement av 19 mars 1915, skal regnes som de har tatt adjunkteksamen.

Kongelig resolusjon *). 2 febr.

I henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860, jfr. lov nr. 15 av 6 juni 1930, fastsettes forskrifter om opvask av servise (kopper og annet spisestell) i herberger, losjihus, pensjonater, hoteller og forsamlingslokaler hvor der foregår servering, i samhøve med et fremlagt utkast, sålydende:

1. Serviset må vaskes omhyggelig i varmt vann tilsatt tilstrekkelig såpe eller annet passende vaskemiddel, derefter skylles i hett vann og til sist kokes. Brukes ikke godkjent opvaskmaskin, må serviset kokes i et passende kar, helst forsynt med løs kurv.

---

*) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5.

2 febr. Tørring med håndklæ eller klut må så vidt mulig undgåes.

For finere glassvarers vedkommende kan helserådet frita fra påbudet om kokning.

2. Plakat om foranstående skal henges eller slåes op på et iøinefallende sted i ethvert kjøkken eller opvaskrum for bedrifter og forsamlingslokaler som nevnt ovenfor. Plakaten bør innrammes under glass.

3. I tvilstilfelle avgjør medisinaldirektøren om forskriftene skal gjelde for en bedrift eller et forsamlingslokale.

2 febr. **Kongelig resolusjon** *) om et tillegg til helseforskriftene for Trondheim.

2 febr. **Kongelig resolusjon.** Høylandet herred i Nord-Trøndelag fylke overføres fra 1 juli 1934 fra Grong lensmannsdistrikt til Overhalla lensmannsdistrikt.

2 febr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Målformen i statstjenesten.

Kristiansand bystyre, Vest-Agder fylke, har krevet bokmål brukt i offentlig korrespondanse.

3 febr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Tune herred, Østfold fylke.

5 febr. **Rundskrivelse** **) fra Handelsdepartementet til samtlige havnestyrer m. fl.

Bestemmelser fastsatt av Handelsdepartementet i henhold til lov om havnevesenet av 24 juni 1933 nr. 8 og kongelig resolusjon av 12 januar 1934.

1. Havnestyrenes sammensetning (lovens §§ 4 f og 5 c).

Da bystyrene efter lovens § 4, pkt. f, skal uttale sig om hvorvidt handelskammeret eller — hvor sådant ikke er oprettet — handelsstandsforeningen skal ha anledning til å velge et medlem av havnestyret, må bystyrene i byer med eget havnestyre innen 15 mars 1934 innsende til havnedirektøren uttalelse, om handelskammer eller handelsstandsforening bør gis rett til å velge et medlem av havnestyret.

---

*) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5.
**) Inntatt i utdrag efter Handelsdepartementets anmodning. Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5.

Hvis bystyrets uttalelse går ut på at handelskammer eller handelsstandsforening bør gis rett til valg av medlem til havnestyret som foran nevnt, må bystyret også innsende uttalelse, om byens industri- eller fiskerivirksomheter i henhold til samme lovbud bør representeres i havnestyret med et av departementet opnevnt medlem. Av bystyrets uttalelse skal det tydelig fremgå om det medlem som eventuelt blir å opnevne bør representere stedets industrielle virksomheter eller fiskerivirksomheten. 5 febr.

I herreder hvor der er oprettet havnestyrer må på samme måte herredstyret innen 15 mars 1934 innsende til havnedirektøren den i lovens § 5, pkt. c, nevnte uttalelse, om der til herredets havnestyrer bør opnevnes av departementet et medlem som representant for stedets industri- eller fiskerivirksomhet. Av uttalelsen skal det tydelig fremgå om herredstyret anbefaler at vedkommende skal representere industrielle virksomheter eller fiskerivirksomheten.

2. Innsendelse av protokollutskrifter m. v. (lovens § 8 j).

Under henvisning til lovens § 8, pkt. j, bestemmes at utskrifter av forhandlingsprotokollen må være så utførlige at det tydelig fremgår hvad der er behandlet og hvilken beslutning der er fattet. Det er således ikke tilstrekkelig bare å anføre at «havnefogdens forslag blev vedtatt» uten at der blir redegjort for hvad dette forslag går ut på. Det er heller ikke tilstrekkelig å henvise til skrivelser eller lign. for hvis innhold der ikke redegjøres. De saker havnestyret behandler skal nummereres med fortløpende nummer for hvert kalenderår, eksempelvis således: «Sak nr. 20/1934».

Av byggverk og anlegg som besluttes utført i havnen, skal der innsendes oversiktstegninger som viser byggverkets eller anleggets beliggenhet samt hoveddimensjoner. Detaljtegninger innsendes ikke uten på spesielt forlangende av havnedirektøren.

Budgettforslag, regnskaper og status skal innsendes på de skjemaer som blir fastsatt (se denne skrivelses avsnitt 8, Havnekassens regnskaper). De skal innsendes straks de er behandlet av havnestyret.

Avtrykk av reglementer, avgiftsregulativer etc. blir alltid å innsende til havnedirektøren i 3 eksemplarer, likesom avskrift av de efter lovens § 15 foretatte befaringsforretninger må innsendes i 1 eksemplar.

Departementet vil innskjerpe at loven foreskriver at protokollutskrifter skal innsendes snarest efter avholdt havnestyremøte. Havnestyrets formann er ansvarlig for at denne bestemmelse overholdes.

5 febr. *3. Havnefogdens lønn og pensjon, samt losoldermannens og losenes godtgjørelse under befaringer (lovens §§ 11 og 16).*

Departementet vil, efter hvert som ledighet inntrer i havnefogedstillinger, fortrinsvis søke gjennemført at der bestemmes en fast årlig lønn for stillingene, således at avlønning med sportler bortfaller.

Fastsettelse av regler for havnefogdenes pensjonering vil bli behandlet senere i særskilt skrivelse.

Godtgjørelsen av statskassen til losoldermannen og losene for havnebefaringer er fastsatt ved kongelig resolusjon av 17 juni 1921.

4. Vedtekter for bruk av ild og lys samt regler for ilds- og eksplosjonsfarlige varers behandling (lovens § 23).

Som bilag *) nr. 1 og 2 følger 1) Skjematisk utkast til vedtekter for bruk av ild og lys og 2) Utkast til regler for lasting, lossing og lagring av ilds- og eksplosjonsfarlige varer. Vedtekter og regler som foran nevnt, skal — efter å være behandlet på den i loven foreskrevne måte — innsendes til havnedirektøren senest innen 1 juli 1935. Angående selve de skjematiske utkast henvises til de forklaringer som følger disse.

De havner som har fått vedtekter for bruk av ild og lys approbert efter 1 mars 1927, utarbeidet på grunnlag av det skjematiske utkast som blev oversendt havnestyrene med havnedirektørens rundskrivelse av 27 februar 1927, kan om ønskes innsende de gjeldende vedtekter for bruk av ild og lys til stadfestelse. Andre havner må innsende nye vedtekter, behandlet på den i loven foreskrevne måte.

5. Avgiftsdistrikter (lovens § 49, pkt. 1).

I henhold til lovens bestemmelse i § 49, pkt. 1, fastsettes følgende 5 avgiftsdistrikter, hvert omfattende følgende fylker:

1. distrikt: Østfold, Akershus, Oslo, Buskerud og Vestfold fylker.
2. —»— Telemark og Aust-Agder fylker.
3. —»— Vest-Agder, Rogaland, Hordaland og Bergen fylker.
4. —»— Sogn og Fjordane, Møre, Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag fylker.
5. —»— Nordland, Troms og Finnmark fylker.

Den trafikkavgift som efter lovens § 38 kan bestemmes opkrevet av varer som innføres fra utlandet over land, vil senere bli fastsatt ensartet for det hele land under ett.

---

*) Ikke inntatt her.

6. Innsendelse av avgiftsforslag til stadfestelse (lovens § 49, pkt. 2). 5 febr.

Det er departementets forutsetning at samtlige avgifter som ønskes opkrevet efter den nye lov, så vidt mulig skal søkes satt i kraft fra 1 juli 1934 *med undtagelse av trafikkavgiften efter § 38*, hvis ikrafttreden — som nevnt nedenfor — utsettes til 1 juli 1935. *For alle andre avgifter enn trafikkavgiften* må derfor avgiftsforslag være innkommet til stadfestelse således:

Havner tilhørende 1. avgiftsdistrikt (Østfold, Akershus, Oslo, Buskerud og Vestfold fylker) skal innsende sine avgiftsforslag til havnedirektøren innen 1 april 1934, 2. avgiftsdistrikt (Telemark og Aust-Agder fylker) innsender sine avgiftsforslag sammesteds innen 10 april 1934, 3. avgiftsdistrikt (Vest-Agder, Rogaland, Hordaland og Bergen fylker) innsender innen 20 april 1934, 4. avgiftsdistrikt (Sogn og Fjordane, Møre, Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag fylker) innsender innen 30 april 1934, og 5. avgiftsdistrikt (Nordland, Troms og Finnmark fylker) innsender sine avgiftsforslag innen 10 mai 1934.

For *trafikkavgiften efter § 38* blir avgiftsforslag fra samtlige havner som ønsker å opkreve denne avgift, å innsende til havnedirektøren innen 1 januar 1935. Tolltillegg efter § 28 i havneloven av 10 juli 1894 *blir*, hvor det for tiden er gjeldende, *å opkreve uforandret til og med 30 juni 1935.*

Ved senere innsendelse av avgiftsforslag skal samtlige disse efter loven være innsendt innen 1 mars det år hvori ny avgiftsperiode begynner for vedkommende avgiftsdistrikt.

Avgiftsforslagene, som innsendes i 3 likelydende eksemplarer, skal ved innsendelsen i 1934 være ledsaget av følgende oplysninger: 1) Opgave over havnekassens inntekter av de forskjellige havneavgifter (efter den gamle lov) i de siste 5 budgettår, spesifisert for hvert år og for hver avgift, 2) Havnekassens status ved utgangen av budgettåret 1932/33, 3) Beregning over hvad havnekassen antas å ville tiltrenge gjennemsnittlig pr. år i de kommende 5 år til dekning av utgifter til a) administrasjon, drift og vedlikehold samt renter og avdrag av gjeld og b) nyanlegg, avsetninger og andre utgifter, 4) Oplysning, om havnekassen i de siste 5 år har hatt tilskudd av bykassen, og i tilfelle hvor meget dette har utgjort pr. år.

Efter lovens § 49, punkt 1, skal der hvert år stadfestes avgifter for ett av de fem distrikter ad gangen. For å komme i tur hermed vil i 1934 avgiftene for første distrikt bli stadfestet som gjeldende bare til 30 juni 1935, for annet distrikt til 30 juni 1936 o. s. v. og for femte distrikt til 30 juni 1939. Annen gangs avgiftsforslag vil således for første distrikt bli å innsende allerede innen 1 mars 1935, for annet distrikt innen 1 mars 1936 o. s. v., og for femte distrikt innen 1 mars 1939.

5 febr. 7. *Avgiftsregulativers tekst samt havneavgifters opkrevning og beregning (lovens § 49, pkt. 4 a).*

a) Bryggeavgift (§ 35).

Bryggeavgift av fartøi skal som regel fastsettes med en avgift pr. brutto register-tonn av fartøiets målte drektighet pr. døgns liggetid ved bryggen. Undtagelsesvis kan avgift pr. anløp tillates anvendt. Følgende bestemmelse om beregningen av liggetiden skal anvendes og inntas i alle regulativer: «Liggetiden regnes fra fartøiets ankomst til bryggen og inntil det igjen forlater denne. Del av døgn på 6 timer eller derunder regnes for ½ døgn. Der betales dog alltid bryggeavgift for minst ett døgn. Helligdager medregnes ikke ved beregning av liggetiden medmindre lossing eller lasting, ombordtagning eller landsetning av passasjerer eller post foregår på disse dager; som lasting regnes også kull-, olje- og vannforsyning som foregår på helligdager. For fartøi som efter ordre fra havnemyndighetene må forhale fra bryggen for å gi plass for annet fartøi og derefter legger til bryggen igjen, regnes liggetiden som om fartøiet hele tiden hadde ligget ved bryggen hvis fraværet fra bryggen ikke har vært over 3 timer. Er det over 3 timer, skal der skje fradrag i den beregnede liggetid for den tid fartøiet har vært borte fra bryggen. Skifter et fartøi fra en plass ved havnevesenets brygger til en annen uten i den mellemliggende tid å ha vært utenom havnedistriktets grenser, blir liggetiden å beregne som om fartøiet uten avbrytelse hadde ligget ved bryggen.»

For fartøier som går i fast rute og anløper bryggen flere ganger i løpet av et døgn, skal der fastsettes spesiell avgift, som enten kan beregnes pr. bruttotonn pr. døgn uten hensyn til anløpenes antall og liggetidens varighet, eller også med en avgift pr. måned eller anløp. For disse fartøier gjelder ikke foranstående regler om beregning av liggetiden.

b) Tonnasjeavgift (§ 36).

Ad. pkt. 1. (Utenriks tonnasjeavgift). Avgiften betales pr. beregnet registertonn bestuvning for lossede eller lastede varer efter opgave fra tollvesenet. I en og samme havn kan der ikke beregnes avgift av flere tonn enn fartøiets nettodrektighet, med de undtagelser herfra som gjelder for beregningen av laste- og fyravgiften.

Ad. pkt. 2. (Innenriks tonnasjeavgift). Med «måned» i denne lovbestemmelse menes tiden fra en dato i en måned til samme dato i den følgende måned.

Ad. pkt. 3. Et fartøi som losser varer ankommet både fra innenriks og utenriks sted, betaler avgift enten efter pkt. 1

eller efter pkt. 2 og efter den beregningsregel som er fordelaktigst for havnekassen. Det samme gjelder om et fartøi laster varer bestemt både til innenriks og utenriks sted. 5 febr.

Bestemmelsen i pkt. 3 kommer derimot ikke til anvendelse på et fartøi som ved samme anløp av et sted laster varer kun bestemt for utlandet og losser varer bare ankommet fra innenriks sted. I dette tilfelle svares avgift for lasting efter pkt. 1 og for lossing efter pkt. 2. Hvis der lastes varer bare bestemt for innenriks sted, og losses varer bare ankommet fra utlandet, svares avgift for lasting efter pkt. 2 og for lossing efter pkt. 1.

A d. p k t. 4. Av turist- og lystfartøier som anløper havnen med betalende selskaper eller passasjerer eller i leiet tjeneste, kan der ikke opkreves tonnasjeavgift når fartøiet anløper havnen utelukkende for tollvisitasjon, for å ta ombord eller landsette los eller på grunn av storm, maskinskade eller lignende årsaker. Forutsetningen for denne fritagelse er at fartøiet under opholdet i havnen ikke landsetter eller tar ombord passasjerer, inntar kull-, olje- eller vannforsyning eller provianterer.

Departementet forbeholder sig rett til å nedsette beregnet tonnasjeavgift efter ansøkning når de gjeldende beregningsregler medfører åpenbart misforhold mellem den erlagte avgift og de lossede eller lastede varemengder.

c) Vareavgift (§ 37).

Der vil foreløbig ikke bli fastsatt noget ensartet vareavgiftsregulativ. For vareavgift av varer som importeres fra utlandet kan det under næste avsnitt (trafikkavgift) nevnte regulativ benyttes av de havner som ønsker det.

Følgende blir å iaktta ved utarbeidelsen av regulativer for vareavgift:

1) Avgiftssatsene fastsettes som regel pr. 100 kg av varens vekt. Der hvor det faller naturlig, kan avgiften fastsettes pr. stykke, 100 liter eller m^3. For enkelte varer kan det også bli tale om å anvende f. eks. 1000 stykker, bunt, eller lign. som enhet.
2) Som betingelse for å tillate dampskibsekspeditører å ekspedere gods over havnevesenets brygger fra eller til fartøi i innenriks fart, kan havnestyret forlange at vedkommende for havnekassens regning skal opkreve den til enhver tid fastsatte vareavgift for innenrikske forsendelser som passerer bryggen. Ekspeditøren har krav på godtgjørelse for opkrevningen som — i mangel av mindelig overenskomst — fastsettes av havnedirektøren. Havnestyret eller dets tjenestemenn kan når som helst kontrollere at avgiften opkreves og beregnes efter gjeldende bestemmelser. Av-

5 febr. giften innbetales til havnekassen til den tid havnestyret bestemmer, og skal være ledsaget av regnskap i den utstrekning havnestyret finner påkrevet.

d) Trafikkavgift (§ 38).

Denne avgift vil ikke bli å opkreve før fra 1 juli 1935. I stedet blir det nugjeldende tolltillegg å opkreve uforandret til og med 30 juni 1935.

Til veiledning ved utarbeidelse av forslaget til trafikkavgift — der, som ovenfor nevnt, må være innsendt til havnedirektøren innen 1 januar 1935 — er som bilag 3 *) inntatt et «Utkast til normalregulativ for trafikkavgift av varer som innføres fra utlandet.»

Dette utkast er bestemt til å vise *hvorledes regulativet for trafikkavgift skal ordnes og opstilles* i rikets samtlige havner; det er altså et bindende forbillede hvad *teksten* angår, derimot ikke for satsene (avgiftsbeløpene). Teksten er bygget på tolltariffens varegruppering, av hensyn til tollvesenets opkrevning av avgiften, og den opstillede gruppering *må ikke forandres*. Det er dog tillatt å *dele op* opregningen ytterligere, — spesifisere de enkelte varesorter. Eksempel: Side 38 står under hovedgruppen *Kakao:* «Bønner, skaller samt usukret kakaomel pr. 100 kg 50 øre». Hvis nu et havnestyre vil foreslå at usukret kakaomel skal være avgiftsfritt, opføres: «Bønner, skaller pr. 100 kg 50 øre», og i næste linje: «Usukret kakaomel . . . Fri». — Et annet eksempel: Side 37 står under hovedgruppen *Jord og ler samt arbeider derav:* «Fajanse, ikke ellers nevnt, pr. 100 kg 60 øre». Hvis et havnestyre vil foreslå en lavere sats for badekar av fajanse, blir Badekar av fajanse å opføre for sig selv, med sin egen sats (pr. 100 kg) i linjen foran «Fajanse, ikke ellers nevnt». På samme måte selvfølgelig hvor man ved opdelingen vil foreslå *høiere* satser.

For ny-tilkomne varer — varer som ikke er medtatt i utkastet, men bringes i forslag av et havnestyre — må det *nøie* påsees at de i regulativet blir henført til den samme *hovedgruppe* som de tilhører i *tolltariffen. (Hovedgruppe* er i utkastet alt som er trykt med *skrå* typer, *kursiv).* Det er ikke tillatt å forandre betegnelsene på hovedgruppene, heller ikke å tilføie nye hovedgrupper.

Derimot er altså, som nevnt, de *avgiftssatser* som er opført i utkastet, ikke bindende for havnestyrene. De er bare utarbeidet av havnedirektøren som et foreløbig *forslag*, — er kun ment å være av *veiledende* art. Under de beregninger som ligger til grunn for forslaget er der tatt hensyn til varens

*) Ikke inntatt her.

art, dens verdi, de krav den stiller til havnen, de avgifter 5 febr.
av lignende art som opkreves i utenlandske havner, og endelig inntektene av tolltillegget efter den gamle lov. Departementet har ikke hatt anledning til å ta standpunkt til de enkelte satser i forslaget, og kan følgelig ikke på forhånd gi tilsagn om i hvilken utstrekning de vil bli godkjent. Man er, som nevnt, forberedt på at andre satser vil bli bragt i forslag av de enkelte havnestyrer. Som et almindelig synspunkt kan alene pekes på ønskeligheten av at der for samme varesort ikke blir for stor avvikelse i avgiftssatsene i de enkelte havner.

Ønskes en varesort *fritatt* for trafikkavgift, må dette — som antydet i det første av de to ovennevnte eksempler — uttrykkelig angis ved at der i avgiftsrubrikken settes ordet «Fri». Beregningsgrunnlaget (100 kg, 1000 kg, 100 liter, pr. stk., m^3, 1000 stk., av verdien) må ikke forandres. Der er således ikke anledning til å føre op en vare med avgift pr. 100 kg når det i «Normalregulativet» er anført at avgiften skal beregnes av verdien, eller omvendt.

Ønskes «Normalregulativet» gjort gjeldende for en havn uforandret også hvad avgiftssatsene angår, er det tilstrekkelig at havnestyret og by- eller herredstyret fatter beslutning herom f. eks. i følgende form: «Det av havnedirektøren foreslåtte og av Handelsdepartementet utsendte normalregulativ for trafikkavgiften vedtas i uforandret form som gjeldende for N. N. havn».

Følgende bestemmelser blir gjeldende for trafikkavgiftens opkrevning, beregning m. v.:

1. Avgift for inngående beregnes på grunnlag av mål, antall, vekt eller verdi som fremkommer ved fortollingen. For inngående varer som ikke fortolles (altså både tollfrie varer, og varer som ekspederes til frilager, kredittoplag eller privat transittoplag), samt for varer for utgående, legges de oplysninger til grunn som gis i tollangivelsene, forsåvidt varene ikke blir målt eller veiet o. s. v. av tollvesenet. Tollvesenet kan når som helst kontrollere disse oplysningers riktighet, likesom varemottager eller vareavsender, eller den som optrer på deres vegne ved fakturaer, fraktbrev, konnossementer eller lign., plikter å sannsynliggjøre riktigheten av de meddelte oplysninger.
2. Bruttovekten legges til grunn for avgiftsberegningen overalt hvor nettovekten ikke kjennes.
3. Regulativer for trafikkavgift skal opstilles i overensstemmelse med tolltariffens varegruppering. De under hver hovedgruppe henhørende varer kan spesifiseres efter behovet. Det må dog påsees at varene opføres under den gruppe de tilhører i tolltariffen.

5 febr.

4. Avgiftssatsene opføres som regel pr. 100 kg. I enkelte tilfelle skal 1000 kg, 100 liter, pr. stk., 1000 stk. og m^3 anvendes. Av varer som svarer verditoll, skal trafikkavgiften (når undtas personautomobiler) fastsettes med en prosentsats av varens verdi. Beregningsgrunnlaget for de forskjellige varer vil fremgå av vedlagte normalregulativ.
5. For pakkepostforsendelser fra utlandet gjelder ikke de i det almindelige regulativ fastsatte avgifter. Avgiften for tollpliktige pakkepostforsendelser skal beregnes av den opkrevede toll, og den avgift som fastsettes må ikke overstige 1 — en — prosent av det opkrevede tollbeløp. Tollfrie pakkepostforsendelser er fritatt for trafikkavgift.
6. Avgiftsbeløp under 10 øre pr. forsendelse opkreves ikke, når undtas pakkepostforsendelser, for hvilke avgiften opkreves uansett beløpets størrelse. Beregnet avgift avrundes opad eller nedad til nærmeste med 5 delelige tall. Avgiftsbeløp for pakkepostforsendelser avrundes ikke.
7. Den innførsel fra Sverige som i henhold til tolltariffens bestemmelser kan skje tollfritt i grensedistriktene, er også fritatt for trafikkavgift i samme utstrekning som tollfrihet gjelder.
8. Riktig beregnet trafikkavgift tilbakebetales ikke, selv om der foreligger drawback, eftergivelse av toll eller lignende forhold.
9. Tollkassereren kan tilstå kreditt for beregnet trafikkavgift i den utstrekning og efter de regler som gjelder for toll.
10. Tollvesenet innbetaler opkrevet trafikkavgift en gang månedlig til havnekassen, dog således at den i § 38, 2net ledd, omhandlede avgift av varer som innføres *over land* fra utlandet, innbetales til kassereren for det der nevnte fond (Trafikkavgiftsfondet). Om den sistnevnte avgift se for øvrig bemerkning foran under post 5. Avgiftsdistrikter, i. f.

8. Havnekassens regnskaper (lovens § 49, pkt. 4 b).

Vedlagte regnskapsskjemaer (bilag nr. 4 *) fastsettes til bruk for havnekassenes regnskaper. Det er forutsetningen at havnekassenes budgetter opstilles efter samme skjema som fastsatt for vinnings- og tapskonto. Alle byhavnekasser skal bruke skjemaene uten andre forandringer enn dem som er tillatt efter den forklaring som ledsager skjemaene. Havnekasser utenom byene kan efter tillatelse fra havnedirektøren benytte skjemaene i den utstrekning som anses tilfredsstillende for å få et oversiktlig regnskap. Sådan undtagelse kan dog ikke gjøres for steder hvor der opkreves havneavgifter i samme utstrekning som i byene, eller hvor havnekassens inntekter overstiger kr. 10 000,00 pr. år.

---

*) Ikke inntatt her.

9. Opgaver til havnemyndighetene (lovens § 49, pkt. 4 c). 5 febr.
Regler for innlevering av opgaver til havnemyndighetene til statistisk bruk vil senere bli fastsatt. Inntil fellesbestemmelser foreligger, vil det enkelte havnestyre kunne få departementets approbasjon på forslag som angår innlevering av opgaver som nevnt i lovens § 49, pkt. 4 c.

Det bemerkes at også bestemmelsene i denne rundskrivelse går inn under den nye havnelovs § 49, hvor der er satt straff for enhver som «1. ikke efterkommer de av vedkommende regjeringsdepartement stadfestede bestemmelser om beregning og opkrevning av havneavgifter, eller 2. søker å unddra sig de i henhold til denne lov fastsatte avgifter, eller medvirker hertil.»

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Holmestrand. 5 febr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Maren Jensen Grimstads testament av 2 februar 1921 oprettede «Johannes og Maren Grimstads legat» til verdige trengende i Torsnes herred. 6 febr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Asta Nørregaards legat for eldre ugifte pianistinner og musikklærerinner der er ugunstig økonomisk stillet», oprettet ved testament av 3 november 1930. 6 febr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Asta Nørregaards hvile- og rekreasjonsfond for norske bildende kunstnerinner, bosatt i Oslo», oprettet ved testament av 3 november 1930. 6 febr.

Kongelig resolusjon *). Efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 anerkjennes i medisinalvesenet De medisinale anstalters statstjenestemannsgruppe, fellesutvalget. 9 febr.

Kongelig resolusjon *). I landbruksvesenet anerkjennes Landbrukshøiskolens tjenestemannsforening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2. 9 febr.

Kongelig resolusjon *). 9 febr.
I medhold av lov om oprinnelsesmerker m. v. av 21 juni 1929 fastsettes bestemmelser om merkning av blyanter overensstemmende med et fremlagt utkast sålydende:

---

*) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5.

9 febr. § 1. Blyanter i treinnfatning må her i landet ikke falbys eller selges fra fabrikk eller fra grossist til detaljist eller falbys eller selges til forbruker medmindre de i overensstemmelse med de i § 2 fastsatte regler er forsynt med angivelse av om det er norsk eller utenlandsk vare.

§ 2. Såfremt det ikke ved en annen lett synlig tekst enn nedenfor bestemt på helt utvetydig måte fremgår om det er norsk eller utenlandsk vare, skal angivelsen være sålydende:

«Fabrikert i ..... (landets navn)», hvilken angivelse også kan settes i et her i landet lett forståelig fremmed sprog.

Alternativt kan angivelsen være sålydende:
«Norsk» for varer tilvirket i Norge.
«Utenlandsk» for varer tilvirket i utlandet.

Angivelsen skal være lett synlig og tydelig og tilstrekkelig varig og den skal være stemplet eller preget i trevirket i en farve som avviker fra det omgivende treverks.

Videre skal den nærmeste emballasje (eske, kartong eller lignende), hvori varen falbys eller selges, være forsynt med nevnte angivelse som skal være trykt, stemplet eller stensilert enten på emballasjen eller på en etikett som er godt klebet til samme.

§ 3. Overtredelse av de foran nevnte bestemmelser straffes med bøter.

§ 4. Disse bestemmelser trer i kraft 1 mai 1934.

9 febr. **Kongelig resolusjon** *).

I medhold av lov om oprinnelsesmerker m. v. av 21 juni 1929 fastsettes bestemmelser om merkning av maskinremmer m. v. overensstemmende med et fremlagt utkast sålydende:

§ 1. Maskinremmer og transportremmer av balata, gummi, bomull og lær, samt snorremmer og syremmer må her i landet ikke falbys eller selges fra fabrikk eller fra grossist til detaljist eller falbys eller selges til forbruker medmindre de i overensstemmelse med nedenstående forskrifter er forsynt med angivelse av om det er norsk eller utenlandsk vare.

§ 2. Såfremt det ikke ved en annen lett synlig tekst enn nedenfor bestemt på helt utvetydig måte fremgår om det er norsk eller utenlandsk vare, skal angivelsen være sålydende:

«Fabrikert i ..... (landets navn)», hvilken angivelse også kan settes i et her i landet lett forståelig fremmed sprog.

*) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5.

Alternativt kan angivelsen være sålydende: 9 febr.
«Norsk» for varer tilvirket i Norge.
«Utenlandsk» for varer tilvirket i utlandet.
Angivelsen skal være lett synlig og tydelig og skal være trykt, stemplet, preget eller stensilert enten på varen selv eller på en solid merkelapp som er forsvarlig festet til varen.
§ 3. Merkningsplikten gjelder ikke de foran nevnte varer, når de selges samtidig med tilhørende maskin og utgjør en del av samme.
§ 4. Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter.
§ 5. Disse bestemmelser trer i kraft 1 mai 1934.

Kongelig resolusjon *). Tiden for avholdelsen av det 9 febr.
ved kongelig resolusjon av 27 februar 1906 oprettede årlige vårhestemarked i Bergen fastsettes fra og med året 1935 til den 22 mars eller, om det er en søndag, den 23 mars.

Skriv **) frå Landbruksdepartementet um fyresegner 9 febr.
for bruk av piggtråd i gjerde innan Vevring herad, Sogn og Fjordane fylke.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om forandring av 10 febr.
politivedtekten for Notodden.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til et rederi an- 10 febr.
gående spørsmål om ekstrahyre for en styrmann som var mønstret på ubestemt tid med tilføiende: «Kommer skibet til Norge og anløper Oslo, finner avmønstring kun sted der og da uten opsigelse». Styrmannen hadde på skibets reise til Oslo opsagt sin stilling til fratredelse ved skibets ankomst til Oslo, men innlegges forinnen på hospital i Frankrike som syk og sendes derefter hjem. Avmønstring oplystes skjedd i Frankrike. Han anses ikke av departementet å være fratrådt tjenesten i medhold av kontrakten og måtte derfor være berettiget til ekstrahyre.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan og tillegg til bygningsvedtektene for Dombås byg- 10 febr.
ningsdistrikt i Dovre herred, Opland fylke.

Skrivelse ***) fra Arbeidsdepartementet om endringer i 12 febr.
de ved departementets skrivelse av 18 mai 1932 med senere endring av 15 januar 1934 fastsatte forbud og innskrenkninger med hensyn til motorvognkjøring i forskjellige gater m. v. i Bergen.

---

*) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5.
**) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1ste deild nr. 5.
***) Kunngj. 17 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6.

13 febr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Skedsmo herred, Akershus fylke.

13 febr. **Skriv** *) frå Socialdepartementet um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Manger herad, Hordaland fylke.

13 febr. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til en politimester, hvori uttales at erter som ikke er hermetisk nedlagt, efter departementets mening er frembringelser av have- og jordbruk i naturlig tilstand og derfor frihandelsvarer og at nøtter i naturlig tilstand er frihandelsvarer.

13 febr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en borgermester, hvori uttales at departementet antar, at en skattyder som har samtykket i at en dobbeltligningstvist avgjøres ved Finansdepartementets voldgift, ikke har adgang til å gjøre den i landskattelovens § 116, byskattelovens § 108, begges 3. ledd, omhandlede 6 måneders frist gjeldende. Denne frist antas alene å angå forholdet mellem de to tvistende kommuner innbyrdes.

13 febr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til et ligningskontor, hvori uttales følgende:

«Når en gårdbruker på fyldestgjørende måte oplyser i inntektsåret å ha mistet uthus, avling og gårdsredskaper m. v. ved brand og uten at tapet var dekket ved assuranse, må det antas at han dermed har godtgjort, at procentligning for hans vedkommende vilde lede til uriktige resultater, jfr. landskattelovens § 46, 7. ledd. Ligningsnevnden antas da ifølge samme lovsted forpliktet til å foreta direkte ligning, hvorved det omhandlede tap som tap i næring antas å måtte komme til fradrag.»

14 febr. **Regler** **) for tilsyn efter straffelovens §§ 52—54 og straffeprosesslovens § 85.

(Utferdiget av Justisdepartementet i henhold til kongelige resolusjoner av 26 januar 1923 og 14 januar 1929.)

§ 1. Påtalemyndigheten (politiet) skal under efterforskning uten ophold meddele vedkommende verneforening underretning om saken og gi den anledning til å bli bekjent med sakens dokumenter når påtalemyndigheten (politiet) antar

1) at påtale mot vedkommende person bør undlates eller vil bli undlatt med hjemmel i straffeprosesslovens § 85

*) Kunngj.. 17 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6.

**) Disse regler er i det vesentlige overensstemmende med de av Justisdepartementet under 15 mars 1923 fastsatte med de endringer som er nødvendiggjort ved lov nr. 5 av 22 februar 1929 om forandringer i straffeloven.

annet ledd på betingelser som nevnt i paragrafens tredje ledd eller fjerde ledds annet punktum, eller 14 febr.

2) at straffelovens § 52 bør bringes eller vil bli bragt til anvendelse for ham på betingelser som nevnt i samme lovs § 53.

Gjelder saken en person som går inn under lov om forsømte barn av 6 juni 1896, finner foranstående ikke anvendelse før det er gitt vergerådet sådan meddelelse som nevnt i påtaleinstruksens § 54, og vergerådet har erklært at det ikke ønsker å treffe nogen i nevnte lovs § 4, jfr. § 42, omhandlet forføining.

§ 2. Når en forening har fått sådan underretning som nevnt i § 1, skal den uten ophold anstille undersøkelse om personens t i d l i g e r e og n u v æ r e n d e forhold i hjem, skole og arbeide, legemlige og åndelige tilstand, omgang, vaner m. v. og hvilket arbeide han (hun) må antas skikket til og i tilfelle kan fåes anbragt i.

Oplysningene skal nøiaktig nedtegnes på et dertil bestemt skjema og snarest mulig sendes den påtale-(politi-) myndighet som har underrettet foreningen. Oplysningene skal ledsages av

1) foreningens uttalelse om hvorvidt den finner å kunne anbefale at påtale undlates eller betinget dom avsis på vilkår av at vedkommende underkaster sig foreningens tilsyn,
2) vedkommendes egen erklæring om sin villighet til å underkaste sig tilsyn.

Har foreningen fra påtalemyndigheten (politiet) fått utlånt sakens originaldokumenter, bør disse sendes tilbake så snart som mulig selv om foreningens uttalelse først kan avgis på et senere tidspunkt.

§ 3. Politiet skal avvente mottagelsen av den i § 2 omhandlede undersøkelse, innen det sender saken til statsadvokaten, forsåvidt sakens behandling ikke derved utilbørlig forhales.

§ 4. Skal en person, om hvis forhold der er anstillet undersøkelse som nevnt i § 2, rettslig avhøres som siktet eller skal saken mot ham pådømmes, skal retten så vidt mulig varsle foreningen derom og om rettsmøtene.

§ 5.

1) Når påtalemyndigheten har besluttet å undlate påtale mot nogen i § 1 nevnt person på de i straffeprosesslovens § 85 tredje ledd eller fjerde ledds annet punktum anførte betingelser, eller
2) når nogen sådan person er domfelt, men fullbyrdelsen av straffen er bestemt utsatt på de i straffelovens § 53 anførte betingelser med tilsyn,

14 febr. skal påtalemyndigheten (politiet), hvis tilsynet besluttes overdradd til en verneforening, uten ophold underrette vedkommende forening og i original eller av- eller utskrift tilstille den sakens dokumenter.

§ 6. Samtidig med den i § 5 omhandlede underretning skal påtalemyndigheten (politiet) meddele siktede eller domfelte og såfremt denne er under 21 år, vergen, på hvilke betingelser påtale er undlatt eller straffens fullbyrdelse er utsatt, og pålegge vedkommende for det pågjeldende tidsrum å underkaste sig foreningens tilsyn og efterkomme de vilkår som er stillet og de forskrifter som måtte bli fastsatt for tilsynet.

§ 7. Når en forening har fått sådan underretning som nevnt i § 5, skal den uten ophold sette sig i forbindelse med vedkommende person og iverksette tilsynet.

Foreningen kan, når det gjelder tilsyn, alt efter omstendighetene bestemme, at personen enten skal bli i sitt hjem eller ta ophold i et bestemt losji eller optagelseshjem og — med eller uten sådan forføining — ta et passende arbeide alt under foreningens tilsyn og overensstemmende med de nærmere regler den finner å burde gi, såsom at vedkommende ikke må forlate sitt opholdssted eller arbeide uten foreningens samtykke.

§ 8. Når en person som står under tilsyn av en verneforening blir siktet for en straffbar handling, skal politiet underrette foreningen.

§ 9. Hvis en siktet for hvem påtale er undlatt med hjemmel i straffeprosesslovens § 85 annet og tredje ledd, eller en domfelt for hvem fullbyrdelse av straff er utsatt med hjemmel i straffelovens § 52, efter forgjeves å være advart av foreningen,

1) ikke opfyller de vilkår som retten eller påtalemyndigheten har opstillet,
2) unddrar sig foreningens tilsyn, eller
3) setter sig utover de forskrifter som er gitt, eller hengir sig til drikk, lediggang eller annen utilbørlig levevis,

skal den forening, hvis tilsyn vedkommende er undergitt, gi politimesteren skriftlig underretning herom.

Det samme gjelder hvis siktede eller domfelte erfares å ha gjort sig skyldig i en ny straffbar handling.

§ 10. Når en person har vært under tilsyn som ovenfor nevnt i ett år, skal foreningen til politimesteren avgi beretning om hvorledes tilsynet har vært øvet og om vedkommendes opførsel under tilsynet.

Sådan beretning avgis også for hvert følgende år hvori tilsynet varer.

Samtidig med at foreningen avgir sin beretning skal den, hvis den finner grunn til det, fremsette nærmere begrunnet forslag om å opheve tilsynet, eller, hvor det gjelder utsatt straff-fullbyrdelse, om å forlenge inntil 5 år en prøvetid som er satt kortere. Hvor det er nødvendig innsendes sådant forslag i årets løp. 14 febr.

Skrivelse fra Socialdepartementet til en fylkesmann. 14 febr.

Transport av sinnssyke som forpleies for offentlig regning, skal efter samråd med vedkommende læge foregå på billigste måte.

Hvor transporten efter lægens anmodning undtagelsesvis overlates til politiet, vil departementet ikke motsette sig at der herfor beregnes skyss- og kostgodtgjørelse efter de regler som til enhver tid gjelder for fangeføring. Herom henvises til følgende uttalelse fra Fengselsstyret av 19 oktober 1933: De gjeldende regler for transport av fanger, cirkulærer av 9 november 1925 og 20 oktober 1927, (i Lovtidende) gjelder bare fangeføring. Det må imidlertid anses rimelig at lensmannen får godtgjørelse for transport av den sinnssyke, og reglene om fangeføring synes forsåvidt å kunne by en nærliggende analogi.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om betalingsregulativer for gebyrer ved opmålingsvesenet og bygningskontrollen i Trondheim og om forandringer i bygningsvedtektene for byen. 14 febr.

Rundskrivelse fra Finansdepartementet til de øvrige departementer. 15 febr.

Regler for utbetaling av de offentlige tjenestemenns lønninger.

Efter Regjeringens bestemmelse er der fastsatt følgende regler for utbetaling av de offentlige tjenestemenns lønninger:

Offentlige tjenestemenns lønn blir å utbetale en gang pr. måned fra og med den 20. i vedkommende måned. Lønn for juni og desember blir dog å utbetale fra og med den 15. i disse måneder.

For tjenestemenn for hvilke lønnsutbetaling efter allerede foreliggende reglementsbestemmelser eller annen lignende hjemmel finner sted til andre tider enn foran nevnt, blir vedkommende bestemmelser fremdeles å befølge.

Forskudd på lønn må som regel ikke utbetales.

Dog kan lønn for den måned hvori tjenestemannen be-

*) Kunngj. 17 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6.

15 febr. gynner sin ferie utbetales ved feriens begynnelse såfremt den almindelige gasjedag faller i hans ferie.

Videre kan i særlige, ekstraordinære tilfelle, f. eks. ved sykdom, forskudd for en enkelt måned utbetales efter innhentet samtykke fra den myndighet som vedkommende fagdepartement måtte bestemme, dog ikke utover en måneds lønn. Sådant forskudd må avvikles til sådan tid som fastsettes ved forskuddets innrømmelse.

Retten til å meddele samtykke til sådan forskuddsutbetaling som ovenfor omhandlet kan ikke gis vedkommende kassebetjent.

Forsåvidt departementenes tjenestemenn angår blir samtykke til forskuddsutbetaling å meddele av den ekspedisjonschef (direktør, avdelingschef) hvorunder vedkommende tjenstlig sorterer. For de tjenestemenns vedkommende som får sine lønninger utbetalt gjennem skattefogdene og gjennem byfogdene i Fredrikstad og Kristiansund N. har dette departement bestemt at avgjørelse om forskuddsutbetaling blir å treffe av vedkommende fylkesmann.

Ovennevnte regler gjøres gjeldende fra 1 juli 1934.

Under henvisning hertil skal man henstille til det ærede departement å treffe fornødne forføininger til reglenes gjennemførelse forsåvidt angår lønnsutbetalinger som foretas av kassebetjenter sorterende under det ærede departement.

16 febr. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av lov av 30 juni 1933 om kommuners gjeldsforhold m. v. § 28 dispenseres fra gjeldende regler om kirkesangerstillingene forsåvidt angår Romedal og Vallset sogn i Romedal herred, således at kirkesangerstillingene i de nevnte sogn opheves inntil videre, for kirkesangerstillingen i Vallsett sogn dog først fra den tid den nuværende innehaver av stillingen fratrer.

16 febr. **Kongelig resolusjon** *). Fylkesmannen i Finnmark bemyndiges til inntil videre å avgjøre søknader fra fiskere om fri sakførsel med fritagelse for rettsgebyrer til rettslige skritt her i riket i anledning av skade voldt deres fangstredskaper m. v. av utenlandske trålere, når saken aktes reist i Finnmark.

16 febr. **Kongelig resolusjon** *).

1. Lov nr. 5 av 6 juli 1933 om forandringer i lov om fengselsvesenet og om tvangsarbeide av 12 desember 1903 settes i kraft fra 1 mars 1934.

*) Kunngj. 17 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6.

2. Det overdras til Justis- og politidepartementet eller efter dettes bestemmelse til Fengselsstyret å gi de i lovens §§ 17, 50 b og 67 nevnte bestemmelser. 16 febr.

Kongelig resolusjon *). I medhold av § 15 i lov angående fiskerier i Nordland og Tromsø amter av 3 august 1897 nr. 4 bestemmes: 16 febr.

1. Det skal inntil videre være forbudt i tiden fra og med 1 juni til og med 1 september å benytte garn til fangst av sei i Toppsundet i Troms fylke innenfor en grense, som i vest trekkes fra Senholmen ved Grøtavær til Elgsnes og i øst fra Kråkenesset over Mågøholmene til Tjøttaskogen, Tjøtta og Akerø til Skarberget og derfra over til Bestebostadnesset, likesom det i nevnte tidsrum skal være forbudt å bruke seigarn på alle seigrunner og seiklakker innen Trondenes, Sandtorg og Skånland herreder. Fra forbudet undtas de tilfelle hvor seien gjør landgang, likesom det skal være tillatt å bruke garn omkring not, som er satt efter sild, eller hvori der står sild.
2. De i kongelige resolusjoner av 24 september 1904 og 1 august 1919 fastsatte bestemmelser om forbud mot bruk av seigarn innen Trondenes herred opheves.

Kongeleg resolusjon *). I samhøve med § 3 i lov frå 24 juni 1931 um brigde i millombils lov frå 6 juni 1930 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror vert ferda ut fyresegner um avgift på umsetnaden av mjølk i samhøve med eit framlagt utkast, som lyder so: 16 febr.

1. Alle som leverar mjølk beinveges til forbrukar, til meieri, ysteri, mjølkkondenseringsfabrikk, mjølkesalslag og andre forretningar som sel mjølk som dei får beinveges frå produsent, skal betala ei avgift til fremjing av umsetnaden av mjølk, ost og smør i samhøve med lov nr. 20, dagsett 24 juni 1931. Avgifta vert sett til 0,25 øre pr. kg kumjølk og geitmjølk som vert levera til forbrukar eller ovannemnde verksemder i tida frå og med 1 mars 1934 til og med 28 februar 1935.

2. Det er sett straff for brot på desse fyresegnene.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Glassmester H. E. Fredriksens legat» oprettet ved testament av 10 mars 1931 til fordel for i Oslo hjemmehørende personer som lider av lungetuberkulose eller kreft. 16 febr.

*) Kunngj. 17 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6.

16 febr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til Justisdepartementets almindelige avdeling.

Når der opnevnes sakkyndige til å avgi farlighetserklæring i henhold til kongelig resolusjon av 11 september 1925 fordi politiet finner at en anmeldt må anses som sinnssyk og farlig for den offentlige sikkerhet, skal både lægenes salær og skyss- og kostgodtgjørelsen utredes ved Justisdepartementets foranstaltning; jfr. skrivelse av 2 juli 1909 i Norsk Medisinallavgivning.

16 febr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til en fylkesmann.

Hvis en ektefelle av sitt særeie eller av den del av felleseiet som han har rådighet over, har utredet inntil et beløp som motsvarer verdien av den annen ektefelles særeie og resten av felleseiet til forpleining av den annen ektefelle som sinnssyk, kan han ikke pålegges å yde mer til dennes fortsatte behandling eller forpleining som sinnssyk, og disse utgifter må i så fall i sin helhet utredes efter § 3 i lov nr. 3 av 5 juni 1925.

16 febr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om at den som i Nord-Fron herred, Opland fylke, gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, fra 19 mars 1934 å regne skal ha bevilling.

16 febr. **Skrivelse** fra Poststyret til en postmester, hvori efter innhentet uttalelse fra Justisdepartementet er antatt at almindelige frimerker må brukes når en panteregisterfører sender tinglyste dokumenter tilbake til en kommune i rekommandert brev, dersom ikke tilbakesendelsen skjer efter embedsmannens eget initiativ og i embedets interesse.

17 febr. **Skrivelse** **) fra Socialdepartementet om forandring i og tillegg til den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Sel herred, Opland fylke.

17 febr. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter for Drammen.

17 febr. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om ny reguleringsplan med bygningsvedtekter for Grimstad.

17 febr. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om en vedtekt til bygningslovens § 140, forsåvidt Stavanger angår.

19 febr. **Skriv** **) frå Landbruksdepartementet.

I samhøve med §§ 5 og 8 i lov frå 24 juni 1931 um brigde i millombils lov frå 6 juni 1930 til å fremja umsetnaden av

*) Kunngj. 17 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6.
**) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 7.

jordbruksvaror og kongeleg resolusjon frå 16 februar d. å. har departementet fastsett: 19 febr.

Avgifta på umsetnaden av mjølk i tida frå og med 1 mars 1934 til og med 28 februar 1935 vert framleis å betala og krevja inn etter dei reglar som er fastsett i skriv frå departementet dagsett 31 januar og 25 juli 1931.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om at lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 skal være gjeldende innen grensene for Sortland brandkommune i Nordland fylke fra 1 juli 1934. 20 febr.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om forbud mot motorvognkjøring i enkelte gater i Tromsø. 20 febr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Anne S. Dalens testament av 7 august 1931 opprettede legat «Anne og Ole Olsen Dalen og søns minde» til lindring av nød og til hjelp til trengende innen Foldal. 21 febr.

Skrivelse fra Poststyret til en postmester, hvori efter innhentet uttalelse fra Justisdepartementet er antatt at postsendinger fra lensmann som valgstyreformann i anledning av stortingsvalg må betraktes som kommunale, og at derfor tjenestemerker ikke kan benyttes, hvis de sendes rekommandert eller som pakkepost. 22 febr.

Lov *) [1]) om forandring i lov om behandling av forsømte barn av 6 juni 1896 med tilleggslover. 23 febr.

I.

1. punktum i § 6 i lov om behandling av forsømte barn av 6 juni 1896 med tilleggslover skal herefter lyde så:

I enhver kommune dannes et vergeråd, bestående av stedets underdommer og prest samt fem av kommunestyret efter forslag av formannskapet for to år valgte kvinner og menn. Et av disse fem medlemmer skal være en i kommunen bosatt eller der tjenstgjørende læge.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon. Sognenavnet Dal, Tinn herred, Telemark fylke, endres til Rjukan. 23 febr.

*) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1ste avd nr. 7.
[1]) St.besl. 21 februar. Se Ot. prp. nr. 8. Innst. O. nr. 6. St.tid., forh. i Ot. s. 29—30; i Lt. s. 2.

23 febr. **Kongelig resolusjon.** Den civile og geistlige inndelingsgrense mellem Lesja og Dovre herreder og prestegjeld i Lesja lensmannsdistrikt i Opland fylke og Opdal herred, prestegjeld og lensmannsdistrikt i Sør-Trøndelag fylke på strekningen fra Skrimkolla til Porten på Dovrefjell skal gå efter en linje, som er beskrevet således:

Grensen trekkes i rette linjer fra høieste punkt (1984 m) på Skrimkolla (Store Skrymten) til høieste punkt (1719 m) på Skuleggen, derfra til høieste punkt på Kjølen, videre til høieste punkt på Kolla, så til den i grensen mellem fjellstuene Hjerkinns og Kongsvolds utmål opsatte røs ved foten av Kolla på dennes sydøstre side og derfra til opsatt grenserøs mellem Hjerkinn og Kongsvold i det punkt ved den gamle vei mellem Hjerkinn og Kongsvold i nordhellingen av Hjerkinnhø, hvor «Porten» senest har stått.

23 febr. **Kongelig resolusjon** *). I fabrikktilsynet anerkjennes Kjelkontrollens tjenestemenns forening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2.

23 febr. **Kongelig resolusjon.** Det statistiske centralbyrå overføres fra 1 april 1934 fra Socialdepartementets til Finans- og tolldepartementets forretningsområde.

23 febr. **Kongeleg resolusjon** *) um helse- og tuberkulosefyresegner for Hol herad, Buskerud fylke.

23 febr. **Kongelig resolusjon** *).

I henhold til midlertidig lov om utførsel og innførsel av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr av 6 juli 1933 bestemmes som gjeldende inntil videre:

I.

Med de nedenfor nevnte undtagelser er det forbudt å innføre levende, fersk og lettsaltet fisk av enhver art samt krepsdyr.

II.

Likeså er det forbudt å ilandbringe fra fangstfeltet levende, fersk og lettsaltet fisk av enhver art samt krepsdyr som er fanget av utenlandske fartøier.

III.

Fra forbudet under I undtas:

1. Levende krepsdyr.
2. Levende fisk på betingelse av at fisken innføres i kvase og selges til eller gjennem norsk forhandler som er godkjent av tollvesenet.

---

*) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 7.

3. Fersk fisk og krepsdyr som tilfredsstiller de almindelige gjeldende bestemmelser om minstemål på betingelse av at innførslen finner sted ved norsk forhandler som er godkjent av tollvesenet, og at varen er pakket og merket på foreskreven måte. 23 febr.

Dog skal fersk fisk og krepsdyr som er fanget av utenlandsk fartøi og av dette innføres ved første gangs anløp fra utlandet, kunne ilandbringes til pakning av norsk mottager på samme måte som fastsatt i efterfølgende VI og VII.

IV.

Fra forbudet under II undtas:

1. Fersk makrell og krepsdyr av egen fangst.
2. Fersk flyndre (derunder også kveite), torsk, brosme, skate (rokke) og havulke av egen fangst som ilandbringes fra utenlandske reketrålfartøier i forbindelse med levering av reker, eller fra utenlandske linefiskefartøier i forbindelse med levering av saltfisk, eller under anløp for proviantering, vann- og brenselfylling.
3. Fersk såkalt «forfangsild» av egen fangst som ilandbringes av utenlandske makrelldrivgarnsfartøier, i forbindelse med levering av fersk makrell.

Ilandbringelse i henhold til foranstående nr. 1, 2 og 3 er betinget av at levering finner sted til eller gjennem norsk forhandler som er godkjent av tollvesenet, og som under dettes kontroll pakker og merker varen på foreskreven måte.

V.

Ved ethvert salg av fisk som er innført i levende tilstand, skal der på salgsstedet være anbragt iøinefallende opslag med angivelse av fiskesort og oprinnelsesland. Med oprinnelsesland menes også det land hvor vedkommende fiskefartøi hører hjemme.

VI.

Ved forsendelse og omsetning innen riket av fersk og lettsaltet fisk som er innført eller ilandbragt i henhold til foranstående, skal varen være pakket i nye, blanke kasser, hvis ene langside og ene tverrside skal være merket med minst 5 centimeter høie bokstaver i sort farve med angivelse av oprinnelsesland og varesort (f. eks.: Svensk makrell).

VII.

Ved forsendelse og omsetning innen riket av krepsdyr som er innført eller ilandbragt i henhold til foranstående,

23 febr. skal varen være emballert og merket på sådan måte som til enhver tid er godkjent av fiskeridirektøren.

Merket skal inneholde angivelse av oprinnelsesland og varesort (f. eks.: Svenske reker).

VIII.

Utførsel av fersk og lettsaltet fisk og krepsdyr som er innført eller ilandbragt i henhold til foranstående, kan kun finne sted under iakttagelse av følgende bestemmelser:

1. Til oprinnelseslandet (herunder også det land hvor vedkommende fiskefartøi hører hjemme) med fritagelse fra foranstående paknings- og merkningsbestemmelser, såfremt omlasting m. v. skjer under tollvesenets kontroll.
2. Til andre land, såfremt varen er pakket og merket på foreskreven måte med oprinnelsesland og varesort, og såfremt utførslen kan skje i slike former at den norske importkontingent i vedkommende land ikke belastes med vedkommende forsendelse.

IX.

Under iakttagelse av foranstående bestemmelser skal utenlandsk fisk og utenlandske krepsdyr fortsatt kunne selges ved offentlig auksjon her i riket.

X.

Handelsdepartementet bemyndiges til å utferdige de nærmere bestemmelser som anses nødvendige til gjennemførelse og kontroll med overholdelse av denne resolusjon.

XI.

Fullbyrdet eller forsøkt overtredelse av bestemmelsene i denne resolusjon eller påbud utferdiget i henhold til resolusjonen straffes med bøter.

XII.

Denne resolusjon trer i kraft 15 mars 1934.

23 febr. **Kongelig resolusjon** *).

1. I henhold til lov av 25 april 1907 om tilveiebringelse av opgaver til den offisielle statistikk blir en fullstendig telling over svinebestanden å avholde 3 april 1934 i en del av landets fylker, eventuelt tilknyttet representative tellinger i andre fylker.
2. Tellingen skal bestyres av jordstyrene med jordstyrets formann som formann i tellingsstyret, og tellingen utføres ved hjelp av de personer som tellingsstyret finner skikket til dette.

*) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 7.

3. Det statistiske centralbyrå bemyndiges til å treffe de foranstaltninger som videre kreves for tellingens utførelse. 23 febr.

Kongelig resolusjon *). 23 febr.

I medhold av § 44 i lov av 20 mai 1899 angående jakt og fangst treffes bestemmelse om fredning av enkelte sorter sjøfugler i det hele land overensstemmende med et fremlagt utkast sålydende:

I. I medhold av § 44 i lov av 20 mai 1899 angående jakt og fangst bestemmes:

1) Alker, teist, lundefugl, skarver, terner, fiskeender og gaul skal være fredet fra og med 15 mars til og med 14 august. Dog skal det være tillatt å felle fiskeender som opholder sig i lakseelver, ørretvann og ørretelver samt i eller ved fiskekulturer.
2) Landbruksdepartementet kan uavhengig av denne fredningsbestemmelse tillate fangst av unger av alker, teist, lundefugl og skarver til utnyttelse som menneskeføde innen bestemte områder, hvor slik utnyttelse tidligere har vært almindelig.
3) Egg av de i punkt 1 nevnte fugler må ikke borttas. Dog skal det være tillatt grunneier eller bruker å foreta innsamling av egg av alker, teist, lundefugl, skarver og terner i Nordland, Troms og Finnmark fylker til og med 14 juni, og i de sønnenfor liggende fylker til og med 5 juni.

II. Disse bestemmelser, som trer i kraft straks, gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1938.

III. Overtredelse av bestemmelsene er belagt med straff.

Kongelig resolusjon *) om forandring i den ved kongelig resolusjon av 3 februar 1933 meddelte bevilling for Norsk jockeyklub til å anordne veddemål ved totalisator, forsåvidt angår avgiften til staten. 23 febr.

Kongelig resolusjon *). 23 febr.

1. Det meddeles approbasjon som gjeldende inntil videre på de i Arbeidsdepartementets foredrag av 23 februar 1934 foreslåtte bestemmelser om kjørehastighet på Gråkallbanen samt kjøretakster vedkommende strekningen Ugla—Lian.
2. Arbeidsdepartementet bemyndiges til å foreta mindre forandringer i forannevnte bestemmelser og takster.

*) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 7.

23 febr. **Kongelig resolusjon** angående bestemmelse *) om civil eksamensanciennitet for vernepliktige befalingsmenn.

24 febr. **Skrivelse** **) fra Justisdepartementet om forandring av § 8 i politivedtekten for Ankenes herred, Nordland fylke.

26 febr. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til fylkesmennene.

Pantobligasjoner til Lånekassen for jordbrukere.

Efter § 13 i lov nr. 7 av 6 juli 1933 om Lånekassen for jordbrukere skal lånekassen for ethvert lån ha pant ikke bare i eiendommen, men også i «redskaper, maskiner, besetning og avling samt den på eiendommen innvunne og der beroende gjødsel».

Departementet skal henstille til panteboksførerne at de ved tinglysning av pantobligasjoner til lånekassen uten særskilt anmodning i tinglysningsattesten også gjør anmerkning om det av personalregistret fremgår at det tidligere er tinglyst dokumenter som vedkommer noen av de nevnte driftsmidler, jfr. sportellovens § 53. Da det ikke er mulig uten inngående undersøkelser å gi sikre oplysninger om tinglyste rettsstiftelser i løsøre, antar departementet at det som regel i slike tilfelle vil være tilstrekkelig å gjennemgå personalregistret for den person som ifølge panteregistret står som hjemmelsinnehaver til eiendommen. Dersom undersøkelsen innskrenkes til dette, må det dog uttrykkelig sies i selve tinglysningsattesten, f. eks.: «Det fremgår ikke av personalregistret at det i den siste hjemmelsinnehavers eiertid er tinglyst rettsstiftelser som gjelder noen av de nevnte driftsmidler på eiendommen.» Dersom panteboksføreren er opmerksom på at lånet skal brukes til gjenkjøp av en eiendom som er solgt ved tinglyst tvangsauksjonsskjøte (jfr. lovens § 2 b), bør han imidlertid også undersøke personalregistret for den person som tidligere i realregistret stod som hjemmelsinnehaver til eiendommen og gjøre bemerkning om det i tinglysningsattesten.

Ønsker lånekassen i særlige tilfelle ytterligere oplysninger fra personalregistret, vil den derefter kunne rette spesiell henvendelse til vedkommende panteregisterfører.

Endel eksemplarer av denne rundskrivelse vedlegges. Et eksemplar av rundskrivelsen bes sendt til hver panteboksfører innen herr fylkesmannens distrikt.

26 febr. **Brev** fra Justisdepartementet, Fengselsstyret, til riksadvokaten.

Ved kongelig resolusjon av 16 februar 1934 er det bestemt at de ved lov av 6 juli 1933 fastsatte forandringer i loven

*) Bestemmelsen er inntatt i Medd. til hæren, avd. I nr. 3 for 1934.
**) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 8.

om fengselsvesenet og om tvangsarbeide av 12 desember 1903 skal tre i kraft fra 1 mars førstkommende. 26 febr.

Idet man meddeler dette, finner man å burde henlede opmerksomheten på at reglene om fangers løslatelse på prøve er forandret således at varetektsophold som efter derom truffet bestemmelse skal fratrekkes straffen, for fremtiden ikke vil bli regnet med i den del av straffen som må sones før løslatelse på prøve kan finne sted. Samtidig er adgangen til løslatelse på prøve utvidet derved at den minimumstid som må sones av straffen, før der kan bli spørsmål om løslatelse på prøve, er satt ned fra 6 måneder til 4 måneder.

Reglene om gjeninnsettelse efter løslatelse på prøve er de samme som før, både for fanger og tvangsarbeidere, jfr. skrivelser til hr. riksadvokaten av 24 april 1912 og 31 oktober 1922, dog således at påtalemyndigheten kan la den løslatte pågripe og holde i varetekt ikke bare inntil spørsmålet om gjeninnsettelse er avgjort, men også inntil gjeninnsettelse i tilfelle kan skje (fengselslovens § 24). Man fremhever imidlertid at varetektsfengsling bare må brukes, når det er nødvendig for å hindre den løslatte fra å undvike eller av hensyn til den offentlige sikkerhet. Fengslingskjennelse er i disse tilfelle ikke nødvendig, hvor det er spørsmål om gjeninnsettelse på straff eller i tvangsarbeide. Gjelder saken en forvaringsfange efter straffelovens § 39 a, må derimot varetektsspørsmålet forelegges forhørsretten til avgjørelse (straffelovens § 39 b 4.)

Hermed bes påtalemyndighetens tjenestemenn gjort bekjent.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Askim herred, Østfold fylke. 26 febr.

Skrivelse fra Socialdepartementet til medisinaldirektøren. 26 febr.

I anledning av spørsmål om hvorvidt medisinske professorer har plikt til uten særskilt godtgjørelse å yde medisinaldirektøren og departementet fornøden sakkyndig bistand, henviste departementet blandt annet til en uttalelse fra Justisdepartementet som gikk ut på at nevnte professorer må anses forpliktet til å gi de i kongelig resolusjon av 25 mai 1815 omhandlede oplysninger uten særskilt vederlag, dersom det ikke kan utledes av senere bestemmelser at staten skal svare særskilt betaling for opfyllelsen av den i nevnte resolusjon fastsatte embedsplikt.

*) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 8

26 febr. Departementet tilføiet at hvis det i særlige tilfelle skulde bli spørsmål om godtgjørelse til medisinske professorer for å yde medisinaldirektøren sakkyndig bistand, blir saken, før noen avtale herom treffes, å forelegge departementet til avgjørelse.

26 febr. **Skrivelse** *) fra Handelsdepartementet.

I medfør av lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903, jfr. tilleggslov av 18 september 1909, og kongelig resolusjon av 10 mai 1906 har Handelsdepartementet idag bestemt, at avsnitt I i den av departementet under 7 august 1906 (jfr. forandring av 30 januar 1933) utferdigede bekjentgjørelse om transport av spesielt ildsfarlig stoff ombord på passasjérskib herefter skal lyde således:

I. At der ved transport ombord på passasjérskib av spesielt ildsfarlige stoffer, såsom eter (nafta) og andre eterholdige væsker, svovlkullstoff, petroleumseter, gassolje, bensin og lignende væsker, som ikke lar sig blande med vann og som ved almindelig temperatur antendes og brenner ved direkte berøring med ild, kun må benyttes:

Solide cylinderformede fat av jern eller stål, som ikke må rumme over 300 liter og som må være forarbeidet av solid materiale og være forsynt med de for den slags fat almindelige beskyttelsesringer. Sammenføiningene skal være sveiset eller klinket og diktet. Spunshullet skal være forsynt med gjenget solid metall-lokk, som skrues inn i pakning, eller solid forarbeidede kanner av solid fortinnet blikk, som ikke må rumme over 25 liter, og som må være forsynt med to håndtak og med skruelokk, som tettes med pakning.

Hverken fat eller kanner må helt fylles. De skal ha et tomrum av minst 5 % av ruminnholdet.

Fat og kanner skal utvendig være rødmalt med sterk farve og på et iøinefallende sted være merket «Ildsfarlig», malt i hvitt med minst 5 cm høie bokstaver.

De spesielt ildsfarlige stoffer må kun føres på åpent dekk i et kvantum på en gang av ikke over ca. 750 kg, hvis de føres i stål- eller jernemballasje, og ikke over 130 kg, hvis de føres i blikkemballasje. De må plaseres i betryggende avstand fra nedganger, andre åpninger i dekket, passasjérkahytter og maskinrum samt være stuet og surret forsvarlig og forsynt med rekkverk eller strekktaug i en passende avstand, således at passasjérer ikke kan komme i berøring med samme.

*) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 8.

I en umiddelbar nærhet av sådanne spesielt ildsfarlige stoffer skal være anbragt en rød tavle merket «Ildsfarlig», malt i hvitt med minst 10 centimeters bokstaver. 26 febr.

Spesielt ildsfarlige stoffer må ikke innlastes i skib, hvormed der befordres sprengstoffer.

Tobakksrøkning i nærheten av sted hvor spesielt ildsfarlige stoffer er plasert, forbys. Under lasting og lossing av disse stoffer må det videre påses, at ingen fare kan opstå som følge av ild eller gnister fra maskin, skorsten, lys m. m.

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet. 26 febr.

I henhold til § 22 i de ved kongelig resolusjon av 16 september 1908 (jfr. Handelsdepartementets forandringer av 22 desember 1908) fastsatte forskrifter angående transport av spesielt ildsfarlig stoff ombord på skib uten passasjércertifikat har Handelsdepartementet idag bestemt, at §§ 3—6 og § 18 med overskriften «Under dekk» i disse forskrifter utgår og at efternevnte paragrafer i forskriftene herefter skal lyde således:

§ 7. Ethvert skib, som er innrettet som tankskib for føring av spesielt ildsfarlige stoffer, skal enten være klassifisert som tankskib i et av Kongen anerkjent klassifikasjonsselskap eller være besiktet og godkjent som sådant av Skibskontrollen.

Skib som ikke er innrettet som tankskib og som skal benyttes til føring av spesielt ildsfarlige stoffer, skal med hensyn til innredning og ventilasjon tilfredsstille bestemmelsene i nærværende forskrifters §§ 8—13.

§ 11, 1ste ledd. Ethvert rum, hvori innlastes spesielt ildsfarlige stoffer, må være forsynt med minst 2 stk. ventilatorer anbragt så langt fra hinannen som mulig, en i forkant og en i akterkant av vedkommende rum så nær skibssiden som mulig.

§ 14. Elektriske lys- og kraftanlegg må ikke benyttes ombord under transport av spesielt ildsfarlige stoffer uten at der foreligger bevis for, at anlegget har vært besiktet av det offentlige tilsyn med elektriske anlegg i henhold til herom gjeldende bestemmelser eller av en av de av Kongen anerkjente besiktelsesinstitusjoner.

§ 15. Spesielt ildsfarlige stoffer må, når de føres under dekk på skib som ikke er innrettet som tankskib, være opbevart på:

---

*) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 8.

26 febr. 1. Solide cylinderformede fat av jern eller stål, som ikke må rumme over 300 liter og som må være forarbeidet av solid materiale.

2. Solid forarbeidede kanner av fortinnet blikk, som ikke må rumme over 25 liter og som må være pakket i vel tilpassede solide trekasser.

Hverken fat eller kanner må helt fylles. Der må være minst 5 % ledig rum for væskens utvidelse.

§ 19. Som dekkslast kan spesielt ildsfarlige stoffer føres når de er opbevart på beholdere som nevnt i § 15 samt på solid forarbeidede kanner av fortinnet blikk som ikke må rumme over 25 liter og som må være forsynt med håndtak og skruelokk tettet med pakning.

De må plaseres i betryggende avstand fra nedganger, andre åpninger i dekket, kahytter og maskinrum samt være stuet og surret forsvarlig.

Tobakksrøkning i nærheten av sted hvor omhandlede stoffer er plasert, forbys. Under lasting og lossing av disse stoffer må det videre påses, at ingen fare kan opstå som følge av ild eller gnister fra maskin, skorsten, lys m. m.

Ved forsendelse i innlandet må fat, kanner og kasser utvendig være rødmalt med sterk farve og på et iøinefallende sted være merket «Ildsfarlig», malt i hvitt med minst 5 cm høie bokstaver.

Det anbefales å forsyne alle beholderes åpninger med sikkerhetsnett med smelteprop eller lignende.

27 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Andreas Pedersen og hustrus legat» til en oprettendes kristelig ungdomsskole i Salten, oprettet ved testament av 23 april 1920.

27 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Glassmester Hans Edvard Fredriksens legat til Oslo Hospital», oprettet i henhold til testament av 10 mars 1931.

27 febr. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til fylkesmennene.

Dommerkapper.

Ved kongelig resolusjon av 7 desember 1889 blev det fra ikrafttredelsen av den nye rettergangsordning i straffesaker, 1 januar 1890, innført rettskapper for riksadvokaten, lagmenn, meddommere, statsadvokater og rettsskrivere ved lagmannsrettene. Ved kongelige resolusjoner av 23 april og 12 juni 1925 blev lignende bestemmelser truffet for Høiesteretts medlemmer. Ved kongelig resolusjon av 11 april 1930 er det videre bestemt

at advokater og sakførere når de møter i Høiesterett eller som 27 febr.
forsvarere i lagmannsrettene skal bære rettskapper.

På medlemsmøte i Den norske dommerforening 8 september 1930 blev det vedtatt en henstilling til Justisdepartementet om å åpne adgang også for dommere utenfor Høiesterett og lagmannsrettene til å bruke embedsdrakt. Departementet hadde allerede tidligere innhentet uttalelser om dette spørsmål fra landets dommere. Av disse uttalte flertallet sig for en bestemmelse om bruk av dommerkapper under hovedforhandlinger i straffesaker og tvistemål, enten i form av et påbud eller ved at det blev åpnet adgang for dommerne til å bruke slike kapper.

De dommere som uttalte sig mot reformen, begrunnet vesentlig sitt standpunkt med at forholdene mange steder gjør det lite naturlig for dommerne å bruke egen rettsdrakt. Det blev henvist til de tarvelige rettslokaler som lite vilde harmonere med noe høitideligere utstyr for dommerne personlig. Egen dommerdrakt vilde derfor, efter hvad det blev anført, neppe befordre rettens verdighet og således ikke virke efter sin hensikt.

Departementet har vært fullt opmerksom på vekten av de innvendinger som har vært fremført. På den annen side har man måttet være enig med flertallet av landets dommere i den rent prinsipielle betraktning som har vært gjort gjeldende. Det vil utvilsomt i mange tilfelle befordre rettsapparatets høitidelighet om dommerne ved viktigere rettsmøter er iført en egen rettsdrakt. Man finner det forsåvidt tilstrekkelig å henvise til de erfaringer som i den siste menneskealder er gjort ved lagmannsrettene.

Under hensyn til de forskjellige meninger som har gjort sig gjeldende har departementet antatt at det burde treffes en ordning hvorved man vilde kunne undgå de uheldige sider ved reformens gjennemførelse. Dette vil kunne opnåes ved at man påbyr dommerkapper ved muntlig hovedforhandling i byene hvor i almindelighet forholdene med hensyn til rettslokaler m. v. er tilfredsstillende. På landet derimot, hvor forholdene i denne henseende er meget forskjellige, er det naturlig at det bare blir tillatt å bruke kapper efter dommernes skjønn.

Efter henstilling fra justitiarius i Oslo overrett har departementet også optatt spørsmålet om det ikke bør anordnes kapper til bruk for overrettenes medlemmer under muntlig behandling av saker, jfr. lov av 6 juli 1933.

Ved kongelig resolusjon av 5 januar 1934 er det nu truffet følgende bestemmelser om bruk av dommerkapper:

I. Ved muntlige hovedforhandlinger i straffesaker og tvistemål skal bydommere bære dommerkappe.

27 febr. II. Ved muntlige hovedforhandlinger i straffesaker og tvistemål kan herredsdommere bære dommerkappe.

III. Ved muntlige ankeforhandlinger i tvistemål skal overrettsdommere bære dommerkappe.

IV. Kappens utstyr skal være det samme som ved kongelig resolusjon av 7 desember 1889 bestemt for dommere i lagmannsrettene.

V. Ordningen settes i kraft fra det tidspunkt som Justisdepartementet bestemmer.

Departementet fastsetter tidspunktet for ikraftsettelsen av nyordningen til 1 juli 1934.

Overensstemmende med det som er uttalt i det foredrag som ligger til grunn for resolusjonen, er det forutsetningen at utgiftene ved kappenes anskaffelse blir det offentlige uvedkommende.

Overrettsdommerne, herreds- og bydommerne innen herr fylkesmannens distrikt bes hver tilstillet et avtrykk av denne rundskrivelse.

27 febr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet.

Ifølge meddelelse fra det egyptiske utenriksministerium har den egyptiske regjering i henhold til artikkel 10 i Genève-konvensjonen av 27 juli 1929 om såredes og sykes behandling i krig bemyndiget foreningen «Société Nationale du Croissant Rouge Egyptien» til i krigstilfelle på regjeringens ansvar å yde hjelp til landets offisielle sanitetsvesen.

27 febr. **Forandring** *) i reglement utferdiget av Handelsdepartementet 16 juni 1933 om frankering av statens og kommunenes post m. v. («frankeringsreglementet»).

Reglementet er i § 7, 7de ledd, endret således:

«Tjenestemerker må av de korresponderende så vidt mulig rekvireres i tilstrekkelig antall for et kvartal ad gangen og så vidt mulig bare i hele ark».

28 febr. **Skrivelse** *) fra Handelsdepartementet.

Til opslag i mannskapsrum og messer.

Om spesielt ildsfarlige stoffer under transport ombord i norske skib uten passasjercertifikat.

(Utdrag av bestemmelser med veiledning utarbeidet i henhold til § 21 i forskrifter av 16 september 1908 med Handelsdepartementets forandringer av 22 desember 1908 og 26 februar 1934).

---

*) Kunngj. 13 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10.

Som spesielt ildsfarlige stoffer regnes: Eter (nafta) og 28 febr.
andre eterholdige væsker, svovelkullstoff, petroleumeter, bensin, bensol, kollodium, celluloselakk, guttaperka- og kautsjukopløsninger samt lignende stoffer eller opløsninger eller blandinger av sådanne i større mengde enn 1000 kg når vedkommende stoffs «flammepunkt» ligger under 22° C (72° F) ved 760 mm barometerstand.

Disse stoffer avgir ved almindelig temperatur dampe, som blandet med luft er lett antendelige og under visse forhold eksplosive ved direkte berøring med flamme, hvitglødende metall eller elektrisk gnist. Da dampene er op til 2½ à 3½ gang så tunge som luft, vil de ha tilbøielighet til å samle sig på bunnen av de rum hvor stoffene opbevares. Man har også eksempel på, at de frembyr fare for antendelse i fri luft derved at flammen har forplantet sig langs kaien, således fra lanterne til et ca. 15 meter borte liggende lager av bensin. Et lignende forhold vil kunne inntre derved at der samler sig gass i rendestenen eller langs rekken.

Bensindamp og dampen av de fleste meget ildsfarlige stoffer virker skadelig ved innånding i større mengder og personer som blir dårlige av å innånde slike damper må straks bringes ut i frisk luft. Svovelkullstoffdamp er meget giftig. Eter-, bensin- og bensoldamp virker bedøvende og kan virke dødelig.

Det er av den største betydning at der utvises stor forsiktighet ved bruk av ild og lys ombord når spesielt ildsfarlige stoffer føres.

Følgende må iakttas:

Under lastning og lossing.

Under lastning og lossing og mens lukene ennu er åpne, må all bruk av ild søkes undgått. Der må ikke benyttes annet kunstig lys enn forskriftsmessig elektrisk installasjon eller sikkerhetslampe *) og det må også påses at ingen fare kan opstå som følge av gnister fra skorsten m. v.

Tobakksrøkning er forbudt.

Under fart.

Mens skibet er under fart, er tobakksrøkning forbudt, undtagen på steder hvor det er tillatt av føreren.

Der må vises den største forsiktighet ved ventilasjon gjennem åpentstående luker, luftrør m. v.

I rum under dekk — undtagen kjelerum — må ikke benyttes annet kunstig lys enn forskriftsmessig elektrisk installasjon eller sikkerhetslampe *).

*) Elektrisk håndlampe med høist 6 volts spenning anses å tilfredsstille kravet til sikkerhetslamper.

28 febr. Ved tending av lamper og lanterner og ved opfyring på kabyssen og lignende må nøie iakttas at der på forhånd er vel utluftet i det rum hvor tendingen foregår. Tendte lamper eller lignende må ikke settes på dekk eller gulv.

Efter utlossing.

Efter utlossing må fartøiet pumpes omhyggelig lens og rummet rengjøres og utluftes.

Til slutning henledes opmerksomheten på at der ifølge gjeldende forskrifter skal finnes ombord — foruten de almindelige påbudte ildslukningsredskaper — en del fin sand og noen seil eller presenninger som er klar til bruk.

28 febr. **Skrivelse***) fra Arbeidsdepartementet om regler for brandvesenets ordning og om forskrifter for brandvesenet, brandchefen m. fl. i Kopervik.

1 mars. **Rundskrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmennene.

Veterinærdirektøren har gjort opmerksom på, at det efter kjøttkontroll-loven av 27 juni 1892 med tilleggslover ikke er noe til hinder for, at kjøtt som vilde være blitt kassert av kjøttkontrollen i en by eller et herred, utenfor byen (herredet) kan oplages til kjøttdeig og pølser m. v. og selges på den måte.

For å sikre mot dette har veterinærdirektøren, med tilslutning av medisinaldirektøren, foreslått følgende bestemmelse inntatt i helseforskriftene i kommuner som har kjøttkontroll:

«Salg i av kjøttdeig, ophakket kjøtt og pølser er forbudt med mindre kontroll av råvaren og varens tilberedning, opbevaring og transport foregår på en måte som helserådet godkjenner.»

Veterinærdirektøren vil anse det ønskelig at bestemmelsen vedtas i alle byer, da det utvilsomt vil være en fordel, at helserådet også i de byer hvor kjøttkontroll-loven ikke gjelder, har adgang til om nødvendig å føre nevnte kontroll.

Departementet er enig i, at en tilføielse som ovenfor foreslått bør gjøres i byenes helseforskrifter og i helseforskriftene i herreder som har kjøttkontroll, hvis helseforskriftene ikke tidligere har tilsvarende bestemmelse.

Saken må i henhold til §§ 4 og 11 i sundhetsloven av 16 mai 1860 først behandles av helserådet og kommunestyret og så gjennem fylket sendes departementet for å få kongelig stadfestelse på vedtaket.

---

*) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 8.

Helserådene i byene og i de herreder i fylket som har kjøttkontroll, bedes gitt beskjed herom. 1 mars.

Endel avtrykk av denne rundskrivelse legges ved.

Rundskrivelse fra Socialdepartementet til fylkesmennene. 1 mars.

Direksjonen for Selskapet for de norske fiskeriers fremme har henledet opmerksomheten på forholdene ved fiskeutsalgene i byene. Både av sanitære hensyn, og for at fisken skal kunne holde sig lengst mulig, vil det, uttaler selskapet, være meget ønskelig at detaljutsalg for fersk fisk blir innrettet på en mere tilfredsstillende måte enn nu i almindelighet er tilfelle, og at der blir gitt bestemte forskrifter for alle sådanne utsalg. Saken vil være av stor betydning både for fiskerne, fiskehandlerne og det kjøpende publikum.

Sommeren 1925 blev der i Bergen, efter tiltak av Fiskeriselskapet, holdt et møte av interesserte på ferskfiskomsetningens område fra det hele land. På møtet blev nedsatt en komité av fagmenn for de forskjellige grener av fiskerinæringen. Komiteen, som fikk i opdrag å arbeide for fremme av ferskfiskomsetningen innenlands, har på anmodning av Fiskeriselskapets direksjon også utarbeidet et utkast til forskrifter for fiskeutsalg. Utkastet vil, mener direksjonen, hvis det blir gjennemført, betegne et stort fremskritt.

Med nogen forandringer og tilføielser, som er gjort av medisinaldirektøren og Socialdepartementet, har utkastet fått følgende ordlyd:

Forskrifter

for utsalgssteder for fersk fisk (herunder fersk sild) og steder hvor der lages fiskemat.

1. Utsalgsstedene og tillagningsstedene skal meldes til og godkjennes av helserådet før de tas i bruk.

Også utsalgs- og tillagningssteder som alt er i bruk, skal meldes til helserådet.

2. Rummene må ikke benyttes til eller stå i forbindelse med rum til almindelig husbruk. De skal være lyse og ha god lufttilgang. Utsalget bør ha egen inngang fra gate. Bord, disk og annet inventar som fisken legges på, skal være forsynt med marmor, cementsten, glass eller et annet vanntett materiale som helserådet godkjenner. Disken må bare ha åpne rum, ingen skuffer. I rummet skal være innlagt vannspring og vask.

3. Gulvet skal være utført av stålskuret cement, fliser eller annet jevngodt materiale. Det skal ha fall og avløp til

1 mars. et med vannlås forsynt gulvsluk. Trevegger skal stå på en minst 10 cm høi murfot.

4. Alt avfall skal opsamles i lukkede beholdere av jern eller av et annet materiale som helserådet godkjenner. Beholderne skal være forsynt med tettsluttende lokk og tømmes så ofte, at det ikke opstår stank; de skal rengjøres (renspyles) omhyggelig minst én gang daglig.

5. Salg av fersk fisk på torv, åpen gate eller i portrum er ikke tillatt uten helserådets samtykke.

6. Rummene og alt inventar skal til enhver tid være i ordentlig stand, og vedkommende er pliktig til å efterkomme pålegg som helserådet i hvert enkelt tilfelle finner nødvendig å gi for å rette på mangler.

7. Fisk eller fiskeprodukter må hverken på disker, hyller eller utstillingsmontre legges på skitne fat, bretter eller i gamle kasser eller utsettes for sol. Underlag av papir eller lignende er forbudt.

8. I utsalgs-, tilberednings- eller opbevaringsrum må ikke settes petroleum, bensin eller andre varer og gjenstander som kan forurense fisken eller gi den smak eller lukt. Alt slags avfall skal straks fjernes således som foreskrevet i punkt 4.

9. All gammel fisk som ikke egner sig til menneskeføde, skal straks bringes bort i samhøve med helserådets forskrifter.

10. Helserådet kan påby, at der i enhver forretning skal være godkjent iskasse eller avkjølingsrum.

11. Alle fiskeforretninger skal jevnlig inspiseres av helserådet.

12. Lokalene skal renvaskes omhyggelig minst én gang hver dag, og kasser, tønner og andre kjøreler som brukes til fiskehandelen samt vekter og andre redskaper skal rengjøres ordentlig hver dag snarest efter bruken og ellers så ofte som helserådet finner det nødvendig. Tørr feining er forbudt. Tak og den del av veggene som ikke daglig vaskes, rengjøres så ofte som helserådet bestemmer.

Finnes der fiskekummer, skal de være av marmor, cement, sten, glass eller annet materiale, som helserådet godkjenner og være slik forarbeidet at de lett lar sig tømme og rengjøre.

All bruk av tobakk og spytning på gulvet er forbudt. I hvert rum skal være opslått plakat herom.

Der skal være lett adgang til rent vaskevann, såpe og rene håndklær til betjeningen.

Betjeningen skal iaktta omhyggelig renslighet med sin person og sine klær. Opbevares betjeningens tøi i lokalet, skal det ophenges i et skap med dør.

13. Hvis disse forskrifter eller pålegg som helserådet gir i henhold til dem, ikke efterkommes, kan helserådet, efter forgjeves å ha gitt advarsel, forby stedet brukt til manglene er rettet. 1 mars.

14. Disse forskrifter omfatter også bedrifter som allerede er i gang. For slike bedrifter gjelder dog bestemmelsen i punkt 2 om vannspring og vask og bestemmelsene i punkt 3 bare i den utstrekning helserådet i hvert enkelt tilfelle finner det nødvendig.

15. Helserådet kan gjøre undtagelse fra bestemmelsene i disse forskrifter.

Medisinaldirektøren har uttalt, at det — både for at fisken skal beholde sin gode kvalitet lengst mulig og av sanitære grunner — sikkert vil være av stor betydning om der i helseforskriftene i de bykommuner som har utsalg av fersk fisk, blir inntatt forskrifter av innhold som foranstående utkast. Men da slike utsalg også finnes utover landet, særlig i tett bebyggede strøk, er det, mener medisinaldirektøren, likeså påkrevet at disse kommuner blir tatt med.

Fiskeridirektøren har — med tilslutning av Handelsdepartementet — uttalt, at de forskrifter som vedtas i de forskjellige kommuner, må avpasses efter de stedige forhold, og at det utkast som er inntatt foran gir uttrykk for de krav som må stilles til utstyret i et førsteklasses utsalg.

Departementet er enig i at det er ønskelig å få nærmere forskrifter om utsalgssteder for fersk fisk m. v. og skal derfor anmode hr. fylkesmannen om å henstille til de kommuner som spørsmålet har interesse for, å vedta slike forskrifter. Kommunen kan i utkastet foran gjøre de forandringer og tilføielser som anses påkrevet av hensyn til de stedlige forhold, og likeså gjøre forskriftene gjeldende for bare en del av kommunen, når kommunestyret samtidig fatter uttrykkelig vedtak herom. Vedtak av helserådet, f. eks. i anledning av dispensasjonsandragender, vil kunne innankes for departementet hvad enten andragendet innvilges eller avslåes; jfr. sundhetslovens § 7.

Det er forutsetningen at utkastet som oftest vedtas som en selvstendig helseforskrift og ikke som en del av de almindelige helseforskrifter for vedkommende kommune. Men for nogen kommuner vil det måskje passe bedre å innpasse forskrifter på området i de almindelige helseforskrifter. Blir utkastet vedtatt som selvstendig helseforskrift og har de almindelige helseforskrifter tillike bestemmelser om saken, bør de siste uttrykkelig opheves fra den tid de nye forskrifter trer i kraft.

1 mars. I henhold til sundhetslovens §§ 4 og 11 må saken først behandles av helserådet og så av kommunestyret, og derefter må vedtaket gjennem vedkommende fylke sendes Socialdepartementet for å bli godkjent av Kongen.

1 mars. **Rundskrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmennene om at den spanske regjering ved dekret av 14 desember 1933 har ophevet kravet om konsulatvisum på sundhetspass for skib bestemt til spanske havner.

1 mars. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om at den som i Hønefoss gjør sig en næring av å drive herberge, skal ha bevilling, og om vedtekt for herberge- og beverternæringen sammesteds.

1 mars. **Skriv** **) frå Socialdepartementet um brigde i vedtekta som gjeld um stengjingstid for utsalsstader i Time herad, Rogaland fylke.

1 mars. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Hemne herred, Sør-Trøndelag fylke.

1 mars. **Skrivelse** ***) fra Landbruksdepartementet.

I henhold til lov av 17 juni 1932 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v. og kongelig resolusjon av 22 september 1933 har departementet 1 mars 1934 fastsatt følgende regler for eksport av fjærfeslakt:

A. Om slakt av voksne høns.

1. Slaktning og behandling.

Det må kun eksporteres slakt av helt friske og sunde dyr. Når undtas fryserilagret slakt må kun nyslaktet vare eksporteres. Ved slaktningen må dyrene så vidt mulig ha tom kro og tømt tarm. Avlivningen skjer enten ved stikk gjennem munnen (nebbet), eller ved strekk og vridning av hvirvelsøilen bak nakken, efterat dyret er bedøvet. Annen avlivningsmåte er ikke tillatt. Det må kun anvendes tørribbing.

På slakt som innlegges på fryseri skal tarmene tas ut gjennem kloakkåpningen straks dyret er avlivet. Avlivningen må i dette tilfelle alltid skje ved stikk gjennem munnen. Skjer eksport av fryserilagret slakt må kassene merkes med «Cold stored Fowls».

---

*) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 8.
**) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1ste deild nr. 8.
***) Kunngj. 12 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 13.

1 mars.

2. *Sortering.*

Slakt av høns som tilfredsstiller kvalitetskravene med hensyn til kjøttfylde, behandling og utseende m. v. sorteres efter vekt og hudfarve. Sorteringen i vektklasser skjer efter følgende skala:

			Største nettovekt for 12 skrotter:
1.	2½—3 lbs.	er 1,13—1,36 kg	16,3 kg
2.	3 —3½ »	» 1,37—1,58 »	19,0 »
3.	3½—4 »	» 1,59—1,81 »	21,7 »
4.	4 —4½ »	» 1,82—2,04 »	24,5 »
5.	4½—5 »	» 2,05—2,26 »	27,0 »
6.	5 —5½ »	» 2,27—2,49 »	29,9 »
7.	5½—6 »	» 2,50—2,72 »	32,6 »
8.	6 —6½ »	» 2,73—2,94 »	35,3 »
9.	6½—7 »	» 2,95—3,17 »	38,0 »
10.	7 —7½ »	» 3,18—3,40 »	40,8 »

Innenfor hver vektklasse må de enkelte skrotter ikke variere mer i vekt enn ½ engelsk pund (lbs) d. e. 0,226 kg. Ingen kasse må ha større nettovekt enn den ovenfor angitte vekt for 12 skrotter.

Efter hudfarven sorteres i 2 klasser således: Skrotter med hvit eller lys hud utgjør en klasse og betegnes med «White». Skrotter med mørk eller farvet hud utgjør en klasse og betegnes med «Mixed colour». Betegnelsene må påstemples emballasjen. Denne kvalitetsvare, som er sortert efter vekt og hudfarve betegnes med: «Selected Norwegian Fowls, 1st grade».

Lite kjøttfylt eller magert hønseslakt samt slakt av haner sorteres fra og kan eksporteres som blandet vare under betegnelsen: «Norwegian Fowls, Grade B». For den slags blandet vare plikter en ikke å foreta sortering efter vekt og kjøttfarve.

3. *Emballasje.*

Som emballasje brukes kasser av nye renskårne bord. Endestykkene (gavlfjølene) må være høvlet på utsiden. Kassene skal gi plass for 12 skrotter i to rekker langs efter kassen, med 6 i hver rekke og i ett høidelag. Emballasjen gis betegnelsen «Standardkasser for eksportslakt».

Materialdimensjoner, storleik og konstruksjon er som angitt i veiledningen.

4. *Pakning.*

Slaktet må være godt avkjølet før det pakkes. Hodet og den del av halsen som er fjærklædd omvikles med smørpapir, likesom kassene fores innvendig med et lag hvitt papir.

1 mars. Ingen kasse, som skal kunne betegnes «Norwegian fowls 1st grade», må inneholde mer enn en sortering eller vektklasse. Slakt med hvit eller lys hud pakkes for sig, og skrotter med farvet hud for sig i hver sine kasser. Likeledes skal «Fowls Grade B» pakkes i særskilt emballasje (se punkt 2, siste ledd).

5. Merkning av emballasjen.

Kassene skal merkes likt på begge endestykker med tydelige typer og merker. Kassene merkes med: «Selected Norwegian Fowls, 1st grade», eller med «Norwegian Fowls, Grade B», med tydelige bokstaver av 2 cm høide. Dessuten angis stykketallet og nettovekten i lbs., samt for den sorterte vare, slaktets farve (hudfarve) med henholdsvis «White», (hvit eller lys hud) eller «Mixed colour» (mørk eller blandet hudfarve).

6. Om kontroll m. v.

Nuværende og fremtidige eksportører av hønseslakt er pliktige til å gi melding herom til Landbruksdepartementet som har å godkjenne lagrings- og arbeidsrum samt andre innretninger for slaktningen og for behandlingen av slaktet.

Hver sending av hønseslakt anmeldes på forhånd til vedkommende distrikts kontrollør med opgivende av tid og sted for skibningen. Snarest mulig efter skibningen sendes opgave over antall kasser av hver vektklasse og nettovekt slakt i alt. De hertil utferdigede skjemaer benyttes.

De av Landbruksdepartementet dertil opnevnte kontrollører har å føre kontroll med slaktning og behandling m. v. på lagrings- og arbeidsstedet, samt å påse at emballasje og merkning m. v. er i overensstemmelse med reglene herom. Kontrollen skjer i henhold til herom fastsatt instruks.

7. Avgift m. v.

De med gjennemførelsen av kontrollen forbundne utgifter dekkes av eksportørene med en avgift fastsatt av Landbruksdepartementet på alt hønseslakt som eksporteres. Den opkreves av kontrollørene. Avgiften beregnes av det hele anmeldte parti selv om partiet eller nogen del av det nektes utført.

Enhver eksportør er pliktig til når som helst å la kontrolløren besiktige lager og arbeidsrum og kontrollere slaktning og behandling m. v. Videre er han pliktig til når som helst å la en av departementet godkjent dyrlæge sundhetsundersøke kasserte skrotter og uttatte tarmer og innvoller, og om nødvendig ta stikkprøver til undersøkelse av ferdigribbet eller ferdig pakket slakt.

Eksportørene har for øvrig når det forlanges uten godtgjørelse å yde fornøden bistand til fremme av en effektiv kontroll. 1 mars.

8. Overtredelse.

Overtredelse av disse regler straffes med bøter.

9. Ikrafttreden.

Disse regler trer i kraft fra 1 mai 1934.

B. Slakt av annet fjærfe.

(Kyllinger, ender, gjess, kalkuner.)

1. Slaktning og behandling.

Bestemmelsene i A. 1. gjøres gjeldende også for annet fjærfe.

2. Sortering.

For kyllinger og ender er vektsorteringen som for høns. For ender over 6 lbs. gjøres dog en variasjon av 1 lbs. pr. stykke. For gjess og kalkuner gjøres vektklassene med en variasjon på 2 lbs. f. eks. 8—10, 10—12 lbs. o. s. v.

Sortering efter kjøttfylde og hudfarve er som nevnt under punkt A. 2.

3. Emballasje.

For gjess og kalkuner avpasses kassens størrelse, så den gir plass for 6 skrotter i 1 rekke og i ett høidelag. Ellers som nevnt under A. 3.

4. Pakning.

Som nevnt under A. 4.

5. Merkning.

Merkningen må angi arten av slaktet således: «Norwegian Chickens», «Norwegian Ducklings», «Norwegian Geese» og «Norwegian Turkeys».

Ellers som nevnt under A. 5.

6, 7, 8 og 9 som nevnt under tilsvarende punkter under A.

Skrivelse *) fra Forsvarsdepartementet om forandring i de av departementet fastsatte administrative regler for frivillig militær utdannelse av 10 mai 1933. 1 mars.

*) Inntatt i Medd. til hæren, avd. I nr. 4 for 1934.

2 mars. Nr. 1. **Millombils lov** *) [1]) um avgift av bensin og av gummiringar for motorvogner til delvis betaling av statens utgifter vedkomande vegstellet.

§ 1. Stortinget kan vedtaka at det for budgetterminen 1 juli 1934—30 juni 1935 ved sida av den bensin- og gummiavgift som vert pålagd i samsvar med motorvognlovi, skal svarast ei avgift av bensin og av gummiringar for motorvogner og motorsyklar — herunder luftslangar, slangevernarar og felgband til slike hjulringar. Denne avgift vert å bruka til delvis betaling av staten sine utgifter vedkomande vegstellet.

§ 2. Motorvognlovi sine fyresegner og dei forskrifter som i samsvar herav er eller vert fastsette vedkomande betaling m. v. av bensin- og gummiavgift etter nemnde lov og fyresegni um straf i § 29, fyrste leden, i same lov skal gjelda ogso på dei her umhandla avgifter. Avgiftene kan drivast inn ved utpanting.

§ 3. Denne lov tek til å gjelda strakst.

2 mars. Nr. 2. **Lov** **) [2]) om utskrivning av ekstraordinær skatt til staten av formue for budgett-terminen 1934—1935.

I.

For tilfelle av at der for budgetterminen 1934—1935 besluttes utlignet ekstraordinær skatt til staten av formue, kommer ved utskrivningen til anvendelse bestemmelsene i lov av 28 juli 1921 om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue for budgetterminene fra og med 1921—1922 til og med 1930—1931 med endringslover av 20 juni 1924, 12 februar og 3 juli 1926 med følgende avvikelser:

§§ 1 og 21 kommer ikke til anvendelse.

§ 22 skal lyde således:

Personer som akter å utvandre fra riket, plikter å betale eller stille sikkerhet for skatt efter nærværende lov. Skatten erlegges efter særskilt ligning med det dobbelte av de satser der gjelder for den budgettermin hvori avreisen finner sted. Personer for hvem nærværende paragraf har funnet anvendelse skattlegges ikke yderligere i kraft av lov-

*) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1ste deild nr. 8.
[1]) St.vedtak 22 februar. Se Ot. prp. nr. 2. Innst. O. nr. 5. St.tid., forh. i Ot. s. 29; i Lt. s. 18.
**) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 8.
[2]) St.besl. 22 februar. Se Ot. prp. nr. 1. Innst. O. nr. 3. St.tid. forh. i Ot. s. 5—8; i Lt. s. 3.

givningen om ekstraordinær formuesskatt for den budgett- 2 mars
termin hvori avreise har funnet sted eller for den følgende Nr. 2.
termin.

II.

Nærværende lov trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon. Der fastsettes følgende instruk- 2 mars.
ser for Norsk rikskringkasting:

1. Instruks for styret i Norsk rikskringkasting.
2. Instruks for riksprogramrådet.
3. Instruks for programutvalget.
4. Instruks for rikskringkastingens lokale programstyrer.
5. Instruks for riksprogramchefen.

Instruksene er sålydende:

Instruks for styret i Norsk rikskringkasting.

§ 1. Styret forestår ledelsen av Norsk rikskringkasting i samsvar med lov om kringkasting av 24 juni 1933, og de forskrifter som er eller blir gitt.

§ 2. Styret har møte så ofte formannen finner det påkrevet eller 2 av styremedlemmene forlanger det.

Til møtene sendes skriftlig innkallelse med oplysning om hvilke saker skal behandles. Skal en sak kunne avgjøres uten å være nevnt i innkallelsen, må styret enstemmig beslutte det.

Formannen, og i hans forfall næstformannen, leder møtene.

§ 3. Styret er beslutningsdyktig når minst 3 medlemmer eller stemmeberettigede varamenn er til stede. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

Er en beslutning fattet under dissens og mindre enn 3 av de ordinære medlemmer har stemt for den, skal saken gjenoptas i nytt møte, såfremt den er av den art at det da kan fattes ny beslutning.

§ 4. Over styrets møter føres protokoll. I denne anføres hvilke saker er behandlet, de beslutninger som treffes og de uttalelser som et medlem ønsker protokollert.

Protokollen underskrives for hvert møte av de medlemmer og varamenn som har deltatt.

Avskrift av protokollen, påtegnet konfidentielt, sendes snarest mulig efter hvert møte til alle styrets medlemmer og varamenn.

§ 5. Styrets medlemmer og varamenn og andre som er til stede i styrets møter, plikter å bevare taushet om forhandlingene i møtene, såfremt styret ikke har bestemt noe annet for den enkelte sak.

Meddelelser til pressen angående kringkastingen skal bare gis av styrets formann eller den som styret eller formannen bemyndiger.

§ 6. Følgende saker skal behandles av styret:

1. De årlige budgetter for kringkastingen som avgis til Kirkedepartementet.
2. Regnskapsopgjør for kringkastingen som avgis til Kirkedepartementet for hvert budgettår.
3. Årlig beretning til Kirkedepartementet om kringkastingvirksomheten.
4. Ansettelse av riksprogramchef.
   Innvilgelse av tjenestefrihet for riksprogramchefen.
   Antagelse av vikar for riksprogramchefen under ledighet eller forfall.

2 mars. Tjenestefrihet og antagelse av vikar for inntil 1 måned avgjøres av styret, for lengere tidsrum av Kirkedepartementet.

5. Ansettelse av funksjonærer — ved programavdelingen efter innstilling av riksprogramchefen. Styret kan bemyndige formannen eller andre til å ansette enkelte funksjonærer.
6. Saker om forandringer i organisasjonen av kringkastingen, herunder forbindelsen mellem hovedsetet og utenbys stasjoner.
7. Spørsmål om kjøp, salg eller leie av fast eiendom og om opføring av bygninger eller anlegg og avgjørelse av anbud på sådanne.
8. Optagelse av lån og avgjørelse av saker med betydelig økonomisk rekkevidde eller av prinsipiell betydning.
9. Spørsmål om reiser i utlandet av styremedlemmer eller funksjonærer.
10. Saker som Kirkedepartementet, riksprogramchefen eller riksprogramrådet forelegger for styret.

§ 7. Styret eller enkelte medlemmer av dette har adgang til å delta i riksprogramrådets og programutvalgets møter uten stemme.

§ 8. Styret plikter å fremlegge for revisjonen alle regnskapsbøker, regnskapsbilag, kontrakter og lignende, og å gi alle oplysninger som revisjonen ønsker for å kunne utføre sin opgave.

§ 9. Styrets formann og i hans forfall næstformann fører daglig tilsyn med kringkastingvirksomheten.

Instruks for riksprogramrådet.

§ 1. Riksprogramrådet har til opgave å drøfte og uttale sig om hovedlinjene for rikskringkastingens programvirksomhet, og for øvrig å uttale sig om de saker som Kirkedepartementet, styret eller riksprogramchefen forelegger for det.

§ 2. Minst en gang hvert halvår — fortrinsvis vår og høst — sammenkaller rådets formann rådsmedlemmene til møte. Innkallelse til disse møter, som formannen leder, skal sendes ut med minst tre ukers varsel og inneholde dagsorden for møtet tillikemed oplysninger om sakene i den utstrekning de kan skaffes. Forslag om tilføielser på dagsordenen fra rådets medlemmer bør være innkommet til formannen minst 1 uke før møtet. Foruten de saker som er opført på dagsordenen kan også andre spørsmål komme til behandling når et flertall av de tilstedeværende rådsmedlemmer er enige heri. For at beslutninger i disse spørsmål skal være gyldige må de være vedtatt av ⅔ av de tilstedeværende.

I møtene deltar — uten stemmerett — også riksprogramchefen. Styret eller enkelte av dets medlemmer har på samme måte adgang til å delta i møtene.

Programavdelingens chefssekretær fungerer som sekretær i møtene.

Instruks for programutvalget.

§ 1. Programutvalget har til opgave å bistå riksprogramchefen med å utforme i store trekk rikskringkastingens programmer.

Ut fra de hovedlinjer for programvirksomheten som riksprogramrådet trekker op skal utvalget gi råd med hensyn til programvirksomheten, følge denne med våken interesse samt gjøre den til gjenstand for kritisk vurdering med hensyn så vel til programmene i sin almindelighet som til de enkelte programposter.

I forhold til riksprogramchefen er utvalgets virksomhet rådgivende og bedømmende.

§ 2. Møte i utvalget holdes så ofte det er nødvendig og som regel hver tredje uke efter innkallelse av formannen. I møtene

deltar — uten stemmerett — også riksprogramchefen og de av hans 2 mars.
underordnede funksjonærer som han ønsker skal være til stede.

Styret eller enkelte av dets medlemmer har adgang til å delta i utvalgets møter.

Over møtenes forhandlinger føres protokoll som underskrives av formannen.

Programavdelingens chefssekretær fungerer som sekretær i møtene.

Instruks for rikskringkastingens lokale programstyrer.

§ 1. De lokale programstyrer er underlagt riksprogramchefen og samarbeider med ham og programavdelingen i Oslo, dels angående de bidrag til riksprogrammet som skal ydes av den lokale avdeling, dels angående de lokale programmer.

§ 2. De lokale programstyrer skal også stå til tjeneste for riksprogramrådet og dets programutvalg og gi disse institusjoner råd og oplysninger i spørsmål vedkommende den lokale programvirksomhet.

§ 3. De lokale programstyrer skal på eget initiativ gi riksprogramchefen forslag til forbedringer vedkommende alle programmer som skal ydes av den lokale avdeling.

§ 4. Det lokale programstyre kan av riksprogramchefen få bemyndigelse til å avgjøre visse spørsmål vedkommende de lokale programmer, dog alltid innenfor rammen av de til disposisjon stillede midler.

Instruks for riksprogramchefen.

§ 1. Riksprogramchefen er ansvarlig for programvirksomheten og leder den med bistand av riksprogramråd og programutvalg og under tilsyn av styret.

§ 2. Riksprogramchefen deltar i riksprogramrådets og programutvalgets møter. Han har også adgang til å delta i styrets møter uten stemmerett.

§ 3. Funksjonærene ved programavdelingen ansettes av styret efter innstilling fra riksprogramchefen. Styret kan overdra til denne å ansette funksjonærer.

§ 4. Riksprogramchefen treffer bestemmelse om anvendelse av det beløp som på det vedtatte budgett er opført til programutgifter, og er ansvarlig for at han holder sig innenfor rammen av budgettet. Viser det sig at det bevilgede beløp på grunn av uforutsette omstendigheter må overskrides, skal riksprogramchefen snarest mulig varsle styret om det.

Han sender hver måned melding til styret med regnskapsoversikt over de utgifter som er medgått til programtjenesten.

Han fører tilsyn med den måte hvorpå stasjoner utenfor Oslo bruker egne bevilgninger.

§ 5. Riksprogramchefen har anvisningsmyndighet for utgifter ved programtjenesten. Han innhenter opgave hos forretningsføreren om det som er gått med så ofte han finner det nødvendig.

§ 6. Riksprogramchefen har tilsynet med redaksjonen av «Hallo-Hallo».

§ 7. Riksprogramchefen er overordnet alle funksjonærer i programavdelingen ved hovedsetet og alle programfunksjonærer ved utenbys stasjoner. Til kontorarbeide, budtjeneste og lignende har han rett til å anvende de funksjonærer som ikke utelukkende er knyttet til en annen avdeling, og til å anta nødvendig ekstrahjelp.

Også funksjonærer ved den tekniske avdeling arbeider under riksprogramchefen i alt som angår programsendingen.

2 mars. **Kongelig resolusjon.** I medhold av § 3 i lov om opphevelse av magistratsembedene av 9 mars 1917 med tilleggslov av 22 juni 1922 bestemmes at bysekretæren i Steinkjer inntil videre i den tidligere magistrats sted skal være medlem av Steinkjer havnestyre og helseråd.

2 mars. **Kongelig resolusjon.** Innehaverne av stillingene som chef for og annenlærer ved Statens politiskole skal herefter betegnes henholdsvis politiinspektør og politiadjutant.

2 mars. **Kongelig resolusjon.** Opsynsbetjenter og andre underordnede tjenestemenn ved Sem tvangsarbeidshus og pleieanstalt ansettes av et ansettelsesråd bestående av anstaltens bestyrer og fylkesmannen i Vestfold.

2 mars. **Kongelig resolusjon** *) om et tillegg — angående salg av kjøttvarer — til de almindelige helseforskrifter for Skien.

2 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Bankier, cand. iuris Johs. G. Heftyes Legat for trengende studerende», oprettet ved testament av 14 mai 1906.

2 mars. **Rundskrivelse** fra Arbeidsdepartementet til fylkesmennene.

Anbringelse av filmapparater.

Norges brandkasse har henledet departementets opmerksomhet på et tilfelle hvor det opstod brand i et forsamlingslokale under en filmforestilling, derved at et lydfilmapparat som ikke var anbragt i apparatrummet men i døråpningen i kinolokalet, tok fyr.

Da denne fremgangsmåte med plaseringen av filmapparater under «lydfilmturneer» kan fremby betydelig brandfare, henleder man opmerksomheten på bestemmelsene i departementets bygningsforskrifter av 6 oktober 1928, kap. XVI, se særlig § 90, jfr. departementets rundskrivelse av 12 september 1930 om reglement for drift av kinematografer.

Man skal enn videre henlede opmerksomheten på at følgende regler for fremtiden må iakttas overfor lydfilmturneer og andre ambulerende filmforestillinger.

1. Apparatet må anbringes i apparatrummet, hvor sådant finnes og dette lar sig gjøre. I motsatt fall må apparatet opstilles i størst mulig avstand fra salens ganger, dører og tilskuerplassen og aldri nærmere tilskuerplass, lett antendelige ting, ovn eller varmeelement enn 2 meter.

*) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 8.

2. Adkomsten til nødutgangen (gangene) må ikke føre forbi apparatet. 2 mars.

3. Film som ikke er innsatt i apparatets kassetter må opbevares i et annet rum i esker eller kassetter og efter behov bringes inn i forevisningssalen.

4. Ved siden av apparatet bør anbringes et ullteppe som ligger i en vannbeholder, ferdig til straks å kastes over apparatet.

5. Arrangementet må i ethvert tilfelle godkjennes av brandchefen.

Hermed bes samtlige brandstyrer gjort bekjent, i de strøk av hr. fylkesmannens embedsdistrikt hvor bygningsloven og brandloven er gjort gjeldende.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbysboende eiere av jordbruk i Kongsberg. 2 mars.

Skrivelse fra Finansdepartementet til Riksskattestyret, hvori uttales følgende: 2 mars.

«Departementet anser det uriktig, at den i landskattelovens § 101, byskattelovens § 93, omhandlede forklaring, som skal utferdiges av fylkesskattestyret, utlegges til eftersyn i uforandret form, når den inneholder oplysninger om enkeltskattyderes ligning av sådan art at deres offentliggjørelse strider mot bestemmelsene i landskattelovens § 129, byskattelovens § 121. Der antas ikke å være adgang til å utlegge sådanne oplysninger til eftersyn. Jfr. bestemmelsen i lovens § 88 (§ 80) næstsiste ledd, hvorefter den liste som utlegges til eftersyn, bare skal omfatte «ansettelsene» for de skattydere som har inngitt klage.»

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om innskrenkning i feiningenes antall i Vestre Glemmen brand- og bygningskommune, Østfold fylke, dog således at der må feies minst 4 ganger årlig. 3 mars.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om innskrenkning i feiningenes antall i Østre Glemmen brand- og bygningskommune, Østfold fylke, dog således at der må feies minst 4 ganger årlig. 3 mars.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om innskrenkning i feiningenes antall i Søndre Glemmen brand- og bygningskommune, Østfold fylke, dog således at der må feies minst 4 ganger årlig. 3 mars.

*) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 8.

3 mars. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en ligningsnevnd angående beskatning av årlig erstatning for skade og ulempe ved en vassdragsregulering.

Departementet uttaler at beskatningen vil avhenge av hvorledes vedkommende eiendom er verdsatt. Er eiendommen verdsatt efter fradrag av den verdinedsettelse som reguleringen forvolder, vil den årlige erstatning bli å opføre særskilt ved ligningen ved siden av den procentlignede inntekt. Efter departementets mening vil det være riktig, at der ved ligningen fremgåes på denne måte.

5 mars. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Ø r e herred, Møre fylke.

6 mars. **Kongelig kunngjøring** *) o m f o r a n d r i n g e r i t o l l t a r i f f e n.

Stortinget har 5 mars 1934 fattet beslutning om at følgende av Stortinget 29 juni 1933 besluttede forandringer i tolltariffen blir å sette i kraft straks:

Grønnsaker:

1. friske, med nærmeste innpakning:

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Anm. Tomater inngår tollfritt i tiden fra 1 januar til 30 april, artisjokker i tiden fra 1 desember til 31 mai og asparges i tiden fra 15 november til 30 april.

Gummier og harpikser:

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

4. gummielastikum og guttaperka i arbeide:

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

c. fottøi ikke annensteds nevnt, av gummielastikum i eller uten forbindelse med andre materialer, derunder også tøisko med såler av gummielastikum:

1. som nu.
2. som nu.
3. tøisko med såler av gummielastikum, 1 kg kr. 1,20.
4. annet, 1 kg kr. 0,80.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Kurver og kurvmakerarbeide av kvister, vidjer, rottrevler og kokostrevler samt av bast, gress, rør, siv, spån eller strå:

1. vesentlig av uavbarkede kvister, 1 kg kr. 0,20.
2. som nu.

Metaller:

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

*) Kunngj. 7 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 9.

II. i arbeide: 6 mars.

C. av jern:

13. ovner, kaminer, komfyrer, varmeapparater og kokeapparater, som ikke inngår under «Elektriske apparater etc. i», ribberør, radiatorer, kaloriferer, kjeler av støpejern for damp- og vannopvarmningsanlegg, støpte gryter og panner, støpte vaffeljern og lignende, støpte stekejern, støpte kjeler, kopipresser, klæsruller, pumper for håndkraft, luftventiler og ventilasjonsvifter, gelendere og gittere, vinduer med eller uten glass, høihekker, hjul til trillebører og vogner, ikke annensteds nevnt, vognbøssinger, vognlagre (lagerbokser), almindelige vognakseltapper og vognaksler (greaseaksler), fustasjer, tønner, blokker og saksekroker, kauser og hegder, takkelkroker, sjakler, kjettinglåser, skjøteklaver, skjøteklamper, nokkeklaver, nokkeringer, taustrammere (virestrammere) og rogafler, hydranter samt deler av disse gjenstander, forsåvidt de ikke annensteds er nevnt:
    a. emaljerte ovner, kaminer og komfyrer samt emaljerte deler derav, 1 kg kr. 0,10.
    b. ellers, 1 kg kr. 0,05.

15. skibsankere, dregger, kjettinger og lenker:
    a. vridd, kortlenket kjetting til snekjeder hvis ledd ikke overstiger 6 mm i diameter, 1 kg kr. 0,05.
    b. annet, frie.

17. badekar, bindingsverk og takverk til bygninger, broverk, dører, ikke annensteds nevnt, fontener, kasser, gravminner, kjøkkenvasker og servantvasker (støpte) samt kloakksluk og kopper til samme, krybber, kumlokk, kverner for håndkraft, forsåvidt de ikke går inn under Metaller II. C. 23, lodder, lyktepeler og peler til elektriske lamper og ledninger, mortere, persienner, pissoarer, plater (støpte), porter, retorter, rister, spjeld, takrenner, trapper, vridemaskiner samt deler av disse gjenstander, forsåvidt de ikke annensteds er nevnt, 1 kg kr. 0,03.

6 mars. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til en fylkesmann. Blir en person fra et annet lægedistrikt anbragt i fengsel fordi han forstyrrer den offentlige sikkerhet, er distriktslægen formentlig i henhold til § 4 i distriktslægeinstruksen av 18 juli 1913 pliktig til uten godtgjørelse å avgi erklæring om han er sinnssyk og trenger særegen behandling og forpleining. Forutsetningen er at vedkommende er ubemidlet.

Derimot har distriktslægen visstnok krav på godtgjørelse for undersøkelse av personer fra andre lægedistrikter som er anbragt i fengsel utelukkende i observasjonsøiemed.

8 mars. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet.

Ifølge meddelelse fra Amerikas forente staters legasjon har Frankrike 5 januar 1934 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale radiotelegrafoverenskomst av 25 november 1927 med tilhørende reglement og tilleggsreglement. Ratifikasjonen gjelder dessuten følgende franske besiddelser som var representert på konferansen i Washington i 1927 ved særlige delegerte: Fransk Ekvatorial-Afrika og andre kolonier, Fransk Vest-Afrika, Indo-China og Madagaskar.

9 mars. **Kongelig resolusjon.** I medhold av bykommunelovens § 3 godkjennes Bergen bystyres vedtak av 19 februar 1934 om at bystyrets medlemstall fortsatt inntil videre skal være 76 uansett at byens folkemengde efter siste kommunefolketelling overstiger 100 000.

9 mars. **Kongelig resolusjon** *).

I. Med hjemmel av § 2, 2. ledd, i lov om midlertidig innførselsforbud av 22 mars 1918 bestemmes som gjeldende inntil videre:

1. Adgangen til å innføre gummisko, snesko, gummistøvler, kalosjer og fajanse her til riket skal være avhengig av at der ved innførselen forelegges tollvesenet skriftlig erklæring fra Handelsdepartementet eller den institusjon som departementet dertil bemyndiger, om at departementet eller vedkommende institusjon samtykker i innførselen.
2. Handelsdepartementet bemyndiges til å treffe de videre forføininger som er nødvendige til gjennemførelsen av den under punkt 1 nevnte regulering av innførselen.

II. Disse bestemmelser settes i kraft fra den tid som Handelsdepartementet bestemmer**).

*) Kunngj. 13 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10.
**) Bestemmelsene satt i kraft fra 12 mars 1934 kl. 11

Kongeleg resolusjon *). 9 mars.

I samhøve med § 3 i lov frå 24 juni 1931 um brigde i millombils lov frå 6 juni 1930 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror vert ferda ut fyresegner um avgift på umsetnaden av svineslakt i samhøve med eit framlagt utkast som lyder so:

1. Av alt svineslakt som passerar kommunal eller annan offentleg kjøttkontroll skal det betalast avgift til fremjing av umsetnaden av flesk i samhøve med lov nr. 20 dagsett 24 juni 1931.

Det skal ikkje betalast avgift for slakt som vert heilt ut vraka.

Avgifta vert sett til kr. 1,50 pr. heilt svineslakt over 15 kg og kr. 0,75 for mindre slakt, halve slakt og mindre luter av sovore slakt som passerar ovannemnde kontrollstader i tida frå og med 1 mai 1934 til og med 30 april 1935.

2. Det er sett straff for brot på desse fyresegnene.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet. 9 mars.

I samhøve med §§ 5 og 8 i lov frå 24 juni 1931 um brigde i millombils lov frå 6 juni 1930 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror og kongeleg resolusjon av 9 mars 1934 har departementet fastsett:

Avgifta på umsetnaden av flesk i tida frå og med 1 mai 1934 til og med 30 april 1935 vert å betala og krevja inn etter same reglar som nemnt i skriv frå departementet dagsett 16 mars 1931.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en sparebank, hvori uttales at en gjeldsordning, hvorved renter av visse ihendehaverobligasjoner nedsettes f. eks. fra 6 % til 3 %, vil influere på verdien av en sparebanks beholdning av vedkommende obligasjoner med den følge at nedskrivning må kunne foretas og komme til fradrag i bankens inntekt. Jfr. bestemmelsene i landskattelovens § 50, byskattelovens § 40, begges tredje ledd (tilleggslov av 12 mai 1933). 9 mars.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene. 10 mars.

Tjenestefrihet for politimestre.

I rundskrivelse av 29 juni 1923 traff departementet bestemmelse om at dommere ved kollegialt organiserte retter og dommere ved de embeder hvortil det var knyttet dommerfullmektig under visse vilkår kunde være fraværende fra sine embeder en eller et par dager uten særskilt permisjon.

Departementet har funnet at praktiske hensyn taler for å innføre en lignende ordning også for politimestrene. Man

*) Kunngj. 13 mars i Lovtid. 1ste deild nr. 10.

10 mars. skal derfor henstille til herr fylkesmannen for fremtiden å gi politimestrene innen Deres distrikt anledning til uten særskilt permisjon å reise en eller et par dager utenfor sine embedsdistrikter under følgende vilkår:

1. At det til vedkommende politimesterembede er knyttet en politifullmektig som vil være til stede under politimesterens reisefravær og ekspedere de løpende forretninger.
2. At forholdene i distriktet er helt normale og rolige og at det ikke er sannsynlig at det under reisefraværet vil inntreffe forretninger som gjør det nødvendig å konstituere politifullmektigen som politimester.
3. At innberetning om reisen på forhånd sendes til fylkesmannen.

Innberetning om reisefraværet skal sendes videre til departementet.

Endel eksemplarer av denne rundskrivelse vedlegges. Et eksemplar bes sendt til hver politimester i herr fylkesmannens distrikt.

10 mars. **Skriv** *) frå Arbeidsdepartementet um at brandlovi frå 15 august 1908 skal vera gjeldande for den delen av Sundre bygningsdistrikt i Ål herad, Buskerud fylke, som ligg på nordsida (austsida) av Hallingelvi, og at dette stroket skal vera eigen brandkommune.

10 mars. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter for Steinkjer med vedtekter for opmåling av private tomter sammesteds.

12 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved fru Sigrid Trønnes's testament av 7 mai 1929 opprettede «T. T. Trønnes's legat for Stor-Elvdal» til verdige trengende.

12 mars. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Målformen i statstjenesten.

Spangereid herred i Vest-Agder fylke har erklært sig nøitral i målspørsmålet.

12 mars. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til en fylkesmann.

Dersom en sinnssyk efter sin tilstand er berettiget til offentlig forpleining, kan denne rett ikke antas å falle bort fordi den sykes tutor ønsker å la den syke forpleie på et vanlig sykehus istedenfor på asyl eller i privat forpleining. Tvertimot vil det i mange tilfelle være meget gunstig å undgå asylinnleggelse når det gjelder en forbigående sinnssykdom.

---

*) Kunngj. 17 mars i Lovtid. 1ste deild nr. 11.

Men hvis utgiftene ved forpleining på sykehus blir uforholdsmessig store (f. eks. til vakthold), og det ikke er medisinske hensyn som taler mot asylinnleggelse, bør familien betale den del av utgiftene som overstiger vanlig asylforpleinings kostende. Er familien henvist til å søke forsorgsvesenets hjelp, må det bli dettes sak å avgjøre om den dyrere forpleining kan tilståes. 12 mars.

Cirkulære fra Poststyret. 12 mars.

Handelsdepartementet har bestemt at tjenestemannsrettens formann skal ha rett til å rekvirere tjenestemerker. Fornøden tilføielse gjøres i bilag M[1] under Justisdepartementet.

Efter innhentet uttalelse fra Justisdepartementet antar man at pensjonskasser for kommunale tjenestemenn er avskåret fra å bruke tjenestemerker. Det samme gjelder sakførere for kommuner og likeledes kommunale jernbanekomiteer.

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet om torvvedtekter for Egersund. 13 mars.

Skrivelse fra Finansdepartementet til Handelsdepartementet, hvori — angående spørsmålet om beregningen av stempelavgift i anledning av omsetning av aktier med forpliktelse til å overta pantobligasjonslån i vedkommende eiendom — uttales at der kun blir å beregne stempelavgift av det på sluttsedlen anførte salgsbeløp for aktiene. Av hensyn til stempelberegningen og revisjonen av denne bør der da i sluttsedlen angis hvor stor del av kjøpesummen der faller på aktiene. 14 mars.

I tilfelle hvor obligasjonen senere ombyttes med aktier blir stempelavgift først å beregne efter ombytningen, jfr. lov 9 juni 1916 nr. 4 § 6 a.

Hvor omsetningen gjelder aktier i forbindelse med overdragelse av varebeholdninger, maskiner og inventar, møbler m. v., blir stempelavgift kun å beregne for selve aktien.

Med hensyn til omsetning av byggekontrakter bemerkes at ved salg av tomt med bygning under opførelse blir vedkommende dokument å stemple efter tomtens verdi med tillegg av verdien av den del av bygningen som er ferdig ved kontraktens utferdigelse. Kontrakt om opførelse av bygning for en bestemt sum er som sådan ikke stempelpliktig. Salg av tomt, hvor kjøperen samtidig overtar en kontrakt om opførelse av bygning for en bestemt sum, blir kun stempelpliktig for tomtens verdi, jfr. ekspedisjonschef Thomles kommentar til stempellovgivningen, 2nen utgave s. 17.

*) Kunngj. 17 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11.

15 mars. **Brigde** *) i § 58 i fyresegnene av 20 desember 1926 frå Arbeidsdepartementet,

fastsett 15 mars 1934 etter lov um motorvogner av 20 februar 1926.

§ 58 skal heretter lyda so:

For motorvogner som vert bruka til personføring og for motorsyklar betalar ein ikkje serskild avgift for bruk av vegane under upphald inntil 1 år. Dette gjeld og for tilhengsvogner og sidevogner som vert nytta i samband med desse køyrety.

For andre motorvogner skal betalast 1 kr. dagen.

Denne avgifti fell burt for motorvogner frå land der norske motorvogner hev same fyreretten. Avgifti skal betalast til den styremakt som ferdar ut køyreløyvet. For vogn som kjem landevegen, skal avgifti vera betalt fyrr vogni fær lov til å passera tollstasjonen. Vert vogni innførd med jarnveg eller sjøleides, må det leggjast fram køyreløyve frå politiet, fyrr tollstellet frigjev henne.

Gummiavgift skal ikkje betalast for ringar som er montera på hjul eller varahjul når vogni kjem til riket. For ringar som ikkje er montera, skal betalast vanleg avgift som vert betalt attende når ringane vert utførde att.

Desse fyresegner tek til å gjelda frå 1 mai 1934.

Oversettelse.

Endring av § 58 i Arbeidsdepartementets forskrifter av 20 desember 1926,

fastsatt 15 mars 1934 i henhold til lov om motorvogner av 20 februar 1926.

§ 58 skal herefter lyde:

For motorvogner som blir benyttet til personbefordring og for motorsykler betales ikke særskilt avgift for bruk av veiene under ophold inntil 1 år. Dette gjelder også for tilhengere og sidevogner som blir benyttet i forbindelse med disse kjøretøier.

For andre motorvogner skal betales 1 kr. pr. dag.

Denne avgift bortfaller for de lands motorvogner hvor norske motorvogner nyder den samme begunstigelse. Avgiften betales til den myndighet som utsteder kjøretillatelsen. For vogn som kommer landeveien, skal avgiften være betalt før vognen tillates å passere tollstasjonen. Innføres vognen med jernbane eller sjøverts, frigis den ikke av tollvesenet før der fremlegges kjøretillatelse fra politiet.

Gummiavgift betales ikke for ringer som ved vognens ankomst til riket er montert på hjulene eller på reservehjul. Av ikke monterte ringer betales almindelig avgift, som tilbakebetales når ringene igjen utføres.

Ovenstående bestemmelser trer i kraft fra 1 mai 1934.

*) Kunngj. 17 mars i Lovtid. 1ste deild nr. 11.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den sveitsiske legasjon har Det tyske rike deponert sine ratifikasjonsdokumenter vedrørende Genève-konvensjonene *) av 27 juli 1929 om såredes og sykes behandling i krig og om behandling av krigsfanger. Ratifikasjonene får virkning fra 21 august 1934. 15 mars.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den polske legasjon har Republiken Polens president i henhold til artikkel 10 i Genève-overenskomsten *) av 27 juli 1929 om såredes og sykes behandling i krig bemyndiget foreningen «Polski Czerwony Krzyz» til i krigstilfelle å yde hjelp til Polens offisielle sanitetsvesen. 15 mars

Skrivelse fra Socialdepartementet til medisinaldirektøren. 15 mars.

Spørsmålet gjaldt hvorvidt helserådets ordfører har krav på honorar for visering av bevidnelse fra fremmede lands sundhetsmyndigheter om, at de i karantenereglementet påbudte foranstaltninger er foretatt; jfr. karantenereglementets §§ 7 og 55, kongelig resolusjon av 20 januar 1933 og Socialdepartementets rundskrivelser av 10 februar, 22 juli og 13 oktober 1933.

Departementet antok at helserådets ordfører må utføre den nevnte kontroll uten særskilt godtgjørelse, idet karantenereglementets § 88, efter departementets mening, ikke hjemler rett til godtgjørelse for forretning av omhandlede art, og noen annen hjemmel heller ikke kjennes. Derimot må helserådets ordfører ha krav på vanlig skyss- og kostgodtgjørelse efter gjeldende regler, når kontrolleringen av sådan bevidnelse som nevnt med nødvendighet medfører reise.

Rundskrivelse fra riksadvokaten til statsadvokatene. 15 mars.

Tjenestefrihet for statsadvokatene.

Vedlagt oversendes et eksemplar av rundskrivelse av 10 mars d. å. fra Justisdepartementet angående tjenestefrihet for politimestre.

Ved skrivelse av 13 mars d. å. har Justisdepartementet uttalt at det ikke har noget å bemerke ved at der av mig utferdiges lignende bestemmelser for statsadvokatene.

I henhold hertil gir jeg herved statsadvokatene adgang til uten permisjon å reise inntil 2 dager utenfor sine embedsdistrikter på følgende vilkår:

1. at der ikke er innkommet og heller ikke er sannsynlig, at der under reisefravær vil innkomme saker som nødvendigvis må ekspederes straks,

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 6 for 1932 s. 327 flg.

15 mars. 2. at innberetning om reisene, likegyldig av hvad art de er, før eller efter reisen innsendes hertil.

Dreier det sig om lengere reisefravær enn 2 dager, må det på forhånd ordnes med konstitusjon av stedfortreder. Også i de tilfelle hvor det ikke finnes påkrevet å konstituere nogen stedfortreder, må samtykke til å forlate embedsdistriktet i mer enn 2 dager innhentes på forhånd.

16 mars. Nr. 1. Lov *) [1]) om tillegg til lovgivningen om arv og skifte.

§ 1. I lov om arv av 31 juli 1854 tilføies som § 82:

Ved overenskomst med fremmed stat kan fastsettes regler om forholdet mellem de to staters arvelovgivning.

§ 2. I lov om uskiftet bo av 4 juli 1927 tilføies som § 18:

Ved overenskomst med fremmed stat kan fastsettes regler angående forholdet mellem de to staters lovgivning om gjenlevende ektefelles hensitten i uskiftet bo.

§ 3. I lov om skifte av 21 februar 1930 tilføies som § 128:

Ved overenskomst med fremmed stat kan det vedtas at skiftebehandling som er åpnet i en av statene, også skal omfatte boets formue i den annen stat.

Det kan i overenskomsten fastsettes nærmere regler om forholdet mellem de to staters skiftelovgivning og myndigheter.

16 mars. Nr. 2. Lov *) [2]) inneholdende tillegg til lov om avgift av arv av 8 april 1905 med tilleggslover.

§ 1. Av arveforskudd og dødsgaver svares avgift til statskassen efter de procentsatser, som gjelder for avgift av arv.

§ 2. Som arveforskudd anses efter denne lov enhver utdeling av formue til en eller flere arvinger, uansett om den er betegnet som arveforskudd eller gave. Under arveforskudd inngår også overdragelse av fast eiendom eller andre verdier til arving under form av kjøp og salg, hvor der på grunn av en uforholdsmessig lav pris må antas å skjule sig en forhåndsutdeling av arv. Angår salget overdragelse av fast eiendom til en åsetesberettiget arving, blir der ved avgjørelse av avgiftsplikten å ta hensyn til den i lov av 25 juli 1910 nr. 4 foreskrevne nedsettelse av verdien, der tilkommer åsetesberettiget arving ved overtagelse av fast eiendom på skifte.

---

*) Kunngj. 17 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11.

[1]) St.besl. 6 mars. Se Ot. prp. nr. 7. Innst. O. nr. 12. St.tid., forh. i Ot. s. 37; i Lt. s. 18.

[2]) St.besl. 6 mars. Se Ot. prp. nr. 3. Innst. O. nr. 13. St.tid. forh. i Ot. s. 38—48; i Lt. s. 21—28.

Til arvinger regnes yderens nærmeste arvinger efter loven, yderens adoptivbarn, pleiebarn og stebarn samt enhver, som, da midlene ydedes, var betenkt i yderens testament. Like med arvinger regnes disses ektefeller og slektninger i rett nedstigende linje. 16 mars. Nr. 2.

§ 3. Som dødsgaver anses efter denne lov:

1) Alle gaver, som tilfaller nogen ved dødsfall, derunder kontraktmessige gaver, som ikke er fullbyrdet ved giverens død.
2) Alle gaver, ved hvilke giveren for sin levetid ubetinget eller under visse betingelser har forbeholdt sig rådigheten over gavens gjenstand eller retten til dens avkastning.
3) Alle gaver, som ikke efter § 2 er å anse som arveforskudd, når de tilfaller person eller formål, som er betenkt i giverens testament ved arvefallet, eller fullbyrdes i de 6 siste måneder før giverens død.

§ 4. Omkostninger og gaver av den i arvelovens § 12 omhandlede art, som ydes til barn eller pårørende, så vel som gaver av annen art, når de tilsammenlagt for hver enkelt arving ikke overstiger kr. 1000, anses ikke som arveforskudd. Hvad der ydes til utdannelse av barn eller pårørende anses alene som arveforskudd, når dette har vært arvelaterens vilje.

Vedkommende regjeringsdepartement kan frita arveforskudd for avgift, når billighet finnes å tale derfor.

§ 5. Forpliktelsen til å erlegge avgift av arveforskudd opstår, når arveforskuddet ydes. Har vedkommende arving av arvelateren tidligere mottatt forskudd, hvorav avgift ikke pliktedes ved ydelsen, opstår samtidig forpliktelse til å erlegge avgift av dette.

Innen 1 måned efterat forpliktelsen til å erlegge avgift opstod, har yderen å tilstille vedkommende oppebørselsbetjent en anmeldelse om ydet arveforskudd efter et av vedkommende departement fastsatt skjema. Riktigheten av anmeldelsens innhold bekreftes av yderen på ære og samvittighet. Fristen for anmeldelsens inngivelse kan tillates forlenget av departementet.

Så vel yderen som mottageren er ansvarlige for avgiften.

§ 6. Oppebørselsbetjenten har å prøve anmeldelsens riktighet og fullstendighet i enhver henseende. Lov av 8 april 1905 §§ 22, 23 og 24 har herved tilsvarende anvendelse.

Så vel yder som mottager er forpliktet til på forlangende å meddele oppebørselsbetjenten alle oplysninger, som kan være av betydning ved avgiftens beregning. Den samme forpliktelse påhviler mulige av disse valgte befullmektigede.

16 mars. Nr. 2. Når avgiften er utregnet, har oppebørselsbetjenten å meddele yderen en beregning, som angir det avgiftspliktige beløp og den avgift, som skal erlegges. Samtidig har han å meddele fornøden underretning om, når avgiften forfaller til betaling.

§ 7. Avgiften forfaller til betaling 4 måneder efter det tidspunkt, da avgiftsplikten opstod.

Fra forfallstid, inntil betaling skjer, erlegges av avgiftens beløp 5 pct. årlig rente.

Vedkommende regjeringsdepartement kan, når omstendighetene gjør det påkrevet, i tilfelle mot sådan sikkerhet, som det finner tilstrekkelig, tilstå utsettelse med avgiftens erleggelse.

§ 8. De almindelige bestemmelser i lov av 8 april 1905 kapitel 1 og 4 blir — i den utstrekning, hvori de er anvendelige — å befølge også, når arveavgift skal erlegges av arveforskudd.

Bestemmelsen i nevnte lovs § 34 får tilsvarende anvendelse ved undlatelse av å avgi behørig anmeldelse efter nærværende lovs § 5 eller av å meddele oplysninger efter nærværende lovs § 6.

§ 9. Ligningsmyndighetene har til vedkommende oppebørselsbetjent å avgi sådanne opgaver og oplysninger, som av vedkommende regjeringsdepartement bestemmes av hensyn til kontrollen med beskatning av arveforskudd m. v.

§ 10. Avgift av dødsgaver pliktes først erlagt efter arvelaterens død i overensstemmelse med de sedvanlige for avgift av arv gjeldende regler.

§ 11. De i lov av 8 april 1905 fastsatte regler om avgift av midler, som en i uskiftet bo hensittende ektefelle utdeler til den avdøde ektefelles arvinger, blir fremdeles gjeldende.

§ 12. Fra avgiftsplikten undtas arvemidler, der som arv efter arvelaterens slektning i rett opstigende linje henstår i uskiftet bo hos dennes gjenlevende ektefelle, forsåvidt de tilfaller sistnevnte eller arvelaterens livsarvinger, søsken eller disses slektninger i rett nedstigende linje.

§ 13. Vedkommende regjeringsdepartement kan frita arv, som tilfaller samlinger av historisk, videnskapelig og kunstnerisk art, for erleggelse av arveavgift.

§ 14. Nærværende lov trer i kraft 1 april 1934. Fra samme tid opheves lov nr. 1 av 23 september 1921.

16 mars. **Kongelig kunngjøring** *) [1]) om endrede regler for fastsettelse av tollverdien av brukte automobiler og brukte motorsykler.

*) Kunngj. 17 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11.

[1]) Se St.prp. nr. 21. Innst. S. nr. 30. St.tid. s. 321—323.

Stortinget har 9 mars 1934 fattet følgende beslutning: 16 mars.

«Fra den tid Kongen bestemmer skal tolltariffens artikkel «Vogner, kjerrer og sleder 1.» lyde således:

1. a. — e. — som nu.

Anm. 1—4 som nu.

Anm. 5. Fortollingsverdien av automobiler, understell til disse, og motorsykler som innføres i brukt stand, fastsettes lik fortollingsverdien på fortollingstidspunktet av tilsvarende nye kjøretøier (av ny modell). Heri kan gjøres fradrag for verdiforringelse efter nærmere av Tolldepartementet utferdigede bestemmelser.»

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse fra og med 19 mars 1934.

Kongelig resolusjon. Den bestyrelse og forvaltning av 16 mars.
legater og stiftelser som omhandles i § 7 i lov om ophevelse av magistratsembedene m. v. av 9 mars 1917, henlegges i Risør inntil videre fra skifteforvalteren til kemneren i Risør.

Kongelig resolusjon *). 16 mars.

I. Med hjemmel av § 2, 2. ledd, i lov om midlertidig innførselsforbud av 22 mars 1918 bestemmes som gjeldende inntil videre:

1. Adgangen til å innføre fjær og dun her til riket skal være avhengig av at der ved innførselen forelegges tollvesenet en skriftlig erklæring fra Handelsdepartementet eller den institusjon som departementet dertil bemyndiger, om at departementet eller vedkommende institusjon samtykker i innførselen.
2. Handelsdepartementet bemyndiges til å treffe de videre forføininger som er nødvendige til gjennemførelsen av den under punkt 1 nevnte regulering av innførselen.

II. Disse bestemmelser settes i kraft fra den tid som Handelsdepartementet bestemmer **).

Kongelig resolusjon ***). 16 mars.

I medhold av lov om oprinnelsesmerker m. v. av 21 juni 1929 fastsettes bestemmelser om merkning av galvaniske elementer og batterier overensstemmende med et fremlagt utkast sålydende:

§ 1. Galvaniske elementer og batterier (tørrelementer, lommelyktbatterier, radiobatterier og stavbatterier) må her i

*) Kunngj. 26 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12.
**) Bestemmelsene satt i kraft fra 19 mars 1934 kl. 11.
***) Kunngj. 17 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11.

16 mars. landet ikke falbys eller selges fra fabrikk eller fra grossist til detaljist, eller falbys eller selges til forbruker, medmindre de i overensstemmelse med de i § 2 fastsatte regler er forsynt med angivelse av om det er norsk eller utenlandsk vare.

§ 2. Såfremt det ikke ved en annen lett synlig tekst enn nedenfor bestemt på helt utvetydig måte fremgår om det er norsk eller utenlandsk vare, skal angivelsen være sålydende:

«Fabrikert i..... (landets navn)», hvilken angivelse også kan settes i et her i landet lett forståelig fremmed sprog.

Alternativt kan angivelsen være sålydende:

«Norsk» for varer tilvirket i Norge.

«Utenlandsk» for varer tilvirket i utlandet.

Angivelsen skal være lett synlig og tydelig samt tilstrekkelig varig og skal være trykt, stemplet eller stensilert enten på varen selv eller på en etikett som er godt festet til varen.

§ 3. Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter.

§ 4. Disse bestemmelser trer i kraft 1 juli 1934.

16 mars. **Kongelig resolusjon** *).

1. I medhold av lov nr. 5 om midlertidig innførselsforbud av 22 mars 1918 § 2 bestemmes at det inntil videre skal være forbudt å innføre smør fra fremmed land uten tillatelse fra Landbruksdepartementet.
2. Denne bestemmelse trer i kraft straks.

16 mars. **Kongelig resolusjon** *).

I medhold av lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 § 30 a bestemmes at det inntil videre, dog ikke lenger enn 5 år fra 14 april 1934 å regne, i Stjørdalselvens vassdrag skal være forbudt å anvende kastenot til fangst av laks og sjøørret.

Overtredelse av bestemmelsen er belagt med straff.

16 mars. **Kongelig resolusjon** *). Kongelig resolusjon av 15 desember 1933 om regulering av innførsel av brukte personautomobiler og brukte motorsykler opheves fra og med 19 mars 1934.

16 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Johs. G. Heftyes legat til friplasser ved Oslo Handelsgymnasium», oprettet ved testament av 14 mai 1906.

16 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «O. K. Lundgårds legat» for trengende døve, oprettet ved testament av 22 august 1931.

*) Kunngj. 17 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11.

Rundskrivelse fra Socialdepartementet. 16 mars.

Tuberkuløse syke som forpleies i tuberkulosehjem i henhold til tuberkuloselovens § 6, overføres undertiden til et sykehus for å bli behandlet for andre sykdommer eller til kurativ behandling av tuberkulosen (f. eks. pneumotoraxbehandling), og føres derefter tilbake til tuberkulosehjemmet til fortsatt forpleining efter tuberkuloselovens § 6.

Slike tilfelle forelegges ofte for departementet for å få samtykke til at også utgiftene ved det midlertidige ophold på sykehuset kan utredes efter tuberkuloselovens § 13, jfr. § 6, forsåvidt angår det beløp som svarer til den kursats som departementet har godkjent for det tuberkulosehjem, hvor den syke er innlagt i henhold til tuberkuloseloven.

Departementet samtykker som regel heri, dog alltid således at alle merutgifter ved det midlertidige ophold — f. eks. som følge av høiere kursats, særskilte utgifter ved den kurative behandling, reiseutgifter m. v. — ikke tas med ved beregning av statsbidraget. Forutsetningen er videre at betingelsene for å anvende tuberkuloselovens § 6 er til stede også for den tid den syke ligger på sykehuset.

For å undgå forsinkelse for de syke bestemmer departementet, at slike saker fremtidig ikke behøver å forelegges departementet med mindre fylkesmannen i særlige tilfelle måtte finne saken tvilsom. Ellers overlates det til fylkesmannen å treffe avgjørelse efter innhentet uttalelse fra fylkeslægen og i samhøve med de regler som departementet hittil har fulgt i slike spørsmål.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved kjøbmann Jacob Neumann og hustru Augusta Neumann, født Lude's gavebrev av 15 desember 1933 oprettede «Jacken Neumanns legat til fordel for vanføre i Bergen, Hordaland og Sogn og Fjordane fylker». 17 mars.

Rundskrivelse fra Socialdepartementet til fylkesmennene. 17 mars.

Om sjømenn som lider av tuberkulose og kjønnssykdom.

1. Efter sjømannsloven av 16 februar 1923 § 28 bærer statskassen utgiftene til sykepleie i inntil 6 uker fra avmønstringsdagen for sjømenn som avmønstres i norsk havn fra norsk skib og som lider av tuberkulose i smittsom form. Er sjømannen norsk, og avmønstres i utlandet, bærer statskassen utgiftene ved forpleining i utlandet i inntil 12 uker eller — hvis han blir hjemsendt uten å være helbredet, — i inntil 6 uker fra ankomsten til hjemstedet, dog ikke utover 12 uker fra avmønstringen. Hjemsendelsen fra utlandet bekostes av statskassen. Godtgjøres det at syk-

17 mars. dommen var fortiet ved forhyringen, bortfaller sjømannens rett til pleie og hjemsendelse.

Norsk sjømann, som lider av kjønnssykdom i smittsom form og avmønstres i utlandet fra norsk skib, har krav på forpleining i utlandet for statskassens regning i 12 uker fra avmønstringen. Finner konsulatet å burde hjemsende en kjønnssyk sjømann til fortsatt forpleining i Norge, enten fordi betryggende pleie ikke kan skaffes på stedet, eller fordi statskassens utgifter antas derved å bli forminsket, har sjømannen samme krav på fri forpleining for statskassens regning efter hjemkomsten som ovenfor anført vedkommende tuberkulose i smittsom form.

2. Utgiftene ved forpleiningen blir ofte uforholdsmessig store for statskassen, bl. a. fordi der ikke hittil er truffet nogen fast ordning om hvilken myndighet her i landet sjømannen skal henvende sig til ved avmønstringen eller hjemkomsten fra utlandet. Av samme grunn hender det også at sjømannen ikke kommer under ordnet forpleining før adskillig tid av forpleiningsfristen er hengått. I disse tilfelle kan utgifter som egentlig skulde utredes av statskassen, komme til å falle på vedkommende kommuner som sundhetsutgifter. Den nuværende mangelfulle ordning er også sanitært sett uheldig.

3. For å rette på disse forhold har Handelsdepartementet i disse dager — efter samråd med Socialdepartementet — gitt mønstringsvesenets tjenestemenn beskjed om at sjømenn som lider av tuberkulose i smittsom form ved avmønstring i norsk havn, eller som ved avmønstringen viser tegn på sykdom, som det kan være grunn til å tro er av tuberkuløs natur, straks skal henvises til helserådets ordfører i avmønstringshavnen. Mønstringsmannen skal samtidig underrette helserådsordføreren om den rett sjømannen har til forpleining for statskassens regning efter sjømannsloven.

Har sjømannen tidligere vært under lægebehandling for sykdommen, skal så vidt mulig fremlegges erklæring fra lægen.

4. De norske konsulater i utlandet og mønstringsvesenets tjenestemenn er likeledes gitt beskjed om at tuberkuløs eller kjønnssyk sjømann som er avmønstret i utlandet og hjemsendt til fortsatt forpleining her i landet for statskassens regning, skal pålegges snarest mulig efter ankomsten å melde sig til helserådets ordfører i den by hvor han går i land eller stiger av jernbanetog. Sjømannen skal i disse tilfelle bringe med fra konsulatet i forseglet omslag avskrift av konsulatets innberetning til Han-

delsdepartementet og av lægeerklæring fra den læge i ut- 17 mars.
landet som har undersøkt og behandlet sjømannen. Vedkommende mønstringskontor her i landet skal også tilstille helserådsordføreren alle de oplysninger kontoret kan gi om sjømannens sykdom og rett til forpleining.

Medbringer sjømannen ikke den foreskrevne meddelelse fra konsulatet til helserådets ordfører, bør denne gå ut fra at sjømannen ingen rett har til fri forpleining for statskassens regning efter hjemkomsten. I tvilstilfelle bør henvendelse rettes til Handelsdepartementet.

5. Helserådsordføreren undersøker sjømannen enten selv eller ved en annen læge (om nødvendig spesialist) i den utstrekning det er nødvendig for å bringe sykdommens natur på det rene, og — hvis dette ikke før er avgjort — om han har krav på forpleining for statskassens regning (om han lider av tuberkulose eller kjønnssykdom i smittsom form).

6. Er betingelsene til stede, ordner helserådsordføreren derefter forpleiningen for statskassens regning så hensiktsmessig og økonomisk som mulig, — om nødvendig ved å innlegge sjømannen på sykehus, sanatorium eller pleiehjem. Innleggelse bør fortrinsvis skje på statens tuberkulosesanatorier og Rikshospitalet, når dertil er anledning. Samtidig bør avgjøres om innleggelsen vilde være nødvendig i henhold til sundhetsloven eller tuberkuloseloven. Vanlig melding blir å sende til helserådsordføreren på den sykes hjemsted (faste bopel) eller i det distrikt hvor han akter å ta ophold efter avmønstringen; jfr. Socialdepartementets rundskrivelse av 30 april 1928 om kjønnssyke og av 22 august 1929 om tuberkuløse.

7. Melding om hvorledes forpleiningen er ordnet, sendes straks til Handelsdepartementet bilagt med de foreliggende erklæringer fra konsulat, mønstringsmyndighet, skibsfører og læge. Til samme departement sendes også attestert regning med bilag over de utgifter som faller på statskassen med anmodning om dekning av beløpet. Ordføreren gir samtidig erklæring om, at forpleiningen er ordnet på hensiktsmessigste måte og så billig som mulig for statskassen. For slik melding er utferdiget skjema, som kan fås på mønstringskontorene.

8. Som regel vil det enten på forhånd eller ved den første lægeundersøkelse være bragt på det rene om betingelsene er til stede for at statskassen overtar utgiftene. Er dette i et enkelt tilfelle uvisst, bør helserådsordføreren allikevel ordne forpleiningen av den syke på beste måte og efterpå forelegge spørsmålet for Handelsdepartementet. Viser det sig

17 mars. at sjømannen ikke har krav på forpleining for statskassens regning bør mønstringsmannen straks underrettes for å få på det rene om utgiftene efter sjømannsloven påhviler rederiet. Er heller ikke dette tilfelle, kommer de almindelige regler i sundhetsloven og tuberkuloseloven til anvendelse. Det samme gjelder når sjømannen ikke er helbredet ved utløpet av den tid staten betaler for. Helserådsordføreren må i disse tilfelle behandle saken på vanlig måte i henhold til nevnte lover og har å treffe de forføininger som påligger ham efter de gjeldende bestemmelser. Han må ikke sende sjømannen fra sig uten å treffe de nødvendige forføininger.

9. For kjønnssyke antas utgiftene i så fall i almindelighet å måtte utredes av den by- eller fylkeskommune hvor sjømannen først har fremstillet sig for helserådsordføreren, — forsåvidt sjømannen ikke selv har evne til å betale. For tuberkuløse beror det på om tuberkuloselovens § 6, jfr. § 13, bringes til anvendelse. Dette må som vanlig avgjøres av helserådet på det sted hvor sjømannen akter å ta ophold efter avmønstringen eller hjemkomsten. Har den syke i nogen tid vært anbragt i kuranstalt eller pleiehjem, kan utgiftene ikke av den grunn overføres på den kommune hvor anstalten ligger; jfr. skrivelse fra Socialdepartementet av 29 mai 1922 (i Norsk Medisinallovgivning).

Tvist om betalingsplikten kan i disse tilfelle som vanlig forelegges for Socialdepartementet til uttalelse.

10. Det arbeide helserådsordførerne får med å ordne forpleiningen av de omhandlede sjømenn, blir å anse som offentlige lægeforretninger efter loven av 26 juli 1912, da det gjelder motarbeidelse av smittsomme sykdommer. Helserådsordførerne vil derfor i almindelighet ikke ha krav på nogen særskilt godtgjørelse i den anledning. Men for lægeundersøkelse og behandling (se foran punkt 5 og 6) i den tid sjømannen får fri sykepleie efter sjømannsloven har vedkommende læger krav på vanlig godtgjørelse av statskassen (eller rederiet). Når forpleiningen påhviler statskassen, tas honoraret med i regningen til Handelsdepartementet.

11. Sjømann som ved avmønstring i norsk havn lider av kjønnssykdom, har ikke krav på fri sykepleie for statskassens regning. Er sykdommen ikke pådradd ved egen skyld, eller gjelder det nytt utbrudd av en tidligere erhvervet sykdom, har sjømannen i almindelighet samme krav på forpleining for rederiets regning som bestemt i sjømannslovens § 28 annet ledd for almindelig sykdom (d. v. s. i inntil 6 uker). I tilfelle av tvil om rederiets forpleiningsplikt bør saken forelegges Handelsdepartementet.

Om den medisinske forståelse av disse forhold har medi- 17 mars.
sinaldirektøren uttalt:

Ved smittsomt stadium forståes det stadium av sykdommen da man i medisinsk forstand må regne med at den er smitteførende, selv om smittestoffet ikke direkte er påvist ved lægeundersøkelsen. Første gangs utbrudd av en kjønnssykdom bør alltid anses som smittsom.

Ved nytt utbrudd av tidligere erhvervet sykdom må forståes et nytt aktivt utbrudd av sykdommen efterat den har gjennemgått et hvilende stadium. Et aktivt ikke smittsomt utbrudd av kjønnssykdom må derfor anses som et nytt utbrudd.

Et hvilende stadium, uten andre sykelige symptomer enn defekter av mere varig art (som for eksempel arr eller positiv Wassermanns reaksjon) kan overhodet ikke regnes som sykdom i sjømannslovens forstand, selv om behandling i og for sig kunde være ønskelig for å forebygge nye utbrudd eller komplikasjoner senere.

12. I den utstrekning forpleiningen ikke påhviler rederiet blir hvert tilfelle å behandle på vanlig måte efter sundhetsloven. For snarest mulig å bringe de smittefarlige sjømenn under helsemessig betryggende tilsyn, har Handelsdepartementet — efter anmodning herfra — i sine instrukser henstillet til mønstringsvesenets tjenestemenn alltid å henvise disse sjømenn til helserådsordføreren i avmønstringshavnen. Likeledes har man anbefalt at syke sjømenn i norsk havn tilrådes å henvende sig til helserådsordføreren når sykdommen er smittsom. Sådanne andre smittsomme sykdommer blir likeledes å behandle efter sundhetslovens regler forsåvidt utgiftene ikke påhviler rederiet.

Samtlige helserådsordførere i fylket bes gjort kjent med denne rundskrivelse. En del avtrykk legges ved.

Cirkulære fra Handelsdepartementet til konsulater, hvis 17 mars.
distrikt omfatter sjøhavner.

Angående hjemsendelse av norske sjømenn til fortsatt forpleining i Norge.

Der har i den senere tid inntruffet adskillige tilfelle hvori n o r s k e sjømenn som er blitt avmønstret i utlandet fra norske skib på grunn av sykdom, — hvorfor de har krav på fri forpleining for rederiets (Rikstrygdeverkets) eller statskassens regning i henhold til sjømannslovens § 28 — av vedkommende konsulater er hjemsendt til Norge, før de ennu er helbredet, for å forpleies videre efter ankomsten til hjemstedet. Da det ikke sjelden har vist sig at sjøfolkene, dels på

17 mars. grunn av manglende innberetning fra vedkommende konsul og dels av ubekjentskap med hvem de har å henvende sig til her i landet, først efter nogen tids forløp erholder den fortsatte pleie, som de måtte ha krav på, og sjøfolkene derfor, inntil det skjer, blir gående uten sådan pleie og omsorg, finner departementet det påkrevet å meddele nærmere instruksjoner om hvorledes konsulatene har å forholde sig i sådanne tilfelle:

1. Forinnen hjemsendelse iverksettes, må det ved lægeerklæring være bragt på det rene:

a. hvilken sykdom sjømannen lider av, eller skade han er rammet av, samt
b. at han har krav på fri forpleining efter sjømannslovens § 28,
c. for hvilket tidsrum dette er tilfelle,
d. og hvem der er pliktig til å betale de med pleien og hjemreisen forbundne utgifter.

Sjøfolk der ikke har krav på fri forpleining og hjemsendelse efter sjømannslovens § 28, kommer ikke inn under dette cirkulære. Er det godtgjort at sjømannen har pådradd sig sykdommen ved egen skyld eller fortiet den ved forhyringen, har han hverken krav på fri pleie eller hjemsendelse, og må behandles som en nødlidende sjømann. Undtagelser fra denne regel er at Rikstrygdeverket betaler hospitalsforpleining for sjømannen der har pådradd sig skade ved egen skyld, f. eks. i beruselse, men ikke senere ophold og hjemsendelse, samt statskassens ansvar for utgifter til forpleining av kjønnssykdom på smittsomt stadium efter § 28 in fine.

Som fortiet ved forhyringen anses en sykdom når den på dette tidspunkt var forbundet med aktive symptomer som var merkbare for sjømannen selv.

2. Avgjørelsen av hvorvidt en ennu ikke helbredet sjømann, der efter sjømannslovens § 28 har krav på fri forpleining for rederiets eller statskassens regning, bør hjemsendes til fortsatt forpleining her i landet bør treffes snarest mulig efter avmønstringen. Derunder bør konsulatet ta vesentlig hensyn til:

a. Hvorvidt man derved kan opnå en besparelse av de til forpleiningen fornødne utgifter, som her i landet neppe vil overstige 5 à 6 kroner pr. døgn.
b. Hvorvidt hensynet til klimaet, kosthold eller andre forhold gjør det sannsynlig, at helbredelse sikrere eller raskere vil opnåes, når sjømannen kommer hjem.

c. At sjømannen ikke selv motsetter sig å bli hjemsendt før 17 mars.
han kan utskrives som frisk og arbeidsdyktig.

Det bemerkes at den rett som en norsk sjømann har til fri forpleining i inntil 12 uker efter avmønstringen, når han avmønstres fra norske skib i utlandet, begrenses til 6 uker efter ankomsten til hjemstedet, dog ikke utover den fra avmønstringsdagen løpende 12 ukers frist. Jfr. dog nedenfor under punkt 9 om kjønnssykdom på smittsomt stadium.

3. Konsulatet bør ikke iverksette hjemsendelsen, medmindre det ved erklæring fra den læge som behandler sjømannen eller på annen måte er bragt på det rene at reisen kan skje uten fare for patienten.

4. Hvis sjømannens sykdom er forbundet med smittefare for omgivelsene, må konsulatet også bringe på det rene, at der er anledning til på det skib hvormed sjømannen aktes hjemsendt, å få anbragt ham i sykelugar eller på annen betryggende måte uten smittefare for de medreisende.

5. Kan sjømannen ikke reise alene og sørge for sig selv ombord, men enten må anbringes i sykelugar og medsendes sykepleier, eller der må treffes annen særlig forføining, hvorved betydelige ekstrautgifter forvoldes, bør hjemsendelsen ikke iverksettes forinnen konsulatet har innhentet samtykke til hjemsendelsen fra den hvem utgiftene efter sjømannslovens § 28 påhviler (rederiet, Handelsdepartementet eller Rikstrygdeverket). Sådant samtykke er ikke nødvendig når hurtig hjemsendelse er påkrevet av hensyn til sjømannens sykdom.

6. Påhviler det rederiet å bekoste sjømannens forpleining og hjemsendelse, bør konsulatet så vidt mulig før hjemsendelsen iverksettes underrette rederiet om hjemsendelsen, sykdommens art og når avmønstringen på konsulatet fant sted. Sjømannen bør derhos tilholdes snarest mulig efter ankomsten her til landet, å henvende sig til rederiet med anmodning om å erholde den fortsatte forpleining som han efter sjømannsloven har krav på. I dette øiemed bør konsulen medgi sjømannen en bevidnelse for at konsulens skrivelse til rederiet gjelder ham. Vedkommende mønstringskontor hvortil han forpasses, vil — om ønskes — kunne gi ham veiledning og bistand til å komme i forbindelse med rederiet.

7. Ved hjemsendelse av sjømenn, hvis pleie og hjemreise skal bekostes av Rikstrygdeverket, bør konsulene sørge for at vedkommende sjømann får pålegg om straks efter ankomsten til hjemstedet å melde sig til Rikstrygdeverkets derværende tilsynsmann.

17 mars. Til fremme av sakens hurtige ekspedisjon anmodes konsulatene samtidig om å innsende mottatte skadeanmeldelser m. m. til Handelsdepartementet hurtigst mulig efter mottagelsen.

8. Lider sjømannen av tuberkulose i smittsom form ved avmønstringen vil statskassen i henhold til sjømannslovens § 28, fjerde ledd, ha å overta utgiftene ved sjømannens hjemsendelse og fortsatte forpleining her i landet, medmindre det godtgjøres at sykdommen var fortiet ved forhyringen. Blir der derfor avmønstret fra norsk skib en sjømann som må befryktes å lide av tuberkulose, blir han såfremt han ikke på forhånd er undersøkt av læge på stedet, fra hvem fyldestgjørende erklæring foreligger eller kan skaffes, straks ved avmønstringen å sende til en av konsulatet valgt læge med pålegg til denne om ved undersøkelse å bringe på det rene hvorvidt sjømannen på grunnlag av den kliniske undersøkelse må antas å lide av smitteførende tuberkulose, eller om dette er påvist ved funn av tuberkelbasiller i den sykes avsondringer. Bekreftes det at så er tilfellet, blir innberetning avfattet overensstemmende med utenriksinstruksens formular nr. 34, litr. a — men uten regnskapsopstilling eller oplysninger angående utgiftene — straks å tilstille Handelsdepartementet, ledsaget av den behandlende læges uttalelse om sykdommen. (Regnskap kan i så fall innsendes senere). Avskrifter av denne innberetning og av lægeerklæringen med en kort følgeskrivelse blir i forseglet omslag å medgi sjømannen med pålegg om straks efter ankomsten her til landet å melde sig for helserådets ordfører i den by hvor han går i land eller forlater jernbanetog, og levere skrivelsen til ham. Oplysning om hvem der er helserådets ordfører vil han erholde på mønstringskontoret eller politikammeret i vedkommende by.

Er sjømannen ikke hjemmehørende i denne by, bør derhos konsulatet i den forpasningsskrivelse som ifølge utenriksinstruksen skal medgis sjømannen til mønstringskontoret angående hans rett til fortsatt reise til sitt hjemsted her i landet (formular nr. 33), gjøre opmerksom på at sjømannen må henvises til helserådets ordfører på stedet før han sendes videre.

9. Lider en norsk sjømann ved avmønstringen av en kjønnssykdom på smittsomt stadium, og konsulatet finner å burde hjemsende sjømannen til fortsatt forpleining i Norge, enten fordi betryggende pleie ikke kan skaffes på stedet eller fordi statskassens utgifter derved antas å bli mindre, blir der å forholde på

samme måte som under punkt 8 anført vedkommende tuber- 17 mars.
kulose i smittsom form. Statskassen betaler i så fall hjemreisen og den fortsatte pleie i Norge i inntil 6 uker efter hjemkomsten, dog ikke utover 12 uker fra avmønstringen. Sjømannens eget ønske om å komme hjem, er derimot ikke tilstrekkelig, hvis konsulatet ikke finner at de forannevnte grunner er til stede.

Avslår sjømannen uten rimelig grunn konsulatets tilbud om pleie på avmønstringsstedet eller undlater han å oplyse om sykdommen og å be om forpleining, og så reiser til Norge, har han intet krav på at statskassen skal betale hans forpleining efter hjemkomsten til Norge.

I de tilfelle hvori konsulatet mener at der vil opnåes en besparelse av statskassens utgifter ved at sjømenn lidende av kjønnssykdom på smittsomt stadium sendes hjem til fortsatt forpleining, bør der ved avgjørelsen tas hensyn til:

a. På den ene side: hvad inntil 12 ukers pleie, regnet fra avmønstringen, med tillegg av lægehjelp og medisin i dette tidsrum vil koste; derimot ikke til pleie efter 12-ukersfristens utløp eller hjemreise, for hvilke utgifter i tilfelle sjømannen må avkreves nødlidenhetserklæring med forpliktelse til senere å erstatte utgiftene.

b. På den annen side: hvad hjemreisen antas å ville koste med tillegg av inntil 6 ukers pleie efter hjemkomsten. Er skibet i henhold til stedets immigrasjonslovgivning pliktig til å betale sjømannens hjemreise, tas dog intet hensyn til dennes kostende ved utgiftenes beregning.

10. Man finner videre å burde gjøre opmerksom på at sjømenn som ved avmønstringen lider av kjønnssykdom der ikke er på smittsomt stadium, ikke har krav på fri hjemreise fra utlandet eller på fri forpleining for statskassens regning.

Sykdommen må i så fall anses som et nytt utbrudd av en tidligere erhvervet sykdom, og sjømannen har da samme krav på hjemreise og forpleining for rederiets regning som for almindelig sykdom i sjømannslovens § 28, annet ledd bestemt, idet et sådant nytt utbrudd *) av en opprinnelig ved egen skyld pådradd sykdom ikke kan betraktes som selvforskyldt, men i forhold til sjømannslovens § 28 må behandles som en ny uten egen skyld pådradd sykdom.

---

*) Ordet «recidiv» bør ikke benyttes herom, da ordets medisinske betydning ikke dekker alle de tilfelle, som det her er tale om og derfor lett kan lede til misforståelse.

17 mars. 11. Om den medisinske forståelse av disse forhold har medisinaldirektøren uttalt:

«Ved smittsomt stadium forståes det stadium av sykdommen da man i medisinsk forstand må regne med at den er smitteførende, selv om smittestoffet ikke direkte er påvist ved lægeundersøkelsen. Første gangs utbrudd av en kjønnssykdom bør alltid anses som smittsomt.

Ved nytt utbrudd av tidligere erhvervet sykdom må forståes et nytt aktivt utbrudd av sykdommen efterat den har gjennemgått et hvilende stadium. Et aktivt ikke smittsomt utbrudd av kjønnssykdom må derfor anses som et nytt utbrudd.

Et hvilende stadium, uten andre sykelige symptomer enn defekter av mere varig art (som for eksempel arr eller positiv Wassermanns reaksjon) kan overhodet ikke regnes som sykdom i sjømannslovens forstand, selv om behandling i og for sig kunde være ønskelig for å forebygge nye utbrudd eller komplikasjoner senere.»

12. Da læger i utlandet hyppig avslår å gi oplysninger om en sjømanns sykdom under henvisning til sin taushetsplikt — særlig når det gjelder kjønnssykdommer — bør konsulen, når en sjømann ved avmønstringen antas å lide av en kjønnssykdom, straks avkreve ham skriftlig samtykke til, at den læge som sjømannen henvises til for undersøkelse og behandling, meddeler konsulatet alle de oplysninger om sykdommen som konsulatet finner fornødne.

13. Forinnen et underordnet konsulat (visekonsulat) iverksetter hjemsendelse i henhold til nærværende cirkulære, bør — så vidt mulig — det overordnede konsulats godkjennelse innhentes.

14. Avmønstres en sjømann i utlandet lidende av uforskyldt sykdom eller skade, der inngår under sjømannslovens § 28, annet ledd, men undlater å oplyse om sin sykdom ved avmønstringen, antas han ikke å tape sin rett til forpleining efter ankomsten til hjemstedet. Det samme antas å gjelde, hvis sjømannen har avslått å motta den forpleining som er tilbudt ham i vedkommende utenlandske havn av skibsfører eller konsul, medmindre man i avslaget må legge en frafallelse av kravet på forpleining.

15. Som norsk anses en sjømann efter sjømannslovens § 28, kun når han er norsk statsborger og er fast bosatt i Norge. Norskfødte sjøfolk, der har tatt fast ophold i utlandet har kun den rett til den forpleining som sjømannsloven tilstår utenlandske sjømenn, og ikke på fri reise til sitt hjem.

Helserådenes ordførere erholder samtidig hermed fornøden instruksjon om disse sakers behandling i cirkulære fra Socialdepartementet, og mønstringskontorene i Norge i cirkulære fra dette departement.

Cirkulære fra Handelsdepartementet til mønstrings- 17 mars.
vesenets tjenestemenn.

Angående sjømenn som avmønstres i Norge eller er hjemsendt av norsk konsul med krav på fri forpleining i Norge i henhold til sjømannslovens § 28.

Ifølge sjømannsloven av 16 februar 1923 dens § 28, fjerde ledd, er statskassen forpliktet til å bestride utgiftene ved forpleining av sjømenn i inntil 6 uker fra avmønstringsdagen å regne, når de avmønstres i norsk havn fra et norsk skib, lidende av tuberkulose i smittsom form. Er sjømannen norsk, hjemmehørende i Norge og avmønstret i utlandet, har han krav på inntil 12 ukers fri forpleining i utlandet. Men blir han hjemsendt uten å være helbredet, har han kun krav på fri forpleining i inntil 6 uker fra ankomsten til hjemstedet å regne, dog ikke utover den fra avmønstringsdagen løpende 12 ukers frist. Godtgjøres det at sykdommen var fortiet ved forhyringen, bortfaller dog sjømannens rett til pleie og hjemsendelse efter denne bestemmelse.

Mens det vedkommende sjøfolk som avmønstres på grunn av sykdom i utlandet, efter nevnte lovs § 27 er skibsførerens og konsulens plikt å dra omsorg for at sjømannen erholder den pleie som tilkommer ham, er der hittil ikke truffet nogen bestemmelse om hvem der på statskassens vegne har å overta forsorgen for en sjømann når han avmønstres her i landet eller hjemsendes fra utlandet med rett til videre forpleining efter hjemkomsten i henhold til sjømannslovens § 28.

1. Efterat der herom var rettet henvendelse til Socialdepartementet, er der nu truffet bestemmelse om at sjøfolk, der lidende av tuberkulose i smittsom form avmønstres i norsk havn fra norsk skib med rett til fri forpleining for statskassens regning, straks blir å henvise til helserådets ordfører i den by hvor avmønstringen finner sted. Så fremt derfor ved sådan avmønstring en sjømann viser tegn på sykdom og der er grunn til å tro at sykdommen er av tuberkuløs natur, bør mønstringsmannen henvise sjømannen til helserådets ordfører på stedet og samtidig underrette denne om hvilken rett til forpleining for statskassens regning sjømannen har efter sjømannsloven.

Er sjømannen avmønstret i utlandet, og hjemsendt til fortsatt forpleining her i landet, blir sjømannen snarest mulig efter ankomsten å henvise til helserådets ordfører på stedet. Samtidig bør mønstringskontoret tilstille denne alle de oplysninger det kan meddele om sjømannens sykdom og rett til forpleining efter sjømannsloven. Konsulatene har mottatt instruksjon om i de tilfelle hvori sjømannen har krav på videre

17 mars. reise til sitt hjem her i landet, å anføre oplysning herom i den forpasningsskrivelse som de medgir sjømannen til mønstringskontoret. Derhos skal vedkommende konsulat medgi sjømannen i forseglet konvolutt en avskrift av sin innberetning til departementet angående sjømannen, samt av lægens erklæring med pålegg om å levere disse dokumenter til vedkommende helseråds ordfører. Sjømannen må derfor ikke sendes videre til sitt hjemsted her i landet før han har vært fremstillet for helserådets ordfører. Nekter helserådets ordfører av en eller annen grunn å anta sig sjømannens forpleining, bør sjømannen straks søkes sendt videre til sitt hjemsted, og på tilsvarende måte henvises til helserådets ordfører der.

Man finner særlig å burde henlede opmerksomheten på:

a) at sjøfolk som lider av tuberkulose i smittsom form ved avmønstringen, uten hensyn til nasjonalitet, har krav på fri forpleining i inntil 6 uker for statskassens regning når de avmønstres fra norsk skib her i landet, og sykdommen ikke var fortiet ved forhyringen.

b) at sjøfolk som har rett til fri forpleining for sådan sykdom ved avmønstring fra norsk skib her i landet, ikke efter sjømannsloven har rett til fri reise til sitt hjemsted for statskassens regning, og heller ikke på fri reise fra sitt hjem til sykehus, sanatorium eller annet forpleiningssted. Landsettes sjømannen på sted hvor fornøden pleie ikke kan skaffes, vil dog statskassen efter omstendighetene måtte anses ansvarlig for utgifter til reise til nærmeste sted, hvor helserådets ordfører bestemmer at sjømannen skal innlegges til forpleining.

2. Viser det sig at sjømannen lider av tuberkulose som ikke var på smittsomt stadium ved avmønstringen, har skibets rederi ansvar for sjømannens forpleining og hjemsendelse efter sjømannslovens § 28 annet ledd i samme utstrekning som ovenfor anført. Når mønstringskontoret mottar meddelelse herom fra vedkommende konsulat eller helserådets ordfører, bør det gi skibets rederi underretning derom og anmode dette om å overta den videre forsorg for sjømannens pleie m. v.

3. Blir en sjømann der har krav på fri forpleining for rederiets regning hjemsendt av et norsk konsulat for å erholde fortsatt forpleining for sin sykdom her i landet, bør mønstringsmannen på sjømannens anmodning gi ham fornøden veiledning og bistand til å rette henvendelse til skibets rederi om å sørge for den forpleining, som sjømannen har krav på her i landet, men må ikke selv treffe forføininger hvorved statskassen får ansvar for utgiftene. Trenger sjø-

mannen øieblikkelig hjelp, før rederiets bistand kan erholdes, 17 mars.
bør stedets forsorgsvesen eller politikammer anmodes om å bistå dermed.

4. Ved hjemsendelse av sjømenn, hvis forpleining påhviler Rikstrygdeverket, bør mønstringsmannen — hvad enten avmønstringen er skjedd i utlandet eller skjer her i landet — pålegge vedkommende snarest mulig efter hjemkomsten å melde sig til hjemstedets tilsynsmann for Rikstrygdeverket. Trenger sjømannen øieblikkelig lægehjelp eller annen assistanse efter ankomsten til Norge, bør vedkommende mønstringsmann sende ham til Rikstrygdeverkets tilsynsmann på stedet.

5. Enn videre vil det kunne inntreffe at en norsk konsul for å spare statskassen for utgifter eller fordi betryggende pleie ikke kan skaffes på stedet, hjemsender til forpleining her i landet en norsk sjømann der i henhold til § 28 i. f. har krav på fri pleie for statskassens regning fordi han ved avmønstringen fra norsk skib i utlandet led av kjønnssykdom på smittsomt stadium.

Sjømannen har i så fall efter hjemkomsten samme rett til fortsatt pleie som ovenfor nevnt for hjemsendte tuberkuløse sjømenn og bør på samme måte som for disse bestemt henvises til helserådets ordfører i den by hvor han går i land. Har sjømannen undlatt å søke eller avslått tilbud om pleie på avmønstringsstedet i utlandet, er hans forpleining efter hjemkomsten til Norge statskassen uvedkommende. Medbringer derfor sjømannen ingen legitimasjon fra det konsulat, hvor han blev avmønstret, om at hjemsendelsen er skjedd i det offentliges interesse, bør helserådets ordfører gjøres bekjent med at statskassen ikke kan antas å være ansvarlig for utgifter til sjømannens forpleining efter § 28. I tilfelle av tvil bør manglende oplysninger innhentes fra vedkommende konsulat gjennem Handelsdepartementet.

Sjøfolk der avmønstres her i landet på grunn av kjønnssykdom i smittsomt stadium, har derimot ikke i noget tilfelle krav på fri forpleining for statskassens regning i henhold til sjømannsloven, men bør allikevel tilholdes å henvende sig til helserådets ordfører på stedet for å erholde den hjelp som i henhold til andre bestemmelser måtte kunne ydes dem.

6. Man finner videre å burde gjøre opmerksom på at sjømenn som ved avmønstringen lider av kjønnssykdom der ikke er på smittsomt stadium, ikke har krav på fri hjemreise fra utlandet eller på fri forpleining for statskassens regning.

17 mars. Sykdommen må i så fall anses som et nytt utbrudd av en tidligere erhvervet sykdom, og sjømannen har da samme krav på hjemreise og forpleining for rederiets regning som for almindelig sykdom i sjømannslovens § 28, annet ledd bestemt, idet et sådant nytt utbrudd *) av en oprinnelig ved egen skyld pådratt sykdom ikke kan betraktes som selvforskyldt, men i forhold til sjømannslovens § 28 må behandles som en ny uten egen skyld pådratt sykdom.

7. Om den medisinske forståelse av disse forhold har medisinaldirektøren uttalt:

«Ved smittsomt stadium forståes det stadium av sykdommen da man i medisinsk forstand må regne med at den er smitteførende, selv om smittestoffet ikke direkte er påvist ved lægeundersøkelse. Første gangs utbrudd av en kjønnssykdom bør alltid anses som smittsomt.

Ved nytt utbrudd av tidligere erhvervet sykdom må forståes et nytt aktivt utbrudd av sykdommen efterat den har gjennemgått et hvilende stadium. Et aktivt ikke smittsomt utbrudd av kjønnssykdom må derfor anses som et nytt utbrudd.

Et hvilende stadium, uten andre sykelige symptomer enn defekter av mere varig art (som for eksempel arr eller positiv Wassermanns reaksjon) kan overhodet ikke regnes som sykdom i sjømannslovens forstand, selv om behandling i og for sig kunde være ønskelig for å forebygge nye utbrudd eller komplikasjoner senere.»

8. Sjømenn der på egen anmodning er hjemsendt av norsk konsulat som nødlidende, har i intet tilfelle rett til videre hjemreise eller forpleining for sykdom som de lider av. Disse bør derfor henvises til stedets forsorgs- eller politimyndighet for å erholde bistand til hjemreise eller forpleining. Har de smittsom sykdom, bør dog helserådets ordfører underrettes herom.

9. Man gjør særlig opmerksom på at statskassens ansvar for forpleining m. v. så vel ved tuberkuløse sykdommer som ved kjønnssykdommer er betinget av at sjømannen ved avmønstringen led av sykdommen i smittsom form. Hvorvidt avmønstringen er skjedd på grunn av sykdommen eller ei, og om den på et senere tidspunkt er blitt smittsom, er uten betydning.

Helserådets ordfører erholder samtidig hermed fornøden instruksjon om disse sakers behandling i cirkulære fra Socialdepartementet, og de norske konsulater i utenlandske havnebyer i cirkulære fra dette departement.

*) Ordet «recidiv» bør ikke benyttes herom, da ordets medisinske betydning ikke dekker alle de tilfelle, som det her er tale om og derfor lett kan lede til misforståelse.

Mønstringskontorene vil fra dette departement få sig tilsendt et antall trykte blanketter til avgivelse av innberetning fra helserådsordførere til Handelsdepartementet angående sjømenn som har krav på fri forpleining for statskassens regning i henhold til sjømannslovens § 28, og hvis forpleining skal anordnes av helserådsordførerne. Disse har mottatt meddelelse om at avtrykk erholdes på mønstringskontorene, 17 mars.

skjema A vedkommende tuberkulosetilfelle og
skjema B —»— kjønnssykdommer.

Brev frå Kyrkjedepartementet til eit skulestyre um formannsvalet i skulestyret. 17 mars.

Saki er av Kyrkjedepartementet lagd fram for Justisdepartementet som i skriv dagsett 10 mars har gjeve sovori fråsegn:

«Det er upplyst at ved avrøystingi fekk ingen av kandidatane fleirtal av røystene, med di to kandidatar kvar fekk 6 røyster medan to andre fekk, den eine 2 røyster og den andre 1 røyst. Der vart so utan ny avrøysting halde lutdraging millom dei to som hadde 6 røyster kvar.

Det vyrde departement har meint at då § 47 i landskulelovi ikkje har nærare reglar for framgongsmåten ved val på formann i skulestyret, må ein nytta reglane i § 9 i landskommunelovi um val på ordførar og varaordførar. Etter desse reglane må det haldast ny avrøysting dersom ingen fær absolutt fleirtal ved fyrste avrøysting. Ved den nye avrøstingi vert den valt som har flest røyster, dersom fleire har fått same røystetal vert det halde lutdraging.

På grunnlag av dette har det vyrde departement kravt nytt val på formann i Melhus skulestyre, men skulestyret har bede um at det må verta gjeve ei fråsegn av dette departement.

Med tilføre av dette skal departementet segja frå at skulelovene ligg under det vyrde departement, men at dette departement, som ein alt har sagt i brev til det vyrde departement 18 februar 1926, finn det mest naturleg å nytta valreglane for ordførar og varaordførar ogso når det gjeld formann i skulestyret.»

Kyrkjedepartementet er samd i denne fråsegni og har bede skulestyret halda nytt val.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet. 17 mars.

I. Med hjemmel i kongelig resolusjon av 7 juni 1929 bestemmer Landbruksdepartementet at 1, 2. ledd, i kongelig resolusjon av 1 november 1928 om fastsettelse av et Arendal tømmermålingsdistrikt m. v. skal lyde:

*) Kunngj. 26 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12.

17 mars. Bestemmelsen blir å praktisere således at alt tømmer blir å måle av den forening innen hvis distrikt det er fremkjørt og tillagt. I grensetraktene mellem Arendal og Tovdal distrikter kan dog tømmermålingsforeningen, efterat Tovdal tømmermåling er underrettet, foreta måling av tømmer, fremdrevet eller i skogen, når tømmeret skal leveres i foreningens distrikt.

II. Bestemmelsen trer i kraft straks.

17 mars. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet.

I. Med hjemmel i kongelig resolusjon av 7 juni 1929 bestemmer Landbruksdepartementet at 1, 2. ledd, i kongelig resolusjon av 1 november 1928 om fastsettelse av et Tovdal tømmermålingsdistrikt m. v. skal lyde:

Bestemmelsen blir å praktisere således at alt tømmer blir å måle av den forening innen hvis distrikt det er fremkjørt eller tillagt. I grensetraktene mellem Arendal og Tovdal distrikter kan dog tømmermålingsforeningen, efterat Arendal tømmermåling er underrettet, foreta måling av tømmer, fremdrevet eller i skogen, når tømmeret skal leveres i foreningens distrikt.

II. Bestemmelsen trer i kraft straks.

17 mars. **Skriv** **) frå Arbeidsdepartementet um at brandlovi fra 15 august 1908 skal vera gjeldande for det byvorne stroket kring Evje stasjon i Evje herad, Aust-Agder fylke.

19 mars. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Narvik.

19 mars. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter for Sunndalsøra i Møre fylke.

20 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Rektor Jensens Stipendiefond for I. O. G. T.».

20 mars. **Skriv** **) frå Justisdepartementet um politivedtekt for Alversund herad, Hordaland fylke.

20 mars. **Skrivelse** *) fra Handelsdepartementet.

I henhold til lov om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894 § 57 bestemmes herved at maskindrevne fartøier ved passering av Korshavnsundet i Austad herred, Vest-Agder fylke, ca. 58° 1′ N. B. og 7° 0. f. Gr., sjøkart nr. 11, skal gå med sakte fart ikke over 5 nautiske mil i timen fra Flånefluen i syd til nordre pynt av Kreklingholmen i nord.

Overtredelse av denne bestemmelse straffes med bøter.

*) Kunngj. 26 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12.
**) Kunngj. 26 mars i Lovtid. 1ste deild nr. 12.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den britiske legasjon har Den irske fristat ratifisert den internasjonale overenskomst *) om lastelinjer, London 5 juli 1930, med virkning fra 8 mai 1934. 21 mars.

Overenskomsten er dessuten tiltrådt av Jugoslavia med virkning fra 26 mai 1934.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om regulering av og bygningsvedtekter for gnr. 149 bnr. 3 og 214, Vestengen i Aker, Akershus fylke. 21 mars.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om at den som i Finnkongkeila, Gamvik og Mehamn, Finnmark fylke, gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, fra 1 april 1934 å regne skal ha bevilling, og om vedtekt for herberge- og beverternæringen sammesteds. 22 mars.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en skattyder, hvori uttales at der påhviler ham plikt til efter holdt utpantning å foreta trekk til dekning av skatter i de penger han utbetaler for utført arbeide på hans under bygning værende bolig, idet det antas å foreligge kontraktsmessig sikret arbeidsfortjeneste, jfr. landskattelovens § 115, byskattelovens § 107. Nogen regnskapsplikt utenfor de nødvendige notater til klarlegning av, hvad han måtte utbetale og avholde, påligger ham ikke. Hvor stor del av utbetalingen der utgjør arbeidsfortjeneste og således blir å legge til grunn ved beregning av trekket, antas å måtte avgjøres ved et rimelig skjønn av ham. 22 mars.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Kristiansands barneasyl». 23 mars.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på legatet «Bondehjelp» til utdannelse i landbruk for ansøkere fra Mæl, Atrå og Austbygda sogn i Tinn herred. 23 mars.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Hans og Marthe Dehlis legat» for fortjenstfullt praktisk arbeide i Furnes. 23 mars.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Vraal Nilsen og Anna Olsdatter Storhaugs gavebrev av 1 desember 1933 oprettede legat «Ingrid Vraalsdatter Storhaugs minde» til fordel for trengende i Røldal herred. 23 mars.

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 7 for 1932 s. 734 flg.
**) Kunngj. 26 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12.

23 mars. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den britiske legasjon har Den irske fristat deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale overenskomst *) om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, London 31 mai 1929. Ratifikasjonen får virkning fra 8 mai 1934.

23 mars. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den sveitsiske legasjon har Tyrkia deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende Genève-konvensjonene **) av 27 juli 1929 om såredes og sykes behandling i krig og om behandling av krigsfanger. Ratifikasjonene får virkning fra 10 september 1934.

23 mars. **Skrivelse** ***) fra Arbeidsdepartementet om regulering av og bygningsvedtekter for matr. nr. 29 Collettsgate i Oslo.

24 mars Nr. 1. **Lov** ***) [1]) om forandring i straffelovens § 142.

I den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 skal § 142 lyde:

Den som i ord eller handling offentlig forhåner eller på en krenkende eller sårende måte viser ringeakt for nogen trosbekjennelse hvis utøvelse her i riket er tillatt, eller noget lovlig her bestående religionssamfunds troslærdommer eller gudsdyrkelse, eller som medvirker hertil, straffes med bøter eller med hefte eller fengsel inntil 6 måneder.

24 mars. Nr. 2. **Lov** ***) [2]) om forandringer i lov om Kongeriket Norges hypotekbank av 28 juni 1887 med tilleggslover.

§ 8 i lov om Kongeriket Norges hypotekbank av 28 juni 1887 (tilleggslov av 6 desember 1901 nr. 2) skal herefter lyde således:

«De bankobligasjoner, der hvert år utstedes, danner en serie. Seriens tilbakebetalingstid, der fastsettes ved seriens utstedelse, må ikke være kortere enn 30 og ikke lengere enn 80 år. Tilbakebetalingen foregår i halvårlige terminer på den måte, at den i tilbakebetalingsplanen fastsatte andel, der stiger således, at renter og avdrag tilsammen ved hver termin utgjør omtrent det samme beløp, enten uttas ved loddtrekning og innfries efter opsigelse med 6 måneders varsel eller

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 7 for 1932 s. 419 flg.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 6 for 1932 s. 327 flg.
***) Kunngj. 26 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12.
[1]) St.besl. 15 mars. Se Ot. prp. nr. 5. Innst. O. nr. 16. St.tid., forh. i Ot. s. 52—78; i Lt. s. 28—47.
[2]) St.besl. 15 mars. Se Ot. prp. nr. 10. Innst. O. nr. 17. St.tid., forh. i Ot. s. 51—52; i Lt. s. 28.

opkjøpes, forsåvidt dertil efter lånekontrakten er adgang. Banken har derhos i ethvert tilfelle rett til efter 3 måneders varsel å betale større avdrag eller helt å innfri serien. Med departementets samtykke kan varselstiden nedsettes til 2 måneder. Dog kan direksjonen fraskrive banken for en tid av inntil 10 år retten til ekstraordinært å opsi nogen av seriens obligasjoner.» 24 mars. Nr. 2.

Midlertidig lov *) [1]) om panthaveres fortrinnsrett for renter. 24 mars. Nr. 3.

§ 1. Den i forordning av 12 mars 1790 omhandlede frist forlenges således at den ikke i noget tilfelle løper ut før tre måneder efterat nærværende lov er trådt i kraft.

§ 2. Denne lov trer straks i kraft. Den er uten anvendelse hvor fortrinsretten er tapt allerede før lovens ikrafttreden.

Lov *) [2]) om endringer i lov om boligforholdene av 12 juli 1918 med tilleggslover av 23 juli 1919, 9 juli 1926 og 26 juni 1929. 24 mars. Nr. 4.

§ 1. For beboelsesleiligheter i Oslo kommune på inntil 2 rum med eller uten kjøkken og for rum i Oslo kommune som er bortleiet til drift av hotell og pensjonat, skal lov om boligforholdene av 12 juli 1918 med tilleggslover av 23 juli 1919 og 9 juli 1926 gjelde til 14 april 1935.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon om forandringer**) i § 6 i det ved kongelig resolusjon av 2 februar 1934 fastsatte reglement for sproglig-historisk embedseksamen ved Universitetet. 24 mars.

Kongelig resolusjon. Første punktum av § 14 i reglement for Norges Tannlægehøiskole skal herefter lyde så: 24 mars.

Enhver ved høiskolen optatt studerende skal forskuddsvis hver måned av undervisningsåret erlegge 1/10 av den betaling som til enhver tid er fastsatt for undervisningen.

Kongelig resolusjon. 24 mars.

1. Siste avsnitt i § 9 i reglement for tannlægeeksamen av 15 april 1932 skal herefter lyde så:

I alt gives 15 hele karakterer. Som karakterer gives

*) Kunngj. 26 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12.

[1]) St.besl. 22 mars. Se Ot. prp. nr. 16. Innst. O. nr. 27. St.tid., forh. i Ot. s. 104—133; i Lt. s. 59—69.

[2]) St.besl. 22 mars. Se Ot. prp. nr. 22. Innst. O. I. St.tid., forh. i Ot. s. 80—104; i Lt. s. 47—59.

**) Forandringene er inntatt på sitt sted i reglementet, se s. 30 foran.

24 mars. hele tall fra 1 til og med 6, tiendedels karakterer i tillegg til karakterene 1—4 og halve karakterer i tillegg til karakterene 4—6.

2. I første avsnitt av § 10 i samme reglement skal der istedenfor ordene «nogen prøve» stå: «nogen teoretisk prøve».

24 mars. **Kongelig resolusjon.**

I. § 6 siste avsnitt i reglement for middelskoleeksamen av 16 mai 1911 (jfr. kongelig resolusjon av 5 juni 1931) skal lyde således:

«Ved eksamensberettigede skoler hvor der ikke betales skolepenger, utredes av skolens kasse for hver anmeldt elev en avgift av kr. 40,00, idet der dog fra det samlede beløp fratrekkes 20 %, svarende til det vanlige fradrag for gratister.»

II. § 6 siste avsnitt i reglement for artium av 16 mai 1911 (jfr. kongelig resolusjon av 5 juni 1931) skal lyde således:

«Ved eksamensberettigede skoler hvor der ikke betales skolepenger, utredes av skolens kasse for hver anmeldt elev en avgift av kr. 60,00, idet der dog fra det samlede beløp fratrekkes 20 %, svarende til det vanlige fradrag for gratister.»

24 mars. **Kongelig resolusjon.** I henhold til § 1 i lov om behandling av forsømte barn av 6 juni 1896 meddeles stadfestelse på forandring av § 5 i de ved kongelig resolusjon av 13 mars 1925 stadfestede statutter for Fridheim barnehjem, Trondheim.

24 mars. **Kongelig resolusjon.**

Den civile og geistlige inndelingsgrensemellem Hidra herred og sogn i Flekkefjord prestegjeld, Nes og Hidra lensmannsdistrikt i Vest-Agder fylke og Sokndal herred, sogn, prestegjeld og lensmannsdistrikt i Rogaland fylke begynner i Åna Sira ved Rjukanfossen (Helvede) rett ut for utløpet av bekken fra Pigsteinstjernet og følger Åna Siras djupål til nevnte elvs utløp i havet ved laveste lavvann. Fra dette sted går grenselinjen med sydvestlig retning ut i havet over Hausen således at ethvert punkt i grensen skal ligge like langt fra de to herreders (fylkers) kyster, målt fra nærmeste punkt så vel på fastlandet som på øer, holmer eller skjær som ikke overskylles av havet ved laveste lavvann.

24 mars. **Kongelig resolusjon** *) om ophevelse av skogvedtektene for Tynset.

---

*) Kunngj. 26 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12.

Kongelig resolusjon *) om godkjennelse av Stavanger slaktehus's beliggenhet og plan, om innførelse av slaktetvang i Stavanger og om avgifter for benyttelse av Stavanger kommunale slaktehus. 24 mars.

Skriv **) frå Socialdepartementet um at den som i Hjørundfjord herad, Møre fylke, gjer seg ei næring av å driva herbyrge eller servering av mat og drykk, frå 1 mai 1934 skal ha løyve til det, og um vedtekt for herbyrge- og vertshusnæringa samestad. 24 mars.

Skrivelse***) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekt for et areal på Alfheim, Blusevold og Øvre Berg i Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke. 26 mars.

Rundskrivelse fra Socialdepartementet til fylkesmennene. 27 mars.

Ved kongelig resolusjon av 2 februar 1934 er i henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860, jfr. lov nr. 15 av 6 juni 1930, angående

opvask av servise (kopper og annet spisestell) i herberger, losjihus, pensjonater, hoteller og forsamlingslokaler hvor der foregår servering,

fastsatt følgende forskrifter som skal gjelde for det hele land:

1. Serviset må vaskes omhyggelig i varmt vann tilsatt tilstrekkelig såpe eller annet passende vaskemiddel, derefter skylles i hett vann og tilsist kokes. Brukes ikke godkjent opvaskmaskin, må serviset kokes i et passende kar, helst forsynt med løs kurv.

Tørring med håndklæ eller klut må så vidt mulig undgåes.

For finere glassvarers vedkommende kan helserådet frita fra påbudet om kokning.

2. Plakat om foranstående skal henges eller slåes op på et iøinefallende sted i ethvert kjøkken eller opvaskrum for bedrifter og forsamlingslokaler som nevnt ovenfor. Plakaten bør innrammes under glass.

3. I tvilstilfelle avgjør medisinaldirektøren om forskriftene skal gjelde for en bedrift eller et forsamlingslokale.

Med «godkjent opvaskmaskin» menes en som helserådet godkjenner. Er helserådet i tvil, kan det rådføre sig med medisinaldirektøren. På helserådets avgjørelse kan der i henhold til sundhetslovens § 7 ankes til departementet.

*) Kunngj. 26 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12.
**) Kunngj. 12 april i Lovtid. 1ste deild nr. 13.
***) Kunngj. 12 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 13.

27 mars. Forskriftene skal gjelde også for bevertningssteder.

Man vedlegger en del eksemplarer av plakat som påbudt i punkt 2, trykt på begge målføre, og ber dem fordelt til helserådenes ordførere (distriktslæger, stadslæger og stadsfysici). Trenges der flere, kan de fåes hos departementet.

Plakaten bør innrammes under glass for ikke å bli ødelagt ved å henge i rum med meget damp. Sørger ikke bedriftens innehaver for dette, bør helserådets ordfører søke kommunen om å få det ordnet på kommunens kostnad som en almindelig sanitær utgift.

Helserådene må ved sine ordførere eller tilsynsmenn påse, at plakaten henges eller slåes op som påbudt og så vidt mulig føre tilsyn med at forskriftene efterkommes. Tilsynet utføres i forbindelse med andre offentlige reiser uten øket utgift for staten, og uten øket kostgodtgjørelse for kommunene eller fylkeskommunene, medmindre de samtykker i å bære sådan utgift.

Alle offentlige læger (distriktslæger, stadslæger, stadsfysici og fylkeslæger) og innehavere av herberger, losjihus, pensjonater, hoteller, bevertningssteder og forsamlingslokaler (hvor det foregår servering) bedes underrettet om foranstående.

Endel avtrykk av denne rundskrivelse legges ved.

27 mars. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Bærum herred, Akershus fylke.

28 mars. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring av § 8 i politivedtekten for Hemsedal herred, Buskerud fylke.

28 mars. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet *).

Reglement utferdiget av Handelsdepartementet i henhold til kongelig resolusjon av 16 juni 1933 (inntatt i Lovtidende f. år, 1ste avdeling side 731 og 2nen avdeling side 692) om frankering av statens og kommunenes post m. v. («frankeringsreglementet») er i § 4 I forandret således at det istedenfor «Fabrikkontrollen (kjelkontrollen, stedlige fabrikktilsyn)» skal stå:

Fabrikkontrollen.
Kjelkontrollen.

28 mars. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til Oslo byfogedembede, 2. avdeling, hvorefter departementet overensstemmende med uttalelse fra regjeringsadvokaten om et firma antar at det har tapt sin rett til å drive håndverksnæring med hjemmel av håndverkslovens § 2, siste ledd, idet næringen ikke har vært drevet de siste 8 år.

*) Kunngj. 12 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 13.

Lov om fengselsvesenet og om tvangsarbeide av 12 desember 1903 med senere forandringer til og med lov nr. 5 av 6 juli 1933.

Kapitel I.

Om fengsler og disses bestyrelse.

§ 1. Til optagelse av fanger skal der finnes følgende av staten forvaltede fengsler:

1. minst to landsfengsler, ett for menn og ett for kvinner;
2. et tilstrekkelig antall kretsfengsler, der kan være felles for menn og kvinner, men i så fall så vidt mulig skal inneholde en særskilt avdeling for kvinner;
3. hjelpefengsler, hvor forholdene gjør sådanne fornødne.

De fornødne politiarrester oprettes og underholdes av kommunene.

§ 2. Med hensyn til fangenes fordeling i de forskjellige fengsler kommer, forsåvidt § 3 ikke medfører noget annet, følgende regler til anvendelse:

1. I landsfengsel innsettes personer, som skal utstå fengselsstraff i 6 måneder eller derover.
2. I kretsfengsel innsettes:
   a) personer, som skal utstå fengselsstraff i kortere tid enn 6 måneder;
   b) personer, som skal utstå straff av hefte;
   c) varetektsfanger og
   d) andre personer, der skal holdes fengslet.
3. I hjelpefengsel innsettes de under nr. 2 c og d nevnte fanger, forsåvidt de ikke hensiktsmessig kan innsettes i kretsfengsel, samt når forholdene gjør det ønskelig, personer, der skal utstå kortere tids frihetsstraff.
4. I politiarrestene innsettes personer, som på grunn av beruselse eller lignende årsaker midlertidig tas i fengslig forvaring.

I påtrengende tilfelle kan politiarrestene benyttes til foreløbig anbringelse også av personer, der er pågrepne for straffbare handlinger, så vel som av transportfanger.

§ 3. Kongen kan bestemme, så vel at fengselsstraff i kortere tid enn 6 måneder skal utståes i landsfengsel, som at sådan straff på lengere tid skal utståes i kretsfengsel.

Personer, der på grunn av beruset tilstand tas i fengslig forvaring, må ikke innsettes i kretsfengsel. Hjelpefengsel kan av Kongen tillates benyttet også som politiarrest til optagelse av sådanne personer mot en godtgjørelse, som utredes av vedkommende kommune.

§ 4. Landsfengsel og kretsfengsel foreståes av en av Kongen antatt bestyrer.

Forsåvidt et fengsel, der er utelukkende bestemt for kvinner, bestyres av en mann, skal han ved ledelsen ha bistand av en inspektrise.

§ 5. Bestyrelsen av hjelpefengsel og politiarrest kan efter Kongens nærmere bestemmelse pålegges en dommer, et medlem av påtalemyndigheten eller bestyrer av lands- eller kretsfengsel.

§ 6. Det umiddelbare opsyn med kvinnelige fanger føres av kvinner.

§ 7. I landsfengsel skal der være fengselsråd, bestående av bestyreren og de av fengslets tjenestemenn, som nærmere bestemmes, til behandling av de saker, som i denne lov eller ved reglement foreskrives.

I kretsfengsel oprettes lignende råd, forsåvidt omstendighetene gjør det hensiktsmessig.

§ 8. Ved landsfengsel og kretsfengsel skal der være tilsynsråd.

Ved landsfengsel består dette av en dommer, et medlem av påtalemyndigheten og to andre menn eller ved fengsel for kvinner to kvinner.

Ved kretsfengsel, der er særskilt for menn eller for kvinner, består rådet av amtmannen og en dommer eller et medlem av påtalemyndigheten samt henholdsvis to menn eller to kvinner. Ved andre kretsfengsler beskikkes foruten de tvende tjenestemenn en mann og en kvinne.

Vedkommende regjeringsdepartement opnevner medlemmer av rådet og i fornødent fall stedfortredere for disse samt innen deres midte en formann og en næstformann. Ved kretsfengslene tjenstgjør dog alltid amtmannen som formann.

Opnevnelsen skjer for et år ad gangen. Rådets medlemmer kan tilståes en passende godtgjørelse.

Hjelpefengslene og politiarrestene står under tilsyn av amtmannen.

§ 9. Når fengslets bestyrer ikke er til stede, kan i saker, som ikke tåler opsettelse, beslutninger, der henhører under ham, fattes av den øverste av fengslets tilstedeværende tjenestemenn, men bestyreren blir da uopholdelig å underrette derom.

§ 10. De av bestyreren fattede beslutninger kan forandres av den myndighet, under hvis overledelse fengselsvesenet er henlagt.

Kapitel II.

Om fullbyrdelsen av fengselsstraff.

§ 11. Fangene må ikke til sitt underhold eller for øvrig forskaffe sig eller motta annet, enn hvad for dem er bestemt.

De skal, forsåvidt den idømte straffetid utgjør minst 6 måneder, bære en for dem foreskreven drakt. Ellers bærer fangene sine egne klær, medmindre disse ikke finnes egnet til benyttelse i fengsel.

§ 12. Fangene skal regelmessig beskjeftiges med arbeide og er pliktige til å utføre det arbeide som pålegges dem. Dog kan fanger, som utstår skjerpet fengsel, samt fanger med ganske kort straffetid lates uten arbeide.

Det kan tillates, at fanger under fornøden opsikt settes til arbeide utenfor anstalten.

Ved bestemmelsen av arbeidet tas så vidt mulig hensyn til den enkelte fanges evne, ferdighet og fremtidige stilling.

Arbeidets utbytte tilfaller staten.

§ 13. Viser fangen flid og god opførsel, kan der tilståes ham et mindre beløp som arbeidspenger. Disse kan anvendes til understøttelse av fangens pårørende eller til erstatning til den ved den straffbare handling fornærmede, såfremt fangen samtykker heri, eller de befinner sig i nødlidende tilstand.

Volder fangen forsettlig eller ved grov uaktsomhet skade, kan hans arbeidspenger anvendes til dekkelse herav. Foruten som refselse efter § 30 kan inndragning av ikke utbetalte arbeidspenger finne sted, når fangen efter sin løslatelse har misbrukt det ham utbetalte eller for øvrig vist slett opførsel. De her omhandlede beslutninger fattes av bestyreren. Sitter fangen ennu i fengslet, bør der før avgjørelsen gis ham anledning til å uttale sig.

Fangen har intet rettskrav på de arbeidspenger, som ikke er overgitt ham til fri rådighet.

§ 14. Ved ethvert fengsel skal virke en prest.

Hvor det finnes påkrevet, meddeles der fangene undervisning. Personer under 18 år skal i regelen alltid motta sådan.

I fritider bør der gis fangene anledning til lesning av passende innhold.

§ 15. Fangene gis fornødent lægetilsyn. De skal, med mindre helbredshensyn forbyr det, daglig gis så vidt mulig en times bevegelse i fri luft. Når omstendighetene gjør det fornødent, kan dog for kortere tidsrum gjøres undtagelse herfra.

§ 16. Fangene blir om natten å holde avsondret innbyrdes, med mindre særlige omstendigheter gjør dette utilrådelig.

I arbeidstiden er all samtale mellem fangene innbyrdes forbudt undtagen den, der er nødvendig av hensyn til arbeidet.

§ 17. Fengselsstraff som sones i kretsfengsel eller hjelpefengsel, skal i almindelighet utståes i enrum. Når særlige omstendigheter gjør det påkrevet, kan dog bestyreren tillate at der for enkelte fangers vedkommende gjøres avvikelser i enrumsbehandlingen.

Fanger som soner straff i landsfengsel, skal i den utstrekning det er mulig, under hele straffetiden ha hver sin celle hvor de tilbringer natten og hviletidene. Efter nærmere regler som fastsettes av Kongen, kan fellesskap mellem fangene tillates under arbeide, gudstjeneste, foredrag, sang og musikk, undervisning, legemsøvelser og bevegelse i fri luft, dog ikke før de har vært i landsfengsel i 3 måneder, medmindre fangens helbred eller sinnstilstand, fengslets tarv eller andre særlige forhold gjør det påkrevet. Utover 2 år kan fangen ikke arbeide i enrum uten lægens samtykke og utover 4 år ikke uten eget samtykke. Undtagelse herfra gjøres dog hvis fortsatt avsondring finnes påkrevet på grunn av fangens farlighet eller av sundhetshensyn eller anvendes som refselse eller straff eller av andre særlige grunner. Fangens samtykke er bindende for ett år.

§ 18. Fanger, som arbeider i enrum, skal daglig erholde besøk av fengslets tjenestemenn.

§ 19. Hvad angår de fanger, der utstår straffen i fellesskap, iakttas, at sedvansmessige forbrytere og i det hele sådanne, der kan befryktes å ville utøve en skadelig innflytelse på andre, så vidt mulig holdes avsondret for sig.

Finnes fanger under 18 år å måtte anbringes eller beskjeftiges i fellesskap med andre, bør de dog som regel holdes avsondret fra eldre.

§ 20. Fangene kan inndeles i klasser efter utvist flid og forhold.

I høiere klasser kan tilståes større arbeidspenger, større frihet med hensyn til anvendelse av fritiden samt andre begunstigelser.

§ 21. Den som er idømt fengsel i 6 måneder eller mere, og som efter fradrag av varetekt skal avsone minst 5 måneder, blir å løslate på prøve, når han har avsonet ⅔ av den efter varetektsfradraget gjenstående straffetid, dog minst 4 måneder. Omsetning til skjerpet fengsel medfører ingen forkortelse av denne frist. Løslatelse på prøve tilståes dog ikke, hvis det er grunn til å anta at fangen ikke vil opfylle prøvevilkårene, eller andre særlige omstendigheter gjør løslatelsen utilrådelig, eller hans forhold i fengslet gjør ham ufortjent til den. De nærmere regler for løslatelse på prøve gis av Kongen.

§ 22. Forøver den på prøve løslatte nogen handling, der kan medføre frihetsstraff, eller overtrer han i øvrig de for hans løslatelse satte betingelser, kan han pånytt innsettes i fengsel til utståelse av den gjentående del av straffen.

Er der ikke truffet avgjørelse, som medfører hans innsettelse, innen 3 år efter løslatelsen eller, om den gjenstående straffetid er lengere, innen utløpet av denne, og er han heller ikke innen disse tidsfrister pågrepet på grunn av sådant forhold som ovenfor nevnt, kan gjeninnsettelse dog ikke finne sted. Straffen anses i så fall utstått fra det tidspunkt, da fangen skulde vært endelig løslatt.

§ 23. Den, der er dømt til fengsel på livstid, kan løslates på prøve efter 20 års forløp, og denne løslatelse blir endelig, hvis han ikke innen 10 år besluttes innsatt pånytt eller pågripes.

§ 24. Beslutning om løslatelse på prøve og fornyet innsettelse fattes av den myndighet Kongen bestemmer.

Inntil spørsmålet om gjeninnsettelse er avgjort og gjeninnsettelse i tilfelle kan skje, kan påtalemyndigheten la den løslatte pågripe og holde i varetekt.

§ 25. Hvis det finnes ønskelig på grunn av en fanges helbred eller sinnstilstand eller av andre særlige grunner, kan han efter beslutning av den myndighet under hvis overledelse fengselsvesenet er henlagt, overføres til tvangsarbeidshus eller kuranstalt eller anbringes i arbeide for det offentlige for den gjenstående del av straffetiden.

§ 26. Ved reglement blir å bestemme, hvor ofte brevveksling skal være fangen tillatt.

Brevveksling med andre enn fangens nærmeste kan, hvor ingen særlig grunn til samme er for hånden, alltid nektes. Når det på grunn av særlige omstendigheter finnes påkrevet, kan brevveksling med bestemte personer nektes, også om disse hører til fangens nærmeste.

§ 27. Skrivelser til og fra fangen blir av fengslets bestyrer eller nogen på hans vegne å lese før utleverelsen eller avsendelsen, lukkede skrivelser til fangen dog alene, forsåvidt han ikke på forespørsel erklærer, at han foretrekker, at de tilbakesendes eller tilbakeholdes inntil løslatelsen.

Finnes en fra fangen utgått skrivelse ikke å burde avsendes, blir fangen å underrette herom. Finnes en til ham inngått skrivelse ikke å burde komme til hans kunnskap, blir skrivelsen å tilbakeholde. Utleveres ikke skrivelsen, kan den enten opbevares til fangens løslatelse eller tilbakesendes til avsenderen eller, om denne er ukjent, tilintetgjøres. Som regel blir meddelelse om, at en skrivelse ikke utleveres fangen, å gi denne og avsenderen, likesom førstnevnte også bør gjø-

res bekjent med den del av skrivelsens innhold, som uten skade måtte kunne meddeles ham.

§ 28. Bestemmelsene i § 26 finner tilsvarende anvendelse med hensyn til besøk.

Besøk av andre enn dem, som er ansatt ved fengslet eller fører opsikt med samme eller i offentlig interesse erholder adgang, kan fangen avslå.

Under besøk av andre enn de nevnte personer skal en fengselstjenestemann være til stede, med mindre bestyreren tillater, at der gjøres undtagelse herfra.

§ 29. Adgangen til å klage til høiere myndighet så vel som til å fremsette begjæring for rette myndighet må ikke nektes fangen. Ønsker han å få nogen sådan myndighet i tale, blir denne å underrette derom.

§ 30. Når en fange viser ulydighet eller slett opførsel i fengslet eller under midlertidig fravær fra dette eller under transport fra fengsel til annen anstalt, kan foruten advarsel, utelukkelse fra boklån, kirke- og skolegang og tap av tilståtte begunstigelser, følgende refselser anvendes på ham:

1. Irettesettelse.
2. Kost efter et særlig regulativ for en tid av inntil en måned.
3. Nektelse av beskjeftigelse for en tid av inntil 14 dager.
4. Inndragning av godskrevne arbeidspenger.
5. Nedsettelse i lavere klasse.
6. Innsettelse i straffcelle for en tid av inntil 14 dager, således at denne tid ikke medregnes i den idømte straffetid.
7. Forlengelse av straffetiden (i fellesfengsel forbundet med innsettelse i enrum) med inntil en måned.
8. Hårdt natteleie inntil 18 dager.
9. Innskrenkning av kosten til vann og brød inntil 12 dager, dog alene for personer over 18 år.

Flere av de nevnte refselser kan anvendes i forening. Refselsen fullbyrdes uansett om den bestemte straffetid derved overskrides.

Anvendelsen av de under nr. 6 og 7 nevnte refselser må sammenlagt ikke medføre forlengelse av straffetiden utover 3 måneder.

Finnes en fange i besiddelse av gjenstander som er innsmuglet, ulovlig laget eller erhvervet i fengslet, kan disse inndras.

§ 31. Til betvingelse av voldsom motstand kan anvendes lenker, tvangstrøie eller annet for øiemedet nødvendig tvangsmiddel.

Har en mannsfange lagt for dagen den hensikt å rømme eller vist voldsomhet eller fremført trusler, og antas det av

sådan grunn nødvendig til forebyggelse av rømning eller til betryggelse av sikkerheten, kan han belegges med lenker.

§ 32. Beslutninger angående refselser, inndragning av innsmuglede gjenstander og belegg med lenker fattes, efterat fangen er hørt og i tilfelle lægens erklæring innhentet, og blir tillikemed angivelse av grunnene å innføre i en protokoll.

Hvor det måtte finnes nødvendig, kan rettslig undersøkelse og herunder edfestelse finne sted.

§ 33. Beslutning om refselse, bestående i inndragning av godskrevne arbeidspenger, fattes av den myndighet, under hvis overledelse fengselsvesenet er henlagt.

Ellers fattes beslutning om refselse av bestyreren. Beslutning om anvendelse av de i § 30 nr. 8 og 9 omhandlede refselser i over halvdelen av den tillatte tid, må dog først fattes, efterat saken har vært forelagt fengselsrådet, hvor et sådant finnes. Spørsmål om refselse hvorved straffetiden forlenges, (§ 30 nr. 6 og 7) blir likeledes å forelegge fengselsrådet. I dette tilfelle blir dessuten straks å gjøre innberetning om refselsen til den i 1ste ledd nevnte myndighet. Lignende innberetning skal gjøres, når de i 3dje punktum omhandlede refselser er anvendt i fengsel, hvor der ikke er fengselsråd.

Når det anses hensiktsmessig, kan bestyreren beslutte at fullbyrdelsen av en ilagt refselse skal utsettes en viss tid, dog ikke utover tre måneder. Hvis fangen innen fristens utløp gjør sig skyldig i nytt disiplinærbrudd, hvorfor han ilegges refselse, blir også den utsatte refselse å fullbyrde. I motsatt fall bortfaller den.

Hvis særlige grunner taler for det, kan bestyreren bestemme at fullbyrdelsen av disiplinærstraff skal avbrytes eller helt eller delvis eftergis. Er fullbyrdelsen av en avbrutt refselse ikke gjenoptatt innen tre måneder, bortfaller refselsen.

§ 34. Den i straffelovens §§ 18, 19 og 23 omhandlede omsetning av fengsel og hefte til skjerpet fengsel finner kun sted i den utstrekning, hvori den kan skje til hele dager.

§ 35. Med hensyn til fengsel på vann og brød kan Kongen bestemme at det skjerpede fengsel med visse mellemrum skal avbrytes med dager av sedvanlig fengsel.

Ingen må underkastes straffer eller refselser på tilsammenlagt mere enn 30 dagers fengsel med hårdt natteleie eller 20 dagers fengsel på vann og brød, uten med et mellemrum av henholdsvis minst 1 uke og 2 uker.

§ 36. Er kvinne, som ammer sitt under 1 år gamle barn, idømt fengsel, der ikke finnes å burde utsettes, tilstedes det henne å medta barnet.

§ 37. Avbrytelse av straffullbyrdelsen kan efter beslutning av den myndighet, som Kongen bestemmer, finne sted, når fangens helbredstilstand gjør det påkrevet, eller fangen av andre vektige grunner andrar om en kortere tids frihet.

Er det efter erklæring fra sakkyndig læge begrunnet tvil om, hvorvidt en fange er sinnssyk, kan han av retten på det sted hvor fengslet ligger, besluttes innlagt i sinnssykeasyl til nærmere observasjon efter reglene i lov om rettergangsmåten i straffesaker § 210.

§ 38. Ved løslatelsen bør omsorg så vidt mulig søkes dratt for, at fangen finner passende opholdssted og arbeide, og fengslets bestyrer bør til fremme herav tre i forbindelse med selskaper, der virker i dette øiemed.

Hvis fangen ikke har fast bopel på det sted, hvor fengslet ligger, og han heller ikke som fremmed utvises av riket, blir han i regelen på den måte, som finnes hensiktsmessigst, å sende til det sted, hvor han har fast bopel, eller til et, hvor han vites å kunne erholde arbeide, eller i mangel av sådant sted til den kommune, hvor han har sin hjemstavn. Inntil avsendelsen kan foregå, kan fangen holdes i varetekt i fengslet. Hvor det finnes ønskelig, kan også fange, som har fast bopel på det sted, hvor fengslet ligger, sendes til et annet sted, hvor han kan få arbeide.

På personer, som utstår kortere straff enn fengsel på 6 måneder, kommer foranstående bestemmelser alene til anvendelse, hvor dertil finnes særlig grunn.

Utgifter, voldte ved hjemsendelse til bostedet eller hjemstavnskommunen kan ikke avholdes av arbeidspengene.

§ 39. Når nogen er fradømt de statsborgerlige rettigheter, trer disse også ut av virksomhet, i tiden fra dommen er blitt endelig, og inntil fortapelsen begynner å løpe (straffelovens § 31).

§ 40 ophevet.

Kapitel III.

Om fullbyrdelsen av heftestraff.

§ 41. Heftefange er det innen de grenser, som av hensyn til god orden og fangetukt foreskrives, tillatt selv å sørge for sitt underhold likesom for utstyret av fangerummet.

§ 42. Det er tillatt heftefangen å beskjeftige sig med arbeide, som han selv kan skaffe sig, og som ikke strider mot god orden. Skaffer han sig intet sådant, pålegges der ham et arbeide. Herved bør der så vidt mulig tas hensyn til hans evner og ferdighet. Når straffetiden er ganske kort, kan det dog undlates å pålegge ham arbeide. Pålegges sådant,

kommer reglene i § 12, siste ledd, og § 13 til anvendelse. Disse regler kan også bringes til anvendelse, når han selv skaffer sig arbeide, forsåvidt han ikke selv sørger for sitt underhold.

§ 43. Heftefangen blir som regel i de 6 første måneder av straffetiden å holde avsondret fra andre fanger. Uten eget samtykke må han ikke settes sammen med nogen, der utstår straff av fengsel, eller med varetektsfange.

§ 44. Det tilstedes heftefangen til de hertil bestemte tider å motta besøk, der er forenlig med god orden og ikke volder fare for sikkerheten. Hvor dertil finnes særlig grunn, skal en fengselstjenestemann være til stede under besøket.

Under de samme betingelser tilstedes der ham brevveksling. Hvor der er særlig grunn til å befrykte misbruk, finner reglene i § 27 anvendelse.

§ 45. § 11, 3dje punktum, §§ 14 og 15, § 18, §§ 29—33, §§ 35—37 og § 39 finner også anvendelse på heftefanger.

Kapitel IV.

Om behandlingen av fanger, der ikke utstår straff.

§ 46. Fange, der ikke utstår straff, blir så vidt mulig ikke å sette sammen med andre fanger, med mindre han samtykker deri og det finnes ubetenkelig, eller medmindre hans alder, helbreds- eller sinnstilstand gjør avsondring utilrådelig.

§ 47. Kun de innskrenkninger, som fengslingens øiemed og god orden krever, kan pålegges fangen. Bekvemmeligheter og beskjeftigelser, som ikke strider herimot, er det ham tillatt å forskaffe sig. Fange, som ikke selv sørger for passende beskjeftigelse, skal, når ikke hans ophold i fengslet er ganske kortvarig, så vidt mulig søkes beskjeftiget med arbeide for fengslet. Han er pliktig til å utføre det arbeide, som anvises ham, men kan i tilfelle tilståes et rimelig beløp som arbeidspenger.

Det tilstedes ham til dertil bestemte tider å motta besøk, som er forenlig med god orden og ikke volder fare for sikkerheten. Under samme betingelser tilstedes det fangen brevveksling. Hvor dertil finnes grunn, får reglene i § 27 og § 28 tilsvarende anvendelse.

§ 48. Med hensyn til fanger, der er pågrepet eller fengslet som mistenkt for en straffbar handling, kan også den rett, som har befatning med saken, til enhver tid påby, at besøk alene må tilstedes i en fengselstjenestemanns overvær og brevveksling alene finne sted under iakttagelse av reglene i § 27, samt fordre sig brevene forelagt til avgjørelse av, hvorvidt de kan befordres videre eller ikke.

Retten, eller i påtrengende tilfelle, inntil dens beslutning

kan erholdes, fengselsbestyreren, kan ganske nekte besøk av bestemte personer eller av uvedkommende, når og så lenge fangen ved sitt forhold gir grunn til å frykte for, at forfølgningen derved på utilbørlig måte vil bli søkt motvirket. Det samme gjelder med hensyn til besøk av bestemte personer, der selv ved sitt forhold har gitt grunn til sådan frykt.

Muntlig og skriftlig samkvem med den beskikkede forsvarer er fangen alltid tillatt uten tilsyn. Begjærer han bistand til opsettelse av skrivelse til sin forsvarer eller til dommer eller påtalemyndigheten, skal sådan ydes ham.

Hverken fengselsbetjenter eller andre må benyttes til å utforske ham.

§ 49. § 11, 3dje punktum, §§ 13, 14 og 15, § 18, § 29, § 30, undtagen nr. 5, 6 og 7, §§ 31, 32, 33, 35 og 36 finner tilsvarende anvendelse også på de i dette kapitel omhandlede fanger, med mindre annet særlig er bestemt.

§ 50. Bestemmelsene i dette kapitel gjelder ikke politiarrestanter. Heller ikke de i §§ 50 a og 50 b omhandlede personer.

§ 50 a. Personer som er innsatt i fengsel i henhold til lov nr. 3 av 10 april 1915 om barn hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre, jfr. lov nr. 6 av samme dag om foreldre og ektebarn eller lov om vernepliktige civilarbeidere av 24 mars 1922 § 4, jfr. lov nr. 3 av 10 juli 1925, behandles efter reglene i kap. III om heftefanger, dog således at det alltid pålegges dem et arbeide. Omsetning til skjerpet fengsel kan ikke finne sted.

§ 50 b. Personer som skal holdes i forvaring efter straffelovens § 39, 1 f og § 39 a, skal fortrinsvis anbringes i særlig anstalt. Kan dette ikke skje, anbringes de i fengsel eller tvangsarbeidshus. Med hensyn til refselser finner reglene for fanger som soner fengselsstraff, tilsvarende anvendelse.

Nærmere bestemmelser om anbringelsesstedet og om behandlingen gis av Kongen.

Kapitel V.

Om tvangsarbeide.

§ 51. Til optagelse av tvangsarbeidere holder staten de fornødne tvangsarbeidshus.

§ 52. Tvangsarbeiderne bærer den for dem foreskrevne drakt.

§ 53. I arbeidstiden beskjeftiges tvangsarbeiderne i regelen sammen med andre. Samtale kan forbys. De kan under fornøden opsikt settes til arbeide utenfor anstalten.

Om natten og i hviletidene kan de holdes avsondret.

§ 54. Forsåvidt og så lenge det av særlige grunner finnes hensiktsmessig, kan tvangsarbeiderne holdes i enrum døgnet rundt.

Likeledes kan tvangsarbeidere holdes i enrum, når de selv samtykker deri.

Bestemmelse om enrums anvendelse treffes overensstemmende med de derom gitte nærmere regler av bestyreren. I de i første ledd omhandlede tilfelle blir saken å forelegge for funksjonærrådet.

§ 55. Forsåvidt det finnes hensiktsmessig, kan der meddeles tvangsarbeiderne undervisning.

§ 56. Når en tvangsarbeider som er innsatt for første gang, har optjent et beløp i arbeidspenger som nærmere bestemmes ved reglement, skal han løslates hvis der ikke finnes å være særlige grunner til stede som taler imot det.

Under sistnevnte forutsetning bør en tvangsarbeider ellers løslates så snart der finnes grunn til å anta at øiemedet med innsettelsen er opnådd. Det samme kan gjøres når en tvangsarbeiders helbreds-, familie- eller erhvervsforhold i særlig grad taler derfor, eller det av andre grunner finnes særlig ønskelig.

Når fullbyrdelse av fengselsstraff er falt bort fordi tvangsarbeide er bragt i anvendelse, skal dog vedkommende tvangsarbeider beholdes i anstalten i så lang tid som svarer til den fengselsstraff han ellers skulde utstått. Herved regnes en dags tvangsarbeide lik en dags sedvanlig fengsel. Hvis det på grunn av en tvangsarbeiders drikkfeldighet finnes påkrevet, kan han i ethvert tilfelle beholdes i anstalten så lenge som det er bestemt i loven om løsgjengeri, betleri og drukkenskap.

Løslatelse før utløpet av den tid i hvilken vedkommende kan beholdes i anstalten, skjer i regelen på prøve. Men når det efter forholdene finnes hensiktsmessig, kan også endelig løslatelse besluttes før det nevnte tidspunkt. For tvangsarbeidere innsatt efter straffelovens § 39, lov nr. 3 av 10 april 1915 § 31, jfr. lov nr. 6 av samme dag § 6, og lov om vernepliktige civilarbeidere av 24 mars 1922 § 4, jfr. lov nr. 3 av 10 juli 1925, blir med hensyn til løslatelse de særlig derom gitte bestemmelser fremdeles gjeldende.

§ 57 ophevet.

§ 58. De om landsfengslene i § 4, §§ 6—10, § 11, 1ste ledd, §§ 12 og 13, § 14, 1ste punktum, § 15, §§ 18—20, § 22, §§ 24—33 og §§ 35—39 gitte bestemmelser finner tilsvarende anvendelse for tvangsarbeidshusene.

§ 59. De ved tvangsarbeidshusenes drift voldte utgifter betales av staten. Denne kan for hver tvangsarbeider fordre

tilbake et beløp av inntil kr. 1,50 daglig av hjemstavnskommunen. Tvist angående hjemstavnsforhold avgjøres på den i lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 § 45 omhandlede måte.

Kapitel VI.

Forskjellige bestemmelser.

§ 60. De nærmere regler om fengslene og fangebehandlingen samt om tvangsarbeidshusene og tvangsarbeidernes behandling gis av Kongen.

Kongen kan bestemme, at grunn og bygning, som finnes fornøden til anlegg, utvidelse eller drift av fengsel eller tvangsarbeidshus, kan kreves avstått mot erstatning, som i mangel av overenskomst fastsettes ved skjønn. Når det finnes særlig påkrevet, kan Kongen bestemme, at eiendommen skal kunne overtas straks mot, at erstatningen fastsettes senere.

§ 61. Staten overtar forvaltningen av de nu bestående straff- og varetektsfengsler med tilhørende rettslokaler, vaktmesterboliger og øvrige tilliggender samt inventar. Den skal ha full rådighet over det overtatte og uten hinder fra fengselsdistriktets side kunne gjøre de forandringer og tilbygninger, som den finner tjenlige. Derimot utreder den alle utgifter, som fengslene fremtidig medfører, mot sådant bidrag av fengselsdistriktene som nedenfor nevnt.

§ 62. Som bidrag til utgiftene ved fengselsvesenet skal de nuværende fengselsdistrikter være forpliktet til hvert år innen 1 juli å betale staten et beløp, svarende til gjennemsnittet av de utgifter, som distriktet i de 2 siste kalenderår før overtagelsen har hatt å utrede til driften av sine fengsler med tilliggender eller en gang for alle det 25-dobbelte av nevnte beløp. Har et distrikt benyttet fengsel tilhørende et annet distrikt, blir også de utgifter, som det førstnevnte derved har hatt, å medregne ved beregningen av dets bidrag.

§ 63. Forsåvidt fengselsdistriktet består av et amt og en eller flere byer, fordeles det i forrige paragraf omhandlede beløp efter det forhold, hvorefter utgiftene til det felles fengselsvesen ved overtagelsen utredes.

§ 64. Fengselsdistriktene kan av Kongen med Stortingets samtykke helt eller delvis fritas for å utrede det i foregående paragraf omhandlede bidrag mot å overdra til staten til eiendom sine fengsler med tilhørende rettslokaler, vaktmesterboliger og øvrige tilliggender samt foreskrevet inventar eller mot, hvor sådan overdragelse ikke finnes hensiktsmessig, å yde et passende vederlag eller inngå på annen ordning, som måtte finnes tjenlig.

§ 65. Forsåvidt

a) noget fengselsdistrikt på den tid, da staten overtar forvaltningen av fengslene, ikke har tilstrekkelig fangerum i sine distriktsfengsler eller

b) noget distriktsfengsel (med tilliggender og inventar) ikke er ordentlig vedlikeholdt eller for øvrig opfyller de fordringer, som det efter loven av 13 oktober 1857 og de i henhold til samme avgitte bestemmelser skal tilfredsstille,

har fengselsdistriktet på forlangende innen en av Kongen fastsatt frist å tilveiebringe det manglende fengselsrum og å avhjelpe de for øvrig foreliggende mangler, alt på sådan måte, som Kongen bestemmer.

Opfylles ikke denne forpliktelse, kan staten, forsåvidt ikke annen ordning istandbringes mellem den og distriktet, treffe de fornødne forføininger på dettes bekostning og på sådan måte, som den selv finner hensiktsmessig.

Ved beregningen av fangerummets tilstrekkelighet gåes ut fra, at distriktene skal eie eller efter overenskomst med annet distrikt ha rett til å bruke distriktsfengsler av sådan størrelse, at de kan rumme det høieste antall fanger, som distriktene i de siste 5 år samtidig har hatt i sine distriktsfengsler, uten at der i fangerummene hensettes flere eller andre fanger enn dem, for hvilke vedkommende rum er innrettet.

§ 66. Når der for fengselsdistrikt, som ved overtagelsen leier distriktsfengsel utenfor annet distrikts fengsler, er tilveiebragt fornødent fengsel efter § 65, fradras i det i § 62 omhandlede beløp en sum svarende til den gjennemsnittlige leie for lokalene i de siste 2 år før overtagelsen. Fradraget gjøres dog først fra den tid, da leiekontrakt om fengsel, som staten har måttet oprette eller inngå i, er utløpet.

§ 67. Kongen bestemmer, hvor meget der skal betales for forvaring og forpleining av gjeldsfanger.

Skyldneren mottas ikke i fengslet, hvis ikke betaling er erlagt for minst én måned. Fornyes ikke betalingen for samme tidsrum senest kl. 12 middag den siste dag, for hvilken den er erlagt, løslates den fengslede.

§ 68. Denne lov trer i kraft fra den tid, Kongen bestemmer.

Fra samme tid opheves:

Lov angående Bodsfengslet av 12 juli 1848, forsåvidt den ennu er gjeldende, lov om fengselsvesenet av 13 oktober 1857, lov om fengselsvesenet og om tvangsarbeide av 31 mai 1900 og for øvrig, med den av § 67 følgende begrensning, alle eldre lovbestemmelser om fengsler og fangebehandling med undtagelse av de i den militære lovgivning inneholdte. Dog skal

fanger, dømt for handlinger, forøvet før 15 oktober 1900, når de holdes i enrum, tilståes sådan avkortning som i lov av 26 juni 1893 bestemt. Hvis forskriftene i § 21 leder til tidligere løslatelse enn avkortningen, og fangen foretrekker det, blir imidlertid løslatelse på prøve og ikke avkortning å anvende.

Forsåvidt det finnes ønskelig, kan loven settes i kraft for visse deler ad gangen og ophevelsen av fornevnte lovbestemmelser likeledes skje delvis.

3 april. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring i politivedtekten for Hol herred, Buskerud fylke.

3 april. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om politivedtekt for Hen herred, Møre fylke.

4 april **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Mexico tiltrådt overenskomst**) med vedtekter og undertegningsprotokoll om den internasjonale ordning av sjøhavner, Genève 9 desember 1923. Tiltredelsesdokumentet blev deponert i Genève 5 mars 1934.

5 april. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Den internasjonale overenskomst***) om ferdsel med motorvogn, Paris 24 april 1926, er av den britiske regjering, med virkning fra 4 mars 1935, gjort gjeldende for området Trengganu, hvis kjenningsbokstaver blir T. U.

5 april. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Mo ladested.

5 april. **Skrivelse** fra Poststyret. I forbindelse med tidligere ekspedisjoner, senest skrivelse herfra av 18 oktober f. å., meddeles at ifølge mottatt underretning fra Utenriksdepartementet har nedennevnte land ratifisert følgende internasjonale postavtaler som blev sluttet i London 28 juni 1929:

Verdenspostkonvensjonen.
Domingo. Republikken Chile.

Overenskomsten om brev og esker med angitt verdi.
Chile.

Overenskomsten om postpakker.
Chile.

---

*) Kunngj. 12 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 13.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 4 for 1928 s. 65 flg.
***) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1930 s. 89 flg.
†) Se «Overenskomster» nr. 6 for 1930 s. 117 flg.

Overenskomsten om postanvisninger. 5 april.
Chile.

Overenskomsten om postinkassasjoner.
Chile.

Overenskomsten om abonnement på blad og tidsskrifter.
Chile.

Lov *) [1]) om midlertidig forhøielse av losbetalingen. 6 april.

Fra 1 juli 1934 til 1 juli 1935 skal lospengene, som beregnes av så vel lospliktige som ikke lospliktige fartøier efter taksttabellene i lov om losvesenet av 14 februar 1930, erlegges med et tillegg av 40 pct.

Herav tilfaller for de lospliktige fartøiers vedkommende de 30 pct. vedkommende sportellønte los, mens de resterende 10 pct. henlegges til et fond, hvorav der efter Kongens nærmere bestemmelse utbetales grunnbidrag til loser samt bidrag til skøitehold og til bestridelse av utgifter ved losgutters lønn.

For kretser hvor losintradene er så betydelige, at de enkelte losers inntekter blir uforholdsmessig store, når de foruten taksten tillike skal oppebære grunnbidrag og tillegg efter foranstående, kan Kongen eller den han dertil bemyndiger bestemme, at losenes anpart av tillegget skal nedsettes eller endog at den helt skal bortfalle, likesom også at der ikke skal tilståes dem noget grunnbidrag eller annet bidrag av fondet.

Kongelig resolusjon *). I forbindelse med sanksjon av foranstående lov av 6 april 1934 om midlertidig forhøielse av losbetalingen bemyndiges Forsvarsdepartementet til å treffe de i sakens anledning nødvendige forføininger. 6 april.

Kongelig resolusjon *). 6 april.

I. Lov nr. 6 av 19 mai 1933 om forandring i lov inneholdende fundas for det kongelige Frederiks Universitet av 28 juli 1824 med tilleggslover settes i kraft 1 juli 1934.

II. Der fastsettes reglement for juridisk embedseksamen ved Universitetet overensstemmende med et fremlagt utkast, sålydende:

§ 1. Juridisk embedseksamen består av 2 avdelinger, hvorav første del må være bestått før kandidaten melder sig til annen avdeling.

*) Kunngj. 12 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 13.
[1]) St.besl. 22 mars. Se Ot. prp. nr. 12. Innst. O. nr. 26. St.tid., forh. i Ot. s. 134; i Lt. s. 69.

6 april. § 2. Fagene ved første avdeling er:

1. Innledning til rettsstudiet, kombinert med en oversikt over gjeldende norsk rett.
2. Statsforfatningsrett, forvaltningsrett og folkerett.
3. Et kursus i rettshistorie.
4. En oversikt over samfundslæren (sociologien).
5. Socialøkonomikk med finansvidenskap og statistikk.

Ved annen avdeling er fagene:

1. Norsk privatrett, derunder norsk internasjonal privatrett.
2. Strafferett.
3. Prosess.
4. Almindelig rettslære.
5. Rettskildenes teori, derunder forholdet mellem rett og rettsanvendelse.

§ 3. Den prøve i bokholderi som omhandles i universitetsfundasen § 33, må være avlagt før kandidaten melder sig til eksamens annen avdeling.

§ 4. Eksamens annen del holdes 2 ganger om året efter Det juridiske fakultets nærmere bestemmelse. Første del holdes hver vår.

Ved begge avdelinger av eksamen er prøven så vel skriftlig som muntlig.

§ 5. Ved juridisk embedseksamen gis der en hovedkarakter for begge avdelinger tilsammen. Ved bestått eksamen er karakterene L a u d a b i l i s og H a u d i l l a u d a b i l i s. Kandidater som ikke består eksamen får karakteren I m m a t u r u s.

Også ved hver av eksamens to avdelinger får kandidatene en hovedkarakter som betegnes på samme måte, og som sammen med den endelige eksamenskarakter anføres på vidnesbyrdet.

For eksamens første del gis der ikke særskilt vidnesbyrd. En kandidat må ikke ha dårligere hovedkarakter enn 3,20, dersom han skal anses for å ha bestått denne del av eksamen.

§ 6. De i forrige paragraf omhandlede hovedkarakterer hviler på de spesialkarakterer kandidatene har fått. Ved begge avdelinger av eksamen gis der 2 slike spesialkarakterer, 1 for den skriftlige og 1 for den muntlige prøve.

Som spesialkarakterer brukes følgende betegnelser:

Laudabilis,
hvis tallverdi går til og med 2,15
Står til Laudabilis,
hvis tallverdi går til og med 2,35
Kan få Laudabilis,

hvis tallverdi går til og med ..... 2,55 6 april.
Kan vel få Laudabilis,
hvis tallverdi går til og med 2,75
Haud illaudabilis,
hvis tallverdi går til og med 2,95
Står til Haud illaudabilis,
hvis tallverdi går til og med 3,15
Kan få Haud illaudabilis,
hvis tallverdi går til og med 3,35
Immaturus,
hvis tallverdi ligger over 3,35

Disse tallverdier som ikke angis med større nøiaktighet enn 5/100, anføres i parentes ved siden av vedkommende spesialkarakterer.

§ 7. Hovedkarakterene ved eksamens to avdelinger utregnes på grunnlag av de erholdte spesialkarakterers tallverdi, idet dog den skriftlige karakter veier dobbelt så meget som den muntlige. Har en kandidat enten ved den skriftlige eller den muntlige prøve fått Immaturus, anses eksamen i alle tilfelle som ikke bestått.

Ellers blir hovedkarakteren Laudabilis, hvis dens tallverdi er 2,75 eller derunder, men ellers Haud illaudabilis. Tallverdien utregnes med 2 desimaler (med forhøielse efter vanlige regler) og anføres i parentes på vidnesbyrdet.

Hovedkarakteren ved den endelige eksamen utregnes på lignende måte, på grunnlag av tallverdien av hovedkarakterene ved de to deleeksamener, idet karakteren ved annen del veier dobbelt så meget som karakteren ved første. Også den endelige karakters tallverdi anføres i parentes på vidnesbyrdet.

Når en kandidat i endelig hovedkarakter får 2,00 eller derunder, gjøres innberetning til Kongen overensstemmende med resolusjon 7 mai 1828.

§ 8. Hvis en kandidat har underkastet sig første avdelings eksamen flere ganger, er det i alle tilfelle det sist opnådde eksamensresultat som teller med ved utregningen av hans embedseksamens endelige karakter.

§ 9. De nærmere bestemmelser om eksamens avholdelse, eksamensfordringene m. v. gis av Det juridiske fakultet, som offentliggjør dem i forbindelse med den studieplan fakultetet utgir og holder à jour.

§ 10. Eksamen til første avdeling av juridisk embedseksamen holdes første gang våren 1936. Eksamen til annen avdeling første gang våren 1938.

I sin nuværende skikkelse holdes juridisk embedseksamen siste gang våren 1938.

6 april. **Kongeleg resolusjon** *).

I. I samhøve med § 1 i lov um naturfreding frå 25 juli 1910, jfr. lov frå 14 juli 1916, skal etternemnde tre i Hordaland fylke vera freda mot skade eller øydeleggjing av alle slag:

1. Ein svartolder (Alnus glutinosa) kalla «Storoldri i Storlidi» på garden Holdhus gnr. 48 bnr. 3 i Hålandsdalen herad.
2. Ei barlind (Taxus baccata) kalla «Barlindi i Eikehola» på garden Øvredal gnr. 83 bnr. 4 i Os herad.

II. Fredingsvedtaki skal kunngjerast med uppslag på fredingsstadene.

6 april. **Kongelig resolusjon.**

I. Advokater og sakførere skal bære rettskapper når de møter ved muntlige ankeforhandlinger i tvistemål ved overrettene.

II. Advokater og sakførere kan bære rettskapper når de møter i muntlige hovedforhandlinger i straffesaker og tvistemål ved byrettene og — såfremt dommeren bærer kappe — ved herredsrettene.

III. Kappenes utstyr skal være det samme som ved kongelig resolusjon av 7 desember 1889 bestemt for statsadvokatene.

IV. Ordningen trer i kraft 1 juli 1934.

6 april. **Kongelig resolusjon** **) om nye helse- og tuberkuloseforskrifter for Hof herred, Hedmark fylke.

6 april. **Kongelig resolusjon** **) om nye helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Ytre Sandsvær herred, Buskerud fylke.

6 april. **Kongelig resolusjon** **) om nye helse- og tuberkuloseforskrifter for Farsund.

6 april. **Kongeleg resolusjon** *) um helse-, epidemi- og tuberkulosefyresegner for Fjaler herad, Sogn og Fjordane fylke.

6 april. **Kongeleg resolusjon** *) um helsefyresegner for Viknaværi i Nord-Trøndelag fylke.

6 april. **Skrivelse** **) fra Justisdepartementet om forandring av § 6 og ophevelse av § 7 i politivedtekten for Krødsherad herred, Buskerud fylke.

6 april. **Skrivelse** **) fra Justisdepartementet om forandring i politivedtekten for Nore herad, Buskerud fylke.

*) Kunngj. 12 april i Lovtid. 1ste deild nr. 13.
**) Kunngj. 12 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 13.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om forandringer i bygningsvedtektene for Asker bygningsdistrikt i Akershus fylke. 6 april.

Skrivelse fra Socialdepartementet. 7 april.

Efter apoteklovens § 12, jfr. § 6, antas det ikke å være adgang for en apoteker til selv å overta bestyrelsen av sitt filialapotek og la hovedapoteket bestyre av en farmasøitisk kandidat.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Guttorm O. Slettemoens gavebrev av 24 februar 1934 oprettede «Ole Olsen og Gunnor Olsdatter Slettemoens legat til Hol», til opmuntring og påskjønnelse for flinke og strevsomme men mindre formuende jordbrukere som oparbeider ny eller forbedrer dårlig dyrket jord i Hol (Buskerud). 9 april.

Stadfesting — gjevi av Socialdepartementet — på «Eivind Helling og families legat» opretta ved Aagodt Torjusdatter Helling sitt testament av 8 mai 1926 til beste for trengande i Ål sokn. 9 april.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Brevik. 9 april.

Skrivelse fra Handelsdepartementet. 9 april.

I medhold av lov om fredning av hummer av 23 mars 1923 og kongelig resolusjon av s. d. bestemmer departementet herved at § 6 i de under s. d. fastsatte regler for merkning og utførsel m. v. av hummer i fredningstiden skal få følgende tilføielse:

«Tollinspektøren kan inntil videre lempe på reglene i denne paragraf så langt som han, efter sitt kjennskap til forholdene, finner det ubetenkelig for kontrollens effektivitet, — dog bare under forutsetning av:

1. at eieren av vedkommende hummerpark eller -kiste har politikammerets anbefaling,
2. at hummerparken eller -kisten ikke er lenger borte fra tollstasjonen enn at eftersyn finnes å kunne foregå til ubestemte tider uten for stor ulempe, og
3. at den kontroll som finnes påkrevet for lempningens skyld betales efter § 10 som om kontrollen var forlangt av eieren.

Tollinspektøren kan når som helst ta lempningen tilbake når han finner grunn til det.»

*) Kunngj. 12 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 13.
**) Kunngj. 16 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 14.

10 april. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Fru Eliza Thornes legat til Leirskogen kapell, Sør-Aurdal».

11 april. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved O. Slettemoens gavebrev av 1 mars 1934 oprettede «Ole Olsen og Ambjørg Larsdatter Slettemoens legat til Hol» til fordel for sykepleieforeningen i Hol østre dalføre.

11 april. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Ringebu herred, Opland fylke.

11 april. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring i politivedtekten for Harstad.

11 april. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring i politivedtekten for Alta herred, Finnmark fylke.

11 april. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Kvalsund herred, Finnmark fylke.

11 april. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Røyken herred, Buskerud fylke.

11 april. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til Ligningsutvalget, hvori uttales at forbruksforeningers inntekt må ansettes ved gjennemsnittsberegning når betingelsene herfor foreligger, så vel ved stats- som ved kommuneskattligningen. Efter landskattelovens § 50, byskattelovens § 40, begges første ledd, blir gjennemsnittsligning å anvende ved beregningen av inntekt av handel og annen næring, hvorfor bokførsel ved lov er foreskrevet. Der er ikke i skattelovene gjort nogen undtagelse fra denne regel for forbruksforeningers vedkommende. De i landskattelovens § 52, byskattelovens § 42, inneholdte bestemmelser antas bare å angå beregningen av årets inntekt. Den til en forbruksforening som driftskapital knyttede formue og dennes avkastning inngår i næringen således at avkastningen utgjør en del av næringsinntekten. Den efter de nevnte bestemmelser beregnede formuesinntekt må derfor bli å medta ved gjennemsnittsligningen.

12 april. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring i politivedtekten for Dyrøy herred, Troms fylke.

12 april. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

I anledning av forespørsel fra en politimester uttales at departementet under henvisning til § 17 i kongelig plakat av 4 juni 1904 antar at det er undergitt politiets skjønn hvor

*) Kunngj. 16 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 14.

stort kvantum arsenikk det i det foreliggende tilfelle er for- 12 april.
svarlig å tillate utlevert til vedkommende rekvirent — et glassverk — ad gangen.

Herunder vil der måtte tas hensyn til bedriftens stadige behov og til om beholdningen kan betryggende opbevares. Rekvirenten bør avgi erklæring om, at han forplikter sig til å anvende giften utelukkende til det opgitte bruk, ikke å overlate uvedkommende noe av den og til å opbevare det som ikke anvendes straks, under lås og lukke og således at intet spilles.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om forandringer 12 april.
i forskriftene for det borgerlige brandvern i Hønefoss.

Lov *) [1])om endring i lov av 14 juli 1893 om 13 april.
innskrenkninger i bruk av ild i skog og mark m. v.

I.

§ 2 i lov av 14 juli 1893 om innskrenkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. skal herefter lyde:

I månedene juni, juli og august skal bråtebrenning og lyngsvidning være forbudt. Dette forbud kan ved beslutning av fylkestinget utvides til å omfatte helt eller delvis månedene mai og september, likesom beslutningen kan gjøres gjeldende for det hele fylke eller deler derav.

Ved bråtebrenning og lyngsvidning samt ved brenning av myr til dyrkning skal der, innen ilden antendes, enten ved grøftning eller på annen måte tilveiebringes sikkerhet for at ilden ikke kan forplante sig til nogen skog eller lyngmark, hvorhos eier og bruker må være enige i brenningen og svidningen.

Denne paragrafs bestemmelser skal dog ikke gjelde brenning i innmark på sådanne steder at derved ikke kan fremkomme fare for skog- eller lyngbrand.

Foranstående bestemmelser skal heller ikke være til hinder for brenning eller lyngsvidning i skogmark i Nordland, Troms og Finnmark fylker i juni måned for å skaffe foryngelse av barskog, når eier og bruker er enige, og der foreligger skriftlig tillatelse fra statens skogforvalter eller fylkesskogmesteren, og der treffes sådanne sikringsforanstaltninger mot antendelse av omliggende skog, mark og bebyggelse som skogbrandschefen eller lensmannen finner tilstrekkelige.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

*) Kunngj. 16 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 14.
[1]) St.besl. 22 mars. Se Ot. prp. nr. 13. Innst. O. nr. 25. St.tid., forh. i Ot. s. 78—79; i Lt. s. 47.

13 april. **Kongelig resolusjon** *).

I henhold til lov om kringkasting av 24 juni 1933 § 12 bestemmes:

I. Innførsel og innenlandsk salg, utleie eller utlån av mottagerapparater eller deler av sådanne apparater for radiokringkasting skal være forbudt uten tillatelse, som på vegne av Norsk rikskringkasting meddeles av Telegrafstyret eller den dette bemyndiger.

II. Den som innfører, selger, utleier eller utlåner radiomateriell som nevnt, plikter å betale den til enhver tid fastsatte stempelavgift.

III. Den som får tillatelse til å forhandle radiomateriell som nevnt, betaler en årlig avgift som fastsettes av Kirkedepartementet.

IV. Salg, utleie eller utlån av radiomateriell som nevnt må bare finne sted til nogen som har kringkastingkort eller forhandlertillatelse.

V. Telegrafstyret kan fastsette lempninger i disse bestemmelser og gi nærmere regler om fremgangsmåten ved innførsel og omsetning, samt fastsette nærmere vilkår for forhandlertillatelse. Som sådanne vilkår kan settes at visse apparater skal selges for en bestemt høieste pris og at forhandleren plikter å føre bestemte slags apparater.

13 april. **Kongelig resolusjon.**

Den civile og geistlige inndelingsgrense mellem Byklе herred og sogn i Valle prestegjeld og lensmannsdistrikt i Aust-Agder fylke og Suldal herred, sogn, prestegjeld og lensmannsdistrikt i Rogaland fylke skal gå efter en linje som er beskrevet således:

Grensen trekkes fra innfallsosen for bekken fra Groddalen i vestenden av Flingrevatnet (hvor Hjelmeland herred i Rogaland motstøter) rettlinjet i nordlig retning til utfallsosen av det vatnet i Holåen som ligger nedenfor det vatnet hvori vassdragene fra Skrevatn og Simlevatn forener sig, herfra opefter vassdraget til Poilåens utløp i Skrevatnet. Videre efter vassdraget til Hellevatnets nordligste utfallsos, derfra rettlinjet korteste vei til Holmevatnet, så efter dette vatn og elven til Steinkilvatnet og vestefter Steinkilvatnet til dets vestende, hvorfra rettlinjet til østligste topp i Østre Kallefjell og videre rettlinjet til varden i Kallevassleitet. Herfra videre — stadig i rette linjer mellem punktene — til

*) Kunngj. 16 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 14.

høieste punkt i Brudelidskar, derfra nordlig til høieste punkt (1390 m på kommisjonens kroki Snenuten—Vassdalseggen) sydlig i Krokevassnutene, så nord litt østlig til høidepunkt 1366 m nordlig i samme fjellparti, derfra østlig til høieste punkt i Uravasskaret og videre til høidepunkt 1361 m i Uravassnutene. Herfra nordøstlig til høidepunkt 1352 m syd for Tatrakvelven, så mere østlig til høidepunkt 1322 m på vassskillet øst for Tatrakvelven, hvorfra nordlig til høidepunkt 1402 m på Meien. Herfra videre nordøstlig til høidepunkt 1373 m sydvest for Svartepoll, så nord litt vestlig til høidepunkt 1332 m i Storhidlerfjell, derfra nordøstover til høidepunkt 1400 m i samme fjellparti, og så østnordøstlig til Fisketjønnuten (1230 m). Herfra fremdeles rettlinjet til utfallsosen av Fisketjønn, så efter Fiskebekken til Holmevasskilen og ut i denne, hvor Telemark fylkesgrense (Vinje herred) motstøter. 13 april.

Kongelig resolusjon. 13 april.

Den civile og geistlige inndelingsgrense mellem Byklе herred og sogn i Valle prestegjeld og lensmannsdistrikt i Aust-Agder fylke og Hjelmeland herred og sogn og Årdal herred og sogn i Hjelmeland prestegjeld og henholdsvis Hjelmeland og Årdal lensmannsdistrikter samt Forsand herred og sogn i Høgsfjord prestegjeld i Høle og Forsand lensmannsdistrikt i Rogaland fylke skal gå efter en linje, som er beskrevet således:

Grensen trekkes fra innfallsosen for bekken fra Groddalen i vestenden av Flingrevatnet (hvor Suldal herred i Rogaland motstøter) sydlig efter bredden av Flingrevatnet til innfallsosen for den bekken som fra syd faller i vatnet. Derfra sydsydvestlig efter denne bekken og skaret over til Beinleidvatnets nordende, så efter Beinleidvatnet til dets utfallsos og videre rettlinjet sydlig til høidepunktet (uten høidetall på Høifjellskommisjonens kroki Nilsebu—Håheller) i Storsteinheia nord for Kvildalsdal. Fra dette høidepunktet går linjen — stadig i rette linjer mellem punktene — først sydsydøstlig til det på krokiet avmerkede høidepunkt (også uten høidetall) sydsydvest for høidetall 1165 m på fjellet syd for skaret mellem Storsteinvatn og Kvildal, så sydlig til Skrumleknuden (1252 m) derfra sydsydøstlig til krokiets høidepunkt (uten høidetall) syd for «Auraskar», så østlig til høidepunkt 1197 m, derfra litt sydlig til østligste punkt på nesset som stikker ut i Store Auravatn på dettes vestside og videre ut i vatnet, hvor fylkesgrensen for Vest-Agder (Øvre Sirdal herred) motstøter.

13 april. **Kongelig resolusjon** *).

1. I medhold av § 3, jfr. §§ 1 og 2, i lov nr. 16 av 6 juli 1933 om utførsel og innførsel av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr kan Handelsdepartementet eller den departementet bemyndiger til det, forby eller treffe nærmere bestemmelser til kontroll med utførselen av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr til Nederland.
2. Denne resolusjon trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

13 april. **Kongelig resolusjon** *).

1. Med hjemmel i § 44 i lov av 20 mai 1899 angående jakt og fangst fredes ender i Vest-Agder fylke fra og med 15 mars til og med 14 oktober. Dog skal det være tillatt å felle fiskeender som opholder sig i lakseelver, ørretvann og ørretelver samt i eller ved fiskekulturer.
2. Overtredelse av denne bestemmelse er belagt med straff.
3. Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1938.

13 april. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Hellik Halvorsen Thoen og hustru Kari Olsdatters gjensidige testament av 14 september 1910 oprettede «Hellik og Kari Thoens legat» Svene, til verdige trengende eller til budeier som har gjort sig fortjent ved kjærlig behandling av dyr.

13 april. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Lars Vestgaard og hustru Alette Marie Vestgaard, født Bjerkes gjensidige testament av 25 mai 1921 oprettede «Lars Vestgaard og hustru og pleiesønn Reidars legat» til trengende gamle og trengende skolebarn fra Husmo og Østgård skolekretser i Nes (Romerike).

13 april. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmennene.

Arveavgift.

Ved lov av 16 mars d. å. inneholdende tillegg til lov om avgift av arv av 8 april 1905 med tilleggslover er bestemmelsene i lov nr. 1 av 23 september 1921 avløst av nye regler om avgift av arveforskudd og dødsgaver. Den nye lov som følger i særskilt avtrykk trer i kraft 1 april d. å. samtidig som den eldre lov opheves. Ved loven innføres en

*) Kunngj. 16 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 14.

ny ordning, hvorefter avgift av arveforskudd fremtidig blir 13 april.
å erlegge ved forskuddets ydelse, ikke først ved arvefallet.

Angående de enkelte paragrafer i den nye lov bemerkes:

§ 1 er overensstemmende med den eldre lovs § 1.

§ 2 inneholder fremdeles reglene om, hvad der skal anses som arveforskudd. Hertil blir å henføre enhver utdeling av formue til en eller flere arvinger, uansett om den er betegnet som arveforskudd eller gave. Det gjør således ingen forskjell, om utdelingen skjer i like eller ulike parter til de forskjellige arvinger. Og det er likeledes uten betydning, om utdeling skjer til samtlige arvinger eller kun til nogen eller en enkelt av disse. Enkeltvise gaver er avgiftspliktige ganske som arveforskudd, som ydes i overensstemmelse med arvelovens fordelingsregler. Og avgiftsplikten blir den samme for en enearving som for andre arvinger.

Paragrafen er alene anvendelig ved utdeling av f o r m u e. Formue er ikke her ment å skulle stilles i motsetning til arvelaterens inntekt. Ved utdeling av formue må forståes enhver utdeling av midler, som er av sådan art og sådant omfang, at den får karakter av en formuesutdeling. Til formuesutdeling kan da ikke henregnes, hvad der ydes til underhold eller lignende direkte forbruk.

Når gaver til arvinger nu blir avgiftspliktige allerede ved ydelsen, kan avgjørelsen av, om en gavemottager skal betraktes som arving, ikke som tidligere være avhengig av, om han er betenkt i giverens testament v e d a r v e f a l l e t. Definisjonen i § 2 siste ledd er derfor forandret, således at det nu kommer an på, om mottageren er betenkt i testamentet n å r m i d l e n e y d e s.

Gaver til personer eller formål, som først ved arvefallet er betenkt i testamentet, blir dog ikke avgiftsfri, idet de ifølge ny bestemmelse i § 3, 3, nu blir å henregne til dødsgaver, som efter lovens § 10 blir avgiftspliktige ved arvefallet.

Det er for avgiftsplikten likegyldig, om gaven ydes av de midler, hvormed mottageren er betenkt i testamentet, eller ei.

Ordene «på dødsleiet» i § 3, 3, er sløifet som overflødige, og uttrykket «gis» er for tydelighets skyld forandret til «fullbyrdes».

Bestemmelsen om departementets adgang til å frita arveforskudd for avgift, som tidligere fantes i § 8, er nu innsatt som siste ledd i § 4, samtidig som de anførte eksempler på forhold, som kan tale for fritagelse, er sløifet, idet de ikke lenger passer, når avgiftsplikten opstår ved ydelsen. For øvrig er § 4 uforandret. Adgangen til å frita for avgift gjelder kun arveforskudd, ikke dødsgaver.

13 april. Hovedbestemmelsen i den nye lov finnes i § 5, som er helt ny. Avgiftsplikt opstår efter denne allerede når forskuddet ydes. Består gavetransaksjonen i et gaveløfte og en efterfølgende fullbyrdelse, er det tidspunktet for den siste, som er avgjørende. Forbeholder giveren sig for sin levetid den fulle avkastning eller bruk av de bortgitte midler, foreligger dødsgave efter § 3, 2, og avgift pliktes da først ved arvefallet. Forbeholdes avkastningen for et tidsrum, som er uavhengig av giverens levetid, pliktes avgift straks ved ydelsen, men ved avgiftsberegningen blir da i midlenes verdi å gjøre fradrag for den således påheftede byrde. Opgir giveren en forbeholdt bruk eller avkastning førenn den avtalte tid er utløpet, skjer derved en ny gave.

Av praktiske grunner er det enn videre bestemt, at der samtidig med ydelsen av et arveforskudd opstår plikt til å betale avgift av forskudd, som giveren tidligere måtte ha ydet den samme arving. For øvrig blir arveforskudd ydet før lovens ikrafttreden først avgiftspliktige ved arvefallet på samme måte som før. Det er pålagt yderen innen 1 måned å tilstille vedkommende oppebørselsbetjent anmeldelse om forskuddet efter et av departementet fastsatt skjema. Sådant skjema vil snarest mulig bli utsendt. Siste ledd i paragrafen bestemmer, at så vel yderen som mottageren er ansvarlige for avgiften.

§ 6, som også er ny, inneholder bestemmelser om oppebørselsbetjentens plikt til å prøve anmeldelsens riktighet og fullstendighet, om plikt for yder og mottager av arveforskudd til å meddele oppebørselsbetjenten forlangte oplysninger og om plikt for oppebørselsbetjenten til å meddele yderen en beregning over avgiftsbeløpet. Med disse bestemmelser må sammenholdes arveavgiftslovens §§ 25 og 26. Bestemmelsene i samme lovs §§ 22, 23 og 24 er uttrykkelig gitt tilsvarende anvendelse.

§ 7 fastsetter avgiftens forfallstid til 4 måneder efter ydelsen og en rente av 5 pct. årlig fra forfallstid til betaling skjer. Departementet kan tilstå utsettelse med avgiftens erleggelse, jfr. den tilsvarende bestemmelse i arveavgiftslovens § 28, 2net ledd.

§ 8 foreskriver, at de almindelige bestemmelser i arveavgiftslovens kapitel 1—4 — i den utstrekning, hvori de er anvendelige — blir å befølge også når arveavgift skal erlegges av arveforskudd. I overensstemmelse hermed blir å befølge bestemmelsene i §§ 1, 4—8, 11, 32 og 33 samt enkelte bestemmelser i §§ 2 og 3.

Som siste ledd er tilføiet en forskrift om, at bestemmelsen i arveavgiftslovens § 34 om forelegg av bøter ved departe-

mentet får tilsvarende anvendelse ved undlatelse av å avgi 13 april.
behørig anmeldelse eller meddele oplysninger efter §§ 5 og 6.

Av kontrollhensyn pålegger § 9 ligningsmyndighetene — som ellers har taushetsplikt — å meddele sådanne opgaver og oplysninger, som departementet måtte forlange.

§ 10 fastsetter for de i § 3 omhandlede dødsgaver en annen regel om avgiftsplikten enn for arveforskudd (§ 2), idet avgift av dødsgaver som tidligere på samme måte som avgift av egentlig arv først pliktes ved arvefallet.

§ 11 reserverer de i arveavgiftsloven inneholdte regler om avgift av midler, som en i uskiftet bo hensittende ektefelle utdeler til den avdøde ektefelles arvinger, fortsatt gyldighet. Se arveavgiftslovens § 12, jfr. § 13, § 18 og § 27. De her omhandlede utdelinger av midler er å anse som utbetaling av fallen arv og berøres således ikke av den nye lovs regler om avgift av arveforskudd.

§ 12 er overensstemmende med den tidligere lovs § 7.

§ 13 bemyndiger departementet til å frita arv, som tilfaller samlinger av historisk, videnskapelig og kunstnerisk art, for arveavgift. Denne bestemmelse er funnet ønskelig av hensyn til muligheten av, at arv til legater, stiftelser, selskaper og foreninger med rent almennyttige formål, som nu er avgiftsfri (jfr. gjeldende skattebeslutnings § 2, d), kan bli pålagt avgift.

Bestemmelsene i den eldre lovs §§ 5 og 6 er sløifet som unødvendige efter den forandrede regel om avgiftspliktens inntreden.

Med det foran anførte skal man be de innen herr fylkesmannens distrikt ansatte oppebørselsbetjenter, skifteforvaltere, lensmenn og skatteopkrevere gjort bekjent. Til lettelse ved sakens ekspedisjon vedlegger man en del avtrykk av denne rundskrivelse.

Brev fra Justisdepartementet til riksadvokaten. 13 april.

Med hjemmel i kongelig resolusjon av 14 juni 1929 fastsetter departementet herved følgende

Forskrifter

for anbringelse av menn i pleieanstalt i medhold av straffelovens § 39, litra 1 e:

1. Når en mannlig domfelt skal anbringes i pleieanstalt i medhold av straffelovens § 39, 1 e, kan han settes inn i Sem tvangsarbeidshus og pleieanstalt.
2. Forskrifter om sikringsmidler av 23 september 1929 får for øvrig tilsvarende anvendelse.
3. Domfelte behandles i anstalten efter de særlige bestemmelser som er fastsatt samtidig hermed.

13 april. Da der i Sem tvangsarbeidshus og pleieanstalt bare vil kunne disponeres et mindre antall plasser til pleiepatienter, skal departementet anmode om at sådan anbringelse ikke besluttes uten at saken på forhånd forelegges for Fengselsstyret.

Med dette bes påtalemyndighetens tjenestemenn gjort kjent.

13 april. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Korgen herred, Nordland fylke.

14 april. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring i politivedtekten for Hurdal herred, Akershus fylke.

14 april. **Skrivelse** **) fra Handelsdepartementet om at Lofotopsynet skal heves onsdag 25 april 1934.

14 april. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om regler for brandvernets ordning samt forskrifter for brandvernet, brandchefen, varabrandchefen og brandmesteren i Nærbø brand- og bygningskommune, Rogaland fylke.

14 april. **Brev** fra Justisdepartementet, Fengselsstyret, til riksadvokaten.

Justisdepartementet har bestemt at der ved Opstad tvangsarbeidshus midlertidig skal oprettes en avdeling for landsfengselsfanger fra 1 mai 1934.

I denne fangekoloni blir å innsette menn som er domfelt innen Vest-Agder, Rogaland, Bergen, Hordaland samt Sogn og Fjordane, Møre, Trondheim, Nordland, Troms og Finnmark lagsogn og som efter de gjeldende innsettelsesregler av 4 mars 1927 og 3 oktober 1929 skal avsone straffen i Akershus landsfengsel.

Herfra gjøres undtagelse for

a) samer (lapper) og kvæner som ikke kan tale norsk,
b) personer som tillike er idømt forvaring efter straffelovens § 39 a eller er løslatt på prøve fra sådan forvaring uten at resttiden er utholdt eller prøvetiden er utløpet,

idet disse domfelte fremdeles blir å innsette i Akershus landsfengsel.

Fangene blir på forhånd snarest mulig å anmelde til direktøren for Opstad tvangsarbeidshus med forespørsel om når de kan mottas. Rettsaktene sendes med.

---

*) Kunngj. 16 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 14.
**) Kunngj. 24 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 15.

Påbudet i skrivelse av 13 februar 1930 om forespørsel til Fengselsstyret om innsettelsesstedet for visse domfelte innen Møre, Trondheim, Nordland, Troms og Finnmark lagsogn bortfaller. Skrivelse av 3 mars 1930 om anmeldelse på forhånd av fanger til Botsfengslet og Akershus landsfengsel gjelder fremdeles. 17 april.

Med de nye regler bes påtalemyndighetens tjenestemenn i de distrikter hvorfra fanger skal settes inn i Opstad fangekoloni, gjort kjent.

Telegram *) fra Handelsdepartementet, hvorved der i henhold til kongelig resolusjon av 13 april 1934 meddeles fiskeridirektøren bemyndigelse til i 1934 å forby og til å utferdige nærmere bestemmelser om kontroll med utførselen av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr til Nederland. 17 april.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet. 17 april.

1. I medhold av § 44 i lov av 20 mai 1899 angående jakt og fangst og kongelig resolusjon av 25 september 1931 bestemmes for Lista herred i Vest-Agder fylke:

Tiur og røi skal være fredet det hele år til utgangen av 1936.

2. Overtredelse av denne bestemmelse er belagt med straff.

3. Bestemmelsen trer i kraft straks.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter for Tofte bygningskommune, Buskerud fylke. 17 april.

Stortingsbeslutning **) om statutter for Bergfondet. 18 april.

1. Fondet er oprettet ved Stortingets beslutning av 22 juni 1908 og dannes av de beløp som er kommet inn og fremtidig kommer inn ved konsesjonsavgift på bergverksdrift.

2. Fondets midler forvaltes av Finansdepartementet. Dets midler gjøres rentebærende ved innsetning i bank, ved innkjøp av obligasjoner eller ved utlån mot 1ste prioritets pant i fast eiendom i det vesentlige overensstemmende med de regler for lånenes størrelse som til enhver tid gjelder for utlån av Statens pensjonskasses midler.

3. Av fondets bokførte kapital pr. 1 juli 1933 avsettes kr. 500 000,00 til et grunnfond og resten til et disposisjonsfond.

Til grunnfondet tillegges — inntil Kongen anderledes bestemmer — de avgiftsbeløp som efter hvert kommer inn

*) Kunngj. 24 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 15.

**) Se St.prp. nr. 1 kap. 532. Budgett-innst. S. nr. 80. St.tid. s. 1038—1039.

18 april. fra konsederte bergverk samt ¼ av Bergfondets samlede renteinntekter.

Grunnfondet kan også økes ved offentlige tilskudd, gaver og ved overførsel fra disposisjonsfondet.

Til disposisjonsfondet overføres ¾ av Bergfondets samlede renteinntekter og eventuell kursfortjeneste. Disposisjonsfondet belastes tap ved anbringelser og utgifter ved Bergfondets virksomhet.

4. Av disposisjonsfondet kan der efter nærmere bestemmelse av Handelsdepartementet ydes bidrag eller lån til:

a) Forsknings- og forsøksarbeider som utføres ved offentlig eller privat anstalt eller bedrift og som har til hensikt å utvikle eller å anvende i praksis her i landet nye eller forbedrede metoder for utvinning eller videre behandling eller nyttiggjørelse av innenlandsk malm.

Bidrag eller lån kan gis så vel til bygging og innredning som til drift av forsøksanstalt eller forsøksbedrift, hvad enten anlegget skjer i laboratoriemessig eller i fullt driftsmessig målestokk.

b) Praktisk utdannelse av tekniske funksjonærer til gruber, opberedningsverk, smeltehytter og andre metallurgiske bedrifter — fortrinsvis med sikte på konsederte bergverks behov.

Det bør som regel kreves at de resultater som opnåes ved forskning, forsøksdrift eller studiereiser som skjer ved hjelp av bidrag eller lån av fondet, blir tilgjengelige for interesserte.

Utgifter til undersøkelser av de formål som eventuelt bør tilgodeses og til undersøkelser eller kontroll vedrørende tilståtte bidrag eller lån dekkes av fondet.

5. Beretning om fondets virksomhet avgis årlig til Stortinget.

6. Handelsdepartementet treffer de videre avgjørelser som måtte vise sig nødvendige under fondets virksomhet.

18 april. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om vedtekt for avholdelse av sammenkomst med dans m. v. i Kristiansand og om forandring i politivedtekten for byen.

(Oversettelse.)

18 april. **Brigde** **) i fyresegner frå Arbeisdepartementet av 20 desember 1926 §§ 4, 13, 22, 24 og 48, fast-

Endringer i Arbeidsdepartementets forskrifter av 20 desember 1926 §§ 4, 13, 22, 24 og 48,

*) Kunngj. 24 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 15.
**) Kunngj. 24 april i Lovtid. 1ste deild nr. 15.

sette 18 april 1934 etter lov um motorvogner av 20 februar 1926, jfr. lov av 2 juni 1933.

§ 13 får dette tillegget som ny andre og tridje leden:

Vegdirektøren kan fastsetja at merke og modellar av køyrety med motor som ikke har større slagvolum enn 150 kubikkcentimeter vert rekna for «lette motorkøyrety».

For slike motorkøyrety gjeld desse serreglar: Baklykt etter § 4, litr. 3 b, krevst ikkje. Framljoset kan, når det ikkje er blendande, vera konstant og må kunna kasta ljos på vegen minst 15 meter frametter. Det krevst kjennemerke berre bak på vogni. Trygd hjå politiet for skadebotansvar etter § 11 i motorvognlovi trengst ikkje. Den som skal føra slik motorvogn treng ikkje ha førarkort, men må ha fylt 16 år. Personar som politiet har teke førarkortet frå kan likevel ikkje føra desse vogner. Med dei undantak som fylgjer av ovanståande serreglar gjeld elles reglane i desse fyresegner so langt det høver.

§§ 4, 22, 24 og 48 får dette tillegget som ny siste leden:

Um «lette motorkøyrety» sjå § 13, andre og tridje leden.

Desse brigde tek til å gjelda straks.

fastsatt 18 april 1934 i henhold til lov om motorvogner av 20 februar 1926, jfr. lov av 2 juni 1933. 18 april.

§ 13 får følgende tillegg som nytt annet og tredje ledd:

Veidirektøren kan fastsette at visse merker og modeller av kjøretøier med motor som ikke har større slagvolum enn 150 kubikkcentimeter skal regnes for «lette motorkjøretøier».

For slike motorkjøretøier gjelder følgende særregler: Baklykt efter § 4, litra 3 b, kreves ikke. Forlyset kan, når det ikke virker blendende, være konstant og må kunne kaste lys på veien minst 15 meter fremover. Det kreves bare kjennemerke bak på vognen. Garanti hos politiet for erstatningsansvar i henhold til motorvognlovens § 11 er ikke nødvendig. Den som skal føre slik motorvogn trenger ikke førerkort, men må ha fylt 16 år. Personer som politiet har tatt førerkortet fra kan dog ikke føre disse vogner. Med de undtagelser som følger av ovenstående særregler gjelder for øvrig reglene i disse forskrifter så langt de passer.

§§ 4, 22, 24 og 48 får følgende tillegg som nytt siste ledd:

Angående «lette motorkjøretøier» se § 13, annet og tredje ledd.

Disse endringer trer i kraft straks.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om bygnings- 18 april.
vedtekter for Tromsø.

*) Kunngj. 24 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 15.

18 april. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet til Finansdepartementet.

Et par fiskefartøier under 130 netto registertonn anløp på vei fra utlandet til fangstfeltet Harstad for å forsyne sig med bunkers og is. Samtidig losset de noe levertran, som var tilvirket ombord, idet denne som var plasert på dekk vilde være i veien under det forestående fiske. Tranen blev tatt ombord igjen da fartøiene på tilbakereisen til utlandet på ny anløp Harstad.

I tilslutning til innhentede uttalelser fra overlosene i Nord-Norges distrikt og det sønnenfjelske distrikt uttalte departementet, at nevnte fiskefartøier i henhold til loslovens § 2, 2 måtte være å anse som fritatt for losplikt ved omhandlede anløp av norsk havn.

19 april. **Skriv** frå Socialdepartementet.

Ein styrar for utsal av ferdiglaga apotekvaror skipa etter fyresegnene um handel med lækjeråd og anna frå medisinutsal, fastsette ved kongeleg resolusjon 1 april 1932 («handkjøpsutsalg»), treng i eigenskapen styrar ikkje ha handelsbrev.

19 april. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Ringebu herred, Opland fylke.

19 april. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til et formannskap angående spørsmålet om hvorvidt der var adgang til å kreve trekk til dekning av skatt i jorddyrkningsbidrag som var tilstått av det offentlige.

Departementet uttaler at der ikke antas å være adgang til å kreve sådant trekk, idet landskattelovens § 115 første ledd ikke antas å være anvendelig på jorddyrkningsbidrag.

20 april. **Lov** *) [1]) om adgang for kommunene til å utligne en tilleggsskatt på større inntekter for budgettåret 1934—1935.

§ 1. For det kommunale budgettår 1934—1935 skal kommunene, når den ordinære inntektsskatt utskrives med minst 10 pct., være berettiget til å utligne en tilleggsskatt på inntekter av sådan størrelse som i § 2 anført. Består et herred av flere sogn, er det tilstrekkelig at skatten i ett av sognene utskrives med minst 10 pct. Sådan tilleggsskatt pålegges også rederiselskaper og dermed likestilte selskaper, forsåvidt angår den del av selskapets inntekt, der er skattepliktig til ved-

*) Kunngj. 24 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 15.

[1]) St.besl. 13 april. Se Ot. prp. nr. 18. Innst. O. nr. 29. St.tid., forh. i Ot. s. 135—144; i Lt. s. 71—74.

kommende kommune, forutsatt at denne del når den fastsatte grense. 20 april.

§ 2. Den i § 1 omhandlede tilleggsskatt utlignes på den måte, at de pågjeldende skattepliktiges inntekt efter fradrag av den skattefri del, før den ordinære inntektsskatt utregnes, gis et procentvis av inntekten beregnet tillegg. Beregningen av dette tillegg skjer efter nedenstående tabell.

Når den skattbare inntekt er							
over kr.	12 000,	men ikke over	kr.	20 000	tillegg	1	pct.
» »	20 000	—»—	»	30 000	»	1½	»
» »	30 000	—»—	»	40 000	»	2	»
» »	40 000	—»—	»	60 000	»	2½	»
» »	60 000	—»—	»	80 000	»	3	»
» »	80 000	—»—	»	100 000	»	3½	»
» »	100 000	—»—	»	125 000	»	4	»
» »	125 000	—»—	»	150 000	»	4½	»
» »	150 000	tillegg 5 pct.					

Den økede skatt, som er en følge av, at den skattbare inntekt (uten tillegg) kommer over nogen av de anførte minimumsgrenser, må dog ikke i noget tilfelle utgjøre mer enn halvparten av det skattbare inntektsbeløp, som ligger over grensen.

Tillegget kan — for alle inntekter under ett — forhøies til det dobbelte, det 3-dobbelte, det 4-dobbelte eller det 5-dobbelte.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

Kongelig kunngjøring *) [1]) om forandring i kongelig resolusjon av 14 mai 1918 angående skatt av diplomatiske og konsulære tjenestemenns lønninger. 20 april.

Stortinget samtykker i, at der i den ved kongelig resolusjon av 14 mai 1918 trufne bestemmelse om, i hvilken utstrekning skatt til staten blir å erlegge av utenrikske tjenestemenns lønninger, gjøres den forandring at der efter «kansellister» tilføies: «herunder også de utsendte assistenter ved legasjoner og konsulater».

Kongelig resolusjon *). Utenriksdepartementet bemyndiges til, under forutsetning av gjensidighet, å la opkreve lavere gebyrer enn de i «Gebyrtariff for Norges Utenrikske Stasjoner» § 1 punkt 1 b opførte minimumsgebyrer ved passvisering for fremmede turister. 20 april.

*) Kunngj. 24 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 15.
[1]) St.besl. 9 april. Se St.prp. nr. 22. Innst. S. nr. 43. St.tid. s. 716.

20 april. **Kongelig resolusjon.** I henhold til lov nr. 1 av 26 juni 1925 bestemmes:

1. At tilsynsmann for Den norske Misjonsallianse for Nord-Chinas (Misjonsalliansens) arbeide i provinsen Chahar i Nord-China, misjonær Edin C. Alfsen, gis rett til å stifte ekteskap efter norsk lov mellem norske borgere i nevnte provins.

2. At der som vigselformular benyttes den norske statskirkes ritual.

3. At der istedenfor lysning minst 14 dager før vigselen sendes inn meddelelse til det norske generalkonsulat i Shanghai om at ekteskap aktes inngått.

4. At melding om ekteskapets inngåelse skjer ved innsendelse av vigselattest til det nevnte generalkonsulat, ledsaget av innberetning overensstemmende med anordnet skjema.

20 april. **Kongelig resolusjon** om at Oslo lagdømme og Borgarting og Agder lagdømme slåes sammen til ett lagdømme, Oslo, Borgarting og Agder lagdømme, fra det tidspunkt som Justisdepartementet bestemmer.

20 april. **Kongelig resolusjon** *) om nye helse- og tuberkuloseforskrifter for Sarpsborg.

20 april. **Kongelig resolusjon** *).

1. I medhold av § 3, jfr. §§ 1 og 2, i lov nr. 16 av 6 juli 1933 om utførsel og innførsel av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr bemyndiges Handelsdepartementet til å påby at tørrfisk som anses uskikket til menneskeføde, ikke må utføres fra riket med mindre det skjer på en sådan måte at den tydelig adskiller sig fra vanlig tørrfisk. Handelsdepartementet utferdiger de nærmere bestemmelser herom.
2. Handelsdepartementet eller den som departementet bemyndiger til det, kan utferdige bestemmelser om vekt, emballasje og merkning av tørrfisk som aktes utført.
3. Særskilte kontrollører, politiet og tollvesenet skal påse at de i medhold av denne resolusjon utferdigede bestemmelser blir overholdt.
4. Overtredelser av resolusjonen og de i medhold av resolusjonen utferdigede bestemmelser straffes med bøter.
5. Denne resolusjon trer i kraft straks og blir gjeldende inntil videre.

---

*) Kunngj. 24 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 15.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Professor Welhavens legat til den norske litteraturs fremme» ved stipendier til norske forfattere eller til videnskapsmenn som studerer norsk literatur eller norske forfatteres sprog. 20 april.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Fond for pleiere og pleiersker ved Rotvoll asyl». 20 april.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved sorenskriver R. Hansens gavebrev av 19 desember 1848 oprettede legat «Sorenskriver R. Hansens gave» til fordel for trengende i Frol. 20 april.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Lillestrøm herred, Akershus fylke. 20 april.

Stortingsbeslutning **) om anvendelsen av § 85 i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930. 21 april.

Stortinget samtykker i at en brandlidt, til tross for at han ikke har avgitt den i forsikringsavtalelovens § 85 omhandlede erklæring om utbedring av skaden eller opførelse av ny bygning og derfor kun har fått utbetalt ⅔ av erstatningssummen, får tilbakebetalt den til brandvernfondet innbetalte ⅓ uten renter, når han overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag i foredrag av 5 januar 1934 allikevel innen den satte frist utbedrer skaden eller opfører ny bygning som tilfredsstiller bestemmelsene i den ovennevnte § 85.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Lars Vestgaard og hustru Alette Marie, født Bjerkes gjensidige testament av 25 mai 1921 oprettede «Frøken Kaja Bjerkes legat» til fordel for gamle trengende i Nes hovedsogn, Romerike. 21 april.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til et konsulat, hvori departementet gjør opmerksom på at et konsulat ikke kan ta initiativet til ileggelse av disiplinstraff efter sjømannslovens §§ 62 ff. Efter disse paragrafer er ileggelsen av sådan skibsførerens sak under anvendelse av de opstilte regler, se særlig lovens § 64. Nogen adgang til å tvinge skibsføreren til å utøve den myndighet som tilligger ham efter de anførte regler, har konsulatet ikke, men departementet antar 21 april.

*) Kunngj. 24 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 15.
**) Se St.prp. nr. 1 kap. 705. Budgett-innst. S. nr. 106. St.tid. s 1196.

21 april. at en henvendelse til skibsføreren i de fleste tilfelle vil føre frem, når der viser sig å foreligge grunn til ileggelse av disiplinstraff.

Hvad angår forbrytelser og forseelser, begått ombord på norsk skib, henvises sluttelig til utenriksinstruksens §§ 94—95 angående utenriksk tjenestemanns stilling forsåvidt.

21 april. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om regulering av strøket mellem Akersveien, Telthusgaten, Maridalsveien, Fredensborgveien og Damstredet i Oslo og om vedtekter i tilknytning til reguleringsplanen.

23 april. **Skrivelse** **) fra Socialdepartementet om vedtekt angående lukningstid for barber- og frisørforretninger i Tønsberg.

25 april. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved jernhandler Albert Bøes gavebrev av 5 mars 1934 oprettede «Fru Julie Bøes legat» for tuberkuløse eller tuberkulosetruede unge piker i Larvik.

25 april. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om en tilleggsbestemmelse til brandlovens § 21, forsåvidt Aker herred angår.

25 april. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan for en del av strøket mellem Strømsveien—Voldgaten og Brogaten i Lillestrøm brand- og bygningskommune i Akershus fylke og om fastsettelse av ny murtvangsgrense i omhandlede strøk.

26 april. **Kongelig kunngjøring** **) [1]) om erleggelse av formues- og inntektsskatt til Svalbard for budgetterminen 1934—35.

§ 1. For budgetterminen 1 juli 1934 til 30 juni 1935 erlegges skatt til Svalbard efter følgende regler:

I. Av personer og selskaper som skal svare skatt til Svalbard efter ligning (lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt av 15 juli 1925 kap. 1):
   a) Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000,00.
   b) Inntektsskatt med 10 pct.

II. Av enhver som skal svare skatt til Svalbard av en procentvis ansatt del av arbeidsinntekten (lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt av 15 juni 1925 kap. 2):

---

*) Kunngj. 24 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 15.
**) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 16.
[1]) St.besl. 18 april. Se St.prp. nr. 1, Svalbard-budgettet. Budgettinnst. S. nr. 171. St.tid. s. 1060—1061.

Inntektsskatt med 4 pct. av den skattbare del av arbeids- 26 april.
inntekten, jfr. § 5.

§ 2. Tvist om en skattyder skal skattskrives i Norge eller Svalbard, avgjøres av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 3. Formuer under kr. 5000,00 er skattefri. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1000 delelige antall kroner.

§ 4. Inntekter under kr. 2000,00, forsåvidt angår de i § 1 avsnitt I omhandlede skattydere er skattefri. For disse skattydere avrundes inntekten nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 5. Ved ansettelsen til skatt av de i nærværende beslutnings § 1, I og II omhandlede skattepliktige personer befølges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18 august 1911 for landet § 75, for byene § 68, idet vedkommende regjeringsdepartement fastsetter bestemmelser om hvilke personer der ved klasseansettelsen skal henregnes til forsørgede. Av inntekten er skattefritt:

i 1ste	klasse	kr. 2000,00
- 2nen	»	» 2500,00
- 3dje	»	» 3000,00
- 4de	»	» 3400,00
- 5te	»	» 3800,00
- 6te	»	» 4200,00
- 7de	»	» 4600,00
- 8de	»	» 5000,00

For personer som ilegges skatt efter § 1, II, beregnes det skattefri beløp i forhold til den tid av året hvori arbeidsforholdet varer.

§ 6. Adgangen til å få skattefritt fradrag efter § 5 er betinget av at vedkommende skattyder legitimerer sin forsørgelsesbyrde.

§ 7. I øvrig blir skatten å utligne efter lov av 15 juli 1925.

Kongelig kunngjøring *) [1]) om avgift til statskassen av kull, som utføres fra Svalbard. 26 april.

For budgett-terminen 1 juli 1934—30 juni 1935 skal der erlegges avgift til statskassen av kull, som utføres fra Svalbard, efter en sats av 1 pct. av verdien for de første 100 000 tonn og derefter efter satser fallende med 0,1 pct. av verdien for hvert ytterligere 100 000 tonn.

*) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 16.
[1]) St.besl. 18 april. Se St.prp. nr. 1, Svalbard-budgettet. Budgettinnst. S. nr. 170. St.tid. s. 1060.

26 april. **Kongelig resolusjon.** I henhold til lov om forsømte barns behandling av 6 juni 1896 § 1 meddeles stadfestelse på en fremlagt plan for Aasta Gundersens barnehjem i Ski.

26 april. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til politimestrene.

Fremmedloven.

Rundskrivelse nr. 11.

Plikt for den som tar utlending i sin tjeneste eller gir ham lønnet arbeide, til å melde dette til politiet.

Ifølge § 24 i lov av 22 april 1927 om utlendingers adgang til riket kan Kongen bestemme at den som tar utlending i sin tjeneste eller gir ham lønnet arbeide, plikter å melde det skriftlig til politiet før arbeidet begynner og at arbeidsgiver skal gi melding til politiet om de utlendinger som han har i sin tjeneste når sådan forskrift trer i kraft.

Forskrifter av denne art har ikke tidligere vært gitt, da man har ønsket å vinne erfaring om hvorledes forholdene vilde utvikle sig efterat den nye fremmedlov med de nye forskrifter m. v. var trådt i kraft.

Spørsmålet om å innføre bestemmelser som foran nevnt har flere ganger vært oppe og Handelsdepartementet har i skrivelse hertil av 3 juni 1930 funnet å burde anbefale et dengang fremsatt forslag derom fra Centralpasskontoret.

Justisdepartementet fant imidlertid fremdeles å burde se tiden an, idet Rikstrygdeverket den gang på foranledning sendte ut instrukser til trygdekassene hvori blev innskjerpet nødvendigheten av å følge de fastsatte regler for melding om utlendinger m. v. Lignende cirkulære blev av Inspektoratet for arbeidsformidlingen sendt arbeids- og festekontorene.

Det har imidlertid vist sig at de nu gjeldende forskrifter m. v. ikke er helt tilfredsstillende, hvorfor Centralpasskontoret har tatt spørsmålet op igjen.

Under henvisning hertil og i medhold av fremmedlovens § 24, jfr. kongelig resolusjon av 26 september 1927 punkt 9, bestemmer Justisdepartementet herved at den som tar utlending i sin tjeneste eller gir ham lønnet arbeide herefter plikter å melde det skriftlig til politiet før arbeidet begynner.

Man har f. t. ikke funnet å burde treffe lignende bestemmelse for arbeidsgiver som allerede har utlending i sin tjeneste her i riket.

Den skriftlige melding blir inntil videre ikke å gi på noe bestemt skjema. Meldingen sendes den lensmann eller

politimester innen hvis distrikt vedkommende utlending tar arbeide, med oplysning om hvor han er bosatt eller tar midlertidig ophold. 26 april.

Møter arbeidsgiveren frem på lensmannens (politimesterens) kontor og melder av, kan han undlate å sende annen, skriftlig melding. Lensmannen (politimesteren) må da straks skrive ned meldingen og få arbeidsgiverens underskrift.

Såfremt vedkommende utlending er bosatt eller tar opphold i et annet distrikt enn det hvori arbeidsstedet ligger, bør dette oplyses i meldingen med angivelse av hans riktige adresse. Meldingen bør også inneholde nøiaktig angivelse av vedkommende utlendings navn og øvrige personalia (fødselsår og -sted, gift (ugift), forsørgelsesbyrde m. v.)

Lensmannen sender straks meldingen videre til politimesteren med de oplysninger han for øvrig måtte sitte inne med. Politimesteren sender derpå meldingen videre til Centralpasskontoret, tillikemed de meddelte oplysninger.

Man gjør opmerksom på at u n d l a t e l s e av å avgi melding som foran omhandlet medfører s t r a f f a n s v a r, jfr. straffelovens § 339.

Endel avtrykk av denne rundskrivelse sendes vedlagt for å tilstilles vedkommende lensmenn innen hr. politimesterens embedsdistrikt. Rundskrivelsen bør søkes kunngjort i størst mulig utstrekning, bl. a. ved opslag og ved å utleveres kjøbmenn, institusjoner m. fl. samt de arbeidsgivere som antas å ha eller kunne komme til å ta utlending i sin tjeneste i nogen nær fremtid.

Skrivelse fra Socialdepartementet til medisinaldirektøren. 26 april.

I anledning av at der ved visitasjon av flere salgbare apotek av visitator er anført at regnskapsbøkene ikke har vært fremlagt fordi «apoteket er reelt», bemerker departementet, at regnskapsbøkene på forlangende må fremlegges på ethvert apotek, uansett om apoteket er salgbart eller ikke, forat visitator skal kunne kontrollere at bokføringen skjer som foreskrevet.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til fiskeridirektøren. 27 april.

I medhold av § 12 annet ledd i sildetønneloven av 24 juni 1932 nr. 10 autoriserer Handelsdepartementet herved Statens sildevrakere som tønnekontrollører for saltet sild, brisling og annen fisk samt rogn og agnskjell, med adgang til å besiktige verksteder og fabrikker hvor der tilvirkes tønner som går inn under den nevnte lov, og adgang til å efterse lager så vel av tomme som av fylte tønner. Jfr. instruks av 24 mars 1934.

27 april. **Cirkulære** fra Poststyret.

Tjenestemerker.

Påbudet om at stedlige fabrikktilsyn alltid skal bruke almindelige frimerker (postreglementets kap. XIII § 4 I) er ophevet. Ordførere kan herefter bemyndige formenn i stedlige fabrikktilsyn til å bruke tjenestemerker på kommunal post efter reglementets § 10, femte ledd.

28 april. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Svolvær.

30 april. **Kongelig kunngjøring** *) [1]) om arveavgift til statskassen for budgettåret 1 juli 1933 til 30 juni 1934 og for budgettåret 1 juli 1934 til 30 juni 1935.

A. *Beslutning om forandring i den av Stortinget under 19 juni 1933 fattede beslutning om arveavgift til statskassen for budgettåret 1 juli 1933—30 juni 1934.*

I.

Følgende paragrafer i den av Stortinget under 19 juni 1933 fattede beslutning om arveavgift til statskassen for budgetterminen 1 juli 1933—30 juni 1934 gis herved sådan endret lydelse:

§ 1. I budgett-terminen 1 juli 1933—30 juni 1934 skal der til statskassen erlegges avgift av:

1. I dette tidsrum fallen arv, hvad enten den tilfaller arvingen efter loven, ved testament eller efter overenskomst, herunder arveforskudd, hvorav avgift ikke allerede er erlagt, og dødsgaver (jfr. lov av 16 mars 1934 §§ 2 og 3).
2. I dette tidsrum ydede arveforskudd, i tilfelle tillagt arveforskudd, som vedkommende arving tidligere har oppebåret, og hvorav avgift ikke allerede er erlagt.

§ 2. Avgiften erlegges efter nedenstående regler:

a. Av arv, som tilfaller arvelaterens slektninger i rett nedstigende linje, adoptivbarn, der er adoptert før deres fylte 18de år, pleiebarn og stebarn, som finnes å kunne likestilles med sådanne adoptivbarn og disse barns slektninger i rett nedstigende linje, erlegges:

---

*) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 16.

[1]) St.besl. 26 april. Se St.prp. nr. 1, kap. 2005 og St.prp. nr. 9. Budgett-innst. S. nr. 150. St.tid. s. 1342—1357.

30 april.

av de første kr. 3 000,00 av hver enkelt arvelodd intet
» arveloddens næste kr. 3 000,00 ..... 1 pct.
» — — » 4 000,00 ..... 2 »
» — — » 5 000,00 ..... 3 »
» — — » 10 000,00 ..... 4 »
» — — » 15 000,00 ..... 5 »
» — — » 20 000,00 ..... 6 »
» — — » 30 000,00 ..... 8 »
» — — » 30 000,00 ..... 10 »
» — — » 40 000,00 ..... 12 »
» — — » 40 000,00 ..... 15 »
» — — » 50 000,00 ..... 20 »
» — — » 50 000,00 ..... 25 »
» dens overskytende beløp ..... 30 »

b. Av arv som tilfaller arvelaterens foreldre erlegges:

av de første kr. 2 000,00 ..... intet
» » næste » 5 000,00 ..... 3 pct.
» » — » 10 000,00 ..... 4 »
» » — » 15 000,00 ..... 5 »
» » — » 20 000,00 ..... 6 »
» » — » 30 000,00 ..... 8 »
» » — » 30 000,00 ..... 10 »
» » — » 40 000,00 ..... 12 »
» » — » 40 000,00 ..... 15 »
» » — » 50 000,00 ..... 20 »
» » — » 50 000,00 ..... 25 »
» » — » 100 000,00 ..... 30 »
» » — » 100 000,00 ..... 35 »
» det overskytende beløp ..... 40 »

c. Av arv, som tilfaller arvelaterens søsken eller disses slektninger i rett nedstigende linje eller arvelaterens ektefelles slektninger i rett nedstigende linje, rett opstigende linjes første ledd og første sidelinje eller ektefeller av arvelaterens slektninger i samme linjer og ledd, erlegges:

av de første kr. 1000,00 av hver enkelt arvelodd.. intet
» arveloddens næste kr. 9 000,00 ..... 6 pct.
» — — » 10 000,00 ..... 7 »
» — — » 20 000,00 ..... 8 »
» — — » 20 000,00 ..... 10 »
» — — » 30 000,00 ..... 12 »
» — — » 30 000,00 ..... 15 »
» — — » 40 000,00 ..... 20 »
» — — » 40 000,00 ..... 25 »
» — — » 50 000,00 ..... 30 »
» — — » 50 000,00 ..... 35 »
» — — » 100 000,00 ..... 40 »
» dens overskytende beløp ..... 50 »

30 april. d. Av arv, som tilfaller legater, stiftelser, selskaper og foreninger, forsåvidt de alene har almennyttige formål, og styret har sitt sæte her i landet, erlegges en avgift av 10 pct., med mindre der helt eller delvis er forbeholdt medlemmer av en bestemt familie fortrinsrett til å komme i betraktning ved legatutdelingen, i hvilket tilfelle der blir å erlegge avgift med 15 pct. Dog blir 10 pct. å erlegge, hvis fortrinsretten er begrenset til å gjelde arvelaterens eller hans ektefelles foreldre, barn, adoptivbarn eller søsken.

e. Av all annen arv, herunder også arv til legater, stiftelser, selskaper og foreninger, som ikke omfattes av bestemmelsene i litr. d., erlegges:

1. forsåvidt arven tilfaller vedkommende efter testament:

av de første kr.	1000,00	av hver enkelt arvelodd	intet	
» arveloddens næste kr.	9 000,00	.....	10	pct.
» — — »	10 000,00	.....	12	»
» — — »	20 000,00	.....	15	»
» — — »	20 000,00	.....	20	»
» — — »	40 000,00	.....	25	»
» — — »	50 000,00	.....	30	»
» — — »	50 000,00	.....	35	»
» — — »	100 000,00	.....	40	»
» dens overskytende beløp		.....	50	»

2. forsåvidt arven tilfaller vedkommende efter loven (ab intestato):

av de første kr.	1000,00	av hver enkelt arvelodd	intet	
» arveloddens næste kr.	9 000,00	.....	20	pct.
» — — »	10 000,00	.....	25	»
» — — »	20 000,00	.....	30	»
» — — »	20 000,00	.....	35	»
» — — »	40 000,00	.....	40	»
» — — »	50 000,00	.....	45	»
» — — »	50 000,00	.....	50	»
» — — »	100 000,00	.....	55	»
» dens overskytende beløp		.....	60	»

II.

Forandringen trer i kraft fra 1 mai 1934.

B. *Beslutning angående arveavgift i budgettåret fra 1 juli 1934 til 30 juni 1935.*

§ 1. I budgett-terminen 1 juli 1934—30 juni 1935 skal der til statskassen erlegges avgift av:

1. i dette tidsrum fallen arv, hvad enten den tilfaller arvingen efter loven, ved testament eller efter overenskomst,

herunder arveforskudd, hvorav avgift ikke allerede er erlagt, og dødsgaver (jfr. lov av 16 mars 1934 §§ 2 og 3), 30 april.

2. i dette tidsrum ydede arveforskudd, i tilfelle tillagt arveforskudd, som vedkommende arving tidligere har oppebåret, og hvorav avgift ikke allerede er erlagt.

§ 2. Avgiften erlegges efter nedenstående regler:

a. Av arv, som tilfaller arvelaterens slektninger i rett nedstigende linje, adoptivbarn, som er adoptert før deres fylte 18de år, pleiebarn og stebarn, som finnes å kunne likestilles med sådanne adoptivbarn, og disse barns slektninger i rett nedstigende linje, erlegges:

av de første kr.	3000,00 av hver enkelt arvelodd	intet
» arveloddens næste kr.	3 000,00	1 pct.
» — — »	4 000,00	2 »
» — — »	5 000,00	3 »
» — — »	10 000,00	4 »
» — — »	15 000,00	5 »
» — — »	20 000,00	6 »
» — — »	30 000,00	8 »
» — — »	30 000,00	10 »
» — — »	40 000,00	12 »
» — — »	40 000,00	15 »
» — — »	50 000,00	20 »
» — — »	50 000,00	25 »
» dens overskytende beløp		30 »

b. Av arv som tilfaller arvelaterens foreldre erlegges:

av de første kr.	2 000,00	intet
» » næste »	5 000,00	3 »
» » — »	10 000,00	4 »
» » — »	15 000,00	5 »
» » — »	20 000,00	6 »
» » — »	30 000,00	8 »
» » — »	30 000,00	10 »
» » — »	40 000,00	12 »
» » — »	40 000,00	15 »
» » — »	50 000,00	20 »
» » — »	50 000,00	25 »
» » — »	100 000,00	30 »
» » — »	100 000,00	35 »
» det overskytende beløp		40 »

c. Av arv, som tilfaller arvelaterens søsken eller disses slektninger i rett nedstigende linje eller arvelaterens ektefelles slektninger i rett nedstigende linje, rett opstigende linjes første ledd og første sidelinje eller ektefeller av

30 april. arvelaterens slektninger i de samme linjer og ledd, erlegges:

av de første kr.	1000,00	av hver enkelt arvelodd	intet	
» arveloddens næste kr.	9 000,00	.....	6	pct.
» — — »	10 000,00	.....	7	»
» — — »	20 000,00	.....	8	»
» — — »	20 000,00	.....	10	»
» — — »	30 000,00	.....	12	»
» — — »	30 000,00	.....	15	»
» — — »	40 000,00	.....	20	»
» — — »	40 000,00	.....	25	»
» — — »	50 000,00	.....	30	»
» — — »	50 000,00	.....	35	»
» — — »	100 000,00	.....	40	»
» dens overskytende beløp		.....	50	»

d. Av arv, som tilfaller legater, stiftelser, selskaper og foreninger, forsåvidt de alene har almennyttige formål, og styret har sitt sæte her i landet, erlegges en avgift av 10 pct. med mindre der helt eller delvis er forbeholdt medlemmer av en bestemt familie fortrinsrett til å komme i betraktning ved legatutdelingen, i hvilket tilfelle der blir å erlegge avgift med 15 pct. Dog blir 10 pct. å erlegge, hvis fortrinsretten er begrenset til å gjelde arvelaterens eller hans ektefelles foreldre, barn, adoptivbarn eller søsken.

e. Av all annen arv, herunder også arv til legater, stiftelser, selskaper og foreninger, som ikke omfattes av bestemmelsene i litr. d., erlegges:

1. forsåvidt arven tilfaller vedkommende efter testament:

av de første kr.	1000,00	av hver enkelt arvelodd	intet	
» arveloddens næste kr.	9 000,00	.....	10	pct.
» — — »	10 000,00	.....	12	»
» — — »	20 000,00	.....	15	»
» — — »	20 000,00	.....	20	»
» — — »	40 000,00	.....	25	»
» — — »	50 000,00	.....	30	»
» — — »	50 000,00	.....	35	»
» — — »	100 000,00	.....	40	»
» dens overskytende beløp		.....	50	»

2. forsåvidt arven tilfaller vedkommende efter loven (ab intestato):

av de første kr.	1000,00	av hver enkelt arvelodd	intet	
» arveloddens næste kr.	9 000,00	.....	20	pct.
» — — »	10 000,00	.....	25	»

av arveloddens næste kr. 20 000,00 ..... 30 pct. 30 april.
» — — » 20 000,00 ..... 35 »
» — — » 40 000,00 ..... 40 »
» — — » 50 000,00 ..... 45 »
» — — » 50 000,00 ..... 50 »
» — — » 100 000,00 ..... 55 »
» dens overskytende beløp ..... 60 »

§ 3. Fra avgiftsplikten undtas:

1. Arvemidler (arveforskudd, gaver) som tilfaller arvelaterens ektefelle.
2. Boer, hvis hele beholdne arvefalne formue er under kr. 2000,00.
3. Arvemidler, som tilfaller personer, som stod i tyendeforhold til arvelateren ved dennes død forsåvidt angår den del av arven, som ikke overstiger et beløp av kr. 2000,00.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 30 april. det ved fru Kaja Bendixens gavebrev av 22 mai 1918 oprettede «Skolebestyrer B. E. Bendixens Legat» til fremme av arkeologisk forskning ved Bergens Museum.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene. 30 april.

Ved rundskrivelse av 9 mai 1932 angående fastsettelse av salær til sakkyndige i farskapssaker blev det uttalt at revisjon av rettens salæransettelser alltid skulde finne sted når retten antok at salæret vilde bli å utrede av statskassen i medhold av lov nr. 3 av 10 april 1915 § 12, tredje siste ledd.

Forsåvidt angår salær til sakkyndige som undersøker blodprøver, bemerkes at disse salærer er temmelig konstante, nemlig i de fleste tilfelle kr. 20,00. Når salæret ansettes til dette beløp, er det for fremtiden ikke nødvendig å sende inn regningen til revisjon av Justisdepartementet. Når salærene overensstemmende med forslag fra den (de) sakkyndige ansettes til høiere beløp (op til kr. 40,00), bør regningen inneholde oplysning om grunnen til at arbeidet har vært av større omfang enn vanlig. Men når retten finner oplysningene fyldestgjørende, er det heller ikke i disse tilfelle nødvendig å sende regningen inn til revisjon. Er retten i tvil, kan den dog gjøre dette.

Efter tvistemålslovens § 239 er der i visse tilfelle adgang til å opnevne bare én sakkyndig. Det er oplyst for departementet at praksis med hensyn til antallet av sakkyndige ved undersøkelse av blodprøver er forskjellig for de forskjellige domstoler. Departementet vil, under hensyn til at det her gjelder nærmest tekniske undersøkelser, henlede opmerksomheten på den nevnte regel i tvistemålslovens § 239.

30 april. Den læge som uttar blodprøvene, foretar av og til reise i den anledning, hvilket fører til økede utgifter. Det bør derfor, så vidt mulig, ordnes slik at blodprøvene kan tas på lægens kontor.

Den vanlige godtgjørelse for en sådan forretning er kr. 5,00 for hver person hvorav der tas blodprøve. Salærene behøver ikke å godkjennes av departementet når de settes til dette beløp, eller op til kr. 10,00 hvor det på grunn av særegne forhold, som oplyses, er rimelig å forhøie salæret.

Det bemerkes at dette salær også kan beregnes av de sakkyndige hvor det er disse selv som har tatt blodprøvene.

Avtrykk av denne rundskrivelse bes sendt til alle vedkommende domstoler i hr. fylkesmannens distrikt.

30 april. **Rundskrivelse** fra Socialdepartementet.

Departementet har 20 april 1934 godkjent «Forsiktighetsregler og rettledning ved bruk av blyarsenatpreparater til sprøitning av frukttrær mot skadeinsekter».

Rettledningen skal følge hver pakning som blir utlevert forbrukere av blyarsenatpreparater, og de firmaer som leverer preparatene, forutsettes å besørge dem trykt.

De nevnte forsiktighetsregler m. v. er sålydende:

Forsiktighetsregler og rettledning ved bruk av blyarsenatpreparater til sprøitning av frukttrær mot skadeinsekter.

Blyarsenat inneholder arsenikk og bly og er således en sterk gift.

Preparater av blyarsenat brukes til å sprøite frukttrær mot eplemark som gjør eplene markstukne, og mot andre gnagende insektlarver og biller som ødelegger trærnes knopper, blader og frukter.

Giften utrøres i vann i et forhold som fastsettes av Landbruksdepartementet for hvert preparat efter dets styrke.

Sprøitevæsken tillages på den måte, at giften først røres godt ut i en mindre porsjon vann; når giften har fordelt sig jevnt, settes resten av vannet til. Ved sprøitning av glatte blader, som f. eks. pæretreblader, er det heldig å sette til som klebestoff 5 gram gelatin til hver 10 liter blyarsenatvæske. Gelatinen opløses først i litt varmt vann.

Da blyarsenatet ikke opløses i vannet, men holder sig svevende i fint fordelt tilstand, må væsken stadig røres om under sprøitningen, så at giften ikke synker til bunns og væsken derved mot slutten blir for sterk. Mellem hver på-

fylling av sprøiten må undersøkes, om det har dannet sig bunnfall i sprøiten, som i så fall skylles ut. Sprøiten må likeledes skylles godt med rent vann, når sprøitningen er slutt. 30 april.

Til sprøitningen må brukes en fin spreder, som fordeler væsken som en tåkedusj. Straks det begynner å dryppe av treet, må man holde op, da ytterligere sprøitning bare vil gjøre skade. Sprøitning med blyarsenat bør ikke foretas i sterkt solskinn, fordi bladene da kan være utsatt for å brennes.

Mot larver i knoppene vil det være fordelaktig å sprøite under løvsprett og før blomstring. Mot eplemark sprøites derimot efter avblomstring, når karten har satt an og er omtrent av størrelse som en hasselnøtt. Senere enn 14 dager efter avblomstring bør ikke sprøites med blyarsenat.

Særlig forsiktighet må utvises, hvis det under eller mellem frukttrærne dyrkes vekster som skal brukes til mat for mennesker eller dyr. Man bør ikke sprøite med blyarsenat, når det er fare for, at giften kan bli hengende igjen på de matnyttige produkter, til disse skal høstes. Gress må ikke beites eller tas inn til for efter sprøitning med blyarsenat, før kraftig regn har fjernet all gift fra plantene. Barn må ikke få leke i hager, hvor det er sprøitet med blyarsenat. Under trærne må ikke ligge redskap eller lignende som kan opfange avdryppet og bli tilsølet med arsenikkgiften.

Hvis der til en sprøitning er tillaget mere væske enn der brukes op på én gang, må resten straks tilintetgjøres, graves ned eller slåes i sjøen. Likeså må den tomme emballasje brennes eller senkes i sjøen.

Det er en selvfølge, at man ikke må innlate sig på å smake på giften og heller ikke utsette sig for å innånde den eller få den i sår på hendene. Man må ikke spise, drikke eller røke, mens man behandler blyarsenat. Når arbeidet er avsluttet, må hender og ansikt vaskes og klærne børstes. Man må alltid ha i minne, at det er en farlig gift som behandles, og at innehaveren har forpliktet sig til å holde preparatet sikkert forvaret og ikke overlate det til andre.

Til annet enn å sprøite frukttrær mot skadeinnsekter må blyarsenat under ingen omstendighet brukes.

Foranstående gjelder alle blyarsenatpreparater.

1 mai. **Skrivelse** *) fra Handelsdepartementet.

I medhold av § 6 i lov nr. 14 av 24 juni 1931 om fredning av brisling og småsild og merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer m. v. bestemmes at reglement av 22 januar 1932 for merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer får følgende tilføielser:

I § 5 tilføies som nytt — fjerde — ledd:

«Hvis fiskeridirektøren anser det bevist at hermetikkfabrikker eller dermed likestillede aktieselskaper som er omhandlet i denne paragraf, anvender et firmanavn hvis innhold er det samme som det noget utenlandsk firma bruker som sitt firmanavn eller varemerke, skal han sende vedkommende forretning skriftlig underretning derom. Ved utløpet av en nærmere fastsatt frist efter at denne underretning er avsendt, ophører vedkommende hermetikkfabrikk eller aktieselskap å nyde godt av bestemmelsen i denne paragrafs første ledd, og dette gjelder så lenge den pågjeldende likhet består.»

I første ledd av § 7 tilføies som nytt (annet) punktum:

«Benyttes betegnelsen «sardiner» eller en oversettelse av dette ord, må dessuten ordet «brisling» være tydelig angitt i forbindelse med sardinbetegnelsen.»

I første ledd av § 8 tilføies som nytt (annet) punktum:

«Benyttes betegnelsen «sardiner» eller en oversettelse av dette ord, må dessuten ordet «sild» være tydelig angitt i forbindelse med sardinbetegnelsen.»

Tilføielsen til § 5 trer i kraft straks. Tilføielsen til §§ 7 og 8 trer i kraft 1 januar 1935.»

2 mai. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om regulering og bygningsvedtekter for strøket Maridalsveien—Bergverksgaten i Oslo.

3 mai. **Skrivelse** **) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Hattfjelldal herred, Nordland fylke.

3 mai. **Skriv** ***) frå Landbruksdepartementet um freding av jerpe heile året i Aust-Agder fylke. Fyresegna gjeld til so lenge, men ikkje lenger enn til utgangen av året 1938.

4 mai. **Kongeleg kunngjering** ***)[1] um vegavgifter m. v. i budgett-terminen 1934—1935.

I samhøve med lov um motorvogner frå 20 februar 1926 § 22, jfr. lover av 6 juni 1930 og 2 juni 1933, og millombils

---

*) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 16.
**) Kunngj. 7 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 17.
***) Kunngj. 7 mai i Lovtid. 1ste deild nr. 17.
[1]) St.vedt. 23 april. Se St.prp. nr. 1, kap. 2061. Budgett-innst. S. nr. 161. St.tid. s. 1198—1205.

lov av 2 mars 1934 um avgift av bensin og av gummiringar for motorvogner gjeld for budgett-terminen 1934—1935 desse vegavgifter og ekstraordinære avgifter: 4 mai.

1. For kvart påbyrja 100 kilogram av det vogni veg i driftsferdig stand med vanlegt utstyr og tyngste tilhøyrande yverstell:
   a. Av elektriske motorvogner med drift frå akkumulatorbatteri:
      med luftgummiringar kr. 1,50 året,
      med andre gummiringar kr. 2,00 året.
      Minste avgift 10 kronor året.
   b. Av motorvogner som til framdrift heilt eller i hovudsaki nyttar brennto som ikkje er avgiftspliktig (vegne med fullt brenselrom):
      med luftgummiringar 6 kronor året,
      med andre gummiringar 8 kronor året.
2. Av prøvenummer som vert gjeve for heile året, 30 kronor året, og av prøvenummer til bruk berre for motorsyklar 10 kronor året.
   Av prøvenummer gjeve for stutt tid 2 kronor dagen.
3. Av hjulringar for motorvogner (ytterdekk, luftkjerneringar og kompaktringar) som vert innførde til riket eller tilverka her og som det er nytta gummi til, og av luftslangar, slangevernarar og felgband — 3 kronor av kvart kilogram.
   Hjulringar (dekk og slangar m. m.) for vanlege syklar med påhengsmotor er fritekne for gummiavgift.
   Arbeidsdepartementet kan på søknad heilt eller for ein del gjeva tilbake avgift av gummiringar m. v. som vert nytta til motorvogn åt framand makts diplomatiske tenestmenn som er tilsette her og offisielt melde, og åt utsend generalkonsul, konsul og visekonsul, soframt same slag norske tenestmenn nyt tilsvarande fyremuner i vedkomande framande land.
4. Av bensin som vert innført til riket eller tilverka her, 10 øre av kvar liter.
   Denne avgifti skal ogso svarast av petroleum og andre flytande brennto som vert blanda i bensin, soframt blandingi kan nyttast til drift av motorvogner.
   Friteken for avgift er bensin som vert nytta til skeinegangsvogner åt stats- og privatjarnvegar, statens motorbåtar, luftfarty, ogso private, og bensin til industriell verksemd i større mengder enn 2000 liter um året til anna enn drift av motorvogner.

4 mai. Vidare er bensin som vert nytta til motorbåtar som trygdepliktige fiskarar brukar til fiske, friteken for avgift.

Etter søknad til Arbeidsdepartementet kan bensin som vert bruka til kommunale og private ferjor i større mengder enn 2000 liter um året, fritakast for avgift.

Likeeins er inntil 200 liter bensin som motorvogn, motorbåt eller luftfarty har med frå utlandet til eige bruk, friteken for avgift.

Den fyresegni som er teke inn ovanfor under 3, siste leden, um høve for Arbeidsdepartementet til å gjeva tilbake avgift av gummi til motorvogn åt framand makts diplomatiske og konsulære tenestmenn, gjeld ogso med umsyn til refusjon til desse tenestmenn av bensinavgifti.

I tilfelle misbruk kan Arbeidsdepartementet nekta avgiftsfritaking (eller refusjon) for ei kortare eller lengere tid.

Etter søknad kan Arbeidsdepartementet fastsetja at avgift av bensin som vert ført ut att or riket i mengder på minst 400 liter, kan gjevast tilbake.

Til vederlag for den avgifti som vert betala av motorfarty som ikkje er fritekne for avgift, får Handelsdepartementet til rådvelde 2 pct. av bensinavgifti.

4 mai. **Kongelig resolusjon** *). De gebyrer som opkreves i henhold til «Gebyrtariff for Norges Utenrikske Stasjoner» fastsatt ved kongelig resolusjon av 23 mars 1923 og senere kongelige resolusjoner av 11 februar 1927 og 14 juni 1929, § 1 nr. 1 a og nr. 2 til og med nr. 23, tillates midlertidig forhøiet med 40 % også for budgettåret 1934—35.

4 mai. **Kongelig resolusjon** *). I medhold av § 12 i kommunevalgloven fastsettes den almindelige valgdag for hele riket ved kommunevalget 1934 til mandag 15 oktober 1934.

Videre fastsettes følgende særskilte valgdager:

Mandag 29 oktober 1934 for følgende kommuner:

I Vest-Agder fylke: Randesund, Oddernes, Søgne, Halse og Harkmark, Sør-Audnedal, Spangereid, Austad, Spind, Lista, Herad, Feda, Hidra og Nes.

I Rogaland fylke: Sogndal ladested, Sokndal herred og Eigersund herred.

I Hordaland fylke: Bømlo og Fitjar.

Mandag 17 desember 1934 for kommunene Kautokeino og Karasjok (i Finnmark fylke).

*) Kunngj. 7 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 17.

Kongelig resolusjon. I medhold av lov om utførelsen av de offentlige lægeforretninger av 26 juli 1912 med senere forandringer treffes bestemmelse om inndragning av Skjeberg og Sørum distriktslægestillinger, Langesund og Kragerø stadslægestillinger, samt om at Opland fylkeslægeembede forenes med distriktslægestilling, overensstemmende med fremlagt utkast. 4 mai.

Kongelig resolusjon*). 4 mai.

1. Post 2 i kongelig resolusjon av 23 februar 1934 angående fredning av enkelte sorter sjøfugler skal herefter lyde:

   Landbruksdepartementet kan uavhengig av denne fredningsbestemmelse tillate jakt eller fangst av de under 1 fredede sjøfugler til utnyttelse som menneskeføde innen bestemte områder hvor slik utnyttelse tidligere har vært almindelig.
2. Endringen trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon*). Landbruksdepartementet bemyndiges til å treffe de bestemmelser som Kongen i medhold av § 47 i lov om laks- og sjøørrettfiskeriene av 27 februar 1930, jfr. lov av 31 mars 1933, kan fastsette angående opgaver til bruk for den almindelige eller spesielle statistikk vedrørende laks- og sjøørrettfiskeriene, samt treffe de forføininger og gi de påbud som er nødvendige til gjennemførelsen herav. 4 mai.

Skriv**) frå Socialdepartementet um ny vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Ørsta herad, Møre fylke. 5 mai.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet til overlosen i det vestenfjelske distrikt. 5 mai.

Et dampskib inntok en last med isesild i Kristiansund og avgikk derfra til Hull, hvor det ankret og blev liggende noen timer. Derefter returnerte det til Norge uten å ha vært inn- eller utklarert i England, idet lasten blev erklært for ubrukbar for markedet i Hull.

Ved tilbakekomsten til Norge gikk fartøiet inn Skudefjorden, hvor det blev praiet av sjølos som imidlertid ikke blev benyttet.

I tilslutning til en fra overlosen i det sønnenfjelske distrikt innhentet uttalelse og i henhold til tidligere avgjørelser i lignende tilfelle antok departementet at fartøiet ved anledningen måtte bli å anse som lospliktig efter loslovens § 1,

*) Kunngj. 7 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 17.
**) Kunngj. 14 mai i Lovtid. 1ste deild nr. 18.

5 mai. idet det kom fra utlandet, og den omstendighet at det der ikke foretok inn- eller utklarering kan ikke frita for losplikt, da dette ikke nevnes noe steds i losloven som fritagelsesgrunn, jfr. skrivelser av 29 juli 1901 og 8 januar 1904.

5 mai. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet til overlosen i det vestenfjelske distrikt, hvori uttales at det intet kan være til hinder for at en styrmann på et fartøi samtidig kan være kystloslærling i det farvann han gjennemseiler og for hvilket han ved kystloseksamen ønsker kystloscertifikat.

7 mai. **Skrivelse***) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Askim herred, Østfold fylke.

8 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Øst-Finnmark ungdomsskolefond».

8 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved generalkonsul Joh. Wesmanns gavebrev av 28 juni 1933 oprettede «Fru generalkonsul Mimi Wesmanns legat» til indre og ytre utsmykning i Åsgårdsstrand.

8 mai. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet.

Ifølge meddelelse fra det franske utenriksministerium har Bulgaria 7 mars 1934 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende protokoll **) om forbud mot bruk i krig av kvelende, giftige eller lignende gassarter samt av bakteriologiske midler, Genève 17 juni 1925.

(Oversettelse).

9 mai. **Brigde** ***) i § 3 i fyresegnene av 20 desember 1926 frå Arbeidsdepartementet,

fastsett 9 mai 1934 etter lov um motorvogner av 20 februar 1926.

§ 3 skal lyda:

Når føret gjer det turvande skal bilhjuli ha snøkjetting eller på annan trygg måte vera gjort støde for gliding. Frå-standet millom tverrlekkjone i snøkjettingen må ikkje vera

Endring i § 3 i Arbeidsdepartementets forskrifter av 20 desember 1926,

fastsatt 9 mai 1934 i henhold til lov om motorvogner av 20 februar 1926.

§ 3 skal lyde:

Når føret gjør det nødvendig skal bilhjulene være forsynt med snekjetting eller på annen betryggende måte være beskyttet mot glidning. Avstanden mellem tverrlenkene i

*) Kunngj. 14 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 18.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 8 for 1932 s. 947 flg.
***) Kunngj. 14 mai i Lovtid. 1ste deild nr. 18.

større enn at ei lekkje alltid ligg fast mot køyrebana.

Vegdirektøren kan heilt eller for ein del setja forbod mot å bruka snøkjetting som skader køyrebana i utrengsmål.

Dette brigdet tek til å gjelda straks.

snekjettingen må ikke være større enn at en lenke alltid ligger fast mot kjørebanen. 9 mai.

Veidirektøren kan helt eller delvis fastsette forbud mot bruk av snekjetting som skader kjørebanen i utrengsmål.

Denne endring trer i kraft straks.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om forbud mot havning med geit i skogmark i Østre Gausdal herred, Opland fylke, undtagen i tiden fra 10 juni til 1 oktober. 9 mai.

Stortingsbeslutning **) om pensjonsordning for A/S Vinmonopolets funksjonærer. 11 mai.

I.

I medhold av § 2 i lov av 28 juli 1921 om Statens pensjonskasse, jfr. også § 3 i lov om aldersgrenser av 14 mai 1917 med tilleggslover, bestemmes:

Fra 1 januar 1935 innlemmes i Statens pensjonskasse med innskuddsplikt følgende stillinger ved A/S Vinmonopolet:

1. Administrerende direktør.
2. Fagchefer.
3. Avdelingschefer.
4. Sekretærer.
5. Kontorchefer.
6. Fullmektiger av forskjellige kategorier.
7. Hovedbokholder.
8. Bokholdere av forskjellige kategorier.
9. Hovedkasserer.
10. Kasserere av forskjellige kategorier.
11. Materialforvalter.
12. Transportchef.
13. Statistikkchef.
14. Kartotekchef.
15. Næstchef ved kartoteket.
16. Kartotekførere av forskjellige kategorier.
17. Ordremottagerchef.
18. Næstchef ved ordrekontoret.
19. Ordremottagere.
20. Social kontrollør.
21. Fakturachef.
22. Inspektører av forskjellige kategorier.
23. Lagerchefer.
24. Tapperichefer.
25. Lagerfullmektiger.
26. Ekspeditører av forskjellige kategorier.
27. Formenn av forskjellige kategorier.

*) Kunngj. 14 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 18.
**) Se St.prp. nr. 41. Innst. S. nr. 82. St.tid. s. 1674—1680.

11 mai.

28. Andre lagerfunksjonærer.
29. Maskinmestere.
30. Maskinister.
31. Mekanikere.
32. Elektrikere.
33. Kontrollører.
34. Fortollere.
35. Driftsbestyrere.
36. Destillatører.
37. Ingeniører.
38. Kjemikere.
39. Revisjonschef.
40. Revisorer av forskjellige kategorier.
41. Arkivarer.
42. Stenografer.
43. 1ste assistenter og almindelige assistenter.
44. Maskinskriversker.
45. Andre kontorfunksjonærer.
46. Butikkbestyrere.
47. Butikkfullmektiger.
48. Butikk-kartotekleder.
49. Butikkekspeditører.
50. Butikk-kasserersker.
51. Centralborddamer.
52. Vaktmester.
53. Rengjøringschefer.
54. Bud.

II.

Aldersgrensen er 70 år for mannlige og 65 år for kvinnelige funksjonærer med følgende undtagelser:

For salgschefen, chefen for produksjonsavdelingen og chefene for Bergensavdelingen og Trondheimsavdelingen 68 år.

For innkjøpschefen og for mannlige butikkfullmektiger og butikkekspeditører 65 år.

For kvinnelige butikkekspeditører og butikk-kasserersker 60 år.

III.

For innlemmelsen gjelder følgende almindelige optagelsesvilkår:

a. Stillingens inntekt, mulige alderstillegg iberegnet, skal utgjøre minst kr. 1 000 årlig.
b. Stillingen besettes med minst 1 måneds gjensidig opsigelsesfrist.
c. Stillingens innehaver må finne sig i senere eventuelle forandringer i pensjonsloven og aldersgrensebestemmelsene.

For innlemmelsen gjelder for øvrig pensjonslovens almindelige bestemmelser for så vidt de ikke kommer i strid med nedenstående spesielle optagelsesvilkår:

a. I innlemmelsesbeslutningen er innbefattet også tidligere innehavere av de ovenfor opregnede stillinger og deres efterlatte, som inntil 1 januar 1935 er bevilget pensjon av Vinmonopolets styre. Pensjonene utbetales av Pensjonskassen med de midlertidige bevilgede beløp, dog med de forbehold som pensjonsloven foreskriver. Til dekning av disse pensjoners kapitalverdi betaler Vinmonopolet til Pensjonskassen pr. 1 januar 1935 kontant kr. 800 000,00 eventuelt med tillegg av 4½ pct. rente p. å. til betaling skjer.

b. På den premiereserve som ved innlemmelsen mangler for den fungerende bestand, avskrives straks kr. 1 200 000,00 som kon-

tant innbetales av Vinmonopolet til Pensjonskassen pr. 1 januar 1935 med tillegg av eventuelle renter som under a. nevnt. Den resterende premiereserve dekkes av Vinmonopolet ved innbetaling til Pensjonskassen av et beløp årlig, forskuddsvis, i høist 25 år efter Socialdepartementets nærmere bestemmelse. 11 mai.

c. Nærmere detaljerte administrative bestemmelser vedkommende nærværende innlemmelsesbeslutning opstilles i skriftlig overenskomst mellem Pensjonskassens styre på den ene side og Vinmonopolets styre på den annen side. Denne overenskomst med senere eventuelle tilføielser og (eller) forandringer underkastes Socialdepartementets approbasjon.

d. Opstår det tvist angående forståelsen av den under c. nevnte overenskomst eller angående noget annet spørsmål, som måtte reise sig i anledning av innlemmelsesbeslutningen, avgjøres saken med bindende virkning av Socialdepartementet.

e. Hvis A/S Vinmonopolets konsesjon ophører uten at Monopolet fortsetter som statsinstitusjon, skal dets funksjonærers rett til medlemskap i Statens pensjonskasse samtidig ophøre, idet nærværende innlemmelsesbeslutning i så fall automatisk annulleres. Vartpenger av Statens pensjonskasse til funksjonærer hvis medlemskap ophører som følge av konsesjonens bortfall, kan ikke bevilges.

f. Funksjonærer som innlemmes fra 1 januar 1935 og som tidligere har hatt ansettelse ved nogen av Vinmonopolets egne utsalgssteder, eller andre virksomhetsgrener, som nu er inndratt, får den tidligere tjenestetid medregnet som pensjonsgivende tjenestetid ved beregning av pensjon av Statens pensjonskasse.

Tjenestetid i full post ved private forretninger eller samlag, som er ophørt som følge av Vinmonopolets oprettelse, eller ved private bedrifter, som er overtatt av Monopolet, medregnes for de nevnte funksjonærer i almindelighet med en halvdel. Men hvis den private forretning eller samlaget har oprettet pensjonsordning for sine funksjonærer og disse har krav på pensjon av samme eller har fått tilbakebetalt innskudd eller har fått utbetalt (helt eller delvis) verdien av sine pensjonsrettigheter, skal Socialdepartementet i hvert enkelt tilfelle bestemme om nogen del og i tilfelle hvor stor del av den tidligere tjenestetid skal regnes som pensjonsgivende i Statens pensjonskasse. Socialdepartementet har derhos adgang til å regne like med ydelser av en fast pensjonsordning de kontantbeløp, som funksjonærene ved fratredelse fra samlaget eller den private bedrift måtte ha fått utbetalt av likviderte «pensjonsfond»s eller andre overskuddsmidler.

IV.

At følgende tjenestemenn som innehavere av ovennevnte stillinger innlemmes i Statens pensjonskasse med de ovennevnte rettigheter og forpliktelser:

1. Tjenestemenn som ansettes efter det for vedkommende stillings innlemmelse ovenfor under I bestemte tidspunkt.
2. Tjenestemenn som er ansatt i forannevnte stillinger før nevnte tidspunkt.

Kongelig resolusjon. 11 mai.

I. Arendal byfogedembede nedlegges fra det tidspunkt som Justisdepartementet bestemmer.

II. Fra samme tidspunkt legges Arendal kjøpstad til Nedenes sorenskriverembede slik at landdistriktet og byen utgjør ett domssogn mens byen blir eget tinglag.

11 mai. **Kongelig resolusjon.**

I. Bodø byfogedembede nedlegges fra og med 1 juli 1934.

II. Fra og med samme dag legges Bodø kjøpstad til Salten sorenskriverembede slik at landdistriktet og byen utgjør ett domssogn mens byen blir eget tinglag.

III. Fra samme dag legges forretningene som namsmann i Bodø by til lensmannen i Bodin.

IV. Fra samme dag overføres de almindelige magistratsforretninger i Bodø som ikke tilligger skifteforvalteren til politimesteren i samme by.

V. Fra samme dag overføres notarialforretningene i Bodø til politimesteren i samme by.

11 mai. **Kongelig resolusjon** *). Høieste resolusjon av 4 april 1891 om regler for uttagelse av domsmenn til rettsmøter under de store saltvannsfiskerier m. v. opheves som erstattet av de regler der er gitt ved kongelig resolusjon av 2 november 1933.

11 mai **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmennene.

Lov av 16 mars d. å. inneholdende tillegg til lov om avgift av arv av 8 april 1905 med tilleggslover bestemmer i § 9, at ligningsmyndighetene til vedkommende oppebørselsbetjent har å avgi sådanne opgaver og oplysninger, som av vedkommende regjeringsdepartement bestemmes av hensyn til kontrollen med beskatning av arveforskudd m. v.

I henhold hertil skal man be samtlige ligningsnevnder (ligningsråd) innen hr. fylkesmannens distrikt tilholdt å gjøre innberetning til vedkommende oppebørselsbetjent (skattefogden, eller i Fredrikstad og Kristiansund byfogden), når de under ligningsarbeidet blir bekjent med ydede arveforskudd eller foretatte gavetransaksjoner — herunder så vel gaver mellem slektninger som gaver mellem ubeslektede og til legater, selskaper, foreninger eller andre institusjoner — eller med forhold, som kan tyde på at nogen sådan gavetransaksjon har funnet sted. Innberetningen blir å avgi snarest mulig efterat forholdet er blitt vedkommende ligningsmyndighet bekjent. Ligningsnevnden (-rådet) har å meddele oppebørselsbetjenten de nærmere oplysninger om forholdet, som denne måtte ønske.

Til lettelse ved sakens ekspedisjon vedlegges endel avtrykk av denne rundskrivelse.

---

*) Kunngj. 14 mai i Lovtid 1ste avd. nr. 18.

Stortingsbeslutning *) om innlemmelse av nye stillinger og ophevelse av tidligere innlemmelser i Statens pensjonskasse. 12 mai.

A.

Innlemmelse av nye stillinger i Statens pensjonskasse.

Stortinget samtykker i:

I.

At samtlige nedenanførte stillinger — regnet fra det for deres innlemmelse angitte tidspunkt — inngår under bestemmelsene i lov av 28 juli 1921 om Statens pensjonskasse på betingelse av:

at stillingens inntekt (innskudds- og pensjonsgrunnlaget), regulativmessige alderstillegg medregnet, utgjør minst kr. 1 000,00 årlig, og

at stillingen, dersom den ikke er embede eller bestilling, besettes med minst 3 måneders opsigelsesfrist, samt

at stillingens innehaver finner sig i alle de forandringer, som måtte bli foretatt i pensjonsloven.

Tjenestestillinger under

a. Socialdepartementet.

Fra 1 juli 1933.

1. Stillingen som sekretær i Landsrådet for edruelighetsundervisning.

Fra 1 juli 1934.

2. Stillingen som kontorist ved Sophies Mindes arbeidsskole og klinikk for vanføre (centralanstalten for vanføre).

b. Handelsdepartementet.

Fra 1 juli 1934.

Stillingene ved Hermetikkindustriens laboratorium som:

1. Direktør.
2. Bakteriolog.
3. Sjefkjemiker.
4. Fysikokjemiker.
5. Sekretær.
6. Vaktmester.

c. Justisdepartementet.

Fra 1 juli 1933.

Stillingene som:

1. Assistent ved Centralpasskontoret.
2. Statslønnet assistent ved Oslo politikammers fremmedkontor.

d. Landbruksdepartementet.

Fra 1 april 1933.

Stillingen som veileder i ost- og smørlagning.

e. Forsvarsdepartementet.

Fra 1 august 1933.

1. Stillingen som bestyrer ved Gardermoen vaskeri.

Fra 1 juli 1933.

2. Stillingen som hovedforvalter ved Hærens munderingsmagasin.

For disse stillinger fastsettes en aldersgrense av 65 år.

*) Se St.prp. nr. 40. Innst. S. nr. 76. St.tid. s. 1688—1693.

12 mai.

f. Finansdepartementet.

Fra 1 juli 1933.

Stillingen som vaktmester i hovedstilling ved statseiendommer som sorterer under Finansdepartementet (utenom tollavdelingen).

II.

At følgende tjenestemenn som innehavere av ovennevnte stillinger innlemmes i Statens pensjonskasse med de rettigheter og forpliktelser, som pensjonsloven foreskriver.

1. Tjenestemenn som ansettes efter det for vedkommende stillings innlemmelse ovenfor under I bestemte tidspunkt;
2. Tjenestemenn som er ansatt før nevnte tidspunkt og som enten
   a) er tilpliktet å innlemmes i Statens pensjonskasse eller til å gjøre innskudd i en ved lov oprettendes pensjonsinnretning,
   eller
   b) ikke har forpliktelse som i litra a nevnt, men innen en av vedkommende departement fastsatt frist erklærer sig villig til innlemmelse i Statens pensjonskasse på de vilkår, som omhandles i pensjonslovens § 24.

For tjenestemenn som ved innlemmelsesbeslutningens tidspunkt er medlemmer av kommunale pensjonskasser, kan bestemmelsene ikke iverksettes, førenn vedkommende kommune har godkjent de særlige vilkår for disse tjenestemenns overgang til Statens pensjonskasse som fastsettes av det departement, hvorunder denne kasse hører.

III.

Ved alle utbetalinger av lønn efter innlemmelsesdagen til tjenestemenn, der som følge av denne beslutning er innlemmet i Statens pensjonskasse, blir der av vedkommende kassebetjent i lønnen å avholde et midlertidig pensjonsinnskudd til Statens pensjonskasse på minst 10 pct. av det kontante lønnsbeløp under kr. 10 000,00.

Utredes lønnen dels av staten og dels av andre kasser, skjer inneholdelsen av den samlede lønn.

Det overlates til kassebetjenten efter konferanse med vedkommende tjenestemenn å innholde noget mere enn det ovenfor fastsatte beløp, såfremt der er grunn til å anta, at innskuddsgrunnlaget blir fastsatt til et høiere beløp enn den kontante lønn.

Ved utbetalingen tas der forbehold overfor tjenestemannen om nøiaktig beriktigelse av de skyldige innbetalinger, når innskuddsgrunnlaget er fastsatt og beregningene av innskuddene foreligger.

De efter denne regel tilbakeholdte innskudd beholdes hos kassebetjenten uten å innsettes i bank på tjenestemannens navn, inntil nærmere meddelelse om innskuddets størrelse for hver enkelt tjenestemann mottas fra pensjonskassen. De beløp som pensjonskassen har krav på, blir derefter å tilstille denne, mens det for meget innbetalte i tilfelle tilbakebetales til vedkommende tjenestemann. Er det foreløbige innholdte beløp ikke tilstrekkelig, inneholdes det manglende ved senere lønnsutbetalinger.

IV.

Innlemmelsen i Statens pensjonskasse av private institusjoners funksjonærer samt av kommunale tjenestemenn er betinget av,

at besettelsene av stillingene herefter undergis approbasjon av vedkommende regjeringsdepartement eller av den offentlige myndighet, som av departementet dertil bemyndiges. 12 mai.

V.

Innlemmelsen i Statens pensjonskasse av private institusjoners funksjonærer samt av kommunale tjenestemenn er avhengig av at ordningen med innbetalingen av pensjonsinnskuddene blir vedkommende institusjoners, sammenslutningers eller kommuners egen sak og statskassen og det offentlige uvedkommende.

B.

Om innlemmelse i Statens pensjonskasse av stillinger ved Norsk rikskringkasting.

Stortinget samtykker i:

I.

I medhold av § 2 i lov av 28 juli 1921 om Statens pensjonskasse, jfr. også § 3 i lov om aldersgrenser av 14 mai 1917 med tilleggslover, bestemmes:

Fra 1 juli 1934 innlemmes i Statens pensjonskasse følgende stillinger ved Norsk rikskringkasting:

Riksprogramchef.
Chefsekretær.
Forretningsfører.
Nyhetschef.
Chefsingeniør.
Ingeniører.
Teaterchef.
Kapellmester.
Chefer for kringkastingstasjoner utenfor Oslo.
Styresekretær.
Sekretærer.
Hallomenn.
Hovedkasserer.
Kasserere.
Bokholdere.
Kasseassistenter.
Kontorassistenter.
Telefondamer.

II.

Aldersgrensen er 70 år for mannlige og 65 år for kvinnelige funksjonærer.

III.

For innlemmelsen gjelder følgende almindelige optagelsesvilkår:

a. Stillingens inntekt, mulig alderstillegg iberegnet, skal utgjøre minst 1 000 kroner årlig.
b. Stillingen besettes med minst 1 måneds gjensidig opsigelsesfrist.
c. Stillingens innehaver må finne sig i senere eventuelle forandringer i pensjonsloven og aldersgrensebestemmelsene.

12 mai. For innlemmelsen gjelder for øvrig pensjonslovens almindelige bestemmelser for så vidt de ikke kommer i strid med følgende s p e s i e l l e o p t a g e l s e s v i l k å r:

a. Den premiereserve som ved innlemmelsen mangler for den fungerende bestand, dekkes ved at kringkastingen innbetaler til Statens pensjonskasse et avdrag på kr. 10 000,00 pr. 1 juli 1934. Den resterende premiereserve dekkes av kringkastingen ved innbetaling av et beløp årlig forskuddsvis i høist 21 år efter Socialdepartementets nærmere bestemmelse.

b. For så vidt kringkastingens lønnsregulativer eller andre forhold senere måtte bevirke at pensjonskassens ansvar derved forøkes eller forminskes, bestemmer Kongen med Stortingets samtykke hvorvidt og i tilfelle på hvilken måte et sådant eventuelt misforhold skal utjevnes. De i den anledning nødvendige beregninger utføres av pensjonskassen, som efter at kringkastingen og det departement hvorunder den hører har uttalt sig, avgir innstilling til Socialdepartementet.

c. Nærmere detaljerte administrative bestemmelser vedkommende denne innlemmelsesbeslutning opstilles i skriftlig overenskomst mellem pensjonskassens styre på den ene side og kringkastingens styre på den annen side. Denne overenskomst med senere eventuelle tilføielser og (eller) forandringer underkastes Socialdepartementets administrasjon.

d. Opstår der tvist om forståelsen av den under c. nevnte overenskomst eller angående noget annet spørsmål som måtte reise sig i anledning av innlemmelsesbeslutningen, avgjøres saken med bindende virkning av Socialdepartementet.

e. Hvis kringkastingen ophører med sin virksomhet eller dens organisasjon forandres uten at den fortsetter som statsinstitusjon, skal funksjonærenes rett til medlemskap i Statens pensjonskasse samtidig ophøre, idet denne innlemmelsesbeslutning i så fall automatisk annuleres.

Vartpenger av Statens pensjonskasse til funksjonærer hvis medlemskap ophører av nevnte grunner, kan ikke bevilges.

f. Tidligere tjenestetid i kringkastingselskapene medregnes som pensjonsgivende tjenestetid ved beregningen av kringkastingsfunksjonærenes pensjonsrett efter denne innlemmelsesbeslutning.

IV.

At følgende tjenestemenn som innehavere av ovennevnte stillinger innlemmes i Statens pensjonskasse med de ovennevnte rettigheter og forpliktelser:

1. Tjenestemenn som ansettes efter det for vedkommende stillings innlemmelse ovenfor under I bestemte tidspunkt.
2. Tjenestemenn som er ansatt før nevnte tidspunkt.

C.

Ophevelse av tidligere beslutninger om innlemmelse av stillinger i Statens pensjonskasse.

Stortinget samtykker i:

1. At innlemmelsesbeslutningen av 1917 for stillingene som laborant og fyrbøter ved Pleiestiftelsen for spedalske opheves fra 1 juli 1933.
2. At innlemmelsesbeslutningen av 1917 for vaktmester ved Regjeringsbygningen og innlemmelsesbeslutningen av 1920 for

vakt- og varmemester ved statens eiendom Bygdø Allé 36 b «Nye Gimle» i Kristiania opheves fra 1 juli 1933. 12 mai.

3. At innlemmelsesbeslutningen av 1917 for stillingen som vaktmester ved statens eiendommer på Petersborg opheves fra 1 juli 1934.
4. At beslutningen av 1930 om ophevelse av beslutningen om innlemmelse i Statens pensjonskasse av «magasinbetjenter i Marinens intendantur» endres til å lyde: «magasinbetjenter i Marinen» fra 1 juli 1934, idet dog endringen ikke gjøres gjeldende for de magasinbetjenter som efter 1 juli 1930 og til nevnte datum har vært ansatt i andre grener av Marinens administrasjon enn intendanturen og som således er optatt som medlemmer av Statens pensjonskasse.
5. At de tidligere innlemmelsesbeslutninger opheves for nedennevnte stillinger med den følge at personer som e f t e r det tidspunkt da innlemmelsesbeslutningen er ophevet får ansettelse i sådan stilling, i k k e blir medlemmer av pensjonskassen. Tjenestestillinger under:

Finansdepartementet.

Fra 1 juli 1934.

1. Stillingene som «de særskilte skatteopkrevere i Tønsberg, Skien og Kristiansand». (Innlemmelsesbeslutningen av 1924.) Fra 1 juli 1934.
2. Stillingen som vaktmester ved Trondhjems Stiftsgård. (Innlemmelsesbeslutningen av 1917.)

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved enkefru Anne Beate Christensen, født Dieseths testament av 28 februar 1912 oprettede «D y r l æ g e S. A. C h r i s t e n s e n o g h u s t r u A n n e B e a t e C h r i s t e n s e n f ø d t D i e s e t h s l e g a t» til Stor-Elvdal Barnehjem. 12 mai.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet til overlosen i det vestenfjelske distrikt, hvori uttales at efter kystlosreglementets § 1.3 skal bevidnelse for en kystloslærlings farvannskjennskap være undertegnet av vedkommende fartøis fører og 2 kystloser (kjentmenn). 12 mai.

Skriv frå Socialdepartementet. 14 mai.

Etter § 7 i jordmorlovi frå 19 desember 1898 fastset departementet at S k a f s å jordmordistrikt i Mo herad, Telemark fylke, vert inndrege og lagt til M o jordmordistrikt.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om forandring i politivedtekten for K o r n s t a d herred, Møre fylke. 16 mai.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om at den som i Ø r l a n d herred, Sør-Trøndelag fylke, gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, fra 1 juli 1934 å regne skal ha bevilling, og om vedtekt for herberge- og beverternæringen sammesteds. 16 mai.

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 19.

18 mai. **Kongelig kunngjøring** *) [1]) om avgift til statskassen av apotekenes omsetning.

Den som har fått bevilling til å drive et ikke salgbart apotek, enten i henhold til lov av 4 august 1909 med senere tilleggslover eller med plikt til å underkaste sig en ny apoteklovs bestemmelser, eller som frivillig har underkastet sig bestemmelsene om avgift, skal for budgettåret 1 juli 1934—30 juni 1935 svare avgift til statskassen av sin omsetning efter nedenstående regler:

§ 1.

1. De første kr. 50 000,00 av omsetningen skal være avgiftsfri.
2. Fra restbeløpet trekkes 25 pct. for frie handelsvarer m. v.
3. Av den tiloversblevne omsetning svares følgende avgifter:

Av	1ste	kr. 5000,00	(eller deler derav)	1 pct.
»	2net	» 5000,00	—»—	2 »
»	3dje	» 5000,00	—»—	3 »
»	4de	» 5000,00	—»—	4 »
»	5te	» 5000,00	—»—	5 »
»	6te	» 5000,00	—»—	6 »
»	7de	» 5000,00	—»—	7 »
»	overstigende omsetning			8 »

§ 2. Til et apoteks omsetning regnes alle beløp som er innkommet ved forhandling av varer, enten disse er gjenstand for apotekeres enehandel eller ikke. Dog blir ikke de beløp å medregne som er innkommet for varer som enten direkte eller gjennem mellemmenn forhandles til andre apotek.

Omsetning ved filialapotek og medikamentutsalg blir å beregne særskilt fra hovedapotek.

§ 3. Det departement som medisinalvesenet hører under, kan helt eller delvis frafalle avgiften for apotekere med hvem der er inngått eller inngåes overenskomst om avståelse av salgbare apotekprivilegier.

Departementet kan likeledes helt eller delvis frafalle avgiften, hvor det vilde falle særlig trykkende for vedkommende å utrede den samt avgift av omsetning av sukkersykemidlet insulin som foregår uten fortjeneste for apotekene.

§ 4. Avgiftsbeløp på mindre enn kr. 10,00 opkreves ikke.

---

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 19.

[1]) St.besl. 8 mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2051. Budgett-innst. S. nr. 160. St.tid. s. 1625—1627.

Kongelig kunngjøring *) [1]) om erleggelse av en ekstraordinær skatt til staten av formue for budgetterminen 1934—35. 18 mai.

§ 1. For budgett-terminen 1934—35 erlegges en ekstraordinær skatt til staten av formue efter følgende regler:

a. Personer (boer), som er skattepliktige efter lov om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue av 28 juli 1921 § 3 bokstav a og c, samt personer, som er skattepliktige efter samme paragrafs bokstav b, erlegger:

Av de første	kr.	125 000,00	intet.
» » næste	»	75 000,00	0,4 pct.
» » —	»	100 000,00	0,5 »
» » —	»	100 000,00	0,6 »
» » —	»	200 000,00	0,7 »
» » —	»	200 000,00	0,8 »
» » —	»	200 000,00	0,9 »
» » —	»	250 000,00	1,0 »
» » —	»	250 000,00	1,1 »
» » —	»	500 000,00	1,2 »
» » —	»	1 000 000,00	1,3 »
» » —	»	2 000 000,00	1,4 »
» » —	»	2 000 000,00	1,5 »
» » —	»	3 000 000,00	1,75 »
» » —	»	5 000 000,00	2,0 »
» » —	»	5 000 000,00	2,25 »
» » —	»	5 000 000,00	2,5 »
» » —	»	5 000 000,00	2,75 »
Av det overskytende beløp			3,0 »

b. Utenlandske selskaper og innretninger, som er skattepliktige efter lov om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue av 28 juli 1921 § 3 bokstav b, erlegger 0,5 pct. av formuens samlede beløp.

c. Den skatt på formue, som fremkommer efter foranstående satser, nedsettes derpå med firti av hundre.

Skatt ilignes kun, forsåvidt skattebeløpet for den enkelte skattepliktige utgjør minst kr. 4,00. Omberegning av skatt efter avgjørelse av ankenevnden (lov av 28 juli 1921 § 19) finner alene sted, når avgjørelsen for den enkelte skattepliktige bevirker en forandring i skatten på minst kr. 10,00.

§ 2. For øvrig kommer til anvendelse bestemmelsene

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 19.

[1]) St.besl. 8 mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2002. Budgett-innst. S. nr. 148. St.tid. s. 1615—1616.

18 mai. i skattelovene for landet og for byene av 18 august 1911 med tilleggslover samt i lov av 28 juli 1921 om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue med tilleggslover.

§ 3. Forsåvidt for nogen skattepliktig det samlede ham ilagte skattebeløp til stat og kommune efter ligningen (i tilfelle klagebehandlingen) for 1934—35 ved utskrivningen av ekstraordinær formuesskatt efter foranstående bestemmelser bringes til å overstige 75 pct. av den antatte inntekt ved statsskattligningen, blir på andragende den ekstraordinære formuesskatt å nedsette, i tilfelle å frafalle, i den utstrekning hvori den overstiger nevnte grense. Andragende som her nevnt inngis til og avgjøres av ankenevnden for den ekstraordinære formuesskatt.

§ 4. Denne skattebeslutning trer i kraft straks.

18 mai. **Kongelig kunngjøring** *) [1]) om avgift til statskassen av stempelpliktige dokumenter samt stempelavgift av spillekort i budgetterminen 1 juli 1934 til 30 juni 1935.

Post 1.

I budgett-terminen 1 juli 1934 til 30 juni 1935 svares stempelavgift til statskassen av de i lov om stemplet papir av 9 august 1839 § 2 og i tilleggslover av 11 april 1885 § 8, jfr. lov av 24 juni 1915 nr. 3, 17 mars 1902 § 1, 8 juni 1907 § 4, 26 juni 1914, 24 juni 1915 nr. 4 § 1, 9 juni 1916 nr. 4 § 1 og 18 juli 1917 nr. 2 § 1 omhandlede dokumenter samt av dokumenter, omhandlet i andre lover, som plikter den for visse nummer i tariffen for stempelpapir opførte avgift, efter følgende satser:

a. av veksler:

kr. 0,10	når pålydendet er			inntil kr.		200
- 0,20	—»—	over kr.	200	—	-	400
- 0,30	—»—	— -	400	—	-	600
- 0,40	—»—	— -	600	—	-	800
- 0,50	—»—	— -	800	—	-	1000
- 0,60	—»—	— -	1000	—	-	1200
- 0,70	—»—	— -	1200	—	-	1400
- 0,80	—»—	— -	1400	—	-	1600
- 0,90	—»—	— -	1600	—	-	1800
- 1,00	—»—	— -	1800	—	-	2000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 19.

[1]) St.besl. 8 mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2031 og 2032. Budgettinnst. S. nr. 159. St.tid. s. 1622—1625.

b. av vekselobligasjoner, hvis pålydende beløp er over kr. 5000: 18 mai.

kr. 3,00 når pålydendet er inntil kr. 6000
- 3,50 —»— over kr. 6000 — - 7000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

c. av firmaanmeldelser fra innenlandsk aktieselskap eller kommandittaktieselskap:

kr. 1,00 for hvert 100 kroner eller del derav, som aktiekapitalen utgjør;

d. av forsikringskontrakter (poliser):

1. av kontrakter om transport- og sjøforsikring for varer og gjenstander, derunder skib, med undtagelse av kontrakter, hvorved forsikring overtas mot krigsfare av den ved lov av 21 august 1914, jfr. lov av 16 juli 1915, oprettede gjensidige krigsforsikring for norske fartøier:

Kr. 0,10 av hvert 1000 kroner eller del derav, som forsikringen lyder på, når den gjelder en bestemt transport eller reise eller en tid av inntil 6 måneder, og ellers kr. 0,20 for hvert 1000 kroner eller del derav, som forsikringen lyder på;

2. av kontrakter om andre arter forsikringer med undtagelse av livsforsikring, ulykkesforsikring, brandforsikring og husdyrforsikring:
kr. 0,10 av hver kontrakt;

e. av sluttsedler ved omsetning:

1. av aktier:

kr. 0,50	når sluttsedlens pålydende er			inntil kr.	100
- 1,00	—»—	over kr.	100	— -	200
- 1,50	—»—	— -	200	— -	300
- 2,00	—»—	— -	300	— -	400
- 3,00	—»—	— -	400	— -	600
- 4,00	—»—	— -	600	— -	800
- 5,00	—»—	— -	800	— -	1000
- 6,00	—»—	— -	1000	— -	1200
- 8,00	—»—	— -	1200	— -	1600
- 10,00	—»—	— -	1600	— -	2000

og når pålydendet er større, kr. 5,00 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

18 mai. 2. av obligasjoner:

kr.	0,05	når sluttsedlens pålydende er			inntil kr.		100
-	0,10	—»—	over kr.	100	—	-	200
-	0,15	—»—	—	200	—	-	300
-	0,20	—»—	—	300	—	-	400
-	0,25	—»—	—	400	—	-	500
-	0,50	—»—	—	500	—	-	1000
-	0,75	—»—	—	1000	—	-	1500
-	1,00	—»—	—	1500	—	-	2000
-	1,25	—»—	—	2000	—	-	2500
-	1,50	—»—	—	2500	—	-	3000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

f. av dokumenter angående overdragelse av fast eiendom eller bruksrett over fast eiendom eller stående ydelse av fast eiendom samt av dokumenter, som plikter den for visse nummer i stempelpapirtariffen opførte avgift, efter følgende

tariff for stempelpapir:

Nr.	1	til kr.	0,50	for dokument med pålydende av inntil kr.		50			
-	2	-	1,00	over	-	50	inntil	kr.	100
-	3	-	1,50	—	-	100	—	-	150
-	4	-	2,50	—	-	150	—	-	250
-	5	-	5	—	-	250	—	-	500
-	6	-	10	—	-	500	—	-	1 000
-	7	-	15	—	-	1 000	—	-	1 500
-	8	-	20	—	-	1 500	—	-	2 000
-	9	-	25	—	-	2 000	—	-	2 500
-	10	-	30	—	-	2 500	—	-	3 000
-	11	-	35	—	-	3 000	—	-	3 500
-	12	-	40	—	-	3 500	—	-	4 000
-	13	-	45	—	-	4 000	—	-	4 500
-	14	-	50	—	-	4 500	—	-	5 000
-	15	-	55	—	-	5 000	—	-	5 500
-	16	-	60	—	-	5 500	—	-	6 000
-	17	-	65	—	-	6 000	—	-	6 500
-	18	-	70	—	-	6 500	—	-	7 000
-	19	-	75	—	-	7 000	—	-	7 500
-	20	-	80	—	-	7 500	—	-	8 000
-	21	-	85	—	-	8 000	—	-	8 500
-	22	-	90	—	-	8 500	—	-	9 000
-	23	-	95	—	-	9 000	—	-	9 500

Nr. 24 til kr. 100 for dokument med pålydende av 18 mai.

over	kr.	9 500	inntil	kr.	10 000		
- 25 -	- 110	—	-	10 000	—	-	11 000
- 26 -	- 120	—	-	11 000	—	-	12 000
- 27 -	- 130	—	-	12 000	—	-	13 000
- 28 -	- 140	—	-	13 000	—	-	14 000
- 29 -	- 150	—	-	14 000	—	-	15 000
- 30 -	- 160	—	-	15 000	—	-	16 000
- 31 -	- 170	—	-	16 000	—	-	17 000
- 32 -	- 180	—	-	17 000	—	-	18 000
- 33 -	- 190	—	-	18 000	—	-	19 000
- 34 -	- 200	—	-	19 000	—	-	20 000
- 35 -	- 215	—	-	20 000	—	-	21 500
- 36 -	- 230	—	-	21 500	—	-	23 000
- 37 -	- 245	—	-	23 000	—	-	24 500
- 38 -	- 260	—	-	24 500	—	-	26 000
- 39 -	- 275	—	-	26 000	—	-	27 500
- 40 -	- 290	—	-	27 500	—	-	29 000
- 41 -	- 305	—	-	29 000	—	-	30 500
- 42 -	- 320	—	-	30 500	—	-	32 000
- 43 -	- 340	—	-	32 000	—	-	34 000
- 44 -	- 360	—	-	34 000	—	-	36 000
- 45 -	- 380	—	-	36 000	—	-	38 000
- 46 -	- 400	—	-	38 000	—	-	40 000
- 47 -	- 420	—	-	40 000	—	-	42 000
- 48 -	- 440	—	-	42 000	—	-	44 000
- 49 -	- 465	—	-	44 000	—	-	46 500
- 50 -	- 490	—	-	46 500	—	-	49 000
- 51 -	- 515	—	-	49 000	—	-	51 500
- 52 -	- 540	—	-	51 500	—	-	54 000
- 53 -	- 570	—	-	54 000	—	-	57 000
- 54 -	- 600	—	-	57 000	—	-	60 000
- 55 -	- 630	—	-	60 000	—	-	63 000
- 56 -	- 660	—	-	63 000	—	-	66 000
- 57 -	- 695	—	-	66 000	—	-	69 500
- 58 -	- 730	—	-	69 500	—	-	73 000
- 59 -	- 765	—	-	73 000	—	-	76 500
- 60 -	- 800	—	-	76 500	—	-	80 000
- 61 -	- 840	—	-	80 000	—	-	84 000
- 62 -	- 880	—	-	84 000	—	-	88 000
- 63 -	- 920	—	-	88 000	—	-	92 000
- 64 -	- 960	—	-	92 000	—	-	96 000
- 65 -	- 1 000	—	-	96 000	—	-	100 000
- 66 -	- 1 060	—	-	100 000	—	-	106 000
- 67 -	- 1 120	—	-	106 000	—	-	112 000

18 mai. Nr. 68 til kr. 1 180 for dokument med pålydende av

		over		inntil	
			kr. 112 000		kr. 118 000
- 69 -	- 1 240	—	- 118 000	—	- 124 000
- 70 -	- 1 300	—	- 124 000	—	- 130 000
- 71 -	- 1 360	—	- 130 000	—	- 136 000
- 72 -	- 1 420	—	- 136 000	—	- 142 000
- 73 -	- 1 480	—	- 142 000	—	- 148 000
- 74 -	- 1 540	—	- 148 000	—	- 154 000
- 75 -	- 1 600	—	- 154 000	—	- 160 000
- 76 -	- 1 680	—	- 160 000	—	- 168 000
- 77 -	- 1 760	—	- 168 000	—	- 176 000
- 78 -	- 1 840	—	- 176 000	—	- 184 000
- 79 -	- 1 920	—	- 184 000	—	- 192 000
- 80 -	- 2 000	—	- 192 000	—	- 200 000
- 81 -	- 2 100	—	- 200 000	—	- 210 000
- 82 -	- 2 200	—	- 210 000	—	- 220 000
- 83 -	- 2 300	—	- 220 000	—	- 230 000
- 84 -	- 2 400	—	- 230 000	—	- 240 000
- 85 -	- 2 500	—	- 240 000	—	- 250 000
- 86 -	- 2 600	—	- 250 000	—	- 260 000
- 87 -	- 2 700	—	- 260 000	—	- 270 000
- 88 -	- 2 800	—	- 270 000	—	- 280 000
- 89 -	- 2 900	—	- 280 000	—	- 290 000
- 90 -	- 3 000	—	- 290 000	—	- 300 000
- 91 -	- 3 100	—	- 300 000	—	- 310 000
- 92 -	- 3 250	—	- 310 000	—	- 325 000
- 93 -	- 3 400	—	- 325 000	—	- 340 000
- 94 -	- 3 550	—	- 340 000	—	- 355 000
- 95 -	- 3 700	—	- 355 000	—	- 370 000
- 96 -	- 3 850	—	- 370 000	—	- 385 000
- 97 -	- 4 000	—	- 385 000	—	- 400 000
- 98 -	- 4 200	—	- 400 000	—	- 420 000
- 99 -	- 4 400	—	- 420 000	—	- 440 000
- 100 -	- 4 650	—	- 440 000	—	- 465 000
- 101 -	- 4 900	—	- 465 000	—	- 490 000
- 102 -	- 5 150	—	- 490 000	—	- 515 000
- 103 -	- 5 400	—	- 515 000	—	- 540 000
- 104 -	- 5 700	—	- 540 000	—	- 570 000
- 105 -	- 6 000	—	- 570 000	—	- 600 000
- 106 -	- 6 300	—	- 600 000	—	- 630 000
- 107 -	- 6 600	—	- 630 000	—	- 660 000
- 108 -	- 6 950	—	- 660 000	—	- 695 000
- 109 -	- 7 300	—	- 695 000	—	- 730 000
- 110 -	- 7 650	—	- 730 000	—	- 765 000
- 111 -	- 8 000	—	- 765 000	—	- 800 000

Nr. 112 til kr. 8 400 for dokument med pålydende av over kr. 800 000 inntil kr. 840 000
- 113 - - 8 800 — - 840 000 — - 880 000
- 114 - - 9 200 — - 880 000 — - 920 000
- 115 - - 9 600 — - 920 000 — - 960 000
- 116 - - 10 000 — - 960 000 — - 1 000 000
- 117 - - 10 500 — - 1 000 000 — - 1 050 000
- 118 - - 11 000 — - 1 050 000 — - 1 100 000

og så fremdeles ytterligere kr. 500 for hvert 50 000 kroner eller del derav som summen er høiere enn kr. 1 100 000. 18 mai.

Post 2.

I samme budgett-termin erlegges stempelavgift til statskassen av spillekort med kr. 1,25 for hvert spill.

Spillekort, som utføres til utlandet eller leveres til bruk på Svalbard eller Jan Mayen under befølgelse av den kontroll, som bestemmes av Finans- og tolldepartementet, er fritatt for stempelavgift.

Kongelig kunngjøring *) [1]) om skatt til statskassen av motorvogner samt av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. for budgetterminen 1 juli 1934 til 30 juni 1935. 18 mai.

For budgett-terminen fra 1 juli 1934 til 30 juni 1935 erlegges skatt til statskassen av motorvogner samt av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. efter følgende regler:

A. For motorvogner erlegges:

2 av hundre av de første kr. 4000 — eller deler derav — av vognens verdi.

4 av hundre av de næste kr. 3000 av verdien — eller deler derav.

6 av hundre av de næste kr. 3000 av verdien — eller deler derav.

10 av hundre av de næste kr. 3000 av verdien — eller deler derav.

15 av hundre av overskytende beløp.

B. Av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. erlegges:

I. For kinematograffremvisninger: 10 av hundre av inngangspengenes samlede beløp.

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 19.
[1]) St.besl. 8 mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2003. Budgett-innst. S. nr. 149. St.tid. S. 1616—1617.

18 mai. II. For konserter, hvorved utenlandsk kunstner medvirker: 8 av hundre av inngangspengenes samlede beløp.

III. For andre forestillinger og fremvisninger m. v.: 12 av hundre av inngangspengenes samlede beløp.

C. For kinematograffremvisninger kan Finansdepartementet, når filmen er norsk, optatt av norsk selskap, nedsette skatten i forhold til den økning av filmleien som Kommunale kinematografers landsforbund innrømmer, dog ikke under 5 %.

18 mai. **Kongelig kunngjøring** *) [1]) om skatt til statskassen av fortæring på bevertningssteder for budgetterminen 1 juli 1934—30 juni 1935.

«For budgetterminen fra 1 juli 1934—30 juni 1935 erlegges til statskassen skatt av fortæring på bevertningssteder i overensstemmelse med lov av 18 mars 1925 med tilleggslov av 22 april 1932.

Skatten erlegges med 10 % av fortæringens kostende og beregnes av 10/11 av den samlede omsetnings beløp.

I omsetningens beløp medregnes skatten enten denne er innbefattet i prisen (som forhøielse) eller er særskilt opkrevet eller opført i utstedte regninger.»

18 mai. **Kongelig resolusjon.**

1. Det tillates at der opføres en ny sognekirke for Olden sogn i Innvik prestegjeld i Bjørgvin bispedømme på en dertil utsett 2 mål stor tomt av gården Brynestad gnr. 8 bnr. 1 og 3 i alt vesentlig efter en av arkitekt D. J. Muri utarbeidet plan under iakttagelse av de av Statens bygningsinspektør fremsatte bemerkninger ved planen.

   Bjørgvin stiftsdireksjon bemyndiges til å samtykke i mindre vesentlige endringer ved planen, om sådanne under arbeidets gang måtte vise sig ønskelige eller nødvendige.

2. Olden sognestyres vedtak av 18 oktober 1933 om for fremtiden å vedlikeholde den gamle sognekirke for Olden sogn approberes i henhold til landskommunelovens § 46.

18 mai. **Kongelig resolusjon** *).

I. I henhold til § 1 i lov av 2 juli 1921 um rett til å setja forbod mot byggjing eller verksemd som skjemmer offentlege minnesmerke forbydes det å bygge på eller drive virksomhet av nogen som helst art på gnr. 53 bnr. 64

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 19.

[1]) St.besl. 8 mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2023. Budgett-innst. S. nr. 157. St.tid. s. 1621.

i Eidskog herred utgjørende grunnen omkring støtten ved Skotterud til minne om oberstløitnant Krebs og hans avdelingers kamp i 1814. 18 mai.

II. De bygg og tilstellinger som er på nevnte grunn blir å fjerne, og en gangvei som fører over eiendommen blir å nedlegge.

Kongelig resolusjon *) om forandring i de almindelige helseforskrifter for Haugesund og i de for byen gjeldende særskilte forskrifter angående melk. 18 mai.

Kongelig resolusjon *). 18 mai.

1. Hvert år tirsdag og onsdag i den uke i september måned da Kongsberg heste- og kvegmarked holdes, blir der fra og med året 1935 avholdt en femarknad i Seljord.
2. På marknaden må der alene omsettes fe og andre varer og gjenstander til hvis forhandling ingen særskilt handelsberettigelse utkreves.

Skriv** frå Socialdepartementet um at den som i Ullensvang herad, Hordaland fylke, gjer seg ei næring av å driva herbyrge eller servering av mat og drykk, frå 18 juni d. å. skal ha løyve til det. 18 mai.

Skrivelse fra Handelsdepartementet. 18 mai.

Klasseinndeling for kostgodtgjørelse.

I henhold til den bemyndigelse som er gitt nærværende departement ved kongelig resolusjon av 30 mars 1928, bestemmes:

2net ledd i anmerkningen i Handelsdepartementets bestemmelse av 6 juli 1931 angående klasseinndeling med hensyn til kostgodtgjørelse under Forsvarsdepartementet skal lyde:

«Personell av 2nen klasse som beordres til reiser utenfor det divisjons- (kommando-) distrikt som de tjenstgjør i (1. og 2. divisjons distrikter regnes under ett), kan beregne kostgodtgjørelse som for 1ste klasse bestemt for hele reisens varighet.»

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Starts- og utdannelsesfond for vanføre». 19 mai.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Vanføre barns fond». 19 mai.

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 19.
**) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste deild nr. 19.

22 mai. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet til overlosen i det sønnenfjelske distrikt.

Et fartøi var på reise fra Kjøbenhavn til Amerika og anløp Kristiansand for å proviantere. Ifølge loslovens § 2.5 er et sådant anløp fritatt for losplikt.

Under opholdet i Kristiansand forsøkte en del av mannskapet å smugle iland tollbare varer. Departementet antok at dette ikke medførte losplikt for fartøiet, jfr. skrivelse av 21 september 1932, inntatt i Lovtidende for 1932 side 511.

23 mai. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Kvikne herred, Hedmark fylke.

23 mai. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Røyken herred, Buskerud fylke, og om kinematografvedtekt for samme herred.

23 mai. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Nøtterøy herred, Vestfold fylke.

23 mai. **Skriv** **) frå Justisdepartementet um nye politivedtekter for Askøy herad, Hordaland fylke.

23 mai. **Skriv** **) frå Justisdepartementet um politivedtekt for Hosanger herad, Hordaland fylke.

23 mai. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Skaun herred, Sør-Trøndelag fylke.

23 mai. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Børsa herred, Sør-Trøndelag fylke.

23 mai. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring i politivedtekten for Overhalla herred, Nord-Trøndelag fylke.

23 mai. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Nordfold herred, Nordland fylke.

23 mai. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Øksnes herred, Nordland fylke.

23 mai. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om forandring i bygningsvedtektene for Drammen.

23 mai. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet. I henhold til § 17,2 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 godkjennes en av Tromsø formannskap i møte 23 april 1934 vedtatt instruks for bygningschefen i Tromsø.

---

*) Kunngj. 26 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 20.
**) Kunngj. 26 mai i Lovtid. 1ste deild nr. 20.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en overrettssakfører, hvori uttales at tilbakeskjøtning til tidligere eiers svigersønn som lever i formuefellesskap med tidligere eiers datter antas fritatt for stempelavgift, såfremt vilkårene ellers for en avgiftsfri tilbakeskjøtning foreligger i henhold til kongelig resolusjon 18 november 1932. 23 mai.

Nevnte resolusjon finner kun anvendelse ved tvangsauksjonssalg. Ved underhåndssalg fra pantedebitors konkursbo til debitors datter, eventuelt hennes ektefelle, inntrer ikke stempelfrihet i henhold til nevnte resolusjon av 18 november 1932.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær er den internasjonale overenskomst *) om stempelavgift på vekselrettens område, Genève 7 juni 1930, blitt tiltrådt av Storbritannia og Nord-Irland. Tiltredelsen blev innregistrert i Folkeforbundets sekretariat 18 april 1934. Den omfatter ikke de britiske kolonier, protektorater og mandatland. 24 mai.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den britiske legasjon har Estland tiltrådt den internasjonale overenskomst **) om lastelinjer, London 5 juli 1930, med virkning fra 17 juni 1934. 24 mai.

Skrivelse ***) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av piggtråd i gjerde i Oslo. 24 mai.

Stortingsbeslutning †) om bemyndigelse til å utferdige statskasseveksler. 25 mai.

A.

Stortinget samtykker i:

I.

At der optas lån for statskassens regning ved utferdigelse av statskasseveksler løpende i inntil 6 måneder. Finansdepartementet fastsetter statskassevekslenes størrelse og form, samt tidspunktet for utstedelsen. Det samlede pålydende av de statskasseveksler som til enhver tid er i omløp må ikke uten Stortingets samtykke overstige 40 mill. kroner.

---

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 3 for 1934 s. 81 og 192 flg.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 7 for 1932 s. 734 flg.
***) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.
†) Se St.prp. nr. 46. Innst. S. nr. 97. St.tid. s. 1752—1771.

25 mai. II.

At der for statskassens regning også for øvrig optas de midlertidige lån som måtte tiltrenges i den daglige statshusholdning.

B.

Stortingets beslutning av 2 april 1925 opheves.

C.

— — — — —

25 mai. **Kongelig resolusjon.** Det ulønte vicekonsulat i Canton omdannes til ulønt konsulat med distrikt som hittil omfattende provinsene Kwangtung og Kwangsi undtagen byen Swatow.

25 mai. **Kongelig resolusjon.** Socialdepartementet bemyndiges til inntil videre å treffe avgjørelse med hensyn til søknader om tillatelse til å innføre varer som er gjenstand for apotekenes enehandel i detalj. ..

25 mai. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den italienske legasjon er overenskomst *) om oprettelse av et internasjonalt sundhetsbyrå i Paris, Rom 9 desember 1907, tiltrådt av de italienske kolonier (Tripolitania, Erytrea, Kyrenaika og Italiensk Somalia). De nevnte kolonier har bedt sig opført som fellesgruppe innen 6. bidragsgruppe. Tiltredelsen har virkning fra 1 april 1934.

26 mai. **Skrivelse** til Socialdepartementet til fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

I den i Lovtidendes 2nen avdeling gjengitte skrivelse til hr. fylkesmannen av 20 september 1933 om forpleiningskontrakt for en offentlig forpleiet sinnssyk bemerket departementet bl. a., at forpleiningsgodtgjørelsen i Buskerud synes å ligge adskillig høiere enn i Trøndelag. I den anledning har fylkesmannen i Buskerud anmodet departementet om å gjøre Dem kjent med følgende uttalelse fra fylkeslægen av 11 desember ifjor:

«I anledning av Socialdepartementets bemerkning om at forpleiningsgodtgjørelsen i Buskerud synes å ligge adskillig høiere enn i Trøndelag, så har dette sin riktighet og det beror neppe bare på de stedlige forhold.

Der forpleies i Lierkoloniene en rekke patienter som er

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 3 for 1913 s. 23 flg.

så vidt vanskelige, at de kun kan sammenlignes med asyl- 26 mai.
patienter og ikke med de patienter som vanlig settes i familiepleie. Kolonisystemet i Lier er opbygget gjennem en årrekke av spesialkyndige læger, der er opdratt en rekke øvede forpleiere som i sine kolonier uten fare og uten skade kan klare disse tildels vanskelige patienter, som herved opnår en langt større frihet enn de kunde få på et asyl.

Videre er der i Lierkoloniene et stadig sakkyndig lægetilsyn samt en fast inspektrise som reiser fra koloni til koloni og tilbringer 2—3 dager på hvert sted, dels for å bli kjent med patientene dels for å kontrollere i detalj stellet, og spesielt kostholdet.

Jeg tror derfor det vil være en feil uten videre å sammenligne disse kolonier med de vanlige landsens forpleiningssteder.

Skal der trekkes noen sammenligning må Lier-koloniene nærmest bli å sammenligne, hvad patientenes kvalitet angår, med asyler, og det sier sig da selv at godtgjørelsen her må ligge noe høiere enn i den vanlige familiepleie. Personlig synes jeg at godtgjørelsen ved de siste reduksjoner nærmer sig et minimum, en ytterligere senkning kan neppe skje, uten å skade kolonienes kvalitet og dermed patientene.»

Medisinaldirektøren har erklært sig enig med fylkeslægen og tilføiet at han ved den årlige gjennemgåelse av innberetningene om privatforpleiede sinnssyke i Buskerud fylke ved flere anledninger har godtatt relativt høie godtgjørelser ut fra et lignende resonnement. Det er faktisk så at man ofte har valget mellem privatpleie i Lier eller asylinnleggelse, som jo blir betydelig dyrere.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet um forbod mot 26 mai.
havning med geit i skogmark i Haus herad, Hordaland fylke.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om at den stør- 26 mai.
ste tillatte hastighet for rutebilene på riksveien mellem Steinkjer bygrense og Namsbrua forhøies for biler, utstyrt med 4 hjuls bremser, til 60 km i timen.

Skrivelse fra Socialdepartementet til fylkesmannen i 28 mai.
Buskerud.

Medisinaldirektøren har uttalt:

«Det er forståelig at politifolkene i Drammen ikke finner å ville utføre overtidsarbeide for en lavere time-

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 21.
**) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

28 mai. betaling enn de fastsatte satser, særlig når det gjelder så anstrengende og for dem uvant ekstraarbeide som vakthold over urolige sinnssyke. En timebetaling på kr. 2.50 er det i og for sig intet å si på, men de totale utgifter til vakthold blir med en sådan timebetaling ofte temmelig store og ligger betydelig over hvad utdannede sykepleiere og pleiersker får for tilsvarende arbeide. Et sådant vakthold er dessuten å foretrekke fremfor et vakthold utført av politifolk.

Politimesteren i Drammen bør gjøres opmerksom herpå.

Ved henvendelse til direktør Grimsgård, Lier asyl, vil antagelig politimesteren få anvisning på øvede pleiere, bosittende i Lier, som vil være villige til å overta vaktholdet over sinnssyke i Drammens politikammer mot en rimelig betaling.

For politifolkene vilde det formentlig bare bli opfattet som en lettelse å bli fritatt for dette ekstraarbeide. Noen vesentlige ulemper skulde det heller ikke medføre å bruke utenforstående folk til vakthold i politiarresten, forutsatt at disse helt underordner sig politimesterens bestemmelser.

Det bør for øvrig innskjerpes at politiet alltid straks skal tilkalle læge, som så skal avgjøre i hvor stor utstrekning vakthold er nødvendig, og som også ofte vil kunne gi anvisning på behandling med sovemidler o. l. som kan gjøre vaktholdet enklere.»

Man henviser hertil.

28 mai. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet.

I medhold av § 47 i lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 således som denne bestemmelse nu lyder efter lov av 31 mars 1933, jfr. kongelig resolusjon av 4 mai 1934, har Landbruksdepartementet under 28 mai 1934 fastsatt følgende bestemmelser om plikt til å avgi opgaver til bruk for statistikken vedrørende laks- og sjøørretfiskeriene:

I.

Fiskeristyret eller hvor sådant ikke er anordnet vedkommende lensmann (i by politimester) kan for sitt distrikt eller del derav gi pålegg om at enhver som i årets løp har fisket laks eller sjøørret skal innen utgangen av oktober måned sende skriftlig opgave over utbyttet av fangsten til den myndighet som har utferdiget pålegget.

Det kan kreves at opgaven skal inneholde:

a) fiskerens fulle navn og bopel,

b) opgave — særskilt for laks og sjøørret — over fangstens vekt og bruttoverdi samt over antall laks,

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

c) oplysning om fangsten er foregått i sjøen eller i elv samt i førstnevnte tilfelle herredets, i sistnevnte også elvens navn, 28 mai.
d) antall og art av de til fangsten benyttede redskaper samt oplysning om fangstens fordeling på de forskjellige redskaper,
e) opgave over leiesummens størrelse forsåvidt fisket er leiet.

II.

Enhver som i sin bedrift omsetter eller forbruker laks og sjøørret er pliktig til på forespørsel fra fiskeristyre eller hvor sådant ikke er anordnet fra lensmannen (i by politimesteren) å meddele følgende oplysninger om de innen distriktet foretatte kjøp:

a) vekt av innkjøpt laks og sjøørret, særskilt for hver art,
b) av hvem fisken er kjøpt og til hvilken pris,
c) om fisken er fanget i sjøen eller i elv, i førstnevnte tilfelle skal herredets, i sistnevnte tilfelle elvens navn opgis.

De foran nevnte opgaver skal avgis innen 1 måned efter begjæringens mottagelse.

III.

Undlatelse av å meddele påbudt opgave samt avgivelse av uriktig opgave er belagt med straff.

Skrivelse fra Poststyret. 28 mai.

Ved avstemning mellem poststyrene i Verdenspostforeningen er bestemt at «T u r q u i e» (Tyrkia) skal strykes under 1ste klasse og opføres under 3dje klasse efter «Tchecoslovaquie» (Tsjekkoslovakia) i ekspedisjonsreglementet til den i London vedtatte Verdenspostkonvensjon *).

Den nye klassifikasjon skal ha virkning fra 1 januar 1933, mens den formelle endring i ekspedisjonsreglementets artikkel 92 først blir gjeldende fra 17 august 1934.

Stortingsbeslutning **) om forandring i lønnsregulativene. 29 mai.

A.

Forandring i lønnsregulativet for de offentlige tjenestemenn m. v.

I.

Det almindelige lønnsregulativ.

Regjeringen og departementene.

Under satsen: kr. 4 950,00 med 3 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 300,00
opføres: kasseinspektør i Finansdepartementet.

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 6 for 1930 s. 117 flg.
**) Se St.prp. nr. 43. Innst. S. nr. 103 og 113. St.tid. s. 1852—1862.

29 mai.

Kirkedepartementet.

Universitetet.

Under satsen: kr. 2 350,00 med 3 alderstillegg av kr. 225,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 025,00

utgår: kontorassistent ved Norges tannlægehøiskole

og opføres benevnt «kontor- og kassererassistent» under satsen: kr. 2 350,00 med 4 alderstillegg av kr. 275,00 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 450,00.

Døve-, blinde- og åndssvakeskoler.

Under satsen: kr. 2 950,00 med 3 alderstillegg av kr. 275,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 775,00

opføres: overpleier ved fru Hjorths pleiehjem.

Tekniske skoler m. v.

Under ny sats: kr. 4 500,00 med 2 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 5 400,00

opføres: sekretær ved Oslo fag- og forskoler.

Under satsen: kr. 2 700,00 med 4 alderstillegg av kr. 275 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 800,00

opføres: laborant ved Oslo elementærtekniske skole.

Under satsen: kr. 3 500,00 med 4 alderstillegg av kr. 350,00, topplønn kr. 4 900,00

opføres: lærer ved praktisk håndverksskole (fag- og forskole).

Under satsen: kr. 3 150,00 med 5 alderstillegg av kr. 350,00, topplønn kr. 4 900,00

utgår: lærer ved praktisk håndverksskole (fag- og forskole).

Lønnsregulativet, Kirkedepartementet V, siste ledd, utgår.

Justisdepartementet.

Rettsvesenet m. v.

Byrettsdommer (herunder ekstraordinær) utgår under satsen: kr. 7 650,00 med 4 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 9 450,00

og opføres under ny sats: kr. 8 550,00 med 3 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 900,00.

Socialdepartementet

Medisinalvesenet.

Under satsen: kr. 2 350,00 med 3 alderstillegg av kr. 225,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 025,00

opføres: kontorassistent ved Centralanstalten for vanføre.

Under satsen: kr. 2 100,00 med 4 alderstillegg av kr. 225,00 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 000,00

forandres betegnelsen: «avdelingssøster og operasjonssøster ved medisinale anstalter» til: «avdelings-, operasjons-, poliklinikk- og røntgensøster ved medisinale anstalter og Centralanstalten for vanføre».

Samtidig utgår under satsen: kr. 2 100,00 med 4 alderstillegg av kr. 175,00 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 2 800,00: avdelingssøster ved Centralanstalten for vanføre.

Under satsen: kr. 1 800,00 med 2 alderstillegg av kr. 175,00 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 2 150,00

opføres: kontordame (og telefonistinne) ved Reitgjerdet asyl.

Handelsdepartementet. 29 mai.

Saltvannsfiskeriene m. v.

Under satsen: kr. 6 750,00 med 3 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 100,00
utgår: bestyrer av forsøksstasjon
og opføres under ny sats: kr. 6 750,00 med 4 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 8 550,00.

Havnevesenet.

Under satsen kr. 3 200,00 med 4 alderstillegg av kr. 350,00 efter 3, 6, 9 og 12 år utgår Teknisk assistent ved havnevesenet, og opføres under ny sats: kr. 3 200,00 med 5 alderstillegg av kr. 350,00 efter 3, 6, 9, 12 og 15 år.

Sjømannsskoler m. v.

Under satsen: kr. 3 150,00 uten alderstillegg
opføres: hjelpelærer i hel stilling ved Bergens stuertskole.

Landbruksdepartementet.

Rendriften.

Under ny sats: kr. 5 400,00 med 5 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 7 650,00
opføres: lappefoged i Finnmark.

Arbeidsdepartementet.

Veivesenet m. v.

Under satsen kr. 4 050,00 med 3 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 400,00
opføres: kasserer ved Veidirektoratet.

Finansdepartementet.

Kontrollen med tobakkbeskatningen m. m.

Under satsen: kr. 3 400,00 med 4 alderstillegg av kr. 275,00 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500,00
opføres: underkasserer og bokholder.

Forsvarsdepartementet.

A. *Landforsvaret.*

Hærens officerer m. v.

Under satsen: kr. 11 700,00
opføres: generalstabschef.
Under satsen: kr. 6 300,00 med 3 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 650,00
opføres: stabschef hos kommanderende general.
Stabschef hos kommanderende general får dessuten et årlig tillegg på kr. 900,00.
Under satsen: kr. 2 550,00 med 4 alderstillegg av kr. 175,00 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 250,00
opføres: garnisonerende hornblåser ved Krigsskolen.
Bestemmelsen:
«Avdelingschef, kaptein, adjoint og aspirant i Generalstaben får et tillegg av kr. 900,00»

29 mai. forandres til å lyde således:

«Generalstabschef, avdelingschef, kaptein og stabsadjutant i Generalstaben får et tillegg av kr. 900,00.»

Civilmilitære og civile tjenestemenn.

Satsen kr. 12 600,00 for generalkrigskommissær
forandres til: kr. 11 700,00.

Under satsen: kr. 5 400,00 med 3 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 750,00
opføres: hovedforvalter ved hærens munderingsmagasin.

Samtidig utgår under avsnittet «Hærens officerer m. v.» ved lønnsgruppen kr. 3 600,00 med 3 alderstillegg av kr. 450,00 tiraden: «Forvalter ved hærens munderingsmagasin får et tillegg av kr. 800,00.»

Under ny sats: kr. 3 300,00 med 6 alderstillegg av kr. 175,00 efter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 4 350,00
opføres: Garnisonerende formenn av forskjellig slags (våbensmedformann m. fl.), motormekaniker.

Under satsen: kr. 2 950,00 med 4 alderstillegg av kr. 275,00 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 050,00
opføres: arbeidsformann ved hærens sanitetsmagasin.

Hærens våbentekniske korps og flyvemaskinfabrikken.

Under satsen: kr. 9 000,00 med 1 alderstillegg av kr. 900,00 efter 3 år, topplønn kr. 9 900,00
utgår: kanonkontrollør og
opføres: næstkommanderende ved hærens våbentekniske korps.

Under satsen: kr. 8 100,00 med 2 alderstillegg av kr. 450,00, topplønn kr. 9 000,00
opføres: Teknisk kontorchef I.

Under satsen: kr. 6 300,00 med 3 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 650,00
opføres: teknisk kontorchef II.

Under satsen: kr. 4 500,00 med 3 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 850,00
opføres: løitnant ved administrasjonen ved hærens våbentekniske stab.

Bestemmelsen om et tillegg av kr. 450,00 til visse stillinger under satsen kr. 4 500,00 med 5 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 6 750,00, utvides til også å gjelde kaptein der tjenstgjør som instruksjonsofficer ved intendanturen.

B. *Sjøforsvaret.*

Marinen.

Under satsen: kr. 11 700,00
opføres: admiralstabschef.

Kanonkontrollør opføres under satsen: kr. 9 000,00 med 1 alderstillegg av kr. 900,00 efter 3 år, topplønn kr. 9 900,00, og utgår under satsen: kr. 5 850,00 med 3 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 200,00.

Bestemmelsen om et tillegg av kr. 450,00 til visse stillinger under satsen: kr. 4 500,00 med 5 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 6 750,00
utvides til også å gjelde kaptein ved marinestasjonen i Bergen og kaptein ved Ramsund marinedepot.

29 mai.

Kystartilleriet.

Under sats: kr. 1 900,00 med 4 alderstillegg av kr. 225,00 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 2 800,00
opføres: telefonekspeditør.

II.

Lønnsregulativet for tjenestemenn ved statsbanene.

De almindelige bestemmelsers § 8 skal herefter lyde således:
«Tellepenger tilståes efter Hovedstyrets nærmere bestemmelse i hvert enkelt tilfelle.»
Under avsnitt B inntas følgende bestemmelse:
«Lokomotivfyrbøteraspiranter som har tjenstgjort som aspiranter i minst 4 år (alder minst 22 år) tilståes en godtgjørelse av kr. 2,00 pr. arbeidet natt når de tjenstgjør som lokomotivpussere. Godtgjørelsen utbetales kun når vedkommende har arbeidet 3 klokketimer i tidsrummet kl. 21 til kl. 6.»

III.

De under I og II omhandlede regulativforandringer gjøres — forsåvidt de medfører lønnsforbedringer — ikke gjeldende overfor innehavere av vedkommende stillinger som måtte ha nektet å vedta den almindelige overenskomst med det offentlige om lønnsavkorting fra 1 juli 1933.

IV.

Bistillingsregulativet.

Kirkedepartementet.

Universitetet.

Lønnen for lektorer i engelsk, fransk og tysk fastsettes til kr. 4 500,00.

Socialdepartementet.

Lønnen for censor ved Kvinneklinikken i Oslo fastsettes til kr. 250,00.

Forsvarsdepartementet.

Landforsvaret.

Der opføres:
Regimentshornblåser (-trompeter), bataljonshornblåser (-trompeter), festningstrompeter, bøssemaker, instrumentmaker, hovslager og mekanikerformann (samtlige i distriktstjeneste): kr. 1 200,00 med 6 alderstillegg av kr. 150,00 efter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 2 100,00.
Hornblåser (trompeter) i distriktstjeneste: kr. 300,00 med 3 alderstillegg av kr. 120,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 660,00.

Sjøforsvaret.

Kystartilleriet.

Der opføres: Trompeter: kr. 300,00 med 3 alderstillegg av kr. 120,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 660,00.

V.

Regulativet av 4 juli 1933 om særlige tillegg til visse offentlige tjenestemenns regulativlønn.

Arbeidsdepartementet.

Tillegg til assistent ved veidirektorkontoret for utførelse av kassererforretninger kr. 900,00 utgår.

29 mai. *Forsvarsdepartementet.*

Hovedforvalter ved hærens munderingsmagasin for arbeide med salg av effekter fra magasinet kr. 1 000,00 utgår.

VI.

De under I, II, III, IV og V omhandlede forandringer gjøres gjeldende fra 1 juli 1934.

VII.

For budgett-terminen 1934—35 bevilges av statskassen til lønnsforbedringer:

Under kap.	222.	Norges tannlægehøiskole ..... kr.	190,00
»	315.	Byrettene ..... »	15 000,00
»	494.	Tilskudd til forsorg for vanføre ..... »	100,00
»	525.	Tilskudd til sjømanns-, maskinist- og stuertskoler m. v. ..... »	400,00
»	571.	Havnevesenet ..... »	1 050,00
»	1101.	Statsbanene ..... »	18 000,00
		Tilsammen kr.	34 740,00

VIII.

1. Sekretær ved Oslo fag- og forskoler, Chr. Rømming, innrømmes fra 1 juli 1934 en lønnsanciennitet med beregningsmessig utgangspunkt 1 juli 1931.
2. Laborant ved Oslo elementærtekniske skole, Johs. Forsdal, innrømmes fra 1 juli 1934 en lønnsanciennitet med beregningsmessig utgangspunkt 1 juli 1930.
3. Kontorassistent ved Centralanstalten for vanføre, frk. Ester Angell, innrømmes fra 1 juli 1934 en lønnsanciennitet med beregningsmessig utgangspunkt 1 juli 1931.
4. Kontordame (og telefonistinne) ved Reitgjerdet asyl, Solveig Hansen Krone, innrømmes fra 1 juli 1934 en lønnsanciennitet med beregningsmessig utgangspunkt 8 januar 1930.
5. W. Steenland innrømmes ved eventuell ansettelse som kasserer ved Veidirektoratet (1 juli 1934) en lønnsanciennitet med beregningsmessig utgangspunkt 1 juli 1928.

IX.

For de tjenestemenn ved Opstad tvangsarbeidshus, som er tillagt bolig m. v. i de nye tjenestemannsboliger dersteds fastsettes emolumentfradraget fra 1 juli 1934 og inntil videre til kr. 400,00 for familieleiligheter og kr. 150,00 for enkeltværelser.

Denne bestemmelse gjøres ikke gjeldende for tjenestemenn som måtte ha nektet å vedta den almindelige overenskomst med det offentlige om lønnsavkortning fra 1 juli 1933.

X.

Handelsdepartementet bemyndiges til for budgettåret 1934—35 å utbetale Telegrafstyrets kontorchefer, fullmektiger og sekretærer et midlertidig tillegg, idet de dog ikke i lønnsmessig henseende må stilles bedre enn tilsvarende stillinger i Poststyret og i departementskontorene for øvrig.

B. 29 mai.

I.

Det almindelige lønnsregulativ.

Finansdepartementet.

I avsnittet «Forskjellige stillinger» opføres under lønnssatsen kr. 2 350,00 med 4 alderstillegg à kr. 275,00 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 450,00: bud i Det statistiske Centralbyrå.

Stillingens innehaver Kaare M. Nilssen innrømmes fra 1 juli 1934 de to første alderstillegg som antecipert.

II.

Lønnsregulativet for tjenestemenn ved statsbanene.

Under satsen kr. 2 700,00 med 5 alderstillegg à kr. 175,00 efter 2, 4, 6, 8 og 12 år, topplønn kr. 3 575,00 opføres: Chauffør.

III.

Bistillingsregulativet.

Kirkedepartementet.

Lønnen for assistent i materiallære ved Norges tekniske høiskole fastsettes til kr. 2 000,00.

Forsvarsdepartementet, Marinen.

Lønnen for losoldermannen i Oslo fastsettes til kr. 6 000,00.

IV.

Ludvig Hellebø innrømmes ved eventuell konstitusjon som tegner I ved statsbanene 4 av stillingens alderstillegg som anteciperte.

V.

Forandringene gjøres gjeldende fra 1 juli 1934.

Stortingsbeslutning *) om pensjonsordning for funksjonærene ved Statens kornforretning og Vaksdal mølle. 29 mai.

I.

I medhold av § 2 i lov av 28 juli 1921 om Statens pensjonskasse bestemmes:

Fra 1 januar 1935 innlemmes i Statens pensjonskasse med innskuddsplikt følgende stillinger ved Statens kornforretning og Vaksdal mølle:

A. Ved Statens kornforretning:

1. Administrerende direktør,
2. Underdirektører,
3. Kontorchefer,
4. Ingeniører,
5. Fraktkontrollchef,
6. Befrakter,
7. Assurandør,
8. Inspektører,
9. Forsøksleder,
10. Regnskapsførere,
11. Kalkulatører,

*) Se St.prp. nr. 49. Innst. S. nr. 101. St.tid. s. 1862—1865.

29 mai.

12. Hovedbokholder,
13. Bokholdere,
14. Hovedkasserer,
15. Kasserere,
16. Arkivar,
17. Andre kontorfunksjonærer,
18. Revisjonschef,
19. Revisorer,
20. Assistent hos revisjonschefen,
21. Lagerchef,
22. Budchef,
23. Bestyrere ved kornmagasin,
24. Formenn,
25. Maskinister,
26. Assistent hos forsøksleder,
27. Telefondamer.

B. Ved Vaksdal mølle.

1. Disponent,
2. Souchef,
3. Avdelingschefer,
4. Møllebestyrer,
5. Driftsbestyrer,
6. Hovedbokholder,
7. Bokholder,
8. Hovedkasserer,
9. Kasserer,
10. Andre kontorfunksjonærer,
11. Hovedrevisor,
12. Reisende,
13. Inspektør,
14. Pakkhusforvalter,
15. Kjemiker,
16. Ekspeditør,
17. Telefondame,
18. Byselger,
19. Formenn,
20. Underformenn,
21. Laborant,
22. Undermøllemestere,
23. Bukserbåtfører,
24. Bukserbåtmaskinist.

II.

Aldersgrensene er 70 år for mannlige og 65 år for kvinnelige funksjonærer.

III.

For innlemmelsen gjelder følgende almindelige optagelsesvilkår:

a. Stillingens inntekt, mulige alderstillegg iberegnet, skal utgjøre minst kr. 1 000,00 årlig.
b. Stillingen besettes med minst 1 måneds gjensidig opsigelsesfrist.

c. Stillingens innehaver må finne sig i senere eventuelle forandringer i pensjonsloven og aldersgrensebestemmelsene. 29 mai.

For innlemmelsen gjelder for øvrig pensjonslovens almindelige bestemmelser, forsåvidt de ikke kommer i strid med nedenstående spesielle optagelsesvilkår:

a. Den premiereserve som ved innlemmelsen mangler for den fungerende bestand betales av de omhandlede bedrifter innen 1 juli 1935 med 4½ pct. renter av beløpene fra 1 januar 1935 til betaling skjer til Statens pensjonskasse efter dennes beregning.

b. Forsåvidt bedriftenes lønningsforhold eller andre forhold senere måtte bevirke at pensjonskassens ansvar derved forøkes eller forminskes, bestemmer Kongen med Stortingets samtykke, hvorvidt og i tilfelle på hvilken måte et sådant eventuelt misforhold skal utjevnes. De i denne anledning nødvendige beregninger utføres av pensjonskassen som, efter at bedriftene og det departement hvorunder de hører har uttalt sig, avgir innstilling til Socialdepartementet.

c. Nærmere detaljerte administrative bestemmelser vedkommende nærværende innlemmelsesbeslutning opstilles i skriftlig overenskomst mellem pensjonskassens styre på den ene side og de omhandlede bedrifters ledelse på den annen side. Denne overenskomst med senere eventuelle tilføielser og (eller) forandringer underkastes Socialdepartementets approbasjon.

d. Opstår det tvist angående forståelsen av den under c nevnte overenskomst eller angående noget annet spørsmål, som måtte reise sig i anledning av innlemmelsesbeslutningen, avgjøres saken med bindende virkning av Socialdepartementet.

e. Hvis de omhandlede bedrifter (eller nogen av dem) ophører med sin virksomhet eller deres organisasjon forandres uten at de fortsetter som statsinstitusjoner, skal funksjonærenes rett til medlemsskap i Statens pensjonskasse samtidig ophøre, idet nærværende innlemmelsesbeslutning i så fall automatisk annulleres.

Vartpenger av Statens pensjonskasse til funksjonærer, hvis medlemskap ophører av ovennevnte grunner, kan ikke bevilges.

f. Funksjonærer, ansatt i Statens kornforretning, som innlemmes fra 1 januar 1935, og som tidligere har vært ansatt i full post ved Statens provianteringsdirektorat eller nogen annen kriseinstitusjon og (eller) Statens kornkontor får sin tjenestetid ved disse institusjoner medregnet som pensjonsgivende tjenestetid ved beregningen av deres pensjonsrett efter nærværende innlemmelsesbeslutning. Funksjonærer som er ansatt i kornforretningen på grunn av sin tidligere utdannelse i korn- og melbranchen kan efter Socialdepartementets bestemmelse få inntil halvparten av den tidligere tjenestetid medregnet som pensjonsgivende tjenestetid.

Funksjonærer i Vaksdal mølle som innlemmes fra 1 januar 1935, og som tidligere har vært ansatt i full post ved møllen siden 1 desember 1916 eller senere, får denne sin tjenestetid medregnet som pensjonsgivende tjenestetid ved beregningen av deres pensjon efter nærværende innlemmelsesbeslutning. Hvis nogen funksjonær som innlemmes, har vært ansatt ved møllen i full post før 1 desember 1916, får vedkommende halvparten av sin tjenestetid før 1 desember 1916 medregnet som pensjonsgivende tjenestetid.

29 mai. IV.

At følgende tjenestemenn som innehavere av ovennevnte stillinger innlemmes i Statens pensjonskasse med de ovennevnte rettigheter og forpliktelser:

1. Tjenestemenn som ansettes efter det for vedkommende stillings innlemmelse ovenfor under I bestemte tidspunkt.
2. Tjenestemenn som er ansatt i forannevnte stillinger før nevnte tidspunkt.

29 mai. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til Finansdepartementet.

I anledning av det ærede departements skrivelse av 16 april d. å. angående lensmennenes skyssregninger skal man for medisinalvesenets vedkommende meddele at lensmennene kan komme til å foreta reiser i henhold til §§ 5 og 15 i lov av 16 mai 1860 om sundhetskommisjoner og om foranstaltninger i anledning av epidemiske og smittsomme sykdommer (jfr. lov nr. 15 av 6 juni 1930).

Ved reiser efter førstnevnte paragraf utredes utgiftene av vedkommende kommune. For reiser efter sistnevnte paragraf utredes skyss- og kostgodtgjørelse av staten og regningene anvises efter henstilling herfra.

Videre kan lensmennene få utføre reiser i henhold til de kongelige resolusjoner av 11 september 1925 om politiets befatning med farlige sinnssyke og andre sinnssyke efter lov om sinnssykes behandling og forpleining av 17 august 1848 § 10. Utgiftene ved disse reiser skal i første hånd utredes av stedets by- eller fylkeskommune; jfr. § 15 i førstnevnte resolusjon og § 10 i sistnevnte resolusjon.

29 mai. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om forandring av murtvangsgrensen ved Kampen skole i Stavanger.

29 mai. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om forbud mot motorvognkjøring på hovedveiene i Hamarøy herred, Nordland fylke, under teleløsning.

30 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Aldershjem for Lademoens menighet», Trondheim.

30 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Knud og Elisabeth Gaustads legat» til trengende innvånere av Stange som har hjemstavn i kommunen.

30 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «I. Grønningsæter og Hustru's Legat» oprettet ved gjensidig testament av 17 februar 1917 til fordel for Kristiansunds barnehjem.

---

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

Rundskrivelse fra Finansdepartementet til fylkesmennene. 30 mai.

Avgift av arveforskudd og gaver.

I rundskrivelse av 13 april d. å. har departementet redegjort for de forandringer i reglene om avgift av arveforskudd m. v., som er foretatt ved lov av 16 mars d. å., og for den nærmere forståelse av de nye bestemmelser.

Med hensyn til gjennemførelsen av den nye ordning skal departementet bemerke følgende:

Regelmessig vil oppebørselsbetjenten få sin kunnskap om ydede arveforskudd gjennem giverens anmeldelse av forskuddet. Endel eksemplarer av et av departementet fastsatt skjema, hvorefter forskuddsanmeldelse skal avgis (jfr. lovens § 5) medfølger denne rundskrivelse for å tilstilles oppebørselsbetjentene, som bes anmodet om å utdele til distriktets skifteforvaltere, lensmenn og skatteopkrevere passende antall skjemaer til gratis utlevering til personer, som måtte ønske det. Ny forsyning av skjemaer vil inntil videre kunne fås ved henvendelse til departementets 3. skattekontor.

Oppebørselsbetjenten har å prøve forskuddsanmeldelsens riktighet og fullstendighet i enhver henseende (lovens § 6). Herved får arveavgiftslovens § 22 om verdsettelse av formuesgjenstander, som ikke består i kontanter, § 23 om omkostningene ved takster og § 24 om foreløbig beregning og innfordring av avgift tilsvarende anvendelse. Både giver og mottager så vel som deres representanter plikter å meddele alle oplysninger, som oppebørselsbetjenten forlanger av hensyn til avgiftsberegningen. Oppebørselsbetjenten kan også forlange sig forelagt dokumenter, som måtte være av betydning for beregningen. Med hensyn til gjennemgåelsen av forskuddsanmeldelsene gjøres spesielt opmerksom på, at oppebørselsbetjenten, når overdragelse av forretning finner sted, bør undersøke, om denne kan antas ved oparbeidet kundekrets, forbindelser, renommé eller lignende fordel («goodwill») å ha en særlig verdi utover verdien av forretningens aktiva i sig selv.

Også når oppebørselsbetjenten på annen måte enn ved mottagelse av pliktig anmeldelse får kunnskap om nogen gave, hvorav der kan bli å svare arveavgift, vil han ha å anstille nærmere undersøkelser og i tilfelle forlange behørig anmeldelse avgitt. Det bemerkes, at departementet ved rundskrivelse av 11 mai d. å. har tilholdt samtlige ligningsnevnder (ligningsråd) å avgi innberetning til vedkommende oppebørselsbetjent, når de under ligningsarbeidet blir bekjent med

30 mai. ydede arveforskudd eller foretatte gavetransaksjoner — herunder så vel gaver mellem slektninger som gaver mellem ubeslektede og til legater, selskaper, foreninger eller andre institusjoner — eller med forhold, som kan tyde på, at nogen sådan gavetransaksjon har funnet sted. Innberetningen blir å avgi snarest mulig efterat forholdet er blitt vedkommende ligningsmyndighet bekjent, og denne har å meddele oppebørselsbetjenten de nærmere oplysninger, som han måtte ønske.

Ennvidere skal man herved be samtlige tinglysningsbetjenter anmodet om å underrette vedkommende oppebørselsbetjent, når det av noget overdragelsesdokument, som begjæres tinglyst eller stemplet, fremgår, at eiendom eller rettighet er overdratt uten vederlag eller mot et vederlag, som antas å stå i avgjort misforhold til verdien av det overdratte, forsåvidt det kan antas at der ved overdragelsen er ydet arveforskudd.

Undlatelse av å avgi behørig anmeldelse om arveforskudd eller meddele nødvendige oplysninger er straffbar, jfr. lovens § 8 og arveavgiftslovens § 34. Sådanne undlatelser blir å innberette til departementet, når de blir oppebørselsbetjenten bekjent.

Når anmeldelse er innkommet og i tilfelle nødvendige oplysninger innhentet, blir avgiften snarest mulig å utregne og yderen å meddele en beregning, som angir det avgiftspliktige beløp og den avgift, som skal erlegges. Samtidig har oppebørselsbetjenten å meddele fornøden underretning om når avgiften forfaller til betaling (jfr. lovens § 6, siste ledd, og § 7).

Efter lovens § 4 ansees gaver ikke som arveforskudd når de tilsammenlagt for hver enkelt arving ikke overstiger kr. 1000,00. Ydes gaver utover dette beløp, skal anmeldelse skje overensstemmende med de gjeldende regler. Med hensyn til avgiftsberegningen for sådanne gaver bemerkes, at den avgiftsbeslutning blir å legge til grunn, som gjaldt ved det tidspunkt, da anmeldelsesplikten inntrådte.

I boer, som behandles av den offentlige skifterett eller under dennes kontroll av private testamentseksekutorer, må endelig arveavgiftsberegning ikke foretas, førenn det ved henvendelse til oppebørselsbetjenten i det distrikt, hvor boet behandles, og efter omstendighetene til oppebørselsbetjenten i noget annet distrikt, hvor avdøde vites tidligere å ha vært bosatt, er konstatert, om avdøde foruten forskudd, som måtte være oplyst for skifteretten, har ydet andre forskudd eller gaver, som vil ha innflydelse på avgiftsberegningen i boet.

Med hensyn til avgiftens beregning bemerkes, at når der

er gitt tidligere forskudd til vedkommende arving, blir avgift av det nye forskudd eller av arven å beregne efter de henholdsvis ved forskuddets ydelse eller arvefallet gjeldende satser, således at der i vedkommende procentskala begynnes ved det beløp, som det eller de tidligere forskudd utgjorde. 30 mai.

Eksempel:

En enkemann har efter å ha skiftet morsarven gitt sin sønn en rekke forskudd på farsarven, hvert på 10 000 kr., nemlig 1 januar 1933, 1 januar, 1 april og 1 mai 1934, tilsammen altså 40 000 kr.

Av det første forskudd betales efter skattebeslutningen for 1932—33 av de første 5000 kr. intet og av de næste 5000 kr. 1 pct. = kr. 50,00.

Efter skattebeslutningen for 1933—34 var bare 3000 kr. avgiftsfritt. Av forskuddet 1 januar 1934 kommer da ikke 5000 men bare 3000 kr. inn under 1 pct.-satsen med avgift kr. 30,00 og resten, 7000 kr. kommer inn under 2 pct.-satsen med avgift kr. 140,00, tilsammen kr. 170,00.

Av forskuddet 1 april 1934, da den samme skattebeslutning var gjeldende, kommer 3000 kr. inn under 2 pct.-satsen med avgift kr. 60,00 og 7000 kr. inn under 3 pct.-satsen med kr. 210,00, tilsammen kr. 270,00.

Ved forskuddet av 1 mai 1934 gjaldt den ved Stortingets beslutning av 26 april d. å. forandrede skattebeslutning for 1933—34. Forskuddet kommer inn i den nye skala ved beløpet 30 000 kr., hvor der gjelder en sats av 5 pct. inntil 40 000 kr., altså for hele det siste forskudd, hvorefter avgiften av dette blir kr. 500,00. Samlet avgift for alle forskudd blir altså kr. 990,00.

Reglene i lov av 16 mars d. å. har ikke anvendelse på gaver til barn fra lengstlevende i uskifte sittende ektefelle, idet sådanne gaver, medmindre det dreier sig om et virkelig skifte efter førstavdøde eller påbegynnelsen av et sådant, efter arveavgiftslovens § 13 i sin helhet blir å betrakte som utdeling av allerede fallen arv. Da der imidlertid efter arveavgiftslovens § 12 straks opstår plikt til å betale avgift av sådanne utdelinger, vil det være hensiktsmessig i sådanne tilfelle å gå frem på samme måte som når det gjelder egentlige arveforskudd. De nødvendige oplysninger bør derfor også her avgis overensstemmende med departementets forannevnte skjema.

Man skal be oppebørselsbetjentene utenfor Oslo og Akershus anmodet om ved avertissement i distriktets viktigste lokalblad å gjøre almenheten bekjent med plikten til å an-

30 mai. melde arveforskudd innen en måned efter ydelsen og innbetale avgiften innen 4 måneder efter nevnte tidspunkt. Det bør i avertissementene oplyses, hvor skjemaer for forskuddsanmeldelse kan fås.

Med foranstående skal man be samtlige oppebørselsbetjenter, tinglysningsbetjenter og skifteforvaltere innen hr. fylkesmannens distrikt gjort bekjent. Til lettelse ved sakens ekspedisjon vedlegges endel avtrykk av denne rundskrivelse.

31 mai. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om regulering av og bygningsvedtekter for eiendommen Lofthus gnr. 86 bnr. 3 i Aker.

31 mai. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om regulering av Jernbanegata med vedtekter for bebyggelse av eiendommen Solvang i Namsos.

1 juni. **Lov**)* [1]) om foreningsregister.

Nr. 1. § 1. For det hele land oprettes i Oslo et offentlig register, hvori efter anmeldelse kan optas her i landet hjemmehørende foreninger (sammenslutninger) med lovlig formål. I registeret optas ikke forening som kan optas i noget annet av staten oprettet register. For at en forening skal kunne optas i foreningsregisteret, må den efter sine vedtekter være organisert med styre og generalforsamling. Dessuten må den ved anmeldelsen ha minst 100 medlemmer. Er foreningen en sammenslutning av mindre foreninger, må disses medlemstall samlet utgjøre minst 100.

Registeret skal inneholde oplysning om foreningens navn og formål, om hvor dens styre har sitt sæte, om hvem der er styremedlemmer og varamenn for dem og om deres bopel. Dessuten skal, hvis anmeldelsen omfatter dette, inntas oplysning om hvem der forplikter foreningen ved sin underskrift, herunder særskilt oplysning om hvorledes foreningen forpliktes forsåvidt angår avhendelse av fast eiendom og stiftelse av panterett eller andre tinglige rettigheter over fast eiendom.

§ 2. Enhver forening som er optatt i foreningsregisteret, kan som sådan erhverve rettigheter og pådra sig forpliktelser.

§ 3. De nærmere regler om, hvorledes og av hvem registeret skal føres, og om betaling for registrering av førstegangs og senere anmeldelser og for meddelelse av attest, utskrift av eller oplysning fra registeret fastsettes av Kongen eller den han bemyndiger.

§ 4. Anmeldelse til foreningsregisteret skal skje skriftlig

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

[1]) St.besl. 24 mai. Se Ot. prp. nr. 26. Innst. O nr. 42. St.tid., forh. i Ot. s. 155—157; i Lt. s. 75.

og må inneholde de oplysninger som er omhandlet i § 1 annet ledd første punktum. Kongen eller den han bemyndiger, gir nærmere regler om anmeldelsen og om de bilag og legitimasjoner som skal følge den. 1 juni. Nr. 1.

Anmeldelsen skal være ledsaget av betaling for registreringen.

§ 5. Skjer der forandring i noget forhold hvorom der er gjort tilførsel i foreningsregisteret, plikter foreningens styre snarest mulig å gjøre anmeldelse herom. Blir anmeldelse ikke foretatt på foreskrevet måte, er hvert styremedlem ansvarlig efter straffelovens § 339 nr. 1, medmindre han har underrettet registreringsmyndigheten om forandringen og at han har søkt utvirket anmeldelse.

Om anmeldelsen gjelder hvad der er bestemt i § 4.

§ 6. Medmindre registeret bestemmes å skulle føres av et regjeringsdepartement, skal den som har fått mot sig en avgjørelse av registreringsmyndigheten, ha adgang til å forlange avgjørelsen forelagt for det regjeringsdepartement som Kongen bestemmer. Har han gjort bruk av denne adgang, kan han ikke bringe departementets avgjørelse inn for domstolene.

§ 7. En registrert forening kan begjære sig slettet av registeret. Om begjæringen gjelder bestemmelsene i § 4 så langt de passer.

Opfyller en forening ikke lenger betingelsene for å være registrert, skal registreringsmyndigheten slette foreningen av registeret, selv om der ikke er inngitt anmeldelse om forholdet. Foreningens styre skal dog først ha fått anledning til å uttale sig. Bestemmelsene i § 6 får tilsvarende anvendelse.

§ 8. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Lov *) [1]) **om adgang til sterilisering m. v.** 1 juni. Nr. 2.

§ 1. En operasjon eller annen behandling som tilsikter å opheve en persons forplantningsevne eller kjønnsdrift (seksualinngrep), kan foretas såfremt tillatelse innhentes efter reglene i denne lov.

Tillatelse kreves dog ikke når inngrepet av medisinske eller andre grunner er rettmessig efter rettsregler utenfor denne lov.

§ 2. Tillatelse efter § 1 gis av medisinaldirektøren.

Gjelder inngrepet en person som er mindreårig eller sinnssyk eller som har mangelfullt utviklede sjelsevner, gis tillatelsen av et sakkyndig råd, som skal bestå av medisinaldirek-

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.
[1]) St.besl. 24 mai. Se Ot. prp. nr. 17. Innst. O. nr. 46. St.tid., forh. i Ot. s. 157—162; i Lt. s. 75.

1 juni. Nr. 2.

tøren som formann og 4 andre medlemmer, opnevnt av Kongen. Blandt medlemmene skal det være minst en kvinne, en dommer og 2 læger.

§ 3. På en person som selv begjærer det, kan et seksualinngrep tillates foretatt når begjæringen har en aktverdig grunn. Er han under 21 år eller sinnssyk eller er hans åndsevner mangelfullt utviklet, kreves også samtykke fra vergen eller den i § 6 nevnte kurator.

§ 4. På sinnssyke og personer med særlig mangelfullt utviklede sjelsevner kan seksualinngrep tillates foretatt efter begjæring fra verge eller den i § 6 nevnte kurator, når det ikke er håp om helbredelse eller vesentlig bedring og det er grunn til å anta at vedkommende ikke vil bli i stand til ved eget arbeide å sørge for sig og avkom, eller at en sykelig sjelstilstand eller en betydelig legemlig mangel vilde bli overført på avkom, eller at han på grunn av en abnorm kjønnsdrift vil begå sedelighetsforbrytelser.

Begjæring om seksualinngrep kan i slike tilfelle også fremsettes av politimesteren i det distrikt hvor vedkommende bor; har vedkommende ikke fast bopel, kan den fremsettes av politimesteren i det distrikt hvor han opholder sig. Er vedkommende anbragt i fengsel eller tvangsarbeidshus eller i pleie- eller opdragelsesanstalt, som står under offentlig tilsyn, kan begjæringen tillike fremsettes av anstaltens bestyrer. I begge de her nevnte tilfelle kreves dessuten samtykke fra verge eller en kurator.

§ 5. Medisinaldirektøren eller i tilfelle det sakkyndige råd bestemmer seksualinngrepets art, foreskriver hvor inngrepet kan finne sted, og av hvem det skal utføres. Det skal som regel foretas i et offentlig eller kommunalt sykehus eller i et privat sykehus som i dette øiemed er godkjent av rådet.

§ 6. Hvis en som er sinnssyk eller har mangelfullt utviklede sjelsevner, ikke er umyndig, skal herreds- eller byretten efter begjæring av medisinaldirektøren opnevne en kurator når det opstår spørsmål om seksualinngrep efter §§ 3 eller 4. Det sakkyndige råd kan beslutte at det for en som er umyndig, av herreds- eller byretten skal opnevnes en kurator, såfremt vergen ikke antas skikket til å avgi erklæring om seksualinngrep.

Denne beslutning av det sakkyndige råd kan under en frist av 14 dager av vergen innankes for vedkommende departement.

§ 7. Enhver som i medhold av denne lov får behandling med steriliseringssaker, plikter å bevare taushet overfor uvedkommende med hensyn til hvad han i stillings medfør har fått kjennskap til. Overtredelser av taushetsplikten straffes

med bøter, hvor ikke strengere straff følger av andre lovbestemmelser. 1 juni. Nr. 2.

§ 8. Før det blir gitt samtykke til seksualinngrep på en gift person, skal ektefellen så vidt mulig få adgang til å uttale sig om begjæringen.

§ 9. Kongen gir de nærmere regler som anses nødvendige til gjennemførelsen av denne lov.

Lov *) [1]) om forandringer i domstolsloven. 1 juni. Nr. 3.

I lov om domstolene av 13 august 1915 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 28. Forliksrådene skal ha faste møtedager, i regelen minst én hver måned. Tid og sted fastsetter kommunestyret med godkjennelse av fylkesmannen. Dessuten kan forliksrådets formann sette møte til andre tider og på andre steder når det er påkrevet.

Forliksrådet kan undlate å holde møte på en fast møtedag, når ingen sak er innkommet så tidlig at den kan berammes til den faste møtedag, og forliksrådet heller ikke har mottatt melding om at partene i en sak vil møte uten innkallelse.

Tid og sted for de faste møter og for mottagelse av klager skal formannen kunngjøre i tide overensstemmende med forskrifter som Kongen gir.

§ 202 tredje ledd. Straff av bøter kan også ilegges en part, hjelpeintervenient, lovlig stedfortreder, prosessfullmektig eller rettslig medhjelper, når han unødig vidløftiggjør saken, eller når han ved falske eller åpenbart intetsigende påstander eller påskudd eller ved annen uredelighet har søkt å hindre sakens rette oplysning eller å trekke den utilbørlig i langdrag.

Lov *) [2]) om forandringer i tvistemålsloven. 1 juni. Nr. 4.

I lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13 august 1915 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 46. En prosessfullmektig som ikke er sakfører, skal fremlegge skriftlig fullmakt, hvis ikke parten avgir erklæring om fullmaktsforholdet til rettsboken. Like med skriftlig fullmakt regnes det at fullmakten er meddelt gjennem telegraf eller telefon, når forskriftene i lov om domstolene § 164 er fulgt. Fullmakten forblir hos retten i original eller i en avskrift, som er bekreftet av retten eller en offentlig tjenestemann eller sakfører.

---

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

[1]) St.besl. 24 mai. Se Ot. prp. nr. 9. Innst. O. nr. 48. St.tid., forh. i Ot. s. 162—178; i Lt. s. 75.

[2]) St.besl. 24 mai. Se Ot. prp. nr. 9. Innst. O. nr. 48. St.tid., forh. i Ot. s. 162—179; i Lt. s. 75.

1 juni. Nr. 4.

En sakfører behøver ikke å fremlegge skriftlig fullmakt medmindre retten finner grunn til å forlange det.

Kommer retten i tvil om en fullmakt er ekte eller gyldig, kan den forlange at fullmakten skal bekreftes for notarius, eller foreta hvad den ellers finner hensiktsmessig for å bringe saken på det rene. Er ikke fullmaktsforholdet tilstrekkelig godtgjort, kan saksbehandlingen fremmes hvis utsettelse vilde medføre skade.

Rettens beslutninger efter denne paragraf kan ikke angripes ved kjæremål eller anke.

§ 47. I kraft av almindelig prosessfullmakt for saken kan prosessfullmektigen:

1. anlegge og ta imot søksmål og motsøksmål, ta imot intervensjonssøksmål, godkjenne og frafalle påstander og foreta alle andre prosesshandlinger, som hører med til sakførselen i instansen;
2. erklære kjæremål mot prosessledende kjennelser og beslutninger;
3. ta imot de saksomkostninger som er tilkjent parten.

En sakfører anses å ha den fullmakt han påberoper sig til å foreta alle rettergangsskritt til fremme av saken, for å få fullbyrdet en avgjørelse av retten og til å ta imot det som hans part har krav på.

§ 63 tredje ledd. Når et krav er henvist fra forliksrådet til retten, ophører det å være tvistgjenstand hvis ikke stevning er kommet inn til retten senest to måneder efter henvisningen. De øvrige virkninger av at søksmål er reist, ophører dersom stevning ikke innen et år fra henvisningsdagen er kommet inn.

§ 141 annet ledd. I saker som har vært behandlet muntlig, foregår stemmegivningen offentlig i den orden som rettens formann bestemmer, dog skal alltid formannen stemme sist. Enhver av dommerne begrunner i korthet den domsslutning han stemmer for. Meningsforskjell om utfallet av stemmegivningen avgjøres av retten. § 139 siste ledd gjelder også for stemmegivningen i disse saker.

§ 273. Megling i forliksrådet foretas ikke:

1. i ekteskapssaker;
2. i saker om nedstamning;
3. i saker mot staten eller en kommune, mot offentlige eller kommunale myndigheter eller institusjoner, eller mot tjenestemenn om offentlige tjenestehandlinger eller erstatning for sådanne;
4. i saker om gyldigheten av en voldgiftsdom;
5. i saker om patenter, varemerker og mønstre.

§ 367 første ledd. Når anke til lagmannsrett er erklært, kan en endring i påstand eller ankegrunner bare foretas såfremt motparten samtykker. Før den muntlige hovedforhandling er begynt eller i skriftlige saker før det er satt frist for det første innlegg fra den ankende part, kan en endring også foretas såfremt retten finner at motparten ikke har rimelig grunn til å motsette sig forandringen. Det samme gjelder endringer med hensyn til krav som § 366 ikke er til hinder for å gjøre gjeldende i ankeinstansen. 1 juni. Nr. 4.

§ 375 fjerde ledd (nytt). Avgjørelser som nevnt i § 166 kan i høiesterettssaker treffes av den dommer som først har gjennemgått sakens akter, eller efter innstilling fra ham av Høiesteretts kjæremålsutvalg.

Lov *) [1]) om forandringer i straffeprosessloven. 1 juni. Nr. 5.

I lov om rettergangsmåten i straffesaker av 1 juli 1887 skal § 163 lyde:

Rådslagningen og stemmegivningen foregår for lukkede dører. Formannen leder forhandlingen, stiller spørsmålene og samler stemmene. Avstemningen skjer muntlig i den orden som ved loddtrekning bestemmes, dog skal formannen alltid stemme sist. I henhold til stemmegivningens resultater forfatter formannen dommen eller avgjørelsen og hvis intet annet av retten bestemmes, også dens begrunnelse. Rettens skriver er til stede ved stemmegivningen og fører bok over den.

I Høiesterett foregår rådslagningen og stemmegivningen efter samme regler som for tvistemål.

Lov *) [2]) om forandringer i lov om mortifikasjon m. v. av 6 mars 1869. 1 juni. Nr. 6.

I lov angående visse heftelsers utslettelse av pantebøkene samt angående mortifikasjon m. v. av 6 mars 1869 skal § 8 lyde:

Saken kan fremmes og uteblivelsesdom mot saksøkte kan avsies selv om saksøkeren uteblir. Møter saksøkte og gjør innsigelse mot mortifikasjonen, skal saken utsettes dersom saksøkeren ikke møter.

Blir uteblivelsesdom avsagt mot saksøkte skal dommen ikke forkynnes for ham. Ankefristen for saksøkte regnes i så fall fra avsigelsen, og dommen kan fullbyrdes før den er blitt rettskraftig, uten særskilt bestemmelse av retten.

---

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

[1]) St.besl. 24 mai. Se Ot. prp. nr. 9. Innst. O. nr. 48. St.tid., forh. i Ot. s. 162—180; i Lt. s. 75.

[2]) St.besl. 24 mai. Se Ot. prp. nr. 9. Innst. O. nr. 48. St.tid., forh. i Ot. s. 162—180; i Lt. s. 76.

1 juni. Nr. 7. **Lov** *) [1]) om forandringer i foreldelsesloven.

I lov om foreldelse av fordringer av 27 juli 1896 skal § 12 annet punktum lyde:

Henvises saken fra forliksrådet, må stevning være kommet inn til retten senest et år efter henvisningen.

1 juni. Nr. 8. **Lov** *) [2]) om forandringer i lov om Statens pensjonskasse av 28 juli 1921.

Paragrafene 1 og 2 i lov om Statens pensjonskasse av 28 juli 1921 skal herefter lyde således:

§ 1.

1. Statens pensjonskasse er en av staten garantert kasse til bestridelse av de pensjoner, som efter denne lov eller andre lover og bestemmelser blir å utbetale av kassen.
2. I spissen for Statens pensjonskasse står et styre på tre medlemmer, nemlig en administrerende direktør og to andre direktører, som tillikemed to varamenn beskikkes av Kongen. Lønnsregulativ for kassens styre og tjenestemenn fastsettes av Stortinget. Alle nærmere bestemmelser angående bestyrelsen gis av Kongen. Pensjonskassens administrasjonsbudgett er undergitt Stortingets bevilgningsmyndighet.
3. Bestyrelsen av Den norske enkekasse og Pensjonskassen for statens tjenestemenn henligger under styret for Statens pensjonskasse. Enhver av kassene bærer selv sine administrasjonsutgifter. Fordelingen skjer efter bestemmelse av det regjeringsdepartement som Statens pensjonskasse hører under.
4. Enhver avgjørelse, som i henhold til denne lov treffes av pensjonskassens styre, kan innankes for det regjeringsdepartement som pensjonskassen hører under.

§ 2.

1. Kongen med Stortingets samtykke bestemmer, hvilke stillinger skal innlemmes i Statens pensjonskasse med de forpliktelser og rettigheter for stillingenes innehavere, som følger av denne lov, og fra hvilket tidspunkt innlemmelsen skal skje. Kongen med Stortingets samtykke kan dog, hvis forholdene antas å gjøre det påkrevet, i forbindelse med

---

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

[1]) St.besl. 24 mai. Se Ot. prp. nr. 9. Innst. O. nr. 48. St.tid., forh. i Ot. s. 162—180; i Lt. s. 76.

[2]) St.besl. 24 mai. Se Ot. prp. nr. 34. Innst. O. nr. 45. St.tid., forh. i Ot. s. 151—153; i Lt. s. 75.

innlemmelsesbeslutningen bestemme, at innehavere av innlemmede stillinger i visse tilfelle ikke skal optas som medlemmer av kassen eller at det for dem som optas, i visse henseender skal gjelde andre vilkår enn de som loven i almindelighet foreskriver. 1 juni. Nr. 8.

Det regjeringsdepartement som pensjonskassen hører under, kan bestemme at en tjenestemann skal erlegge foreløbige innskudd for stilling, som ennu ikke er innlemmet inntil spørsmålet om innlemmelsen er avgjort. Departementet fastsetter i slike tilfelle også det grunnlag som det foreløbige innskudd skal beregnes av. Hvis stillingen ikke blir innlemmet, får tjenestemannen sine innskudd tilbakebetalt med renter efter en av pensjonskassen fastsatt rentefot, men har for øvrig intet krav på pensjonskassen. Foreløbige innskudd efter denne bestemmelse kan ikke pålegges en tjenestemann for et lengere tidsrum enn 18 måneder.

2. Hvis hensynet til pensjonskassens interesse eller andre forhold gir grunn til det, kan Kongen eller den han dertil bemyndiger, bestemme at innehaver av innlemmet stilling ikke skal være medlem av pensjonskassen. Bestemmelse om dette må være fattet innen 6 måneder, efterat kassen har fått meddelelse om ansettelsen.

Medlemmer av regjeringen går som sådanne ikke inn under denne lov. Forsåvidt nogen ved sin inntreden i regjeringen innehar innlemmet stilling, blir forholdet å anse, som om han fremdeles innehadde denne stilling. Det samme gjelder også, om han uttrer av regjeringen, hvis han oppebærer vartpenger av statskassen.

3. Hvis innehaveren av en innlemmet stilling bare er konstituert eller midlertidig ansatt, avgjør pensjonskassens styre om han skal være medlem i denne stilling. Når det er grunn til å anta, at midlertidigheten vil bli av lengere varighet, bør innlemmelse skje.

4. Hvis innehaveren av en innlemmet stilling ved siden derav har en annen stilling, som må anses fast knyttet til den første, kan det regjeringsdepartement som Statens pensjonskasse hører under, bestemme at han skal innlemmes også for den annen stilling.

Lov *) [1]) om vern mot innførsel av smittsom sykdom. 1 juni. Nr. 9.

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

[1]) St.besl. 24 mai. Se Ot. prp. nr. 27. Innst. O. II. St.tid., forh. i Ot. s. 181—185; i Lt. s. 75.

1 juni. Nr. 9.

1ste kapitel.

Tilsyn med helseforholdene ombord i fartøier.

§ 1. Tilsyn efter denne lov med helseforholdene ombord i fartøi som kommer til eller ligger i norsk havn, hører under helserådene.

Når ikke annet er bestemt i lov, gjelder de almindelige forskrifter i helselovgivningen.

Havnedistrikt til kjøpstad eller ladested regnes å høre til byen, når det gjelder forhold som denne lov omhandler, eller forhold ombord i fartøi som omhandles i de almindelige helseforskrifter for byen.

§ 2. For havn som fartøi kommer til fra utenriksk sted, og som oftere brukes som losse- eller lasteplass, som anløpssted eller som nødhavn, skal helserådet, hvis dets ordfører ikke bor på eller nær stedet, tilsette en tilsynsmann med varamann til å utføre de forretninger som efter denne lov påhviler ordføreren. Vedkommende plikter å motta hvervet og å gjøre tjeneste i seks år; senere kan han undslå sig i like så lang tid.

Helserådets ordfører kan for særlige tilfelle bemyndige andre til å handle i sitt sted.

Når Kongen ikke bestemmer noget annet, får bestemmelsene om helserådets ordfører i loven og forskrift som gis i medfør av den, anvendelse på den som således tilsettes eller bemyndiges.

§ 3. Når helserådet behandler saker om tilsyn med helseforholdene ombord i fartøi, skal det i kjøpstæder og ladesteder med eget kommunestyre tiltres av havnefogden på stedet og skibstilsynsmannen, hvis en sådan tjenestemann bor på stedet, samt av den tjenestemann som forestår det stedlige tollopsyn eller, efter vedkommende departements bestemmelse av en annen tolltjenestemann, og ellers i kystdistriktene efter kommunestyrets bestemmelse av en eller flere av de tilsynsmenn som blir tilsatt efter § 2.

Sammen med havnestyret eller med overlosen, hvis der ikke er noget havnestyre, bestemmer helserådet til hvilken del av en havn fartøi som kommer fra utenriksk sted, skal henvises til undersøkelse, rensning m. v. i samhøve med lovens 3dje kapitel. Finner de nevnte myndigheter, at denne karanteneplass bør ligge utenfor havnedistriktet, bestemmer Kongen stedet, hvis der ikke opnåes enighet med vedkommende kommune.

§ 4. Losoldermenn, losformenn, loser, kystloser og kjentmenn plikter ved siden av det almindelige politi å bistå med å

få overholdt forskriftene om helseforholdene ombord i fartøi. 1 juni.
Det samme gjelder enhver tjenestemann som er ansatt ved Nr. 9.
skibskontrollen eller ved toll- eller havnevesenet.

§ 5. Helserådets ordfører har adgang til å gå ombord i ethvert fartøi som kommer til eller ligger i norsk havn, for å undersøke helseforholdene.

Fører og mannskap plikter å yde den bistand som trenges for å undersøke fartøiet og gjennemføre pålegg som er lovlig gitt. Blir sådant pålegg ikke efterkommet frivillig innen en nærmere fastsatt frist, kan det som kreves, settes i verk for fartøiets regning.

§ 6. Fører av fartøi som kommer til norsk havn fra utenriksk sted, plikter å gi erklæring på ære og samvittighet om helseforholdene ombord. Erklæringen skal gis efter et skjema som Kongen fastsetter, og underskrives av fartøiets fører og av lægen, hvis fartøiet har læge ombord.

For øvrig plikter føreren og lægen å svare på ethvert spørsmål som rettes til dem om helseforholdene ombord under reisen.

2net kapitel.

Vern mot innførsel av smittsom sykdom.

§ 7. Hvis der ombord i fartøi som kommer til norsk havn fra utenriksk sted, eller under fartøiets ophold i norsk havn

1. er lik av nogen som er død av smittsom sykdom, eller
2. finnes gjenstand som har vært utsatt for smitte uten å være renset på tilfredsstillende måte, eller
3. er inntruffet eller optrer tilfelle av smittsom sykdom,

må samkvem med land eller annet fartøi ikke foregå før helserådets ordfører eller i hans fravær annen tilkalt læge, efter forskrifter som Kongen gir, har satt i verk de foranstaltninger som anses påkrevet. Undtatt herfra er det samkvem som skibstjenesten krever, og som kan foregå uten at nogen fra land eller fra annet fartøi kommer i berøring med de syke eller døde eller med de opholdsrum eller gjenstander som disse har brukt, og som ikke er tilfredsstillende renset.

Gjelder det sådan sykdom som omhandlet i § 8, får bestemmelsene i 3dje kapitel anvendelse.

3dje kapitel.

Vern mot farsott.

§ 8. Er der på utenriksk sted utbrutt pest, asiatisk kolera, barnekopper, flekkfeber eller annen farsott som likestilles dermed, kan Kongen eller den han bemyndiger, anse vedkommende landområde smittet av sådan sykdom.

1 juni. Nr. 9.

§ 9. Kongen gir nærmere forskrifter om den undersøkelse og behandling som fartøi, mannskap, reisende, laste- og losse-arbeidere, dyr, last og andre gjenstander skal være underkastet av hensyn til de farsotter som omhandles i dette kapitel.

§ 10. Forskrifter som omhandlet i § 9, kan gis for fartøi som

1. kommer fra eller har anløpet landområde som er ansett smittet efter § 8, eller
2. ved ankomsten har lik ombord av nogen som er død av sådan sykdom som omhandlet i § 8, eller
3. blandt folk eller dyr ombord har hatt eller ved ankomsten har sykdomstilfelle som er eller mistenkes for å være av den art som omhandles i § 8.

§ 11. Fartøi som nevnt i § 10 som vil anløpe norsk havn, eller som nytter innenskjærs led, skal heise karanteneflagg. Fartøiet må ikke ha annet samkvem med land eller annet fartøi enn det som skal til for å melde fartøiets ankomst.

Uten tillatelse av helserådets ordfører kan bare los, kystlos, kjentmann, tolltjenestemann, tjenestemann ved skibskontrollen eller nogen som utøver politimyndighet, gå ombord i fartøiet. Den som overtrer dette forbud blir å behandle på samme måte som de andre som er ombord.

§ 12. De foranstaltninger som omhandles i § 9, gjennemføres på ankomststedet. Er dette ikke mulig, kan helserådets ordfører med samtykke av den myndighet Kongen bestemmer, pålegge føreren å gå til nærmeste sted hvor foranstaltningene kan utføres, eller til nærmeste sted som er særlig bestemt for slike foranstaltninger. I så fall skal, når der er sykdom ombord, om mulig en læge og nødvendige lægemidler sendes med fartøiet, hvis føreren eller reisende krever det.

§ 13. I den utstrekning som kreves av hensyn til de sykdommer som omhandles i § 8, kan Kongen gi forskrifter for folk, dyr, varer og transportmidler som kommer til Norge landverts, og som er eller mistenkes for å være smittet, eller kommer fra landområde som er ansett smittet av nogen sådan sykdom.

§ 14. I forskrifter som Kongen gir i medfør av §§ 9 og 13, kan personer pålegges å stå under eftersyn av og å melde sig for helsemyndighetene.

Forskriftene kan videre påby innpodninger eller innsprøitninger som erfaringsmessig er ufarlige og har evne til å verne mot sykdommen, hvis dette antas å kunne skje uten å skade vedkommende.

Den som ikke efterkommer de forholdsregler som fastsettes i medfør av dette kapitel, kan holdes tilbake, underkastes innskrenkning i valg av opholdssted eller avsondres i så lang tid som anses nødvendig av hensyn til smittefaren.

§ 15. Kongen kan gi forskrift om tilsyn med samferdsel fra smittet innenriksk område og særlig om lægetilsyn og rensning av fartøi som forlater smittet havn. 1 juni. Nr. 9.

Kongen kan forby å utføre smittefarlige gjenstander fra smittet innenriksk område.

§ 16. Kongen kan i forskrift gi pålegg om at ethvert fartøi som kommer til eller ligger i norsk havn, med undtagelse av fartøi i innenriksk kystfart, med visse mellemrum skal utrydde rotter ombord. I forskriftene gis også regler om hvorledes utrydningen skal settes i verk, og om de vidnemål om rottesikring av fartøi som helsemyndighetene kan gi eller som de kan kreve forevist.

I den utstrekning det anses påkrevet, treffer helserådet foranstaltninger som praktisk lar sig gjennemføre, til å utrydde rotter i fartøier i innenriksk kystfart og i lektere samt, når midler står til rådighet, i havner og deres omgivelser.

§ 17. Kan betryggende behandling eller avsondring av nogen som lider eller mistenkes for å være smittet av slik farsott som er omhandlet i dette kapitel, ikke gjennemføres på annet vis, kan helserådet kreve avgitt til bruk for slik behandling eller avsondring de rum som trenges.

§ 18. I de havner Kongen bestemmer, skal kommunestyret skaffe rum, hvor syke som omhandlet i § 17 på betryggende vis kan avsondres og forpleies.

4de kapitel.

Forskjellige bestemmelser.

§ 19. Kongen angir de smittsomme sykdommer som denne lov får anvendelse på.

§ 20. Foranstaltning som efter denne lov treffes av helserådets ordfører eller av den som utfører hans forretninger, kan vedkommende kreve prøvet av helserådet. Kravet har ikke opsettende virkning.

Pålegg som med samtykke av vedkommende myndighet er gitt efter § 12, 2net punktum, kan ikke prøves av helserådet.

§ 21. Når helserådet krever avgitt rum efter § 17, ydes erstatning efter lovlig skjønn. Helserådet kan, om nødvendig ved utkastelsesforretning, kreve å bli satt i besiddelse av rummene, før erstatningen er fastsatt.

§ 22. Kongen fastsetter godtgjørelsen for dem som utfører de foranstaltninger som er omhandlet i lovens 3dje kapitel.

§ 23. Utgiftene ved å gjennemføre de foranstaltninger som er omhandlet i lovens 3dje kapitel, utredes således:

1 juni. Nr. 9.

1. Utgifter til underhold og forpleining i sykehus kan efter nærmere bestemmelse av Kongen eller den han bemyndiger, kreves helt eller delvis betalt av den syke eller av den som plikter å sørge for hans underhold. Begravelsesutgifter utredes efter fattiglovgivningen.

   Herved gjøres ingen endring i bestemmelsene om utgifter til sykepleie og begravelse av sjøfolk.
2. Utgifter som påføres det offentlige ved at nogen har overtrådt det forbud som er gitt i § 11, 2net ledd, eller nekter å underkaste sig et pålegg som er gitt i medfør av denne lov, utredes av den skyldige og kan inndrives ved utpantning.
3. Fartøi må selv bære utgiftene ved avsondring av syke som ønskes bragt i land på sted hvor der ikke finnes fast avsondringsrum eller annet rum som er bestemt til slik foranstaltning.
4. Utgifter ved utrydning av rotter i fartøier og lektere efter § 16 bæres av disse.
5. Fartøi som er bestemt til utenriksk sted, men anløper norsk havn, må selv bære utgiftene ved undersøkelse, rensning, opsyn m. v.
6. Fartøi som er bestemt til norsk havn, må selv bære utgiftene ved rensning som foretas i de tilfelle som er nevnt i § 10, nr. 2 og 3, ved rensning som foretas når fartøiet på grunn av overfylning, urenslighet eller andre særlige grunner antas å fremkalle fare for sykdom som omhandlet i § 8, og ved rensning i eftersynstiden.

   Det samme gjelder utgifter ved ilandbringelse av syke og døde samt ved de foranstaltninger som er nevnt i § 12 siste punktum.
7. Utgifter ved foranstaltninger som helserådet treffer til å utrydde rotter i havner med omgivelser, bæres av vedkommende kommune, når foranstaltningene ikke er nødvendiggjort av truende fare for utbredelse av pest.
8. Med de undtagelser som følger av nr. 3, 5 og 6, bærer vedkommende by- eller fylkeskommune efter reglene i den almindelige helselovgivning utgiftene ved eftersyn, tilbakehold og avsondring av personer som kommer fra innenriksk sted.

   Det samme gjelder utgifter ved å innrede og drive midlertidige avsondringsrum, sykehusrum og desinfeksjonsinnretninger til å forebygge smitte ved nogen som kommer fra utlandet.
9. De øvrige utgifter utredes av statskassen.

   Blir de utgifter som omhandles i nr. 3, 6 og 8, 2net ledd, uforholdsmessig store, kan Kongen samtykke i, at de helt

eller delvis blir overført på statskassen. Ved avgjørelsen herav tas videre i betraktning, om smittefaren er truende. 1 juni. Nr. 9.

§ 24. Det offentlige plikter ikke å erstatte skade eller tap som tilføies ved foranstaltninger som treffes i medfør av denne lov.

§ 25. Kongen kan tilstå båt eller mindre fartøi som kommer fra naboland eller går i innenriksk fart, krigsfartøi, fartøi i regelmessig fart og fartøi som har læge ombord, slike lempninger som efter forholdene er hensiktsmessige og tilrådelige.

§ 26. For strandet fartøi og for strandet gods som det av hensyn til smittefaren er forbudt å innføre, gjelder loven og de forskrifter som er gitt i medfør av den, i den utstrekning de lar sig gjennemføre.

§ 27. Kongen bestemmer om og i tilfelle i hvilken utstrekning loven og de forskrifter som er gitt i medfør av den, skal gjelde for luftfartøier og lufthavner.

§ 28. Lovens anvendelse begrenses ved regler i avtale med fremmed stat.

§ 29. Sak om overtredelse innen en bys havnedistrikt av forskrifter om helseforholdene ombord i fartøi forfølges i byens rettskrets.

§ 30. Fører av norsk fartøi skal ha ombord avtrykk av denne lov og av de forskrifter som er gitt i medfør av den. Han plikter i den utstrekning det trenges, å gjøre loven og forskriftene kjent for alle som er ombord.

Loser, kystloser og kjentmenn skal på reiser i stillings medfør ha med sig avtrykk av loven og forskriftene på norsk og i oversettelse til de viktigste fremmede sprog. De skal så vidt mulig gjøre fartøiførere opmerksom på loven og forskriftene og i det øiemed levere dem avtrykk. Forstår en fører ikke norsk, skal avtrykk leveres i oversettelse.

§ 31. Denne lov trer i kraft den dag Kongen bestemmer. Fra samme tid opheves lov om foranstaltninger mot innførsel av smittsomme sykdommer av 17 juni 1909 med endringslov av 1 juni 1928.

Lov *) [1]) **om forandring i lov om aktiebanker av 4 april 1924.** 1 juni. Nr. 10.

I.

Paragraf 8 tredje punktum skal lyde:

Kapitalen kan ikke senere ved nedsettelse bringes ned under fire hundre tusen kroner eller i tilfelle det tillatte mindre

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

[1]) St.besl. 24 mai. Se Ot. prp. nr. 21. Innst. O. nr. 43. St.tid., forh. i Ot. s. 148—150; i Lt. s. 74.

1 juni. Nr. 10. beløp, medmindre nedsettelsen foretas uten tilbakebetaling til aktionærene. I intet tilfelle kan kapitalen dog skrives ned til under ett hundre tusen kroner.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

1 juni. Nr. 11. **Lov***)[1]) om forandring i lov om tilveiebringelse av opgaver til den offisielle statistikk av 25 april 1907 nr. 2.

§ 2 i lov om tilveiebringelse av opgaver til den offisielle statistikk av 25 april 1907 nr. 2 skal herefter lyde således:

«Importører og eksportører skal ved vareforsendelser fra og til utlandet være pliktige til å meddele oplysning om varenes art, mengde og verdi, samt — efter nærmere bestemmelse av vedkommende regjeringsdepartement — om innførsels- og utførselsland».

1 juni. **Kongeleg kunngjering***)[2]) um stempelavgift til statskassa frå 1 juli 1934 av tobakksvaror.

I.

Frå 1 juli 1934 skal det til statskassa svarast stempelavgift av cigarar, cigarettar, cigaretthylsor, snus, røykjetobakk og skråtobakk etter desse satsar:

A. Av cigarar:

Kr.	0,50	pr.	100 stykke av verdi			upptil kr.	3,00
»	1,00	»	—»—	yver kr.	3,00	» »	5,00
»	1,50	»	—»—	»	» 5,00	» »	7,00
»	2,00	»	—»—	»	» 7,00	» »	9,00
»	2,50	»	—»—	»	» 9,00	» »	11,00
»	3,00	»	—»—	»	» 11,00	» »	13,00
»	3,50	»	—»—	»	» 13,00	» »	15,00
»	4,00	»	—»—	»	» 15,00	» »	17,00
»	4,50	»	—»—	»	» 17,00	» »	19,00
»	5,00	»	—»—	»	» 19,00	» »	21,00
»	6,00	»	—»—	»	» 21,00	» »	24,00
»	7,00	»	—»—	»	» 24,00	» »	28,00
»	8,00	»	—»—	»	» 28,00	» »	32,00
»	9,00	»	—»—	»	» 32,00	» »	36,00
»	10,00	»	—»—	»	» 36,00	» »	40,00

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

[1]) St.besl. 24 mai. Se Ot. prp. nr. 40. Innst. O. nr. 52. St.tid., forh. i Ot. s. 180; i Lt. s. 74.

[2]) St.vedt. 8 mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2021. Budgett-innst. S. nr. 155. St.tid. s. 1619—1620.

Kr.	11,00	pr. 100 stykke av verdi	yver kr.	40,00	upptil kr.	44,00	1 juni.
»	12,00	» —»—	» »	44,00	» »	48,00	
»	13,00	» —»—	» »	48,00	» »	52,00	
»	14,00	» —»—	» »	52,00	» »	56,00	
»	15,00	» —»—	» »	56,00	» »	60,00	
»	17,00	» —»—	» »	60,00	» »	68,00	

med eit tillegg av kr. 2,00 pr. 100 stykke for kvar kr. 8,00 eller del av denne sum som ligg yver verdien kr. 68,00 pr. 100 stykke.

B. Av cigarettar:

Kr.	1,00	pr. 100 stykke av verdi			upptil kr.	2,50
»	1,60	» —»—	yver kr.	2,50	» »	4,00	
»	2,20	» —»—	» »	4,00	» »	5,50	
»	3,00	» —»—	» »	5,50	» »	7,50	
»	4,00	» —»—	» »	7,50	» »	10,00	
»	5,00	» —»—	» »	10,00	» »	12,50	
»	6,50	» —»—	» »	12,50	» »	16,00	
»	8,00	» —»—	» »	16,00	» »	20,00	
»	10,00	» —»—	» »	20,00	» »	24,00	
»	13,00	» —»—	» »	24,00	» »	30,00	

med eit tillegg av kr. 3,00 pr. 100 stykke for kvar kr. 6,00 eller del av denne sum som ligg yver verdien kr. 30,00 pr. 100 stykke.

C. Av cigaretthylsor:

Kr. 0,25 pr. 50 stykke av pakningens innhald eller del av same.

D. Av snus:

Kr. 0,25 pr. 50 gram av pakningens innhald eller del av denne.

E. Av røykjetobakk, herunder karva skråtobakk:

Kr.	0,12	pr. netto 100 gram, når detaljprisen, pakningens verdi og stempelavgifta irekna er upptil kr.				1,00	
»	0,20	» —»—	yver kr.	1,00	» »	1,60	
»	0,24	» —»—	» »	1,60	» »	2,00	
»	0,36	» —»—	» »	2,00	» »	2,50	
»	0,48	» —»—	» »	2,50	» »	3,00	
»	0,60	» —»—	» »	3,00	» »	3,50	
»	0,72	» —»—	» »	3,50	» »	4,00	

med eit tillegg av kr. 0,12 pr. netto 100 gram for kvar kr. 0,50 eller del av denne sum som detaljprisen er yver kr. 4,00.

F. Skråtobakk:

med kr. 0,04 pr. 50 gr av pakningens innhald.

1 juni. II.

Finans- og tolldepartementet får fullmakt til å gjera slike brigde i dei for stempelavgift av cigarar, cigarettar og røykjetobakk fastsette verdiklassor og avgiftssatsar som det måtte finna fyremålstenleg.

1 juni. **Kongelig kunngjøring** *) [1]) om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1934 av 1) kullsyreholdige alkoholfrie drikkevarer og 2) innenlands tilvirket fruktvin.

I.

Fra 1 juli 1934 skal overensstemmende med de om omsetningsavgiften av kullsyreholdige alkoholfrie drikkevarer gjeldende lovbestemmelser erlegges avgift til statskassen av omsetningen av de nevnte varer med 15 — femten — øre pr. liter.

II.

Den som driver forhandling av her i landet fremstillet fruktvin som er innkjøpt av ham hos tilvirkeren, skal fra 1 juli 1934 til statskassen erlegge en avgift av

45 — femogfirti — øre for hver liter ikke musserende fruktvin og

1 — en — krone for hver liter musserende fruktvin,

som han omsetter til bruk her i landet.

Avgiften blir å beregne og erlegge for hvert halvår, således at det for et halvår pliktige avgiftsbeløp blir å innbetale innen utgangen av den 15. dag i den næst påfølgende måned.

De nærmere bestemmelser som måtte være nødvendige for avgiftens beregning og betaling, utferdiges av vedkommende regjeringsdepartement.

Vedkommende regjeringsdepartement bemyndiges til å endre avgiftssatsene for ikke musserende fruktvin og musserende fruktvin med de beløp hvormed den effektive toll henholdsvis for vin på fat og for ikke musserende vin på flasker måtte bli forhøiet eller redusert ved endring av det gjeldende ekstraordinære tolltillegg på 20 pct.

1 juni. **Kongelig kunngjøring** *) [2]) om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1934 av til innenlandsk bruk avhendet brennevin.

---

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

[1]) St.besl. 8 mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2022. Budgett-innst. S. nr. 156. St.tid. s. 1620—1621.

[2]) St.besl. 8 mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2015. Budgett-innst. S. nr. 152. St.tid. s. 1617.

Fra 1 juli 1934 skal til statskassen erlegges omsetnings- 1 juni.
avgift av det brennevin som selges til innenlandsk forbruk av A/S Vinmonopolet, svarende til 25 pct. av bruttosalgsbeløpet, avgiften iberegnet.

Undtatt fra denne avgift er spiritus som efter spesiell bevilling er tillatt utlevert uten erleggelse av almindelig tilvirkningsavgift eller toll til teknisk, videnskapelig, kirurgisk og lignende annet bruk.

Finans- og tolldepartementet bemyndiges til å frita for omsetningsavgift spiritus av minst 94 pct. alkoholstyrke som anvendes ved tilvirkning til salg av såper, parfymer, toalettvann, hårvann, munnvann, essenser og lignende, når spiritusen inngår som en vesentlig faktor ved fremstillingen og forholdet for øvrig gjør en avgiftsfritagelse påkrevd eller beføiet.

Også i andre rent spesielle tilfelle kan departementet på de vilkår det måtte fastsette, frita for omsetningsavgift.

De nærmere bestemmelser om avgiftens beregning og erleggelse for øvrig utferdiges av Finans- og tolldepartementet.

Kongelig kunngjøring *) [1]) om omsetningsav- 1 juni.
gift til statskassen fra 1 juli 1934 av sjokolade- og sukkervarer.

Fra 1 juli 1934 skal til statskassen erlegges omsetningsavgift av sjokolade- og sukkervarer efter følgende satser:

For kokesjokolade, hvormed forståes sjokolade med høist 26 pct. fettinnhold og i pakninger på minst 125 gram, 10 — ti — av hundre av varens avgiftspliktige verdi.

For de øvrige varer som i henhold til loven kan ilegges avgift, erlegges denne med 33⅓ — trettitre og en tredjedel — av hundre av varenes avgiftspliktige verdi.

Kongelig kunngjøring *) [2]) om avgifter til stats- 1 juni.
kassen fra 1 juli 1934 av brennevinstilvirkningen og til denne anvendt mais, durra eller rug, av etylletertilvirkningen samt av øltilvirkningen.

Fra 1 juli 1934 skal til statskassen erlegges:

A. Avgift av brennevinstilvirkningen ved de almindelige brennerier efter følgende regler:

1. Avgiften erlegges med kr. 2,62 — to kroner og to og seksti øre — for hver liter, beregnet til 100 pct. alkoholstyrke.

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

[1]) St.besl. 8 mai. Se St. prp. nr. 1, kap. 2020. Budgett-innst. S. nr. 154. St.tid. s. 1619.

[2]) St.besl. 8 mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2017—2019. Budgett-innst. S. nr. 153. St.tid. s. 1617—1619.

1 juni. 2. Når norsk brennevin hvorav foranstående avgift er betalt, i partier på 1 — en — hektoliter og derover og med iakttagelse av de nærmere forskrifter med hensyn til kontrollen som Finans- og tolldepartementet bestemmer, utføres til utlandet, blir avgiften å tilbakebetale for råspiritus med kr. 2,62 — to kroner og to og seksti øre —, for renset spiritus med kr. 2,64 — to kroner og fire og seksti øre — samt for til drikk tilberedte destillata hvortil har vært anvendt fullstendig renset spiritus, med kr. 2,67 — to kroner og syv og seksti øre — pr. liter av 100 pct. alkoholstyrke, når andragende derom fremkommer innen to år efter utførselen. Forat brennevin skal anses som renset, må det på en sådan måte som av Finans- og tolldepartementet nærmere bestemmes, godtgjøres at det efter skattelegningen har undergått en fullstendig rensningsprosess ved omdestillasjon.

3. Når brennevin gjøres utjenlig til drikk (denatureres), eller det på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, kan Finans- og tolldepartementet tillate at det fritas for tilvirkningsavgiften på samme måte som ferdige destillata der utføres til utlandet.

De foran under 1, 2 og 3 nevnte avgifts- og refusjonssatser blir inntil videre å gi et tillegg svarende i procent til de til enhver tid gjeldende tillegg til brennevinstollen.

Finans- og tolldepartementet fastsetter de nærmere regler for beregningen av dette tillegg.

B. Avgift av mais, durra eller rug, hel eller formalt, som anvendes til brennevinstilvirkning ved almindelige brennerier, efter følgende regler:

1. Av mais erlegges en avgift av 5 — fem — øre pr. kg. Når et til den forbrukte mais svarende kvantum brennevin, beregnet efter et utbytte av 0,375 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av 1 kg mais, utføres til utlandet innen 30 april i den annen tilvirkningstermin efter den i hvilken maisen er anvendt, blir efter Finans- og tolldepartementets nærmere bestemmelse den erlagte avgift å godtgjøre med 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter.
2. Av durra og rug erlegges på samme måte, beregnet efter et utbytte av 0,30 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av 1 kg en avgift av 4 — fire — øre pr. kg og ved utførsel godtgjøres 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter.
3. Når brennevin ved hvis tilvirkning der er anvendt beskattet mais, durra eller rug, gjøres utjenlig til drikk

(denatureres) eller på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, kan Finans- og tolldepartementet tillate godtgjort avgiften av den til brennevinet svarende mais, durra eller rug, beregnet efter et utbytte av 0,375 og 0,30 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av henholdsvis 1 kg mais og 1 kg durra eller rug, således at godtgjørelsen skjer med 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter brennevin av nevnte styrke. 1 juni.

C. Avgift av etylletertilvirkningen med kr. 3,50 — tre kroner og femti øre — pr. kg etylleter som tilvirkes. Når etylleter av innenlandsk tilvirkning denatureres, eller den på annen fyldestgjørende måte finnes å være garantert mot å bli anvendt til annet enn teknisk bruk, kan Finans- og tolldepartementet tillate at den fritas for tilvirkningsavgift; etylleterens eier har å erstatte omkostningene med denatureringen og kontrollen dermed.

D. Avgift av øltilvirkningen med følgende beløp for hver liter øl:

1. av øl inneholdende inntil 2,50 volumprocent alkohol 20 — tyve — øre;
2. av øl inneholdende over 2,50 inntil 4,75 volumprocent alkohol 30 — tredve — øre;
3. av øl inneholdende over 4,75 inntil 7 volumprocent alkohol 45 — fem og firti — øre.

Kongelig kunngjøring *) [1]) om avgift til statskassen fra 1 juli 1934 av 1) sirup som anvendes til tilvirkning av drops, og 2) mais og innenlands tilvirket maisstivelse som anvendes til tilvirkning av stivelsesukker eller stivelsesirup. 1 juni.

I.

Fra 1 juli 1934 erlegges til statskassen avgift av sirup som anvendes til tilvirkning av drops, med 16 øre pr. kg.

II.

Fra 1 juli 1934 erlegges til statskassen avgift av mais og innenlands tilvirket maisstivelse som anvendes til tilvirkning av stivelsesukker eller stivelsesirup med følgende beløp:

1. av mais 5 øre pr. kg.
2. av innenlands tilvirket maisstivelse 10 øre pr. kg.

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

[1]) St.besl. 8 mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2907. Budgett-innst. S. nr. 165b. St.tid. s. 1627.

1 juni. **Kongelig kunngjøring** *) [1]) om avgift til statskassen av jord som i budgetterminen 1 juli 1934 til 30 juni 1935 anvendes til dyrking av tobakk.

Av jord som i budgett-terminen fra 1 juli 1934 til 30 juni 1935 anvendes til dyrking av tobakk, erlegges en avgift til statskassen av 10 øre pr. kvadratmeter, dog således at der av det av én dyrker på en eiendom beplantede areal svares en avgift av minst kr. 20,00. Avgiften påhviler den som for egen regning dyrker eller ved andre lar dyrke tobakk.

Ved utførsel til utlandet kan den erlagte avgift tilbakebetales; de nærmere regler herfor fastsettes av Finans- og tolldepartementet.

1 juni. **Kongelig resolusjon.**

I. Den geistlige betjening av Lungegårdens sykehus i Bergen skal fra 1 juli 1934 tilligge Hospitalsprestembedet i Bergen.

II. Hospitalsprestembedet blir å besette av Kirke- og undervisningsdepartementet ved konstitusjon med 3 måneders opsigelse efterat ansøkningene om embedet har vært forelagt vedkommende styre, Bjørgvin biskop og Justisdepartementet.

1 juni. **Kongeleg resolusjon** **).

I. I samhøve med § 1 i lov um naturfreding frå 25 juli 1910, jfr. lov frå 14 juli 1916, skal Rundeholmen i Opsangervatnet under gnr. 144 bnr. 1 og 2 Bogsnes i Kvinnherad herad, Hordaland fylke, vera freda soleis at det er forbode å uroa dyrelivet og skada eller øydeleggja voksterlivet og det som finst av historisk minneverdige ting eller verk på holmen.

II. Fredingsvedtaket skal kunngjerast med uppslag på fredingsstaden.

1 juni. **Kongelig resolusjon.** Berlevåg og Gamvik herreder overføres fra 1 juli 1934 fra Vadsø politimesterembedes distrikt til Vardø politimesterembede.

---

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.
**) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 21.
[1]) St.besl. 8 mai. Se St.prp nr. 1, kap. 2907. Budgett-innst. S. nr. 165a. St.tid. s. 1627.

Rundskrivelse fra Finansdepartementet til fylkesmennene. 1 juni.

Bevertningsskatt.

Angående skattepliktige bevertningssteders regnskapsførsel.

Ved lov av 18 mars 1925 og tilleggslov av 22 april 1932 om skatt av fortæring på bevertningssteder, § 7, første ledd, er bestemt at de pågjeldende virksomheter er forpliktet til å innrette sådan bokførsel, at omsetningen (fordelt på de forskjellige avdelinger av bevertningsstedet) til enhver tid kan fastsettes. Ved paragrafens annet ledd er nærværende departement bemyndiget til å utferdige de nærmere forskrifter angående regnskapsførselen og kontrollen med bevertningsskattens innkrevning og erleggelse og angående gjennemførelsen av lovens bestemmelser for øvrig. I henhold hertil har departementet ved rundskrivelse av 21 mars 1925, II, side 4, bestemt at der ved ethvert skattepliktig bevertningssted skal føres følgende bøker:

1. **Kassabok** (inntektsbok), hvor fullstendig kassabok tidligere ikke føres.
2. **Omsetningsbok** som for hver dag skal utvise summen av all skattepliktig omsetning fordelt på bevertningsstedets forskjellige avdelinger.

Ved kontrollens virksomhet har det vist sig at disse forskrifter, som altså kun forutsetter bokføring av inntekter, har vært utilstrekkelige til opnåelse av en effektiv kontroll med bevertningsskattens riktige erleggelse, idet mange av de bevertningssteder, som for tiden er skattepliktige, fører sine bøker på en sådan måte at de ikke kan sies å tilfredsstille fordringene til et ordentlig og fullstendig regnskap. Det er videre konstatert at regnskapene er meget uensartede, såvel m. h. t. deres form som det system hvorefter de er anlagt og føres. Disse forhold har vanskeliggjort og i ganske stor utstrekning komplisert kontrollens arbeide. En vesentlig mangel ved enkelte forretningers regnskaper er videre at de ikke inneholder spesifikasjoner av de forskjellige varesorters innkjøp og omsetning, hvilket som regel er en nødvendig forutsetning for å kunne utføre en pålitelig undersøkelse i hensikt å konstatere bevertningsskattens riktige erleggelse.

Da det således har vist sig et stadig sterkere behov for en mest mulig ensartet og mere fullstendig bokførsel, har departementet allerede for lengere tid siden optatt til overveielse og forberedelse spørsmålet om å foreskrive nye regler for bevertningsstedenes regnskapsførsel. (Jfr. rundskrivelse av 25 juni

1 juni. 1932, side 2, nederst.) Departementet har nu, på grunnlag av de erfaringer som er innvunnet ved kontrollens virksomhet, fastsatt nye regler og skjemaer for regnskapsbøker til bruk for skattepliktige bevertningssteder. Under utarbeidelsen av disse regler er der samarbeidet med representanter for Norsk Hotell- og Restaurantforbund, særlig forsåvidt angår regnskapsbøker for bevertningssteder med skjenkerettigheter.

I betraktning av at enkelte av de mindre bevertningssteders innehavere ikke er særlig regnskapskyndige og under hensyn til at de pågjeldende steders størrelse og karakter er meget forskjellig, hvilket medfører et vesentlig forskjellig behov for regnskapsførsel, både hvad form og system angår, har man ikke funnet det hensiktsmessig å anordne en ensartet regnskapsordning felles for samtlige bevertningssteder. Forholdet er, at ved større virksomheter, bestående av flere avdelinger, eksempelvis hotellavdeling, spisesal, bar og restaurant, som har rett til skjenkning av brennevin, vin og øl, vil regnskapsordningen nødvendigvis måtte bli mere komplisert og omfattende enn ved mindre forretninger, som kun består av en enkelt avdeling (hotell, pensjonat eller restaurant) og betydelig mere omfattende enn ved forretninger uten skjenkerett. Under hensyn hertil, har man ved utarbeidelsen av de nye regnskapsbøker ansett det mest hensiktsmessig å inndele de skattepliktige bevertningssteder i to hovedgrupper, nemlig 1) bevertningssteder med skjenkerett og 2) bevertningssteder uten skjenkerett.

I henhold til forannevnte bestemmelse i lovens § 7 har departementet bestemt at der ved skattepliktige bevertningssteder skal føres følgende bøker f r a 1 j a n u a r 1 9 3 5:

Gruppe I: Bevertningssteder med rett til skjenkning av brennevin, vin og/eller øl med over 2½ volumprocent alkohol, pilsener, bayer og bokkøl.

Bevertningssteder som henhører under denne gruppe skal føre:

1. **Kassa-dagbok**
2. **Omsetningsbok A**

(se vedheftede bilag nr. 1 og 2).

— — — — — — — — — — — — — — — —

Gruppe 2: Bevertningssteder uten rett til skjenkning av brennevin, vin og/eller øl med over 2½ volumprocent alkohol, pilsener, bayer og bokkøl.

Bevertningssteder som henhører under denne gruppe skal føre:

1. **Kassabok**
2. **Omsetningsbok B**

(se vedheftede bilag nr. 3 og 4).

— — — — — — — — — — — — — — — —

Angående årsopgjør. 1 juni.

For samtlige bevertningssteder gjelder den regel at regnskapsåret skal falle sammen med kalenderåret.

Departementet vil ikke som almindelig regel kreve avlagt årsopgjør. Dog skal ethvert skattepliktig bevertningssted innsende gjenpart av sitt årsopgjør på forlangende av departementet eller dettes kontrollører når det efter foretatt undersøkelse ansees påkrevet (jfr. skattelovene av 18 august 1911, for landet § 63, for byene § 55, begges første ledd). Der vil i tilfelle bli krevet avlagt fullstendig årsopgjør hvortil hører gevinst- og tapskonto samt status.

Regnskapsbilag.

Alle inntekts- og utgiftsbilag nummereres i den rekkefølge hvori de er innført i kassa-dagboken (eller kassaboken).

Alle regnskapsbøker med tilhørende bilag skal opbevares inntil videre, efter at de er utskrevet. Intet regnskapsmateriale må tilintetgjøres uten efter innhentet spesiell tillatelse fra Finansdepartementet eller den dette bemyndiger.

Det er videre bestemt at hoteller, pensjonater, gjestgiverier, sommer- og feriepensjonater, gårder på landet som mottar gjester mot betaling, skal utferdige gjenparter (blåkopier) av de til gjestene utstedte regninger. Det skal av disse tydelig fremgå hvorledes skatten er beregnet og med hvilket beløp den er opkrevet hos vedkommende gjest.

Skatt av fortæring som ikke betales kontant. Utestående fordringer.

Som det fremgår av det foran anførte, skal den skattepliktige omsetning og den tilsvarende skatt innføres i omsetningsbok A i den måned, og i omsetningsbok B den dag betalingen for fortæringen inngår. Bevertningssteder, som omsetter varer på henstand (kreditt), skal således erlegge skatten av sådanne utestående fordringer først i den måned de inngår. Departementet anser imidlertid bevertningsstedet ansvarlig for skatt av den hele skattepliktige omsetning pr. kontant og på kreditt, således også den skatt som påhviler utestående fordringer, når forholdet skyldes kredittgivning. For utestående fordringer skal der føres særskilt konto.

Har bevertningsstedet erlagt skatt av all regnskapsført omsetning, uansett om betaling er inngått eller ikke, og nogen utestående fordring blir uerholdelig, vil skatten derav på ansøkning kunne tillates opført til fradrag på betingelse av at fordringen er behørig avskrevet i regnskapet som decidert tap.

1 juni. Avskrivningen blir å foreta i den måned hvori tapet konstateres. Dersom nogen fordring, som er avskrevet, senere inngår, skal skatten erlegges. Har departementet gitt tillatelse til fradrag som nevnt, skal der sammen med den månedlige innberetning til departementet sendes spesifisert fortegnelse over fradragene, tilføiet debitorenes navner.

Anskaffelse av regnskapsbøker.

Regnskapsbøkene blir å anskaffe for bevertningsstedets regning. Det er bestemt at trykning og forhandling av disse bøker ikke skal overlates noget enkelt firma, men være helt fri. Bøkene vil være tilsalgs utover landet hos papir- og bokhandlere i følgende størrelser: Kassa-dagbok — på 50—100—150 og 200 blader, kassabok — på 24—50 og 100 blader, omsetningsbok A på 10 blader, omsetningsbok B — på 24 og 50 blader.

Overgangsbestemmelser, dispensasjon m. v.

Som foran anført har departementet bestemt at de nye regnskapsbøker skal føres fra 1 januar 1935. Da imidlertid bøkene vil være tilsalgs hos bok- og papirhandlere fra nu av, vil bevertningsstedene ha anledning til enten straks eller ved inntredende behov i løpet av inneværende år, å anskaffe og føre de nye bøker.

Bevertningssteder som fører kassabok efter et særskilt system, — som tilfredsstiller fordringene til en ordentlig bokførsel — og hvis innehavere ønsker å anvende særskilt kassabok også efter 1/1 1935, vil på ansøkning kunne fritas for å føre den av departementet autoriserte kassa-dagbok eller kassabok.

For opnåelse av dispensasjon fra forskriftene om førelsen av de autoriserte kassabøker, gjelder følgende regler:

For gruppe 1.

Bevertningsstedets egen kassabok må være innrettet efter det dobbelte bokholderis system og inneholde særskilte konti med debet og kreditkolonner for værelser, mat, vin, øl, mineralvann, cigarer og cigaretter, brennevin samt privatkonto og konto for bevertningsskatten. Har stedet ikke fullstendige skjenkerettigheter, er det selvsagt tilstrekkelig at boken inneholder bare de varekonti som der er behov for.

For gruppe 2.

Bevertningsstedets egen kassabok må være innrettet således at den viser sådan spesifikasjon av inntekter og utgifter

som den autoriserte kassabok forutsetter. Er egen kassabok innrettet efter det dobbelte bokholderis system, og den utviser spesifikasjon som nevnt, vil tillatelse til å benytte sådan kassabok kunne påregnes. 1 juni.

Bevertningssteder med en regnskapsordning som er anlagt efter bedriftens spesielle behov, må i ansøkningen gi en nærmere beskrivelse av de bøker som benyttes.

Fritagelse for å føre den autoriserte omsetningsbok (A eller B) vil ikke bli gitt medmindre der foreligger særlige grunner.

Departementets meddelelse om dispensasjon fra forskriftene skal opbevares og på forlangende forevises politimyndigheter, skatteopkrevere og departementets kontrollører.

Dersom noget bevertningssted, som ikke har søkt eller ikke er meddelt dispensasjon, ikke efterkommer pålegget om å føre de foreskrevne regnskapsbøker, vil forholdet bli påtalt og straffet.

Innberetning om betalt skatt.

Månedens samlede skattebeløp innbetales til vedkommende oppebørselsbetjent innen 15 dager efter vedkommende måneds utløp. Om innbetalingen skal sendes meddelelse til Finansdepartementet, 3. skattekontor, Oslo. Til bruk herfor har departementet i forbindelse med den nye regnskapsordning fastsatt et nytt innberetningsskjema med 2 formularer. Innberetningsskjema nr. 1 sendes til departementet direkte. Innberetningsskjema nr. 2 sendes til vedkommende oppebørselsbetjent sammen med skattebeløpet for hver måned. Skjemaene må være nøiaktig og fullstendig utfylt. I motsatt fall vil de bli sendt tilbake gjennem oppebørselsbetjenten til beriktigelse.

Hvis den kassabok, som benyttes resten av inneværende år, ikke er ført så spesifisert at skjema nr. 1 kan utfylles fullstendig, samtykker man i at skjemaet i tiden inntil 1/1 1935 utfylles i den utstrekning det efter kassaboken er mulig.

Departementet skal be innskjerpet bestemmelsen om at skatten skal holdes avsondret i særskilt kasse. Skattebeløpet kan når som helst tas i besiddelse av vedkommende oppebørselsbetjent, politimyndighet eller departementets kontrollør. Er skatten ikke holdt i egen kasse, vil den kunne beslaglegges i vedkommende etablissements kassebeholdning.

Man skal enn videre be innskjerpet bestemmelsen om at der av for sent betalte skattebeløp på kr. 50,— og derover skal erlegges et tillegg av 1 pct. pr. uke eller del derav.

1 juni.

Oppebørselsbetjentenes innberetninger.

Oppebørselsbetjentene skal som bilag til den månedlige innberetning om betalt skatt vedlegge de fra bevertningsstedene mottatte innberetningsskjemaer nr. 2. Bestemmelsen gjøres gjeldende fra 25/6 d. a. innen hvilket tidspunkt oppebørselsbetjentenes innberetning for mai måned skal være innsendt til departementet.

Man gjør uttrykkelig opmerksom på at det vil bli påsett at oppebørselsbetjentene vedlegger bilag som foreskrevet for samtlige til dem innbetalte skattebeløp.

Angående kontroll av skattepliktige bevertningssteders regnskaper.

Ved inspeksjoner, som departementet lar foreta ved særskilte kontrollører, vil det bli undersøkt hvorvidt regnskapsbøkene er ført efter foranstående forskrifter og om bevertningsskatten er erlagt i full utstrekning overensstemmende med lovens regler. Man henleder i denne forbindelse opmerksomheten på bestemmelsen i lovens § 8 hvorefter vedkommende bevertningssteds innehaver, bestyrer samt dets personale og arbeidere skal yde kontrollørene all den veiledning og hjelp som forlanges. Kontrollørene skal når som helst ha adgang til å undersøke vedkommende bevertningssteds bøker.

For å kunne konstatere den virkelige skattepliktige omsetning er det av største viktighet at ethvert bevertningssted efterkommer pålegget om inntil videre å opbevare alle inntekts- og utgiftsbilag, opgjør fra kassaregistre, bongsbøker, betjening m. v. Forsåvidt angår inntekt ved selskaper, skal der foreligge særskilte noteringer (eller gjenpart av utstedt regning) som viser antall personer, kuvertpris og i tilfelle om der i denne er innbefattet utgifter til lokale, befordring, betjening, varme og lys, underholdning, dans og utsmykning m. v. eller om sådanne utgifter er betalt som tillegg til kuvertprisen. Jfr. bestemmelsen i lovens § 3, tredje ledd, hvorefter disse utgifter ikke skal fratrekkes ved skatteberegningen.

For å sikre en effektiv kontroll avkrever departementet Vinmonopolet, samlag, bryggerier, mineralvannfabrikker, agenter m. v. opgaver over leveranser til samtlige skattepliktige bevertningssteder. Disse opgaver vil for fremtiden under bokeftersynene bli sammenholdt med bevertningsstedets regnskaper. Det vil herunder bli påsett at varekjøp er behørig bokført overensstemmende med leverandørenes opgaver. Det er således av viktighet at varer som uttas til innehaverens og familiens private forbruk bokføres på privatkonto. Likeledes at der er spesifisert i regnskapet hvor meget der av de forskjellige

varer er solgt til betjeningen til en lavere pris enn den vanlige serveringspris for vedkommende vare samt at der foreligger noteringer over brekasje og svinn. 1 juni.

Efter lovens § 7, første ledd, har departementet rett til med endelig virkning å fastsette skatten når dennes størrelse ikke med bestemthet kan fastsettes efter bøkenes utvisende eller det foreliggende materiale for øvrig. Såfremt det finnes at regnskapet ikke er riktig og ikke utviser den virkelige skattepliktige omsetning, eller at bøkene ved kontroll ikke er ført a jour, vil departementet fastsette skatten efter skjønnsmessig beregning på grunnlag av kontrollørens innberetning, opgaver over varekjøp og i øvrig innhentede oplysninger.

Skjønnsmessig beregning av bevertningsskatten vil bli forelagt det pågjeldende bevertningssteds innehaver eller ansvarshavende til uttalelse før inndrivelse av det beregnede skattebeløp iverksettes.

Om straffebestemmelser for overtredelse av loven henvises til hvad der er anført i departementets rundskrivelse av 21 mars 1925, side 5.

Departementet skal sluttelig be henstillet til politimyndighetene og skatteopkreverne å føre tilsyn med at samtlige skattepliktige bevertningssteder fører de fastsatte og autoriserte regnskapsbøker **senest fra 1 januar 1935** og innbetaler pliktig skatt og innsender de foreskrevne innberetninger til departementet og skatteopkreverne. Forsåvidt noget bevertningssted ikke forholder sig som foreskrevet bes innberetning derom uten ophold sendt departementets 3. skattekontor.

Man skal anmode hr. fylkesmannen om uten ophold å tilstille de innen fylket værende politimyndigheter (politimestre og lensmenn) en del eksemplarer av nærværende rundskrivelse med 4 bilag vedheftet, hvorav det fornødne antall vedlegges til videre fordeling til skatteopkreverne og de enkelte bevertningssteder.

Man forutsetter at politimyndighetene sikrer sig bevis for at bevertningsstedenes innehavere har mottatt denne rundskrivelse.

1 juni.

Bilag 1.

Kassa-dagbok.

Dato	Tekst	Bilag nr.	Kassa-konto		Konto pro diverse			Værelse-konto		Mat-konto			Vin-konto		Øl-konto	
			Debet	Kredit	Debet	Henv. kontobok fol.	Kredit	Debet	Kredit	Debet	Kredit	Ikke skattepl. Kredit	Debet	Kredit	Debet	Kredit

(Forts.)

Mineralvann-konto		Konto for cigarer og cigaretter		Omkostn.-konto	Privat-konto				Lønningers-konto (Servise-)		Bevertnings-skatt-konto		Diverse konti		Kontonavn
Debet	Kredit	Debet	Kredit	Debet	Debet	Kredit	Debet	Kredit	Debet	Kredit	Debet	Kredit	Debet	Kredit	

Bilag 2. **Omsetnings- bok A.**

Omsetning av:

19..... Måned	1 Mat	2 Vin	3 Øl	4 Mineral-vann	5 Cigaretter og cigarer	6 Brennevin	7 Skattepliktig omsetning (Summen av rubrikkene 1—6) (Skatten iberegnet)	8 Skattebeløp (1/11 av summen i rubr. 7)	9 Henvisn. kassabok pag.	10 Attestasjon	11 Kontrollens anmerkninger
Januar											
Februar											
Mars											
April											
Mai											
Juni											
Juli											
August											
Septbr.											
Oktbr.											
Novbr.											
Desbr.											
Sum											

Beholdninger av:[1])

	Matvarer	Vin	Øl	Mineralvann	Cigaretter og cigarer[2])	Total
pr. 1/1 19.....						
pr. 31/12 19.....						

[1]) Beholdningene blir å anføre med verdien regnet efter innkjøpspriser, uten tillegg av emballasje, frakt, flasker m.v.
[2]) Herunder blir røketobakk (pipetobakk) ikke å medregne.

Bilag 3. **Kassa-bok.**

Innbetalinger.							Utbetalinger.						
		Ikke skattepliktig:											
19..... Datum	Tekst	Inntekt ved utleie av værelser	Salg ut av huset	Fritatt av Finans-dpt.	Skatte-pliktig servering	Sum inn-betalt	Datum	Tekst	Vare-kjøp	Andre utbeta-linger	Privat forbruk	Sum utbetalt
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Bilag 4. **Omsetningsbok B.**

1	2	3	4	5	6
19..... Datum	Tekst	Den skatte-pliktige omsetnings beløp (skatten iberegnet)	Skatte-beløp (1/11 av summen i rubr. 3)	Hen-visn. kassa-bok pag.	Attesta-sjon

Skriv *) frå Landbruksdepartementet um forbod mot havning med geit i skogmark i Fitjar herad, Hordaland fylke. 1 juni.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved fru Anna Karine Olsen's testament av 25 mars 1927 oprettede «Telegrafkasserer Andreas Olai Olsen og hustru Anna Karine Olsen's fond til bedste for Vestlandske Blindeforbund.» 2 juni.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet. I medhold av av lov av 4 juli 1927 nr. 7 om visse personers adgang til fjøs og stall m. v. har Landbruksdepartementet under 2 juni 1934 bestemt: 2 juni.

1. Forbudet i den ovennevnte lovs §§ 1 og 2 skal inntil videre ikke gjelde for personer, som kommer til riket fra Danmark (forbudet er tidligere ophevet for så vidt angår personer, som kommer fra Sverige, Finnland og Island).
2. Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har den britiske regjering i henhold til artikkel 9, 2. ledd i den internasjonale overenskomst ***) om stempelavgift på vekselrettens område, Genève 7 juni 1930, erklært at overenskomsten skal gjelde for Newfoundland med forbehold som omhandlet i avsnitt D, 1 i protokollen til overenskomsten. Meddelelsen herom blev mottatt i Folkeforbundets sekretariat 7 mai 1934. 4 juni.

Skrivelse fra Socialdepartementet. 4 juni.

Spørsmålet gjaldt hvorvidt et engros-firma kan levere Novocain Suprarenin carpuler til Norges tannlægehøiskole på en nærmere omhandlet måte, hvorav også fremgikk at en del av leveringen skulde være gratis.

Departementet uttaler i den anledning at både medisinaldirektøren og departementet finner, at der ikke er adgang til å treffe en ordning som nevnt, idet engrosforretninger i apotekvarer ifølge lov om handelsnæring av 21 juni 1929 § 27, 2. avsnitt, bare kan levere lægemidler til de kjøbmenn og forbrukere som er nevnt i denne paragraf.

Da tannlægehøiskolen bruker lægemidlet ved klinisk behandling av patienter, altså ikke bare som undervisningsmateriale, kan den som avtager av varen neppe antas å gå inn

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 21.
**) Kunngj. 11 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 22.
***) Inntatt i «Overenskomster» nr. 3 for 1934 s. 81 og 192 flg.

4 juni. under «offentlige laboratorier og videnskapelige innretninger, som ikke er sykehus — — —», (handelslovens § 27, 2. avsnitt). Det er formentlig uten betydning, hvorvidt leveringen skjer mot vederlag eller ikke, jfr. Justisdepartementets skrivelse av 12 november 1909 (inntatt i Andr. Jakobsen, Haandbok i Apoteklovgivningen, side 75).

4 juni. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til Reknes, Vensmoen sanatorier og Stavern og Tromsø kysthospitaler.

Statsrevisjonen gjør opmerksom på at enkelte anstalter i flere tilfelle lar patienter, som er over 15 år, betale de for barn fastsatte k u r p e n g e r.

I anledning herav må man innskjerpe at den til enhver tid bestemte kursats for barn bare gjelder inntil patienten har fylt 15 år. Reglen gjelder om enn den syke er innlagt f ø r sitt fylte 15 år, hvis opholdet varer utover denne aldersgrense.

4 juni. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet um forbod mot havning med geit i M y k i n g s o k n, Lindås herad, Hordaland fylke. Undanteke frå dette forbod er gardane Einstrand, Eikebotn, Kikall, Skår, Andås, Stall og Hindenes indre.

4 juni. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for S i n g s å s herred, Sør-Trøndelag fylke.

5 juni. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet um bruk av § 55 i jordlova imot innanbygdsboande eigarar av jordbruk i F r o l a n d herad, Aust-Agder fylke.

5 juni. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om regulering og byggevedtekter for Aker kommunes eiendom Solvang gnr. 132 bnr. 1 og 3 i A k e r.

5 juni. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om regulering av en del av eiendommen Holmen og den tilstøtende del av Ravnsborg i A s k e r herred, Akershus fylke, samt om vedtekter for utparsellering og bebyggelse av Holmen gård.

6 juni. **Skrivelse** **) fra Justisdepartementet om politivedtekt for H v a l e r herred, Østfold fylke.

6 juni. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om godkjennelse av L e s j a fjellstyres beslutning av 21 april 1934 sålydende:

«I medhold av fjellovens § 35, 4. ledd, beslutter fjellstyret at efternevnte områder (strekninger av vassdrag) fredes for alt fiske i 10 år fra 1 august 1934:

*) Kunngj. 11 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 22.
**) Kunngj. 11 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 22.

1. Gåsbuosen (elven mellem Gautsjø og Grynningen), 6 juni.
2. Nordre Sjongsos (elven mellem Gosjø og Sjongsvann),
3. Søndre Sjongsos (elven mellem Sjongsvann og Flisarvann),
4. Kjeksosen (elven mellem Flisarvann og Dyrkjønn).»

Skrivelse fra Finansdepartementet til en skattefoged, hvori meddeles at der på skifterettens fortegnelse over boer, hvori arveavgift kan bli å svare, i almindelighet ikke blir å opføre alle boer som ikke overtas av skifteretten, men det forutsettes at der for de boers vedkommende som ikke medtas anstilles så inngående og nøiaktige undersøkelser om avdødes formuesforhold som mulig, og at kun de boer undlates medtatt på fortegnelsen, hvor det er helt på det rene at avgift ikke blir å beregne. 7 juni.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet. Departementet bestemmer herved at ekserserplassnavnene Elvegårdsmoen og Altagård herefter skal skrives Elvegardsmoen og Altagard. 7 juni.

Lov *)[1]) om forandringer i lov av 18 mars 1921, jfr. tilleggslov av 11 mai 1929, om ekspropriasjon av grunn til opførelse av et rådhus i Oslo samt til gjennemførelse av en reguleringsplan for rådhusets omgivelser. 8 juni. Nr. 1.

§ 5 skal herefter lyde således:

Dokumentene vedrørende overdragelser til og fra kommunen av eiendommer i det i § 1 nevnte strøk er inntil utgangen av 1939 fritatt for stempelavgift og tinglysningsgebyr.

Enn videre fritas kommunen inntil utgangen av 1939 for erleggelse av sportler for panteattester vedrørende eiendommer i dette strøk.

Lov *)[2]) om forandring i midlertidig lov av 18 juli 1917 med tilleggslover om skatt på motorvogner og lystfartøier samt visse forestillinger og fremvisninger m. v. 8 juni. Nr. 2.

Følgende bestemmelser i midlertidig lov av 18 juli 1917 med tilleggslover om skatt på motorvogner og lystfartøier samt visse forestillinger og fremvisninger m. v. skal fra 1 juli 1934 lyde således:

---

*) Kunngj. 11 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 22.

[1]) St.besl. 24 mai. Se Ot. prp. nr. 30. Innst. O. nr. 40. St.tid., forh. i Ot. s. 155; i Lt. s. 75.

[2]) St.besl. 31 mai. Se Ot. prp. nr. 33. Innst. O. nr. 59. St.tid., forh. i Ot. s. 195—196; i Lt. s. 76—77.

8 juni. Nr. 2.

§ 2. Som skattepliktige motorvogner regnes private automobiler og motorsykler med eller uten tilhenger- eller sidevogn, når disse kjøretøier er bestemt til personbefordring.

Undtatt fra skatteplikt er:

1. Motorvogner som benyttes til rutekjøring i henhold til meddelt tillatelse efter lov om motorvogner av 20 februar 1926 nr. 2 § 21, I, 1. ledd, og til dermed likestillet kjøring i henhold til samme lovs § 21, I, siste ledd.
2. Motorvogner som har fått tillatelse til kjøring fra anvist offentlig holdeplass (drosjekjøring) og i likhet dermed motorvogner som har fått tillatelse til kjøring i henhold til motorvognlovens § 21, II, 3. ledd.

§ 3. Skatt på motorvogn beregnes av dens verdi efter følgende regler:

a. Som verdi opføres den pris på vedkommende vogntype, som for hvert år fastsettes ved vedkommende regjeringsdepartements foranstaltning.
b. Verdien nedsettes med 10 av 100 for hvert fullt år, regnet fra begynnelsen av den måned hvori vognen første gang blev tatt i bruk her i riket. Når verdien ved nedskrivning er redusert til 2/10 av den oprinnelige pris, tilstedes intet ytterligere avdrag.
c. Når motorvogner ved inntrådt begivenhet (ulykke) har undergått vesentlig verdiforringelse, kan departementet på begjæring av eieren nedsette verdien efter foretatt takst i henhold til § 10, 3. ledd, dog således at omkostningene utredes av eieren. De nærmere regler for videre årlig nedsettelse av verdien blir å fastsette av vedkommende departement.

§ 21. For skatt av de i kap. 1 omhandlede motorvogner og lystfartøier hefter foruten eieren tillike brukeren, forsåvidt vognen eller fartøiet er overlatt denne for lengere tid enn 3 måneder. Som eier betraktes også den, som har solgt motorvogn eller lystfartøi på leiekontrakt, så lenge han har rett til ved kontraktens misligholdelse å ta vognen eller fartøiet tilbake.

For skatt av de i § 15 omhandlede inngangspenger hefter foruten etablissementets innehaver tillike den, som avholder eller foranstalter vedkommende forestilling eller samling.

Forsåvidt angår inndrivelse av skatt efter nærværende lov samt fortrinsrett for sådan skatt, finner de gjeldende regler om inndrivelse av og fortrinsrett for formues- og inntektsskatt til staten tilsvarende anvendelse.

Når forfallen skatt av motorvogn ikke er betalt innen budgettårets utløp, bortfaller kjøretillatelsen for vognen fra næste budgettårs begynnelse til skatten er betalt.

Kongelig kunngjøring *) [1]) om avgift til statskassen av brennevin (sprit) og av autoriserte reseptblanketter. 8 juni.

For budgetterminen 1934—1935 fastsettes avgiften
av brennevin til kr. 0,05 pr. liter,
av reseptblanketter kr. 5,00 pr. blokk à 100 blanketter.

Kongelig resolusjon *). I henhold til lov om domstolene av 13 august 1915 § 28 siste ledd — jfr. lov om forandringer i domstolsloven av 1 juni 1934 — bestemmes: 8 juni.

1. Tid og sted for forliksrådenes faste møter og for mottagelse av klager skal formannen kunngjøre ved opslag på forliksrådets faste møtested og på det nærmeste faste rettssted for det tinglag som forliksrådskretsen hører til.
2. Det overdras til Justisdepartementet å gi de nærmere regler om hvorledes kunngjøringen for øvrig skal skje.

Kongelig resolusjon *). 8 juni.

I medhold av lover av 24 juni 1932 om endring i og forlenget gyldighet av lovgivningen om medisinalavgift i Nordland og Troms samt i Finnmark fylker fastsettes regler om fritagelse for medisinalavgift av sildolje og sildmel, fremstillet av sild som ikke er fisket innen nevnte fylker, i samhøve med to fremlagte utkast.

De fastsatte regler er sålydende:

Regler

om fritagelse for medisinalavgift av sildolje og sildmel, fremstillet av sild som ikke er fisket innen Nordland eller Troms fylker.

§ 1. Når sildolje og sildmel, fremstillet av sild som ikke er fisket innen Nordland eller Troms fylker, utføres fra de nevnte fylker, må utførselen angis på vanlig måte til avskibningsstedets tollkontor — selv om fabrikken ligger i landdistrikt — og samtidig den for sildolje eller sildmel bestemte avgift betales.

§ 2. For å få tilbake den betalte medisinalavgift må fabrikken sende vedkommende tollkontor:

a. Opgave over hver mottatt ladning sild med opgivende av fartøiets navn, lastested, antall hektoliter sild og sildens slags. Denne opgave sendes straks silden er oplosset.

*) Kunngj. 11 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 22.
[1]) St.besl. 25 mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2452. Budgett-innst. S. nr. 164. St.tid. s. 1750.

8 juni. b. Ved utgangen av hvert kvartal opgave i 2 eksemplarer som viser:

1. Beholdning ved kvartalets begynnelse av den her omhandlede sild, spesifisert for hver slags sild, samt av sildolje og sildmel.
2. Innførsel av sild i løpet av kvartalet, spesifisert for de forskjellige slags sild. Gjelder innførselen sild som er kjøpt av sildelagene (Storsildlaget i Ålesund og Stor- og Vårsildlaget i Bergen), vedlegges alle sluttsedler enten i original eller bekreftet avskrift. På sluttsedlene anføres fangsttid og fangststed for silden.
3. Produksjon av sildolje og sildmel av innført sild.
4. Utførsel av sildolje og sildmel av innført sild — med opgivende av mengden, datum, fartøi og bestemmelsessted for hver forsendelse.
5. Beholdning av innført sild, spesifisert for hver slags sild, samt sildolje og sildmel ved kvartalets utløp.

I opgaven angis hvormeget sildolje og sildmel regnes utvunne av 100 hl av hver slags sild.

§ 3. Kvartalsopgaven gjennemgåes av tollkontoret. Efterat mulige feil er rettet ved henvendelse til fabrikken, sendes opgaven til fiskeridirektøren som underkaster opgaven den fornødne kontroll med hensyn til mengden av den utvunne sildolje og sildmel. Fiskeridirektøren sender derpå opgaven tilbake til tollkontoret med påtegning om, hvorvidt han har noe å bemerke til produksjonen, det til utførsel opgitte kvantum sildolje og sildmel og beholdningen samt hvilke beløp kan betales tilbake særskilt for sildolje og sildmel. De opgitte beløp betales derpå tilbake av tollkontoret mot kvittering på opgaven, som vedlegges medisinalregnskapet som bilag.

Godtar fabrikken ikke det beløp som fiskeridirektøren har funnet kan betales tilbake, forelegges saken med hensyn til det omtvistede beløp for Handelsdepartementet til avgjørelse. Det ene eksemplar av kvartalsopgaven blir beroende ved tollkontoret.

§ 4. Alle opgaver og erklæringer som avgis av fabrikken, gis på tro og love. Mulige overtredelser behandles som overtredelser av tollovgivningen; jfr. lov om medisinalavgift til Nordland og Troms fylkeskommuner § 10.

§ 5. Tollvesenets tjenestemenn har til enhver tid adgang til å foreta den fornødne kontroll på fabrikken, herunder også av alle regnskapsbøker.

§ 6. Reglene gjelder bare for sildolje og sildmel som er fremstillet av sild, som er innført til Nordland og Troms fylker efter 1 juli 1932.

§ 7. Det departement som medisinalvesenet hører under, kan gi nærmere regler og fastsette skjemaer som måtte vise sig nødvendige. 8 juni.

§ 8. Reglene trer i kraft straks.

Regler

om fritagelse for medisinalavgift av sildolje og sildmel, fremstillet av sild som ikke er fisket innen Finnmark fylke.

§ 1. Når sildolje og sildmel, fremstillet av sild som ikke er fisket innen Finnmark fylke, utføres fra nevnte fylke, må utførselen angis på vanlig måte til avskibningsstedets tollkontor — selv om fabrikken ligger i landdistrikt — og samtidig den for sildolje eller sildmel bestemte avgift betales.

§ 2. For å få tilbakebetalt den betalte medisinalavgift må fabrikken sende vedkommende tollkontor:

a. Opgave over hver mottatt ladning sild med opgivende av fartøiets navn, lastested, antall hektoliter sild og sildens slags. Denne opgave sendes straks silden er oplosset.

b. Ved utgangen av hvert kvartal opgave i 2 eksemplarer som viser:

1. Beholdning ved kvartalets begynnelse av den her omhandlede sild, spesifisert for hver slags sild, samt av sildolje og sildmel.
2. Innførsel av sild i løpet av kvartalet, spesifisert for de forskjellige slags sild. Gjelder innførselen sild som er kjøpt av sildelagene (Storsildlaget i Ålesund og Stor- og Vårsildlaget i Bergen), vedlegges alle sluttsedler enten i original eller bekreftet avskrift. På sluttsedlene anføres fangsttid og fangststed for silden.
3. Produksjon av sildolje og sildmel av innført sild.
4. Utførsel av sildolje og sildmel av innført sild — med opgivende av mengden, datum, fartøi og bestemmelsessted for hver forsendelse.
5. Beholdning av innført sild, spesifisert for hver slags sild, samt sildolje og sildmel ved kvartalets utløp.

I opgaven angis hvormeget sildolje og sildmel regnes utvunne av 100 hl av hver slags sild.

§ 3. Kvartalsopgaven gjennemgåes av tollkontoret. Efterat mulige feil er rettet ved henvendelse til fabrikken, innsendes opgaven til fiskeridirektøren som underkaster opgaven den fornødne kontroll med hensyn til mengden av den utvunne sildolje og sildmel. Fiskeridirektøren sender derpå opgaven tilbake til tollkontoret med påtegning om, hvorvidt han har noe å bemerke til produksjonen, det til utførsel opgitte kvan-

8 juni. tum sildolje og sildmel og beholdningen samt hvilke beløp kan betales tilbake særskilt for sildolje og sildmel. De opgitte beløp betales derpå tilbake av tollkontoret mot kvittering på opgaven, som vedlegges medisinalregnskapet som bilag.

Godtar fabrikken ikke det beløp som fiskeridirektøren har funnet kan betales tilbake, forelegges saken med hensyn til det omtvistede beløp for Handelsdepartementet til avgjørelse. Det ene eksemplar av kvartalsopgaven blir beroende ved tollkontoret.

§ 4. Alle opgaver og erklæringer som avgis av fabrikken gis på tro og love. Mulige overtredelser behandles som overtredelser av tollovgivningen; jfr. lov om medisinalavgift i Finnmark § 6.

§ 5. Tollvesenets tjenestemenn har til enhver tid adgang til å foreta den fornødne kontroll på fabrikken, herunder også av alle regnskapsbøker.

§ 6. Reglene gjelder bare for sildolje og sildmel som er fremstillet av sild som er innført til Finnmark fylke efter 1 juli 1932.

§ 7. Det departement som medisinalvesenet hører under, kan gi nærmere regler og fastsette skjemaer som måtte vise sig nødvendige.

§ 8. Reglene trer i kraft straks.

8 juni. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den sveitsiske legasjon har I r a k tiltrådt de to Genèvekonvensjoner *) av 27 juli 1929 om såredes og sykes behandling i krig og om behandling av krigsfanger — med virkning fra henholdsvis 25 og 29 november 1934.

9 juni. **Skrivelse** fra Justisdepartementet til en byrettsdommer, som hadde oplyst at han i forbindelse med en avsagt dom hvorved der blev tilkjent en umyndig midler, skrev til vergen og gjorde ham opmerksom på vergemålslovens § 62, likesom han også underrettet vedkommende overformynderi.

Departementet meddeler at det finner denne fremgangsmåte riktig, og anser det ønskelig at den blir fulgt i andre lignende tilfelle.

9 juni. **Skrivelse** **) fra Socialdepartementet om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i N e s herred, Buskerud fylke.

9 juni. **Skrivelse** **) fra Socialdepartementet om at den som i L y n g d a l herred, Vest-Agder fylke, gjør sig en næring av

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 6 for 1932 s. 327 flg.
**) Kunngj. 19 juni i Lovtid 1ste avd. nr. 23.

å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, fra 2 juli 1934 å regne skal ha bevilling, og om vedtekt for herberge- og beverternæringen i samme herred. 9 juni.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Lyngdal herred, Vest-Agder fylke. 9 juni.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Andreas Andersen Odnæssveens legat» til hjelp for ubemidlede gutter og piker innen Søndre Land herred, som søker utdannelse på kristelige skoler, oprettet ved testament av 8 desember 1932. 11 juni.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av hofjægermester Ths. Fearnley og hustru oprettede «Cecil Astrups legat» til friplasser på Aug. Herman Franckes og dr. Barnardos barnehjem. 11 juni.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Den irske fristat tiltrådt den internasjonale overenskomst **) om undertrykkelse av handel med kvinner og barn, Genève 30 september 1921. Tiltredelsen blev innregistrert i Folkeforbundets sekretariat 18 mai 1934. 11 juni.

Rundskrivelse fra Handelsdepartementet til de øvrige departementer og til fylkesmennene. 12 juni.

Foreldede regningsbeløp.

Idet man henviser til rundskrivelse herfra av 4 juni 1931 skal man henstille at alle offentlige tjenestemenn og andre som får skyss- og kostgodtgjørelse efter lov og regulativ om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse, på nytt blir gjort bekjent med at foreldelsesfristen for innsendelse av regninger over sådan godtgjørelse fra 1 juli 1930 er 2 måneder og at regningene undergis en ny foreldelsesfrist av samme lengde når de sendes tilbake til regningsutstederen av vedkommende myndighet.

Foreldelsen avbrytes således ved at regningsutstederen innen 2 måneder efter at reisen er tilendebragt sender inn sin regning til vedkommende myndighet. Har regningsutstederen vedkommende departements samtykke til å sende sine regninger kvartalsvis, avbrytes foreldelsen ved at han sender inn regningen innen 2 måneder efter vedkommende kvartals utløp.

---

*) Kunngj. 19 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 7 for 1922 s. 179.

12 juni. For nominasjonsmenn gjelder fremdeles den tidligere foreldelsesfrist 6 måneder.

Andre undtagelser er der ikke i loven.

Spesielt for lensmenns vedkommende gjør man opmerksom på, at også reiseregninger for lakseopsynsreiser og reiser i anledning av stortings- og kommunevalg og andre lignende må følge disse regler og altså sendes inn i rett tid kvartalsvis for ikke å bli gjenstand for foreldelse.

På lignende måte gjelder for sakkyndiges og doms- og skjønnsmenns skyss- og kostgodtgjørelse at foreldelsesfristen regnes fra avslutningen av hver enkelt reise og ikke fra vedkommende saks endelige avgjørelse.

Ved avgjørelsen av fremtidige søknader om samtykke til utbetaling av foreldede regningsbeløp vil der bare bli tatt i betraktning som undskyldende momenter rent ekstraordinære forhold.

Det henstilles at denne rundskrivelse blir tilstillet alle de tjenestemenn og andre som får skyss- og/eller kostgodtgjørelse efter regulativet for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse.

Det henstilles også til fylkesmennene og fagdepartementene å være opmerksom på hvad foran er anført ved behandlingen av innkomne søknader om utbetaling av foreldede skyss- og kostgodtgjørelsesbeløp.

12 juni. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om at den del av gårdene Vestnes, Helland og Remmen i Vestnes herred, Møre fylke, som ved departementets skrivelse av 2 mai 1933 blev underlagt bygningsloven, skal danne egen kommune i bygningsvesenets anliggender.

12 juni. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet til overlosen i det vestenfjelske distrikt, hvori uttales at loslovens § 2,5 bl. a. bestemmer at fartøier bestemt til utlandet er fritatt for losplikt når de kun søker havn for å forsyne sig med skibsfornødenheter. Et fartøi på vei fra utlandet til Svalbard er ikke bestemt til utlandet, men til Svalbard, som i henhold til lov om denne øgruppe § 1 er en del av riket. Et sådant fartøi som anløper Norge for å proviantere må derfor bli å anse som lospliktig for inngående, da det ikke kan antas å inngå under loslovens § 2,5. Jfr. departementets skrivelse av 3 juli 1926.

13 juni. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til et ligningskontor angående spørsmålet om beskatning av aktier i et utenlandsk selskap med formål å drive hvalfangst, hvilke aktier eies av et norsk hvalfangerselskap.

*) Kunngj. 19 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.

Departementet uttaler at bestemmelsene i landskatte- 13 juni.
lovens § 20, byskattelovens § 15, begges femte ledd, antas å måtte forståes som alene inneholdende en bestemmelse om fordelingen på kommunene av vedkommende selskaps skatter og ikke som inneholdende nogen forskrift om beskatning på aktionærenes hånd. Videre henviser departementet til dets rundskrivelse av 31 desember 1917, hvori det i avsnitt II punkt 5 uttales at, forsåvidt det gjelder aktier (parter) i et norsk rederiselskap, blir dette selskap å ligne, men fordelingen av selskapets formue og inntekt må skje efter aktionærenes bopelforhold i det annet (aktieeiende) selskap. Gjelder det derimot aktier i utenlandsk rederiselskap, vil beskatningen så vel for formuens som inntektens vedkommende måtte skje på det norske aktieeiende selskaps hånd. Kommuneskatten fordeles som ellers mellem de innenlandske aktionærers bopelsdistrikter og kontorkommunen overensstemmende med reglene i de nevnte paragrafers tredje ledd.

Skrivelse *) fra Finansdepartementet. 13 juni.

Finansdepartementet har ved skrivelse av 13 juni 1934 til overkontrollørene ved brennevin-, etylleter- og øltilvirkningen bestemt at avgiftssatsen og refusjonssatsen for brennevin fra 1 juli 1934 blir som nu å gi følgende tillegg:

Avgiftssatsen, kr. 2,62 pr. liter (100 %) tillegges kr. 2,10.

Refusjonssatsene, kr. 2,62, kr. 2,64 og kr. 2,67 henholdsvis for råspiritus, renset spiritus samt destillater og brennevin, som er denaturert eller på annen måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, tillegges respektive kr. 2,10, kr. 2,11 og kr. 2,13 pr. liter (100 %).

Den samlede avgiftssats vil således inntil videre utgjøre kr. 4,72 (100 %) og de samlede refusjonssatser henholdsvis kr. 4,72, kr. 4,75 og kr. 4,80 pr. liter (100 %).

Skriv **) frå Justisdepartementet um politivedtekt for 14 juni.
Meland herad, Hordaland fylke.

Skriv **) frå Justisdepartementet um politivedtekt for 14 juni.
Foldereid herad, Nord-Trøndelag fylke.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om at den som i 14 juni.
Rolvsøy herred, Østfold fylke, gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, fra 1 september 1934 å regne skal ha bevilling.

*) Kunngj. 19 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.
**) Kunngj. 19 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 23.

15 juni. Nr. 1. **Lov** *) [1]) om forandring i lov av 24 juni 1932 om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk, samt rogn og agnskjell.

§ 5 i lov av 24 juni 1932 om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk, samt rogn og agnskjell skal herefter lyde således:

§ 5. Staven og bunnstykkene skal i heltønnen minst være henholdsvis 16 og 19 millimeter tykke, og i halvtønnen minst 13 og 16 millimeter, alt for staven målt i vel avpusset forarbeidet stand. Både stav og bunnstykker skal være helt skarpkantede (fri for vankant). I alle størrelser skal tønnene være tilstrekkelig avpusset, således at båndene slutter jevnt til staven.

Bunnstykkenes antall i heltønnen og halvtønnen må i opslagsenden ikke være over 4 og ikke under 3, i bunnen ikke over 4 og ikke under 2. De skal være satt sammen med jernplugger av minst 45 millimeters lengde og minst 2,5 millimeters tykkelse. Kantstykkene skal i heltønnen være minst 10 centimeter og i halvtønnen minst 7 centimeter brede.

15 juni. Nr. 2. **Lov** *) [2]) om forandringer i havneloven.

I lov om havnevesenet av 24 juni 1933 nr. 8 skal § 38 herefter lyde så:

§ 38. Trafikkavgift. Efter forslag av havnestyret kan bystyret fatte beslutning om at det til havnekassen skal erlegges en trafikkavgift av varer som innføres over havnen fra utlandet. Beslutningen må stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement. Avgiften opkreves av tollvesenet, som plikter å avlegge regnskap til havnestyret.

Tollvesenet skal også, i den utstrekning departementet bestemmer, opkreve trafikkavgift av varer som innføres over land fra utlandet. Avgiften, som fastsettes av departementet, skal avpasses efter de for innførsel over havnene gjeldende satser og stort sett ikke overstige disse. De ved denne avgift innkomne midler inngår i et fond, som forvaltes av departementet, eller den det dertil bemyndiger. Fondet skal dekke tollvesenets utgifter med opkrevning av trafikkavgifter og for øvrig anvendes til fremme av skibsfarts- og havneforhold efter Stortingets bestemmelse. Dog skal trafikkavgift av postforsendelser tilfalle vedkommende havnekasse, uansett hvorledes de er innført.

Skulde det vise sig at forannevnte trafikkavgift på varer som innføres over havnen fra utlandet, sammen med avgiftene efter §§ 32, 34, 35, 36 og 37, ikke er tilstrekkelig til dekning av havnekassens nødvendige utgifter, kan vedkommende re-

*) Kunngj. 19 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.

[1]) St.besl. 24 mai. Se Ot. prp. nr. 20. Innst. O. nr. 49. St.tid., forh. i Ot. s. 180—181; i Lt. s. 74—75.

[2]) St.besl. 24 mai. Se Ot. prp. nr. 23. Innst. O. nr. 44. St.tid., forh. i Ot. s. 150—151; i Lt. s. 74.

gjeringsdepartement — efter begrunnet forslag fra havnestyret, vedtatt av bystyret — bestemme at der også skal erlegges trafikkavgift til havnekassen av varer som utføres over havnen til utlandet. Angående avgiftens opkrevning gjelder hvad foran er bestemt for trafikkavgift av varer som innføres over havnen fra utlandet. 15 juni. Nr. 2.

Hvis intet annet er bestemt, skal trafikkavgift for inngående erlegges ved varenes fortolling (herunder: tollfri utlevering), ekspedisjon til frilager, kredittoplag eller privat transittoplag, og for utgående ved deres utførsel. Tollkassereren kan tilstå kreditt for avgiften på samme betingelser og efter samme regler som gjelder for toll.

Varer som er ankommet fra utlandet og sendes på tollpass til annet innenriksk sted, uten her i riket å ha vært innlagt på frilager eller privat transittoplag, belastes med trafikkavgift for inngående på det sted hvor de fortolles (herunder: utleveres tollfritt), ekspederes til frilager, kredittoplag eller privat transittoplag, og avgiften tilfaller stedets havnekasse. Er det ikke havnekasse på stedet, tilfaller avgiften det foran nevnte fond. Trafikkavgift for utgående opkreves til inntekt for innlastningsstedets havnekasse. Varer som på gjennemgangsdokumenter sendes mellem utenlandske steder i transitt over norsk havn, er fritatt for trafikkavgift hvis intet annet bestemmes.

Fritatt for trafikkavgift er:

a. Passasjerenes bagasje.
b. Postforsendelser, hvis departementet så bestemmer.
c. Varer som er bedervet og derfor tilintetgjøres under tollvesenets kontroll.
d. Skibsfornødenheter som kull, olje, proviant og lign. til fartøiets eget bruk.
e. Varer som, på grunn av lastens forskyvning, omstuing eller lignende grunner, foreløbig losses for siden igjen å innlastes i samme skib.

Lov *) [1]) om forandring i og tillegg til lov om utførelsen av de offentlige lægeforretninger av 26 juli 1912, jfr. lover av 16 juli 1920, 29 april 1927 og 27 mai 1932. 15 juni. Nr. 3.

I.

I lov om utførelsen av de offentlige lægeforretninger av 26 juli 1912, jfr. lover av 16 juli 1920, 29 april 1927 og 27 mai 1932, gjøres følgende forandring og tillegg:

Den nuværende § 16 blir § 17.

*) Kunngj. 19 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.
[1]) St.besl. 31 mai. Se Ot. prp. nr. 29. Innst. O. III. St.tid., forh. i Ot. s. 197—204; i Lt. s. 77—86.

15 juni. Nr. 3. Ny § 16:

Med Stortingets samtykke kan Kongen for det enkelte lægedistrikt eller del av distrikt bestemme, at offentlig gjøremål som efter denne eller andre lover eller bestemmelser påligger distriktslægen, isteden blir å utføre av en annen læge som departementet på nærmere avtalte vilkår antar til det. Lægens godtgjørelse utredes av statskassen.

Når Kongen, for å få gjennemført forenkling eller omregulering som er vedtatt av Stortinget, anser det påkrevet, kan han forflytte en stadslæge eller distriktslæge til annen stadslæge- eller distriktslægestilling, uten at den som forflyttes, i den anledning får krav på erstatning. Det samme gjelder ved forflytning av grunn som nevnt av stadslæge- til distriktslægestilling eller distriktslæge- til stadslægestilling.

Den som således blir forflyttet mot sin vilje, skal dog ikke ha mindre fast lønn i det nye distrikt enn han hadde optjent ved forflytningen, beregnet efter det til enhver tid gjeldende regulativ for vedkommende lønnsklasse.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

15 juni. Nr. 4. Lov *) [1]) om forandring i lov om jordmødre av 19 desember 1898; jfr. lov av 22 juni 1917 og lov nr. 5 av 4 juli 1927.

I.

Paragraf 12 i lov om jordmødre av 19 desember 1898 gis følgende tillegg:

En offentlig ansatt jordmor kan med departementets samtykke sies op med seks måneders varsel når hennes stilling anses overflødig eller nedlegges. Har jordmor, som blir sagt op i henhold hertil, vært fast ansatt i minst tre år, kan hun kreve lovbestemt lønn i inntil 2 år efter sin fratreden. Retten til lønn faller bort, hvis jordmoren uten rimelig grunn nekter å overta annen offentlig jordmorstilling som blir tilbudt henne.

Når departementet anser det påkrevet for å få gjennemført forenkling eller omregulering, er fast ansatt jordmor pliktig til uten erstatning å finne sig i å bli forflyttet til annet distrikt, når sådan forflytning ikke kan anses urimelig overfor jordmoren.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

---

*) Kunngj. 19 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.

[1]) St.besl. 31 mai. Se Ot. prp. nr. 28. Innst. O. nr. 60. St.tid., forh. i Ot. s. 196—197; i Lt. s. 77.

Kongelig kunngjøring *) [1]) om omsetningsavgift til statskassen av kullsyre. 15 juni.

Sortinget har 14 juni 1934 fattet følgende beslutning:

Fra den tid Kongen bestemmer, skal der av kullsyre som selges eller innføres til tilvirkning av kullsyreholdige alkoholfrie drikkevarer som ikke er bestemt til salg, erlegges omsetningsavgift til statskassen med kr. 6,30 pr. kg kullsyre.

De nærmere bestemmelser om avgiftens erleggelse og kontrollen dermed utferdiges av Finans- og tolldepartementet.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse fra og med 18 juni 1934.

Kongelig resolusjon. 15 juni.

I. Der meddeles tillatelse til at den i henhold til kongelig resolusjon av 8 mars 1929 nedtatte kirke for Kvalsund sogn av Hammerfest prestegjeld i Hålogaland bispedømme gjenopføres efter den av firmaet M. Thams & Co. i sin tid utarbeidede plan for den nedtatte sognekirke på den dertil utsette nye tomt i umiddelbar nærhet av sognets kirkegård.

II. Hålogaland stiftsdireksjon bemyndiges til under kirkens gjenopførelse å samtykke i sådanne mindre forandringer som under arbeidets gang måtte vise sig ønskelige eller nødvendige.

Kongelig resolusjon. I henhold til § 15 i lov om ulykkestrygd for industriarbeidere av 24 juni 1931 fastsettes med forbehold av Stortingets samtykke **) som gjeldende fra 1 januar 1935 en inndeling i fareklasser med premiesatser overensstemmende med et fremlagt utkast. 15 juni.

Kongelig resolusjon *) om helseforskrifter for Brunlanes herred, Vestfold fylke. 15 juni.

Kongelig resolusjon *) om nye forskrifter for Ålesund angående melk. 15 juni.

Kongelig resolusjon *) om forbud mot fiske på områder ovenfor og nedenfor laksetrappen ved Gjølanger mølles dam i Fjaler herred, Sogn og Fjordane fylke. 15 juni.

---

*) Kunngj. 19 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.

[1]) Se St.prp. nr. 1, kap. 2022, tillegg 18. Tillegg til budgett-innst. S. nr. 156. St.tid. s. 1962.

**) Stortingets samtykke er meddelt ved beslutning av 26 juni 1934. Se St.prp. nr. 76. Innst. S. nr. 196. St.tid. s. 2193—2194.

15 juni. **Kongelig resolusjon.**

1. Ved utlån mot pant i fast eiendom av midler som tilhører Den norske enkekasse, Pensjonskassen for statens tjenestemenn samt Statens pensjonskasse, skal renten være som Norges banks diskonto til enhver tid med fradrag av ½ pct., dog inntil videre ikke over 5½ pct. og ikke under 4½ pct. årlig. Renten for hver enkelt termin bestemmes efter Norges banks diskonto den første dag i terminen. Rentesrenter beregnes efter ½ pct. høiere procentsats enn den hvorefter renten for vedkommende termin betales.
2. For lån mot pant i fast eiendom, som i sin helhet eies av et eller flere medlemmer av kassene, skal renten inntil videre utgjøre 4½ pct. og rentesrenten 5 pct., når formålet med eiendommens anskaffelse er å tjene vedkommende til bolig. Utgjør lånet til eiendommen mer enn 30 000 kroner, skal der dog svares renter efter reglene i post 1 for den del av lånet som overstiger dette beløp. Er lånet garantert av staten, skal renten beregnes efter reglene i post 2, selv om beløpet overstiger 30 000 kroner. Er lånet garantert av en kommune, bestemmer vedkommende regjeringsdepartement efter innstilling fra pensjonskassens styre, om renten skal beregnes som nevnt i 3. punktum.

   Disse bestemmelser kommer også til anvendelse når låntageren er et selskap, og samtlige deltagere i selskapet er medlemmer av kassene. Har selskapet en eller flere deltagere som ikke er medlemmer, bestemmer vedkommende regjeringsdepartement efter innstilling fra pensjonskassens styre om reglene i post 2 skal komme til anvendelse på selskapets lån.
3. Disse bestemmelser trer i kraft fra:

   10 mars 1934 for lån, hvis renteterminer er 10 mars og 10 september.

   10 mai 1934 for lån, hvis renteterminer er 10 mai og 10 november.

   11 juni 1934 for lån, hvis renteterminer er 11 juni og 11 desember.

   For lån som allerede måtte være innfridd før bestemmelsenes vedtagelse blir dog de eldre regler gjeldende.

   Fra samme tid trer ut av kraft kongelig resolusjon av 5 desember 1924 om rentefoten for utlån av midler som tilhører Den norske enkekasse, Pensjonskassen for statens tjenestemenn samt Statens pensjonskasse.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til politimestrene. 15 juni.

Lægeundersøkelse av alkoholpåvirkede motorvognkjørere.

Efter punkt 1 i regler for lægeundersøkelse av motorvognførere som antas å være påvirket av alkohol, fastsatt av Justisdepartementet 17 januar 1931, kan lægeundersøkelse i henhold til motorvognlovens § 17 kun foretas av de læger som er spesielt antatt av Justisdepartementet til å foreta sådanne undersøkelser, og i departementets rundskrivelse av samme dag er det gjort nærmere rede for grunnen hertil.

Da det har vært reist spørsmål om ikke disse undersøkelser nu burde kunne foretas av enhver offentlig ansatt læge, har departementet forelagt spørsmålet for Den rettsmedisinske kommisjon som i skrivelse av 11 april d. å. bl. a. uttalte:

«Kommisjonen antar ..... at utviklingen går i retning av den ..... antydede ordning at undersøkelsene skal kunne utføres av alle offentlig ansatte læger. Kommisjonen nærer heller ikke noen vesentlig betenkelighet ved dette og finner efter omstendighetene å kunne anbefale en sådan ordning gjennemført. Det må dog alltid være en forutsetning at vedkommende læge er villig til å påta sig opgaven.»

Under henvisning hertil og i medhold av motorvognlovens § 17 bestemmer Justisdepartementet herved at punkt 1 i de forannevnte regler skal lyde:

«I distrikt (politimesterdistrikt eller del av sådan) hvor det finnes offentlig ansatt læge som har erklært sig villig til å foreta lægeundersøkelser av den i motorvognlovens § 17 omhandlede art, eller læge som er spesielt antatt av Justisdepartementet til å foreta undersøkelser som nevnt, kan politiet fremstille for en sådan læge enhver fører av motorvogn som treffes i ferd med å kjøre, eller som befinner sig i umiddelbar nærhet av motorvogn som han nettop har kjørt eller skal sette i gang når:

a) det er grunn til å anta at han er påvirket av alkohol og
b) det antas mulig å få påbegynt undersøkelsen innen maksimum 1 time efter at politiet har skredet inn.»

Overensstemmende hermed skal man anmode hr. politimesteren om å forespørre de offentlige ansatte læger innen politimesterdistriktet om disse er villig til å foreta lægeundersøkelser som omhandlet i motorvognlovens § 17. Forutsetningen er at de godtar den honorarordning som er fastsatt

15 juni. for disse undersøkelser, hvorefter salæret for undersøkelser som påbegynnes mellem kl. 8 og kl. 20 er kr. 10,00, og for de undersøkelser som påbegynnes mellem kl. 20 og kl. 8 kr. 20,00.

Lensmennene må holdes underrettet om for hvilke læger fremstilling av alkoholpåvirkede motorvognførere til enhver tid kan skje.

De av departementet fastsatte skjema for undersøkelsene bes tilstillet lægen av hr. politimesteren. Det bes påsett at disse skjema kun blir utlevert til de læger som i henhold til reglenes punkt 1 er berettiget til å foreta disse undersøkelser, likesom det bes innskjerpet at skjemaet kun må benyttes ved de undersøkelser som foretas efter begjæring av politiet.

Esker med ampuller til blodprøver vil lægene få ved henvendelse til Universitetets farmakologiske institutt.

En del avtrykk av denne rundskrivelse sendes vedlagt for å tilstilles lensmennene innen hr. politimesterens embedsdistrikt.

15 juni. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Målformen i statstjenesten.

Varhaug herred i Rogaland fylke har fattet beslutning om å kreve nynorsk brukt i offentlig korrespondanse m. v.

15 juni. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet um fyresegner for bruk av piggtråd i gjerde innan Ørskog herad, Møre fylke.

16 juni. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om regulering av en del av eiendommen Kobbervik, Kobbervikveien nr. 10 i Drammen, og om vedtekter i tilknytning til denne regulering.

16 juni. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om vedtekter til byplan for arealet mellem Egenesveien—Holbergsgate—Bretlandsgate og Rektor Hammers gate i Stavanger.

16 juni. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om en utvidelse av det bygningsloven underlagte strøk av Stokmarknes i Hadsel herred, Nordland fylke, og om at brandloven skal være gjeldende for det område som således er underlagt bygningsloven.

18 juni. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Irak tiltrådt den

---

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 24.
**) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24.

internasjonale overenskomst *) om forenkling av tollformaliteter, med protokoll, Genève 3 november 1923. Tiltredelsen blev innregistrert i Folkeforbundets sekretariat 3 mai 1934. 18 juni.

Skrivelse **) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Sem herred, Vestfold fylke. 18 juni.

Skrivelse **) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Horg herred, Sør-Trøndelag fylke. 18 juni.

Skriv ***) frå Justisdepartementet um nye politivedtekter for Inderøy herad, Nord-Trøndelag fylke. 18 juni.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke. 18 juni.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Os herred, Hedmark fylke, og for en del vann og elver i Røros landsogn herred, Sør-Trøndelag fylke. 18 juni.

	(Oversettelse).
Brigde ***) i § 37 litra f i fyresegnene av 20 desember 1926 frå Arbeidsdepartementet, fastsett 19 juni 1934 etter lov um motorvogner av 20 februar 1926. § 37 litra f skal herefter lyda so: Fråsegn frå søkjaren um at han ikkje hev vore ilagd straff for fyll i dei siste 3 åri og attest frå politiet på dei stadene der søkjaren hev budd dei siste 3 år um at han ikkje hev vore ilagd straff for fyll i denne tidi. Dette brigdet tek til å gjelda straks.	**Endring** i § 37 litra f i Arbeidsdepartementets forskrifter av 20 desember 1926, 19 juni. fastsatt 19 juni 1934 i henhold til lov om motorvogner av 20 februar 1926. § 37 litra f skal herefter lyde: Erklæring fra ansøkeren om at han i de siste 3 år ikke har vært ilagt straff for beruselse samt attest fra politiet på de steder hvor ansøkeren har bodd i de siste 3 år om at han ikke har vært ilagt straff for beruselse i denne tid. Denne endring trer i kraft straks.

Skrivelse **) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Blaker herred, Akershus fylke. 19 juni.

Skrivelse **) fra Finansdepartementet. 19 juni.

I henhold til den departementet ved kongelig resolusjon av 19 juni 1897 gitte bemyndigelse har departementet

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 8 for 1926 s. 318 flg.
**) Kunng. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24.
***) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 24.

19 juni. idag truffet bestemmelse om, at det fra 1 juli d. år inntil videre skal være tillatt fra Sverige å innføre tollbare varer som ikke er ledsaget av passerseddel, over Borveggen i Trysil herred, hvor der oprettes fortollingsstasjon.

20 juni. **Stadfesting** — gjevi av Socialdepartementet — på «Anders Henriksen Kaarmo's Legat» til klæde åt fatige skuleborn i Orkdal og Orkland herad.

20 juni. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en skattyder, hvori uttales at overflatekultur og oparbeidelse av kulturbeite ikke i skatterettslig henseende kan henregnes til nydyrkning og at skattelovens særegne bestemmelser vedrørende nydyrkning i landskattelovens § 42, annet og fjerde ledd, samt § 44, annet ledd, ikke kan gjøres gjeldende overfor de nevnte arbeider.

21 juni. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Flesberg herred, Buskerud fylke.

21 juni. **Skriv** **) frå Socialdepartementet um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Bakke herad, Vest-Agder fylke.

21 juni. **Skrivelse** *) fra Handelsdepartementet om vedtekter for handel med brukte og kasserte gjenstander i Hetland herred, Rogaland fylke.

21 juni. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om forbud mot havning med geit i skogmark i Krødsherad herred, Buskerud fylke, det hele år, og om forbud mot havning med sau i skogmark i samme herred undtagen i tiden 1 juni—1 oktober.

22 juni. Nr. 1. **Lov** *) [1]) om forandring i lov om utskiftning m. v. av 13 mars 1882.

I.

Efternevnte paragraf i lov om utskiftning m. v. av 13 mars 1882 skal herefter lyde således:

§ 103. Utenfor utskiftning er der efter begjæring av eier adgang til å få eiendomsgrense bragt på det rene, avmerket og beskrevet av utskiftningsrett.

Utskiftningsretten har, før den skrider til forretningen, å undersøke om der foreligger sådant eiendomsforhold som i § 2 omhandlet, i hvilket tilfelle forretningen som regel bør

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24.
**) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 24.
[1]) St.besl. 12 juni. Se Ot. prp. nr. 39. Innst. O. nr. 70. St.tid., forh. i Ot. s. 264; i Lt. s. 86—88.

innskrenkes til å omfatte omtvistede grenser og grenser mot fellesskapets naboer. 22 juni. Nr. 1.

Forlanges utskiftning under pågående grensegangsforretning, kan den behandles med de allerede opnevnte menn. På tilsvarende måte forholdes når utskiftning nektes fremme, og grensegangsforretning på stedet forlanges.

Grensegangsforretning kan kreves uten hinder av tidligere utskiftning og er ikke til hinder for senere utskiftning.

Uhensiktsmessige grenser som omfattes av grensegangsforretning, bør ved mindelig makeskifte søkes regulert.

Hvorvidt og hvorledes de det offentlige uvedkommende omkostninger skal fordeles, bestemmes efter fritt skjønn av utskiftningsretten.

For øvrig gjelder de samme regler som for utskiftning, så vidt de er anvendelige.

II.

§ 103 skal herefter utgjøre lovens kapitel 16 og kapitlets overskrift lyde således: Grensegangsforretning.

Lovens eldre kapitel 16 (storskifter) og 17 (forskjellige bestemmelser) skal herefter henholdsvis ha kapitel nr. 17 og 18.

III.

Denne lov trer i kraft 1 januar 1935.

Lov *) [1]) **um brigde i lov um motorvogner frå 20 februar 1926.**

I.

Lov um motorvogner frå 20 februar 1926 § 26, fyrste leden, skal lyda:

Av avgiftene skal byane (kjøpstader og ladestader med eige kommunestyre) ha åtte hundraddeler, og dei 18 landfylki resten.

II.

Denne lovi tek til å gjelda 1 juli 1935.

(Oversettelse **).

Lov om forandring i lov om motorvogner av 20 februar 1926. 22 juni. Nr. 2.

I.

Lov om motorvogner av 20 februar 1926 § 26, første ledd, skal lyde:

Av avgiftene skal åtte hundredeler tilfalle byene (kjøpstæder og ladesteder med eget kommunestyre) — resten de 18 landfylker.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1935.

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 24.

**) Oversettelsen er inntatt i henhold til kongelig resolusjon av 22 juni 1934.

[1]) St.vedtak 12 juni. Se Innst. O. nr. 69. St.tid., forh. i Ot. s. 264—280; i Lt. s. 88—95.

22 juni. Nr. 3. **Lov** *) [1]) om ophevelse av § 13 i den geistlige lønningslov av 14 juli 1897, jfr. lov av 25 februar 1921.

§ 1. Lov om geistlige embedsmenns og kirkesangeres lønning av 14 juli 1897 § 13, jfr. lov av 25 februar 1921, opheves.

§ 2. Nærværende lov trer i kraft 1 januar 1935.

22 juni. Nr. 4. **Lov** *) [2]) om økonomisk embedseksamen ved Universitetet.

§ 1. Der skal av Det juridiske fakultet ved Universitetet holdes en økonomisk embedseksamen.

§ 2. Til denne eksamen skal kandidatene gjøre rede for sine kunnskaper i følgende fag og disipliner:

Socialøkonomikk og statistikk: Socialøkonomikkens teori, socialøkonomikkens historie, næringspolitikk, socialpolitikk, sociologi, arbeidet som økonomisk og sociologisk faktor, økonomisk historie, bedriftsøkonomi (herunder landbruksøkonomi), finanslære, statistikkens teori og teknikk, sammenlignende økonomisk og social statistikk (herunder Norges næringsliv, landets økonomiske og sociale tilstand), forretningsstatistikk, sammenlignende befolkningsstatistikk og befolkningslære.

Rettsvidenskap: Kort kursus i privatrett og forfatningsrett. Visse avsnitt av forvaltningsretten, herunder næringsrett, socialrett og finansrett.

Der holdes både skriftlig og muntlig prøve.

§ 3. Adgang til å underkaste sig økonomisk embedseksamen har enhver som er immatrikulert ved Universitetet, når han har bestått den forberedende prøve i filosofi overensstemmende med lov og reglement om forberedende prøve ved Universitetet og sådan prøve i bokholderi og matematikk som ved reglement bestemmes, og videre fremlegger bevidnelse fra vedkommende øvelsesleder for at han med tilstrekkelig utbytte har deltatt i de anordnede øvelseskurser.

På betingelser som fastsettes av Kongen, kan også de som uten eksamen artium har bestått avgangseksamen ved Norges landbrukshøiskole eller ved et godkjent handelsgymnasium, gis adgang til å underkaste sig økonomisk embedseksamen.

---

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24.

[1]) St.besl. 15 juni. Se Ot. prp. nr. 42. Innst. O. nr. 80. St.tid., forh. i Ot. s. 369; i Lt. s. 98—99.

[2]) St.besl. 15 juni. Se Ot. prp. nr. 15. Innst. O. V. St.tid., forh. i Ot. s. 366—369; i Lt. s. 96—98.

Under hvilke betingelser kandidater med annen utdan- 22 juni.
nelse enn eksamen artium kan fritas for prøven i bokhol- Nr. 4.
deri, bestemmes av Kongen.

§ 4. De nærmere bestemmelser om den økonomiske embedseksamen, om prøvene i bokholderi og matematikk og om øvelseskurser gis ved reglement fastsatt av Kongen, som likeledes treffer bestemmelse om når eksamen første gang skal holdes.

§ 5. Lov av 9 oktober 1905 med senere tilleggslover om statsøkonomisk eksamen ved Universitetet opheves, dog så at Kongen bestemmer, når statsøkonomisk eksamen siste gang skal holdes, efterat denne lov er trådt i kraft.

§ 6. Denne lov trer i kraft fra den dag Kongen bestemmer.

Lov *) [1]) om midlertidige innførselsfor- 22 juni.
bud m. v. Nr. 5.

§ 1. Kongen kan bestemme at det inntil videre skal være forbudt å innføre fra utlandet en eller flere av ham angitte sorter av gjenstander og varer, derunder levende dyr og planter, medmindre der ved innførselen forelegges tollvesenet skriftlig erklæring fra den myndighet eller institusjon som Kongen bestemmer, om at denne samtykker i innførselen.

Kongen kan fastsette gebyr for utferdigelse av dispensasjon fra innførselsesforbud i henhold til 1. ledd. Likeledes kan Kongen eller den han bemyndiger dertil, fastsette betingelser for utferdigelse av sådan dispensasjon.

§ 2. Kongen kan bestemme som gjeldende inntil videre at innførselen fra utlandet av en eller flere av ham angitte sorter av gjenstander og varer som nevnt i § 1 ikke må overskride et av ham fastsatt kvantum i sådant tidsrum som han bestemmer.

§ 3. Kongen kan bestemme som gjeldende inntil videre at alle kjøp fra utlandet av en eller flere av ham angitte sorter av gjenstander og varer som nevnt i § 1, derunder kjøp på leveringskontrakter, innen en nærmere fastsatt frist, regnet fra det tidspunkt kjøpet blev avsluttet, skal innberettes til den myndighet som Kongen bestemmer, ledsaget av sådanne ytterligere oplysninger som Kongen fastsetter. Det kan bestemmes at innberetnings- og oplysningsplikten skal omfatte også kjøp som er avsluttet før Kongens bestemmelse

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24.
[1]) St.besl. 15 juni. Se Ot. prp. nr. 43. Innst. O. nr. 81. St.tid., forh. i Ot. s. 365; i Lt. s. 96.

22 juni. Nr. 5.

trer i kraft, forutsatt at det gjelder varer som da ennu ikke er levert. Med de undtagelser som innberetningspliktens øiemed måtte nødvendiggjøre, påhviler der vedkommende myndighet taushetsplikt med hensyn til de oplysninger som den mottar, forsåvidt ikke noget annet er særskilt bestemt ved lov.

§ 4. Den som forsettlig eller uaktsomt innfører eller søker å innføre gjenstander eller varer i strid med et i henhold til § 1 utferdiget innførselsforbud, eller som medvirker dertil, straffes med bøter eller fengsel i inntil 6 måneder.

Gjenstander eller varer som således er innført eller søkt innført, kan inndras ved dom, selv om de ikke tilhører nogen som er skyldig i den straffbare handling. Er der ikke anledning til å inndra dem, kan verdien helt eller delvis inndras hos den skyldige.

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser utferdiget i henhold til § 3 straffes med bøter.

§ 5. De nærmere bestemmelser til gjennemførelse av denne lov fastsettes av Kongen eller den som han bemyndiger dertil.

§ 6. Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid opheves lov om midlertidig innførselsforbud av 22 mars 1918 og lov om innførsel av kull, koks og cinders av 24 juni 1933. De i henhold til disse lover utferdigede bestemmelser forblir i kraft inntil de opheves eller avløses av bestemmelser utferdiget i henhold til nærværende lov. Forsåvidt angår straff og inndragning i anledning av overtredelse av sådanne bestemmelser, får bestemmelsene i § 4 tilsvarende anvendelse.

22 juni. Nr. 6.

Lov *) [1]) om endringer i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål med senere tilleggslov av 15 februar 1929.

I.

Følgende bestemmelser i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål skal lyde således:

§ 25, første ledd:

Adgang til tvungen avståelse bortfaller, hvis ikke den, hvem tillatelsen er meddelt, har begjært skjønn innen 2 måneder efterat han har mottatt underretning om tillatelsen. Likeledes bortfaller adgangen, hvis avståelse ikke er forlangt innen 1 år efter endelig skjønn.

§ 36, nytt siste ledd:

Dersom omordningen påfører eieren skade eller ulempe som ikke erstattes ved leieavgiften, blir erstatning herfor å fastsette av jordstyret. For vedvarende skade og ulempe, som

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24.

[1]) St.besl. 15 juni. Se Ot. prp. nr. 35. Innst. O. nr. 77. St.tid. forh. i Ot. s. 377—388; i Lt. s. 99.

vil bortfalle, når leierens rett ophører, kan erstatningen fastsettes til et årlig beløp i tillegg til leieavgiften; for øvrig settes erstatningen til en sum en gang for alle, som utredes av leieren, når omordningen trer i kraft. 22 juni. Nr. 6.

§ 37, nytt siste ledd:

Bestemmelsen i § 36, siste ledd, finner tilsvarende anvendelse.

§ 49, annet ledd:

Også efterat leieforholdet er ophørt, kan sådan avståelse kreves når Kongens samtykke er meddelt innen 1 år efter ophøret.

§ 70, femte ledd:

Paragrafene 21 til og med 34 samt 49, annet ledd, finner tilsvarende anvendelse så langt de passer.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov *) [1]) om forandringer i lov om Norges kommunalbank av 12 februar 1926 med tilleggslov av 21 mars 1930. 22 juni. Nr. 7.

I.

Lov om Norges kommunalbank av 12 februar 1926 (tilleggslov av 21 mars 1930) § 16 skal herefter lyde således:

§ 16. Banken skal ha sitt sete i Oslo. Den skal ha et styre på 5 medlemmer med varamenn. Formannen og næstformannen med varamenn for disse beskikkes av Kongen. De 3 andre medlemmer med personlige varamenn velges av Stortinget.

De stortingsvalgte medlemmer av styret med varamenn velges for 3 år, og deres tjenestetid regnes, hvis intet annet bestemmes, fra førstkommende 1 januar efter valget. De fratredende kan velges på ny.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1934.

Lov *) [2]) om endringer i lov nr. 3 av 29 juni 1932 om oprettelse av en garantikasse for sparebanker. 22 juni. Nr. 8.

I.

Efternevnte paragrafer i lov nr. 3 av 29 juni 1932 om oprettelse av en garantikasse for sparebanker skal herefter lyde:

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24.

[1]) St.besl. 15 juni. Se Ot. prp. nr. 47. Innst. O. nr. 82. St.tid., forh. i Ot. s. 355— 365; i Lt. s. 96.

[2]) St.besl. 15 juni. Se Ot. prp. nr. 56. Innst. O. X. St.tid., forh. i O. s. 388—390; i Lt. s. 96.

22 juni. Nr. 8.

§ 1. Der oprettes en garantikasse for sparebanker med formål å stille garanti for lån eller støtteinnskudd som tilføres sparebanker hvis virksomhet man av hensyn til fordringshaverne og av almene hensyn finner bør søkes opretholdt og som med støtte av garantikassen antas å kunne gjenvinne sin soliditet.

Garantikassens grunnfond skal bringes op i 30 millioner kroner, hvorav 10 millioner kroner tilveiebringes ved garantiforskrivelse fra statskassen, og 20 millioner kroner innbetales efterhvert ved årlige bidrag fra landets sparebanker.

Ved siden av dette grunnfond oprettes et midlertidig lånefond stort 4,5 millioner kroner, hvorav statskassen utreder 1,5 millioner kroner og 3 millioner kroner innbetales ved tilleggsutligning til sparebankenes årlige bidrag til garantikassens grunnfond.

Lånefondets midler med tillegg av påløpende renter anvendes til rente- og avdragsfrie lån til mindre bygdesparebanker som er kommet i vanskeligheter på grunn av kommunale engagementer eller akkorder til jordbrukere og fiskere gjennem lånekassene, men som ved en begrenset støtte av denne art antas å kunne opretholde sin virksomhet.

§ 2. Er en sparebank efter ansøkning fra styret innrømmet hjelp av garantikassen i henhold til § 1, første ledd, kan vedkommende regjeringsdepartement efter forslag av garantikassen, Norges bank og Bank- og sparebankinspeksjonen påby at foreløbig bare en i hvert enkelt tilfelle nærmere bestemt procent av de kreditorers tilkommende hvis fordringer ikke er sikret ved pant i sparebankens eiendeler eller har fortrinsrett i konkurs, skal stå til kreditorenes rådighet overensstemmende med sparebankens vedtekter, men resten avsettes til et midlertidig garantifond for sparebanken, dersom påbudet anses for å stemme så vel med fordringshavernes interesser som med almene hensyn. Hvis slik bestemmelse treffes for en sparebank som er kommet i vanskeligheter efter at den har fått akkord men før akkorden i sin helhet er opfylt, skal forskriftene i konkurslovens § 79 få tilsvarende anvendelse ved fastsettelsen av det beløp som skal stå til akkordkreditorenes rådighet.

Departementet bestemmer samtidig efter forslag fra de forannevnte institusjoner hvorvidt og i tilfelle i hvilken utstrekning garantifondet skal være gjenstand for forrentning. Inntil båndleggelsen er hevet skal fondet, i tilfelle med tillegg av renter, tjene til sikkerhet for opfyllelse av sparebankens gjenværende forpliktelser og de fordringer av enhver art som opstår under sparebankens fortsatte virksomhet.

Departementet kan efter ansøkning fra bankens styre og

såfremt dette skritt er tilrådet av garantikassen, Norges bank og Bank- og sparebankinspeksjonen bestemme at fondet i tilfelle med renter samlet eller i av departementet fastsatte terminer, atter skal stilles til rådighet for de berettigede. 22 juni. Nr. 8.

Når en bank er kommet i vanskeligheter med opfyllelsen av en akkord, kan vedkommende departement efter forslag fra garantikassen, Norges bank samt Bank- og sparebankinspeksjonen beslutte en ytterligere nedsettelse av de fordringer som omfattes av akkorden. Betingelsen er at der ved hjelp av sådan støtte som nevnt i § 1 sikres kreditorene fullt vederlag for reduksjonen i form av en fremskyndelse av betalingen.

Departementets beslutning om avsetning av fond og om hel eller delvis tilbakebetaling derav samt om endring i de ved en akkord fastsatte utbetalingsterminer besørges av Bank- og sparebankinspeksjonen kunngjort for sparebankens regning. Kunngjørelsen skal opslåes på rettsstedet og innrykkes i Norsk kunngjørelsestidende og i ett eller flere blad som er almindelig lest på stedet.

§ 3. Enhver sparebank som den 1 januar i det år utligningen foretas er i fri virksomhet, plikter å betale bidrag til garantikassens grunnfond. Bidragets størrelse fastsettes av Kongen og utlignes efter forvaltningskapitalen ved utgangen av det år, som går næst forut for utligningen. Det utlignede beløp avrundes til nærmeste kr. 5,00.

Utligningen foretas av garantikassens styre, men må godkjennes av vedkommende regjeringsdepartement. Det utlignede beløp kan inndrives ved utpantning og har i tilfelle av konkurs samme fortrinsrett som skatt til staten. Avgiften skal være betalt innen utgangen av januar måned hvert år.

Sparebankenes bidrag til det i § 1 nevnte midlertidige lånefond utlignes og innbetales efter de for bidrag til grunnfondet gjeldende regler.

§ 5. De av sparebankene innbetalte bidrag til garantikassens grunnfond skal anbringes i norske statsobligasjoner og statsgaranterte norske verdipapirer. De renter som innvinnes av disse midler, tillegges kapitalen efterat de årlige driftsutgifter er dekket.

Ledige midler tilhørende det midlertidige lånefond anbringes i sparebanker.

§ 6. Styret innsender hvert kvartal til Norges bank og vedkommende departement opgave over overtatte garantier tillike med regnskapsutdrag for garantikassen og ved hvert års utgang beretning om kassens virksomhet.

Vedkommende lånefondet innsender styret til departementet tilsvarende regnskapsopgaver og årsberetning.

22 juni. Nr. 8.

§ 8. Mulig tap for garantikassen dekkes fortrinsvis av den del av grunnfondskapitalen, der er tilveiebragt ved de årlige innbetalinger fra landets sparebanker, samt av derpå innvunnet fortjeneste.

Opløses garantikassen skal det gjenværende beløp av sparebankenes andel overføres til det ved lov oprettede sikringsfond for sparebanker, for å legges til dette fonds kapital.

Tap av lånefondets midler bæres med en tredjedel av statens innskudd og med to tredjedeler av sparebankenes bidrag til lånefondet.

Ved ophør av lånefondets virksomhet blir en tredjedel av dettes midler å tilbakebetale statskassen og to tredjedeler å overføre til Sikringsfondet for sparebanker.

§ 9. Første utligning av sparebankenes tilleggsbidrag til det i § 1 nevnte lånefond finner sted i 1935.

I de år som der i henhold til denne lov ydes bidrag til Garantikassen for sparebanker, bortfaller sparebankenes plikt til overensstemmende med lov om sparebanker av 4 juli 1924 § 51 å yde bidrag til det i henhold til denne lov oprettede sikringsfond for sparebanker.

§ 10. De gjeldende lovbestemmelser om beskatning av Sikringsfondet for sparebanker, samt av det beløp som sparebankene årlig avsetter til dette fond, finner tilsvarende anvendelse på Garantikassen for sparebanker og de bidrag som utlignes til grunnfond for denne og til det i § 1 omhandlede midlertidige lånefond.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

22 juni. Nr. 9.

Lov *) [1]) om endring av lov av 21 juni 1929 om verneplikt og utskrivning.

Efternevnte paragrafer i lov av 21 juni 1929 om verneplikt og utskrivning skal herefter lyde således:

§ 1. Den væbnede makt inndeles i landforsvaret (hæren) og sjøforsvaret (marinen og kystartilleriet).

Landforsvaret består av 2 opbud: linje og landvern.

Sjøforsvaret består av 1 opbud.

§ 3. Innen sjøforsvaret er marinens bestemmelse den samme som linjens i landforsvaret, kystartilleriets som landvernets.

---

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24.

[1]) St.besl. 15 juni. Se Ot. prp. nr. 14. Innst. O. VII. St.tid., forh. i Ot. s. 369—377; i Lt. s. 99.

§ 8. Vernepliktstiden er for alle utskrevne 24 år. Herav uttjenes i landforsvaret de 12 første år i linjen, de 12 siste i landvernet. 22 juni. Nr. 9.

§ 9. Enhver befalingsmann og enhver utskrevet vernepliktig er forpliktet til å motta hvilken som helst grad eller kommando, som tildeles dem, og til om nødvendig å gjennemgå instruksjonskurser av hensyn hertil. Ingen kan dog anvendes i lavere grad enn den, han før innehar med mindre han ved sitt forhold har gjort sig uverdig til sådan grad.

Efter bestemmelse av Kongen med Stortingets samtykke kan vernepliktige anvendes til å utføre civilt samfundsnyttig arbeide istedenfor vanlig militærtjeneste. Når det er mulig og hensiktsmessig skal de vernepliktige herunder settes op i militære arbeidsavdelinger.

Vernepliktige som har særlig fagdannelse, kan anvendes ved den væbnede makt på den måte og i sådan stilling, som er stemmende med deres særlige utdannelse.

De som avtjener verneplikten efter nærværende paragrafs 2. og 3. ledd kan uttas til tjeneste av samme varighet som de stridsdyktige, selv om de efter reglene om tjenstdyktighet i almindelighet kun tilhører dyktighetsklassen hjelpedyktige (§ 29).

På den annen side kan også vernepliktige, som er stridsdyktige, i nødvendig utstrekning uttas til tjeneste som ikkestridende.

§ 11. For frivillige befalingsmenn og andre frivillige gjelder det samme antall vernepliktsår som for utskrevne bestemt.

De frivillige av landforsvaret, som måtte ha tjent i linjen mer enn 12 år, skal derhos være forpliktet til allikevel å stå 12 år i landvernet, forhenværende fastlønt befal dog ikke utover den for deres grad fastsatte aldersgrense.

Har nogen stått som fastlønt i landvernet og overgår til vernepliktig stilling, betraktes han med hensyn til verneplikt, som om den frivillige tjeneste var utført i linjen.

§ 15. Efter 1 januar i det år hvori 20-års alderen nåes, er vernepliktige i den utstrekning Kongen bestemmer forpliktet til å gjøre anmeldelse til innrulleringsnevnden om bortreise, flytning, utvandring og sjøfart og erhverve tillatelse dertil. Mønstringsmennene skal rettlede de sjøfarende.

Utskrevne vernepliktige kan i fredstid tillates å utvandre av riket, når de iakttar de av Kongen herfor fastsatte bestemmelser.

Alle bortreiste eller utvandrede vernepliktige, som vender tilbake efter 1 januar i det år hvori 20-års alderen nåes, har

22 juni. Nr. 9.

uten ophold å melde sig for innrulleringsnevnden (lensmannen, politiet) på det sted hvor de tar bopel.

Kongen kan, hvis omstendighetene krever det, i krigstid eller når krig er å frykte, forby vernepliktige fra 1 januar i det år, de fyller 18 år, å forlate riket eller det distrikt hvori de opholder sig, eller å ta hyre med fartøi i utenriks fart. For øvrig kan den, som ikke er utskrevet, inntil 1 januar i det år, hvori han fyller sitt 20. år, forandre opholdssted, foreta reiser innenlands eller utenlands, og gå i sjøfart, hvor han vil.

§ 16. En sjøfarende vernepliktig, som er blitt forbigått ved utskrivning på grunn av fravær i utlandet og vender tilbake, må ikke utmønstres i utenriks fart utover næste sesjon uten krigskommissærens tillatelse.

§ 17. Av hensyn til verneplikten skal alle unge menn som opholder sig her i riket, innføres i utskrivningsliste (innrulleres) i det år, hvori de fyller sitt 20. år, hvorefter de føres i denne liste av innrulleringsnevnden inntil de utskrives eller kjennes fri for utskrivning. De som opholder sig i utlandet eller er i utenriks sjøfart når innrulleringen foregår, skal innføres i utskrivningsliste straks efter sin ankomst til landet, jfr. § 15, 3. ledd.

§ 18. Hvis ikke anderledes bestemmes, skal ethvert lensmannsdistrikt og enhver by utgjøre en innrulleringskrets, for hvilken has egen innrulleringsnevnd og føres særskilt utskrivningsliste. Kongen kan dog bestemme, at et lensmannsdistrikt eller en by i eller uten forbindelse med landdistrikt skal inndeles i flere innrulleringskretser og likeledes, at flere lensmannsdistrikter eller flere byer i eller uten forbindelse med landdistrikt skal slåes sammen til en innrulleringskrets.

§ 19. Innrulleringsnevnden består av en officer som formann og to andre medlemmer, nemlig på landet lensmannen, i byen en tjenestemann ved politiet efter vedkommende departements nærmere bestemmelse og en kretsforstander valgt for innrulleringskretsen. Valget som tillike omfatter en varamann, foretas av formannskapet. Med hensyn til kretsforstanderens valgbarhet, ombudstid og uttredelse gjelder hvad det er bestemt for kommunestyremedlemmer i loven om kommunevalg og lovene om kommunestyre.

Omfatter en innrulleringskrets mere enn et lensmannsdistrikt eller en by, skal hvert lensmannsdistrikt og hver by ha sin kretsforstander. Hvor innrulleringskretsens størrelse eller andre særegne forhold gjør det ønskelig, kan Kongen også i øvrig bestemme, at det i samme innrulleringskrets

velges to eller flere kretsforstandere, hver for en del av kretsen. 22 juni. Nr. 9.

For hvilke og hvor mange innrulleringskretser samme officer skal forrette som innrulleringsnevndens formann bestemmes likeledes av Kongen. Hvis vedkommende officer blir utkommandert i anledning av feltopsetning, overtar innrulleringsnevndens annet faste medlem, lensmannen eller tjenestemannen ved politiet, de formannen påhvilende forretninger mot godtgjørelse, som bestemmes av Kongen.

I landets største byer hvor arbeidet med innrulleringen er uforholdsmessig stort, kan Kongen med Stortingets samtykke treffe en annen ordning av innrulleringsnevndene enn forannevnte således at formannshvervet overdras til en funksjonær antatt mot godtgjørelse, fortrinsvis en pensjonert militær befalingsmann.

§ 20. Enhver innrulleringskrets inndeles i roder, og for hver av disse beskikkes en skikket mann som rodeforstander. Inndelingen og beskikkelsen foretas av formannskapet.

Med hensyn til rodeforstanderens valgbarhet, ombudstid og uttredelse gjelder hvad det er bestemt for kommunestyremedlemmer, i loven om kommunevalg og lovene om kommunestyre.

Det påligger rodeforstanderen å tilveiebringe oplysninger om og føre innseende med de til roden hørende innrulleringspliktige og likeledes med innrulleringspliktige fra andre distrikter, som opholder sig innen roden eller byen. Efter utferdigede forskrifter skal han opta nøiaktig rodeliste over alle de innrulleringspliktige i roden og gå innrulleringsnevnden og utskrivningsmyndighetene til hånde i det som angår innrullering og verneplikt.

I den utstrekning, som det finnes hensiktsmessig kan Kongen bestemme, at de forretninger som er pålagt rodeforstanderne skal overtas av vedkommende lensmann (i byene en tjenestemann ved politiet) mot godtgjørelse, som bestemmes av Kongen med Stortingets samtykke. Inndelingen i roder kan i dette tilfelle bortfalle.

§ 21. Innrulleringsnevnder og rodeforstandere skal være forpliktet til efter Kongens nærmere bestemmelse å bistå ved tilsigelsen av de utskrevne og ved deres innkallelse under krig. Rodeforstandernes bistand kan dog kun kreves innen roden og byen og, bortsett fra korrespondanse, innrulleringsnevndens kun innen kretsen.

§ 22. Den, som forretter som kretsforstander, kan kreve sig fritatt for andre kommunale ombud, så lenge hans funksjonstid varer. Ingen kan samtidig være både kretsforstander og rodeforstander. Fastlønte militære tjenestemenn

22 juni. Nr. 9.

og lensmenn samt polititjenestemenn, som er medlemmer av innrulleringsnevnd, og tjenestemenn ved utskrivningsvesenet kan ikke være kretsforstandere eller rodeforstandere.

§ 23. På grunnlag av rodelistene opsetter innrulleringsnevnden hvert års utskrivningsliste for innrulleringskretsen.

Sogneprester, forstandere for dissentermenigheter og andre særegne religionssamfund, politiembedsmenn, folkeregisterførere, skolestyrer, konsuler og tjenestemenn ved mønstringsvesenet er forpliktet til efter Kongens nærmere bestemmelse å bistå innrulleringsnevndene med oplysninger og opgaver m. v. i anledning av de unge menns innrullering.

Tjenestemenn ved mønstringsvesenet skal også være forpliktet til å yde utskrivningsmyndighetene den bistand og å utføre de forretninger vedrørende kontrollen med de utskrevne sjøvernepliktige og disses innkallelse, som Kongen bestemmer.

I den utstrekning Kongen bestemmer er rederier forpliktet til å gi innrulleringsnevnd og krigskommissær oplysninger om vernepliktige som er påmønstret deres skib.

Likeledes kan det efter bestemmelse av Kongen pålegges enhver, som avgir grunn eller husrum til beboelse av andre, å meddele opgave til rodeforstanderen eller innrulleringsnevnden over de innrulleringspliktige personer, til hvem grunn eller husrum avgis og, om så forlanges, tillike over sådanne personers til- og fraflytning fra hans eiendom eller husleilighet. I kommuner hvor folkeregister er besluttet istandbragt, bør sådanne opgaver så vidt mulig begjæres avgitt sammen med oplysninger for disse registre og fortrinsvis ved utfylning av lettfattelige skjemaer, som tilstilles og atter avhentes hos vedkommende.

Personer, hvis opholdssted ikke kjennes, eftersøkes av politiet.

§ 24. Alle utskrivningspliktige, som opholder sig her i riket den 1 januar i det år, de opnår 20-års alder, er forpliktet til å melde sig for rodeforstanderen enten på hjemstedet eller i den rode, i hvilken de opholder sig, for å bli optatt på rodeliste og få utlevert vernepliktsbok som inneholder hvad de har å iaktta med hensyn til verneplikten. De nærmere regler herom gis av Kongen.

Blir nogen ikke optatt på rodeliste ved forannevnte tidspunkt har han meldingsplikt inntil så er skjedd, i hele den vernepliktige alder. Meldingen kan avgis til innrulleringsnevnden, hvis rodeforstanderen ikke kjennes.

§ 25. Hvert år så snart som mulig efter det tidspunkt, da de innrulleringspliktige er optatt på rodeliste, holder innrulleringsnevnden et offentlig innrulleringsmøte, hvor rode-

forstanderne skal være til stede og avgi oplysninger om de innrulleringspliktige i roden samt innlevere sine rodelister. Forretningen administreres på landet av lensmannen, i byene av den polititjenestemann, som er medlem av innrulleringsnevnden, idet nevndens formann ikke avgir møte, medmindre han av særegne grunner er beordret dertil. Ved dette møte skal fremstille sig alle innrulleringspliktige, som er innen innrulleringskretsen og ikke før vet sig optatt på rodelisten, eller som av rodeforstanderen eller innrulleringsnevnden har fått pålegg om å fremmøte, forat nærmere oplysninger kan bli tilveiebragt eller nærmere undersøkelse anstillet angående deres vernepliktsforhold. 22 juni. Nr. 9.

Forsåvidt hensynet til næringsveier eller andre forhold gjør det ønskelig, eller derved kan opnåes besparelse for staten, kan Kongen bestemme, at den i § 60, 1. ledd, gitte særbestemmelse for Nordland, Troms og Finnmark fylker skal gjøres gjeldende også i andre deler av riket.

Lensmannen (vedkommende polititjenestemann) tilkommer for forannevnte møter en godtgjørelse av kr. 8,00, kretsforstanderen kr. 4,00 daglig foruten i tilfelle skyss- og kostgodtgjørelse efter loven.

§ 27. De vernepliktige deles i 2 hovedgrupper: landvernepliktige og sjøvernepliktige:

Til sjøvernepliktige regnes:

a) Sjøfolk som har en utenriks fartstid efter det fylte 16 år av minst 12 måneder innen 1 januar i det kalenderår hvori de fyller 20 år;
b) Sjøfolk i innenriks kystfart, fiskere og fangstmenn på havet i den utstrekning Kongen med Stortingets samtykke til enhver tid bestemmer.

Fartstid som er erhvervet efter 1 januar i det kalenderår hvori 20-års alder nåes og innen utløpet av tilstått utsettelse med utskrivningen (§ 16) eller hjemkomst fra utenriks sjøfart (§§ 15,3 og 17) kan av generalkrigskommissæren tillates medregnet ved avgjørelse av spørsmålet om vedkommende skal utskrives som sjøvernepliktig.

Fartstiden for å regnes til sjøvernepliktig skal forsåvidt angår utenriks fart være bevidnet av mønstringsvesenet på grunnlag av sjøfartsruller som dette plikter å føre. De nærmere bestemmelser herom så vel som om uttagningen av sjøvernepliktige blandt sjøfolk i umønstret fart, fiskere og fangstmenn gis av Kongen.

Førere av norske fartøier i fart hvorfor mønstring ikke er påbudt samt i fiskeri og fangst på havet er forpliktet til i den utstrekning Kongen bestemmer å gi de med fartøier

22 juni. Nr. 9.

forhyrte sjøfolk i alderen 16 til 20 år de nødvendige fartsattester av hensyn til de forhyrtes verneplikt.

Alle sjøvernepliktige som har sådan tjenstdyktighet som nevnt i § 29 I eller II utskrives til sjøforsvaret. Landvernepliktige utskrives til landforsvaret, samt dessuten efter behovet til sjøforsvaret (jfr. også § 9, 3. ledd).

Fiskere og fangstmenn (heri innbefattet personer som er beskjeftiget ved hvalfangst eller lignende ekspedisjoner) som ifølge denne paragraf plikter utskrivning til sjøforsvaret kan efter derom fremsatt ønske utskrives til landforsvaret.

Ingen har krav på å utskrives som sjøvernepliktig medmindre han i rett tid fremlegger de nødvendige fartsbeviser.

§ 28. En gang om året holdes for hver av landets innrulleringskretser sesjon på et sted som ligger så bekvemt som mulig under bestyrelse av krigskommissæren eller en for tilfellet beordret officer. Sesjonen kan berammes utenfor innrulleringskretsen, men ingen møtepliktig må derved påføres lengere reise enn høist 20 km utenfor egen krets. Bestyrelsen av sesjonen kan, når det finnes hensiktsmessig, overdras til innrulleringsnevndens formann eller til et annet medlem av innrulleringsnevnden, likesom det for avsidesliggende innrulleringskretser med få utskrivningspliktige kan bestemmes, at sesjon i enkelte år ikke blir å holde, i hvilket tilfelle kretsens samtlige utskrivningspliktige, som ikke er åpenbart udyktige (§ 29 næst siste ledd) utskrives og fremmøter til lægebedømmelse ved rekruttskolens begynnelse.

Innrulleringsnevndens medlemmer er til stede ved sesjonen og fremlegger utskrivningslisten med bilag til gjennemgåelse. Formannen og kretsforstanderen kan dog fritas for fremmøte, dersom deres tilstedeværelse anses unødvendig. Rodeforstanderne avgir ikke møte, hvis de ikke enkeltvis innkalles av vernepliktsstyret. Dessuten plikter alle de, hvis vernepliktsforhold ved anledningen er gjenstand for avgjørelse, å fremstille sig til avhørelse og så vidt nødvendig lægeundersøkelse samt måling. Også andre, så vel eldre som yngre, kan innkalles, når det anses nødvendig til oplysning om deres egne eller andres vernepliktsforhold. For sesjonen tilståes lensmannen og vedkommende polititjenestemann samt kretsforstanderen samme godtgjørelse som nevnt i § 25.

§ 29. Spørsmålet om militær tjenstdyktighet avgjøres av en lægenevnd bestående av 2 læger hvorav den ene fortrinsvis bør være sanitetsofficer. Efter Kongens nærmere bestemmelse kan dog nevnden bestå av kun civile læger. I krigstid kan Kongen bestemme, at foruten minst 1 læge, krigskommissæren eller en dertil beordret stridende officer skal være medlem av nevnden.

Ved lægebedømmelsen henføres de vernepliktige til en av følgende dyktighetsklasser: 22 juni. Nr. 9.

I. Stridsdyktige som deles i 2 dyktighetsgrader:
a) stridsdyktige av første grad, og
b) stridsdyktige av annen grad.

II. Hjelpedyktige, som likeledes deles i 2 dyktighetsgrader:
a) brukbare til felthæren (til tjeneste ombord) og
b) arbeidsdyktige som ikke kan følge hæren (arbeidsdyktige til tjeneste i land).

III. Udyktige.

Vernepliktige som ved lægebedømmelse i utskrivningsåret finnes udyktige eller bare hjelpedyktige men som antas å ville opnå eller gjenvinne stridsdyktighet (hjelpedyktighet) i løpet av et år, kan kjennes midlertidig udyktige og plikter i så fall å fremstille sig til bedømmelse i det påfølgende år. Da må det treffes avgjørelse, så at vedkommende henføres til en av de 3 forannevnte dyktighetsklasser.

Utskrivningspliktige, hvis udyktighet til militær tjeneste kan godtgjøres fullstendig på annen måte, kan slettes av utskrivningslisten uten forutgått lægeskjønn. Kongen bestemmer de nærmere regler herom.

I krigstid eller når krig er å frykte kan Kongen treffe bestemmelse om fornyet lægeundersøkelse og utskrivning av personell, som tidligere er slettet som udyktig.

§ 31. Utskrivningen foretas av utskrivningsmyndighetene, efterat alle årets sesjoner er holdt.

Til ikke-stridende tjeneste utskrives fortrinsvis stridsdyktige av annen grad; om nødvendig suppleres med stridsdyktige av første grad. Stridsdyktige av annen grad utskrives som stridende i den utstrekning de ikke trenges ved avdelingene som ikke-stridende. Hjelpedyktige med fagdannelse kan utskrives som ikke-stridende. De øvrige hjelpedyktige utskrives men tildeles ikke avdelingene uten at Kongen med Stortingets samtykke har truffet bestemmelse om det.

Fordelingen av de vernepliktige til spesialvåbnene samt til de forskjellige tjenesteklasser og innkallelsesterminer foretas, forsåvidt frivillige ikke melder sig i tilstrekkelig antall, av krigskommissæren ved loddtrekning blandt de dyktige og skikkede til vedkommende slags tjeneste i overvær av 2 vidner. På samme måte forholdes når det innenfor samme tjenesteklasse skal uttas en del til tjeneste, som ikke er gjenstand for ansøkning, og det melder sig et større antall frivillige enn det has plass for, samt når det for øvrig skal skje et utvalg hvor ikke alles ønske kan opfylles.

Det lavere nummer uttas foran det høiere. Kongen be-

22 juni. Nr. 9.

stemmer, hvorledes det for øvrig skal forholdes med hensyn til loddtrekning.

§ 34. Gjør forholdene det i krigstid nødvendig kan så vel befalingsmenn som menige tilhørende landforsvaret anvendes til tjeneste i sjøforsvaret og omvendt.

§ 36. Utfallet av utskrivningen bekjentgjøres på hensiktsmessig måte.

§ 40. Har nogen ved bortreise eller på annen måte unddratt sig den tjeneste, hvortil han var utskrevet, kan han utskrives på ny, så snart han påtreffes, uten at næste almindelige utskrivning oppebies. Er det grunn til å frykte for, at han atter vil forsøke å unddra sig for tjenesten, kan han, hvis det er anledning til det, straks settes til tjeneste eller i tilfelle sendes til en orlogsstasjon, kystfestning eller landmilitært etablissement for å gjøre almindelig arbeide i inntil 4 måneder uten avkortning i fredstjenesten, likesom han, hvis han er sjøfarende, inntil næste utskrivning er undergitt samme innskrenkning med hensyn til adgang til å gå i utenriks sjøfart som de i § 16 omhandlede vernepliktige.

Forsåvidt allerede utskrevne vernepliktige med nødvendig tillatelse går i utenriks sjøfart, har de rett til å kreve sig avmønstret fra det skib, hvormed de er forhyrt, når dette er nødvendig av hensyn til opfyllelsen av deres verneplikt. Vedkommende skibsfører er i sådanne tilfelle forpliktet til å sørge for, at avmønstring finner sted i rett tid.

§ 43. For utskrivning til landforsvaret og kystartilleriet inndeles riket i utskrivningsdistrikter således, at hvert infanteriregiment får sitt særskilte distrikt. Derfra foretas utskrivning foruten til infanteriet også til spesialvåben og ikkestridende troppearter samt til kystartilleriet i den utstrekning som gjeldende forsvarsordning krever.

Foranstående skal dog ikke være til hinder for at efter Kongens nærmere bestemmelse mindre avdelinger enn regimentet kan tillegges særskilt utskrivningsdistrikt, at et regimentsdistrikt kan avgi rekrutter til flere avdelinger av infanteriet eller at et infanteriregiment kan rekrutteres fra flere utskrivningsdistrikter.

Ved utskrivningsdistriktenes ordning bør has for øie, at infanteriregimentenes styrke så vidt mulig blir like stor, samt at ingeniørtroppene, hærens artilleri og kavaleriet fortrinsvis får vernepliktige fra de bygder, hvor disse våben har sine kvarterer.

For utskrivning til marinen kan riket inndeles i sjømilitære utskrivningsdistrikter.

Inndelingen i utskrivningsdistrikter kan forandres når Kongen finner det nødvendig.

I krig er det tillatt å ta vernepliktige til avdeling eller tjeneste hvor det behøves, uten å være bundet av distrikt. 22 juni. Nr. 9.

§ 49. For menige stridende og ikke-stridende, utskrevet til landforsvaret og kystartilleriet, gjelder følgende angående deres tjenestetid (tjenesteplikt), — marsjdager ikke iberegnet:

Befalselever, intendanturtjenestemenn, medisinere, veterinærer og tannlæger har en samlet tjenesteplikt av 180 dager, som fordeles efter behovet.

Menige stridende og ikke-stridende som uttas til tjeneste ved garden eller annen garnisonsavdeling eller til garnisonstjeneste ved kystartilleriet har en tjenesteplikt av 180 dager, som avtjenes i sammenhengende tjeneste.

Menige stridende ved flyvevåbnet har en tjenesteplikt av minst 150 dager, som fordeles med minst 30 dager på rekruttskole, og resten på 3 repetisjonsøvelser, enten i 1., 2. og 3. eller i 2., 3. og 4. vernepliktsår.

Menige ikke-stridende ved flyvevåbnet har samme samlede tjenesteplikt som de stridende ved våbnet, men tjenesten kan fordeles efter behovet.

Menige stridende ved luftvernartilleriet har en tjenesteplikt av minst 84 dager, som fordeles med minst 70 dager på rekruttskole og resten på en repetisjonsøvelse i 7. vernepliktsår.

Sykebærere har en tjenesteplikt av 120 dager, som fordeles med minst 60 dager på rekruttskole, mens resten avtjenes efter behovet.

Sykevoktere har en tjenesteplikt av 120 dager som fordeles med minst 90 dager på sykevokterutdannelse ved Oslo militære sykehus, mens resten avtjenes efter behovet.

Menige stridende og ikke-stridende ved Automobilkorpset har en tjenesteplikt av minst 60 dager, som avtjenes i en sammenhengende rekruttskole.

Andre menige stridende enn de som er nevnt foran har en tjenesteplikt av minst 84 dager, som avtjenes i en sammenhengende rekruttskole.

Andre menige ikke-stridende enn de som er nevnt foran har en tjenesteplikt av minst 84 dager, som fordeles efter behovet.

§ 50. De vernepliktige som efter § 49 plikter å tjenstgjøre i rekruttskole, innkalles til denne i sitt 1ste eller 2net vernepliktsår. Kongen kan bestemme at det ved en eller flere avdelinger skal holdes rekruttskole hvert annet år med 2 årsklasser ad gangen. Likeledes kan Kongen bestemme at innkallelse til rekruttskole skal finne sted allerede i utskrivningsåret.

Utskrevne som før rekruttskolen legitimerer å ha til-

22 juni. Nr. 9.

fredsstillet de av Kongen med Stortingets samtykke bestemte fordringer som idrettsmenn og som skyttere, kan fritas for de 8 første dager av rekruttskolen, hvis dennes varighet er minst 60 dager, og de 12 første dager av rekruttskolen hvis dennes varighet er 72 dager eller mere.

Vernepliktige som på grunn av egen forsømmelighet, sykdom eller flere års fravær mangler nødvendig ferdighet til tjeneste i sin avdeling under felt, kan efter bestemmelse av generalkrigskommissæren innkalles til ekstraordinær tjeneste i et visst antall dager.

Vernepliktige med særlig utdannelse eller kvalifikasjoner kan forlodds uttas som befalselever og til garnisonstjeneste. Kongen gir de nødvendige nærmere betemmelser herom.

Kongen kan med Stortingets samtykke bestemme, hvorvidt og i hvilken utstrekning vernepliktige før og efter utskrivningen skal delta i skyteøvelser utenfor den tid da innkalling til våbenøvelser finner sted.

§ 51. Bestemmelsene i § 49 skal ikke være til hinder for at utskrevne til landforsvaret og kystartilleriet i den utstrekning Kongen med Stortingets samtykke bestemmer kan innkalles til gjennemgåelse av det lovmessige antall tjenestedager i andre vernepliktsår innen opbudet og med et annet antall dager i det enkelte år enn ordinært. Dog bør fredstjenesten så vidt gjørlig være avgjort ved utgangen av det 4de vernepliktsår, medmindre den vernepliktige selv har foranlediget utsettelse. For medisinere og andre hvis civile fagutdannelse ikke er avsluttet i tilstrekkelig tid før dette tidspunkt kan Kongen bestemme lengere utskytning av tjenesten.

§ 52. Opheves.

§ 56. I tilfelle av at landforsvaret eller sjøforsvaret eller nogen del derav skal settes på krigsfot, kan vernepliktige med den begrensning, grunnlovens § 25 bestemmer, kalles til tjeneste også i tidligere opbud enn det, de tilhører, og uansett om den årsklasse, hvortil de hører, ikke for øvrig samtidig innkalles. Det samme gjelder om forhenværende vernepliktige befalingsmenn som er opbudspliktige efter § 5.

Lignende innkallelse kan også finne sted i fredstid, når det gjelder befalsøvelser, særegne instruksjonskurser eller ekstraordinære øvelser av feltmessig art, samt når krig er å frykte eller det finnes påkrevet av hensyn til opretholdelse av rettsordenen.

Kongen kan bestemme i hvilken utstrekning vernepliktige i stillinger som er viktige for statslivet eller næringslivet kan tilståes fritagelse for eller utsettelse med fremmøte, når deres avdeling opsettes på krigsfot.

§ 57. Når det finnes nødvendig å innbeordre verne- 22 juni.
pliktige av landforsvaret eller sjøforsvaret til garnison, vakt- Nr. 9.
hold eller annen tjeneste utenfor det for dem normerte til avtjening av verneplikten, må denne tjeneste for de dertil beordrede ikke være lenger enn 6 måneder. Tjenesten bør så vidt mulig tilgoderegnes vedkommende som utført fredsøvelse.

Ekstraordinær tjeneste av den art som er omhandlet i 1ste ledd kan tillates utført ved stedfortreder eller gjennem tjenestebytte ved en annen utskrevet med nødvendig dyktighet. Ingen må dog som følge av sådan tillatelse bli fri for nogen del av den personlige tjenesteplikt som for hans våbenart og årsklasse i sin helhet er påbudt til avtjening av verneplikten.

§ 59. Landforsvaret i Finnmark fylke organiseres som ett opbud. For tjeneste i opbudet kan Kongen frita beboere, for hvem fremmøtet til øvelsesplassen måtte falle uforholdsmessig besværlig.

§ 61. Utskrivning til sjøforsvaret foregår i Nordland, Troms og Finnmark fylker i den utstrekning Kongen bestemmer.

De i disse fylker hjemmeværende sjøverneplikтige (§ 27) som ikke utskrives til sjøforsvaret, kan efter bestemmelse av Kongen med Stortingets samtykke utskrives til landforsvaret.

§ 64. Med bøter straffes den som rettsstridig

undlater å gi nogen anmeldelse eller oplysning, som påhviler ham i henhold til vernepliktslovens §§ 15, 24 eller 37,

undlater før reise eller flytning å innhente nogen i lovens § 15 omhandlet reise- eller flytningstillatelse,

lar sig påmønstre for reiser, som det efter vernepliktslovens § 16, jfr. § 40, er ham forbudt å la sig påmønstre for,

uten lovlig forfall uteblir fra eller møter forsent til noget av de i vernepliktsloven omhandlede møter, forlater møtet før forretningen er avsluttet, fremstiller sig ved sådant møte i ikke edru tilstand eller optrer på sådan måte, at nogen del av forretningene blir hindret eller forstyrret,

undlater å medbringe til sesjonen sin vernepliktsbok, sjøfartsbok eller annet dokument av betydning for utskrivningen som det i innkallelsen eller på annen måte er pålagt å ha med, eller som ikke på opfordring av utskrivningsmyndighetene fremskaffer disse dokumenter,

nekter å la sig lægeundersøke eller ved uriktig foregivende (simulasjon) forsøker å vill-lede lægen ved bedømmelsen,

på henvendelse undlater å gi de i vernepliktslovens § 30 omhandlede oplysninger,

22 juni. Nr. 9.

som fartøisfører, reder eller hyreagent forhyrer til et fartøis bemanning nogen norsk undersått, hvis vernepliktseller sjøfartsdokument viser, at han ikke må la sig forhyre til reisen,

som fortøisfører eller hyreagent ikke på tilfredsstillende måte efterkommer anmodning om opslag på sitt skib eller kontor av bekjentgjørelser og meddelelser angående verneplikten,

som fartøisfører undlater å gi fartsattest efter vernepliktslovens § 27,

som fartøisfører ikke overensstemmende med vernepliktslovens § 40 på vedkommende vernepliktiges forlangende sørger for hans avmønstring i rett tid,

som rodeforstander eller medlem av innreguleringsnevnd utviser skjødesløshet eller forsømmelse i sitt ombud.

22 juni. Nr. 10.

Lov *) [1]) om kontroll med sild.

§ 1. Tønner, kasser og annen emballasje som inneholder sild bestemt til omsetning — til utlandet eller innenlands — skal være merket i den utstrekning som fastsettes av Kongen.

§ 2. Sild som utføres her fra riket, skal være kontrollert i den utstrekning som fastsettes av Kongen.

§ 3. Attest om kontrollen skal følge det kontrollerte parti. Finner kontrolløren ikke å kunne gi attest, må partiet ikke utføres her fra riket, medmindre det bevislig er bestemt til annet enn menneskeføde.

§ 4. I den utstrekning som finnes påkrevet, kan Kongen påby lignende kontroll også for sild som er bestemt til omsetning innenlands.

§ 5. I den utstrekning Kongen fastsetter, skal der være adgang til å opnå frivillig kontroll av sild som ikke er undergitt tvungen kontroll.

§ 6. Den i de foregående paragrafer omhandlede kontroll kan også utvides til å omfatte emballasjen.

§ 7. Kongen kan bestemme at det helt eller betingelsesvis skal være forbudt å salte fetsild og/eller islandssild bestemt til menneskeføde før efter en nærmere fastsatt dato. Sild saltet i strid hermed må ikke omsettes og kan inndras til fordel for statskassen.

§ 8. Ethvert sildeparti som tidligere er lovlig kontrollert, skal der være adgang til å få kontrollert på ny i den utstrekning kontrollforskriftene (§ 12) bestemmer.

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24.

[1]) St.besl. 20 juni. Se Ot. prp. nr. 38. Innst. O. XI. St.tid., forh. i Ot. s. 413—414; i Lt. s. 114.

§ 9. Kongen opretter de nødvendige kontrolldistrikter og fastsetter deres grenser. 23 juni. Nr. 10.

§ 10. Kontrollvesenet ledes av fiskeridirektøren, under vedkommende departements overledelse, med anvendelse av det personale som Stortinget til enhver tid har gitt bevilgning til.

§ 11. Kontrollørene skal ha adgang til ethvert fartøi som har sild ombord, og til ethvert lager eller tilvirkningssted for sild bestemt til menneskeføde. De har rett til å ta ut prøver til undersøkelse, og kan kreve de oplysninger og den bistand som finnes påkrevet for å gjennemføre kontrollen.

Kontrollen skal utføres uten unødig forsinkelse av arbeidet med sildens behandling eller skibning.

Kontrollørene har forretningsmessig taushetsplikt.

§ 12. All kontroll skal foregå efter forskrifter som er utferdiget av departementet. Disse forskrifter skal først og fremst inneholde bestemmelser til sikring av at silden fremtrer som god handelsvare.

Departementet gir også forskrifter for merkning av emballasjen (§ 1).

§ 13. Efterkommes ikke de påbud som i henhold til lov eller forskrifter blir gitt av den som forestår kontrollen, blir attest ikke å utstede, og kontrollen regnes som ikke fullført.

Kontrollavgift efter § 14 blir allikevel å betale fullt ut.

§ 14. Ved utførsel av sild blir, i den utstrekning som fastsettes av Kongen, å betale til statskassen en avgift som opkreves av tollvesenet. Avgiftens størrelse fastsettes av Kongen, likeså tolloppebørselsbetjentenes godtgjørelse for opkrevningen.

For kontroll av sild ved omsetning innenlands efter § 4, for frivillig kontroll efter § 5 og for fornyet kontroll efter § 8 betales likeledes til statskassen en avgift som fastsettes av Kongen. Denne avgift betales forskuddsvis til den som forestår kontrollen.

§ 15. For reiser i kontrollvesenets anliggender tilkommer der kontrollpersonalet skyss- og kostgodtgjørelse efter de regler som til enhver tid er fastsatt i lov eller reglement.

Utgiftene ved reiser vedkommende den tvungne kontroll utredes av det offentlige. Utgiftene ved reiser vedkommende frivillig kontroll utredes av rekvirenten.

§ 16. Forsøkt eller fullbyrdet overtredelse av denne lov, eller av forskrifter som er gitt i medhold av loven, straffes med bøter. Forinnen tiltale blir reist eller forelegg utferdiget, blir fiskeridirektørens uttalelse å innhente.

22 juni. Nr. 10. § 17. Denne lov trer i kraft straks.

Lov av 4 mai 1901 om vrakning av sild opheves fra den tid Kongen bestemmer, dog senest fra 1 juli 1935.

22 juni. Nr. 11. **Lov** *) [1]) om fornyelse av midlertidig lov om utførsel av storsild og vårsild av 6 juli 1933.

Midlertidig lov om utførsel av storsild og vårsild av 6 juli 1933 § 5 skal herefter lyde således:

§ 5. Denne lov gjelder til utgangen av året 1935.

22 juni. Nr. 12. **Lov** *) [2]) om forandring i skattelov for landet av 18 august 1911.

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for landet av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 3. Den i § 1 foreskrevne fordeling av fylkesskatt på herredene foretas av fylkestinget efter følgende regler:

En tiendedel av skattebeløpet fordeles efter hvert skattedistrikts anpart av fylkesdistriktets matrikulerte eiendommers verdi. Eiendomsverdien for det enkelte skattedistrikt utfinnes ved å multiplisere distriktets matrikkelskyld med gjennemsnittsprisen pr. skyldmark for solgte jordeiendommer i distriktet ifølge de offisielle salgsopgaver for de siste 10 år. Til den således utkomne eiendomsverdi legges takstsummen av de i § 8 bokstav b omhandlede eiendommer. Eiendomsverdien for fylkesdistriktet utfinnes ved å sammenlegge disse ti-årige gjennemsnittsverdier for fylkets samtlige skattedistrikter.

Tre tiendedeler av skattebeløpet fordeles efter hvert skattedistrikts anpart av det hele fylkesdistrikts skattskrevne formue beregnet gjennemsnittlig efter de 5 siste ligninger.

To tiendedeler av skattebeløpet fordeles efter hvert skattedistrikts anpart av fylkets landdistrikters folkemengde ved statens siste folketelling.

To tiendedeler av skattebeløpet fordeles efter hvert skattedistrikts anpart av fylkets landdistrikters skattskrevne antatte inntekt, beregnet gjennemsnittlig efter de siste tre ligninger.

En tiendedel av skattebeløpet fordeles efter hvert skattedistrikts anpart av fylkets landdistrikters skattskrevne antatte inntekt ved siste ligning.

---

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24.

[1]) St.besl. 20 juni. Se Ot. prp. nr. 50. Innst. O. nr. 92. St.tid., forh. i Ot. s. 415—427; i Lt. s. 114—117.

[2]) St.besl. 20 juni. Se Ot. prp. nr. 11. Innst. O. IX. St.tid., forh. i Ot. s. 427—446; i Lt. s. 117—118.

En tiendedel av skattebeløpet fordeles efter fylkestingets skjønn. 22 juni. Nr. 12.

Fylkestinget kan med samtykke av vedkommende regjeringsdepartement bestemme, at to tiendedeler av skattebeløpet skal fordeles efter fylkestingets skjønn og kun en tiendedel efter folkemengden.

I Finnmark fylke fordeles tre tiendedeler av skattebeløpet efter hvert skattedistrikts anpart av den i samtlige herreder skattskrevne formue beregnet gjennemsnittlig efter de 5 siste ligninger, to tiendedeler efter hvert skattedistrikts anpart av den samlede antatte inntekt i fylkets herreder efter den siste ligning, tre tiendedeler efter hvert skattedistrikts anpart av herredenes folkemengde ved statens siste folketelling og to tiendedeler efter fylkestingets skjønn.

Fylkesutvalget utarbeider forslag til fordeling under henhold til tilveiebragte opgaver til belysning av de enkelte distrikters økonomiske forhold i det hele.

Finnes der i et herred kraftanlegg, hvis takstsum vil bevirke en forøkelse av den på herredet fallende del av fylkesskatten, som finnes å stå i misforhold til herredets ydeevne, kan fylkestinget bestemme at vedkommende anlegg for ett eller flere år helt eller delvis settes ut av betraktning ved fordelingen efter eiendomsverdien.

Ved bedømmelsen av herredets ydeevne blir å legge vesentlig vekt på størrelsen av de skatter og avgifter, som anlegget selv svarer, samt tillike på hvorvidt der gjennem anlegget på annen måte tilføres herredet skatteinntekter.

Blir avgjørelse angående nedsettelse av en eiendoms verdi i henhold til § 13 truffet efterat fordeling av fylkesskatten har funnet sted, foretar fylkesutvalget omberegning av den på vedkommende herred fallende del av fylkesskatten.

§ 43, siste ledd.

Gevinst, der erhverves ved salg av tomter så vel som gevinst ved avhendelse av forretning eller virksomhet, av patent-, forfatter-, kunstnerrett og lignende regnes alltid som inntekt. Som salg av tomter regnes også salg av en hel eiendom eller en større del av en sådan, selv om salget omfatter delvis bebygget areal, når grunnen efter sin beliggenhet og naturlige beskaffenhet finnes skikket for bygning av boliger, herunder også sommerboliger m. v., eller for utnyttelse i industrielt eller annet forretningsmessig øiemed eller lignende, og salgssummen må antas i vesentlig grad å ha vært bestemt ved muligheten av grunnens anvendelse til formål av foran nevnte art.

§ 65. Bestyrelser for private selskaper, foreninger eller innretninger så vel som private arbeidsherrer, husbondsfolk og andre, som har lønnede tjenestemenn, tyende eller andre

22 juni. Nr. 12.

ardeidere i sin tjeneste, er forpliktet til på forlangende å innsende innberetning om de disse i det sistforløpne år utbetalte lønninger eller ydede godtgjørelser bestående i penger eller i andre ydelser eller fordeler — til ligningsmyndighetene i de distrikter, hvori vedkommende tjenestemenn, tyende eller arbeidere er skattepliktige. Det samme gjelder godtgjørelser utbetalt medlemmer av styre eller representantskap eller andre tillitsmenn i private selskaper, foreninger eller innretninger, herunder også i utlandet hjemmehørende mottager (§ 15 bokstav c), samt provisjon utbetalt agenter og andre mellemmenn. Den samme forpliktelse påhviler formenn i faste arbeidslag, som overtar arbeide for egen regning, forsåvidt angår den til lagets medlemmer utbetalte godtgjørelse, samt redere og førere (notbaser og høvedsmenn) av fiske- og fangstfartøier (farkoster) over utbetalte parter og lotter. Innberetningene, der avfattes efter en av vedkommende regjeringsdepartement foreskrevet formular, som ligningsnevnden har å tilstille vedkommende, kan fordres avgitt innen utgangen av januar måned.

Meierier, ysterier og enhver, som driver opkjøp av eller mottar til foredling jordbruks- eller fiskeriprodukter samt enhver, som formidler omsetning av sådanne varer, er forpliktet til på forlangende å gi opgaver over de til navngitt person utbetalte beløp. På samme måte er enhver som formidler transport av varer som nevnt forpliktet til å gi opgaver over transporterte varemengder.

§ 97. Fylkesskattestyret er den øverste ligningsinnstans innen fylket.

Fylkesskattestyret består av fylkesmannen som formann og 4 andre medlemmer som fylkestinget velger blandt personer som er bosatt i fylkeskommunen. Valget gjelder for 4 år, og hvert annet år trer 2 medlemmer ut, første gang efter loddtrekning. Hver gang velges tillike 4 varamenn.

Fylkesskattestyret tiltredes av et medlem valgt blandt fylkets skattepliktige byinnvånere. Hvor der innen fylket kun finnes en by, velges dette medlem av dennes kommunestyre; hvor der er flere byer, velges der for disse et felles medlem i et møte av byenes ordførere og viceordførere, sammenkalt og bestyrt av fylkesmannen. For dette medlem velges samtidig en eller to varamenn. Faller ved valget stemmetallet like på flere personer, avgjøres det ved omvalg, eller, hvis dette ikke leder til noget resultat, gjennem loddtrekning, hvem der skal anses valgt. Valget gjelder for 4 år.

Derhos tiltredes fylkesskattestyret for hvert skattedistrikt av et av distriktets kommunestyre årlig valgt medlem, forsåvidt det blir spørsmål om forandring i vedkommende distrikts ligning.

Valgte medlemmer av fylkesskattestyret og varamenn kan gjenvelges, men har rett til å undslå sig for gjenvalg for de

påfølgende 4 år, når de har gjort tjeneste som medlemmer av styret i 4 sammenhengende år. 22 juni. Nr. 12.

Medlemmer av fylkesskattestyret tilkommer skyss- og kostgodtgjørelse i overensstemmelse med lov av 25 juni 1926 nr. 1.

Fylkesskattestyret er berettiget til å erholde godtgjort utgifter til lønnet medhjelp så vel som reiseutgifter for fylkesskattestyrets sekretær, og formannen tillike de forøkede kontorutgifter som hans og hans kontorpersonales arbeide i anledning av fylkesskattestyret medfører, forsåvidt den embedet bevilgede almindelige kontorholdsgodtgjørelse derved måtte overskrides.

Fylkesskattestyret antar en eller, hvor forholdene måtte gjøre det nødvendig, flere personer med kyndighet i førelse av jordbruksregnskaper. Disse personer gjennemgår, i almindelighet sammen med en eller to representanter for vedkommende distrikts ligningsmyndigheter, de jordbruksregnskaper og efter fylkesskattestyrets bestemmelse næringsopgaver vedkommende jordbruk som er inngitt i fylkets skattedistrikter, og avgir uttalelse om disse til veiledning for ligningsmyndighetene. De kontrollerer også beregningen av inntektsprocenten for jordbruk.

Fylkesskattestyret antar en — eller hvor forholdene måtte gjøre det nødvendig — flere personer med kyndighet i ligningsmessig regnskapsrevisjon. Disse revisorer gjennemgår efter fylkesskattestyrets anvisning hvert år de inngitte selvangivelser med årsregnskap fra de regnskapspliktige i bestemte skattedistrikter og foretar likeledes hvor andragende derom foreligger fra vedkommende ligningsnevnd (-råd) til fylkesskattestyret, eller når det begjæres av Riksskattestyret, regnskapsgjennemgåelse også i andre distrikter.

Så vel antagelse som opsigelse av de i 8de og 9de ledd omhandlede revisorer må godkjennes av Finansdepartementet.

De i nærværende paragraf omhandlede revisorers godtgjørelse fastsettes av departementet efterat fylkesskattestyrets uttalelse er innhentet og utredes av staten. De nærmere forskrifter angående revisorenes virksomhet utferdiges av Riksskattestyret efter at fylkesskattestyret har hatt anledning til å uttale sig. Angående godtgjørelse til staten for særskilt begjærte regnskapsgjennemgåelser treffes bestemmelse av Finansdepartementet.

§ 102. Fylkesskattestyret kan forlange adgang for ett eller flere medlemmer, for styrets sekretær og for de i § 97 åttende og niende ledd omhandlede regnskapskontrollører til å delta i ligningsarbeidet ved de underordnede ligningsinstanser og disses utvalg og i forhandlingene ved deres møter, dog uten stemme.

Sekretæren er berettiget til under nærvær ved et ligningsvesens kontor å foreta gjennemgåelse av foretatte ligninger og herunder få sig forelagt alt ligningsmateriell. Styret kan også forlange ligningsmateriellet innsendt til sitt kontor.

22 juni. Nr. 12.

§ 104, første ledd.

Riksskattestyret er den øverste instans for rikets ligningsvesen. Det består av en direktør som formann og fire andre medlemmer. Direktøren utnevnes av Kongen. Av de øvrige medlemmer beskikkes et av Kongen, mens tre velges for tre år ad gangen av Stortinget. Samtidig beskikkes av Kongen to og velges av Stortinget tre varamenn. Medlemmenes godtgjørelse bestemmes av Stortinget. For reiser tilkommer de skyss- og kostgodtgjørelse som for stortingsmenn bestemt.

§ 106, sjette ledd.

Riksskattestyret kan forlange adgang for sine kontorchefer eller nogen annen dertil bemyndiget til å delta, dog uten stemme, i møter av de underordnede ligningsinstanser så vel som av utvalg, som er nedsatt av disse. Styret kan derhos bemyndige sine kontorchefer eller andre til under nærvær ved et ligningsvesens kontor å foreta gjennemgåelse av foretatte ligninger og herunder få sig forelagt alt ligningsmateriell. Styret kan også forlange ligningsmateriellet innsendt til sitt kontor.

§ 110. Formues- og inntektsskatten til staten innbetales til vedkommende oppebørselsbetjent med en halvdel innen 1 juli og en halvdel innen 1 mars i skatteåret. Betales første halvdel ikke innen forfallstid, forfaller også annen halvdel til betaling ved første halvdels forfallstid. Skattebeløp under kr. 40,00 innbetales i sin helhet innen 1 juli. Dog kan innbetaling i intet tilfelle kreves, forinnen der er hengått 4 uker fra den dag, da skattelistens utleggelse blev kunngjort.

Så snart oppebørselsbetjenten har mottatt skattelisten, utferdiger han kunngjørelse om, at skatten under utpantningstvang er å innbetale til de i første og annet ledd angitte tider, og til hvem innbetalingen skal finne sted innen ethvert skattedistrikt.

II.

§§ 65, 97, 102, 104, 106 og 110 trer i kraft 1 juli 1934.

§§ 3 og 43 trer i kraft 1 januar 1935 og anvendes første gang ved utskrivning av skatter for 1935—1936.

22 juni. Nr. 13.

Lov *) [1]) om forandringer i skattelov for byene av 18 august 1911.

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for byene av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

---

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24.

[1]) St.besl. 20 juni, Se Ot. prp. nr. 11. Innst. O. IX. St.tid., forh. i Ot. s. 489—491; i Lt. s. 118.

§ 37, siste ledd.

Gevinst, der erhverves ved salg av tomter så vel som gevinst ved avhendelse av forretning eller virksomhet, av patent-, forfatter-, kunstnerrett og lignende regnes alltid som inntekt. Som salg av tomter regnes også salg av en hel eiendom eller en større del av en sådan, selv om salget omfatter delvis bebygget areal, når grunnen efter sin beliggenhet og naturlige beskaffenhet finnes skikket for bygning av boliger, herunder også sommerboliger m. v., eller for utnyttelse i industrielt eller annet forretningsmessig øiemed eller lignende, og salgssummen må antas i vesentlig grad å ha vært bestemt ved muligheten av grunnens anvendelse til formål av foran nevnte art.

§ 57. Bestyrelser for private selskaper, foreninger eller innretninger, så vel som private arbeidsherrer, husbondsfolk og andre, som har lønnede tjenestemenn, tyende eller andre arbeidere i sin tjeneste, er forpliktet til på forlangende å innsende innberetning om de disse i det sistforløpne år utbetalte lønninger eller ydede godtgjørelser bestående i penger eller i andre ydelser eller fordeler — til ligningsmyndighetene i de distrikter, hvori vedkommende tjenestemenn, tyende eller arbeidere er skattepliktige. Det samme gjelder godtgjørelser utbetalt medlemmer av styre eller representantskap eller andre tillitsmenn i private selskaper, foreninger eller innretninger, herunder også i utlandet hjemmehørende mottager (§ 10 bokstav c), samt provisjon utbetalt agenter og andre mellemmenn. Den samme forpliktelse påhviler formenn i faste arbeidslag, som overtar arbeide for egen regning, forsåvidt angår den til lagets medlemmer utbetalte godtgjørelse, samt redere og førere (notbaser og høvedsmenn) av fiske- og fangstfartøier (farkoster) over utbetalte parter og lotter. Innberetningene, der avfattes efter en av vedkommende regjeringsdepartement foreskrevet formular, som ligningsnevnden har å tilstille vedkommende, kan fordres avgitt innen utgangen av januar måned.

Meierier, ysterier og enhver, som driver opkjøp av eller mottar til foredling jordbruks- eller fiskeriprodukter samt enhver, som formidler omsetning av sådanne varer, er forpliktet til på forlangende å gi opgaver over de til navngitt person utbetalte beløp. På samme måte er enhver som formidler transport av varer som nevnt forpliktet til å gi opgaver over transporterte varemengder.

§ 94. Fylkesskattestyret kan forlange adgang for ett eller flere medlemmer eller for styrets sekretær til å delta i ligningsarbeidet ved de underordnede ligningsinstanser og

22 juni. Nr. 13.

disses utvalg og i forhandlingene ved deres møter, dog uten stemme.

Sekretæren er berettiget til under nærvær ved et ligningsvesens kontor å foreta gjennemgåelse av foretatte ligninger og herunder få sig forelagt alt ligningsmateriell. Styret kan også forlange ligningsmateriellet innsendt til sitt kontor.

§ 96, første ledd.

Riksskattestyret er den øverste instans for rikets ligningsvesen. Det består av en direktør som formann og fire andre medlemmer. Direktøren utnevnes av Kongen. Av de øvrige medlemmer beskikkes et av Kongen, mens tre velges for tre år ad gangen av Stortinget. Samtidig beskikkes av Kongen to og velges av Stortinget tre varamenn. Medlemmenes godtgjørelse bestemmes av Stortinget. For reiser tilkommer de skyss- og kostgodtgjørelse som for stortingsmenn bestemt.

§ 98, sjette ledd.

Riksskattestyret kan forlange adgang for sine kontorchefer eller nogen annen dertil bemyndiget til å delta, dog uten stemme, i møter av de underordnede ligningsinstanser så vel som av utvalg, som er nedsatt av disse. Styret kan derhos bemyndige sine kontorchefer eller andre til under nærvær ved et ligningsvesens kontor å foreta gjennemgåelse av foretatte ligninger og herunder få sig forelagt alt ligningsmateriell. Styret kan også forlange ligningsmateriellet innsendt til sitt kontor.

§ 102. Formues- og inntektsskatten til staten innbetales til vedkommende oppebørselsbetjent med en halvdel innen 1 juli og en halvdel innen 1 mars i skatteåret. Betales første halvdel ikke innen forfallstid, forfaller også annen halvdel til betaling ved første halvdels forfallstid. Skattebeløp under kr. 40,00 innbetales i sin helhet innen 1 juli. Dog kan innbetaling i intet tilfelle kreves, forinnen der er hengått 4 uker fra den dag, da skattelistens utleggelse blev kunngjort.

Så snart oppebørselsbetjenten har mottatt skattelisten, utferdiger han kunngjørelse om, at skatten under utpantningstvang er å innbetale til de i første og annet ledd angitte tider, og til hvem innbetalingen skal finne sted innen ethvert skattedistrikt.

II.

§§ 57, 94, 96, 98 og 102 trer i kraft 1 juli 1934.

§ 37 trer i kraft 1 januar 1935 og anvendes første gang ved utskrivning av skatter for 1935—1936.

Kongelig kunngjøring *) [1]) om formues- og inntektsskatt til statskassen for budgett-terminen 1 juli 1934 til 30 juni 1935. 22 juni.

A.

§ 1. For budgett-terminen fra 1 juli 1934 til 30 juni 1935 erlegges skatt til staten efter følgende regler:

I. Av innenlandske aktieselskaper og dermed likestilte innenlandske selskaper (lov av 13 juli 1921 § 8):

a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000.

b. Inntektsskatt med 6 pct. av selskapets hele inntekt i tilfelle med sådant fradrag som bestemt i lov av 13 juli 1921 § 7, 1ste ledd.

c. Fondsskatt med 8 pct. av den del av selskapets inntekt som ikke tildeles aktionærene (parthaverne) som utbytte i tilfelle med sådant fradrag som bestemt i lov av 13 juli 1921 § 7, 2net ledd.

II. Av sparebanker samt forbruks- og innkjøpsforeninger (landskattelovens § 52, byskattelovens § 42):

a. Formuesskatt, idet formuen ansettes overensstemmende med lov av 13 juli 1921 § 2:

Av formuens første	kr.	10 000	kr. 0,30	av hvert tusen kroner
— næste	»	40 000	» 0,50	—» —
— —	»	50 000	» 1,00	—» —
— —	»	50 000	» 1,50	—» —
— —	»	50 000	» 2,00	—» —
— —	»	100 000	» 2,50	—» —
— —	»	200 000	» 3,00	—» —
— —	»	500 000	» 3,50	—» —
— —	»	1 000 000	» 4,00	—» —
— —	»	2 000 000	» 5,00	—» —
— overskytende	beløp		» 6,00	—» —

b. Inntektsskatt, idet inntekten ansettes overensstemmende med lov av 13 juli 1921 § 3 og skatten beregnes av inntektens antatte beløp:

av de første	kr.	4 000	2 pct.
av de næste	»	4 000	4 »
—» —	»	4 000	6 »
—» —	»	6 000	8 »
—» —	»	7 000	10 »
—» —	»	10 000	12 »

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24.

[1]) St besl. 21 juni. Se St. prp. nr. 1, kap. 2001. Budgett-innst. S. nr. 147. St.tid. s. 2071—2082.

22 juni.

Av de næste	kr.	15 000	14 pct.
—»—	»	20 000	16 »
—»—	»	20 000	18 »
—»—	»	20 000	20 »
—»—	»	30 000	22 »
—»—	»	30 000	24 »
—»—	»	30 000	26 »
—»—	»	50 000	28 »
av det overskytende beløp			30 »

III. Av gjensidige livsforsikringsselskaper:

a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000.

b. Inntektsskatt med 14 pct. av inntektens antatte beløp, dog således, at der bare svares 6 pct. skatt av den del av inntekten, som avsettes til sikkerhetsfond, inntil fondet har nådd grenseverdien, jfr. lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 nr. 1 § 79.

IV. Av i utlandet hjemmehørende aktieselskaper og dermed likestilte selskaper undtagen forsikringsselskaper:

a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000.

b. Inntektsskatt med 25 pct. av inntektens antatte beløp.

V. Av i utlandet bosatte aktionærer (parthavere) i aktieselskap og dermed likestilt selskap (med undtagelse av utenrikske tjenestemenn, som er norske statsborgere, forsåvidt de i henhold til lov av 13 juli 1921 § 5, jfr. tilleggslov av 14 juli 1922, lignes særskilt):

Inntektsskatt med 20 pct. av inntektens antatte beløp.

VI. Av andre skattepliktige:

a. Formuesskatt: som efter II a.

b. Inntektsskatt: Av inntektens skattbare beløp bestemt efter reglene i § 7 erlegges:

av de første	kr.	3 000	1,6 pct.
av de næste	»	3 000	3,2 »
—»—	»	3 000	4,8 »
—»—	»	5 000	6,4 »
—»—	»	6 000	8,0 »
—»—	»	8 000	9,6 »
—»—	»	10 000	11,2 »
—»—	»	12 000	12,8 »
—»—	»	15 000	14,4 »
—»—	»	20 000	16,0 »
—»—	»	30 000	17,6 »
—»—	»	30 000	19,2 »
—»—	»	30 000	20,8 »
—»—	»	50 000	22,4 »
—»—	»	50 000	24,0 »

22 juni.

Av de næste	kr.	50 000	25,6 pct.
—»—	»	50 000	27,2 »
—»—	»	50 000	28,8 »
—»—	»	50 000	30,4 »
—»—	»	50 000	32,0 »
—»—	»	50 000	33,6 »
—»—	»	100 000	35,2 »
—»—	»	100 000	36,8 »
—»—	»	100 000	38,4 »
av det overskytende beløp			40,0 »

§ 2. Enhver, som efter de almindelige skattelover for landet og for byene av 18 august 1911 plikter å svare kommuneskatt, er med de undtagelser, som følger av nedenstående regler, pliktig til å svare skatt til staten av sin formue og inntekt. Dog skal fylkes-, herreds- og bykommuner helt være fritatt for sådan skatt til staten; herredskommuner imidlertid med den undtagelse, som følger av lov av 22 februar 1921 § 27, jfr. §§ 36, 45 og 48. Når familiestiftelser og andre formuesmasser efter landskattelovens § 27, byskattelovens § 22, iligne formuesskatt til kommunen, blir de også å iligne formuesskatt til staten.

Likeledes er den, som ikke har bopel i riket, men nyter lønn eller pensjon av den norske stat, skattepliktig av den inntekt, han således oppebærer. Av utenrikske tjenestemenns lønninger blir skatt dog kun å erlegge i den utstrekning, som av Kongen med Stortingets samtykke bestemmes.

Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl ilignes skatt til staten av formue og inntekt.

§ 3. Med hensyn til stedet for skattskrivningen gjelder følgende bestemmelser:

a. Enhver skattepliktig skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende efter bestemmelsene i landskattelovens §§ 20, 21, 23 og 24, byskattelovens §§ 15, 16, 18 og 19, blir å iligne kommuneskatt. I dette distrikt medtas ved statsskattskrivningen formue og inntekt, som skattlegges efter bestemmelsene i landskattelovens §§ 18 og 19, byskattelovens §§ 13 og 14 (jfr. de nevnte lovers §§ 82 og 75, begges tredje ledd). De i landskattelovens § 23, byskattelovens § 18, begges annet ledd, omhandlede skattepliktige skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende selskaps kontor er, eller hvor bestyrelsen foregår. Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl skattlegges i det distrikt, hvor kontoret (hovedkontoret) er, eller hvor bestyrelsen foregår.

22 juni. b. Har nogen, som av den norske stat oppebærer lønn eller pensjon, hvorav han er skattepliktig, tatt ophold i utlandet, skattskrives han i Oslo skattedistrikt. Ved ligningen i dette distrikt medtas for utenrikske tjenestemenn, som er norske statsborgere, også formue i og inntekt av aktier, hvorfor vedkommende lignes særskilt.

c. Opstår der tvist om, i hvilket distrikt en person skal skattskrives, avgjøres saken av vedkommende regjeringsdepartement.

d. Når nogen er ilignet statsskatt i et annet distrikt enn det, hvor skattskrivningen efter foranstående regler rettelig skulde skje, kan han ikke forlange sig fritatt for skattens erleggelse, medmindre den pågjeldende formue eller inntekt tillike er ilignet statsskatt i det rette distrikt. Derimot kan han i sådant tilfelle ved henvendelse til vedkommende regjeringsdepartement kreve skatten omberegnet, hvis den godtgjøres å være fremkommet ved feilaktige ligningsansettelser eller å være uriktig av andre grunner.

§ 4. Formuer under kr. 5000 er skattefri. Formuer på kr. 5000 og derover, men under kr. 20 000, tilhørende skattepliktige som efter § 7 tilkommer skattefritt fradrag ved inntektsansettelsen, blir blott å skattlegge, forsåvidt skattyderens inntekt ifølge bestemmelsene i §§ 5 og 7 er stor nok til, at han derav skal svare skatt. Formuer på kr. 20 000 og derover blir alltid å skattlegge. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1000 delelige antall kroner.

§ 5. Inntekter under kr. 2000 er skattefri. Skattepliktige, som efter § 7 intet skattefritt fradrag gis, blir dog å iligne skatt, når inntekten utgjør minst kr. 1000.

I utlandet bosatte aktionærer (parthavere) i aktieselskap og dermed likestilt selskap (§ 1 V) ilignes skatt, når inntekten — ansatt underett for samtlige aktionærer eller i tilfelle ved særskilt ligning — utgjør minst kr. 100.

Inntekten avrundes nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 6. Det fremkomne skattebeløp blir å avrunde således at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøies til det nærmeste antall hele kroner.

§ 7. Ved ansettelsen til skatt av de i § 1 VI omhandlede skattepliktige befølges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18 august 1911 for landet § 75, for byene § 68, dog således, at hustru alltid henregnes til forsørgede. Av inntekten er skattefritt i 1ste klasse kr. 900, i 2nen klasse kr. 1400, i 3dje klasse kr. 1800, i 4de klasse kr. 2200, i 5te klasse kr. 2600, i 6te klasse kr. 3000, i 7de klasse kr. 3400 og i 8de klasse kr. 3800.

Har nogen større forsørgelsesbyrde enn det utkreves for 22 juni.
å bringe ham op i 8de klasse, forhøies det til hans inntekt svarende beløp i 8de klasse med kr. 400 for hver overskytende forsørget person.

Skattepliktige selskaper og innretninger, skattepliktige utlendinger (landskattelovens § 15, byskattelovens § 10 bokstav b og c og lov av 13 juli 1921 § 5) samt personer, som av den norske stat oppebærer lønn eller pensjon, men som ikke har fast bopel her i riket, gis intet skattefritt fradrag. Har de sistnevnte personer måttet ta ophold i utlandet som følge av sin stilling i den norske stats tjeneste, blir de dog å henregne til en av klassene 1—8 efter det antall personer, som de har å forsørge.

Dødsboer henføres til den avdødes skatteklasse.

§ 8. I øvrig blir skatten å utligne efter de gjeldende skattelover, derunder lov av 13 juli 1921, inneholdende midlertidige bestemmelser om utligning av skatt på inntekt og formue med senere tilleggslover.

B.

For budgetterminen 1 juli 1934 til 30 juni 1935 skal ved siden av den almindelige formues- og inntektsskatt erlegges en særskilt kriseskatt til staten. Skatten blir å utligne som tillegg til den almindelige inntektsskatt til staten og i overensstemmelse med de for denne gjeldende regler.

Den erlegges av nedennevnte skattepliktige således:

1. Innenlandske selskaper (A § 1 I):
   Inntektsskatt med 2 pct.
   Fondsskatt med 0,8 pct.
2. Sparebanker, forbruks- og innkjøpsforeninger (A § 1 II):
   Den efter reglene under A beregnede inntektsskatt forhøies med 20 pct.
3. Gjensidige livsforsikringsselskaper (A § 1 III):
   Inntektsskatt med 2 pct.
4. Utenlandske selskaper (A § 1 IV):
   Inntektsskatt med 2 pct.
5. I utlandet bosatte aktionærer (A § 1 V):
   Inntektsskatt med 2 pct.
6. Andre skattepliktige (A § 1 VI):
   Inntektsskatt: Av inntektens skattbare beløp erlegges:

av de første kr.	3 000	0,4	pct.
av de næste »	3 000	0,8	»
—»— »	3 000	1,2	»
—»— »	5 000	1,6	»
—»— »	6 000	2,0	»

22 juni.

av de næste	kr.	8 000	2,4 pct.
—»—	»	10 000	2,8 »
—»—	»	12 000	3,2 »
—»—	»	15 000	3,6 »
—»—	»	20 000	4,0 »
—»—	»	30 000	4,4 »
—»—	»	30 000	4,8 »
—»—	»	30 000	5,2 »
—»—	»	50 000	5,6 »
—»—	»	50 000	6,0 »
—»—	»	50 000	6,4 »
—»—	»	50 000	6,8 »
—»—	»	50 000	7,2 »
—»—	»	50 000	7,6 »
—»—	»	50 000	8,0 »
—»—	»	50 000	8,4 »
—»—	»	100 000	8,8 »
—»—	»	100 000	9,2 »
—»—	»	100 000	9,6 »
Av det overskytende beløp			10,0 »

22 juni. **Kongelig kunngjøring** *) [1]) om tollavgifter fra 1 juli 1934.

De den 30 juni 1934 gjeldende bestemmelser om tollavgifter og midlertidige tolltillegg skal fremdeles være gjeldende fra 1 juli 1934 med følgende forandringer:

A. *Innledende bestemmelser:*

§ 3. Med hensyn til innførsel fra Sverige til Norge gjelder følgende særlige regler:

1. Ved reise landverts fra Sverige til Vinger Austmark eller de nordenfor samme liggende distrikter skal det med undtagelse av spillekort, tobakksvarer og andre varer, forsåvidt de er underkastet så vel stempelavgift som toll, samt brennevin og spiritus tillikemed derav tilberedte drikker og vin, være tillatt tollfritt å medføre av til innførsel tillatte, toll underkastede naturprodukter eller tilvirkninger, følgende mindre varepartier, bestemt til personlig bruk for grenseboerne selv eller deres husstand:

brød 10 kg,
flesk 10 kg,
garn, alle slags, tilsammen 5 kg,
kaffe og kaffesurrogater, tilsammen 5 kg,
risengryn 5 kg,

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.
[1]) St.besl. 11 juni.

22 juni.

sukker 5 kg,
kornvarer, umalte, 40 kg,
kornvarer, malte, 25 kg,
vevde tøier, alle slags, tilsammen 15 meter, dog ikke utover en samlet verdi av kr. 25,00,
øl 5 liter samt
andre varer til en samlet verdi av kr. 20,00.

Disse mengder utgjør, hvad der på samme reise tollfritt kan medføres av en person for egen eller andres regning. Er flere personer av samme husstand i reisefølge, er bare én av dem berettiget til tollfrihet.

For vare, som av reisende medføres i større mengde enn ovenfor fastsatt, skal toll overensstemmende med, hvad der ellers gjelder, erlegges for hele den innførte mengde av varen.

Den i nærværende passus omhandlede tollfrihet gjelder ikke for varer, som innføres i handelsøiemed enten for på sedvanlig måte å selges eller for å leveres som erstatning for utført arbeide, ei heller for varer, som innføres av handlende eller for handlendes regning, forsåvidt de er av de slags, med hvilke han driver handel, eller er bestanddeler av sådanne varer.

Som grenseboere betraktes i nærværende forbindelse kun innvånere av de umiddelbart op til grensen mot Sverige støtende herreder. Tolldepartementet kan dog i særlige tilfelle, hvor forholdene måtte gjøre det ønskelig, bestemme at de ovenfor omhandlede innrømmelser skal utstrekkes også til andre herreders innvånere.

Tollfri innførsel av varer i henhold til foranstående bestemmelser er betinget av, at den reisende foruten å opgi fullt navn, fødselsår, stilling og hjemsted (med postadresse) avgir skriftlig erklæring på tro og love om, at de varer, han medfører, ikke innføres i handelsøiemed, således som ovenfor omhandlet, men til personlig bruk for ham selv eller hans husstand. Innføres ikke varene for den reisendes egen regning, skal, før tollfri utlevering av varene finner sted, oplysninger og erklæring som omhandlet være avgitt av den, for hvis regning de innføres.

Opfylles ikke de nevnte betingelser, skal varene fortolles på sedvanlig måte.

2—5 som nu.

6. Til forebyggelse av misbruk av de i 3dje, 4de og 5te passus gjorte innrømmelser har Tolldepartementet eller i særskilt tilfelle vedkommende tollmyndighet ved grensen å meddele de nærmere kontrollforskrifter, som kan anses fornødne.

22 juni. Tolldepartementet bemyndiges til for innførselen til visse landsdeler eller ad visse veier å forhøie de i denne paragraf fastsatte maksima for den tollfrie innførsel, å nedsette samme eller helt å opheve tollfriheten for visse varer samt til å bestemme, at tollfriheten skal tilståes for visse mindre mengder, om enn varen innføres for å selges, når den er tilvirket i et til Norge støtende svensk grensedistrikt, er et produkt av landbruk eller husflid, og innførselen skjer for produsentens regning. Departementet skal derhos være bemyndiget til helt eller delvis å undlate å la opkreve innførselstoll av hvad der innføres over landegrensen nordenfor Nord-Trøndelag fylke.

§ 10.

— —

d. Fritatt for avgift er på de nærmere betingelser, som måtte bli opstillet av Tolldepartementet, følgende varer:

— —

9. Varer som oplosses fra fartøi ankommet fra utlandet og er bestemt til videreførsel til utlandet med annet fartøi, når de i uforandret stand omlastes direkte i det annet fartøi eller utføres i uforandret stand senest innen 90 dager, regnet fra og med den dag, innførselsfartøiet begynte å losse, inntil utekspedisjonen av det fartøi, hvormed utførselen finner sted, ved inn- og utførsel.

B. *Tariff for innførselstollen og for tara:*

Dyr og matvarer av dyr:

Følgende efter «Dyr etc. II. B. 5. b. 4» inntatte bestemmelse utgår: «Kredittoplag for 2 a, 2 b, 2 c, 3 og 4: 500 kg.»

Frø:

— —

6. rotvekst- og annet grønnsakfrø:
   a. turnips-, kålrot- og fôrbetefrø i pakninger av vekt minst 50 kg, 1 kg kr. 0,30.
   b. som nu.

Papir og papp samt arbeider derav:

— —

9. papir, innbundet eller heftet, herunder stensilpapir, 1 kg kr. 0,40.

Skinn og huder:

Følgende efter anmerkningen under «Skinn etc. B. II. a.» inntatte bestemmelse utgår: «Kredittoplag for a 1, 200 kg.»

— —

C. med hår- eller fjærbedekning for buntmakerarbeide: 22 juni.
1. a, b, c, d som nu.
2. bever, ilder, skunk, nerts, andre slags enn japansk, kolinsky, gaupe, nutria, pensylvan, bisam, muldvarp, gråverk, alle krøllhårede lam- og geitkidskinn med undtagelse av breitschwanz:
a. uberedte, 1 kg kr. 10,00.
b, c og d som nu.
3. andre slags:
a. uberedte, 1 kg kr. 0,50.

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

Smør, derunder margarin:

Følgende efter post 2 inntatte bestemmelse utgår: «Kredittoplag for 1 og 2: 250 kg.»

Vogner, kjerrer og sleder:

1. a, b, c, d, e som nu.

Anm. 1 som nu.

Anm. 2. Tolldepartementet bemyndiges til på nærmere av dette fastsatte vilkår å nedsette tollen til den for «Vogner etc. 1 b.» gjeldende sats for de under «Vogner etc. 1. a. og c.» hørende deler til automobiler, som godtgjøres å være anvendt ved innenlandsk fremstilling av understell til ruteautomobiler (motoromnibusser) eller lasteautomobiler. Likeledes kan Tolldepartementet på de nærmere betingelser, som dette måtte opstille, tilstå tollfrihet for motorer og transmisjonskjeder, som godtgjøres å ha vært anvendt ved innenlandsk fremstilling av motordresiner.

Anm. 3. For budgett-terminen 1934—35 kan Tolldepartementet på de nærmere betingelser, som av dette fastsettes, tilstå tollfrihet for elektriske automobiler.

Anm. 4 og 5 som nu.

Midlertidige tolltillegg.

I. Som tillegg til den til enhver tid pliktige toll (herunder også til de i tolltariffens innledende bestemmelser anførte tollsatser) opkreves midlertidig 50 pct. for alle varer undtagen følgende:

Frukter 1. a.
» 1. b.
» 1. c.
» 2. c.
» 2. d.
» 2. f.
» 2. g.
Grønnsaker 1. b.
» 3. a.

22 juni. Kork B. a. 1.
» B. a. 2.
Nøtter a.
Ris, uavskallet, løs.
» » i emballasje.
» avskallet.
Vin 1. a.
» 1. b.
» 2. a.

Undtatt fra tillegget er dessuten bensin-, petroleums- og råoljemotorer, elektromotorer og generatorer, treskemaskiner for motordrift og andre landbruksmaskiner, ikke særskilt nevnt, samt deler til forannevnte gjenstander.

II. Som ekstraordinært tillegg til den gjeldende innførselstoll (heri innbefattet de i tolltariffens innledende bestemmelser anførte tollsatser samt de under I. anførte midlertidige tolltillegg) opkreves 25 pct. av det beregnede tollbeløp for sukker av sådan art som omhandles i tolltariffens «Sukker 1 og 2», 62 pct. for te samt 20 pct. for alle andre varer undtagen de under I. siste punktum opregnede.

Finans- og tolldepartementet bemyndiges til å nedsette eller opheve sistnevnte tillegg forsåvidt de traktatbundne tollsatser angår.

Finans- og tolldepartementet bemyndiges til å foreta de nødvendige endringer i tariffens løpenumre.

22 juni. **Stortingsbeslutning** *) om anvendelse av eventuelt overskudd ved Statens filmkontroll.

Stortinget samtykker i at:

Det regnskapsmessige overskudd av Statens filmkontroll hvert år blir å avsette til et fond til beste for filmformål.

Fondet styres og bestemmelsene om midlenes anvendelse treffes av et utvalg, bestående av 1 representant opnevnt av Justisdepartementet, 1 representant opnevnt av Kirkedepartementet, 1 representant av Kommunale kinematografers landsforbund og 1 representant av filmbyråene.

Justisdepartementet utferdiger de nærmere regler for utvalget.

22 juni. **Kongeleg resolusjon** **) um forbod mot å bruka fiskereidskap nærmare ein til fiske av laks eller sjøaure standfast reidskap enn 200 meter på ein sjøstrekning i Olden i Innvik herad, Sogn og Fjordane fylke.

---

*) Se Innst. S. nr. 166. St.tid. s. 2121.
**) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 24.

Kongelig resolusjon. I medhold av lov om småbruk- og boliglån m. v. § 15, 2, jfr. § 43, 1, blir renten for ikke fortrinsberettigede lån i Småbruk- og boligbanken inntil videre nedsatt fra 5 til 4½ % p. a. forsåvidt angår renteterminer som forfaller efter 1 juli 1934. 22 juni.

Kongelig resolusjon. 22 juni.

I. I henhold til lov om tollvesenet av 22 juni 1928 § 75 tillates Aktieselskapet Oslo havnelager fra den tid Finans- og tolldepartementet måtte bestemme og inntil videre å oprette og drive et almindelig frilager i selskapets lagerbygning på Langbryggen i Oslo på betingelse av:
   1. at lageret innrettes overensstemmende med den på de innsendte 7 tegninger antydede plan og med de avsperrings- og sikkerhetsmidler Finans- og tolldepartementet måtte bestemme,
   2. at de rum på frilageret som avgis til tollbetjeningens benyttelse — i tilfelle efter Finans- og tolldepartementets nærmere bestemmelse — forsynes med nødvendig inventar, hvorunder vektredskaper samt lys og varme på selskapets bekostning,
   3. at selskapet overtar Aktieselskapet Oslo frilagers eiendom Chr. Krohgs gate 30, Oslo, og gir dettes nuværende funksjonærer og arbeidere fortrinsrett ved nyansettelser ved sitt frilager.

II. Finans- og tolldepartementet bemyndiges til å treffe de nærmere spesielle bestemmelser med hensyn til de forandringer eller utbedringer i frilagerets innredning og utstyr som måtte finnes påkrevet under dets benyttelse.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Langenes herred, Nordland fylke. 22 juni.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Henåen og Langsjøelven m. v. i Modum og Tyristrand herred, Buskerud fylke. 22 juni.

Rundskrivelse fra Handelsdepartementet om den nye havnelov. 23 juni.

Havneavgifter.

Tonnasjeavgift m. v.

Finansdepartementet har anmodet Handelsdepartementet om å utferdige sådan veiledning for tollvesenet som nødvendiggjøres ved tollvesenets befatning med de bestemmelser som om-

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24.

23 juni. handles i den nye havnelov av 24 juni 1933, nr. 8, hvilken lov i henhold til kgl. res. av 12 januar 1934 trer i kraft fra 1 juli 1934.

Idet Handelsdepartementet henviser til rundskrivelse av 5 februar 1934, skal man i tilslutning til den nevnte rundskrivelse i det efterfølgende under A opstille bestemmelser om beregning av tonnasjeavgiften og under B omhandle de bestemmelser i den nye lov som har interesse for tollvesenet. (§§ 36, 38 og 47.)

A. Bestemmelser om beregning av tonnasjeavgift.

I henhold til lov om havnevesenet av 24 juni 1933 § 36, 3dje ledd og § 49, pkt. 4 a, jfr. kgl. res. av 12 januar 1934, fastsetter Handelsdepartementet herved følgende bestemmelser om beregning av tonnasjeavgift efter lov om havnevesenet av 24 juni 1933 § 36:

I.

a) *Utenriks tonnasjeavgift efter lovens § 36, pkt. 1,* påhviler de fartøier som losser eller laster varer ankommet fra eller bestemt til utenriks sted. Avgiften påhviler det fartøi som transporterer varene enten varene føres i fartøiet selv eller transporten skjer ved slepning av flåter, lektere eller på annen måte.

b) Avgiften svares pr. beregnet registertonns bestuvning for de utlossede eller innlastede varer der føres som last i det fartøi som avgiften påhviler, eller pr. beregnet registertonn for varer transportert på annen måte enn som last i selve fartøiet. I førstnevnte tilfelle beregnes imidlertid i den enkelte havn ikke avgift av flere tonn enn fartøiets nettodrektighet på den tid avgiften pliktes, dog således at hvis der til vareførsel er benyttet opbygninger eller shelterdekksrum som kan lukkes, men på grunn av enkelte åpninger ikke er medmålt i bruttodrektigheten, beregnes også avgift av det antall tonn som de i sådanne rum inntatte varer bestuver, inntil rummets drektighet.

c) Avgiften erlegges av hele tonn således at brøkdeler av tonn avrundes opad eller nedad til nærmeste hele tonn.

d) Utgjør ikke utlossede eller innlastede varer i den enkelte havn hver for sig minst 2000 kg., beregnes det ikke avgift.

e) Av brønnbåter og fiskefartøier som losser eller laster hummer eller levende fisk ankommet fra eller bestemt til utlandet, beregnes avgiften av den halve nettodrektighet, hvis losset eller lastet mengde i den enkelte havn utgjør minst 2000 kg.

f) Varenes ansettelse til registertonn skjer i henhold til det til enhver tid gjeldende bestuvningsreglement for laste- og fyravgiften.

g) Det erlegges ikke tonnasjeavgift av: 23 juni.
1) Reisegods som tilhører medfølgende passasjerer.
2) Skibsfornødenheter til fartøiets eget bruk.
3) Varer som er medbragt av fartøi, innkommet i nødhavn, og som derefter selges efter offentlig myndighets bemelse, ved innførsel.
4) Varer som er medbragt av samme fartøi på samme tur hvormed de utførtes, ved innførsel.
5) Varer fra transittoplag og frilager, hvis de dertil er innført sjøverts fra utlandet, ved utførsel.
6) Varer som oplosses fra fartøi ankommet fra utlandet og er bestemt til videreførsel til utlandet med annet fartøi, når de i uforandret stand omlastes direkte i det annet fartøi eller utføres i uforandret stand senest innen 90 dager, regnet fra og med den dag, innførselsfartøiet begynte å losse, inntil utekspedisjonen av det fartøi, hvormed utførselen finner sted, ved inn- og utførsel.

II.

a) *Innenriks tonnasjeavgift efter lovens § 36, pkt. 2,* påhviler fartøier som alene losser eller laster varer som er ankommet fra eller bestemt til innenriks sted. Som fartøi regnes også pram, lekter, båt, flåte og farkoster av enhver slags. Er fartøiet ikke målt, fastsettes bruttodrektigheten av havnefogden efter skjønn.
b) Med «måned» i lovbestemmelsens annet avsnitt menes tiden fra en dato i en måned til samme dato i den følgende måned.
c) Et fartøi er pliktig til å erlegge innenriks tonnasjeavgift for lossing, henholdsvis lasting, når det i løpet av en måned i havnen har losset, henholdsvis lastet i alt minst 2000 kg. varer som er ankommet fra, henholdsvis bestemt til innenriks sted.
d) Ved beregning av losset eller lastet mengde varer medtas ikke:
1) Reisegods tilhørende medfølgende passasjerer.
2) Skibsfornødenheter til fartøiets eget bruk.

III.

Beregning av avgift efter lovens § 36, pkt. 3.

a) Et fartøi som losser varer ankommet både fra innenriks og utenriks sted, betaler avgift enten efter § 36, pkt. 1, eller efter pkt. 2 og efter den beregningsregel som er fordelaktigst for havnekassen. Det samme gjelder om et fartøi laster varer bestemt både til innenriks og utenriks sted.

23 juni. b) Bestemmelsen i § 36, pkt. 3, kommer derimot ikke til anvendelse på et fartøi som ved samme anløp av et sted laster varer kun bestemt for utlandet og losser varer bare ankommet fra innenriks sted. I dette tilfelle svares avgift for lasting efter § 36, pkt. 1, og for lossing efter § 36, pkt. 2. Hvis der lastes varer bare bestemt for innenriks sted, og losses varer bare ankommet fra utlandet, svares avgift for lasting efter pkt. 2 og for lossing efter pkt. 1.

IV.

Tonnasjeavgift efter lovens § 36, pkt. 4, av turist- og lystfartøier som anløper havnen med betalende selskaper eller passasjerer eller i leiet tjeneste, kan ikke opkreves når fartøiet anløper havnen utelukkende for tollvisitasjon, for å ta ombord eller landsette los eller på grunn av storm, maskinskade eller lignende årsaker. Forutsetningen for denne fritagelse er at fartøiet under opholdet i havnen ikke landsetter eller tar ombord passasjerer, inntar kull-, olje- eller vannforsyning eller provianterer.

V.

Uten Handelsdepartementets samtykke blir tonnasjeavgift ikke å tilbakebetale medmindre det foreligger feilaktig avgiftsberegning.

Handelsdepartementet forbeholder sig rett til å nedsette beregnet tonnasjeavgift efter ansøkning når de gjeldende beregningsregler medfører åpenbart misforhold mellem den erlagte avgift og de lossede eller lastede varemengder.

VI.

De med kgl. res. av 19 desember 1894 fastsatte bestemmelser om beregning av tonnasjeavgift efter lov om havne- og ringevesenet av 10 juli 1894 § 29 ophører å gjelde fra 1 juli 1934. Fra nevnte dato blir foranstående bestemmelser om beregning av tonnasjeavgift efter lov om havnevesenet av 24 juni 1933 § 36 å benytte.

B. Angående forskjellige avgiftsbestemmelser i havneloven.

§ 36. Tonnasjeavgift.

Denne paragraf i den nye lov svarer til § 29 i den gamle havnelov av 10 juli 1894, med tilleggslov av 3 juni 1927. Efter den nye lov kan utenriks tonnasjeavgift (§ 36, pkt. 1) opkreves med inntil 28 øre pr. bestuvet tonn. Efter tilleggsloven av 3 juni 1927 blev det også anledning til å opkreve tonnasjeavgift med inntil 28 øre av fartøier i utenriks fart, men avgiftsbeløpet

måtte dog ikke overskride 20 øre pr. reg. tonn av fartøiets netto- 23 juni.
drektighet i den enkelte havn.

Ved kgl. res. av 19 desember 1894 var det fastsatt nærmere regler for hvorledes tonnasjeavgiften efter den gamle lov skulde beregnes. Disse regler var i sin tid stort sett i overensstemmelse med de regler som den gang gjaldt for laste- og fyravgiftens beregning. Siden er disse sistnevnte regler forandret, mens derimot reglene om tonnasjeavgiftens beregning fremdeles er som fastsatt i 1894.

Ovenfor under A er inntatt de bestemmelser som Handelsdepartementet har fastsatt for beregning av tonnasjeavgift efter den nye havnelov.

Under I har man samlet de bestemmelser som spesielt angår *utenriks* tonnasjeavgift og man har søkt å legge bestemmelsene så nær op til de regler som gjelder for laste- og fyravgiften som mulig, for derved å forenkle beregningen av tonnasjeavgiften for tollvesenet på de steder hvor dette opkrever denne avgift. Av forandringer fra de tidligere bestemmelser kan nevnes:

Ad a) Avgiften påhviler det fartøi som transporterer varene, likegyldig om varene føres i fartøiet selv eller transporten skjer ved slepning.

Ad b) I motsetning til de gamle bestemmelser er ikke avgiftsplikten absolutt begrenset til en bestuvning som svarer til fartøiets nettodrektighet. *Det skal også beregnes avgift av varer som føres i opbygninger eller shelterdekksrum som kan lukkes, i tillegg til beregningen på grunnlag av fartøiets nettodrektighet.*

Ad c) Her er en bestemmelse om avrunding til hele tonn.

Ad d) Denne bestemmelse er foranlediget av den nye lovs § 31 som fastsetter at som lossing og lasting i lovens forstand skal det ikke anses medmindre varer avleveres eller innlastes i større mengder enn 2 vekttonn.

Ad e) Under henvisning til det som er anført under d) må også for brønnbåter og fiskefartøier forlanges lossing eller lasting av minst 2000 kg før avgiftsplikt inntrer.

Ad f) Uforandret.

Ad g) Stort sett i overensstemmelse med de regler som gjelder for laste- og fyravgifter i tilsvarende tilfelle. Bestemmelser med henblikk på frihavn er utelatt, da dette må ordnes for det enkelte sted hvor det måtte bli oprettet frihavn.

Under II er bestemmelsene om den *inneriks* tonnasjeavgift efter § 36, pkt. 2, samlet. Denne avgift skal efter den nye lov beregnes av *bruttodrektigheten*, mot tidligere av *nettodrektigheten*.

23 juni. Til de enkelte bestemmelser bemerkes:

Ad a) Svarer til bestemmelsene i den nye lovs § 36, pkt. 2, og § 31.

Ad b) Inntatt i henhold til Handelsdepartementets skrivelse av 7 mars 1927 og rundskrivelse av 5 februar 1934.

Ad c) Denne bestemmelse er ny. Den tillater at man legger sammen vekten av det gods et fartøi har losset, respektive lastet, i en havn i løpet av avgiftsperioden (1 måned). Er det i løpet av avgiftsperioden losset, respektive lastet, 2000 kg. blir fartøiet avgiftspliktig. Da avgiften gjelder for en hel måned er det rimelig at lossing og lasting regnes sammen for denne tid.

Ad d) Overensstemmende med nugjeldende regler.

De under III inntatte bestemmelser fastslår kun gjeldende praksis basert på departementsskrivelser av 12 august 1895 og 29 november 1895 samt Handelsdepartementets rundskrivelse av 5 februar 1934.

Bestemmelsene i IV svarer til det som er fastsatt i Handelsdepartementets rundskrivelse av 5 februar 1934.

I V bestemmes at riktig beregnet tonnasjeavgift ikke tilbakebetales uten efter ansøkning og tillatelse av Handelsdepartementet, jfr. rundskrivelse av 5 februar 1934.

§ *38. Trafikkavgift.*

Denne avgift skal først opkreves fra 1 juli 1935, og nærmere bestemmelser herom vil senere bli utarbeidet.

§ *47. Undlatelse av å betale avgift, bøter eller erstatning.*

Denne paragraf er stort sett i overensstemmelse med den gamle havnelovs § 63. Ny er bestemmelsen om at havneavgifter kan inndrives ved utpantning, samt straffebestemmelsene i paragrafens siste ledd.

For øvrig henviser man til den oversikt over den nye lovs bestemmelser som er inntatt i Handelsdepartementets rundskrivelse av 5 februar 1934.

23 juni. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet um fiskereglar for den del av Mugvatnet med deri fallande bekkar som ligg i H e i d a l herad, Opland fylke.

23 juni. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for N o r d - F r o n herred, Opland fylke.

---

*) Kunngj. 28 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 25.
**) Kunngj. 28 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25.

Lov *) [1]) **om forandring i lov av 21 juni 1929 om fangst av bardehval.** 26 juni. Nr. 1.

I.

I lov av 21 juni 1929 om fangst av bardehval (med tilleggslov av 30 juni 1932) skal herefter følgende bestemmelser lyde således:

§ 3. Det er forbudt å fange:

a. Retthvaler (glatthvaler eller sletthvaler (Balaenidae)).
b. Hunhval som følges av unge.
c. Hval under en av vedkommende regjeringsdepartement fastsatt størrelse.

§ 4. Kongen kan forby fangst av hval innen bestemte farvann.

Videre kan Kongen begrense fangsttiden til bestemte tidsrum av året. Disse tidsrum kan være forskjellige for de forskjellige fangstfelter.

§ 5. Kongen kan fastsette nærmere forskrifter for all fangst som omhandles i denne lov, og for tilvirkningen av fangsten, samt for kontrollen. Disse forskrifter kan påby full utnyttelse av hvalen.

Det påhviler alle som er ansvarlige for driften — herunder også fangstbestyreren — å søke gjennemført den mest mulig effektive utnyttelse av all skutt hval.

§ 11. Det skal inntil 1 juli 1936 være forbudt uten samtykke av Handelsdepartementet ved frivillig salg eller ved tvangssalg å overdra hvalbåt eller skib som er innredet som kokeri for hvalfangst, og som er innført i det norske skibsregister, til nogen som efter § 1 i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 ikke kan eie norsk skib. På samme måte er det forbudt å overdra part i sådanne skib eller aktie i selskap som eier sådanne skib, til nogen som ikke kan eie norsk skib, såfremt overdragelsen vil medføre at skibet ophører å være norsk.

§ 12. Overdragelse i strid med § 11 må ikke registreres, likesom skibet ikke må slettes av skibsregistret. Heller ikke må skib tilhørende et selskap utslettes av skibsregistret på grunn av en overdragelse av aktie i selskapet i strid med forbudet i § 11.

§ 13. Overtredelse av det i § 11 omhandlede forbud straffes med bøter eller fengsel inntil 6 måneder, hvorhos det fartøi eller den skibspart eller den aktie som søkes solgt i strid med forbudet, kan inndras til fordel for statskassen.

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24.
[1]) St.besl. 25 juni. Se Ot. prp. nr. 57. Innst. O. XIX.

26 juni. Nr. 1. Om hertil ikke er anledning, kan fartøiets eller skibspartens eller aktiens verdi inndras hos den skyldige.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

§§ 11—13 skal bare gjelde til 1 juli 1936.

26 juni. Nr. 2. **Lov** *) [1]) om forandringer i lov om arbeidstvister.

I.

I lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 med tilleggslover av 19 juni 1931 og 6 juli 1933 skal følgende paragrafer lyde så:

§ 27 a. *Meglingsmennenes virksomhet.*

1. Riksmeglingsmannen skal med opmerksomhet følge arbeidsforholdene i landet. Det samme skal kretsmeglingsmennene gjøre, hver innen sin krets. Kretsmeglingsmennene skal sende melding til riksmeglingsmannen om forhold som de mener kan true arbeidsfreden innen deres kretser.
2. Mener riksmeglingsmannen at arbeidsstans vil kunne bli følgen av at forhandling om ordning av arbeidsforholdene ved en bedrift eller innen et yrke ikke fører frem, kan han kreve oplysninger av partene om arbeidsforholdene og om krav som er reist. Sådanne oplysninger plikter partene å gi efter reglene i § 19, 4.

Finner riksmeglingsmannen det formålstjenlig, kan han gå til megling efter reglene i dette kapitel, selv om arbeidsopsigelse ikke har funnet sted.

Riksmeglingsmannen kan la en kretsmeglingsmann eller en efter § 27, annet ledd, opnevnt meglingsmann foreta undersøkelser eller megling som foran nevnt.

§ 29. *Regler om arbeidsstans.*

1. Arbeidsnedleggelse eller arbeidsstenging må ikke iverksettes, før opsigelsesfristen er utløpet, og ikke i noe tilfelle, før fire virkedager er forløpet fra meldingen om, at forhandlinger ikke er optatt eller at de er avbrutt eller arbeidsopsigelsen utvidet — er innkommet til riksmeglingsmannen.
2. Så snart riksmeglingsmannen har fått melding om, at forhandlinger ikke er optatt eller at de er avbrutt eller

*) Kunngj. 28 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25.

[1]) St.besl. 21 juni. Se Ot. prp. nr. 31. Innst. O. VI. St.tid., forh. i Ot. s. 282—338 og 538—551; i Lt. s. 118—123.

så snart han på annen måte er blitt kjent med avbry- 26 juni.
telsen, skal han forby arbeidsstans inntil megling efter Nr. 2.
dette kapitel er sluttet, hvis han antar at arbeidsstansen enten på grunn av bedriftens art eller på grunn av sitt omfang vil medføre skade for almene interesser.

Blir arbeidsopsigelsen utvidet, skal han under samme betingelser forby den derved tilsiktede arbeidsstans.

Forbudet rettes i telegram eller i anbefalt brev til den fagforening, arbeidsgiver, arbeidsgiverforening eller hovedorganisasjon, som har sendt eller skulde ha sendt meldingen om arbeidsopsigelsen, og meddeles samtidig til motparten.

Forbudet må, for å være bindende, være sendt innen utløpet av 2 dager efter at riksmeglingsmannen har fått melding om at forhandlinger ikke er optatt eller at de er avbrutt eller arbeidsopsigelsen utvidet.

Dersom megling har vært prøvet efter § 27 a nr. 2, kan forbud mot arbeidsstans undlates.

§ 35. *Meglingen.*

1. Meglingsmannen skal på den måte og i de former som han selv velger, hurtig og omhyggelig innhente alle nødvendige oplysninger til utredning av tvisten og efter evne søke å opnå enighet mellem partene om et rimelig forlik.

   Han kan innhente de oplysninger som er nødvendige til utredning og bedømmelse av tvisten, selv om en eller begge parter uteblir.

   Til fremme av sine undersøkelser har meglingsmannen sådan myndighet som nevnt i § 19. Men han kan ikke kreve ed av vidner og sakkyndige. Reglene i §§ 21 og 22 gjelder også ved megling.

   Kommer forlik i stand, skal tariffavtale i overensstemmelse hermed oprettes under medvirkning av meglingsmannen og undertegnes av partene eller deres representanter.
2. Meglingsmøtene skal holdes for lukkede dører. Møtebok føres efter reglene i § 24.
3. Har meglingsmannen fremsatt et meglingsforslag, må det ikke offentliggjøres uten hans samtykke.

§ 36 a. *Avstemningsregler.*

1. Før avstemning over et meglingsforslag skal partene sørge for at alle stemmeberettigede får adgang til å gjøre sig kjent med meglingsforslaget i dets helhet.
2. Avstemningen skal bare gjelde meglingsforslaget som

26 juni. Nr. 2.

det foreligger fra meglingsmannen. Avstemningen skal være hemmelig og skriftlig med rene ja- eller nei-stemmer.

3. Når avstemningsresultatet foreligger, skal partene straks gi meglingsmannen skriftlig melding om forslaget vedtas eller forkastes. Forkastes det, skal meldingen gi oplysning om antallet av stemmer for og imot forslaget og om antallet av stemmeberettigede.

4. Et meglingsforslag regnes for vedtatt, medmindre det nedenfor nevnte antall stemmer er mot:

minst 50	pct.	av stemmene,	når 75	pct.	eller flere	av de	stemmeberettigede	har	stemt.			
» 52	»	—»—	»	mindre	enn 75	pct.	men minst	70	pct.	—»—		
» 55	»	—»—	»	»	» 70	»	»	»	65	»	—»—	
» 57	»	—»—	»	»	» 65	»	»	»	60	»	—»—	
» 60	»	—»—	»	»	» 60	»	»	»	55	»	—»—	
» 62	»	—»—	»	»	» 55	»	»	»	50	»	—»—	
» 65	»	—»—	»	»	» 50	»	»	»	45	»	—»—	
» 67	»	—»—	»	»	» 45	»	»	»	40	»	—»—	
» 70	»	—»—	»	»	» 40	»	»	»	35	»	—»—	
» 72	»	—»—	»	»	» 35	»	»	»	30	»	—»—	
» 75	»	—»—	»	»	» 30	»	»	»	25	»	—»—	

Likeså regnes et meglingsforslag for vedtatt, når mindre enn 25 pct. av de stemmeberettigede har stemt.

5. Finner meglingsmannen at en konfliktsituasjon bør løses under ett for flere fag, kan han bestemme at meglingsforslag for disse fag skal regnes som en helhet, således at avgjørelsen av om forslagene er vedtatt skal treffes på grunnlag av det samlede antall stemmer og stemmeberettigede i de fag som på denne måte er slått sammen.

6. Intet må offentliggjøres om avstemningsresultatene, før meglingsmannen har kunngjort hovedresultatet.

7. For avstemninger som gjelder sjøfolk i utenriks fart kan foranstående regler tillempes efter riksmeglingsmannens nærmere bestemmelse.

§ 42. *Brudd på taushetsplikt m. v.*

Den som bryter sin taushetsplikt efter § 23, jfr. § 35, 2, straffes med bøter. På samme måte straffes den som overtrer forskriftene i § 35 nr. 3 og § 36 a.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov *) [1]) om endring i § 12 i lov av 29 mai 1901 nr. 4 om oprettelse av en kjøpstad ved Ofotbanens endestasjon ved Narvik. 26 juni. Nr. 3.

I.

§ 12 i lov av 29 mai 1901 nr. 4 om oprettelse av en kjøpstad ved Ofotbanens endestasjon ved Narvik skal for fremtiden lyde således:

Kjøpstadens havnedistrikt begrenses i Beisfjorden mot øst av en rett linje fra Ytre Katleberget til Lapnesodden, og mot vest av en rett linje fra den vestligste pynt av Framnesodden til den nordligste pynt av Båtberget. I Rombaksfjorden er havnedistriktets grenser mot øst en rett linje fra nordligste pynt av Forsnesset til sydligste pynt av Kalviknesset, og mot vest en rett linje fra Ytre Vassvikpynt til sydligste pynt av Øyjordnesset. De deler av Beisfjorden og Rombaksfjorden med strandstrekninger som ligger mellem de nevnte linjer, utgjør havnedistriktet.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Lov *) [2]) om forlenget gyldighet av lov av 30 juni 1932 om adgang for Kongen til å treffe foranstaltninger til ordning av utførsel av klippfisk. 26 juni. Nr. 4.

Lov av 30 juni 1932 om adgang for Kongen til å treffe foranstaltninger til ordning av utførsel av klippfisk gis forlenget gyldighet til og med 1 september 1935.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. 26 juni.

Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Hellas ratifisert de internasjonale overenskomster**) om ensartet lov om chekker, om løsning av visse lovkollisjoner på chekkrettens område og om stempelavgift på chekkrettens område, Genève 19 mars 1931, med bilag og protokoller.

Ratifikasjonsdokumentet blev deponert i Folkeforbundets sekretariat 1 juni 1934.

---

*) Kunngj. 28 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25.

**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 3 for 1934 s. 81, 213, 283 og 307 flg.

[1]) St.besl. 21 juni. Se Ot. prp. nr. 51. Innst. O. nr. 99. St.tid. forh. i Ot. s. 557; i Lt. s. 135.

[2]) St.besl. 21 juni. Se Ot. prp. nr. 58. Innst. O. XVI. St.tid., forh. i Ot. s. 551—557; i Lt. s. 134—135.

26 juni. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at enhver eier eller besidder av hund i Lardal herred, Vestfold fylke, skal holde hunden i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter fra 1 mai til 1 oktober.

Denne bestemmelse gjelder dog ikke hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besidder.

26 juni. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet.

I medhold av § 44 i lov av 20 mai 1899 angående jakt og fangst, jfr. kongelig resolusjon av 25 september 1931, bestemmes herved følgende:

1. Jakttiden for hare skal være fra og med 15 september til og med 31 desember i herredene Vegårdshei, Gjerstad, Søndeled, Flosta, Dypvåg, Holt, Froland, Østre Moland, Stokken, Tromøy, Hisøy, Øyestad, Fjære, Landvik, Eide, Vestre Moland, Høvåg og Birkenes i Aust-Agder fylke.
2. Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1938.
3. Overtredelse av bestemmelsen er belagt med straff.

26 juni. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om regulativ for opmålingsforretninger og behandling av bygningsanmeldelser og tilsyn med nybygninger og reparasjoner m. v. i Nansetløkken bygningskommune i Hedrum herred, Vestfold fylke.

26 juni. **Cirkulære** fra Poststyret til postkontorene.

Overensstemmende med uttalelse fra Justisdepartementet er antatt:

1. Den del av en fylkesmanns korrespondanse som direkte vedkommer fylkeskommuner, må betraktes som fylkeskommunal, slik at portoutgiftene blir å dekke av fylket.
2. Når en skattefogd også er fylkeskasserer, må han bruke almindelige frimerker i de samme tilfelle som en fylkeskasserer der ikke er skattefogd.

27 juni. **Stortingsbeslutning** **) om forandringer i lønnsregulativet for offentlige tjenestemenn.

I.

Det almindelige lønnsregulativ.

Justisdepartementet.

Midlertidig ekstraordinær overrettsdommer utgår under satsen: Kr. 7650,00 med 4 alderstillegg å kr. 450,00 efter 3,

*) Kunngj. 28 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25.
**) Se St.prp. nr. 66. Tillegg til innst. S. nr. 172. St.tid. s. 2220.

6, 9 og 12 år, topplønn kr. 9450,00 og opføres under satsen: 27 juni.
Kr. 8550,00 med 3 alderstillegg à kr. 450,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9900,00.

II.

Forandringen gjøres gjeldende fra 1 juli 1934. Den gjøres dog ikke gjeldnede for innehavere av vedkommende stillinger som nekter å vedta den almindelige lønnsoverenskomst med det offentlige om lønnsavkortning fra 1 juli 1933.

III.

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

Stortingsbeslutning *) om lønnsregulativene for offent- 27 juni.
lige tjenestemenn (Finansdepartementet, Skattevesenet).

I.

Det almindelige lønnsregulativ.

Finansdepartementet.

Skattevesenet.

Under ny sats: kr. 12 600,00 opføres: Direktør for skattevesenet.

II.

Bistillingsregulativet.

Finansdepartementet.

Følgende stilling utgår: Formann i Riksskattestyret.

Stortingsbeslutning**) om 1) forandringer i lønnsregu- 27 juni.
lativer for offentlige tjenestemenn m. v. og 2) utferdigelse av et lønnsregulativ for tjenestemenn ved Norsk rikskringkasting.

I.

Det almindelige lønnsregulativ.

Kirkedepartementet.

Offentlige lærerskoler og høiere almenskoler m. v.

Lønnssatsen (for adjunkt, herunder kateket): kr. 3800,00 med 5 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 6050,00

forandres til kr. 3950,00 med 6 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 6650,00.

Handelsdepartementet.

Postvesenet.

Lønnssatsen for postassistent: kr. 2350,00 med 3 alderstillegg av kr. 225,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3025,00

forandres til: kr. 2350,00 med 5 alderstillegg av kr. 225,00 efter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 3475,00.

---

*) Se St.prp. nr. 43. Innst. S. nr. 103. St.tid. s. 2196—2197.
**) Se St.prp. nr. 66. Innst. S. nr. 172. St.tid. s. 2197—2220.

27 juni. Den under I, Postvesenet, omhandlede regulativforandring, som trer i kraft fra 1 juli 1933, gjøres ikke gjeldende medmindre overenskomsten vedtas med virkning fra 1 juli 1933 av et efter Finansdepartementets skjønn tilstrekkelig stort antall medlemmer av Det norske postmannslag.

II.

Lønnsregulativ for tjenestemenn ved Hypotekbanken m. v.

Under gruppen: Lønn kr. 9000,00 med 2 alderstillegg av kr. 900,00 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 10 800,00
tilføies: «Ved Norges kommunalbank: Kontorchef.»
Under gruppen: Lønn kr. 5850,00 med 2 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 6750,00
tilføies: «Ved Norges kommunalbank: Bokholder.»
Under gruppen: Lønn kr. 4500,00 med 3 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5850,00
tilføies: «Ved Norges kommunalbank: Fullmektig.»
Under gruppen: Lønn kr. 4500,00 med 2 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 5400,00
tilføies: «Ved Norges kommunalbank: Kasserer, som dessuten oppebærer i tellepenger kr. 100,00 årlig.»
Under gruppen: Lønn kr. 2950,00 med 4 alderstillegg av kr. 275,00 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4050,00
tilføies: «Ved Norges kommunalbank: Assistent I.»
Under gruppen: Lønn kr. 2500,00 med 3 alderstillegg av kr. 275,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3325,00
tilføies: «Ved Norges kommunalbank: Assistent II.»

III.

De foran under I og II omhandlede regulativforandringer trer i kraft fra 1 juli 1934, forsåvidt ikke annet særskilt er bestemt, og — forsåvidt de medfører lønnsforbedringer — gjøres de ikke gjeldende overfor innehavere av vedkommende stillinger, som ikke har sluttet sig til overenskomsten av 1933 om lønnsavkortning for offentlige tjenestemenn, i tilfelle med innrømmet tillempning.

IV.

Det forslag om et ekstraordinært alderstillegg til visse assistentingeniører og konstruktører som under forhandlinger om assistentingeniørenes lønns- og arbeidsvilkår er fremsatt av tjenestemennenes forhandlere i forhandlingsmøte 13 april 1934, imøtekommes ikke.

V.

Lønnsregulativ for tjenestemenn ved Norsk rikskringkasting.

Nærværende regulativ gjøres gjeldende fra 1 juli 1934:

Lønn kr. 14 000,00: Riksprogramchef.
» » 11 500,00: Chefssekretær.
» » 10 000,00: Avdelingschef I.
» » 8 500,00 med 2 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 9400,00: Avdelingschef II.
» » 8 000,00: Redaksjonssekretær.
» » 7 500,00 med 3 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn 8850,00: Styrets sekretær og arkivar.

Lønn kr. 6 500,00 med 2 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 7400,00: Sekretær ved programavdelingen i Oslo, sekretær ved aktualitetsavdelingen sammesteds. 27 juni.
» » 6 500,00 med 3 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7850,00: Fast hallomann i Oslo.
» » 6 000,00 med 3 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7350,00: Fast hallomann i Bergen.
» » 4 950,00 med 3 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6300,00: Sekretær I.
» » 3 600,00 med 2 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 4500,00: Sekretær II.
» » 2 950,00 med 4 alderstillegg av kr. 275,00 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4050,00: Assistent I.
» » 2 700,00: Notearkivar.
» » 2 350,00 med 3 alderstillegg av kr. 225,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3025,00: Assistent II.

VI.

Med hensyn til adgang til nedsettelse av ovenstående lønninger, beregning av alderstillegg og beregning av lønnen ved overgang fra en stilling til en annen gjelder hvad der til enhver tid er bestemt for statens tjenestemenn i almindelighet.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene. 27 juni

Efter konkurslovens § 32, tredje ledd, skal avskrift av bobestyrerens slutningsregnskap samt meddelelse om forslaget til ansettelse av bestyrerens og kreditorutvalgets godtgjørelse ved bestyrerens foranstaltning tilstilles samtlige kreditorer.

Efter § 33 skal den godtgjørelse, som tilkommer bestyreren, ansettes av skifteretten såsnart hans slutningsregnskap er avlagt og prøvet. Reglene får også anvendelse på kreditorutvalgets og (i tilfelle) revisors godtgjørelse.

Der er ikke i loven fastsatt noget tidsrum som skal forløpe mellem utsendelsen av forslaget og fastsettelsen av salæret.

Norges kreditorforbund har gjort opmerksom på at salærforslagene ved enkelte skifteretter sendes ut med tilstrekkelig varsel, i almindelighet omtrent 14 dager før salærene blir fastsatt, mens andre steder skifterettens salæransettelse skjer så kort tid efter utsendelsen av salærforslagene at kreditorene faktisk ikke får anledning til å uttale sig om disse før skifterettens avgjørelse er truffet.

I den anledning vil departementet bemerke at det er lovens forutsetning at kreditorene skal ha adgang til å avgi uttalelse om de fremsatte salærforslag, og at skifterettene må påse at de får en rimelig frist, avpasset efter forholdene i det enkelte bo, til å uttale sig. Man antar med Kreditorforbundet at en frist av ca. 14 dager normalt vil være passende,

27 juni. hvorfor salæransettelse i almindelighet ikke bør finne sted før et slikt tidsrum er forløpet efter utsendelsen av salærforslagene.

Med denne rundskrivelse bes alle skifteretter i hr. fylkesmannens distrikt gjort kjent.

27 juni. **Rundskrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmennene.

Medisinaldirektøren har ved rundskrivelse av 4 april d. å. meddelt apotekerne følgende:

«Man er blitt gjort bekjent med at privatpersoner har forsøkt å få utlevert fra apotek gult fosfor til tilberedning av fosformos.

I anledning herav skal meddeles at man på grunn av stoffets farlige egenskaper har bestemt at dette herefter ikke skal kunne erholdes mot egenhendig attest.

Man skal derfor anmode om at der må bli foretatt fornødne rettelser i Medisinaltakstene således at stoffet som nu er opført med stjerne og kursiv for eftertiden anses som trykt med stjerne og almindelige typer.»

I brev hertil av samme dag har medisinaldirektøren oplyst, at gul fosformos er lett selvantendelig. Det antendes så snart det blir utsatt for luftens innvirkning og kan derfor lett volde ulykker, hvis ikke-fagfolk bruker stoffet til tilberedning av fosformos eller lignende. Medisinaldirektøren henstiller derfor, at det må bli pålagt politimestre og lensmenn bare å utstede attester på dette stoff når det skal anvendes til teknisk bruk.

I henhold hertil skal man be samtlige politimestre og lensmenn innen hr. fylkesmannens embedsdistrikt gjort kjent med, at de, før de utsteder attester om utlevering av gult fosfor efter § 17 i plakat om utlevering av gifter og andre stoffer fra apotek av 4 juni 1904, bør forvisse sig om, at den som ønsker giften, skal ha den til teknisk bruk og har tilstrekkelig kyndighet til å bruke den på slik måte at fare undgåes.

27 juni. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmennene.

I. Angående syke personers fritagelse for å erlegge bevertningsskatt under ophold ved bevertningssted.

Ved lov av 18 mars 1925 og tilleggslov av 22 april 1932, § 4, siste ledd, er der åpnet departementet adgang til ved almindelige regler eller ved bestemmelse i enkelte tilfelle å frita for skatt. I henhold hertil har departementet fritatt for skatt syke personer, som har innsendt andragende herom og fremlagt lægeerklæring om at ophold ved visse, nærmere angitte bevertningssteder (kursteder og almindelige hoteller, pensjonater m. v.)

har vært nødvendig av hensyn til deres helbredelse. Derhos 27 juni.
har departementet inntil videre gitt enkelte bevertningssteder adgang til ikke å opkreve skatt av syke gjester, som fremlegger lægeerklæring om opholdets nødvendighet og hvis ophold varer minst 14 dager. Det har således i nogen grad vært overlatt til enkelte bevertningssteder å avgjøre hvorvidt fritagelse skulde innvilges.

Denne ordning har, efter den erfaring som er innvunnet ved kontrollens virksomhet, vist sig å være mindre hensiktsmessig. Departementet har derfor bestemt at den adgang, som tidligere er tilstått enkelte bevertningssteder til å frita syke gjester som fremviser lægeerklæring for skatt, opheves fra 1 august d. å.

Til opnåelse av en mere effektiv kontroll med den heromhandlede art av fritagelser, har departementet videre bestemt, at alle som på grunn av sykdom ønsker fritagelse for skatt under ophold ved bevertningssted for fremtiden må innsende ansøkning derom til Finansdepartementets 3. skattekontor. Ansøkningen må inneholde oplysning om ved hvilket bevertningssted ansøkeren akter å ta ophold, fra hvilket tidspunkt opholdet skal begynne og dettes antagelige varighet. Sammen med ansøkningen må innsendes erklæring fra den læge som har behandlet ansøkeren. Til bruk for sådanne erklæringer har departementet fastsatt et spesielt skjema, betegnet skjema A., som må utfylles nøiaktig og fullstendig. Lægeerklæring som ikke er avgitt på nevnte skjema, og ikke inneholder sådanne oplysninger som skjemaet forutsetter, vil ikke kunne påregnes godkjent. Personer som ledsager syke under ophold ved bevertningssted vil ikke bli tilstått fritagelse, medmindre der foreligger særlige grunner som taler herfor.

Da der i den senere tid er innkommet til departementet andragender om fritagelse for skatt under ophold, hvis hensikt efter det oplyste må antas å ha vært overveiende rekreasjon, adspredelse o. l., finner departementet å burde gjøre uttrykkelig opmerksom på, at fritagelse for fremtiden bare vil bli gitt i sådanne tilfelle av alvorligere sykdom eller svekkelse, hvor det er på det rene, at et landophold efter lægens erklæring vil være av særlig betydning for vedkommendes helbredelse. Ved avgjørelsen vil der enn videre bli lagt vekt på, at det ophold for hvilket der søkes fritagelse, følger umiddelbart eller i rimelig tid efter den sykdom eller svekkelse som lægeerklæringen omhandler.

Departementets skrivelse til ansøkeren om tilstått fritagelse blir ved opholdets begynnelse å levere til bevertningsstedets rette vedkommende.

27 juni. *II. Om kontroll med fortæring som er fritatt for bevertningsskatt.*

Innehavere, bestyrere e. l. ved bevertningssteder som mottar gjester som er fritatt for skatt, må påse at departementets skrivelse lyder på fritagelse for det tidsrum hvori vedkommende gjest opholder sig på stedet. Forsåvidt opholdet varer utover eller er henlagt til annen tid enn den i skrivelsen angitte, må ny ansøkning innsendes. Bevertningsstedets vedkommende må videre være opmerksom på, at det ikke er tilstrekkelig som bevis for fritagelse, at der fremlegges lægeerklæring selv om den er avgitt på det dertil bestemte skjema A, idet alle erklæringer må forelegges departementet til avgjørelse. Man gjør ennvidere uttrykkelig opmerksom på at bevertningsstedenes innehavere, bestyrere m. v. ikke har adgang til i noget tilfelle å frita for skatt. Departementets fritagelser omfatter kun fortæring av mat. Av annen fortæring (herunder vin, øl, mineralvann, cigaretter og cigarer m. v.) må skatt erlegges.

Departementets skrivelser om tilstått fritagelse blir av bevertningsstedet å opbevare inntil videre for senere kontroll og må ikke tilintetgjøres uten efter innhentet spesiell tillatelse fra Finansdepartementet eller den dette bemyndiger.

I henhold til lovens § 4,c., er «gjester ved etablissementer som har karakteren av rene kuropholdssteder» fritatt for skatt. Kjennetegn på et kursted i lovens forstand er, at der på stedet bor og er ansatt lønnet egen læge, at der betales «kurpenger», at der finnes diétkjøkken samt at gjestene er forpliktet til å stå op og legge sig på fastsatt klokkeslett. Derimot er gjester ved sådanne etablissementer hvor det vel er adgang til lægetilsyn, men som ikke er beregnet på å motta syke gjester i kur og pleie ikke fritatt for skatt.

Departementet har inntil videre gitt visse etablissementer, som i vesentlig grad har karakteren av kuropholdssteder adgang til å undlate å opkreve og erlegge skatt for så vidt angår gjester som opholder sig på stedet minst 14 dager. Departementet har videre bestemt, at der for hver enkelt av sådanne gjester for fremtiden skal utferdiges en erklæring av den ved kurstedet ansatte læge. Til bruk for sådanne erklæringer har departementet fastsatt et spesielt skjema, betegnet skjema B, som kun blir å anvende av de etablissementer som dertil er meddelt departementets spesielle tillatelse.

Man gjør uttrykkelig opmerksom på at avgjørelsen av hvad der skal forståes ved etablissementer som har karakteren av rene kuropholdssteder tilligger med bindende virkning departementet. (Jfr. departementets rundskrivelse av 21 mars 1925, side 2, nederst.)

Skjemaer for lægeerklæring vil kunne fåes ved henvendelse til oppebørselsbetjentene (lensmenn, skatteopkrevere) og Finansdepartementets 3. skattekontor. 27 juni.

Man skal anmode hr. fylkesmannen om å tilstille de innen fylket værende politimestre endel eksemplarer av denne rundskrivelse og skjemaer for lægeerklæring, hvorav det fornødne antall vedlegges, til videre fordeling til oppbørselsbetjentene (skatteopkrevere og lensmenn) og gjennem disse til fordeling til bevertningssteder som mottar syke gjester.

Man forutsetter at politimyndighetene sikrer sig bevis for at bevertningsstedenes innehavere (bestyrere m. v.) har mottatt denne rundskrivelse.

Skriv *) frå Justisdepartementet um politivedtekt for Finnøy herad, Rogaland fylke. 27 juni.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved fru Mathilde Rasmussens testament av 12 desember 1928 oprettede «Albert og Mathilde Rasmussens Legat til Fordel for Bergens Handels- og Håndverksstand», til hjelp til unge og gamle trengende av Bergens handels- og håndverksstand. 28 juni.

Rundskrivelse fra Finansdepartementet til fylkesmennene. 28 juni.

Skatt på motorvogner og visse forestillinger og fremvisninger m. v.

Ved lov av 8 juni d. å. er der gjort forandringer i §§ 2, 3 og 21 i lov av 18 juli 1917 med tilleggslover om skatt på motorvogner og lystfartøier samt visse forestillinger og fremvisninger m. v.

Om de enkelte forandringer bemerkes:

§ 2. Efter denne paragrafs 2. ledd var tidligere automobiler som blev benyttet til leiekjøring i henhold til bevilling undtatt fra skatteplikt.

Heri er gjort den forandring at ikke lenger en hvilken som helst tillatelse fra offentlig myndighet til leiekjøring fritar for skatt, men kun de i loven uttrykkelig omhandlede tillatelser til sådan kjøring, nemlig

1) tillatelse til rutekjøring efter lov om motorvogner av 20 februar 1926, nr. 2, § 21, I, 1. og siste ledd,
2) tillatelse til kjøring fra anvist offentlig holdeplass (drosjekjøring) og tillatelse til kjøring i henhold til nevnte lovs § 21, II, 3. ledd.

---

*) Kunngj 28 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 25.

28 juni. Når der for et distrikt er truffet innskrenkende bestemmelser som gjør erhvervsmessig personbefordring mot betaling avhengig av tillatelse, bevirker sådan tillatelse ikke efter loven fritagelse for skatt. Selv om eier av motorvogn driver leiekjøring i henhold til sådan tillatelse som eneste levevei, er vognen skattepliktig.

§ 3. I litra a under denne paragraf er der foretatt den forandring med hensyn til grunnlaget for skatteverdien at denne skal opføres efter priser som fastsettes av Finansdepartementet istedenfor som før til den pris for hvilken vognen er innkjøpt eller første gang omsatt her i riket. De således fastsatte priser skal da være avgjørende, uansett hvad vedkommende måtte ha betalt for vognen i det enkelte tilfelle.

Om de regler hvorefter prisene blir å fastsette, vil meddelelse bli gitt med det første.

Videre er foretatt den forandring at paragrafens litra b og c har byttet plass.

§ 21. Som 4. ledd er tilføiet bestemmelse om at når forfallen skatt av motorvogn ikke er betalt innen budgettårets utløp, bortfaller kjøretillatelsen for vognen fra næste budgettårs begynnelse til skatten er betalt.

Denne bestemmelse gjelder uansett om vognen har skiftet eier og uansett om vognen efter vedkommende budgettårs utløp er skattepliktig eller ei.

Oppebørselsbetjentene har ved budgettårets utløp å sende meddelelse til politiet om de vogner for hvilke kjøretillatelse i henhold hertil er bortfalt, og kjøretillatelsen for disse blir da å inndra.

De nye bestemmelser gjelder fra 1 juli 1934. Eventuelt bortfall av kjøretillatelsen i henhold til § 21, siste ledd, vil første gang finne sted 1 juli 1935.

Man skal be samtlige politiembedsmenn, oppebørselsbetjenter og lensmenn innen hr. fylkesmannens distrikt gjort bekjent med foranstående.

Til lettelse ved sakens ekspedisjon vedlegges en del eksemplarer av denne rundskrivelse samt en del avtrykk av loven således som den lyder efter forandringen av 8 juni d. å. De nye bestemmelser er trykt med kursiv.

28 juni. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Departementet samtykker i at det ved forsendelse i posten av møtegodtgjørelse til domsmenn og lagrettemenn i straffesaker vedlegges svarkonvolutt påklebet tjenestemerke til forsendelse av kvitteringen.

Lov *) [1]) **om forandringer i lov om vergemål for umyndige av 22 april 1927.** 29 juni. Nr. 1.

I lov om vergemål for umyndige av 22 april 1927 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 26. Ingen kan som overformynder eller skifteforvalter være med på en beslutning, når han vilde være ugild som verge.

Reises et ugildhetsspørsmål, avgjøres dette av overformynderne og skifteforvalteren i fellesskap med stemmeflerhet. Den det gjelder, kan ikke selv være med å avgjøre, om han er ugild; er det en overformynder, tilkalles varamannen, er det skifteforvalteren, opnevnes setteskifteforvalter.

Vergen og når den umyndige har fylt 15 år, også denne, kan kreve avgjørelsen av et ugildhetsspørsmål forelagt for vedkommende departement. Han kan da ikke senere bringe avgjørelsen inn for domstolene.

En overformynder eller skifteforvalter som er uenig i avgjørelsen av et ugildhetsspørsmål, kan forelegge dette for departementet, såfremt det ikke er bragt inn for domstolene.

§ 65. Er overformynderne og vergen enige, kan en umyndigs midler settes i norske statsobligasjoner, i hypotekbank- eller andre obligasjoner som er garantert av den norske stat, eller ihendehaverobligasjoner som er utstedt av en kredittforening i henhold til lov av 17 juni 1907. Obligasjonene må lyde på norsk mynt.

§ 68. Pantobligasjoner, ihendehaverobligasjoner, aktier, bankbøker og andre verdipapirer som er under overformynderiets forvaltning, skal overformynderne gi påtegning om at de ikke kan rådes over uten samtykke av begge overformyndere. Påtegning på utenlandske ihendehaverobligasjoner og på norske som lyder bare på utenlandsk mynt, kan bortfalle, når obligasjonene isteden opbevares på sådan måte som Kongen bestemmer.

Har overformynderiet fast formann, gis påtegningen av de valgte overformyndere. Forsåvidt angår rådigheten over og påtegning på bankbøker som er under et sådant overformynderis forvaltning, treffer Kongen nærmere bestemmelse.

Hvor der er ansatt kasserer og/eller bokholder, skal enhver påtegning som foran nevnt paraferes av denne (disse).

§ 84. Medmindre der for et herred er innført revisjonsordning som for byene bestemt, jfr. § 85, femte punktum,

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 15 juni. Se Ot. prp. nr. 36. Innst. O. XII. St.tid., forh. i Ot. s. 390—394; i Lt. s. 96.

29 juni. Nr. 1.

skal i landdistriktene med regnskapet følge bevidnelse fra skifteforvalteren eller lensmannen om at samtlige pantobligasjoner, verdipapirer og bankbøker har vært fremvist og er funnet i orden. Bevidnelsen meddeles uten betaling.

I byene og i herreder for hvilke der er truffet bestemmelse som omhandlet i § 85, femte punktum, skal overformynderrevisorene selv se efter at de umyndiges verdipapirer er til stede, og gi bevidnelse om det i antegnelsene til regnskapet.

Regnskapet skal videre være ledsaget av en bevidnelse fra panteboksføreren om at de opførte skifteutlegg stod uavlyst ved årets utgang. I bevidnelsen skal det oplyses om der i årets løp er tinglyst nogen prioritets vikning.

§ 85. Fylkestingene velger årlig to revisorer med varamenn til sammen å revidere overformynderiregnskapene for fylkets herreder, og to decisorer med varamenn til sammen med fylkesmannen å decidere regnskapene. I byene velger formannskapet årlig to revisorer og to decisorer med varamenn. Er der fast ansatt kommunerevisor, kan formannskapet overdra revisjonen til ham. Fylkesmannen deltar i decisjonen. Hvor forholdene i et herred gjør det påkrevet, kan Kongen bestemme at samme ordning med hensyn til revisjon og decisjon av overformynderiregnskapene som for byene bestemt skal gjelde for herredet istedenfor bestemmelsene i første punktum.

For valgene gjelder reglene om utelukkelse fra og fritagelse for valg som overformyndere.

Revisorenes og decisorenes vederlag fastsettes av fylkestinget eller bystyret (herredstyret). For reiser får de samme betaling som fylkestingets medlemmer av fylkeskassen eller bykassen (herredskassen).

Nærmere forskrifter om revisorenes og decisorenes plikter gir Kongen.

§ 90 a. Er en myndig person ved sinnssykdom eller annen sterk sinnslidelse midlertidig forhindret i å vareta sine anliggender, kan der for denne tid opnevnes en hjelpeverge for ham. Denne kan ved opnevnelsen gis myndighet til å vareta den sykes anliggender i sin almindelighet eller enkelte særlige anliggender. Før opnevnelse finner sted, skal den sykes samtykke innhentes, når dette er mulig og ikke av særlige grunner er utilrådelig.

På den som opnevnes som hjelpeverge, får det som er bestemt om verger i denne lovs § 7, første ledd, §§ 8—15, 17—18, 49, jfr. §§ 41 og 42, §§ 54, 56 og 61 tilsvarende anvendelse. Forsåvidt ikke annet bestemmes av de opnevnende myndigheter, finner dessuten det som er bestemt om verger

i §§ 52, 55, 58, 77—81 tilsvarende anvendelse så langt det passer. 29 juni. Nr. 1.

Så snart grunnen til opnevnelse av hjelpeverge er bortfalt, tilbakekalles opnevnelsen.

Lov *) [1]) **om forandringer i skjønnsloven.** 29 juni. Nr. 2.

I.

Følgende bestemmelser i lov om skjønn, ekspropriasjonssaker og odelsløsning av 1 juni 1917 skal herefter lyde således:

§ 66, første ledd.

Dommeren fastsetter tid og sted for et rettsmøte til saksforberedelse. I dette rettsmøte må saksøkeren forevise og tilby takstsummen med fradrag av de heftelser, som ved taksten hvilte på eiendommen. Hvis ikke tilbudet gjøres i rede penger eller i forfallen anvisning på Norges bank, godkjent av banken, må der samtidig fremlegges skriftlig erklæring fra Kongeriket Norges hypotekbank, Den norske stats småbruk- og boligbank, eller Lånekassene for jordbrukere og fiskere om at beløpet vil bli betalt innen 4 uker efterat saksøkte har utstedt skjøte til saksøkeren. Saksøkeren må også i tilfelle tilby å betale saksøkte fem procent årlig rente av beløpet til betaling skjer. Er en heftelse falt bort, kan saksøkte i dette rettsmøte forlange, at også heftelsens beløp forevises og tilbys. Saksøkeren kan i så fall få utsettelse for å fremlegge den forhøiede løsningssum i et nytt rettsmøte. Utsettelsen bør ikke være kortere enn to uker og ikke lengere enn fire uker.

§ 68, første punktum.

Erklærer saksøkte at han vil ta imot den sum som er tilbudt, skal han få den utbetalt straks — eller hvor erklæring som nevnt i § 66, første ledd, er fremlagt, innen 4 uker — mot at han straks utsteder skjøte til saksøkeren.

§ 71, første ledd.

Dersom odelsmannen vinner saken, skal det ved dommen pålegges saksøkte å gi ham skjøte på eiendommen og fravike den, mot at odelsmannen tilsvarer de heftelser som dommen nærmere angir og betaler eller stiller sådan sikkerhet som omhandlet i § 66, tredje punktum, for resten av eiendommens takstverdi, hvis heftelsenes beløp er mindre.

§ 76. Dersom odelsmannen innen tre år efter løsningen overdrar eiendommen til eie eller bruk til en fremmed eller

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 20 juni. Se Ot. prp. nr. 49. Innst. O. nr. 85. St.tid., forh. i Ot. s. 499—502; i Lt. s. 113.

29 juni. Nr. 2. til en fjernere odelsberettiget, som ikke er nærmest i rekken efter ham selv, kan den forrige eier søke eiendommen tilbake og inntale erstatning for det tap, han måtte ha lidt ved å være blitt tvunget til å flytte fra eiendommen.

Søksmålet må reises innen tre måneder efterat den forrige eier fikk vite om overdragelsen, men ikke i noget tilfelle senere enn et år, regnet fra besiddelsesovergangen til den nye eier eller bruker. Ved tilbakesøkning av eiendommen får de regler, som er gitt om odelsløsning, tilsvarende anvendelse.

Forbudet mot å overdra gårdens bruk gjelder ikke for dem, som varetar odelsmannens tarv, mens han er umyndig.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

29 juni. Nr. 3. **Lov** *) [1]) om tillegg til midlertidig lov av 17 juli 1925 om offentlig administrasjon av banker.

I.

Når en bank som likviderer under offentlig administrasjon, sitter inne med verdipapirer, som det er særlig vanskelig å realisere, og boets masse for øvrig er helt eller i det vesentlige realisert, kan administrasjonsstyret med departementets samtykke overlate til en annen bank, under tilsyn av en nevnd valgt av fordringshaverne, å opbevare og realisere disse verdipapirer og fordele det de utbringer, mellem de udekkede fordringshavere.

Departementet kan bestemme at de i foregående ledd omhandlede tilsyn blir å utføre av det i henhold til lov av 17 juli 1925 § 6 valgte kreditorråd eller en av dette valgt nevnd. Departementet kan når som helst, efterat uttalelse er innhentet fra Norges bank og Bankinspeksjonen, frata banken opdraget og overføre det til en annen bank.

Ved den endelige utlodning i likvidasjonsboet skal fordringshaverne, foruten den dividende som står til rådighet i kontanter, tildeles proratariske andelsbevis for retten til verdipapirenes utbringende.

Når fordeling av dette utbringende skal finne sted, skal dette kunngjøres på den måte som departementet bestemmer. Bestemmelsen i bankadministrasjonsloven § 36, siste ledd, får tilsvarende anvendelse.

Nærmere forskrifter til gjennemførelse av denne lov kan gis av departementet.

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 20 juni. Se Ot. prp. nr. 53. Innst. O. nr. 98. St.tid., forh. i Ot. s. 502—503; i Lt. s. 113—114.

II. 29 juni.

Departementet kan for det enkelte tilfelle bestemme at Nr. 3.
de i midlertidig lov om offentlig administrasjon av banker av 17 juli 1925 § 35 omhandlede anmeldelser må være innkommet innen en nærmere bestemt frist for å komme i betraktning.

Lov *) [1]) om forandring i lov nr. 6 av 6 juli 1933 om midlertidige forandringer i konkurs- og akkordforhandlingslovene. 29 juni. Nr. 4.

I.

I lov av 6 juli 1933 om midlertidige forandringer i konkurs- og akkordforhandlingslovene skal følgende bestemmelser lyde så:

§ 1. Bestemmelsene i konkurslovens § 70, post 3, og akkordforhandlingslovens § 23, post 4, kommer ikke til anvendelse når skyldneren ved konkursens eller akkordforhandlingens åpning:

a. var låntager i Den norske stats småbruk- og boligbank,
b. var eier eller bruker av jord- eller skogeiendom og bosatt på den, for brukeres vedkommende kun forsåvidt bruksretten ikke kan bringes til ophør eller avgiften forhøies innen 30 år, eller
c. drev fiskeri som næring eller var eier av målepliktig fiskefartøi eller part i sådant.

Dog undtas personer som driver sådan virksomhet at de har regnskapsplikt.

§ 3. På skyldnerens forlangende skal skifteretten som akkordstyrer beskikke en dertil villig mann, enten og fortrinsvis en gjeldsmeglingsmann som i henhold til § 5 i loven om Lånekassen for jordbrukere eller § 6 i loven om Lånekassen for fiskere er opnevnt for vedkommende kommune, eller av det almindelige utvalg av skjønnsmenn i skyldnerens kommune (domstollovens § 79) en mann som har god innsikt i vedkommende distrikts hovednæringer og for øvrig er skikket som meglingsmann. Ingen må beskikkes som er skyldneren så nær beslektet som tremenning eller like nær besvogret. For øvrig får bestemmelsene i akkordforhandlingslovens § 4, femte punktum, tilsvarende anvendelse.

De hverv som efter akkordforhandlingsloven påhviler akkordkommissæren og akkordstyret blir å utføre av akkordstyreren alene. Han skal bistå skyldneren med tilveiebrin-

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.
[1]) St.besl. 20 juni. Se Ot. prp. nr. 46. Innst. O. nr. 84. St.tid. forh. i Ot. s. 499; i Lt. s. 113.

29 juni. Nr. 4. gelsen av grunnlaget for en akkord og med utarbeidelsen av akkordforslag. Hans arbeide skal gå ut på å fremme en ordning som er både i skyldnerens og i hans kreditorers interesse.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

29 juni. **Kongelig resolusjon** *).

Lov nr. 4 av 29 juni 1934 om forandring i lov nr. 6 av 6 juli 1933 om midlertidige forandringer i konkurs- og akkordforhandlingslovene trer i kraft straks.

29 juni. Nr. 5. **Midlertidig lov** *) [1]) om gjeldsordning for fiskere.

Kap. 1.

Ordningen av Lånekassen for fiskere.

§ 1. Lånekassen for fiskere skal ha et grunnfond som tilhører staten og som dannes av midler som Stortinget bevilger.

Lånekassen kan inntil det firedobbelte av det beløp som grunnfondet utgjør, utstede obligasjoner som lyder på ihendehaveren.

Obligasjonene garanteres av staten ved å påtegnes av vedkommende regjeringsdepartement.

Lånekassen ledes av et styre på tre medlemmer som opnevnes av Kongen for en tid av tre år. Likeså opnevner Kongen personlige varamenn for styret.

§ 2. Lånekassens formål er i overensstemmelse med reglene i kap. 2 og 3 å gi lån til dem som driver fiskeri som næring eller som eier målepliktig fiskefartøi eller part i sådant.

§ 3. For at en fast eiendom skal kunne tjene som grunnlag for lån i Lånekassen for fiskere, må den ikke være større enn at den kan antas å føde høist 3 kyr.

§ 4. Lån av kassen gis bare i de tilfelle hvor lånsøkeren ikke antas på annen måte å kunne få lån på rimelige vilkår, og hvor samfundsmessige grunner for øvrig taler for å gi lånet.

Lånene forrentes og avdras på den måte som Kongen med Stortingets samtykke bestemmer.

§ 5. Styret for lånekassen avgjør om en lånesøknad skal innvilges.

Før avgjørelse treffes, skal i almindelighet saken være behandlet av en gjeldsmeglingsmann og en takstnevnd.

§ 6. Gjeldsmeglingsmann for en kommune opnevnes av herreds- eller byretten, når det antas å være bruk for en meglings-

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 26,

[1]) St.besl. 20 juni. Se Ot. prp. nr. 46. Innst. O. XIV. St.tid., forh. i Ot. s. 491—499; i Lt. s. 112—113.

mann eller når nogen søker bistand av meglingsmann i en kommune. Det kan også opnevnes en eller flere varamenn dersom det finnes nødvendig. 29 juni. Nr. 5.

Den som opnevnes, plikter å overta hvervet med mindre han har fylt 65 år eller er bosatt utenfor kommunen.

Kap. 2.

Frivillige gjeldsordninger.

§ 7. Når nogen som kan få lån efter § 2 eller § 11, annet ledd, søker en gjeldsordning, kan han søke bistand av gjeldsmeglingsmannen i kommunen.

Meglingsmannen skal søke å skaffe sig de best mulige oplysninger om skyldnerens eiendeler og forpliktelser, og bistå skyldneren med å tilveiebringe grunnlaget for en frivillig akkord.

Såfremt det viser sig mulig for skyldneren å få en ordning som gir grunnlag for lån av Lånekassen for fiskere, skal meglingsmannen bistå skyldneren med å sende inn søknad om lån. Meglingsmannen skal uttale sig om verdien av skyldnerens eiendeler, særlig om hans faste eiendom, fiskefartøi og fiskeredskap, og om størrelsen av gjelden før og efter akkorden, og for øvrig gi de oplysninger og uttalelser som lånekassens styre krever.

§ 8. Når en skyldner i henhold til § 7 har søkt bistand av gjeldsmeglingsmannen, og denne ikke finner det åpenbart at det er uråd å få saken i stand, skal han straks sende melding om det til herreds- eller byretten og til namsmannen. Herreds- eller byretten sørger uten ophold for at meldingen tinglyses.

Når sådan melding er mottatt, kan konkurs ikke åpnes og tvangsauksjon, utleggsforretning eller annen tvangsfullbyrdelse som er ledd i gjeldsinndrivelse, ikke fremmes før 2 måneder efter mottagelsen av meldingen. Denne frist kan av herreds- eller byretten forlenges med inntil 2 måneder. Når lånekassen har besluttet å holde takst, men denne ikke kan fremmes på grunn av årstiden eller fordi fartøiet er borte på fiske, kan retten ytterligere forlenge fristen.

Innstilles meglingen eller kommer ordning i stand før utløpet av den fastsatte frist, bortfaller den utsettelse med tvangsfullbyrdelse som er fastsatt i foregående ledd, og gjeldsmeglingsmannen skal da straks sende melding om dette til herreds- eller byretten og til namsmannen. Det samme gjelder når gjeldsmeglingsmannen finner at skyldneren forringer sitt løsøre utover det som er et ledd i ordinær økonomisk drift.

Så lenge megling pågår, kan skyldneren ikke uten gjeldsmeglingsmannens samtykke avhende, bortleie eller pantsette sin faste eiendom, sitt fiskefartøi eller sin fiskeredskap.

Er den i konkurslovens § 46 fastsatte frist av 3 måneder

29 juni. Nr. 5.

ikke utløpet når herreds- eller byretten mottar melding som nevnt i første ledd, blir fristen å forlenge med den frist som omhandles i annet og tredje ledd.

Bestemmelsene i denne paragraf skal ikke komme til anvendelse, dersom en skyldner i løpet av de siste 12 måneder har søkt bistand av gjeldsmeglingsmannen og melding som omhandlet i første ledd har vært sendt.

§ 9. Når lån søkes av lånekassen uten at det samtidig pågår en gjeldsordning på grunnlag av frivillig akkord, skal gjeldsmeglingsmannen forberede saken for kassens styre og gi de oplysninger og uttalelser som styret foreskriver.

§ 10. Mener gjeldsmeglingsmannen at vilkårene for å få lån av lånekassen foreligger, og finner han å kunne tilråde at lån blir gitt, kan kassens styre beslutte at den eiendom, fartøi og redskap som lånet gjelder, skal verdsettes av en takstnevnd på 2 medlemmer, som opnevnes av kassens styre. Er det nylig holdt odelstakst over den faste eiendom, kan styret bestemme at odelstaksten skal gjelde også som takst efter denne paragraf.

Til grunn for taksten legges omsetningsverdien.

Nevnden gjennemgår også lånesøknaden og lånsøkerens gjeldsforhold, i tilfelle efter den gjeldsordning som søkes opnådd, og uttaler sin mening om dette.

§ 11. Lån kan gis til de i § 2 omhandlede personer under forutsetning av at lånet brukes:

1. til gjennemføring av en akkordordning for lånsøkeren;
2. til innløsning av gjeld forat lånsøkeren kan beholde en fast eiendom, fiskefartøi eller part i sådant, båt, båtpart eller fiskeredskap, som han står i fare for å miste ved gjeldsforfølgning;
3. til gjenkjøp av fast eiendom, fiskefartøi eller part i sådant, båt, båtpart eller fiskeredskap, som lånsøkeren eller et lag eller selskap som han har en vesentlig interesse i, har mistet ved gjeldsforfølgning eller til kjøp av sådanne eiendeler istedenfor nogen som er mistet på den nevnte måte.

Når nogen har mistet eller står i fare for å miste eiendeler som nevnt, kan lån også gis til hans nærmeste familie til erhverv av fast eiendom, fiskefartøi eller redskap.

Flere som eier fartøi eller redskap sammen, kan gis felles lån når de har mistet eller står i fare for å miste fartøiet eller redskapene ved gjeldsforfølgning.

En enkelt låntager må ialt ikke gis lån av lånekassen på mer enn 10 000 kroner.

Dersom en lånsøker i Lånekassen for fiskere også har eller får lån i avdelingen for gjeldsordninger i Lånekassen for jordbrukere, må begge lån tilsammen ikke overstige 10 000 kroner.

En del av lånet kan også brukes til anskaffelse og istandsettelse av driftsmidler.

§ 12. For lån av lånekassen skal det gis pant i fast eiendom, fiskefartøi, båt eller redskap. Panteretten skal i almindelighet ha prioritet innenfor 15 procent over takstverdien for fast eiendom eller måleplikting fiskefartøi og for mindre båter eller redskap første prioritet innenfor 90 procent av takstverdien, når de første 200 kroners verdi ikke tas i betraktning.

§ 13. Efterat lånet er utbetalt, må låntagerens samlede pantegjeld og andre forpliktelser ikke være større enn at det må antas at han fremtidig kan klare sig økonomisk, og den må i almindelighet ikke overstige verdien av låntagerens inntektsgivende eiendeler med mer enn 20 procent.

§ 14. Panterett som er gitt lånekassen i fiskeredskap eller i ikke måleplikting skib med tilbehør, opnår rettsvern uten hinder av bestemmelsen i § 1 i loven om pant og tinglysning av 12 oktober 1857 ved at pantebrevet tinglyses. Det kan bestemmes at panteretten også skal omfatte ting som erhverves til erstatning for de oprinnelig pantsatte.

Pantsetteren er uberettiget til å avhende pantsatte gjenstander av den omhandlede art uten samtykke fra lånekassen.

Blir lånet misligholdt, kan lånekassen forlange dekning av de beheftede gjenstander som om det var tatt utlegg i dem. Gjenstandene kan kreves satt ut av eierens besiddelse overensstemmende med tvangsfullbyrdelseslovens § 93.

Har debitor flere gjenstander av den i pantebrevet nevnte art når tvangsfullbyrdelse foretas, velger lånekassen ut de ting som skal anses omfattet av panteretten.

§ 15. Når en jordbrukseiendom pantsettes til lånekassen, skal det også gis pant i den til jordbruket hørende redskap, maskiner, besetning og avling, samt den på eiendommen innvunne og der beroende gjødsel. Sådan pantsettelse av driftsmidler i forbindelse med eiendommen skal få rettsvern ved tinglysning av pantebrev uten hinder av bestemmelsen i § 1 i lov av 12 oktober 1857 om pant og tinglysning.

For pant i driftsmidler i forbindelse med jordbrukseiendom får reglene i lov nr. 1 av 8 juni 1895 §§ 3—5 tilsvarende anvendelse.

Uten samtykke av lånekassen kan det ikke ved utleggsforretning tas særskilt utlegg i driftsmidler som er pantsatt til lånekassen overensstemmende med forskriftene i denne paragraf. Dog kreves ikke sådant samtykke når det søkes utlegg for skatter i tilfelle som omhandlet i denne lovs § 16, annet ledd, eller for andre krav som nevnt i tvangsfullbyrdelseslovens § 75, tredje og fjerde ledd, eller for avgift i henhold til § 4 i lov nr. 21 av 6 juni 1930 med tilleggslov av 24 juni 1931, eller brandforsikringspremie såfremt tilstrekkelig utlegg ikke kan fåes på annen måte.

29 juni. Nr. 5.

§ 16. Blir det tatt utlegg for krav som nevnt i tvangsfullbyrdelseslovens § 75, tredje og fjerde ledd, i løsøre som er pantsatt til lånekassen (jfr. §§ 13 og 14), skal den panterett som lånekassen har, stå tilbake for utlegget. Det samme gjelder når utlegg blir tatt for avgift i henhold til § 4 i lov nr. 21 av 6 juni 1930 med tilleggslov av 24 juni 1931, eller for brandforsikringspremie.

For skatters vedkommende gjelder dog dette bare ett års skatt til staten og ett års skatt til kommune hvor debitor bor eller hvor hans faste eiendom ligger, og kun forsåvidt det på ting som omfattes av pantebrevet, ikke allerede hviler utlegg for tilsvarende skatt.

Når utleveringsforretning eller tvangsauksjon holdes på grunnlag av pantebrev med pant i ikke måleplikting fartøi, fiskeredskap eller driftsmidler til jordbrukseiendom, kan skyldneren undta de ting som er nevnt i tvangsfullbyrdelseslovens § 70 nr. 3 og 4. Hviler det på ting som omfattes av disse bestemmelser, utlegg i henhold til første ledd, er dog skyldneren forpliktet til fortrinsvis å undta disse ting.

§ 17. Utbetaling av lån må ikke finne sted før det er skaffet sikkerhet for at lånsøkerens gjeldsforhold blir ordnet og lånet anvendt på den måte som er forutsatt.

Er lånet gitt i forbindelse med en akkord, må det foreligge vedtagelse fra alle fordringshavere, eller stadfestelse av skifteretten dersom det gjelder tvangsakkord.

Lånekassens styre sørger for at lånet efter anmodning av skyldneren utbetales direkte til de fordringshavere som det har vært meningen å dekke ved hjelp av lånet. Så vel til dette som til ordningen av tinglyst panterett i fast eiendom, fiskefartøi og redskap og til gjennemførelse av ordningen for øvrig kan styret kreve bistand av gjeldsmeglingsmannen.

§ 18. Lånekassens styre kan bestemme at meglingsmannen ved anbefalt brev til alle kjente fordringshavere og ved annen kunngjøring på den måte som styret bestemmer, skal opfordre fordringshavere til å melde sine fordringer til meglingsmannen innen en måned. Den frivillige akkordordning som er kommet i stand med de andre fordringshavere, anses vedtatt av de fordringshavere som ikke har pant eller annen fortrinsrett og som ikke melder sig innen den nevnte frist. Disses fordringer blir å nedskrive i forhold til den nedskrivning som de andre uprioriterte fordringshavere frivillig har gått med på.

§ 19. Bestemmelsene i dette kapitel får også anvendelse når en gjeldsordning kommer i stand ved akkord efter lovgivningen om offentlig akkordforhandling.

Kap. 3.

Tvungen nedsettelse av fordringer.

§ 20. Dersom nogen som driver fiskeri som næring, ikke kan få i stand en ordning efter reglene i kapitel 2, kan lånekassens styre bestemme at tvungen nedsettelse av fordringer kan søkes opnådd efter reglene i dette kapitel. De i § 8, 2. ledd, fastsatte frister skal da regnes fra den dag, da styret har truffet bestemmelse som nevnt.

Vilkåret for dette er at skyldneren har tilbudt fordringshaverne en ordning som lånekassens styre finner rimelig, og at pantegjelden på skyldnerens eiendom, fiskefartøi eller fiskeredskap er større enn tingens antagelige salgsverdi. Til pantegjeld regnes også krav der er sikret ved eiendomsforbehold.

§ 21. Når lånekassens styre har truffet bestemmelse som nevnt i § 20, skal den i § 10 nevnte takstnevnd fastsette hvor stor del av pantegjelden tingen antas å gi sikkerhet for.

Ved denne fastsettelse legges til grunn det som vedkommende rettighetshavere for tiden antas å kunne utbringe pantet til, med tillegg av erstatning for den mulige interesse det vilde ha for rettighetshaverne å kunne vente med å forlange tvangsauksjon eller tilbakelevering i henhold til eiendomsforbehold.

§ 22. Takstnevnden bestemmer også hvor stor del av den ikke pantesikrede gjeld, herunder pantegjeld som ikke dekkes av taksten efter § 21, skyldneren kan antas å kunne klare.

§ 23. Takstnevnden treffer sine avgjørelser efter å ha innhentet de oplysninger den finner nødvendige, men uten at nogen forhandling med de interesserte er nødvendig.

Når takstnevnden har truffet bestemmelser som omhandlet i §§ 21 og 22, skal den sende underretning til skyldneren, alle kjente panthavere og de andre kjente fordringshavere med forklaring om den virkning avgjørelsen har og om fristen for å forlange rettslig skjønn.

§ 24. De avgjørelser som takstnevnden har truffet efter §§ 21 og 22, kan av skyldneren eller en fordringshaver innbringes for rettslig skjønn. Begjæring om dette må være sendt til by- eller herredsretten i det distrikt hvor debitor har bopel, senest 3 uker efterat underretningen er sendt fra takstnevnden.

Har ikke takstnevnden sendt underretning til alle panthavere som ikke får full dekning, skal rettslig skjønn alltid holdes.

§ 25. Skjønn efter § 24 styres av by- eller herredsretten i den rettskrets hvor skyldneren er bosatt. Skjønnsmennene opnevnes av fylkesmannen. Til skjønnsmenn skal ikke tas nogen som er bosatt i den kommune hvor debitor bor eller nogen ham tilhørende fast eiendom ligger.

Som parter under skjønnet regnes skyldneren, alle kjente

29 juni. Nr. 5.

panthavere og kreditorer som har sikkerhet i form av eiendomsforbehold og de andre fordringshavere som har forlangt å bli varslet.

Skjønnet kan ikke gjøres til gjenstand for overskjønn, men kan påankes til ophevelse på grunn av feil i saksbehandlingen eller rettsanvendelsen. Ankefristen er 2 uker fra skjønnets slutning.

For øvrig får reglene i skjønnsloven av 1 juni 1917 anvendelse.

§ 26. Når takst efter §§ 21—25 er blitt endelig, kan lånekassen gi lån efter samme regler som fastsatt i §§ 11—17. Det beløp som fastsettes efter § 21, trer istedenfor takstverdien efter § 10.

§ 27. Når lånekassen har bevilget lån og den efter § 22 fastsatte del av en fordring som ikke er sikret ved pant eller eiendomsforbehold, er betalt, bortfaller resten av fordringen. Den del av en pantefordring som ikke er dekket av det beløp som er fastsatt i reglene i § 21, bortfaller samtidig som heftelse. Likeledes bortfaller retten ifølge eiendomsforbehold forsåvidt det krav den skal sikre, ikke dekkes av beløpet efter § 21. Avlysning eller utslettelse i skibsregistret kan skje efter erklæring fra lånekassen.

Ved betaling av ikke pantesikret gjeld skal fordringer som efter lov av 31 mai 1912 har fortrinsrett i konkurs betales fullt ut før nogen del av de uprioriterte fordringer betales. Istedenfor konkursens åpning trer det tidspunkt da bestemmelse efter § 20 blev truffet.

§ 28. Dersom det viser sig at skyldneren hadde eiendeler av vesentlig betydning som takstnevnden eller et rettslig skjønn ikke hadde kjennskap til, kan fordringshaverne kreve resten av sine fordringer betalt uten hensyn til bestemmelsene i § 27, medmindre skyldneren godtgjør at det manglende kjennskap til eiendelene ikke kan ha hatt betydning for avgjørelsen.

Kap. 4.

Forskjellige bestemmelser.

§ 29. Når en gjeldsordning er kommet i stand efter reglene i kap. 2 eller 3, kan eiendom, skib eller fiskeredskap som danner grunnlag for ordningen, ikke beheftes utover 15 pct. over takstsummen. Heller ikke kan det tas utlegg i eiendommen, skibet eller redskapen for krav som ikke omfattes av ordningen, såfremt gjenstanden ved utlegget vilde bli beheftet utover 15 pct. over takstsummen.

Lånekassens erklæring om dette blir å tinglyse forsåvidt den angår fast eiendom, skib som er målepliktig men ikke re-

gistrert, eller redskap, og å registrere på skibets folium — forsåvidt den angår registrert skib. 29 juni. Nr. 5.

Bestemmelsen i første ledd gjelder i 10 år efter at gjeldsordningen blev stadfestet av lånekassen.

Dersom den pantsatte eiendom, skib eller fiskeredskap selges til andre enn låntagerens nære slektning, skal lån av lånekassen forrentes med 5 procent årlig fra salgsdagen og forfalle til betaling efter 3 måneders varsel.

§ 30. Gjeldsmeglingsmenn og medlemmer av takstnevnd har krav på å få godtgjort nødvendige utgifter og å få betaling for arbeide. Godtgjørelsen fastsettes av styret for hver ordning som en meglingsmann eller en takstmann har tatt del i.

Om ugildhet for gjeldsmeglingsmann eller medlem av takstnevnd ved behandlingen av en sak gjelder reglene i konkurslovens § 14, tredje og fjerde ledd.

§ 31. Omkostningene ved forberedelsen og istandbringelsen av en ordning som omhandles i denne lov, utredes av skyldneren. Dog blir utgifter til takst efter § 10 å utrede av kassen.

Når skyldneren i henhold til § 7 retter henvendelse til gjeldsmeglingsmannen, skal han forevise kvittering for at han til lensmannen har innbetalt minst kr. 25 som forskudd på omkostninger i anledning av gjeldsmeglingsmannens arbeide. Viser dette sig å bli for lite, skal han ytterligere innbetale sådant forskudd som styret bestemmer.

Stempel betales ikke for dokumenter som er ledd i gjennemførelsen av en ordning efter denne lov. Tinglysnings- og registreringsgebyr utredes av lånekassen.

§ 32. Utgiftene til sportler og betaling til skjønnsmenn under rettslig skjønn efter § 25, utredes av skyldneren. Kommer ingen ordning i stand, betales disse utgifter av lånekassen. Skjønnet kan pålegge den som har forlangt skjønn, å erstatte omkostningene dersom skjønnet er gått ham imot.

§ 33. Kongen gir nærmere regler om lånekassens forvaltning, om takster og istandbringelse av akkord så vel som om meglingsmenns og takstmenns arbeide for øvrig.

§ 34. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer og ophører å gjelde 1 juli 1937. Dog vedblir lovens bestemmelser å gjelde også efter dette tidspunkt for lån som er gitt før.

Fra ikrafttredelsen opheves lov om Lånekassen for fiskere av 30 juni 1932. Forskrifter og bestemmelser som er utferdiget med hjemmel i nevnte lov, vedblir å gjelde så lenge ikke noget annet er bestemt. Er megling efter den tidligere lov begynt men ikke sluttet før den nye lov trer i kraft, får åpningen av megling samme virkning som om den var foretatt efter den nye lov.

29 juni. **Kongelig resolusjon** *).

Midlertidig lov nr. 5 av 29 juni 1934 om gjeldsordning for fiskere trer i kraft straks.

29 juni. Nr. 6. **Lov** *) [1]) om forandring i lov om tilvirking, omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v.

I.

I lov om tilvirking, omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v. av 15 august 1908 nr. 8 med tilleggslover av 12 juli 1910, 9 juli 1920 nr. 8, 16 juli 1921 nr. 3 og 25 juni 1926 nr. 12 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 17 første og annet punktum.

Utenfor brennerier eller destillasjoner må ingen hos sig ha beroende apparater, bestemt for eller tjenlig til brennevinstilvirking eller omdestillasjon av brennevin, uten vedkommende departements samtykke. Dog kan fabrikanter og håndverkere med politiets samtykke ha sådanne apparater under arbeide, utbedring eller på lager.

§ 37. Alene den som Kongen gir bevilling til det, har rett til salg i partier på 50 liter eller mere av denaturert brennevin. Sådan bevilling gir også rett til å selge denaturert brennevin i partier på under 50 liter.

Rett til utsalg for øvrig i mindre partier enn 50 liter av denaturert brennevin eller av politur, ferniss og lignende, som er tilberedt ved blanding av brennevin, meddeles av vedkommende fylkesmann. Sådan salgsrett kan alene meddeles personer som har almindelig handelsrett, og som ikke tilvirker eller driver handel med drikkebrennevin eller dermed blandede nydelsesmidler. Salgsretten meddeles kun for et kalenderår ad gangen og kan når som helst tilbakekalles. Forinnen den første gang meddeles, skal den inngitte ansøkning om sådan rett ha vært forelagt vedkommende kommunestyre og politimyndighet til erklæring. Ved fornyelse er det tilstrekkelig at vedkommende myndighet under hvilken kontrollen er henlagt, avgir uttalelse. Angående de meddelte salgsrettigheter samt de av vedkommende myndigheter avgitte uttalelser om den stedfunne handel med de omhandlede varer avgis av fylkesmannen hvert år innberetning til vedkommende departement, til hvis endelige avgjørelse kommunestyret også kan innanke de av fylkesmannen trufne bestemmelser med hensyn til meddelelse av salgsrettigheter.

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 21 juni. Se Ot. prp. nr. 37. Innst. O. XV. St.tid., forh. i Ot. s. 533—536; i Lt. s. 131.

§ 45. Er nogen i § 44 omhandlet forbrytelse iverksatt ved straffbart innbrudd, ved gjennemboring av eller ved vold på brennevinsapparat eller dertil hørende deler eller ledninger for brennevin, ved benyttelse av hemmelige ledninger til brennevinets fjernelse eller ved åpning av, brudd på eller borttagelse av kontrollvesenets lås eller segl, forhøies straffen til fengsel fra 1 til 3 år, forsåvidt ikke høiere straff på tilfellet er anvendelig. Under særdeles formildende omstendigheter kan straffen nedsettes til fengsel under 1 år eller bøter. 29 juni. Nr. 6.

§ 47. Den som i destillasjonsanlegg eller for øvrig ved dertil anvendelige særlige apparater uten vedkommende departements samtykke fraskiller denaturert brennevin tilsatte denatureringsmidler eller utskiller brennevin fra dermed tilberedt ferniss, politur og lignende, straffes med bøter eller fengsel inntil 1 år og i gjentagelsestilfelle fengsel inntil 2 år. Godtgjøres det at hensikten ikke har vært å fremstille drikkebrennevin, kan straffen nedsettes til bøter.

Med bøter eller fengsel op til 6 måneder eller begge deler straffes den som:

a) uten anvendelse av særlige apparater søker å fremstille drikkebrennevin av denaturert brennevin, spiritusholdig ferniss, politur og lignende ved fraskillelse av tilsatte stoffer;
b) fortærer sådan vare;
c) mot eller uten vederlag overdrar attester, utstedt av politiet angående kjøp av sådan vare;
d) har i sin besiddelse eller foretar sending av sådan vare, hvis det må antas at varen har vært eller skal være gjenstand for ulovligheter;
e) uten salgsbevilling mot vederlag overdrar sådan vare;
f) uten salgsbevilling og uten vederlag overdrar sådan vare medmindre han godtgjør at overdragelsen skjedde under forhold som berettiget ham til å anta at varen vilde bli anvendt til sådan bruk, hvortil den kunde ha vært utlevert mottageren ved bevilling (herunder kjøpetillatelse fra politiet);
g) med salgsbevilling mot eller uten vederlag overdrar sådan vare til personer som skjønnes å ville anvende varen på ulovlig måte.

Gjelder overtredelsen overdragelse mot vederlag, skal bøtene ikke være under kr. 50.

Bestemmelsene i denne paragraf får også anvendelse på brennevin som ikke, helt eller delvis, er fritatt for avgift eller toll, og som overensstemmende med lov eller forskrifter, gitt med hjemmel i lov, er tilsatt stoffer (denaturert) hvorved brennevinet er gjort uhensiktsmessig som berusningsmiddel.

29 juni. Nr. 6.

§ 49. Den som finnes skyldig i nogen i §§ 44 til 47 omhandlet overtredelse ved hvilken han har forsveket brennevinsavgift, skal underkastes den for tilfellet fastsatte straff, og kan dessuten tilpliktes å erlegge til statskassen det dobbelte og i gjentagelsestilfelle det firedobbelte av det forsvekne avgiftsbeløp.

Kan det forsvekne avgiftsbeløp ikke oplyses, fastsettes det ved skjønn, optatt på domfeltes bekostning. Er forsvikelsen skjedd ved ulovlig tilvirking, bortledelse eller fraskillelse av tilsatte denatureringsstoffer og lignende, beregnes avgiften efter den mengde som ved skjønnet finnes med de benyttede apparater daglig å kunne tilvirkes, bortledes eller denatureres. Kan det ikke bringes på det rene i hvor langt tidsrum den ulovlige drift har funnet sted, fastsettes dette til 3 måneder.

Ubetydelige avgiftsbeløp kan frafalles av vedkommende departement.

Denaturert brennevin, spiritusholdig ferniss, politur og lignende som er fraskilt tilsatte stoffer eller som er ulovlig besiddet, sendt eller overdratt, eller som antas bestemt for ulovlig overdragelse, sending eller fortæring, kan inndras med tilhørende emballasje, uansett hos hvem varen finnes eller av hvem den eies.

Er varen ikke lenger påviselig, kan verdien helt eller delvis inndras hos den som er skyldig i, eller den som har medvirket til det ulovlige forhold.

Inndragning med hjemmel av foranstående bestemmelser er ikke straff og kan foretas selv om straffansvar ikke kan gjøres eller ikke gjøres gjeldende.

Krav på inndragning med hjemmel i foran nevnte bestemmelser gjøres gjeldende like over for lovovertrederen uten at eier eller besidder behøver å gjøres til part. Kjennes eller finnes ikke lovovertrederen, gjøres kravet gjeldende mot besidderen.

Bestemmelsene i de fire foregående ledd får også anvendelse på brennevin som ikke, helt eller delvis, er fritatt for avgift eller toll, og som overensstemmende med lov eller forskrifter, gitt med hjemmel i lov, er tilsatt stoffer (denaturert) hvorved brennevinet er gjort uhensiktsmessig som berusningsmiddel.

§ 51. Overtredelse av denne lov eller av forskrifter som i medhold av denne lov utferdiges, blir, forsåvidt ingen særskilt straff for samme i denne eller i annen lov er fastsatt, å straffe med bøter.

Når nogen felles for forsettlig overtredelse av denne lov

eller av de i medhold av samme utferdigede forskrifter, kan han dessuten for en tid av inntil 5 år eller for bestandig fradømmes rett til å utøve eller forestå den næringsdrift hvorunder han har forbrutt sig. Likeledes kan mæsk- og gjæringsapparater som opbevares ved destillasjon, samt materialer som nogen finnes i ulovlig besiddelse av, inndras. 29 juni. Nr. 6.

§ 53. Om de i § 47 annet ledd omhandlede overtredelser gjelder følgende:

a) overtredelsene anses som forseelser uansett straffens størrelse;
b) forsøk eller medvirkning er straffbar og straffes med den for den fullbyrdede forseelse bestemte straff;
c) overtredelsene er straffbare også om de er begått av uaktsomhet;
d) uttrykket sending omfatter overføring eller ombringelse;
e) har den som straffes for nogen overtredelse som omhandles i § 47 bokstav a, c, e og g tidligere vært straffet for lignende overtredelser eller for overtredelse av denne lovs tidligere § 43 eller for nogen overtredelse av lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin m. v. med endringslover eller av tollovens bestemmelser om smugling av rusdrikk, er straffen — under de i den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 § 61 anførte betingelser for skjerpet straff i gjentagelsestilfelle — bøter inntil kr. 50 000 eller fengsel inntil 2 år eller begge disse straffer; det som er sagt her, gjelder også hvor den tidligere straff er avsonet ved varetektsfengsel; fengselsstraff blir å anvende såfremt særlig formildende omstendigheter ikke foreligger;
f) hvis den som dømmes til fengselsstraff, antas helt eller delvis å skaffe sig midlene til sin livsførsel ved sådanne overtredelser, kan bestemmelsene i § 69 i lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin m. v. med endringslover gis tilsvarende anvendelse mot ham;
g) straffeprosesslovens § 221, jfr. § 223, og § 228, jfr. § 240, har anvendelse uten hensyn til straffens størrelse; når det er gitt påtalemyndigheten bemyndigelse til å anbringe domfelte i tvangsarbeidshus, kan retten beslutte fengslig forvaring inntil saken er avgjort ved endelig dom og spørsmålet om domfeltes anbringelse er avgjort;
h) vil påtalemyndigheten påstå innsettelse i tvangsarbeidshus, skal offentlig forsvarer beskikkes i de tilfelle hvor straffeprosesslovens §§ 100—102 påbyr dette for saker angående forbrytelser.

29 juni. Nr. 6.

II.

Lovens § 40 annet ledd og § 43 opheves.

Overskriften til dens femte kapitel skal lyde: Kapitel 5. Straffe-, inndragnings- og påtalebestemmelser.

III.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

29 juni. Nr. 7.

Lov *) [1]) om forandring i lov om tilvirking og beskatning av øl av 28 juni 1912.

I.

I lov om tilvirking og beskatning av øl av 28 juni 1912 med tilleggslov av 29 juni 1917 skal § 1 lyde:

Ved øl forståes enhver ved gjæring eller på annen lignende måte fremstilt alkoholholdig, udestillert drikk som ikke er tilberedt av eller tilsatt andre stoffer enn vann, malt, humle og gjær eller for øl, tilvirket i tilvirkerens hjem overensstemmende med § 3, tillike ener, enebær, pors, sirup og sukker, de to siste stoffer dog ikke i større mengder enn henholdsvis 100 og 50 gram pr. liter vørter.

Vedkommende departement kan i almindelighet eller for en enkelt tilvirker eller en gruppe av tilvirkere treffe bestemmelse om at en alkoholholdig, udestillert drikk som fremstilles ved gjæring eller på annen lignende måte, blir å anse som øl også når den blir tilberedt av eller tilsatt andre stoffer enn de som vedkommende tilvirker efter foregående ledd er berettiget til å bruke.

Andre drikkevarer enn øl må ikke uten tillatelse av vedkommende departement falholdes under navn av øl eller under navn hvori ordet øl inngår som sammensetning eller benevnelse som er egnet til å fremkalle forveksling med øl. Denne bestemmelse gjelder dog ikke for vørterøl, hvorved forståes en alkoholfri, ugjæret drikk, tilvirket ved karbonisering og sterilisering av vørter fremstillet av malt, humle og vann.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

29 juni. Nr. 8.

Lov *) [2]) om innførsel og denaturering av spiritusholdige kosmetika og parfymer.

§ 1. Vedkommende regjeringsdepartement kan treffe bestemmelse om innførsel og denaturering av spiritusholdige

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 21 juni. Se Ot. prp. nr. 37. Innst. O. XV. St.tid., forh. i Ot. s. 536; i Lt. s. 131.

[2]) St.besl. 21 juni. Se Ot. prp. nr. 37. Innst. O. XV. St.tid., forh. i Ot. s. 536—537; i Lt. s. 131.

kosmetika og parfymer. Departementet avgjør om en vare skal anses som spiritusholdig kosmetikum eller spiritusholdig parfyme. 29 juni. Nr. 8.

§ 2. Med bøter eller fengsel op til 6 måneder straffes den som bryter noen bestemmelse, gitt med hjemmel i denne lov, eller som medvirker hertil.

§ 3. Midlertidig lov om denaturering og salg m. v. av beskattet spiritus til teknisk og videnskapelig bruk av 9 juli 1920 med tilleggslov av 22 februar 1929 opheves.

§ 4. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Lov *) [1]) om forandring i lov om tollvesenet av 22 juni 1928. 29 juni. Nr. 9.

I.

I lov om tollvesenet av 22 juni 1928 med endringslov av 7 juni 1929 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 41 annet ledd.

Utbringes varene ved auksjon til mer enn fornødent til dekkelse av toll og andre avgifter samt omkostninger, står det overskytende til eierens rådighet, inntil der er forløpet 3 år efter vedkommende lossings påbegynnelse. Efter utløpet av dette tidsrum tilfaller beløpet tollkassen.

§ 164 tredje ledd.

Gjelder overtredelsen varer hvis inn- eller utførsel er forbudt eller undergitt særlige betingelser, er straffen bøter eller fengsel inntil 3 måneder eller begge disse straffer. I gjentagelsestilfelle er straffen, under de betingelser som omhandles i straffelovens § 61, bøter eller fengsel inntil 2 år eller begge disse straffer.

§ 189 fjerde ledd.

Når omstendighetene taler for å stille domfelte på prøve, kan påtalemyndigheten vente med å fatte beslutning om hensettelse i tvangsarbeidshus.

§ 190 første ledd.

Inndragning kan finne sted av varer med tilhørende innpakning, som er eller er forsøkt gjort til gjenstand for overtredelse av denne lov eller nogen i medhold av loven utferdiget forskrift, uansett hvem som eier varen, såfremt det offentlige derved har vært utsatt for pengetap, eller varenes inn- eller utførsel har vært forbudt eller undergitt særlige betingelser.

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 21 juni. Se Ot. prp. nr. 37. Innst. O. XV. St.tid., forh. i Ot. s. 537—538; i Lt. s. 131.

29 juni. Nr. 9.

§ 192 tredje ledd.

Ting som kan inndras i medhold av § 190 men hvis eier eller besidder ikke kjennes, tilfaller overensstemmende med foranstående regler det nevnte understøttelsesfond (med nettoverdien), såfremt eier eller besidder ikke har meldt sig innen 14 dager efterat tingen kom i det offentliges besiddelse.

§ 193 fjerde ledd.

Er overtredelsen av den slags at den kan gi anledning til inndragning av last som beror i et fartøi, eller en del av lasten, plikter fartøiets fører og øvrige besetning på tollopsynets forlangende å føre fartøiet til den havn som opsynet bestemmer.

§ 203. Vil påtalemyndigheten i sak efter denne lov påstå innsettelse i tvangsarbeidshus, skal offentlig forsvarer beskikkes i de tilfelle da straffeprosesslovens §§ 100—102 påbyr dette for saker angående forbrytelser.

§ 204. Krav på inndragning efter § 190 første ledd kan gjøres gjeldende like overfor lovovertrederen uten at eier eller besidder behøver å gjøres til part. Kjennes eller finnes ikke lovovertrederen, gjøres kravet gjeldende mot besidderen.

§ 206. Når nogen for å undgå ansvar for tollovertredelse ønsker å sikre sig et rettslig bevis angående forholdet, kan dette skje ved bevisoptagelse. Om denne skal tollinspektøren på forhånd underrettes, for at han selv eller ved nogen annen av tollvesenets tjenestemenn kan være til stede og vareta tollvesenets tarv.

II.

Toll-lovens §§ 165, 168, 169 første ledd, 191, 192 annet ledd og 205 opheves.

III.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

29 juni. Nr. 10.

Lov *) [1]) om forandring i midlertidig lov om forbud mot å bære uniform m. v. av 6 juli 1933.

I.

I midlertidig lov om forbud mot å bære uniform m. v. av 6 juli 1933 skal følgende paragrafer lyde således:

§ 1. Det er forbudt å bære uniform, uniformsdeler, armbind eller annet dermed likestillet iøinefallende tegn som utpeker bæreren som tilhenger av en politisk organisasjon eller meningsretning.

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 21 juni. Se Ot. prp. nr. 41. Innst. O. XVII. St.tid., forh. i Ot. s. 558—571; i Lt. s. 131—134.

Forbudet gjelder dog ikke barn under 15 år, som er med- 29 juni.
lemmer av speiderorganisasjoner eller lignende sammen- Nr. 10.
slutninger.

Også lederen av en sådan organisasjon eller sammenslutning er undtatt fra forbudet.

§ 4. Den som overtreder denne lov eller forbud nedlagt med hjemmel av den, eller som medvirker hertil straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder.

Uniform, uniformsdeler og tegn m. v. som er benyttet ved sådan overtredelse, kan inndras uansett om de tilhører nogen som ikke er skyldig i den straffbare handling.

Straffeprosesslovens § 228, jfr. § 240, har anvendelse uten hensyn til straffens størrelse, når det gjelder overtredelse av denne lov.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Midlertidig lov *) [1]) om adgang til å gi påbud 29 juni.
om aktie- og sparebankers utlånsrenter m. v. Nr. 11.

§ 1. Finans- og tolldepartementet kan — efter å ha innhentet uttalelse fra Bank- og sparebankinspeksjonen — under de i § 2 angitte vilkår påby at de av en aktiebank eller sparebank benyttede rente- og provisjonssatser for bestemte utlånsformer eller spesielt angitte utlån nedsettes.

§ 2. Sådant påbud skal kunne gis når vedkommende rente- eller provisjonssatser ligger over det nivå som er almindelig i samme slags banker (aktiebanker eller sparebanker), og der ikke foreligger særlige omstendigheter som gjør anvendelsen av høiere satser berettiget.

For løpende lån gjelder påbudet fra det tidspunkt til hvilket opsigelse tidligst kan skje.

§ 3. Før Finans- og tolldepartementet treffer sin avgjørelse skal vedkommende bank eller sparebank, Norges bank, Den norske bankforening, Centralforeningen for Norges sparebanker og i tilfelle vedkommende lokalforening ha vært gitt anledning til å avgi uttalelse innen en av Finans- og tolldepartementet i hvert enkelt tilfelle nærmere bestemt frist.

§ 4. Hvis et påbud som av Finans- og tolldepartementet i medhold av denne lov er gitt en aktiebanks eller sparebanks styre ikke efterkommes, kan departementet bestemme at forholdet blir å rette under en daglig løpende mulkt. Mulkten kan inndrives ved utpantning.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks.

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 25 juni. Se Ot. prp. nr. 61. Innst. O. nr. 104. St.tid., forh. i Ot. s. 573—589; i Lt. s. 135—143.

29 juni. Nr. 12. **Midlertidig lov** *) [1]) om gjeldsordning for jordbrukere m. v.

Kap. 1. *Ordningen av Lånekassen for jordbrukere.*

§ 1. Lånekassen for jordbrukere består av to avdelinger.

Avdelingen for gjeldsordninger har til formål å bistå jordbrukere med å få i stand gjeldsordning overensstemmende med denne lovs kapitel 2 og 3.

Avdelingen for konverteringslån har til formål å overta pantesikrede lån i jordbrukseiendommer overensstemmende med denne lovs kapitel 4.

§ 2. Hver av lånekassens avdelinger skal ha et grunnfond som tilhører staten og som dannes av midler som Stortinget bevilger.

Lånekassens styre kan for avdelingen for gjeldsordninger utstede obligasjoner som lyder på ihendehaveren for op til det firedobbelte av det beløp som avdelingens grunnfond utgjør.

For avdelingen for konverteringslån kan utstedes ihendehaverobligasjoner for op til det tidobbelte av det beløp som grunnfondet utgjør.

Obligasjonene garanteres av staten ved å påtegnes av vedkommende regjeringsdepartement.

Den ene avdelings midler kan ikke anvendes til opfyllelse av den annen avdelings forpliktelser.

§ 3. Lånekassen ledes av et styre på 3 medlemmer som opnevnes av Kongen for en tid av 3 år.

Likeså opnevner Kongen personlige varamenn for styret.

§ 4. Lån av kassen gis bare i de tilfelle hvor lånsøkeren ikke antas på annen måte å kunne få lån på rimelige vilkår, og hvor samfundsmessige grunner for øvrig taler for å gi lånet.

Lånene forrentes og avdras på den måte som Kongen med Stortingets samtykke bestemmer.

§ 5. Styret for lånekassen avgjør om en lånesøknad skal innvilges.

Før avgjørelse treffes, skal i almindelighet saken være behandlet av en gjeldsmeglingsmann og en takstnevnd.

§ 6. Gjeldsmeglingsmann for en kommune opnevnes av herreds- eller byretten, når det antas å være bruk for en meglingsmann eller når nogen søker bistand av meglings-

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 27 juni. Se Ot. prp. nr. 4 og 45. Innst. O. XIII. St.tid., forh. i Ot. s. 446—488 og 653—656; i Lt. s. 100—112 og 143.

mann i en kommune. Det kan også opnevnes en eller flere varamenn dersom det finnes nødvendig.

Den som opnevnes, plikter å overta hvervet medmindre han har fylt 65 år eller er bosatt utenfor kommunen.

Kap. 2. *Frivillige gjeldsordninger.*

§ 7. Når eier av jordbruk eller den som vil erhverve en jordbrukseiendom ved gjenkjøp søker en gjeldsordning, kan han søke bistand av gjeldsmeglingsmannen i kommunen.

Meglingsmannen skal søke å skaffe sig de best mulige oplysninger om skyldnerens eiendeler og forpliktelser, og bistå skyldneren med å tilveiebringe grunnlaget for en frivillig akkord.

Såfremt det viser sig mulig for skyldneren å få en ordning som gir grunnlag for lån av Lånekassen for jordbrukere, skal meglingsmannen bistå skyldneren med å sende inn søknad om lån. Meglingsmannen skal uttale sig om verdien av skyldnerens eiendeler, særlig om jordbrukseiendommen, og om størrelsen av gjelden før og efter akkorden, og for øvrig gi de oplysninger og uttalelser som lånekassens styre krever.

§ 8. Når en skyldner i henhold til § 7 har søkt bistand av gjeldsmeglingsmannen, og denne ikke finner det åpenbart at det er uråd å få ordning i stand, skal han straks sende melding om det til herreds- eller byretten og til namsmannen. Herreds- eller byretten sørger uten ophold for at meldingen tinglyses.

Når sådan melding er mottatt, kan konkurs ikke åpnes og tvangsauksjon, utleggsforretning eller annen tvangsfullbyrdelse som er ledd i gjeldsinndrivelse, ikke fremmes før 2 måneder efter mottagelsen av meldingen. Denne frist kan av herreds- eller byretten forlenges med inntil 2 måneder. Når lånekassen har besluttet å holde takst, men denne ikke kan fremmes på grunn av årstiden, kan retten av den grunn ytterligere forlenge fristen.

Innstilles meglingen eller kommer ordning i stand før utløpet av den fastsatte frist, bortfaller den utsettelse med tvangsfullbyrdelse som er fastsatt i foregående ledd, og gjeldsmeglingsmannen skal da straks sende melding om dette til herreds- eller byretten og til namsmannen. Det samme gjelder når gjeldsmeglingsmannen finner at skyldneren forringer sitt løsøre utover det som er et ledd i ordinær økonomisk drift.

Så lenge megling pågår, kan skyldneren ikke uten

29 juni. Nr. 12.

gjeldsmeglingsmannens samtykke avhende, bortleie eller pantsette sin faste eiendom.

Er den i konkurslovens § 46 fastsatte frist av 3 måneder ikke utløpet når herreds- eller byretten mottar melding som nevnt i første ledd, blir fristen å forlenge med den frist som omhandles i annet og tredje ledd.

Bestemmelsene i denne paragraf skal ikke komme til anvendelse, dersom en skyldner i løpet av de siste 12 måneder har søkt bistand av gjeldsmeglingsmannen og melding som omhandlet i første ledd har vært sendt.

§ 9. Når lån søkes av lånekassen uten at det samtidig pågår en gjeldsordning på grunnlag av frivillig akkord, skal gjeldsmeglingsmannen forberede saken for kassens styre og gi de oplysninger og uttalelser som styret foreskriver.

§ 10. Mener gjeldsmeglingsmannen at vilkårene for å få lån av lånekassen foreligger, og finner han å kunne tilrå at lån blir gitt, skal den eiendom som lånet gjelder, når kassens styre beslutter det, verdsettes av en takstnevnd på 2 medlemmer, som opnevnes av kassens styre efterat uttalelse av vedkommende landbruksselskap er innhentet.

Selv om gjeldsmeglingsmannen ikke har tilrådet at lån blir gitt kan styret beslutte at takst skal holdes. Er det nylig holdt odelstakst, kan styret bestemme at odelstaksten skal gjelde også som takst efter denne paragraf.

Verdien fastsettes til den sum som eiendommen fremtidig ved forsvarlig drift må antas å kunne forrente.

Nevnden gjennemgår også lånesøknaden og lånsøkerens gjeldsforhold, i tilfelle efter den gjeldsordning som søkes opnådd, og uttaler sin mening om dette.

§ 11. Lån kan gis til dem som driver jordbruk, under forutsetning av at lånet brukes til gjennemføring av en akkordordning for lånsøkeren, til innløsning av gjeld for at lånsøkeren kan beholde sin faste eiendom som han står i fare for å miste ved gjeldsforfølgning, eller til gjenkjøp av fast eiendom som lånsøkeren har mistet ved gjeldsforfølgning.

Når en jordbruker har mistet eller står i fare for å miste sin eiendom, kan lån også gis til hans nærmeste familie.

En del av lånet kan også brukes til anskaffelse av driftsmidler og til påkrevet istandsettelse av hus.

§ 12. Lån efter § 11 må ikke overstige 15 000 kroner, og det må heller ikke utgjøre mer enn 30 procent av takstverdien for eiendommen.

I særlige tilfelle i forbindelse med konverteringslån kan grensen forhøies til 35 procent av takstverdien

§ 13. Efter at lånet er utbetalt, må låntagerens samlede pantegjeld og andre forpliktelser ikke være større enn at det må antas at han fremtidig kan klare sig økonomisk, og den må i almindelighet ikke overstige verdien av låntagerens faste eiendom med mer enn 20 procent, bortsett fra gjeld som skyldneren har full dekning for i andre inntektsgivende eiendeler enn eiendommen med besetning, redskaper og annet tilbehør. 29 juni. Nr. 12.

§ 14. For lån efter §§ 11—13 skal det gis pant i eiendommen med redskaper, maskiner, besetning og avling samt den på eiendommen innvunne og der beroende gjødsel. Sådan pantsettelse av driftsmidler i forbindelse med eiendommen skal ha rettsvern ved tinglysning av pantebrev uten hinder av bestemmelsen i § 1 i lov av 12 oktober 1857 om pant og tinglysning.

Lånet skal ha pantesikkerhet innenfor 15 procent over takstverdien for eiendommen.

For pant i driftsmidler får reglene i lov nr. 1 av 8 juni 1895 § 1 annet ledd og §§ 3—5 tilsvarende anvendelse.

§ 15. Blir det tatt utlegg i driftsmidler for brandforsikringspremie eller krav som nevnt i tvangsfullbyrdelseslovens § 75 tredje og fjerde ledd eller for avgift i henhold til § 4 i lov nr. 21 av 6 juni 1930 med tilleggslov av 24 juni 1931, skal den panterett som lånekassen har, stå tilbake for utlegget. For skatters vedkommende gjelder dog dette bare ett års skatt til staten og ett års skatt til den kommune hvor eiendommen ligger, og kun forsåvidt det i ting som omfattes av pantebrevet, ikke allerede hviler utlegg for tilsvarende skatt.

Bortsett fra de tilfelle som er nevnt i foregående ledd, kan særskilt utlegg i driftsmidler som er pantsatt til lånekassen, ikke tas uten samtykke av styret. Heller ikke for de krav som er nevnt i foregående ledd, kan særskilt utlegg tas i driftsmidlene, såfremt tilstrekkelig utlegg kan fåes på annen måte.

Når tvangsauksjon holdes på grunnlag av pantebrev med pant i driftsmidler, kan skyldneren undta de ting som er nevnt i tvangsfullbyrdelseslovens § 70 nr. 3 og 4. Hviler det på ting som omfattes av disse bestemmelser, utlegg i henhold til første ledd, er dog skyldneren forpliktet til fortrinsvis å undta disse ting.

§ 16. Utbetaling av lån må ikke finne sted før det er skaffet sikkerhet for at lånsøkerens gjeldsforhold blir ordnet på den måte som forutsatt i §§ 11—14.

Er lånet gitt i forbindelse med en akkord, må det fore-

29 juni. Nr. 12.

ligge vedtagelse fra alle fordringshavere, eller stadfestelse av skifteretten dersom det gjelder tvangsakkord.

Lånekassens styre sørger for at lånet efter anmodning av skyldneren utbetales direkte til de fordringshavere som det har vært meningen å dekke ved hjelp av lånet. Så vel til dette som til ordningen av tinglyst panterett i eiendommen og gjennemførelse av ordningen for øvrig kan styret kreve bistand av gjeldsmeglingsmannen.

§ 17. Lånekassens styre kan bestemme at meglingsmannen ved anbefalt brev til alle kjente fordringshavere og ved annen kunngjørelse på den måte som styret bestemmer, skal opfordre fordringshaverne til å melde sine fordringer til meglingsmannen innen en måned. Den frivillige akkordordning som er kommet i stand med de andre fordringshavere, anses vedtatt av de fordringshavere som ikke har pant eller annen fortrinsrett og som ikke melder sig innen den nevnte frist. Disses fordringer blir å nedskrive i forhold til den nedskrivning som de andre uprioriterte fordringshavere frivillig har gått med på.

§ 18. Bestemmelsene i dette kapitel får også anvendelse når en gjeldsordning kommer i stand ved akkord efter lovgivningen om offentlig akkordforhandling.

Kap. 3. *Tvungen nedsettelse av fordringer.*

§ 19. Dersom en jordbruker ikke kan få i stand en ordning efter reglene i kapitel 2, kan lånekassens styre bestemme at tvungen nedsettelse av fordringer kan søkes opnådd efter reglene i dette kapitel. De i § 8, 2. ledd fastsatte frister skal da regnes fra den dag da styret har truffet bestemmelse som nevnt.

Vilkåret for dette er at skyldneren har tilbudt fordringshaverne en ordning som lånekassens styre finner rimelig og at pantegjelden på skyldnerens eiendom er større enn den antagelige salgsverdi av eiendommen.

§ 20. Når lånekassens styre har truffet bestemmelse som nevnt i § 19, skal den i § 10 nevnte takstnevnd fastsette hvor stor del av pantegjelden eiendommen antas å gi sikkerhet for.

Ved denne fastsettelse legges til grunn det som panthaverne for tiden antas å kunne utbringe eiendommen til, med tillegg av erstatning for den mulige interesse det vilde ha for panthaveren å kunne vente med å forlange tvangsauksjon.

§ 21. Takstnevnden bestemmer også hvor stor del av den ikke pantesikrede gjeld, herunder pantegjeld som ikke dekkes av taksten efter § 20, skyldneren antas å kunne klare.

§ 22. Takstnevnden treffer sine avgjørelser efter å ha innhentet de oplysninger den finner nødvendige, men uten at nogen forhandling med de interesserte er nødvendig. 29 juni. Nr. 12.

Når takstnevnden har truffet bestemmelser som omhandlet i §§ 20 og 21, skal den sende underretning til skyldneren, alle kjente panthavere og de andre kjente fordringshavere med forklaring om den virkning avgjørelsene har og om fristen for å forlange rettslig skjønn.

§ 23. De avgjørelser som takstnevnden har truffet efter §§ 20 og 21, kan av skyldneren eller en fordringshaver innbringes for rettslig skjønn. Begjæring om dette må være sendt til sorenskriveren i det distrikt hvor eiendommen ligger, senest 3 uker efter at underretningen er sendt fra takstnevnden.

Har ikke takstnevnden sendt underretning til alle panthavere som ikke får full dekning, skal rettslig skjønn alltid holdes.

§ 24. Skjønn efter § 23 styres av sorenskriveren i den rettskrets hvor eiendommen ligger. Skjønnsmennene opnevnes av fylkesmannen. Til skjønnsmann skal ikke tas nogen som er bosatt i den kommune hvor eiendommen ligger.

Som parter under skjønnet regnes skyldneren, alle kjente panthavere og de andre fordringshavere som har forlangt å bli varslet.

Skjønnet kan ikke gjøres til gjenstand for overskjønn, men kan påankes til ophevelse på grunn av feil i saksbehandlingen eller rettsanvendelsen. Ankefristen er 2 uker fra skjønnets slutning.

For øvrig får reglene i skjønnsloven av 1 juni 1917 anvendelse.

§ 25. Når takst efter §§ 20—24 er blitt endelig, kan lånekassen gi lån efter samme regler som fastsatt i §§ 11—16. Det beløp som fastsettes efter § 20, trer istedenfor takstverdien efter § 10.

§ 26. Når lånekassen har bevilget lån og den efter § 21 fastsatte del av en ikke pantesikret fordring er betalt, bortfaller resten av fordringen. Den del av en pantefordring som ikke er dekket av det beløp som er fastsatt efter reglene i § 20, bortfaller samtidig som heftelse på eiendommen og avlyses efter erklæring fra lånekassen.

Ved betaling av ikke pantesikret gjeld skal fordringer som efter lov av 31 mai 1912 har fortrinsrett i konkurs, betales fullt ut før nogen del av de uprioriterte fordringer betales. Istedenfor konkursens åpning trer det tidspunkt da bestemmelse efter § 19 blev truffet.

29 juni. Nr. 12.

§ 27. Dersom det viser sig at skyldneren hadde eiendeler av vesentlig betydning som takstnevnden eller et rettslig skjønn ikke hadde kjennskap til, kan fordringshaverne kreve resten av sine fordringer betalt uten hensyn til bestemmelsene i § 26, medmindre skyldneren godtgjør at det manglende kjennskap til eiendelene ikke kan ha hatt betydning for avgjørelsen.

Kap. 4. *Konverteringslån.*

§ 28. Lånekassen kan gi lån til jordbrukere til innløsning av pantegjeld i låntagerens eiendom. Lån gis bare såfremt det er nødvendig for at jordbrukeren kan beholde sin eiendom eller for at han kan få avløst pantegjeld med høiere rente enn han kan klare å betale.

§ 29. Lån efter § 28 må ikke overstige 25 000 kroner og må ikke utgjøre mer enn 30 procent av eiendommens takstverdi.

For lånet skal gis pant i låntagerens faste eiendom med prioritet innenfor 80 procent av takstsummen.

Lån efter kap. 2 og kap. 4 må tilsammen ikke overstige 25 000 kroner.

§ 30. Søknad om lån forberedes av gjeldsmeglingsmannen.

Når lånekassens styre bestemmer det, blir takst over eiendommen å holde efter reglene i § 10.

Kap. 5. *Forskjellige bestemmelser.*

§ 31. Når en gjeldsordning er kommet i stand efter reglene i kap. 2 eller 3, kan den eiendom som danner grunnlag for ordningen, ikke beheftes utover 15 procent over takstsummen. Heller ikke kan det tas utlegg i eiendommen for krav som ikke omfattes av ordningen, såfremt eiendommen ved utlegget vilde bli beheftet utover 15 procent over takstsummen.

Lånekassens erklæring om dette blir å tinglyse.

Bestemmelsene i første ledd gjelder i 10 år efter at gjeldsordningen blev stadfestet av lånekassen.

Dersom den pantsatte eiendom selges til andre enn låntagerens nære slektning, skal lån av lånekassen forrentes med 5 procent årlig fra salgsdagen og forfalle til betaling efter 3 måneders varsel.

§ 32. Gjeldsmeglingsmenn og medlemmer av takstnevnd har krav på å få godtgjort nødvendige utgifter og å få betaling for arbeide. Godtgjørelsen fastsettes av lånekassens styre for hver ordning som en meglingsmann eller en takstmann har tatt del i.

Om ugildhet for gjeldsmeglingsmann eller medlem av takstnevnd ved behandlingen av en sak gjelder reglene i konkurslovens § 14 tredje og fjerde ledd. 29 juni. Nr. 12.

§ 33. Omkostningene ved forberedelsen og istandbringelsen av en ordning som omhandles i denne lov, utredes av skyldneren. Dog blir utgifter til takst efter § 10 å utrede av kassen.

Når skyldneren i henhold til § 6 retter henvendelse til gjeldsmeglingsmannen, skal han forevise kvittering for at han til lensmannen har innbetalt minst kr. 25 som forskudd på omkostninger i anledning av gjeldsmeglingsmannens arbeide. Viser dette sig å bli for litet, skal han ytterligere innbetale sådant forskudd som styret bestemmer.

Stempel betales ikke for dokumenter som er ledd i gjennemføringen av en ordning efter denne lov. Tinglysningsgebyr utredes av lånekassen, undtagen ved lån efter kap. 4.

§ 34. Utgiftene til sportler og betaling til skjønnsmenn under rettslig skjønn efter § 24 utredes av skyldneren. Kommer ingen ordning i stand, betales disse utgifter av lånekassen. Skjønnet kan pålegge den som har forlangt skjønn, å erstatte omkostningene dersom skjønnet er gått ham imot.

§ 35. Bestemmelsene i denne lov skal ha tilsvarende anvendelse for jordbruks- og skogsarbeidere såfremt vedkommende har eget hus som bare brukes til bolig for ham selv og hans familie eller såfremt han har mistet sådant hus ved gjeldsforfølgning.

Lån efter §§ 11—13 skal ha pantesikkerhet innenfor takstverdien av eiendommen.

På den måte som nevnt i § 31 kan eiendommen ikke beheftes utover takstverdien.

§ 36. Kongen gir nærmere regler om lånekassens forvaltning, om takster og istandbringelse av akkord så vel som om meglingsmenns og takstmenns arbeide for øvrig.

§ 37. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer og ophører å gjelde 1 juli 1937. Dog vedblir lovens bestemmelser å gjelde også efter dette tidspunkt for lån som er gitt før.

Fra ikrafttredelsen opheves lov om lånekassen for jordbrukere av 6 juli 1933. Forskrifter og bestemmelser som er utferdiget med hjemmel i nevnte lov, vedblir å gjelde så lenge ikke noget annet er bestemt. Er megling efter den tidligere lov begynt, men ikke sluttet før den nye lov trer i kraft, får åpningen av megling samme virkning som om den var foretatt efter den nye lov.

29 juni. **Kongelig resolusjon** *).

Midlertidig lov nr. 12 av 29 juni 1934 om gjeldsordning for jordbrukere m. v. trer i kraft straks.

29 juni. Nr. 13. **Lov** *) [1]) om forandring i lov om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl.

I.

I lov om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl av 5 april 1927 med tilleggslov av 6 mai 1932 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 12 nr. 2 nytt fjerde og femte ledd.

Fortæring av brennevin som er utlevert til teknisk eller videnskapelig bruk, er forbudt.

Innførsel av denaturert spiritus som ikke er fritatt for toll, helt eller delvis, kan ikke finne sted uten tillatelse av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 14 femte ledds annet punktum.

Bevilling kan også med samme begrensning gis til samlag, jfr. dog § 85.

§ 23 nr. 1 annet punktum.

Bevilling kan også med samme begrensning gis til samlag, jfr. dog § 85.

§ 32.

1. Kongen eller den Kongen bemyndiger, kan gi forskrifter:
   a. om innførsel av prøver på de drikkevarer som omhandles i denne lov;
   b. om forbrukeres adgang til gjennem dem som har rett til innførsel, å få innkjøpt vin av bestemte merker;
   c. om utførsel og gjennemførsel fra og til utlandet av brennevin og vin;
   d. om sending, salg og kjøp av vin til medisinsk, teknisk eller videnskapelig bruk;
   e. om mellemmenns optagelse av bestilling på brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl og om deres adgang til å henvende sig til forbrukerne om kjøp av sådan drikk. I forskriftene kan det bestemmes at optagelse av bestilling bare kan skje hos salgs- eller skjenkeberettigede;
   f. om (vare- og person-) transportvirksomheters utlevering av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl;
   g. om merking og utstyr av flasker og andre beholdere med rusdrikk eller med øl under 2,50 volumprosent alkoholstyrke;
   h. om kontroll med salg og skjenking av øl.

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 27 juni. Se Ot. prp. nr. 37. Innst. O. XV. St.tid., forh. i Ot. s. 503—533 og 656—658; i Lt. s. 123—130 og 143.

2. § 11 nr. 2 får tilsvarende anvendelse på vin, fruktvin, mjød og øl. 29 juni, Nr. 13.

§ 35. Kongen kan utferdige bestemmelser om kontroll med og forbud mot innførsel, omsetning eller sending av spiritusholdige essenser, druesaft og andre varer som hovedsakelig anvendes ved tilvirking av eller som tilsetning til alkoholholdig drikk.

Kongen kan også utferdige bestemmelser om kontroll med innførsel, omsetning eller sending av gjær.

Ved utferdigelse av bestemmelser efter denne paragraf får reglene i § 34 tredje ledd tilsvarende anvendelse. Kontroll med omsetning av gjær kan bare bestemmes for de kommuner hvor herreds- eller bystyret uttaler sig for det.

§ 36. Som skjenking regnes det når den som selger nogen av de drikkevarer som omhandles i denne lov, tillater at noget av det solgte blir fortært på stedet. Det samme gjelder, når han vet om, at det fortæres i deler av hans hus, som han har rådighet over, eller på andre steder i hans besiddelse eller på husets nærmeste tilliggelser.

Bestyrer av salgssted eller skjenkested for selskap eller samlag har i forhold til det offentlige samme ansvar som den, som i eget navn har fått rett til salg eller skjenking.

§ 37. Kommunale salgs- og skjenkebevillinger utstedes på landet av ordføreren og i byene av ordføreren eller av den tjenestemann som formannskapet bestemmer. Departementet fastsetter formular for bevillingene.

Der skal sendes melding til stedets politi om enhver rett til salg eller skjenking med oplysning om de vilkår som er knyttet til den.

Kapitel 4.

Straffe-, inndragnings- og påtalebestemmelser.

§ 40. Ved rusdrikk forståes i dette kapitel brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl som inneholder over 2,50 volumprosent alkohol.

§ 41. De i dette kapitel omhandlede overtredelser er forseelser uansett straffens størrelse.

§ 42. De i dette kapitel omhandlede forseelser er straffbare også om de er begått av uaktsomhet.

§ 43. Forsøk på de i dette kapitel omhandlede forseelser er straffbare og straffes med den for den fullbyrdede forseelse bestemte straff.

§ 44. Medvirkning til nogen i dette kapitel omhandlet forseelse er straffbar og straffes med den for den fullbyrdede forseelse bestemte straff.

29 juni. Nr. 13.

Som medvirker anses også utlending som i utlandet utruster eller deltar i utrustning av fartøi med kjennskap til at det skal ulovlig innføre rusdrikk her til landet, såfremt innførsel finner sted.

§ 45. Med straff efter denne lov kan som tilleggsstraff forbindes:

a. tap for en bestemt tid av inntil 5 år av retten til å være fører av fartøi og annet befordringsmiddel eller til å være styrmann eller maskinist og
b. tap for en bestemt tid av inntil 10 år av adgangen til å inneha rett til salg eller skjenking av rusdrikk.

Adgang til å inneha rett som under b. nevnt tapes ved idømmelse av fengselsstraff for en av de forbrytelser som omhandles i den almindelige borgerlige straffelovs kapitel 15, 17, 18, 24, 25, 26, 27 og 31.

§ 46. Sending omfatter i denne lov overføring og ombringelse.

§ 47. Den som ved innførsel, utførsel, sending, utlevering, overdragelse mot vederlag (heri innbefattet skjenking), forskrivning eller rekvisisjon av rusdrikk eller av øl som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol, overtrer nogen av denne lovs bestemmelser eller som overtrer nogen med hjemmel av loven utferdiget bevilling eller forskrift, straffes med bøter eller fengsel op til 3 måneder eller begge disse straffer. Gjelder overtredelsen brennevin, er straffen bøter op til kr. 50 000 eller fengsel op til 6 måneder eller begge disse straffer.

Gjelder overtredelsen overdragelse mot vederlag av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl, skal bøtene ikke være under kr. 50.

§ 48. Som i § 47 nevnt straffes den som drar ut til eller søker forbindelse med fartøi som er innenfor eller utenfor tollgrensen med brennevin som antas bestemt til å overdras mot vederlag, eller fartøi som brukes til hjelp ved formidling av salg eller overføring av brennevin fra annet fartøi, medmindre hans forhold gir særskilt grunn til å anta at ulovlig innførsel av brennevin ikke er tilsiktet dermed.

På samme måte straffes den som trer i forhandling med eller setter sig i forbindelse med nogen i inn- eller utland med formål innførsel, sending, forvaring, lagring, salg eller bytte av rusdrikk i strid med denne lov eller med nogen med hjemmel av loven utferdiget bevilling eller forskrift.

§ 49. Som i § 47 nevnt straffes

a. fører av fartøi på 250 registertonn netto eller derunder som er eller har vært innenfor den almindelige territorialgrense med mer brennevin enn til rimelig bruk ombord, medmindre

det godtgjøres at fartøiet gikk i lovlig fart og av tvingende grunner var kommet innenfor territorialgrensen;

b. fører av fartøi på over 250 registertonn netto som er eller har vært innenfor den almindelige territorialgrense med mer brennevin enn til rimelig bruk ombord, når det antas at brennevinet av føreren eller nogen annen aktes ulovlig innført eller utlosset.

Kongen kan bestemme at like overfor visse nasjoners fartøier kan forskriftene i denne paragraf også gjøres gjeldende for farvann mellem den almindelige territorialgrense og den utenfor liggende tollgrense som måtte være fastsatt i henhold til § 3 annet ledd i lov om tollvesenet av 22 juni 1928.

§ 50. Eier eller besidder av rusdrikk som finnes ombord i fartøi således anbragt at den antas å ha vært eller å skulle være gjenstand for ulovlig innførsel eller omsetning, straffes som i § 47 nevnt.

§ 51. Den som fra fartøi innenfor den ytterste tollgrense uten tollvesenets samtykke utlosser rusdrikk, straffes som i § 47 nevnt.

§ 52. Fører av fartøi eller annet befordringsmiddel i hvilket finnes rusdrikk som antas å ha vært eller å skulle være gjenstand for ulovlig innførsel eller omsetning og hvis besidder ikke kjennes, straffes med bøter, medmindre føreren antas å ha vist tilbørlig aktsomhet.

§ 53. Med bøter op til kr. 50 000 eller fengsel op til 6 måneder eller begge deler straffes den som ulovlig foretar tilvirking eller omdestillasjon av brennevin.

Overfor den som finnes skyldig efter denne bestemmelse, får § 49 i lov om tilvirking, omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v. av 15 august 1908 tilsvarende anvendelse.

§ 54. Som i § 53 nevnt straffes den som tilvirker eller overdrar eller har i sin besiddelse en gjærende eller gjæret udestillert væske, medmindre det må antas

a. at væsken er bestemt til fremstilling av eller er vin, fruktvin, øl eller mjød,

b. eller at væsken er bestemt til fremstilling av brennevin, som lovlig kan tilvirkes av ham,

c. eller at væsken er bestemt til fremstilling av eller er vare som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol og dessuten ikke er egnet til å anvendes som berusende drikk.

Gjelder overtredelsen overdragelse mot vederlag av væske som nevnt, skal bøtene ikke være under kr. 50.

Overdragelse mot vederlag av væske som nevnt straffes selv om den er bestemt til fremstilling av vin, fruktvin, mjød eller øl.

29 juni. Nr. 13.

§ 55. Den som uten tillatelse av vedkommende regjeringsdepartement innfører, falbyr, selger eller kunngjør preparater som efter sin sammensetning antas å være bestemt til fremstilling av øl eller andre alkoholholdige drikkevarer, straffes med bøter eller fengsel op til 3 måneder.

§ 56. Som i § 47 nevnt straffes den som på vegne av selskap eller sammenslutning der tilvirker eller omsetter rusdrikk, utdeler eller fordeler sådan drikk som andel, utbytte eller gave. Dette gjelder også om utdelingen eller fordelingen skjer ved eller i anledning av selskapets eller sammenslutningens ophør eller opløsning.

På samme måte straffes mottageren av sådan rusdrikk som nevnt i foregående ledd.

§ 57. Den som forvarer eller lagrer brennevin som er ulovlig tilvirket eller omdestillert, eller som forvarer eller lagrer rusdrikk som antas å ha vært eller å skulle være gjenstand for ulovlig innførsel, sending eller omsetning, straffes som i § 47 nevnt.

På samme måte straffes den som ulovlig har beroende hos sig apparater, bestemt for eller tjenlige til tilvirking eller omdestillasjon av brennevin.

§ 58. Med bøter eller fengsel op til 3 måneder straffes den som fra noget utsalg søker å skaffe sig rusdrikk som han i henhold til gjeldende lov eller forskrifter er nektet adgang til å få kjøpt, eller som han efter bestemmelser i lov ikke er berettiget til å få kjøpt.

§ 59. Den som fortærer brennevin som er utlevert til teknisk eller videnskapelig bruk, straffes med bøter eller fengsel op til 3 måneder.

§ 60. Den som bortauksjonerer eller bortlodder eller lar bortauksjonere eller bortlodde rusdrikk, straffes med bøter.

§ 61. Den som i forbindelse med kjøp eller salg som foregår fra vareboder eller almindelige salgssteder eller under de almindelige fiskerier, skjenker eller på annen måte overdrar rusdrikk, selv om det skjer uten godtgjørelse, straffes med bøter eller fengsel op til 3 måneder.

§ 62. Med bøter eller fengsel op til 3 måneder straffes den som skjenker, utdeler eller lar utdele eller fortærer rusdrikk eller væske som nevnt i § 54 ved kirke, forsamlingshus eller marked eller ved lokale hvor det holdes eller skal holdes rettsmøte, valg, auksjon, offentlig dans eller annen offentlig forsamling.

På samme måte straffes den som i forsamlingslokale — under andre forhold enn omhandlet i §§ 66 og 67 — skjenker eller utdeler eller lar utdele rusdrikk selv om det skjer uten godtgjørelse, eller som under forhold som anført fortærer sådan vare. På den måte som nevnt straffes i alle tilfelle den som i

forsamlingslokale skjenker, utdeler eller fortærer væske som nevnt i § 54. 29 juni. Nr. 13.

§ 63. Den som mot betaling beverter med mat eller drikke eller holder kjeglebane eller biljard eller som befatter sig med annet sådant erhverv, straffes med bøter eller fengsel op til 3 måneder såfremt han, uten å ha lovlig adgang dertil, skjenker nogen gjest rusdrikk, selv om det skjer uten godtgjørelse.

§ 64. Den som har rett til å skjenke rusdrikk eller øl der ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol, straffes med bøter såfremt han ikke hindrer at der i hans bevertningssted eller dets tilliggelser

a. voldes støi eller annen ulempe for husets øvrige beboere eller omboende, eller
b. foregår spill med kort, terninger eller lignende, forsåvidt politiet har forbudt dette.

§ 65. Den som lar løse og ledige personer samles i hus, gårdsrum, have eller andre av husets nærmeste tilliggelser og der fortære medbragt eller tilveiebragt rusdrikk eller væske som nevnt i § 54, straffes med bøter. På samme måte straffes deltagere i sådan fortæring.

Med bøter straffes også den som deltar i drikkelag hvor der fortæres rusdrikk eller væske som nevnt i § 54 når drikkelaget holdes på tomt, jorde, løkke eller annen innhegnet eller uinnhegnet mark i eller i nærheten av tettbebygget strøk eller i nærheten av møte eller annen lignende sammenkomst eller offentlig bevertnings- eller forlystelsessted, såfremt rusdrikken ikke er skjenket i henhold til bevilling.

§ 66. Den som på bevertningssted med tilliggelser, herunder innbefattet dampskibs- og jernbanerestaurasjoner og restaurasjonsvogner hvor det bevertes med mat eller drikke, fortærer eller overlater andre til fortæring sådan rusdrikk som ikke skjenkes ham av bevertningens innehaver i henhold til bevilling og til tid da denne har rett til å skjenke vedkommende drikk, straffes med bøter.

Med samme straff anses verten og hans folk når de lar sådan fortæring foregå.

§ 67. Fortæres rusdrikk i forening eller sammenslutning hvor sådan rusdrikk ikke lovlig kan selges eller skjenkes, og har foreningen eller noget av dens medlemmer eller nogen som er i dens tjeneste, medvirket til at rusdrikken blev tilveiebragt eller opbevart for medlemmene, straffes foreningens styremedlemmer og den som har stilt husrum til rådighet for foreningen, samt den som har forestått tilveiebringelsen eller opbevaringen, med bøter eller fengsel op til 3 måneder.

§ 68. Har den som straffes for nogen i denne lov omhandlet overtredelse, tidligere vært straffet efter denne lov eller efter

29 juni. Nr. 13.

lov nr. 4 av 1 august 1924 med tilleggslover eller efter tollovens bestemmelser om smugling av rusdrikk, eller efter lov nr. 8 av 15 august 1908 om tilvirking og beskatning av brennevin m. v. med tilleggslover for overtredelse som omhandlet i dens § 47 bokstav a, c, e eller g, eller § 43, er straffen, under de i den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 § 61 anførte betingelser for skjerpet straff i gjentagelsestilfelle, bøter op til kr. 50 000 eller fengsel op til 2 år eller begge deler. Dette gjelder også hvor den tidligere straff er avsonet ved varetektsfengsel.

Gjelder overtredelsen overdragelse mot vederlag (herunder skjenking) av brennevin, tilvirking eller omdestillasjon av brennevin eller tilvirking eller overdragelse av sådan væske som omhandles i § 54, blir fengselsstraff å anvende, medmindre særlig formildende omstendigheter foreligger.

§ 69. Hvis den som dømmes efter denne lov til fengselsstraff, antas helt eller delvis å skaffe sig midlene til sin livsførsel ved sådanne overtredelser, kan retten efter påstand av påtalemyndigheten bemyndige denne til å hensette domfelte i tvangsarbeidshus. I dette kan domfelte beholdes inntil 18 måneder, men inntil 3 år såfremt han tidligere har vært i tvangsarbeidshus for tilsvarende overtredelse eller efter loven av 31 mai 1900 (jfr. lov av 9 mars 1918) om løsgjengeri, betleri og drukkenskap.

Personer under 18 år kan ikke anbringes i tvangsarbeidshus.

Blir domfelte hensatt i tvangsarbeidshus, kan fullbyrdelsen av den idømte straff efter påtalemyndighetens bestemmelse helt eller delvis falle bort. Gjelder dommen tillike en annen straffbar handling, kommer denne bestemmelse til anvendelse på den del av den idømte felles fengselsstraff som ifølge domsgrunnene faller på overtredelsen efter denne lov.

Når omstendighetene taler for å stille domfelte på prøve, kan påtalemyndigheten vente med å fatte beslutning om hensettelse i tvangsarbeidshus.

Adgangen til å sette en domfelt i tvangsarbeidshus faller bort ved foreldelse efter 3 års forløp. Bestemmelsene i straffelovens § 72 siste ledd og § 73 får tilsvarende anvendelse.

§ 70. Ulovlig innført eller forsøkt innført rusdrikk med tilhørende emballasje skal inndras, uansett hos hvem den finnes eller av hvem den eies. Er den ikke lenger påviselig, kan dens verdi helt eller delvis inndras hos den som er skyldig i lovovertredelsen eller som har medvirket til den.

Det samme gjelder brennevin som er ulovlig tilvirket eller omdestillert, væske som har vært gjenstand for overtredelse av § 54, samt for øvrig rusdrikk som er eller har vært gjenstand for eller antas bestemt for salg eller skjenking av nogen som

er uberettiget til å selge eller skjenke sådan rusdrikk. Sammen med varen blir også å inndra den varen tilhørende nærmeste emballasje. Annen — ytre — emballasje kan inndras om dertil finnes grunn. 29 juni. Nr. 13.

Ulovlig tilvirket brennevin og sådan væske som § 54 handler om, kan politiet straks ved beslagleggelsen tilintetgjøre, såfremt det finner det utvilsomt at varen kan inndras. Det samme gjelder annen rusdrikk når den er skjenket i glass eller finnes i optrukket flaske.

Foranstående bestemmelser gjelder også øl som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol.

§ 71. Fartøi og annet befordringsmiddel, som er benyttet ved overtredelsen av denne lov eller nogen med hjemmel i loven utferdiget forskrift, kan inndras såfremt overtredelsen gjelder brennevin. Inndragning kan foretas selv om eieren ikke er lovovertrederen, såfremt det finnes grunn til å anta at eieren har eller burde ha forstått at befordringsmidlet blev benyttet til overtredelsen. Fartøi på 25 registertonn brutto eller mere kan dog bare inndras såfremt det antas at hovedhensikten har vært dets benyttelse til overtredelse som nevnt.

Istedenfor tingen kan dens verdi helt eller delvis inndras. Dette gjelder også overfor en lovovertreder som ikke er eier av tingen eller overfor en eier som ikke er overtrederen. Når verdien helt eller delvis inndras, kan tingen tilbakeholdes til inndragningsbeløpet er betalt eller det er stillet betryggende sikkerhet for det. Tilbakeholdelse kan bare foretas overfor den som inndragning er besluttet overfor.

§ 72. Andre ting, heri innbefattet apparater, deler derav, våben eller utstyr av enhver art som antas brukt som eller bestemt til hjelpemiddel ved overtredelse av denne lov eller nogen med hjemmel av loven utferdiget forskrift, kan, forsåvidt overtredelsen gjelder brennevin, inndras uansett hvem der eier tingen.

§ 73. Rettighet i fartøi og annet befordringsmiddel, som inndras med hjemmel av bestemmelsen i § 71, kan inndras.

Inndragning kan foretas selv om rettighetshaveren ikke er lovovertrederen. Gjelder det rettighet i fartøi på 25 registertonn brutto eller mere, kan dog inndragning bare foretas såfremt rettighetshaveren, da rettigheten blev stiftet, ikke antas å ha eller burde ha forstått at fartøiet var brukt eller vilde bli brukt til ulovlig innførsel eller sending av brennevin.

Når et befordringsmiddel er solgt på avbetaling med forbehold av eiendomsrett, blir kjøperen å betrakte som eier og selgeren som rettighetshaver.

§ 74. Inndragning med hjemmel av §§ 70—73 er ikke straff og kan foretas selv om straffansvar ikke kan gjøres eller ikke gjøres gjeldende.

29 juni. Nr. 13.

§ 75. Når et fartøi eller annet befordringsmiddel er tilbakeholdt til sikring av et inndratt beløp, kan det selges til dekning av oplagsutgifter og inndragningsbeløpet, dersom inndragningsbeløpet ikke er betalt innen 1 måned efterat inndragningen er blitt endelig. Salget foretas efter reglene i lov om tvangsfullbyrdelse.

§ 76. Rusdrikk og øl der ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol, som antas å ha vært gjenstand for eller antas bestemt for overtredelse av denne lov, og hvis eier og besidder ikke kjennes, tilfaller statskassen såfremt eier eller besidder ikke har meldt sig innen 14 dager efter at varen kom i det offentliges besiddelse.

§ 77. Straffeprosesslovens §§ 221, jfr. § 223, og § 228, jfr. § 240, har anvendelse uten hensyn til straffens størrelse, når det gjelder overtredelse av denne lov.

Når det i en dom er gitt påtalemyndigheten bemyndigelse til å anbringe domfelte i tvangsarbeidshus (§ 69), kan retten beslutte fengslig forvaring inntil saken er avgjort ved endelig dom og spørsmålet om domfeltes anbringelse er avgjort. Besluttes anbringelse i tvangsarbeidshus, kan han videre holdes i fengslig forvaring inntil anbringelsen kan finne sted. For varetektsfengsel som er utholdt efter at anbringelse i tvangsarbeidshus er besluttet, tilkommer det ham i så fall fradrag i tvangsarbeidstiden med én dag for hver dags varetektsfengsel.

§ 78. Det i § 45 bokstav a nevnte rettighetstap kan gjøres til gjenstand for forelegg for så vidt angår fører av annet befordringsmiddel enn fartøi. Sådant forelegg kan finne sted selv om hovedstraff ikke forelegges.

§ 79. Vil påtalemyndigheten i sak efter denne lov påstå innsettelse i tvangsarbeidshus, skal offentlig forsvarer beskikkes i de tilfelle da straffeprosesslovens §§ 100—102 påbyr dette for saker angående forbrytelser.

§ 80. Krav på inndragning av rusdrikk med hjemmel av § 70 gjøres gjeldende overfor lovovertrederen uten at eier eller besidder behøver å gjøres til part. Kjennes eller finnes ikke lovovertrederen, gjøres kravet gjeldende mot besidderen.

§ 81. Krav på inndragning av fartøi, annet befordringsmiddel og andre ting med hjemmel av §§ 71 og 72 gjøres gjeldende mot eieren, og krav på inndragning av rettighet med hjemmel av § 73 mot rettighetshaveren.

Kan forkynnelse av forelegg, stevning, tiltalebeslutning, dom, ankeerklæring m. v. ikke foregå på nogen i domstollovens §§ 165—180 nevnt måte (heri innbefattet at utenlandsk myndighet undlater å besørge lovlig forkynnelse) kan forkynnelsen foregå på den i domstollovens § 181 omhandlede måte.

Når forkynnelse har funnet sted, kan inndragningssaken

under enhver omstendighet fremmes mot den uteblevne så- 29 juni.
fremt han ikke har godtgjort lovlig forfall. Som sådant anses Nr. 13.
det at han uten egen skyld så sent er kommet til kunnskap om den efter domstollovens § 181 skjedde forkynnelse, at han ikke har kunnet nå rettsstedet til tektetid. I så tilfelle blir saken å omberamme såfremt vedkommende samtidig opgir sitt opholdssted, således at ny stevning kan forkynnes for ham på dette.

Fristen for utenlandsk eiers og rettighetshavers begjæring om fornyet behandling ved lagmannsrett eller erklæring av anke er fire uker regnet fra dommens forkynnelse.

Ovenstående forskrifter finner tilsvarende anvendelse på tilkjennegivende i henhold til straffeprosesslovens §§ 382 og 383 i. f., jfr. § 402.

§ 82. Vedkommende regjeringsdepartement bestemmer hvorledes det skal forholdes med gjenstander og verdier som inndras, og med rusdrikk og øl som omhandles i § 76.

Efter forslag av politimester eller tollinspektør kan departementet tilstå politi- og tolltjenestemenn og andre som har tatt virksom del i saken og har vist særlig iver og dyktighet, en belønning som utredes av det for anledningen vunne utbytte av inndratt vare eller av vare som omhandles i § 76.

§ 83. Tollvesenets tjenestemenn skal straks melde til politiet tilfelle av ulovlig innførsel og dermed sammenhengende sending av rusdrikk samt overtredelser av §§ 48, 49 bokstav a, 50 og 51.

Er nogen i dette kapitel omhandlet lovovertredelse tillike straffbar efter tollovgivningen, behandles den alene som overtredelse av nærværende lov. Påtalemyndigheten skal i dette tilfelle underrette vedkommende departement om forfølgningen og dens utfall.

Har nogen overtrådt ikke alene nærværende lov, men også begått nogen overtredelse som alene er straffbar efter tollovgivningen, behandles denne overtredelse i forbindelse med først nevnte (straffeprosesslovens § 133) såfremt ovennevnte departement ikke ønsker å behandle den efter tollovgivningen.

Finner påtalemyndigheten i noget tilfelle som er nevnt i annet eller tredje ledd, ikke å kunne eller burde innlede eller fortsette forfølgning, skal den straks herom underrette departementet, som da kan bringe tollovgivningen i anvendelse forsåvidt dertil måtte være anledning. I sådant tilfelle skal siktede ikke gis den i straffeprosesslovens § 86 annet ledd nevnte meddelelse om forfølgningens innstillen forinnen departementet har fattet sin beslutning.

Kongen gir nærmere forskrifter om det i denne paragraf omhandlede forhold mellem påtalemyndigheten og tollmyndighetene.

29 juni. Nr. 13.

Kapitel 5.

Forskjellige bestemmelser.

§ 84. For Svalbard kan innførsel, omsetning og utdeling av rusdrikk (jfr. § 40) skje efter forskrifter som utferdiges av Kongen.

§ 85. Bevilling til salg eller skjenking av brennevin, vin, fruktvin og mjød kan ikke gis til nye samlag efter denne lovs ikrafttreden. Derimot kan bevilling efter nevnte tidspunkt gis til salg eller skjenking utelukkende av øl til nye samlag.

Samlag som består ved lovens ikrafttreden kan — forsåvidt angår salg eller skjenking av brennevin, vin, fruktvin og mjød — ikke få bevilling eller sine vedtekter fornyet utover 30 juni 1938.

Bestemmelsene i § 26 får anvendelse også på samlag, som består ved lovens ikrafttreden.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

29 juni. Nr. 14.

Lov *) [1]) om endringer i lov av 14 juli 1894 nr. 4 om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer (husdyrloven) med senere tilleggslover av 26 mai 1899 nr. 1, 14 mai 1918 nr. 2, 7 juli 1922 nr 12, 11 mars 1925 og 4 juli 1927 nr. 8.

I.

Følgende paragrafer i lov av 14 juli 1894 om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer skal lyde således:

§ 14. Følgende sykdommer hos husdyrene henregnes til de mildere smittsomme, likeoverfor hvilke efterstående regler kommer til anvendelse, nemlig:

Lungesyke, influensa, kverke, strengel, munnsyke og beskjelersyke hos hesten, skabb og kopper hos andre dyr enn fåret,

smittsom klovsyke hos fåret,
ringorm hos alle husdyr,
hårsekk-midder hos hunden,
febersykdommer av smittsom karakter,
tuberkulose.

---

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 28 juni. Se Ot. prp. nr. 54. Innst. O. nr. 126. St.tid., forh. i Ot. s. 590—592; i Lt. s. 144.

Med hensyn til disse sykdommer gjøres det eieren eller den, som på hans vegne fører tilsyn med dyrene, til plikt: 29 juni. Nr. 14.

a) å anmelde for en autorisert dyrlæge eller for politimesteren eller lensmannen, når nogen av disse sykdommer måtte vise sig i hans besetning; hvad smittsom kastning og husdyrtuberkulose angår, skal det også meldes når det er sannsynlighet for at et dyr er angrepet av en av disse sykdommer;

b) ikke å la dyr, der antas angrepne av nevnte sykdommer, føres på markeder, til dyrskuer, på fremmed beite eller i fremmede fjøs eller staller; dog skal det være tillatt fra eierens fjøs å selge sådanne dyr til slakt eller å føre dem til handelsmarkedet til egen avsondret avdeling for å selges til slakt, medmindre departementet anderledes bestemmer for de enkelte sykdommer.

Politimester eller lensmann, der har mottatt sådan meddelelse som i litr. a nevnt, har å innsende meddelelse til vedkommende dyrlæge. Finner dyrlægen, at sykdommens optreden er av foruroliggende beskaffenhet, innsender han anmeldelsen til fylkesmannen.

Finner fylkesmannen det nødvendig for å hindre sykdommens videre utbredelse, kan han la forholdene på stedet undersøke av dyrlæge og efter dennes forslag gi forskrifter angående avsondrings- og desinfeksjonsforanstaltninger.

§ 15. Vedkommende departement kan gi almindelige bestemmelser angående de nærmere foranstaltninger for hver enkelt av de i § 14 nevnte og de i medhold av § 16 under dette kapitel henførte sykdommer samt angående anvendelse og salg av kjøtt og melk fra syke dyr.

For å hindre utbredelse av smittsom kastning kan departementet påby nedslaktning av dyr som antas angrepet av sykdommen, likesom departementet kan utferdige påbud om uttagning av blodprøve. Eieren er berettiget til å erholde full erstatning for de dyr som blir slaktet efter påbud av det offentlige, dog således at bestemmelsene i § 12 får tilsvarende anvendelse. For øvrig gjelder bestemmelsene i § 13.

Departementet kan derhos bestemme, at dyr, som i henhold til § 14 litr. b er avhendet til slakt, og som senere antreffes levende hos ny besidder, skal innen en fastsatt frist, i fornødent fall ved offentlig foranstaltning, kunne påbys nedslaktet for besidderens regning.

§ 22. Utgifter, som på grunn av denne lovs forskrifter foranlediges ved smittede eller for smitte mistenkte dyrs røkt, avsondring og desinfeksjon, ved desinfeksjon av fjøs, stall, redskaper og desslike, ved døde dyrs nedgravning eller tilintetgjørelse, utredes av vedkommende dyrs eier. De med

29 juni. Nr. 14.

de syke dyrs kurbehandling forbundne omkostninger utredes likeledes av dyrets eier, medmindre vedkommende fylkes-, kjøpstads- eller ladestedskommune — den sistnevnte, forsåvidt den har eget kommunestyre — måtte fatte særlige bestemmelser dessangående for de enkelte smittsomme sykdommer.

I tilfelle av uformuenhet hos eieren avholdes disse utgifter av vedkommende fylkes-, kjøpstads- eller ladestedskommune, den siste forsåvidt den har eget kommunestyre. Når det gjelder tvungne foranstaltninger mot smittsom kastning, utredes utgiftene, i tilfelle av eierens uformuenhet, av statskassen.

Erstatning til eierne av dyr, nedslaktet efter bestemmelsene i kapitel 2, og de utgifter, der foranlediges ved de i § 13 omhandlede verdsettelsesforretninger samt ved nedslaktninger, utredes, forsåvidt angår dyr, der ikke finnes angrepet av nogen sykdom, for hvilken nedslaktning kan finne sted, eller forsåvidt angår dyr, døde som følge av tvungen vaksinasjon, av statskassen, men forsåvidt de finnes angrepet av nogen sådan ovennevnt sykdom, med det halve av statskassen og med den annen halvdel av vedkommende fylkeskommunes, kjøpstads eller ladesteds kasse, den siste kun, når ladestedet har eget kommunestyre.

På samme måte som i sistnevnte tilfelle og efter sådan verdsettelse som i § 13 bestemt gis vedkommende eier erstatning, når det for å hindre smittes videre utbredelse måtte anses nødvendig å tilintetgjøre smittefarlige gjenstander som hus, husinnredninger, for, redskaper og lignende.

Alle andre utgifter ved foranstaltninger efter denne lovs bestemmelser utredes av vedkommende fylkeskommunes, kjøpstads eller ladesteds kasse, forsåvidt ikke noget annet er eller måtte bli fastsatt.

Dog faller omkostningene ved avsperringsforanstaltninger like overfor fremmede land statskassen tillast, likesom Kongen for hvert enkelt tilfelles vedkommende kan bestemme at utgiftene ved de i § 7 omhandlede foranstaltninger skal utredes av statskassen.

Endelig utredes den for tvungen vaksinasjon fastsatte godtgjørelse til dyrlægen samt skyssgodtgjørelse for reiser i det offentliges tjeneste efter denne lov av statskassen.

Erstatning for dyr, som påbys nedslaktet i henhold til § 7 i ved utbrudd av munn- og klovsyke, utredes helt av statskassen, likesom de til sykdommens bekjempelse nødvendige utgifter utredes av statskassen mot refusjon av vedkommende fylkes, kjøpstads eller ladesteds kasse — den siste kun, når ladestedet har eget kommunestyre — eller av ved-

kommende private, alt efter de til enhver tid herom gjeldende bestemmelser. For refusjonskrav like overfor private skal staten ha utpantningsrett efter nærmere bestemmelse av vedkommende departement. 29 juni. Nr. 14.

Erstatning for dyr, som påbys nedslaktet i medhold av § 15, 2. ledd, og de utgifter som foranlediges ved de i § 13 omhandlede verdsettelsesforretninger samt ved nedslaktningen, utredes helt av statskassen.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1934.

Midlertidig lov *) [1]) om krisetiltak til støtte for landbruket. 29 juni. Nr. 15.

Kapitel I.

Om innførsel, begrensning av forbruket av kraftfor, om fraktutjevning m. v.

§ 1. Kongen kan forby innførsel av kraftfor eller råstoffer som benyttes til fremstilling av kraftfor medmindre tillatelse gis av vedkommende departement.

Som innførsel efter denne bestemmelse regnes også enhver ilandbringelse av forstoffer fremstillet av hval.

§ 2. Kongen eller den han bemyndiger kan i den utstrekning det finnes hensiktsmessig begrense det forbruk av innkjøpt kraftfor som overstiger en bestemt mengde.

Såfremt der med hjemmel i foregående ledd gjennemføres rasjonering av kraftfor, plikter enhver forhandler (Statens kornforretning, møller, grossister, felleskjøp, salgslag, kjøbmenn o. s. v.) produsent, importør og forbruker å rette sig efter de bestemmelser om rasjoneringens gjennemførelse som vedkommende departement bestemmer.

Rasjoneringen av innenlandsk produsert kraftfor omfatter ikke de forbrukere hvis forbruk ligger under 1000 kg.

§ 3. For å skaffe de midler som antas nødvendige til å gjennemføre en fraktutjevning ved forsendelse av kraftfor (jfr. § 5) kan Kongen eller den han bemyndiger bestemme at innførsel av utenlandsk kraftfor eller avhendelse fra produsent av innenlandsk kraftfor bare skal kunne skje mot betaling av nærmere fastsatte avgifter.

For å gjennemføre sådan fraktutjevning kan Kongen eller den han bemyndiger gi forskrifter om de leveringsvilkår som skal gjelde ved avhendelse av kraftfor.

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 28 juni. Se Ot. prp. nr. 55. Innst. O. XVIII A. St.tid., forh. i Ot. s. 592—623 og 626—630; i Lt. s. 144—148.

29 juni. Nr. 15

§ 4. Som kraftfor anses i denne lov forstoff som er behandlet teknisk eller industrielt, herunder mølleavfallsstoffer, samt korn og skolmfrukter og mel som brukes til dyremat.

I tvilstilfelle avgjør vedkommende departement om en vare skal regnes for kraftfor. Avgjørelsens riktighet kan ikke prøves av domstolene.

Salg av korn og skolmfrukter av egen avl er undtatt fra lovens bestemmelser.

§ 5. De avgifter som kommer inn efter § 3 skal tilfalle et særskilt fond. Fondets midler skal efter nærmere bestemmelse av Kongen eller den han bemyndiger med fradrag av administrasjonsutgifter og andre omkostninger brukes til å dekke utgifter til fraktgodtgjørelse og andre utgifter i forbindelse med fraktutjevningen.

Kapitel II.

Regulering av markedsføringen av melk, flesk m. v.

§ 6. Når det av hensyn til avsetningsforholdene antas påkrevet kan Kongen eller den han bemyndiger treffe regulerende bestemmelser for å begrense tilførselen til markedet av melk og melkeprodukter.

Såfremt der som ledd i sådanne tiltak fastsettes avgifter på tilførselen til markedet av melk og melkeprodukter, tilfaller disse avgifter et særskilt fond. Fondets midler skal efter nærmere bestemmelse av Kongen eller den han bemyndiger brukes til å dekke utgiftene ved gjennemførelsen av og kontrollen med overholdelse av de fastsatte bestemmelser.

Mulig tiloversblevne midler av fondet anvendes efter bestemmelse av Stortinget.

§ 7. Når det av hensyn til avsetningsforholdene antas påkrevet kan Kongen eller den han bemyndiger treffe regulerende bestemmelser for å begrense tilførselen av flesk til markedet.

Såfremt der som ledd i sådanne tiltak fastsettes avgifter på svinehold eller tilførsel av svineslakt til markedet, tilfaller disse avgifter et særskilt fond. For øvrig får § 6 de to siste punktum tilsvarende anvendelse.

Kapitel III.

Avgift på margarin og innblanding av smør i margarin.

§ 8. For å skaffe midler til de i næste paragraf nevnte formål, kan Kongen eller den han bemyndiger legge avgift på margarin som blir innført eller tilvirket her i landet.

Denne avgift skal utgjøre 20 øre pr. kg margarin når innblandingsprocenten for smør ikke overstiger 5. I tilfelle innblandingsprocenten er over 5 skal avgiften minskes med 1 øre pr. kg for hver procent smørblandingen overstiger 5. 29 juni. Nr. 15.

Avgiftsordningen kan ikke settes i kraft før innblandingsprocenten er senket til 10.

§ 9. Avgiften tilfaller et særskilt fond hvis midler — med fradrag av administrasjonsutgifter og andre omkostninger — efter regler som fastsettes av Kongen eller den han bemyndiger skal brukes til:

1. Tilskudd til produksjonsmelk til meierier og til fjell- og gårdsmør som er godkjent på den måte som vedkommende departement bestemmer.
2. Utjevning av melkeprisene mellem melkecentralene i landet. Denne utjevning fastsettes beregningsmessig av departementet efter innstilling av Norske melkeprodusenters landsforbund.

Ved margarin forståes ethvert smørlignende fabrikat av hvilken som helst oprinnelse, blanding og sammensetning når deri inngår noe fettstoff som ikke er fremstillet av melk. I tvilstilfelle avgjør vedkommende departement om en vare skal regnes for margarin. Departementet avgjør i tvisttilfelle likeledes hvad der skal regnes som meieri efter denne paragraf. Riktigheten av de avgjørelser som er nevnt i dette ledd kan ikke prøves av domstolene.

Kapitel IV.

Forskjellige bestemmelser.

§ 10. Kongen eller den han bemyndiger fastsetter de nærmere forskrifter som er nødvendige for å gjennemføre bestemmelsene i denne lov.

Likeledes kan Kongen eller den han bemyndiger under særlige omstendigheter dispensere fra bestemmelser i loven eller forskrifter gitt i medhold av den, og herunder også frafalle krav på skyldige avgifter og inndragningsbeløp.

§ 11. Enhver er pliktig til under samme ansvar som for vidner i straffesaker bestemt å gi de oplysninger og opgaver som avkreves ham i henhold til denne lov eller de i medhold av loven utferdigede forskrifter.

Likeså plikter enhver produsent og enhver bedrift og forretning hvis virksomhet omfattes av loven eller de i medhold av den utferdigede forskrifter, å fremlegge bøker og forretningspapirer og å gi adgang til sin eiendom, sitt bruk og sine bygninger for dem som settes til å kontrollere at loven og forskriftene overholdes.

29 juni. Nr. 15.

§ 12. Enhver som i stillings medfør får oplysninger i medhold av denne lov eller de i henhold til samme utferdigede forskrifter, skal — i den utstrekning som undersøkelsens øiemed og mulige forføininger til påtale av straffbare handlinger tillater det — bevare taushet om det oplyste, forsåvidt intet annet er særskilt bestemt ved lov.

Den som har fått oplysninger som ikke er offentliggjort må ikke i sin erhvervsvirksomhet benytte sig av disse.

§ 13. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer noen bestemmelse i denne lov eller forskrift fastsatt med hjemmel i loven eller som medvirker hertil, straffes med bøter.

For den som overtrer påbudet i § 12, annet ledd, kan bøtene gå op til kr. 100 000.

På den som overtrer påbudet i § 12, første ledd, kommer dessuten straffelovens regler om ansvar for offentlige tjenestemenn til anvendelse.

§ 14. Kraftfor som er avhendet eller innført i strid med forskrifter utferdiget i henhold til §§ 1, 2 eller 3 kan ved dom inndras hos den skyldige eller den på hvis vegne han har handlet uten at straffesak behøver å være reist eller å kunne reises mot noen. I stedet for kraftforet kan verdien av det inndras. I stedet for inndragning kan tre en forhøiet avgift av inntil det dobbelte av de avgifter som måtte være fastsatt efter § 3.

§ 15. De med hjemmel i denne lov fastsatte avgifter med renter og omkostninger kan søkes inn ved utpantning hos den som er ansvarlig for dem.

§ 16. Denne lov trer i kraft straks.

29 juni. Nr. 16.

Lov *) [1]) um brigde i millombils lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror av 6 juni 1930 og 24 juni 1931.

I.

Desse paragrafane i millombils lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror frå 6 juni 1930 med tilleggslov frå 24 juni 1931 skal heretter lyda soleis:

§ 1. Til gjenom samyrke å fremja umsetnaden av flesk, sauekjøt, mjølk, ost, smør og egg skal det skipast eit umsetningsråd på 8 medlemer.

Desse samskipnadene nemner upp rådslemer: Selskapet for Norges Vel ein, Norske Melkeprodusenters Landsforbund ein, Norges Kjøtt- og Fleskecentral ein, Norske Egg-

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste deild nr. 26.

[1]) St.vedtak 28 juni. Se Ot. prp. nr. 55. Innst. O. XVIII B. St.tid., forh. i Ot. s. 630—653; i Lt. s. 148—152.

centraler S/L ein, Norges Handelsstands Forbund ein, Norges Kooperative Landsforening ein, Norges Bondelag ein og Norsk Bonde- og Småbrukarlag ein. 29 juni. Nr. 16.

§ 3. Rådet samlar og legg til rettes det tilfanget som trengst, og gjer framlegg um dei tiltak som bør setjast i verk for å fremja dei fyremål som er nemnde i § 1.

På grunnlag av dette kan Kongen for upp til 1 år um gongen leggja på avgifter ved umsetnad av flesk, sauekjøt, mjølk og egg etter dei reglane som er nemnde nedanfor.

§ 4. Avgifta på flesk og sauekjøt skal dei svara som leverar svineslakt eller sauekjøt til kommunal eller annan offentleg kjøtkontroll til gransking. Undanteke er slakt frå utlandet. Kontrolløren eller styraren for kontrollen krev upp og er ansvarleg for avgifta. Avgifta på sauekjøt kan og krevjast upp hjå den som leverar kjøtet til nedsalting og hjå den som driv nedsaltinga.

Avgifta på egg kan leggjast på alle som leverar egg til sal, og kan krevjast upp hjå alle som kjøper egg frå produsent for vidare sal eller til bruk i eiga verksemd eller hjå produsenten. Kjøparen eller i tilfelle produsenten er ansvarleg for avgifta.

Avgifta på mjølk kan leggjast på alle som leverar mjølk beinveges til forbrukar, til meieri, ysteri, mjølkekondenseringsfabrikk, mjølkesalslag og andre forretningar som sel mjølk som dei får beinveges frå produsenten.

§ 5. I distrikt der ein samskipnad av meieri og mjølkeprodusentar som representerar storparten av mjølkeumsetnaden, har vedteke å leggja avgift på konsummjølk til å jamna ut prisskilnaden på konsummjølk og produksjonsmjølk, kann Kongen eller den han gjev fullmakt leggja ei slik avgift på all konsummjølk som vert seld gjenom meieri, mjølkeutsal eller andre forretningar eller beinveges frå produsent til forbrukar. For mjølk som vert levera direkte frå produsent til forbrukar, fastset Kongen eller vedkomande departement etter framlegg frå Omsetningsrådet storleiken av avgifta i eit distrikt.

§ 6. Umsetnings- og utjamningsavgifter på mjølk kan krevjast upp hjå vedkomande verksemd. Verksemda, innehavaren og i tilfelle styret og styraren for verksemda, er ansvarlege for avgiftene. Verksemda har skylnad til å leggja i serskild kasse kvar gong mjølk vert seld, so mykje pengar som trengst til avgiftene. Når pengane vert lagde i kassa, går eigedomsretten yver til dei næringssamskipnadene som avgiftene skal gå til. Når månaden er ute, skal pengane betalast til Omsetningsrådet eller til den rådet gjev fullmakt.

For mjølk som ein produsent leverar beinveges til for-

29 juni. Nr. 16.

brukaren, vert avgiftene innkravde hjå produsenten, um ikkje anna er fastsett i samhøve med § 7. Er det nokon annan enn eigaren som brukar buskapen, er både brukar og eigar samansvarlege for avgifta.

Alle som det vert innkravt avgift hjå, skal føra dei bøker og gjeva dei uppgåvor som departementet fastset. Kan det ikkje etter dei uppgåvor og andre upplysningar som ligg fyre, fastsetjast sikkert kor stor avgiftssummen er, skal Omningsrådet etter sitt skyn fastsetja summen med endeleg verknad.

§ 7. Når departementet har gjeve sitt samtykke til det, kann Omsetningsrådet fastsetja at umsetnings- og utjamningsavgift på mjølk kan krevjast inn hjå slike større forbrukarar av mjølk som departementet fastset. Mottakaren av mjølk skal då ha krav på 8 dagars varsel i fyrevegen um kva tid avgifta vert rekna frå og uppkravd hjå han, og um storleiken av avgifta. Ein slik skipnad kan fastsetjast for eit serskilt nemnt strok eller for einskilde forbrukarar.

Når slikt vedtak som nemnt i fyrste leden er kunngjort for mottakaren, har han skyldnad til å halda attende i betalinga for mjølka so mykje som trengst og leggja dette i serskild kasse. Fyresegnene i § 6, fyrste og tridje leden, vert å nytta på same måten. Dersom mottakaren betalar noko til leverandøren utan fyrst å halda attende dei pålagde avgifter, vert han sjølv personleg ansvarleg for avgifta.

Vert avgifta kravd inn etter desse reglar, gjeld like fullt dei reglar som departementet fastset etter § 6, tridje leden, for produsenten. Når det vert kravt, har produsenten skyldnad til å gjeva upp mottakaren av mjølka.

§ 8 Departementet kann elles gjeva nærmare fyresegner um betaling og uppkrevjing av avgiftene og um rekneskapsførsla og tilsynet med at avgifta kjem inn.

Av pengar som ikkje vert betalte i rett tid skal det, til betalinga vert lagd, svarast ½ pct. rente for kvar månad eller lut av ein månad.

Omsetningsrådet kan med panting søkja inn avgiftspengane med rente og kostnad hjå alle som er ansvarlege for dei. I so fall skal fristen etter § 102, fyrste punktum, i lov um tvangsfullføring vera 1 vike. Fyresegnene um høve til utsetjing med betalingspågangen etter § 195 i tvangsfullføringslova skal ikkje gjelda, og utlagde ting kan utan hinder av § 198, fyrste led, i same lov seljast alt 2 vikor etter pantingsforretninga er halden.

§ 9. Departementet kan gjeva Omsetningsrådet rett til å setja forbod mot mjølkesal frå ein produsent eller ei verksemd som i 2 månader ikkje har betala skuldig avgift.

Vert det sett eit slikt forbod for ein produsent, skal Om- 29 juni.
setningsrådet ha plikt på seg til å gjeva produsenten høve til Nr. 16.
å levera mjølka til næraste meieri, mottakarstasjon eller mjølkehandel på same vilkår som gjeld for andre leverandørar.

Departementet kan gjeva Omsetningsrådet rett til å fastsetja at meieri, meierisamskipnader eller mjølkehandel skal vera pliktige til å taka imot mjølk ogso frå utanforståande produsentar på same vilkår som gjeld for andre leverandørar.

Dei avgjerdslor Omsetningsrådet tek etter fyrste led kan ankast inn for departementet. Finn dette at avgjerdslone virkar urimelege, hev departementet høve til å gjera dei um. Ankefristen er 4, fire, vikor.

I tvilstilfelle avgjer departementet vilkåra for levering etter andre og tridje led. Ved fastsetjinga av vilkåra skal det takast rimelegt umsyn til um dei tidlegare leverandørar har betalt inn eller upparbeidt kapital som drifta har bate av.

II.

§§ 6—10 i den noverande lova vert §§ 10—14.

III.

Denne lova tek til å gjelda straks.

Kongelig kunngjøring *) o m o m s e t n i n g s a v g i f t 29 juni.
t i l s t a t s k a s s e n a v v i s s e v a r e r.

Stortinget har 27 juni 1934 fattet følgende beslutning:

§ 1. Fra den tid Kongen bestemmer, dog ikke senere enn fra 1 juli 1934, skal betales omsetningsavgift til statskassen av følgende varer beregnet av verdien efter vedføiet procentsats:

1.	Gull- og platinavarer	6 pct.
2.	Sølvvarer	4 »
3.	Hansker og vanter av skinn (så vel sydde som blott tilskårne) eller silke (herunder kunstsilke	5 »
4.	Skotøi av silketøi eller tøi, hvori finnes silke, av tøi innvirket med metalltråd, av lakkert, chagrinert, bronsert, alunert, hvitgarvet (glacé) og semsket skinn eller chevreaux-, reptil-, fisk- eller øgleskinn og efterligninger derav	4 »
5.	Silkevarer, hvorunder kunstsilkevarer — dog undtatt spinnestoff og garn —	6 »

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

29 juni. 6. Parfymer, luktende vann og andre vann til toalettbruk, kosmetiske midler, såsom sminke, pudder og lignende varer til toalettbruk, dog undtatt munnvann, tannpulver, tannpasta og tannkrem ..... 10 pct.

7. Glassvarer, andre, slipte, etsede etc. (tolltariffens «Glassvarer 11 a») ..... 5 »

§ 2. Til grunn for avgiftens beregning legges vedkommende vares engros-pris ved salg til detaljforhandler overensstemmende med nærmere regler som utferdiges av Finans- og tolldepartementet.

§ 3. For varer av den i § 1 under 5 nevnte art som er tilvirket av vevet stoff eller trikotstoff (metervare) beregnes avgiften bare av stoffets verdi.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse fra og med 30 juni 1934.

29 juni. **Kongelig resolusjon** *).

Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges til for fremtiden å avgjøre saker — som ellers skulde forelegges Kongen eller den midlertidige regjering — angående spørsmål om efter vurdering i hvert tilfelle å nedsette kjøpesummer for parseller, som i krigs- og efterkrigstiden er frasolgt geistlige embedsgårder eller klokkergårder, samt foreta de fornødne regnskapsmessige forføininger i anledning herav.

29 juni. **Kongelig resolusjon.** Følgende bestemmelser i statutter for Instituttet for sammenlignende kulturforskning skal herefter lyde så:

§ 1. Instituttet er oprettet av den humanistiske del av Det videnskapelige forskningsfond av 1919. Til instituttet overføres ifølge fondets regler § 9 hvert år minst to tredjedeler av den renteavkastning som står til avdelingens forføining. Instituttet har av Oslo kommune fått en bevilgning på en million kroner som utgjør dets særskilte fond. Fondet kan økes ved gaver og bevilgninger. Til instituttet kan knyttes underfond med særskilte statutter.

§ 4. Instituttet for sammenlignende kulturforskning som har sitt sete i Oslo o. s. v.

§ 5 c. Et medlem valgt av Oslo formannskap.

§ 5 e. Tre medlemmer valgt av den historisk-filosofiske klasse ved Det norske videnskaps-akademi i Oslo.

§ 5, 3. ledd. Når der utenfor Oslo o. s. v.

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

§ 7 siste ledd. Revidert regnskap og årsberetning tilstilles Stortinget, Oslo formannskap og Det norske videnskaps-akademi i Oslo. 29 juni.

§ 8. Endringer i disse statutter kan foretas av Kongen efter innstilling fra styret, vedtatt med minst ⅔ flertall, og efterat Oslo formannskap og den historisk-filosofiske klasse ved Det norske videnskaps-akademi i Oslo er hørt.

Kongelig resolusjon. Den civile og geistlige inndelingsgrense mellem Øvre Sirdal herred og sogn i Sirdal prestegjeld og lensmannsdistrikt i Vest-Agder fylke og Bykle og Valle herreder og sogn i Valle prestegjeld og lensmannsdistrikt i Aust-Agder fylke skal gå efter en linje som er beskrevet således: 29 juni.

Fra sammenstøtspunktet i Store Auravatn mellem Forsand, Bykle og Øvre Sirdal herreder trekkes grenselinjen efter Store Auravatn til innfallsosen for elven fra Lisle Auravatn, går videre op efter denne elv og efter Lisle Auravatn til innfallsosen i Lisle Auravatn for elven fra Hyttevatn, hvorfra den går rettlinjet sydøstlig til en stein på Øreknuden, som er påvist under sak mellem dr. Thv. Heiberg og T. G. Odden, pådømt ved Bergen overrett 3 mars 1924, jfr. dom ved Flekkefjord sorenskriveri av 7 november 1919. Fra steinen på Øreknuden trekkes grensen — således at den går i rette linjer mellem punktene — først østsydøstlig til høidepunkt 1365 m på Høifjellskommisjonens kroki Nilsebu —Håheller nordøst for det innerste tjønnet i vassdraget med avløp vestover til Vardebrottet, derfra i omtrent samme retning til høieste Urdalsknuden (1454 m) og videre til høidepunkt 1351 m nordøst for Urdalen, så sydøstlig til høidepunkt 1244 m i Gråmannsfjell, hvorfra mere sydlig til Juvvatnets utfallsos.

Kongelig resolusjon. Den civile og geistlige inndelingsgrense mellem Måsøy og Kjelvik herreder, sogn, prestegjeld og lensmannsdistrikter i Finnmark fylke skal gå overensstemmende med et fremlagt utkast, sålydende: 29 juni.

Grensen mellem Måsøy og Kjelvik begynner i Norges geografiske opmålings varde i det trigonometriske punkt Øretind, 396 m o. h., går mot n.ø. rettlinjet til salen vest for den med tallet 360 merkede høide og derfra rettlinjet til opmålingens varde i det trigonometriske punkt Mierkkoaivek, 370 m o. h. Herfra går grensen nordøstover efter høidedraget noget nær rettlinjet til toppen av Ialggisvarre, 215 m o. h., hvor grensen bøier mot n.v. og går rettlinjet til sydvestenden av Suoidnejavrre, 12 m o.h., og videre omtrent i samme retning til eidet sydøst for Veidnesbukta. Her bøier grensen

29 juni. mot nordøst og går stort sett efter vannskillet mellem Lafjorden i øst og Kobbefjorden i vest til eidet mellem Misjonsvatnet og det søndre av Sinkelvikvatna, idet den herunder går over toppene Civtekvarre 163, Sinkelvikfjellet 183, Iegnavarre 286 m o.h., går mellem de to Iegnajavrek og over toppen n.ø. for disse. Fra eidet ved Misjonsvatnet går grensen rettlinjet videre mot n.ø. til en høide som ligger 500 m n.ø. for nordøstre ende av nordre Sinkelvikvatn og derfra rettlinjet mot nord til et punkt ved Magerøysundet som ligger 120 m sydøst for Kvitsteinen.

Herfra går grensen med øst-sydøstlig retning rettlinjet over Magerøysundet til Skaternjargga på Magerøya, tar her nordøstlig retning, går over ryggen Skatergielas, 334 m o. h., over den med tallet 318 merkede rygg på Ciecaoaivagcokak, over toppen 288 og over Kobbeholelva, gjennem det med tallet 247 merkede vann til bekkeoset midt på sydøstre side av det 100 m lenger mot nordøst liggende, smale tjern. Herfra går grensen rettlinjet mot n.ø. til toppen 272 og derfra rettlinjet mot n.ø. til ryggen vest for vann 260, følger denne rygg nordøst- og nordover til toppen 278, hvorfra grensen skal gå nordover mot Nordkapplatået efter den linje som er tegnet inn på gradavdelingskart Nordkapp. Denne linje skjærer Tufjorddalens elv i bekkesammenløpet 900 m n.ø. for elvens utløp i sjøen, går 100 m n.ø. for Kjeftavatnets n.ø. bukt og videre over Vestfjordfjellet og salen mellem ytre Brødsteinsbukta og Moseshullet frem til høieste punkt i salen mellem Hornvika og Røkhullet. Herfra går grensen rettlinjet til opmålingens trigonometriske varde på Nordkapp, 307 m o. h., derfra rettlinjet til store Kappa og videre mot rettvisende nord ut i Nordishavet. De i denne beskrivelse anførte navn og tall refererer sig til gradavdelingskartene Honningsvåg og Nordkapp.

juni. **Kongelig resolusjon.** Der meddeles approbasjon på Justisdepartementets kjøp av eiendommen matr.nr. 56 i Vadsø til embedsbolig for sorenskriveren i Varanger, idet omkostningene ved kjøpet kr. 20 652,51 blir å dekke som foreslått i Justisdepartementets innstilling av 29 juni 1934.

29 juni. **Kongelig resolusjon.** Utgiftene ved anskaffelsen m. v. av embedsbolig for sorenskriveren i Inderøy kr. 24 187,38 dekkes som foreslått i Justisdepartementets innstilling av 29 juni 1934.

29 juni. **Kongelig resolusjon.** Kjøkkengutter, assistent i kjøkken (husjomfru), badekoner, fyrbøtere, assistent hos oldfruen, gartner og gartnerassistent ved Rikshospitalet

og Kvinneklinikken i Oslo skal ikke regnes som offentlige tjenestemenn, jfr. lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 § 1, 2. 29 juni.

Kongelig resolusjon. I medhold av § 3 i lov av 9 mars 1917 om ophevelse av magistratsembedene, jfr. tilleggslov av 9 juni 1922, bestemmes at borgermesteren i Sarpsborg inntil videre skal tiltre Sarpsborg skolestyres forhandlinger. 29 juni.

Kongelig resolusjon *). 29 juni.

I. Med hjemmel i § 1, 2. ledd, jfr. § 6, i lov om midlertidige innførselsforbud m. v. av 22 juni 1934 bestemmes at det for utferdigelsen av de i de kongelige resolusjoner av 9 og 16 mars d. å. om regulering av innførselen av gummifottøi, fajanse og fjær og dun omhandlede skriftlige erklæringer skal erlegges et gebyr av 1 — en — øre pr. kilogram av vedkommende vare som innføres fra utlandet, dog minst 50 — femti — øre pr. vareparti, å opkreve av tollvesenet ved varens innførsel.

II. Denne bestemmelse trer i kraft fra og med 5 juli d. å.

Kongelig resolusjon *). I medhold av § 4 i lov om Svalbard, lov nr. 11 av 17 juli 1925, bestemmes: 29 juni.

Innførsel av ren til Svalbard er forbudt medmindre sysselmannens tillatelse er innhentet.

Overtredelse av denne bestemmelse straffes med bøter.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon *). 29 juni.

I medhold av midlertidig lov av 29 juni 1934 om krisetiltak til støtte for landbruket §§ 1, 2 og 10 bestemmes:

1. Fra og med 1 juli 1934 og inntil videre er det forbudt å innføre kraftfor, derunder enhver ilandbringelse av forstoffer fremstillet av hval.
2. Håndhevelsen og gjennemføringen av nevnte lov henlegges til Landbruksdepartementet som samtidig bemyndiges til å treffe de avgjørelser og utferdige de bestemmelser som omhandles i lovens §§ 1, 2, 4 og 10. Landbruksdepartementet bemyndiges til inntil videre å la Statens kornforretning treffe de avgjørelser som departementet ikke treffer og som er nødvendige til gjennemføring av kraftforrasjoneringen.

Kongeleg resolusjon **). 29 juni.

I samhøve med § 3 og § 5 i lov frå 29 juni 1934 um brigde i millombils lov frå 6 juni 1930 og 24 juni 1931 til

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.
**) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste deild nr. 26.

29 juni. å fremja umsetnaden av jordbruksvaror vert Landbruksdepartementet gjeve fullmakt til i tida frå og med 1 juli 1934 til og med 31 desember 1934 å leggja avgift på konsummjølk til å jamna ut prisskilnaden på konsummjølk og produksjonsmjølk.

29 juni. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om at den som i Bærum herred, Akershus fylke, gjør sig næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, fra 1 august 1934 skal ha bevilling.

29 juni. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet.

I medhold av midlertidig lov av 29 juni 1934 om krisetiltak til støtte for landbruket er det ved kongelig resolusjon av 29 juni 1934 bestemt:

«1. Fra og med 1 juli 1934 og inntil videre er det forbudt å innføre kraftfor, derunder enhver ilandbringelse av forstoffer fremstillet av hval.

2. Håndhevelsen og gjennemføringen av nevnte lov henlegges til Landbruksdepartementet, som samtidig bemyndiges til å treffe de avgjørelser og utferdige de bestemmelser som omhandles i lovens §§ 1, 2, 4 og 10. Landbruksdepartementet bemyndiges til inntil videre å la Statens kornforretning treffe de avgjørelser som departementet ikke treffer og som er nødvendige til gjennemføring av kraftforrasjoneringen.»

I medhold av den ovennevnte lov og resolusjonen har Landbruksdepartementet bemyndiget Statens kornforretning til inntil videre å dispensere fra § 1 i den midlertidige lov om krisetiltak til støtte for landbruket av 29 juni 1934.

Landbruksdepartementet har videre i medhold av den nevnte lov og resolusjonen bestemt:

1. Engrosforretninger og fabrikanter av kraftfor av importert råstoff pålegges å avgi opgave over sine beholdninger av kraftfor pr. 1 juli 1934. Opgaven må inneholde spesifikasjon for de forskjellige kraftforslag og må sendes Statens kornforretning innen 10 juli 1934.
2. Engrosforretninger i kraftfor pålegges å sende Statens kornforretning eller den som kornforretningen bestemmer opgave over sine kjøp og salg av kraftfor.
3. Fabrikanter av kraftfor av importert råstoff pålegges å sende Statens kornforretning eller den som kornforretningen bestemmer opgave over sitt salg av kraftfor.
4. De under 1—3 nevnte engrosforretninger og fabrikanter pålegges å sende til Statens kornforretning eller den som

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

kornforretningen bestemmer opgave over sin omsetning av kraftfor i 1932 og 1933. 29 juni.

5. Statens kornforretning kan også pålegge fabrikanter av kraftfor av innenlandsk råstoff å innsende opgave over sin produksjon og omsetning.
6. Statens kornforretning kan gi nærmere regler om de i foregående punkter nevnte opgavers innhold og når de skal avgis.
7. Statens kornforretning bemyndiges til å treffe de øvrige avgjørelser som er nødvendige til gjennemføring av kraftforrasjoneringen i henhold til Stortingets vedtak av 28 juni 1934 og den midlertidige lov av 29 juni 1934 om krisetiltak til støtte for landbruket.
8. Efter lovens § 11 er enhver pliktig til under samme ansvar som for vidner i straffesaker bestemt å gi de oplysninger og opgaver som avkreves ham i henhold til nevnte lov av 29 juni 1934, likesom en forsettlig eller uaktsom overtredelse av noen bestemmelse i loven og forskrift fastsatt med hjemmel i loven eller medvirkning dertil straffes med bøter.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet. 29 juni.

Med hjemmel i lov av 29 juni 1934 um brigde i millombils lov av 6 juni 1930 og 24 juni 1931 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror §§ 3 og 5 og kongeleg resolusjon av 29 juni 1934 bestemmes:

Innen distriktet for S/L Østlandets melkesentral, S/L Telemark melkesentral, S/L Aust-Agder melkesentral, S/L Vest-Agder melkesentral, S/L Vestlandets mjølkesentral, S/L Møre mjølkesentral, S/L Trøndelag melkesentral og S/L Nord-Norges melkesentral skal avgift til utjevning av prisforskjellen mellem konsum- og produksjonsmelk betales av all konsummelk (helmelk, fløte og skummet melk) som i tiden 1 juli—31 desember 1934 selges gjennem meieri, utsalg eller andre forretninger eller direkte fra produsent til forbruker.

Opgaveplikt.

1. Meieri, utsalg eller forretning skal hver måned levere nøiaktig opgave over hvor meget melk (helmelk, fløte og skummet melk) som er solgt eller levert til konsum i løpet av måneden. Sådan plikt påligger også enhver mellemmann, som på annen måte formidler omsetning av konsummelk.

2. Likeså plikter produsenter som selger direkte til forbruker hver måned å levere en nøiaktig opgave over hvor

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

29 juni. meget konsummelk som er solgt i måneden. Har sådan produsent salg til meieri, utsalg eller annen forretning, eller ved mellemmann, eller til noen sådan forbruker som nevnt nedenfor, skal han i opgaven også angi hvor meget det er levert til sådan bedrift, utsalg, mellemmann eller forbruker med angivelse av bedriftens, utsalgets, mellemmannens eller forbrukerens navn og adresse. For produsenter med salg direkte til forbruker kan Omsetningsrådet bestemme at opgaven innleveres hvert kvartal.

3. Større forbrukere av melk som sykehus, pleiehjem, skoler, hoteller, pensjonater, kafeer, bakere, fabrikker og lignende skal efter varsel fra Omsetningsrådet levere opgaver hver måned eller hvert kvartal over hvor meget melk som er tatt mot i måneden eller kvartalet. I tvilstilfelle avgjør departementet om en forbruker går inn under denne bestemmelse.

Opgavene skal være levert til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer innen 2 dager efter månedens utløp.

Omsetningsrådet kan gi nærmere forskrifter om opgavenes innlevering og innhold.

Avgiftens fastsettelse.

4. Avgiften fastsettes til det beløp som vedkommende distrikts melkecentral bestemmer for sine medlemmer på beregningsmessig basis og overensstemmende med de der til enhver tid gjeldende regler for prisutjevning og prisansettelse. Beregningsgrunnlaget godkjennes av Omsetningsrådet.

Melkecentralene skal til enhver tid holde Omsetningsrådet underrettet om sine avgiftssatser.

Avgiften blir å fastsette pr. kg levert konsummelk.

For melk som leveres direkte fra produsent til forbruker, fastsettes avgiftens størrelse til de satser som nu gjelder for en centrals distrikt eller deler av distriktet inntil departementet anderledes bestemmer.

5. Kan det ikke efter de opgaver som er gitt over omsetningens størrelse eller av andre oplysninger med sikkerhet fastsettes hvor stor avgiftssummen er, skal Omsetningsrådet fastsette summen efter sitt skjønn og med endelig virkning.

6. Efter utgangen av vedkommende centrals regnskapsår blir de avgiftspliktige som ikke er medlemmer av centralen å godskrive hvad det av utjevningsavgiften er anvendt til centralens administrasjon i forhold til den av hver innbetalte avgift, såfremt disse utgifter ikke allerede er fratrukket ved avgiftens fastsettelse.

Avgiftens opkrevning og innbetaling. 29 juni.

7. For den melk som selges eller leveres gjennem meieri, utsalg eller forretning kreves avgiften op hos bedriften. Bedriften plikter hver gang melk blir solgt å legge i særskilt kasse så mange penger som trenges til avgiftene overensstemmende med de opgaver over disses størrelse som er tilstillet den fra Omsetningsrådet eller den dette bemyndiger til det. Når pengene er lagt i særskilt kasse, går eiendomsretten til dem over til de organisasjoner som skal ha avgiftene.

8. Omsetningsrådet kan bestemme at avgiften skal kreves op hos sykehus, pleiehjem, skoler, hoteller, pensjonater, kafeer, bakere, fabrikker og lignende som tar mot melk til forbruk. I tvilstilfelle avgjør departementet om en forbruker går inn under denne bestemmelse.

Har Omsetningsrådet truffet sådan bestemmelse, har forbrukeren plikt til efter 8 dagers varsel fra Omsetningsrådet å avholde i opgjøret med leverandøren så mange penger som trenges til avgiftene overensstemmende med de opgaver over disses størrelse som er tilstillet ham fra Omsetningsrådet eller den dette har bemyndiget til det. Beløpet skal legges i særskilt kasse, og de foran fastsatte bestemmelser om eiendomsretten til avgiftsbeløpet får tilsvarende anvendelse. Betaler forbrukeren noe til leverandøren uten å holde avgiftsbeløpene tilbake, blir han selv ansvarlig for beløpet.

Har en bedrift eller forbruker undlatt å avholde avgiftsbeløpet i opgjøret med leverandøren — og erholdes ikke beløpet hos bedriften eller forbrukeren — kan avgiften kreves op hos leverandøren.

Hvor ikke annet er bestemt i det foregående, kreves avgiften for salg direkte fra produsent til forbruker op hos produsenten. Er det noen annen enn eieren som bruker buskapen, er både eier og bruker solidarisk ansvarlig for avgiftene.

9. Avgiften forfaller til betaling den siste dag i hver måned og skal være innbetalt til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer innen den 15. i efterfølgende måned. Av beløp som ikke betales i rett tid, svares ½ % rente pr. måned eller del av måned. Avgiften innbetales i det distrikt hvor melken selges til forbruk og utregnes efter de regler som gjelder for dette distrikts central uten hensyn til om melken er produsert i en annen centrals distrikt eller i distrikt uten central. Omsetningsrådet kan gi nærmere forskrifter om avgiftens opkrevning og innbetaling.

29 juni.

Forbud mot melkesalg.

10. Omsetningsrådet kan forby melkesalg fra en produsent eller bedrift som i mer enn 2 måneder ikke har betalt skyldig avgift. Omsetningsrådets beslutning kan innankes for departementet som kan omgjøre beslutningen, hvis den virker urimelig. Ankefristen er 4 uker.

Blir melkesalg fra en produsent forbudt efter foranstående, har Omsetningsrådet plikt til å gi produsenten adgang til å levere melken til nærmeste meieri, mottagerstasjon eller melkehandel på samme vilkår som gjelder for andre leverandører. Omsetningsrådet kan bestemme at meieri, meierisammenslutning eller melkehandel er pliktig til å ta mot melk også fra utenforstående på samme vilkår som gjelder for andre leverandører. I tvilstilfelle avgjør departementet vilkårene for leveringen.

Før Omsetningsrådet treffer noen bestemmelse efter det foranstående, skal det gi vedkommende produsent eller bedrift adgang til å uttale sig.

Centralens regnskapsplikt og avgiftens anvendelse.

11. Hvor avgiftens opkrevning er overlatt distriktets melkecentral, plikter denne å føre særskilt regnskap for de avgiftsbeløp som er innbetalt fra ikke-medlemmer. Centralen plikter å fremlegge regnskap for Omsetningsrådet for utjevningsavgiftens innkrevning og anvendelse så vel for medlemmer som for ikke-medlemmer.

12. Avgiften anvendes som tilskudd til produksjonsmelkeprisen overensstemmende med de av vedkommende distrikts melkecentral fastsatte regler, som må være godkjent av Omsetningsrådet.

Meierier som ikke er tilsluttet noen central, må for å få tilskudd til produksjon, underkaste sig de forskrifter og den kontroll som til enhver tid gjelder for meierier og medlemmer som står tilsluttet centralen.

Meierier som ved siden av konsummelksalg, også driver foredling, men som ikke er tilsluttet centralen, kan i sine opgjør for avgiften fratrekke et beløp, som tilsvarer hvad de efter disse regler vilde fått som tilskudd hvis de hadde vært medlemmer av centralen. Omsetningsrådet kan efter ansøkning tilstå også andre bedrifter hvor produksjonen skjer meierimessig samme rett. Meieriet og bedriften er i disse tilfelle forpliktet til å fremlegge de opgaver og underkaste sig den kontroll som Omsetningsrådet bestemmer.

Fritagelse for avgift. 29 juni.

13. Ved jordbruk med bare 1 ku opkreves ikke utjevningsavgift. Også ellers kan avgiftsopkrevning undlates hvor salget er mere tilfeldig eller av mindre betydning, eller hvor spesielle forhold for øvrig tilsier det.

Kontroll.

14. Omsetningsrådet eller den dette bestemmer kan føre den nødvendige kontroll med at opgaver og innbetalinger i henhold til denne skrivelse er riktige. Det har herunder adgang til meieriers, utsalgs, forretningers og mellemmenns innveiningslister og bokførsel forsåvidt angår melkeomsetningen. Det har adgang til fjøs for å telle besetningen. Forsåvidt avgiftens innkrevning og tilskuddets utbetaling er overlatt melkecentralen, har Omsetningsrådet eller den dette bemyndiger adgang til alle opgaver og beregninger og enhver bokførsel vedkommende utjevningsvirksomheten.

Straffansvar.

15. Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter.

Ikrafttredelse.

16. Disse forskrifter trer i kraft straks.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse 30 juni.
fra Amerikas Forente Staters regjering har Brasil 10 mai 1934 deponert sitt tiltredelsesdokument vedrørende overenskomst *) om avkall på krig, Paris 27 august 1928.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om tillegg til ved- 30 juni.
tekten angående lukningstid for utsalgssteder i Hjørundfjord herred, Møre fylke.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. 2 juli.
Ifølge meddelelse fra det franske utenriksministerium er den internasjonale overenskomst***) om ferdsel med motorvogn, Paris 24 april 1926, ratifisert av Tyrkia og ratifikasjonsdokumentet deponert i Paris 31 mai 1934.
Overenskomsten trer således i kraft for Tyrkias vedkommende 31 mai 1935.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. 2 juli.
Ifølge meddelelse fra generalsekretæren for den internasjonale luftfartskommisjon har Irak tiltrådt proto-

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 8 for 1929 s. 209 flg.
**) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.
***) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1930 s. 89 flg.

2 juli. koller *) av 15 juni og 11 desember 1929 om endringer i den internasjonale overenskomst om regulering av luftfarten av 13 oktober 1919.

Tiltredelsen blev innregistrert i kommisjonens sekretariat 31 mai 1934.

3 juli. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til fylkesmennene.

Den nye rettergangsordning.

Rundskrivelse nr. 31.

I.

Departementet skal henlede opmerksomheten på at enkelte bestemmelser i rettergangslovene er blitt forandret ved lov nr. 3—5 av 1 juni 1934. Man gjør spesielt opmerksom på følgende forandringer:

1. Forliksrådenes faste møtedager.

Av hensyn til bestemmelsen i tvistemålslovens § 277 i. f. om at partene i en sak har adgang til også å møte frivillig i forliksrådet uten innkallelse, har forliksrådene hittil som regel følt sig forpliktet til å møte frem på de faste møtedager selv om det ikke har vært berammet noen sak til foretagelse. Ved lov nr. 3 av 1 juni 1934 om forandringer i domstolsloven er det imidlertid nu i et nytt annet ledd i § 28 gitt følgende bestemmelse:

«Forliksrådet kan undlate å holde møte på en fast møtedag, når ingen sak er innkommet så tidlig at den kan berammes til den faste møtedag, og forliksrådet heller ikke har mottatt melding om at partene i en sak vil møte uten innkallelse.»

Videre er det ved kongelig resolusjon av 8 juni d. å. i henhold til domstolslovens § 28, siste ledd bestemt:

«1. Tid og sted for forliksrådenes faste møter og for mottagelse av klager skal formannen kunngjøre ved opslag på forliksrådets faste møtested og på det nærmeste faste rettssted for det tinglag som forliksrådskretsen hører til.

2. Det overdras til Justisdepartementet å gi de nærmere regler om hvorledes kunngjøringen for øvrig skal skje.» (Denne resolusjon trer istedenfor den tidligere resolusjon av 13 mai 1927.)

I henhold til denne resolusjons post 2 har departementet bestemt at det i kunngjøringen om de faste møtedager skal gjøres opmerksom på at forliksrådet ikke holder møte når ingen sak er anmeldt. Videre skal i kunngjøringen opgis forliksrådets postadresse samt tid og sted for mottagelse av klager.

*) Inntatt i «Overenskomster» nr 8 for 1933 s. 251 flg.

Departementet har også truffet bestemmelse om at disse kunngjøringer hvert år skal rykkes inn i «Norsk Kunngjørelsestidende». For i størst mulig utstrekning å begrense utgiftene, har departementet funnet det mest praktisk at herr fylkesmannen innen utgangen av november måned hvert år sender en felles kunngjøring til innrykning i «Norsk Kunngjørelsestidende» for samtlige forliksråd innen Deres distrikt. Formannen i hvert forliksråd skal derfor senest innen 1 november hvert år sende inn et eksemplar av kunngjøringen om forliksrådets faste møter m. v. til fylkeskontoret. 3 juli.

Regningene for kunngjøringene sendes departementet til anvisning fra «Norsk Kunngjørelsestidende».

Efter den gamle rettergangsordning var medlemmene av forlikskommisjonene alltid forpliktet til å opholde sig en bestemt tid på kommisjonsstedet, nemlig i byene i minst én time og i landdistriktene i minst tre timer efter det tidspunkt som var fastsatt for forhandlingenes begynnelse. Departementet har fra forskjellig hold mottatt henstillinger om å søke innført en lignende ordning også under den nye rettergangsordning.

Departementet har imidlertid ikke funnet tilstrekkelig grunn til å opta forslag om at det skal pålegges forliksrådets medlemmer å opholde sig på møtestedet i et bestemt tidsrum. Forliksrådet har således fremdeles ikke plikt til å vente på parter som ikke møter til den tid de er innkalt til. Ingen part har krav på at rådet venter på ham ut over det tidspunkt som står i innkallelsen. Når det er grunn til å tro at en part vil møte frem men at han er blitt forsinket, bør dog forliksrådet i almindelighet vente en passende tid med å behandle saken selv om det i ventetiden ikke foreligger andre saker til behandling. Spørsmålet om hvorvidt forliksrådet skal vente på en part som kommer for sent og i tilfelle hvor lenge, avgjøres av forliksrådet selv efter det som anses for å være rimelig i hvert enkelt tilfelle.

2. Vidløftig prosedyre.

Efter den nye rettergangsordnings ikrafttreden har man hittil savnet en særskilt straffebestemmelse for den som unødig har vidløftiggjort en sak. Det er nu tatt inn en bestemmelse om straff for dette forhold i domstolslovens § 202, tredje ledd.

3. Prosessfullmakt.

Ved et tillegg til tvistemålslovens § 46 er det bestemt at en sakfører ikke behøver å fremlegge skriftlig fullmakt fra parten medmindre retten finner grunn til å forlange det. Ved avgjørelsen av dette spørsmål vil retten bl. a. kunne ta hensyn til en

3 juli. begjæring fra en part om at motpartens sakfører skal dokumentere sin fullmakt. Retten bestemmer i tilfelle også fristen for å fremlegge fullmakten.

Efter en tilføielse til tvistemålslovens § 47 trenger en sakfører heller ikke skriftlig fullmakt for å underskrive en forliksklage eller for å begjære tvangsfullbyrdelse. Derimot inngår ikke en konkursbegjæring under den nye lovbestemmelse. Sakførere — og deres fullmektiger og betjenter — kan fremdeles ikke møte som fullmektiger i forliksrådet (tvistemålslovens § 279, annet ledd). Derimot kan en sakfører gi en annen person fullmakt til å møte for parten i forliksrådet.

4. Ophør av virkningene av saksanlegget.

Når et krav er henvist fra forliksrådet til retten, bestemmer tvistemålslovens § 63 at det ophører å være «tvistgjenstand» dersom ikke stevning er kommet inn til retten senest 2 måneder efter henvisningen. Det er nu gjort en tilføielse til denne lovbestemmelse hvorefter de øvrige virkninger av at søksmål er reist — jfr. f. eks. tvistemålslovens § 66 og lov nr. 2 av 29 juni 1888 § 3 (jfr. lov nr. 4 av 14 august 1918) om prosessrenter — ophører dersom ikke stevning er kommet inn i n n e n e t å r fra henvisningsdagen, jfr. også reglen i tvistemålslovens § 299. I lov om foreldelse av fordringer av 27 juli 1896 § 12, annet punktum, er samtidig ved lov nr. 7 av 1 juni 1934 gjort den forandring at fristen for uttagelse av stevning er satt til e t å r — istedenfor 2 måneder — fra henvisningen.

5. Megling i forliksrådet.

Ved tillegg til tvistemålslovens § 273 er det bestemt at megling i forliksrådet ikke i noe tilfelle skal foretas i saker mot «staten eller en kommune, mot offentlige eller kommunale myndigheter eller institusjoner». Heller ikke skal megling i forliksrådet foretas i saker om «patenter, varemerker og mønstre».

6. Mortifikasjonssaker.

For mortifikasjonssakers vedkommende er det ved en tiltilføielse til § 8 i loven om mortifikasjon m. v. av 6 mars 1869 bl. a. bestemt at slike saker kan fremmes og uteblivelsesdom mot saksøkte avsies selv om også saksøkeren uteblir.

II.

Opnevnelse av skjønnsmenn i odelstakster m. v.

Centralforeningen for Norges sparebanker og Den norske bankforening har henstillet til departementet å søke forandret de nuværende regler for opnevnelse av skjønnsmenn i odelstakster. De to foreninger har overfor departementet blandt

annet fremhevet at «de vesentligste betingelser for å få så objek- 3 juli.
tive takster som mulig er at skjønnsmennene er utenbygdsboende og at de er sakkyndige på området. Det siste er av særlig stor betydning når skog skal takseres.»

Hypotekbankens direksjon har sluttet sig til denne henstilling idet den anfører at «opnevnelsen av skjønnsmenn bør ordnes på en mere betryggende måte således at man får de mest objektive og sakkyndige takstmenn.»

Fra Autoriserte skogtaksatorers forening har man mottatt en henvendelse hvori foreningen klager over enkelte takster som under odelsløsning og i ekspropriasjonssaker har vært avgitt over skog. Foreningen henstiller at «når skjønnet omfatter skog, skal der fortrinsvis opnevnes upartiske fagfolk. Hermed mener vi folk med forstvidenskapelig utdannelse og av disse igjen fortrinsvis de som har spesialisert sig på skogtaksasjon»; videre foreslår foreningen at «når det foreligger takst utført av autorisert skogtaksator og i overensstemmelse med de krav som settes til skattetakster, skal sorenskriveren gjøre opmerksom på at en sådan takst er uangripelig i ligningsøiemed og i tilfelle de avviker fra taksten da å gi begrunnelse herfor.»

I anledning av denne henvendelse har Landbruksdepartementet anmodet om at det må bli henstillet til dommerne i slike tilfelle i større utstrekning å gå utenfor utvalget eller utenfor kommunen for å få uhildede og sakkyndige skjønnsmenn. Til dette departement er også innsendt en lignende forestilling fra Norges kreditforening for land- og skogbruk.

Departementet har ikke funnet å burde fremsette forslag om å forandre de gjeldende lovregler for opnevnelse av skjønnsmenn i disse tilfelle. I anledning av de mottatte henvendelser finner departementet dog grunn til å gjøre opmerksom på at efter skjønnsprosesslovens § 14 kan opnevnelsesmyndigheten beslutte at skjønnsmenn skal opnevnes utenfor utvalget eller utenfor kommunen «når det er nødvendig for å få uhildede skjønnsmenn eller fordi der trenges særlig kyndighet eller når begge parter forlanger det.»

III.

Formularer på nynorsk for ed og forsikring.

Ved kongelige resolusjoner av 13 mai og 10 juni 1927 er fastsatt formularer på begge mål for forsikring som skal gis av forliksmenn og andre dommere undtagen domsmenn. Departementet skal nedenfor gi formularer på nynorsk for de øvrige tilfelle av ed og forsikring som er nevnt i rundskrivelse av 13 juni 1927 (rundskrivelse nr. 11 om den nye rettergangsordning).

3 juli. *1. Domsmenn.*

Domsmenns forsikring mottas på den måte at rettens formann spør domsmannen: «Lovar De at De, både i denne saki og i alle sakene i framtidi, vil gjeva vel akt på alt som er fyre i retten og at De vil døma so som De veit er sannast og rettast etter lovi og provi?» Domsmannen svarer: «Det lovar eg.»

2. Lagrettemenn.

Formularene i straffeprosesslovens § 327 antas å kunne benyttes i følgende ordlyd: «Lovar De på tru og ære at De vil gjeva vel akt på alt som er fyre i retten og at De vil svara på dei spursmåli som vert framsette, so som De veit er sannast og rettast etter lovi og provi?» — «Det lovar eg på tru og ære».

3. Skjønnsmenn.

Skjønnsstyreren spør skjønnsmannen: «Lovar De at De, både i denne saki og i alle sakene i framtidi, vil gjera teneste som skynsmann samvitsfullt og etter beste overtyding?» Skjønnsmannen: «Det lovar eg».

4. Utskiftningsmenn.

Den skriftlige forsikring som en utskiftningsformann gir i henhold til utskiftningslovens § 15 skal gå ut på at han «lovar at han vil gjera skyldnaden sin ærleg og med truskap».

Utskiftningsmenns forsikring skal lyde: «Eg lovar at eg, både i denne saki og i alle sakene i framtidi, vil gjera teneste som utskiftningsmann ærleg og med truskap».

5. Rettsvidne.

Rettsformannen spør rettsvidnet: «Lovar De at De, både i denne saki og i alle sakene i framtidi, vil gjera rettsvitneskyldnaden samvitsfullt?» Rettsvidnet svarer: «Det lovar eg».

6. Stevnevidner.

Den i kongelig resolusjon av 24 juni 1927 § 1 omhandlede forsikring bør gå ut på at stevnevidnet «lovar at han vil gjera stemnevitneskyldnaden samvitsfullt og at han vil vitna sannningi um dei forkynningar som han vert sett til å gjera».

7. Partsforsikring.

Efterat forklaringen er gitt, spør dommeren: «Sannar De at De har sagt sanningi, heile sanningi og ingenting dult?» Parten svarer: «Det sannar eg på tru og ære».

8. Vidners ed og forsikring.

De i loven om ed av 10 mai 1893 § 1, første punktum, og § 2, tredje punktum, fastsatte formularer antas å kunne benyttes

i følgende ordlyd: «Sver De at . . .». «Det sver eg, so sant hjelpe meg Gud den allmektige og allvitande». «Sannar De at . . .». «Det sannar eg på tru og ære». 3 juli.

9. Sakkyndiges ed og forsikring.

Når bekreftelsen gis på forhånd, kan edsformularen lyde: «Sver De at De vil gjera arbeidet som sakkunnig samvitsfullt og etter beste overtyding», hvortil svares som angitt ovenfor under nr. 8. Forsikring gis i dette tilfelle ved at dommeren spør: «Lovar De at De vil gjera arbeidet som sakkunnig samvitsfullt og etter beste overtyding?» Den sakkyndige svarer: «Det lovar eg på tru og ære».

Ved efterfølgende bekreftelse heter det i edsformularen: «Sver De at De har gjort arbeidet som sakkunnig» o. s. v. som ovenfor angitt. Ved efterfølgende forsikring spør dommeren: «Sannar De at De har gjort arbeidet som sakkunnig samvitsfullt og etter beste overtyding?» Den sakkyndige svarer: «Det sannar eg på tru og ære».

Avtrykk av denne rundskrivelse bes sendt til alle dommere, sakførere og forliksråd innen herr fylkesmannens distrikt.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Oddernes herred, Vest-Agder fylke. 3 juli.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Orkanger herred, Sør-Trøndelag fylke. 3 juli.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om innskrenkende bestemmelser vedkommende erhvervsmessig personbefordring med motorvogn til og fra Hallingdal, Valdres og Lærdal. 3 juli.

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet om torvvedtekter for Ålesund. 4 juli.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Eidsvoll herred, Akershus fylke. 4 juli.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Finnas vassdrag i Finndalen statsalmenning innen Sjåk, Lom og Vågå herreder, Opland fylke. 4 juli.

---

*) Kunngj. 17 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.
**) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

4 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Randsfjord med deri fallende bekker og elver så langt som ørret eller sik fra hovedvassdraget går op innen Jevnaker, Gran, Brandbu, Søndre Land og Fluberg herreder i Opland fylke.

4 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om forbud mot å slippe graværer og geitebukker født i tiden 15 april —1 mai i angjeldende år på beite i sambeitestrekning, derunder innbefattet sambeite i innmark, i Lier herred, Buskerud fylke.

5 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om fastsettelse av jakttiden for hare i Østfold fylke til tiden fra og med 15 september til og med 15 januar. Denne bestemmelse gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1936.

5 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om fredning av elg i Østfold fylke i 1934.

7 juli. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Handelsdepartementet angående målformen i rundskrivelser.

Departementet antar at stensiltrykte rundskrivelser som i posten går som trykksaker, må komme inn under bestemmelsen i kongelig resolusjon av 29 januar 1932 om «prenta rundskriv».

7 juli. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandringer i politivedtekten for Bodin herred, Nordland fylke.

7 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om forbud mot havning med geit i visse deler av Kirkseter utmark i Hemne herred, Sør-Trøndelag fylke.

9 juli. **Kongelig resolusjon** **).

Med hjemmel i lov om midlertidige innførselsforbud m. v. av 22 juni 1934 nr. 5 § 1 bestemmes som gjeldende inntil videre:

1. Det skal være forbudt å innføre fra utlandet smult og ister, jfr. tolltariffens l.nr. 178 «Fett etc. 4. smult og ister», medmindre der ved innførselen forelegges tollvesenet skriftlig erklæring fra Landbruksdepartementet om at departementet samtykker i innførselen.
2. Landbruksdepartementet kan fastsette betingelser for utferdigelse av innførselstillatelser.
3. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

---

*) Kunngj. 17 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.
**) Kunngj. 10 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 27.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. 9 juli.

Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Portugal ratifisert de internasjonale veksel- og chekkrettsoverenskomster *), Genève 7 juni 1930 og 19 mars 1931, med bilag og protokoller.

Ratifikasjonsdokumentene blev deponert i Folkeforbundets sekretariat 8 juni 1934.

Ratifikasjonen er skjedd med forbehold om at overenskomstenes bestemmelser ikke skal gjelde de portugisiske kolonier.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Harstad. 9 juli.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om ophevelse av Michael Birkelands gate i Oslo og om bygningsvedtekt for Hjelms gate 6 sammesteds. 9 juli.

Regler **) for innkjøp og bruk av norsk smør til innblanding i margarin. 10 juli.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 10 juli 1934.

§ 1. I medhold av margarinloven av 24 juni 1931 § 7 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 bestemmes at det så vel av margarinfabrikanter som av margarinimportører skal tilsettes så meget smør eller smørfett pr. 100 kg til den margarin som fabrikeres eller omsettes her i landet som Landbruksdepartementet til enhver tid måtte bestemme. Bestemmelsen gjelder ikke for margarin som eksporteres.

Tilsetningen av smør eller smørfett til innført margarin skal skje her i landet før varen omsettes overensstemmende med de regler som gjelder for tilvirkning av margarin efter loven av 24 juni 1931. Enhver som akter å innføre margarin skal anmelde dette til Landbruksdepartementet med oplysning om hvor tilsetningen av smør eller smørfett skal skje.

§ 2. Tilsetningsmengden fastsettes av departementet med visse mellemrum, således at den mengde norsk smør som ikke på annen måte finner avsetning på hjemmemarkedet så vidt mulig skal medgå til innblanding i margarin. Det forutsettes dog, at det i perioder med stor produksjon lagres smør således at innblandingen i normale år så vidt mulig ikke medfører import av smør i perioder med mindre produksjon.

§ 3. Tilsetningsmengden beregnes og fastsettes i forhold til hvert 100 kg ferdig margarin iberegnet smør, og så-

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 3 for 1934 s. 81 flg.
**) Kunngj. 17 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

10 juli. ledes at vedkommende fabrikant eller importør skal godtgjøre å ha innkjøpt og forbrukt den mengde norsk smør som er bestemt å skulle tilsettes margarin.

Fabrikker og importører er pliktige til ved utløpet av hvert kvartal å innsende opgave til departementet så vel over produsert som innført og eksportert margarin og over innkjøpt og forbrukt norsk smør. Disse opgaver skal være attestert av fabrikkens ansvarshavende og revisor.

Hvis det i et kvartal er forbrukt mere smør enn det efter reglene skal tilsettes, kan overskuddet overføres som saldo for næste kvartal.

Den mengde norsk smør som fabrikker eller importører tilpliktes å innkjøpe og bruke pr. 100 kg ferdiglavet margarin, fastsettes ved særskilt underretning fra departementet og skal meddeles minst 3 dager før bestemmelsen trer i kraft.

§ 4. Fabrikker og importører har rett til å rekvirere meierismør av den kvalitetsklasse som de selv ønsker og deres ønske i så henseende skal så vidt mulig imøtekommes. Det vil dog være ønskelig at det til de billigere margarinmerker også søkes anvendt av de billigere sorter smør.

Istedenfor smør kan der tillates anvendt en tilsvarende mengde fløte, som dog må være av de vanlig anvendte sorter på henholdsvis 17 og 18 % og ca. 30 % fett. Brukes fløte, utregnes tilsetningsmengden på grunnlag av fløtens fettprosent.

Om helmelk anvendes under margarinfabrikasjonen, kan ikke det i denne værende smørfett medregnes som del av den påbudte smørtilsetning.

§ 5. Margarinfabrikker og importører rekvirerer det meierismør og fjell- og gårdssmør som skal anvendes til innblanding i margarin hos Norske meieriers eksportlag, Oslo, eller hos den dette henviser vedkommende til.

Rekvisisjonen av fløte foregår også gjennem eksportlaget såfremt dette ikke anderledes bestemmer.

Ønsker en fabrikk eller importør meierismør fra et bestemt meieri, skal dette så vidt mulig søkes imøtekommet.

Norske meieriers eksportlag har rett til å forsyne fabrikkene med fjell- og gårdssmør fra nærmeste lager eller mottagelsesstasjon og eventuelt supplere med smør fra sine andre lagre. Fabrikkene er forpliktet til å godta det fjell- og gårdssmør som er kontrollert og godkjent av de antatte smørkontrollører på den måte som departementet har bestemt. Smøret må være levert fabrikken senest 14 dager efter at kontrollen har funnet sted, i motsatt fall må det kontrolleres på nytt.

Til bestridelse av utgiftene ved kontrollen av fjell- og

gårdssmør betaler leverandøren en avgift som inntil videre 10 juli.
fastsettes til 2½ øre pr. kg av det fjell- og gårdssmør som kontrolleres og godtas av kontrollen. Avgiften innkreves gjennem Norske meieriers eksportlag som tilbakeholder avgiftsbeløpet i avregningen til leverandørene. Eksportlaget innsender for hver måned den innkomne avgift til Landbruksdepartementet.

§ 6. Kløvermerket smør betales med den pris som efter smørnoteringen gjelder den dag smøret leveres. For meierismør av simplere kvalitet reduseres prisen i forhold til godheten. Leveres smøret fra eksportlaget, beregnes fob. pris. Leveres eller selges det fra meieri direkte til fabrikk, er prisen fritt levert kjøperens nærmeste jernbanestasjon eller dampskibsstoppested når avstanden ikke er over 300 km.

Regning sendes og opgjør skjer alltid gjennem eksportlaget. Ved betaling innen 10 dager tilståes 1½ % kontantrabatt. Ellers skjer betalingen innen 30 dager uten rabatt.

Prisen for levert fløte beregnes på samme grunnlag. For normal vare regnes 84 kg smørfett å motsvare 100 kg smør.

Betaling av frakt og avregningsmåten for fløte avtales med eksportlaget.

Fjell- og gårdssmør leveres til fabrikkene fraktfritt nærmeste jernbanestasjon eller dampskibsstoppested. Forsåvidt fabrikken er beliggende på samme sted som eksportlagets mottagelsesstasjon, plikter fabrikken å avhente smøret direkte fra mottagerstasjonen.

For fjell- og gårdssmør betaler fabrikkene Oslo børs' toppnotering for fjell- og gårdssmør. Betalingen erlegges direkte til eksportlaget 10 dager efter fakturadato uten rabatt.

Fraktutgifter på emballasje som ønskes returnert bæres av vedkommende leverandør.

§ 7. Smør fra meierier og foreninger skal alltid leveres i ny emballasje. Leveres smøret i 24 kg standardkasser istedenfor i bøkedunker, reduseres prisen med 2 øre pr. kg.

Fjell- og gårdssmør skal være pakket i ren, tett og tilstrekkelig solid emballasje. Papir som anvendes til emballering og som kommer i direkte berøring med smøret, skal være pergament og smøret skal være merket med produsentens navn og adresse. Forsåvidt smøret fra flere produsenter er sammenelteet, skal forsendelsen være merket med navn og adresse på den forretning som foretar sammenelteningen.

§ 8. Ethvert salg eller fordeling av smør eller fløte fra margarinfabrikk er forbudt. Smør og fløte må heller ikke anvendes for salg eller fordeling blandt fabrikkens eller

10 juli. importørens arbeidere eller funksjonærer. For overtredelse herav gjelder foruten de vanlige straffebestemmelser at innkjøpsprisen blir forhøiet til detaljpris.

§ 9. Norske meieriers eksportlag skal ved hver måneds utgang på særskilte herfor bestemte skjemaer innsende til Landbruksdepartementet opgave over de mengder av meierismør, fjell- og gårdssmør og fløte som i månedens løp er blitt levert de enkelte bedrifter for innblanding i margarin.

§ 10. Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff.

§ 11. Disse bestemmelser trer i kraft 1 august 1934. Fra samme tid opheves de hittil gjeldende forskrifter av 30 september 1931 med senere endringer.

10 juli. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet.

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 22 juni d. å. er konvensjon *) angående istandbringelse av internasjonal handelsstatistikk, Bruxelles 31 desember 1913, opsagt fra 1 juli d. å. således at den, overensstemmende med dens art. VIII, ophører å gjelde for Norge fra 1 juli 1935.

10 juli. **Skrivelse** **) fra Justisdepartementet om forandring i politivedtekten for Sokndal herred, Sør-Trøndelag fylke.

10 juli. **Skrivelse** **) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Torsken herred, Troms fylke.

11 juli. **Skriv** ***) frå Landbruksdepartementet.

Fiskereglane for Nåsvatnet og Vassgårdsvatnet i Eide herad, Møre fylke, fastsette ved Landbruksdepartementet sitt vedtak frå 5 juli 1929 som gjeldande frå 1 september 1929 til 1 september 1934, uppnyas og brigdas soleis at dei vert gjeldande til vidare.

11 juli. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig personbefordring uten rute med motorvogn, stasjonert i Rena bygningskommune i Åmot herred, Hedmark fylke.

11 juli. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om innskrenkende bestemmelser for kjøring med motorvogn over Porsgrunns bro.

---

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 8 for 1921 s. 495 flg.
**) Kunngj. 17 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.
***) Kunngj. 17 juli i Lovtid. 1ste deild nr. 28.

Brigde *) i fyresegner frå Arbeidsdepartementet av 20 desember 1926 §§ 62, 63 og 64, fastsette 12 juli 1934 etter lov um motorvogner av 20 februar 1926.

G. *Utferding av internasjonalt vognkort og førarkort.*

§ 62 skal lyda:

Kongelig Norsk Automobilklub, Norges Automobil-Forbund og Auto-Riksforbundet har til so lenge rett til å ferda ut internasjonale vognkort og førarkort for køyring med motorvogn i dei framande land som til kvar tid er tilslutta den internasjonale avtala um motorvognferdsla.

For at det skal gjelda, må vognkortet og førarkortet ha turvande påteikning frå norsk politimakt.

§ 63 skal lyda:

Internasjonalt vognkort kan ferdast ut når motorvogni stettar dei krav som den internasjonale avtala set og det vert framlagt gjeldande vognkort (for utanlandske vogner sjå nedanfor) og prov for at vegavgift m. v. er betalt.

Høyrer vogni heime i utlandet må ho fyrst få norsk nasjonalitetsmerke og norske kjennemerke. Slike kjennemerke med kjenningsboksta-

(Oversettelse).

Endringer i Arbeidsdepartementets forskrifter av 20 desember 1926 §§ 62, 63 og 64, fastsatt 12 juli 1934 i henhold til lov om motorvogner av 20 februar 1926. 12 juli.

G. *Utstedelse av internasjonalt vognkort og førerkort.*

§ 62 skal lyde:

Kongelig Norsk Automobilklub, Norges Automobil-Forbund og Auto-Riksforbundet har inntil videre rett til å utstede internasjonale vognkort og førerkort for kjørsel med motorvogn i de fremmede land som til enhver tid er tilsluttet den internasjonale overenskomst om ferdsel med motorvogn.

Vognkortet og førerkortet må for å være gyldig forsynes med behørig påtegning av norsk politimyndighet.

§ 63 skal lyde:

Internasjonalt vognkort kan utstedes når motorvognen tilfredsstiller de i den internasjonale overenskomst opstilte krav og det fremlegges gyldig vognkort (for utenlandske vogner se nedenfor) samt bevis for at veiavgifter m. v. er betalt.

Hører vognen hjemme i utlandet må den først få norsk nasjonalitetsmerke og norske kjennemerker. Sådanne kjennemerker med kjenningsbok-

*) Kunngj. 17 juli i Lovtid. 1ste deild nr. 28.

12 juli. vet Q kan gjevast av politiet i Oslo, Kristiansand S., Stavanger, Bergen og Trondheim. Vegdirektøren fastset dei nummerserier som kvart av desse politikammer skal bruka.

Um korleis kjennemerki skal vera og korleis dei skal setjast gjeld dei vanlege reglane i desse fyresegner.

Um ettersyn av vogni viser ein til § 27 litra b i motorvognlovi.

Dei som ferdar ut internasjonale vognkort for motorvogn som høyrer heime i utlandet må syta for at kjennemerke og nasjonalitetsmerke vert gjeve tilbake når den fastsette frest for vedkomande vognkort går ut.

Internasjonalt førarkort kan ferdast ut når føraren har gjeldande førarkort etter § 15 i motorvognlovi, jfr. § 37 flj. i desse fyresegnene.

Likeeins kan internasjonalt førarkort ferdast ut til personar som etter § 27 f i motorvognlovi, jfr. § 15, kan få løyve til å føra motorvogn, som høyrer heime i utlandet. Dersom førarkort ikkje krevst i det land der vedkomande høyrer heime, må det istaden verta lagt fram turvande vitnemål som provar at søkjaren er over 18 år og har rett til å føra motorvogn i heimlandet. Er det tvil um søkjaren har fullnøgjande køyretame, kan han krevjast prøvd av den bilsakkunnige.

stavet Q kan tildeles av politiet i Oslo, Kristiansand S., Stavanger, Bergen og Trondheim. Veidirektøren bestemmer hvilke nummerserier hvert av disse politikamre skal bruke.

Med hensyn til utførelse og anbringelse av kjennemerkene gjelder de almindelige regler i nærværende forskrifter.

Angående undersøkelse av vognen henvises til motorvognlovens § 27 b.

De som utsteder internasjonalt vognkort for motorvogn hjemmehørende i utlandet må sørge for at kjennemerker og nasjonalitetsmerke leveres tilbake snarest efter utløpet av gyldighetsfristen for vognkortet.

Internasjonalt førerkort kan utstedes når føreren har gyldig førerkort overensstemmende med motorvognlovens § 15, jfr. § 37 flg. i nærværende forskrifter.

Likeledes kan internasjonalt førerkort utstedes til personer som efter motorvognlovens § 27 f, jfr. § 15, kan få tillatelse til å føre motorvogn hjemmehørende i utlandet. Hvis førerkort ikke kreves i vedkommendes hjemland, må det isteden fremlegges tilfredsstillende bevidnelse for at ansøkeren er over 18 år og har rett til å føre motorvogn i hjemlandet. Er det tvil om ansøkeren har fornøden kjøreferdighet, kan prøve forlanges avlagt for den bilsakkyndige.

§ 64 skal lyda:

Til dekkjing av kostnadene med å ferda ut internasjonalt vognkort og førarkort kan det reknast ei godtgjerdsle stor kr. 5,00 for kvart kort for norske og kr. 10,00 for andre motorvogner og førarar.

Nasjonalitetsmerke og eventuelt kjennemerke skal i tilfelle betalast av vogneigaren.

Desse brigde tek til å gjelda straks.

§ 64 skal lyde: 12 juli.

Til dekning av omkostningene ved utstedelse av internasjonalt vognkort og førerkort kan beregnes en godtgjørelse stor kr. 5,00 for hvert kort for norske og kr. 10,00 for andre motorvogner og førere.

Nasjonalitetsmerke og eventuelle kjennemerker bekostes av vognens eier.

Disse endringer trer i kraft straks.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. 12 juli.

Ifølge meddelelse fra det franske utenriksministerium har den britiske regjering, med virkning fra 14 juni 1935, gjort den internasjonale overenskomst *) om ferdsel med motorvogn, Paris 24 april 1926, gjeldende for områdene Basutoland (kjenningsbokstaver B.L.) og protektoratene Bechuanaland (B.P.) og Swaziland (S.D.).

Skrivelse **) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Nord-Varanger herred, Finnmark fylke. 12 juli.

Kongelig kunngjøring **) om tollforandringer. 13 juli.

Stortinget har 11 juni 1934 fattet følgende beslutning:

«Nedennevnte tollforandringer settes i kraft fra den tid Kongen bestemmer:

Bukseseler samt deler derav, forsåvidt de ikke går inn under en høiere sats, og glidelåser:

a. med utstyr eller vevning av silke, som silkevarer.
b. andre slags 1 kg. 1,75.

Grønnsaker:

1. friske, med nærmeste innpakning:
   d. løk, ikke særskilt nevnt, 1 kg. kr. 0,05,
   f. andre, hvorunder purre, 1 kg. kr. 0,20.

Instrumenter:

II. andre instrumenter:
a. tekniske måle- og kontrollapparater, såsom trykkmålere (manometre), hastighetsmålere (tachometre), indikatorer, vannmålere, gassmålere, elektrisitetsmålere, voltmetre,

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1930 s. 89 flg.
**) Kunngj. 17 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

13 juli.

ampèremetre, wattmetre, galvanometre, isolasjonsmålere, termometre, barometre, kompasser og nautiske instrumenter samt deler dertil:

1. manometre og vakuummetre av v. 15 pct.
2. andre av v. 10 pct.

Jord og ler samt arbeider derav:

A. Jord og ler, som ikke annensteds i tariffen er opført, derunder smergel (korn) samt brent ler (chamotte):
   1. skjellsand, 100 kg. kr. 0,50.
   2. ellers, fritt.

B. Arbeider av jord og ler (av cement, se under sten):
   4. fliser:
      a. 30 mm. tykke og derover:
         1. uglasserte, 100 kg. kr. 0,60.
         2. glasserte, 100 kg. kr. 2,00.
      b. andre:
         1. uglasserte, 1 kg. kr. 0,01.
         2. glasserte, 1 kg. kr. 0,05.

Den nuværende tarabestemmelse utgår.

Klær og av vevde varer forarbeidede artikler, som ikke annensteds i tariffen er opført:

— —

II. andre samt sydde deler dertil, om de enn ikke er fullferdige til bruk:

— —

C. ellers, som yttertøiets hovedstoff med følgende tillegg:
   a. når dette består av bomull, lin og lignende stoffer, med et tillegg av pr. kg. kr. 1,20.
   b. når det består av ull med et tillegg av pr. kg. kr. 3,00.
   c. når det består av silke med et tillegg av pr. kg. kr. 6,50.

D. Er stoffet forsynt med broderi (også maskinbroderi) eller utstyrt med applikasjon, blonder, broderte lengder eller kniplinger eller pynt av possement, perler, silkesløifer, silketøi, skinnbesetning og desslike, eller dersom nogen del av ytterstoffet (hertil ikke henregnet almindelige kraver, sedvanlig knappeutstyr, knapphull samt almindelig kantning med bånd eller snorer) er ansatt til høiere toll enn hovedstoffet, eller dersom klædningsstykkene er forsynt med fôr av silke (hertil dog ikke henregnet innvendig linning og belegg), blir tillegget å beregne:
   a. når hovedstoffet består av bomull, lin og lignende stoffer, med et tillegg av pr. kg. kr. 2,50.
   b. når hovedstoffet består av ull med et tillegg av pr. kg. kr. 6,00.

c. når hovedstoffet består av silke med et tillegg av pr. kg. kr. 13,00. 13 juli.

For klædningsstykker utstyrt med skinnbesetning og desslike av de under henholdsvis «Skinn C. 1.», «Skinn C. 2.» og «Skinn C. 3.» nevnte slags blir de anførte tillegg å forhøie med henholdsvis kr. 12,00, kr. 6,00 og kr. 1,00 pr. kg.

Er klædningsstykkene forferdiget av et tøi, der svarer forskjellig toll efter vekten av en halv meter i kvadrat og denne vekt ikke kan undersøkes med tilstrekkelig nøiaktighet, ansees artiklene forferdiget av det tøi, der svarer høiest toll. Forhøielsen blir ikke å beregne, når der ikke er annen søm enn fall eller kantning.

Metaller:

II. i arbeide:

C. av jern:

23. fingerbøl og syringer (også forede med annet metall enn jern), fluesmekkere, fyrstål, spenner, dørvridere, ildskuffer, ildtenger, pokere, hengsler, havesakser; speseri-, gryn-, kaffekverner (også med trekasse) og kjøttkverner til husholdningsbruk, skuffe- og kistehåndtak, knapper til skuffer og desslike, ruller til møbler, rullekniver, skåter, sakser (helt upolerte), strykejern, vindus- og dørbeslag, emner til nøkler med eller uten skafter samt deler av disse gjenstander, forsåvidt de ikke er nevnt annensteds, 1 kg. kr. 0,25.

Papir og papp samt arbeider derav:

3. papp, ufarvet eller farvet i massen, pakk-, kardus- og makulaturpapir samt kulørt papir til tapeter:

a. isolasjons- og panelingsplater, også av sammenklebet papp, 1 kg. kr. 0,04.

b. ellers, 1 kg. kr. 0,03.

Skinn og huder:

— —

C. med hår- eller fjærbedekning for buntmakerarbeide:

— —

3. andre slags:

— —

b. beredte, løse, 1 kg. kr. 4,00.

c. beredte, sammensydde, 1 kg. kr. 7,00.

d. beredte i arbeide, buntmakerarbeide, 1 kg. kr. 15,00.

— —»

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse fra og med 14 juli 1934.

13 juli. **Kongelig resolusjon.** Det civile og geistlige inndelingsnavn Å i Sør-Trøndelag fylke endres til Åfjord.

13 juli. **Kongelig resolusjon** *) om forandring av lukningsvedtekten for utsalgssteder i Fet herred, Akershus fylke.

13 juli. **Kongelig resolusjon.**

1. Poststyret får fullmakt til å avslutte overenskomst med poststyret i De forente stater om utveksling av pakker i det vesentligste overensstemmende med et fremlagt utkast.
2. Poststyret får fullmakt til å fastsette tidspunktet for overenskomstens ikrafttreden.
3. Poststyret får fullmakt til senere å treffe avtale om mindre endringer i overenskomsten som ikke berører grunnlaget for overenskomsten eller forutsetningene for dens inngåelse.
4. Handelsdepartementet får fullmakt til å fastsette den vektporto og de avgifter som skal kreves op efter den nye overenskomst.

13 juli. **Kongelig resolusjon** *).

I medhold av lov om fangst av bardehval av 21 juni 1929 med tilleggslover av 30 juni 1932 og 26 juni 1934 bestemmes:

I

Fangst av bardehval sønnenfor 50° sydlig bredde må kun foregå i tidsrummet 1 desember—31 mars, begge dager medregnet.

II

Reglement for fangst av bardehval, fastsatt ved kongelig resolusjon av 19 juli 1930, skal herefter lyde således forsåvidt angår §§ 1 og 2:

§ 1. Med undtagelse av tarmer, innvoller, barder og sveiver skal enhver hval som fanges, i sin helhet utnyttes på forsvarlig måte. Dog kan man i tidsrummet fra fangstens begynnelse og frem til 1 januar undlate å utnytte ryggkjøttet, regnet fra hodet og bakover mot halen, i høide med endetarmens ytre åpning (anus).

§ 2. Den for driften ansvarlige (bestyreren) plikter å påse at der ikke fanges flere hval enn kokeriet efter sin kapasitet kan oparbeide på forsvarlig måte innen 36 timer, regnet fra dyret er skutt. Bestyreren plikter derfor å påse at hvalbåtene om nødvendig midlertidig helt eller delvis innstiller sin fangst,

*) Kunngj. 17 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

likesom han skal holde sig underrettet om hvilket antall hval fangsbåtene til enhver tid har fanget og anlagt. 13 juli.

III

Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon *). 13 juli.

I medhold av lov av 17 juni 1932 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v. bestemmes:

1. Fremstilling, salg, utførsel fra og innførsel til Norge av produkter som bærer betegnelsen «R o q u e f o r t» er forbudt når varen ikke er fremstillet av sauemelk og ikke stammer fra den franske produksjonssone.
2. Bestemmelsen trer i kraft fra og med 9 september 1934.

Kongeleg resolusjon **). 13 juli.

I samhøve med §§ 3 og 4 i lov frå 29 juni 1934 um brigde i millombils lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror vert ferda ut f y r e s e g n e r u m a v g i f t p å s a u e s l a k t i samsvar med eit framlagt utkast solydande:

Av alt saueslakt som passerar kommunal eller annan offentleg kjøtkontroll skal det betalast avgift til fremjing av umsetnaden av sauekjøt i samhøve med lov nr. 16 av 29 juni 1934.

Det skal ikkje betalast avgift for slakt som vert heilt ut vraka eller som vert ført inn frå utlandet.

Avgifta vert sett til kr. 0,25 for kvart heilt slakt eller del av eit slakt som passerar ovannemnde kontrollstader i tida frå og med 20 juli 1934 til og med 19 juli 1935.

Ei slik avgift skal i same tidbolken ogso betalast av alle som leverar sauekjøt til nedsalting eller som driv nedsalting av sauekjøt.

Sauekjøt som vert salta til eige bruk er fri for avgift.

Det er sett straff for brot på desse fyresegnene.

Kongeleg resolusjon **) um dispensasjon frå fyresegnene um årsfredingi, for det som vedkjem fiske etter laks og sjøaure med stong i O s e l v i, Os herad, Hordaland fylke. 13 juli.

Kongelig resolusjon. 13 juli.

I. De i medhold av lov nr. 3 av 30 juni 1932 om L å n e k a s s e n f o r j o r d b r u k e r e § 3, 2net ledd, jfr. § 15, og lov nr. 4 av s. d. om L å n e k a s s e n f o r f i s k e r e § 15, ved kongelig resolusjon av 26 august 1932 fastsatte lånebetingelser forandres således at renten

*) Kunngj. 17 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.
**) Kunngj. 17 juli i Lovtid 1ste deild nr. 28.

13 juli. nedsettes til 3 — tre — prosent årlig for de terminer som forfaller 29 juni 1934 eller senere.

II. De i medhold av lov nr. 7 av 6 juli 1933 om Lånekassen for jordbrukere § 3, 2net ledd, ved kongelig resolusjon av 11 august 1933 fastsatte lånebetingelser forandres således at renten for lån (så vel i henhold til lovens § 10 som § 11) nedsettes til 3 — tre — prosent årlig for de terminer som forfaller 29 juni 1934 eller senere.

III. Nedsettelsen skjer under forbehold av Stortingets samtykke. Når der er hengått 5 år fra lånets utbetaling, forbeholdes adgang til å regulere renten efter slik som rente- og prisforholdene måtte ha utviklet sig.

13 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om opkrevning av omsetningsavgift på saueslakt.

I medhold av §§ 3, 4, 8 og 12 i lov av 29 juni 1934 um brigde i millombils lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror av 6 juni 1930 og 21 juni 1931 og kongelig resolusjon av 13 juli 1934 er det bestemt:

1. *Opkrevning av avgiften ved kjøttkontrollstasjonene.*

Avgiften kreves op hos vedkommende kjøttkontrollstasjon og vedkommende kontrollør eller bestyrer er ansvarlig for avgiften. Kontrolløren eller bestyreren skal hver måned levere til Omsetningsrådet en nøiaktig opgave over det antall saueslakt som er kontrollert i måneden. Det opkrevde avgiftsbeløp skal innbetales og opgave leveres snarest mulig efter utgangen av måneden og senest innen den 15. i efterfølgende måned til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer.

2. *Opkrevning av avgiften ved nedsaltning.*

For det slakt som går til nedsaltning og hvorav avgift ikke allerede er betalt ved en kjøttkontrollstasjon, skal avgiften kreves op ved nedsaltningen. Vedkommende bedrift, innehaver eller bestyrer er ansvarlig for avgiften.

Salteren er forpliktet til å levere til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer, en nøiaktig opgave over det antall slakt som er saltet ned i løpet av måneden.

Disse opgaver samt avgiftsbeløpet for hver måned må være innlevert til Omsetningsrådet innen den 15. i efterfølgende måned.

Avgiftsbeløpet skal legges i særskilt kasse. Når dette er gjort, går eiendomsretten over til den organisasjon som skal ha pengene. Omsetningsrådet kan forlange at måneds-

*) Kunngj. 17 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

opgaven spesifiseres med opgave over leverandører og antall slakt fra disse. 13 juli.

Har salteren undlatt å foreta opkrevning, og erholdes ikke avgiften hos ham, kan avgiften kreves op hos den som har levert sauekjøttet til nedsaltning.

Omsetningsrådet kan forlange at vedkommende produsenter som leverer sauekjøtt til saltning, avgir månedsopgaver over disse leveranser.

Sauekjøtt som saltes til eget forbruk er fritatt for avgift.

Avgiftsbeløpet kan Omsetningsrådet i de under 1 og 2 nevnte opkrevningsmåter drive inn ved utpantning.

Omsetningsrådet utferdiger de skjemaer og billetter som trenges ved innkrevning og innbetaling av avgiften, og gir nærmere forskrifter for opgavenes innlevering og innhold.

Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om regulering av sydøstre del av Berg prestegård i Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringsplanen. 13 juli.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Christiania Opfostringshus's stipendiefond» til videre utdannelse for elever fra opfostringshuset. 14 juli.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. 14 juli.

Ifølge meddelelse fra den franske legasjon har Den irske fristat 8 juni 1934 deponert sitt tiltredelsesdokument vedrørende den internasjonale overenskomst **) om undertrykkelse av den hvite slavehandel, Paris 4 mai 1910.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. 14 juli.

Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Polen 15 juni 1934 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale overenskomst***) om undertrykkelse av falskmyntneri, Genève 20 april 1929, med protokoll.

Skrivelse †) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Lødingen herred, Nordland fylke. 14 juli.

Skrivelse †) fra Justisdepartementet om forandring i politivedtekten for Hof herred, Vestfold fylke. 16 juli.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Fet herred, Akershus fylke. 16 juli.

*) Kunngj. 17 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1923 s. 1 flg.
***) Inntatt i «Overenskomster» nr. 2 for 1932 s. 61 flg.
†) Kunngj. 23 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29.

16 juli. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om regulering av Underhaugsveien i Drammen og om bygningsvedtekter i tilknytning til denne regulering.

17 juli. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet.

Ifølge meddelelse fra det franske utenriksministerium er den internasjonale overenskomst **) om ferdsel med motorvogn, Paris 24 april 1926, med virkning fra 1 mai 1934, tiltrådt av Albania, hvis kjenningsbokstaver blir A.L.

17 juli. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til medisinaldirektøren.

Tjenestemerker kan ifølge det ved kongelig resolusjon av 16 juni 1933 fastsatte frankeringsreglement § 3 bare brukes til statens post. Som sådan anses ikke postsendinger fra apotekere, læger og dyrlæger til Reseptkontrollen, således rekvisisjon av reseptblanketter, tilbakesending av resepttalonger, innsending av påbudte kontrollopgaver og rekvisisjon av skjemaer til sådanne. Det samme gjelder lægers og dyrlægers sending til apotek av resepter som er underkastet kontroll efter reseptloven, og apotekernes videresending av disse til Reseptkontrollen.

Hvad særlig angår apotekere, kan disse overhodet hverken rekvirere eller bruke tjenestemerker.

17 juli. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om regulering av Aker kommunes eiendom gnr. 73 bnr. 135 m. fl. i Aker herred, Akershus fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringsplanen.

17 juli. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om endringer i bestemmelsene for erhvervsmessig personbefordring med motorvogn stasjonert innen Sauda herred, Rogaland fylke.

17 juli. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om endringer i bestemmelsene for motorvognkjøring i Bergen.

19 juli. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Hjelme herred i Hordaland fylke har forlangt nynorsk brukt i offentlig korrespondanse m. v.

19 juli. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmannen i Hedmark.

I henhold til § 9 i jordmorloven av 19 desember 1898 (jfr. lov av 22 juni 1917, lov nr. 5 av 4 juli 1927 og lov nr. 4 av 15 juni 1934) godkjenner departementet herved den av Hamar formannskap i møte 25 juni sistleden vedtatte ordning med hensyn til fødselshjelp i byen, hvorefter denne

*) Kunngj. 23 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1930 s. 89 flg.

blir å utføre av privatpraktiserende jordmødre med vanlig honorar av byen for hjelp hos dem som ikke selv kan betale. 19 juli.

Så lenge denne ordning gjelder, blir offentlig jordmor ikke å ansette i Hamar.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Borglaugen (Lilands- og Rystadvatnet) i Borge herred, Nordland fylke. 19 juli.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om endringer i bestemmelsene for erhvervsmessig personbefordring med motorvogn uten rute innen Odda herred, Hordaland fylke. 19 juli.

Skrivelse fra Poststyret. 19 juli.

I forbindelse med tidligere ekspedisjoner, senest skrivelse herfra av 5 april d. å., meddeles at ifølge mottatt underretning fra Utenriksdepartementet, har Domingo-Republikken ratifisert den internasjonale postavtale **) om utveksling av postpakker som blev sluttet i London 28 juni 1929.

Skrivelse fra Socialdepartementet til fylkesmannen i Hedmark. 20 juli.

I henhold til § 9 i jordmorloven av 19 desember 1898 godkjenner departementet herved den av Kongsvinger bystyre i møte 30 juli 1929 vedtatte ordning med hensyn til fødselshjelp i byen, hvorefter denne inntil videre blir å utføre av privatpraktiserende jordmødre med honorar av byen efter trygdekassens satser for hjelp hos dem som ikke selv kan betale.

Så lenge denne ordning gjelder, blir offentlig jordmor ikke å ansette i Kongsvinger.

Skrivelse ***) fra Arbeidsdepartementet om vedtekter med bestemmelser om byggehøide for bebyggelsen langs Søndre gate samt langs Akerselvens østside mellem Søndre gate og Grüners gate i Oslo. 21 juli.

Skrivelse ***) fra Socialdepartementet om at den som i Ibestad herred, Troms fylke, gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, fra 1 september 1934 skal ha bevilling. 25 juli.

Skrivelse †) fra Handelsdepartementet om vedtekter for salg fra offentlig sted og fra portrum i Aker herred, Akershus fylke. 26 juli.

*) Kunngj. 23 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 6 for 1930 s. 117 flg.
***) Kunngj. 31 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 30.
†) Kunngj. 6 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 31.

26 juli. **Skrivelse** *) fra Handelsdepartementet om torvvedtekter for Drøbak.

26 juli. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter for eiendommen Bakaunet og samtlige parseller av denne eiendom i Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke.

27 juli. **Kongelig resolusjon.** Med hjemmel i § 12 punkt 2 i lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931 bestemmes — under forbehold av Stortingets samtykke — at de ved kongelig resolusjon av 14 august 1931 fastsatte premiesatser, nemlig 10 ‰ av de trygdedes arbeidsfortjeneste og kr. 0,20 pr. brutto registertonn, hvilke satser er godkjent av Stortinget 13 februar 1932, settes ned med 20 % fra og med 1 januar 1935.

27 juli. **Kongeleg resolusjon** **) um helse- og tuberkulosefyresegner for Hosanger herad, Hordaland fylke.

27 juli. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Wilhelmina Svendsens legat til understøttelse av ældre strævsomme damer i Aalesund».

27 juli. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til en apoteker.

Spørsmålet var hvorledes et apotek — som har vanskeligheter med å få betaling av en kommune under administrasjon for lægemidler til forsorgsvesenet — bør forholde sig med hensyn til videre levering for kommunens regning uten sikkerhet for betaling. I den anledning uttalte departementet, at utenom de tilfelle hvor en apoteker efter apoteklovens § 22 plikter å levere lægemidler, selv om betaling ikke følger eller sikkerhet stilles, må det i siste instans bli et kalls- og forretningsmessig spørsmål, som en apoteker selv må avgjøre, hvorvidt han vil levere varer på kreditt.

27 juli. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om fredning av ærfugl det hele år i Troms fylke. Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1939.

27 juli. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om bebyggelsesplan for nr. 47 Frognerveien i Oslo og om bygningsvedtekter i tilknytning til denne plan.

28 juli. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Grosserer J. L. Nerliens Legat» til Nordstrands tuberkulosehjem, oprettet ved testament av 15 februar 1930.

*) Kunngj. 6 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 31.
**) Kunngj. 31 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 30.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fredning av elg det hele år i Troms fylke. Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1939. 28 juli.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Jordmor Thrine Hanssens legat til trengende i Sylling sogn, Lier herred», oprettet ved testament av 9 mars 1918. 30 juli.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om endringer i og tilføielser til de av departementet under 3 juli 1934 fastsatte innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig skyssing til og fra Hallingdal, Valdres og Lærdal. 30 juli.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fredning av rev det hele år i Vikna herred, Nord-Trøndelag fylke. Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1938. 1 aug.

Skriv *) frå Arbeidsdepartementet um fyresegner for fortenestkøyring med motorvogn utan rute i Kvam herad, Hordaland fylke. 1 aug.

Skriv***) frå Landbruksdepartementet um at fiskerireglane for Surnadal herad, Møre fylke, fastsette ved Landbruksdepartementet sitt vedtak frå 30 september 1929 som gjeldande i 5 år frå 24 oktober 1929 å rekna, vert uppnya for 5 år frå 24 oktober 1934 å rekna, men med det brigde at årsfredingi i punkt 1 skal vera frå og med 15 september til og med 31 mai. 2 aug.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fredning av elg det hele år i Finnmark fylke. Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1938. 3 aug.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. 4 aug.

Ifølge meddelelse fra den britiske legasjon har Polen tiltrådt den internasjonale overenskomst †) om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, London 31 mai 1929, med virkning fra 4 september 1934.

Skrivelse††) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Hol herred, Buskerud fylke. 6 aug.

---

*) Kunngj. 6 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 31.
**) Kunngj. 31 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 30.
***) Kunngj. 13 august i Lovtid. 1ste deild nr. 32.
†) Inntatt i «Overenskomster» nr. 7 for 1932 s. 419 flg.
††) Kunngj. 13 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 32.

6 aug. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for samtlige vann med ifallende elver og bekker så langt som ørret fra vannene går op i Ballangen herred, Nordland fylke.

8 aug. **Skriv****) frå Socialdepartementet um ny vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Avaldsnes herad, Rogaland fylke.

9 aug. **Skrivelse** ***) fra Landbruksdepartementet om at enhver eier eller besidder av hund i Hof herred, Vestfold fylke, skal holde hunden i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Denne bestemmelse gjelder dog ikke hund som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besidder.

10 aug. **Kongelig resolusjon.** Politimestrene og politifullmektigene innen Vestfold fylke bemyndiges inntil videre til uten hinder av embedsdistriktenes grenser efter anmodning fra vedkommende politimester å bistå hinannen med utførelsen av embedsforretningene forsåvidt angår bilkontrollen.

10 aug. **Kongelig resolusjon** *).

I henhold til lov om foreningsregister av 1 juni 1934 bestemmes:

I. Foreningsregistret skal inntil videre føres av Justisdepartementet.

II. For registrering av anmeldelser til foreningsregistret, meddelelse av attester og utskrift fra registret fastsettes følgende gebyrer:
   a. For førstegangs anmeldelse kr. 10,00.
   b. For senere anmeldelse kr. 5,00.
   c. For attest kr. 5,00.
   d. For utskrifter kr. 1,60 pr. ark.

   Gebyrene avgjøres ved anvendelse av tilsvarende stempelpapir eller stempelmerker.

   Det offentlige fritas for å erlegge gebyrer.

III. Det overdras til Justisdepartementet å fastsette de nærmere regler efter lovens §§ 3, 4, 5 og 7 om hvorledes registret skal føres, om anmeldelsen og om de bilag og legitimasjoner som skal følge den, om anmeldelse av forandring i noe forhold hvorom det er gjort tilførsel i

---

*) Kunngj. 13 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 32.
**) Kunngj. 13 august i Lovtid. 1ste deild nr. 32.
***) Kunngj. 18 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 33.

registret og om begjæring om at forening må bli slettet av registret. 10 aug.

IV. Loven trer i kraft fra 1 september 1934.

Kongelig resolusjon *) om fastsettelse av almindelig avstemningsdag for brennevinsavstemninger i 1934. 10 aug.

Kongelig resolusjon. I medhold av § 20 i lov om Den norske stats fiskeribank av 6 juli 1933 nedsettes utlånsrenten i henhold til lovens §§ 16, 17, 18 og 29 med ½ procent, således at nedsettelsen gjøres gjeldende fra 6 juli 1933 og inntil videre, dog ikke utover 6 juli 1938. 10 aug.

Kongelig resolusjon *). 10 aug.

1. I medhold av lov nr. 10 av 22 juni 1934 om kontroll med sild, gis herved påbud om innførelse av kontroll med saltet fetsild, om oprettelse av kontrolldistrikter og om kontrollavgift m. v. overensstemmende med et fremlagt utkast.
2. Denne resolusjon trer i kraft 1 september 1934.

Fra samme tidspunkt opheves i medhold av ovennevnte lovs § 17 lov av 4 mai 1901 om vrakning av sild, forsåvidt angår saltet fetsild og enhver annen bestemmelse som er i strid med nærværende resolusjon.

Påbudet lyder således:

1. All saltet fetsild som utføres her fra riket, skal, før utførselen finner sted, være kontrollert og godkjent (og emballasjen merket) efter forskrifter utferdiget av Handelsdepartementet.
2. For saltet fetsild bestemt til omsetning innenlands skal der være adgang til frivillig kontroll og merkning i den utstrekning Handelsdepartementet fastsetter.
3. For gjennemførelsen av foran omhandlede kontroll oprettes følgende kontrolldistrikter:

Oslo kontrolldistrikt, som omfatter Oslo by og kysten fra Kristiansand (denne by ikke medtatt) og østover til den svenske grense.

Stavanger kontrolldistrikt, som omfatter Stavanger by og Rogaland fylke (undtagen Torvastad, Haugesund, Skåre, Skjold, resten av Karmøya, Tysvær og Bokn) samt kyststrekningen østover til og med Kristiansand.

Karmøy kontrolldistrikt, som omfatter Karmøy med Kopervik og Skudeneshavn (undtagen Torvastad herred) samt Tysvær og Bokn.

Haugesunds kontrolldistrikt, som omfatter Haugesund by, Torvastad, Skåre og Skjold herreder av Roga-

*) Kunngj. 13 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 32.

10 aug. land fylke, samt det tidligere Søndhordlands fogderi av Hordaland fylke.

Bergens kontrolldistrikt, som omfatter Bergen by og Hordaland fylke undtagen det tidligere Søndhordlands fogderi.

Florø kontrolldistrikt, som omfatter Sogn og Fjordane fylke.

Ålesunds kontrolldistrikt, som omfatter Sunnmøre.

Kristiansunds kontrolldistrikt, som omfatter Nordmøre og Romsdal.

Trondheims kontrolldistrikt, som omfatter Sør- og Nord-Trøndelag fylker.

Nord-Norges kontrolldistrikt, som omfatter Nordland, Troms og Finnmark fylker.

4. Ved utførsel av saltet fetsild skal betales til statskassen en avgift av:

25 øre pr. heltønne eller 2 halvtønner.
30 » » 4 kvarttønner.
40 » » 8 åttendedels-tønner.
40 » » 10 10-liters spann.

For en enkelt (eller overskytende) halvtønne 15 øre
—»— —»— kvarttønne 10 »
—»— —»— åttendedels-tønne 6 »
for et enkelt —»— 10-liters spann 5 »
» mindre emballasje pr. stykke 3 »

De ovenfor nevnte avgifter opkreves av tollvesenet.

For frivillig kontroll efter lovens § 5, og for fornyet kontroll efter § 8, blir inntil videre å betale sådan avgift som Handelsdepartementet bestemmer. Denne avgift betales forskuddsvis til den som forestår kontrollen.

10 aug. **Skrivelse** *) fra Handelsdepartementet, hvorved utferdiges følgende instruks:

Instruks
(forskrifter)
for kontroll med saltet fetsild.

(Fastsatt av Handelsdepartementet 10 august 1934 i medhold av lov nr. 10 av 22 juni 1934 om kontroll med sild, lov nr. 10 av 24 juni 1932 om tønner for saltet sild m. v. og kongelig resolusjon av 10 august 1934.)

Kontroll med tilvirkning og eksportpakning.

§ 1. Kontrollørene (eller hjelpekontrollører) i de distrikter hvor fiske og saltning av fetsild foregår, skal efter nærmere instruksjoner fra fiskeridirektøren følge fiskets gang og føre

*) Kunngj. 13 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 32.

kontroll med tilvirkning av fetsilden. Det skal påses at de 10 aug.
tønner som benyttes til saltningen, er overensstemmende med tønnelovens regler. Silden må ikke utsettes for solvarme eller vindens påvirkning. Det innskjerpes at saltningen må skje på en sådan måte at silden kan fylle de krav som nærværende instruks fastsetter for den ferdige vare, at notsilden er tilstrekkelig låsstått, at garnsilden, hvis den inneholder åte, er skotskganet, samt at tilvirkningen skjer fagmessig under anvendelsen av passende salt, og at der ved skarpsaltning anvendes lake av en styrke av minst 25°. Sorteringen må allerede under saltningen være jevn og reell og så vidt mulig nøiaktig.

§ 2. Den reisende kontrollør skal inspisere saltefartøier og pakkhuser, hvor saltning foregår. Hver inspeksjon skal innføres i kontrollørens dagbok med angivelse av datum, navnet på den for hvis regning tilvirkningen skjer, hvem der forestår tilvirkningen, stedets (fartøiets) navn, spesifikasjon over partiets størrelse ved inspeksjonen, samt sildens kvalitet (sommer-, ister- eller vintersild). Finner kontrolløren feil ved tilvirkningen, skal dette anmerkes i dagboken. Gjenpart av dagboken skal innsendes efter fiskeridirektørens opgave.

§ 3. Den reisende kontrollørs bedømmelse av kvaliteten er kun veiledende for den kontrollør som utfører eksportkontrollen.

§ 4. Det påligger kontrollørene, hver innen sitt distrikt, i størst mulig utstrekning å inspisere de pakkhuser hvor der foregår eksportpakning av fetsild, for derved å skaffe sig best mulig kjennskap til de forskjellige partiers kvalitet og behandlingsmåten, og når tiden tillater det, helt å kontrollere pakningen av partier, beregnet for eksport.

Eksportkontroll med den ferdig eksportpakkede vare. Begjæring om kontroll m. v.

§ 5. Begjæring om kontroll rettes til distriktets kontrollør, forsåvidt ikke annet er bestemt for enkelte kontrolldistrikters vedkommende. Begjæringen må fremsettes i så vidt god tid, at kontrolløren kan anordne det fornødne til kontrollens utførelse.

Begjæring om kontroll skal skje skriftlig på anordnet skjema. Kontrollen skal ikke påbegynnes, før dette skjema er tilfredsstillende utfylt og undertegnet av rekvirenten.

§ 6. Den som begjærer kontroll utført, plikter å holde det tilstrekkelige antall habile arbeidsfolk til å utføre det arbeide som utkreves under kontrollen.

Kontrolløren har rett til å forlange fjernet de arbeidsfolk som ikke retter sig efter de pålegg han gir i forbindelse med kontrollarbeidet.

10 aug.

Kontrollens utførelse.

§ 7. Efterat forordnet rekvisisjon er mottatt, påligger det kontrolløren overensstemmende med de fastsatte regler snarest mulig å besørge kontrollen utført enten selv eller ved de beskikkede hjelpekontrollører.

Tvungen kontroll går foran annen kontroll.

Begjæring om kontroll utenfor kontrolldistriktet efterkommes på samme måte som annen frivillig kontroll.

Rekvisisjonene om kontroll efterkommes i den rekkefølge som de er innkommet i.

§ 8. Eksportkontroll skal så vidt mulig skje umiddelbart forut for skibning. Blir skibningen, efterat kontroll har funnet sted, av uforutsette grunner forsinket, må kontrolløren forsikre sig om at det kontrollerte partis kvalitet ved skibningen er uforandret — om nødvendig ved hel omkontrollering.

For sådan omkontrollering erlegges ingen godtgjørelse.

Hvorvidt ny kontroll skal foretas, må avgjøres efter kontrollørens skjønn i hvert tilfelle.

§ 9. Kontrolløren gir tollvesenet fornøden underretning om partier som kan utskibes.

§ 10. Kontrolløren skal, når dertil er anledning, føre innseende med at transport til og innlastning i skib av de kontrollerte partier foregår således at emballasjen eller varen ikke utsettes for skade. Iakttas ikke de forholdsregler han måtte påby til sikring herav, plikter han å gjøre anmerkning (forbehold) herom på kontrollerklæringen.

§ 11. Distriktets kontrollør avgjør i ethvert forefallende tilfelle med endelig virkning ethvert spørsmål om kontrollens gjennemførelse.

§ 12. Kontrolløren forsikrer sig alltid først om at det antall tønner som er begjært kontrollert, er til stede, og at partiet på tilfredsstillende måte fremstilles adskilt fra eventuelle andre partier.

§ 13. I forbindelse med rekvisisjonen og på det dertil anordnede skjema opfordres rekvirenten til å avgi forordnet erklæring om partiets tilstand. Foreligger denne erklæring i behørig orden, og kontrolløren har kontrollert partiet under pakningen, kan kontrollørens undersøkelse innskrenke sig til opslag av en mindre del av partiet, uttatt efter kontrollørens anvisning. Har sådan forhåndskontroll ikke funnet sted, må hele partiet slåes op og kontrolleres.

§ 14. Ved gjennemgåelse skal kontrolløren overbevise sig om at partiet så vel hvad kvalitet og sortering som nettovekt angår, tilsvarer de fordringer som stilles til opnåelse av vedkommende merke, og skal derfor efter forholdene gjennemgå et tilstrekkelig antall tønner delvis helt til bunnen, delvis til underste

halsbånd. Opslag finner sted fra opslagsende og underbunn efter kontrollørens anvisning. Kontrolløren bestemmer selv hvor langt han skal gå ved denne gjennemgåelse. 10 aug.

§ 15. Finner kontrolløren under undersøkelsen at en tønne ikke svarer til de opstillede krav, må gjennemgåelsen skjerpes, og hvis ikke feilen er helt uvesentlig og innskrenker sig til den ene tønne, skal kontrollarbeidet avbrytes og partiet forlanges gjennemgått av rekvirenten og fremstillet til fornyet kontroll efter at feilene er rettet. I særegne tilfelle og når kontrollørens tid tillater det, kan denne ompakning foregå straks under kontrollørens tilsyn. Der erlegges da avgift som for fornyet kontroll bestemt.

§ 16. Avgir ikke rekvirenten den forordnede erklæring om partiets tilstand, skal det hele parti gjennemgåes nøiaktig og minst 20 % av partiet helt til bunnen av tønnen. De øvrige tønner opslåes vekselvis fra opslags- og underende efter kontrollørens anvisning og gjennemgåes nedover til midten av tønnen eller til underste halsbånd efter kontrollørens skjønn.

§ 17. Kontroll av sortement skjer på følgende måte:

Fetsild av størrelse inntil 7 pr. kg kontrollveies pr. 4 kg, mindre sild kontrollveies pr. 2 kg.

All veining av fetsild skal skje på betryggende måte i «strokker», kurver eller kasser med spilebunn. Kontrolløren skal kontrollere vektens og loddenes riktighet, og at så vel vekt som lodder er lovlig justert. Ved kontrollveining skal der godtgjøres 1 — ett — kg overvekt for lake eller salt som kan medfølge varen.

For tilfelle av lagring av eksportpakket vare må partiets innehaver regne med varens vektsvinn og gi varen så meget overvekt, at den ved eksportkontrollen holder den forutsatte vekt.

Varens beskaffenhet.

§ 18. Den vare som kan erholde kontrollmerket, må opfylle følgende betingelser:

1. Emballasjen. 1/1, 1/2, 1/4 og 1/8 tønner må være i overensstemmelse med tønnelovens bestemmelser. Anvendes brukte tønner, må disse være lyse (blanke) og omhyggelig istandsatt og rengjort. Mørke tønner godtas ikke for fetsild, heller ikke tønner som ikke er helt luktfri.
2. Varen må være frisk og sund, velvirket og salttrukket, det vil si, saltet må være trengt inn til benet.
3. Flolegningen må være omhyggelig og fagmessig utført. Mellem hver flo må være gitt passende salt. For hver flo må der være lagt et passende antall hodesild. Flørne må være pent lagt.

10 aug.

4. Tønnen må ikke inneholde istykkerrevet, hodeløs, lakebrent eller på annen måte beskadiget vare. Silden skal være salttrukket til benet, ikke varmebrent. Notsild skal være låsstått (minst 3 dager) og åtefri, garnsild og posenotsild skal være åtefri eller fullganet (skotskganet). Buksvak og bukløs sild skal ikke godtas.
5. Sorteringen må være jevn.
6. Kvalitet og sortement må i øvrig tilfredsstille de fordringer som nedenfor opstilles for de respektive sildesorter.

§ 19. Under betegnelsen fetsild kommer kun sild hvis rogn og melke ikke er utviklet eller er lite utviklet, og som har ister eller tegn på ister, og som ikke er så småfallende, at der går over 17—20 stk. av den på 1 kg.

Den skarpsaltede fetsild inndeles i følgende 4 hovedsorter:

1. Forfangstfetsild er den mai—juni-fangede sild, for hvilken der vil bli gitt særskilte forskrifter.
2. Sommerfetsild er fetsild, fanget om sommeren før silden har fått holdbart ister og i det hele tatt før den er blitt holdbar vare. Silden skal være fet og velsmakende.
3. Høstfetsild er den fete, holdbare kvalitetsvare av virkelig norsk isterfetsild med tydelig fast ister. Til denne må der stilles meget strenge krav både med hensyn til kvalitet og behandling.
4. Vinterfetsild er en holdbar, men mindre fet sild. Sild som er langstrakt og med minimalt ister, skal overhodet ikke godtas.

Matjesbehandlet fetsild blir å stille i en særskilt klasse. Den er underkastet tvungen kontroll og merkeplikt som annen fetsild, og øvrige bestemmelser i medhold av loven, men kan kun få attest for at varen er sund og frisk ved besiktigelsen.

§ 20. Eksportpakket fetsild skal være ganet (eventuelt fullganet) i fersk tilstand og være fagmessig innlagt i 90, 100, 105 eller 110 kg.s pakning med norsk flo og forholdsvis 1/2, 1/4 og 1/8 tønner.

Sommerfetsild kan godtas i påpakket, ikke omlagt stand, forutsatt at sorteringen er jevn fra salteplassen. På attesten anføres at vekten er skjønnsmessig.

Fetsild av størrelse inntil 8 pr. kg kan variere med 50 sild pr. tønne. For øvrig kan varieres med 2 stk. pr. kg som følger: 8/9, 8/10, 9/11, 10/12, 11/13, 12/14, 13/15, 14/16, 17/20 stykker pr. kg.

Forskrifter om merkning.

§ 21. All fetsild som utføres her fra riket i tønner, skal av eksportøren være tydelig merket efter følgende regler:

På opslagsbunnen skal være anført med skablon eller stempel og med mørk, holdbar farve: 10 aug.

1. Eksportørens fulle navn, eller et varemerke som skal være godkjent av og innregistrert hos fiskeridirektøren.
2. «Norsk Fetsild» samt angivelse av stykketall pr. tønne eller kg og nettovektpakning.
3. Kvalitetsbetegnelse som følger:
   Notsild betegnes med «Not», garnsild med «Garn».
4. a. Sommerfetsilden merkes med «Kv. S.» (Sommerkvalitet). Påpakket sommerfetsild skal ikke merkes med vekt.
   b. Høstfetsilden merkes med «Ister».
   c. Vinterfetsilden merkes «Kv.V.» (Vinterkvalitet.)
   d. Matjesbehandlet sild merkes «Matjes». Ved matjesbehandlet sild kan stykketallet også for mindre sild enn 8 pr. kg merkes med stykkeinnhold pr. tønne.

§ 22. Efterat kontrolløren har overbevist sig om at partiet er merket på forskriftsmessig måte, og at partiet tilsvarer de påførte merker, skal han påføre kontrollmerket («vrakermerket») som følger:

For forfangst-, sommer- og vinterfetsild samt matjes skal der kun risses cirkler med kontrollørens bokstavmerke og datum på de tønner som er besiktiget.

Fiskeridirektøren utarbeider nærmere regler for denne merkning.

Høstfetsilden «Ister» skal påføres kontrollmerke på tønnens hals og opslagsbunn. Dette merke består av den norske løve, med kontrollørens bokstavmerke. Merket skal påsettes hver tønne.

Disse regler gjelder for tønner.

§ 23. Fiskeridirektøren utferdiger nærmere forskrifter for emballasje av blikk samt for kontroll og merkning av sild i sådan emballasje.

§ 24. Når kontrollen er fullført, utferdiger kontrolløren en attest herom på et dertil anordnet skjema.

§ 25. Efterat kontrolløren har påsatt kontrollmerket, må silden før skibningen ikke ompakkes eller behandles på nogen som helst måte uten med tillatelse av og i nærvær av kontrolløren. Kontrolløren har rett til å fjerne kontrollmerket, hvis rekvirenten ikke overholder forskriftene i denne instruks.

Frivillig kontroll.

§ 26. For eksportpakket fetsild bestemt til omsetning innenlands skal der være adgang til frivillig kontroll og merkning for holdbar høstfanget isterfetsild som opfyller kravene

10 aug. til merket «Ister». Denne kontroll foregår efter de samme regler som fastsatt for eksportvare.

Der er dessuten adgang til frivillig kontroll av fiskepakket høstfetsild i 1/1 og 1/2 tønner bestemt for omsetning og konsum innenlands. Denne kontroll foregår efter de samme regler med følgende endringer:

Minimumsvekten skal være 75 kg netto for 1/1 tønne og 38 kg for 1/2 tønne. Sorteringen skal være jevn, og gjennemsnittsstykketall pr. tønne eller kg skal ligge innenfor den ramme som er fastsatt for eksportpakket vare. Dog kan ved fiskepakket sild godkjennes en feilsortering av høist 10 %.

For fiskepakket sild påfører kontrolløren, efterat han har overbevist sig om at partiet er merket på forskriftsmessig måte og at partiet tilsvarer de påførte merker, kontrollmerket, som skal være kontrollørens bokstavmerke i triangel, på tønnens hals og opslagsbunn.

§ 27. Dessuten er der adgang til frivillig kontroll ved omsetning innenlands fra produsent til eksportør (grossist) og omsetning mellem eksportører (grossister) innbyrdes av fiskepakket fetsild av alle kvaliteter.

Kontrollen gjelder i dette tilfelle om varen er i overensstemmelse med sluttseddelens betingelser, altså om varen er kontraktmessig. Kontrolløren skal forlange sig forelagt sluttseddel. Der utstedes ingen formell attest, og tønnene skal ikke merkes, men vrakeren utfyller på anordnet skjema en erklæring om partiets tilstand og om dette stemmer med sluttseddelens ordlyd, i motsatt fall hvilke feil partiet har.

§ 28. For kontroll efter §§ 26 og 27 betales samme avgift til statskassen som fastsatt for eksportvare ved kongelig resolusjon av 10 august 1934. Avgiften betales forskuddsvis til den som forestår kontrollen.

Om brukte tønner.

§ 29. Til saltet fetsild som skal være gjenstand for omsetning — til utlandet eller innenlands — må ikke brukes ledige tønner som har vært kontrollert og merket, medmindre tønnene, efter å være istandsatt og rengjort med omhyggelig fjernelse av tidligere merker, er blitt godkjent av en offentlig kontrollør.

Slutningsbestemmelse.

§ 30. Kontrollørene har ikke anledning til å utstede attester eller avgi erklæringer angående fetsild av annet innhold enn i disse forskrifter fastsatt.

Kongelig resolusjon. 10 aug.

1. For adresseløse forsendelser i antall av minst 2000 og inntil 10 000 tilståes en rabatt på de almindelige portosatser av 25 %.
2. For massekorsbånd som innleveres i et antall av minst 10 000 tilståes sådan rabatt:

10 000— 25 000	25 %
25 000— 50 000	35 %
50 000—100 000	45 %
over 100 000	rabatt

efter Poststyrets bestemmelse for hvert enkelt tilfelle.

3. Disse satser trer i kraft fra den tid Poststyret bestemmer *).

Kongelig resolusjon. Det fastsettes regler og satser for godtgjørelse for baneformenn og banevoktere på visse strekninger i Trondheim distrikt for fravær fra kvarter overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag i foredrag av 10 august 1934. 10 aug.

Kongelig resolusjon. Der fastsettes regler for ansettelse og beordring av befal i kystartilleriet i samhøve med et fremlagt utkast. 10 aug.

Kongelig resolusjon. Der fastsettes regler for ansettelse av håndverkere og civile tjenestemenn ved kystfestningene overensstemmende med et fremlagt utkast. 10 aug.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene. 10 aug.

Ansettelse av dommerfullmektiger.

I rundskrivelse av 27 juni 1930 anmodet departementet om at den liste over ansøkerne til dommerfullmektigstilinger som skal sendes med til departementet, måtte bli ordnet efter eksamensanciennitet. Det forekommer imidlertid at de lister som kommer inn, ikke er ordnet på denne måte. Man skal derfor anmode dommerne om å påse at ansøkerne blir opført på listen efter eksamensanciennitet. Hvis dette ikke skjer, vil ansøkningene bli sendt tilbake forat liste kan opsettes i foreskrevet form.

I denne forbindelse henleder man opmerksomheten på at det ved kongelig resolusjon av 23 februar d. å. er bestemt: «Vernepliktige og fhv. vernepliktige befalingsmenn som har underkastet sig minst 10 måneders sammenhengende befalsutdannelse og som efter denne militære utdannelse underkaster sig eksamen ved civil utdannelsesanstalt, skal ved

*) De nye satser er trådt i kraft 1 oktober 1934.

10 aug. konkurranse om ansettelse i sådanne civile statslønte stillinger hvor eksamensanciennitet spiller inn ved besettelsen, gis ett års tillegg til sin eksamensanciennitet fra vedkommende civile utdannelsesanstalt.» I skrivelse av 7 juni d. å. har Forsvarsdepartementet gitt følgende nærmere anvisning på hvorledes bestemmelsen skal anvendes: «Den kongelige resolusjon av 23 februar d. å. om civil eksamensanciennitet for vernepliktig befal er foranlediget ved den nye befalsordning. Den gjelder ikke det tidligere vernepliktige befal som er utdannet enten ved Krigsskolens nederste avdeling eller ved de tidligere 3 (4) årlige befalsskoler (underofficerskoler). Det tidligere vernepliktige befal må med hensyn til civil eksamensanciennitet behandles efter den kongelige resolusjon av 30 november 1867 og denne resolusjon gjelder kun de ved Krigsskolens nederste avdeling utdannede vernepliktige offiserer, samt de studenter som under verdenskrigen blev utdannet til vernepliktig offiser i særskilte kurser. — Befalingsmenn som har gjennemgått Krigsskolens øverste avdeling og vært fastlønte offiserer kan ikke efter avskjed fra fastlønt og overføring til vernepliktig (ulønt) stilling nyte godt av bestemmelsene i den kongelige resolusjon av 23 februar d. å.» Man skal anmode dommerne om å være opmerksom på disse anciennitetsregler ved utarbeidelsen av de omhandlede lister.

Da det undertiden hender at den ansøker som ansettes blir forhindret fra å overta stillingen eller trekker sin ansøkning tilbake, skal man gjøre opmerksom på at dommeren alltid må nevne to ansøkere som han subsidiært vil ansette, jfr. rundskrivelse av 27 juni 1930.

Dommerne i herr fylkesmannens distrikt bes underrettet.

10 aug. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet.

Skatt av motorvogner og visse forestillinger og fremvisninger m. v.

Efter § 3 litra a i lov av 18 juli 1917 med tilleggslover, således som denne paragraf lyder efter lov av 8 juni d. å., skal skatt av motorvogner beregnes efter den pris på vedkommende vogntype som fastsettes ved Finansdepartementets foranstaltning.

Angående vogner som registreres efter 1 juli d. å. har departementet i henhold hertil bestemt følgende:

Prisen blir å fastsette av politiet ved vognens registrering. Vognens eier plikter å skaffe de oplysninger, som herunder anses nødvendige. At prisen ikke er endelig fastsatt er ikke til hinder for at vognen kan tillates tatt i bruk.

For fastsettelsen av prisen gjelder følgende regler:

A. *Vogner som er innført nye her i riket.* 10 aug.

1. For vogner som er representert ved forhandler her i riket ansettes prisen i overensstemmelse med den gjeldende faste listepris ved salg her i riket. De av forhandlerne opstilte prislister for nye vogner, godtatt til bruk ved fortollingen av innførte brukte vogner og som utgis ved departementets foranstaltning, blir i almindelighet å legge til grunn. Hvor sådan prisopgave ikke foreligger, må der innhentes oplysning om listeprisen.
2. For andre vogner blir å legge til grunn de ved registreringen gjeldende listepriser i produksjonslandet med tillegg av de for vedkommende kjøretøi i almindelighet gjeldende frakt- og andre forsendelsesomkostninger samt toll.

B. *Vogner som er innført brukt her i riket.*

a. Til grunn legges de gjeldende priser efter de ovenfor under A. fastsatte regler for tilsvarende nye vogner (av samme eller tilsvarende merke av ny modell i samme prisklasse).
b. I den således fremkomne pris blir der å gi nedsettelse for bruken efter følgende regler:

Vognen regnes i almindelighet tatt i bruk 1 juli det år hvorefter modellen har sitt navn. Er det på det rene at vognen er tatt i bruk ved et senere tidspunkt, ansettes den tid fra hvilken vognen regnes å ha vært i bruk ved registreringen, skjønsmessig forsåvidt det ikke på tilfredsstillende måte godtgjøres hvor lenge den har vært i bruk.

Nedsettelsen for bruken beregnes med 10 av 100 overensstemmende med reglene i lov av 18 juli 1917 med tilleggslover § 3 b.

Såfremt prisen på en vogn ikke lar sig fastsette efter de ovenfor nevnte regler, blir den å fastsette skjønsmessig av de bilsakkyndige overensstemmende med prisen på vogner av tilsvarende kvalitet og klasse.

De prisopgaver hvortil er henvist ovenfor inneholdes i bilag til cirkulære til tollkamrene av 16 mars 1934 (nr. 4/1934) og i «Meddelelser til tollvesenet» av 16 april, 15 mai og 1 august d. å. (nr. 7, 9 og 14).

Man forutsetter at forhandlerne ved forandringer i listeprisene innsender meddelelse herom som derpå vil bli bekjentgjort av departementet.

Hvis det finnes tilstrekkelig godtgjort at den virkelige faste listepris ved tidspunktet for en vogns registrering er

10 aug. en annen enn den som finnes i de ovenfor nevnte opgaver, bør den virkelig gjeldende listepris legges til grunn.

Forsåvidt angår nye vogner som ikke er gjenstand for regulær forhandling i Norge (bokstav A. 2.), har departementet bestemt at tollangivelsen (tollkvitteringen) skal inneholde, foruten tollbeløpet, også tollopsynets attestasjon om hvilke frakt- og andre forsendelsesomkostninger, angitt i kroner i et samlet beløp, som er medregnet i tollverdien.

For samme slags vogner innført i brukt stand, skal tollangivelsen dessuten angi listeprisen i produksjonslandet, omregnet i kroner efter nærmere angitt kurs, dersom tollopsynet er gått ut fra denne listepris ved fastsettelsen av tollverdien.

I rundskrivelse av 25 juni 1931 har departementet uttalt sig om, i hvilken utstrekning en tilstelning med dans er skattepliktig efter lov av 18 juli 1917 med tilleggslover. Departementet uttalte bl. a., at den omstendighet at adgang til en fest er forbeholdt medlemmer av vedkommende forening ikke er nok til å gjøre festen privat, hvis det er adgang til å tegne sig som medlem ved inngangen mot en lav kontingent. Videre uttalte departementet, at «medlemmer med bekjente» i almindelighet antokes å være en altfor vid ramme til at arrangementet kunde anses som privat. Hvor grensen skulde trekkes, var et spørsmål som i første rekke måtte avgjøres av den stedlige politimyndighet efter de foreliggende omstendigheter og i tvilstilfelle burde forelegges departementet.

Departementet finner i forbindelse hermed å burde gjøre opmerksom på at det ikke har vært meningen å kreve skatt pålagt private foreninger eller lag, som avholder en årsfest eller et par årlige fester med dans, selv om det har vært adgang for medlemmer til i nogen utstrekning å medta gjester. Har denne adgang alene vært benyttet i en efter forholdene rimelig utstrekning og det overhodet ikke foreligger noget som skulde tyde på at det har vært tilsiktet å åpne adgang til deltagelse for alle, enten i lukrativt øiemed eller av andre grunner, vil skatt ikke bli å kreve. Er festen bekjentgjort med adgang for alle, vil skatt under enhver omstendighet måtte kreves.

11 aug. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om fredning av hare det hele år på Vestvågøy i Borge, Buksnes, Hol og Valberg herreder i Nordland fylke. Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1937.

*) Kunngj. 18 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 33.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. 13 aug.
Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Den irske fristat tiltrådt den internasjonale overenskomst *) om undertrykkelse av falskmyntneri, Genève 20 april 1929, med protokoll. Tiltredelsesdokumentet blev deponert i Folkeforbundets sekretariat 24 juli 1934.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om forandring i bygningsvedtektene for Søndre, Vestre og Østre Glemmen bygningskommuner i Østfold fylke. 13 aug.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om forandringer i regulativene for bygningsgebyrer, opmålingsgebyrer og gebyrer for situasjonskarter i Aker. 13 aug.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om regulering av eiendommen «Nordstrand» gnr. 64 bnr. 3 og 42 i Asker herred, Akershus fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringsplanen. 13 aug.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om et tillegg til bygningsvedtektene for Haugesund. 13 aug.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. 14 aug.
Ifølge meddelelse fra den belgiske legasjon har Finnland tiltrådt internasjonal konvensjon ***) om innførelse av visse ensartede regler angående begrensningen av rederes ansvar, Bruxelles 25 august 1924, med underskrivningsprotokoll med virkning fra 12 januar 1935.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. 14 aug.
Ifølge meddelelse fra den belgiske legasjon har Finnland tiltrådt den internasjonale konvensjon †) om innførelse av visse ensartede regler angående sjøpanterettigheter og kontraktmessige panterettigheter i skib, Bruxelles 10 april 1926, med underskrivningsprotokoll med virkning fra 12 januar 1935.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Agnethe Hommerstads legat til sykepleie i Stange sogn» oprettet ved testament av 17 februar 1933. 15 aug.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Knud og Elisabeth Gaustads legat for utslidte eller sykelige diakonisser i Stange herred», oprettet ved gjensidig testament av 9 juli 1915. 15 aug.

---

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 2 for 1932 s. 61 flg.
**) Kunngj. 18 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 33.
***) Inntatt i «Overenskomstee» nr. 2 for 1934 s. 41 flg.
†) Inntatt i «Overenskomster» nr. 2 for 1934 s. 64 flg.

15 aug. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om ophevelse av den ved Regjeringens resolusjon av 14 oktober 1913 under post II fastsatte innskrenkning i den fri motorvognkjøring, forsåvidt angår strekningen Næsvåg—Tungesvik.

16 aug. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet.

Ifølge meddelelse fra den italienske legasjon har Irak tiltrådt overenskomsten **) om oprettelse av et internasjonalt sundhetsbyrå i Paris, Rom 9 desember 1907, med virkning fra 20 mai 1934. Irak har bedt sig opført i 5. bidragsgruppe.

16 aug. **Skrivelse** fra Justisdepartementet til fylkesmannen i Nord-Trøndelag.

Bruk av protokollfører.

Efter domstolsloven § 33 skal det som regel brukes særskilt protokollfører under hovedforhandling både i straffesaker og civile saker. En sorenskriver behøver derfor ikke å gi attest om at bruk av protokollfører har vært påkrevet når han sender inn regning for eller utbetaler skyss- og kostgodtgjørelse for protokollfører som har vært benyttet under hovedforhandling.

Når protokollfører har vært benyttet ved enkeltstående rettergangsskritt utenfor hovedforhandling, må sorenskriveren derimot gi slik attest.

Angående bruk av protokollfører henviser man for øvrig til Innst. O. XV for 1912 side 12, Ot. prp. nr. 10 for 1913 side 14 og innst. O. I 1914 side 59.

17 aug. **Provisorisk anordning** *) om betalingsutjevning.

I medhold av grunnlovens § 17 bestemmes:

§ 1. Hvis et fremmed land begrenser eller hindrer overføring av betalingsmidler til Norge, kan Finansdepartementet treffe de bestemmelser som finnes påkrevet for at norske tilgodehavender i vedkommende land kan få dekning ved utjevning i tilgodehavender i Norge.

§ 2. Overtredelse av bestemmelser truffet i medhold av § 1 straffes med bøter.

§ 3. Denne anordning trer i kraft straks.

17 aug. **Kongelig resolusjon.** Det ulønte visekonsulat i Santiago de Chile omdannes til ulønt generalkonsulat med distrikt omfattende republikken Chile.

---

*) Kunngj. 18 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 33.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 3 for 1913 s. 23 flg.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Skåtøy herred, Telemark fylke. 17 aug.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. 20 aug.
Ifølge meddelelse fra Amerikas forente staters legasjon har Tunis 27 juni 1934 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale radiotelegrafoverenskomst**) av 25 november 1927, med tilhørende reglement og tilleggsreglement.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Ole Andreas Saus's testament av 21 oktober 1927 oprettede legat «Ole Saus og Hustrus Minde» til fattige skolebarn m. v. i Velfjord. 21 aug.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Sven Storedal og hustrus legat» til trengende innen Torpe sogn. 21 aug.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Ole Olsen Houmbs legat til Veldre kirke», oprettet ved testament av 17 juni 1915 med tillegg av 11 juni 1918 og 12 september og 17 oktober 1929. 21 aug.

Skrivelse ***) fra Handelsdepartementet. 21 aug.
Reglement, utferdiget av Handelsdepartementet i henhold til kongelig resolusjon av 16 juni 1933 (inntatt i Lovtidende f. å. 1ste avdeling side 731 og 2nen avdeling side 692) om frankering av statens og kommunenes post («frankeringsreglementet») er i § 10 forandret således at der som nytt siste ledd tilføies:
«Skjemaene til lovbefalte fødselsmeldinger fra jordmor til ordfører i helseråd kan av fylkeskontorene påklebes tjenestemerker før de sendes jordmødrene».

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om forbud mot havning med geit i skogmark i Dovre herred, Opland fylke, undtatt tiden 1 juni—15 oktober. 21 aug.

Skriv †) frå Landbruksdepartementet um at elg skal vera heilt freda i 1934 i herada Vang, Vestre Slidre, Øystre Slidre, Sjåk, Lom, Vågå, Heidal og i den del av Nord-Fron og Sør-Fron som ligg på vestsida av Lågen i Opland fylke. 21 aug.

---

*) Kunngj. 27 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 34.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 7 for 1928 s. 321 flg.
***) Kunngj. 4 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 35.
†) Kunngj. 27 august i Lovtid. 1ste deild nr. 34.

21 aug **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Vang herred, Hedmark fylke.

21 aug. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Grue herred og den del av Skasen som ligger i Brandval herred, Hedmark fylke.

21 aug. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Våler herred, Hedmark fylke.

21 aug. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om ophevelse av punkt 4 i de ved Landbruksdepartementets bestemmelse av 26 september 1933 fastsatte fiskeriregler for Sollia herred, Hedmark fylke.

21 aug. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Brandbu herred, Opland fylke.

21 aug. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at de ved Landbruksdepartementets bestemmelse av 10 september 1929 fastsatte fiskeriregler for Kautokeino herred, Finnmark fylke, skal gjelde inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1939.

22 aug. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Ski herred, Akershus fylke.

22 aug. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om at den som Aker herred, Akershus fylke, gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, fra 17 september 1934 å regne skal ha bevilling, og om vedtekt for herberge- og beverternæringen sammesteds.

22 aug. **Cirkulære** fra Poststyret. Ordfører kan gi formann i fiskeribanknevnd bemyndigelse til å bruke tjenestemerker i henhold til reglementets kap. XIII § 10 femte ledd.

23 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Lars Larsens testament av 22 november 1933 oprettede «Petter Granås og Johanne Evensen Larsen, f. Granås's legat» til hjelp for skoleungdom fra Stjørdal herred.

24 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Skibsreder J. M. Johannesen og hustru Ingrid født Walters legat» til fordel for trengende forhenværende skibsførere eller deres efterlatte.

*) Kunngj. 27 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 34.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av direktør J. Throne Holst oprettede «Fru Josefa Holsts legat for eldre trengende i Trondheim». 24 aug.

Skriv *) frå Justisdepartementet um politivedtekter for Røra herad, Nord-Trøndelag fylke. 24 aug.

Skrivelse**) fra Socialdepartementet om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Grane herred, Nordland fylke. 24 aug.

Skrivelse **) fra Handelsdepartementet, hvori bestemmes at fartøier som passerer Ulvøsund i Høvåg herred, Aust-Agder fylke, sjøkart nr. 9, skal gå med sakte fart, og ikke over 5 nautiske mil i timen, fra varden på Stangholmen i vest til nord-østre pynt av Ytre Ulvø i øst. 24 aug.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til politimesteren i Kristiansand S. vedrørende en anmeldelse på to personer for formentlig ulovlig salg av hjemførte overstoppede møbler. Med bemerkning at spørsmålets avgjørelse henhører under domstolene, uttaler departementet følgende: 24 aug.

Ifølge handelslovens § 13 kan enhver som har håndverksborgerskap eller næringsbrev på håndverk, med hjemmel herav selge varer som er tilvirket av andre når de er av samme slag som de han selv tilvirker eller er ting som sedvanlig benyttes i forbindelse med sådanne varer.

Da vedkommende personer begge har håndverksbrev som snekkere, og så vidt det er oplyst driver tilvirkning av møbler, antar departementet at de i medhold av den citerte lovbestemmelse om adgang til salg av ting «som sedvanlig benyttes i forbindelse med sådanne varer» kan selge overstoppede tremøbler (dog ikke kurvmøbler) som de har innkjøpt (hjemført).

Derimot antar man at de ikke er berettiget til å foreta stopning av de møbler de selger selv om de er av egen tilvirkning, jfr. håndverkslovens § 2 annet ledd.

I skrivelse av 30 juni 1906 til amtmannen i Jarlsberg og Larvik amt (inntatt i Norsk Lovtidende) har departementet antatt at snekkermestre kan utføre stopning uten håndverksbrev i tapetserfaget. Departementet finner det imidlertid tvilsomt om denne fortolkning er riktig og kan oprett-

*) Kunngj. 27 august i Lovtid. 1ste deild nr. 34.
**) Kunngj. 27 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 34.

24 aug. holdes, særlig efterat møbeltapetserfaget ved kongelig resolusjon av 24 oktober 1930 blev eget håndverk adskilt fra bygningstapetserfaget.

25 aug. **Skrivelse** *) fra Handelsdepartementet.
Reglement, utferdiget av Handelsdepartementet i henhold til kongelig resolusjon av 16 juni 1933 (inntatt i Lovtidende f. å. 1ste avdeling side 731 og 2nen avdeling side 692) om frankering av statens og kommunenes post («frankeringsreglementet») er i § 9, annet ledd, forandret således at ordene «ved andre poststeder» går ut.

25 aug. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Vestre Toten herred, Opland fylke.

25 aug. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Åsvatnene i Søndre Land herred, Opland fylke.

27 aug **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den britiske legasjon har Mexico ratifisert internasjonal overenskomst**) om lastelinjer, London 5 juli 1930, med virkning fra 6 september 1934.

27 aug. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Nord-Aurdal herred, Opland fylke.

28 aug. **Skrivelse** fra Justisdepartementet, hvori meddeles at gebyr for tinglysing av melding efter lov om gjeldsordning for jordbrukere av 29 juni 1934 § 8 blir å betale av Lånekassen.

28 aug. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Trysil herred, Hedmark fylke.

28 aug. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Fåberg herred, Opland fylke.

28 aug. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for den til Østre Toten herred, Opland fylke, hørende del av Mjøsa samt de i denne fallende elver innen herredet så langt som fisk fra Mjøsa går op.

28 aug. **Skriv*****) frå Landbruksdepartementet um fiskereglar for Øystre Slidre herad, Opland fylke.

28 aug. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om nye byggevedtekter for strøket mellem Majorstuveien, Industrigaten, Middelthuns gate og Dybwads gate i Oslo.

---

*) Kunngj. 4 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 35.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 7 for 1932 s. 734 flg.
***) Kunngj. 4 september i Lovtid. 1ste deild nr. 35.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om brandlovens anvendelse i det bygningsloven underlagte strøk i Sandar herred, Vestfold fylke, og om en tilleggsbestemmelse til brandlovens § 9 for dette strøk. 28 aug.

Skrivelse fra Justisdepartementet. 29 aug.

Foreningsregister.

Ved kongelig resolusjon av 10 august d. å. er det bestemt:

«I henhold til lov om foreningsregister av 1 juni 1934 bestemmes:

I. Foreningsregistret skal inntil videre føres av Justisdepartementet.

II. For registrering av anmeldelser til foreningsregistret, meddelelse av attester og utskrift fra registret fastsettes følgende gebyrer:
   a. For førstegangs anmeldelse kr. 10,00.
   b. For senere anmeldelse kr. 5,00.
   c. For attest kr. 5,00.
   d. For utskrifter kr. 1,60 pr. ark.

   Gebyrene avgjøres ved anvendelse av tilsvarende stempelpapir eller stempelmerker.

   Det offentlige fritas for å erlegge gebyrer.

III. Det overdras til Justisdepartementet å fastsette de nærmere regler efter lovens §§ 3, 4, 5 og 7 om hvorledes registret skal føres, om anmeldelsen og om de bilag og legitimasjoner som skal følge den, om anmeldelse av forandring i noe forhold hvorom det er gjort tilførsel i registret og om begjæring om at forening må bli slettet av registret.

IV. Loven trer i kraft fra 1 september 1934.»

Fra 1 september d. å. vil det bli anledning til ved henvendelse til Justisdepartementet å få registrert foreninger. For registrering av forening, meddelelse av attest, utskrift og lignende fra foreningsregistret samt slettelse av registrert forening vil gjelde følgende regler:

A. Registrering av forening.

Efter lovens § 4, jfr. § 1, skal anmeldelse til foreningsregistret skje skriftlig og inneholde oplysning om foreningens navn og formål, om hvor dens styre har sitt sæte, om hvem der er styremedlemmer og varamenn for dem og om deres bopel. Dessuten skal det i anmeldelsen, hvis den omfatter dette, inntas oplysning om hvem der forplikter for-

*) Kunngj. 4 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 35.

29 aug. eningen ved sin underskrift, herunder særskilt oplysning om hvorledes foreningen forpliktes forsåvidt angår avhendelse av fast eiendom og stiftelse av panterett eller andre tinglige rettigheter over fast eiendom. Det er således ikke nødvendig i en anmeldelse å gi oplysning om hvorledes en forening forpliktes m. v. men hvis det ønskes, er det anledning til å få gjort anmerkning i registret om det. Dette vil bli gjort i alle tilfelle hvor anmeldelsen inneholder de nødvendige oplysninger.

I henhold til post III i den overfor citerte resolusjon har departementet bestemt at anmeldelsen skal være undertegnet av samtlige styremedlemmer og varamenn. Ved hver enkelt underskrift må det med maskinskrift, stempel eller på annen måte tydelig gis til kjenne hvorledes navnet er skrevet. I anmeldelsen må det gis oplysning om hvorvidt foreningen tidligere er registrert i noe annet av staten oprettet register samt om hvor mange medlemmer foreningen har på det tidspunkt registrering forlanges. Hvis det er almindelig å betegne foreningen på annen måte enn ved dens egentlige navn, f. eks. ved en forkortelse, må dette nevnes i anmeldelsen. Med anmeldelsen må følge et eksemplar av foreningens lover eller vedtekter samt kontanter eller stempelmerker, svarende til gebyret, jfr. resolusjonens post II.

B. Senere anmeldelse.

Skjer det forandring i noe forhold hvorom det er gjort tilførsel i foreningsregistret, plikter foreningens styre snarest mulig å gjøre anmeldelse herom. Blir anmeldelse ikke foretatt på foreskrevet måte, er hvert styremedlem ansvarlig efter straffelovens § 339, 1 medmindre han har underrettet registreringsmyndigheten om forandringen og at han har søkt utvirket anmeldelse, jfr. lovens § 5.

Man gjør opmerksom på at hvis det er gjort anmerkning i registret om hvem der forplikter foreningen med sin underskrift m. v. — jfr. ovenfor under A — må enhver forandring i disse forhold anmeldes.

En anmeldelse om forandring må være ledsaget av en utskrift av forhandlingsprotokollen — forsåvidt angår vedkommende forandring — for det møte (generalforsamling, representantskaps- eller styremøte) hvor forandringen er besluttet. Utskriften må være bekreftet av 2 styremedlemmer.

Anmeldelse om forandring må være undertegnet av samtlige styremedlemmer; består forandringen i at det er valgt nye styremedlemmer eller varamenn, må disse undertegne på samme måte som bestemt for første gangs anmeldelse.

Med anmeldelsen må følge gebyr i kontanter eller stempelmerker.

C. Slettelse av forening. 29 aug.

Begjæring om at en registrert forening må bli slettet i registret, skal — på samme måte som en anmeldelse om forandring — være undertegnet av samtlige styremedlemmer og ledsaget av en bekreftet utskrift av vedkommende forhandlingprotokoll.

For slettelse av forening betales ikke gebyr.

D. Attester og utskrifter.

Attester og utskrifter vil bli levert av Justisdepartementet (2. civilkontor). Gebyr for og porto til forsendelse av attest eller utskrift må følge rekvisisjonen.

I forbindelse med at loven om foreningsregister trer i kraft fra 1. september d. å. skal departementet gjøre opmerksom på at det heller ikke efter det tidspunkt vil gjelde som almindelig regel at foreninger må ha offentlig autorisasjon for efter norsk lov å kunne erhverve rettigheter eller pådra sig forpliktelser. Derimot vil foreninger fra det tidspunkt ha adgang til å anmelde sig til foreningsregistret med den virkning at deres evne til å erhverve rettigheter og pådra sig forpliktelser fastslåes på bindende måte.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Gjestal herred, Rogaland fylke. 29 aug.

Kongelig resolusjon. I henhold til lov om inngåelse og opløsning av ekteskap av 31 mai 1918 § 27 godkjennes nedenstående formular for vigsel i Narvik frie misjonsmenighet: 31 aug.

Kjære venner. Vi er her samlet for Guds åsyn og i disse vitners nærvær for å forene denne mann og denne kvinne i det hellige ekteskap, hvilket er anbefalt av Guds ord som en hederlig stand, og bør ikke inngåes i lettsindighet, men med alvårlig betenkning og i Herrens frykt. Ekteskapet er av Gud innstiftet, det er bestemt til å være hellig og en for hele livet bestående pakt. Hør Herrens ord herom: Og Gud sa: Lader oss gjøre mennesker i vårt billede, efter vår lignelse og de skulde herske over havets fisker og over himmelens fugler og over kveget og over all jorden, og over alt kryp som rører sig på jorden. Og Gud skapte mennesket i sitt billede, i Guds billede skapte Han det, mann og kvinne skapte Han dem. Så tilspør jeg dig ..... vil du ha denne kvinne som hos dig står, til din ektehustru? Vil du love for Guds åsyn og i disse vitners nærvær å elske, ære, trøste og beskytte henne, være henne en kjærlig og trofast

*) Kunngj. 4 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 35.

31 aug. ektemann inntil døden skiller eder? Svar: Ja. Så tilspør jeg dig ..... vil du ha denne mann som hos dig står til din ektemann? Vil du love for Guds åsyn og i disse vitners nærvær å elske, trøste, ære og akte ham, være ham en kjærlig og trofast hustru inntil døden skiller eder? Svar: Ja. Gi hverandre hånden derpå. Eftersom I nu for Herrens åsyn og i disse vitners nærvær har avlagt det hellige ekteskapsløfte, og har bekreftet det ved å gi hverandre hånden, så forkynner jeg eder for rette ektefolk å være i Faderens, Sønnens og Den Helligånds navn. Amen.

La oss høre hvad Herrens ord sier om denne pakt:

«Har I ikke lest at Han som skapte dem, fra begynnelsen av skapte dem til mann og kvinne og sa: Derfor skal mannen forlate sin far og mor, og holde sig til sin hustru, og de to skal være ett kjød? Så er de da ikke lenger to men ett kjød. Derfor, det som Gud har sammenføiet, det skal et menneske ikke adskille.» Hør videre Herrens ords formaning: «Iklæ eder da som Guds utvalgte, hellige og elskede, innerlig barmhjertighet, godhet, ydmyghet, saktmodighet, langmodighet, så I tåler hverandre, og tilgir hverandre om noen har klagemål imot noen. Som Kristus har tilgitt eder, således også I. Men over alt dette iklæ eder kjærligheten, som er fullkommenhetens sambånd. Og Kristi fred råde i eders hjerter, den hvortil I og blev kallet i ett legeme og vær takknemlige. La Kristi ord bo rikelig hos eder, så I lærer og formaner hverandre i all visdom med salmer og lovsanger og åndelige viser, og synger yndig i eders hjerter for Gud. Og alt hvad I gjør i ord eller gjerning, gjør det alt i den Herre Jesu navn, takkende Gud Fader ved Ham. I hustruer. Underordne eder under eders menn som det sømmer sig i Herren. I menn. Elsk eders hustruer og vær ikke bitre mot dem.» Kol. 3, 12—19.

Motta Herrens velsignelse: Herren velsigne eder og bevare eder. Herren la sitt ansikt lyse over eder og være eder nådig. 'Herren løfte sitt åsyn på eder og gi eder fred.

31 aug. **Kongelig resolusjon** *).

Lov av 6 juni 1930 om forandringer i lov om behandling av forsømte barn av 6 juni 1896 med senere tilleggslover settes i kraft fra 1 oktober 1934.

Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges til å fastsette de nærmere bestemmelser som er nødvendige i anledning av ikraftsettelsen.

---

*) Kunngj. 4 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 35.

Kongelig resolusjon *). I henhold til § 72 i loven om domstolene av 13 august 1915, jfr. lov nr. 6 av 17 juli 1925, bestemmes at det fra 1 januar 1935 i Sortland herred av Vesterålen domssogn skal være et særskilt utvalg på 8 domsmenn som har særlig kyndighet i sjøvesen. 31 aug.

Kongelig resolusjon *) om helseforskrifter for leirplasser i Fjære herred, Vest-Agder fylke. 31 aug.

Kongelig resolusjon *) om forandring i helseforskriftene for Odda herred, Hordaland fylke. 31 aug.

Kongelig resolusjon *). 31 aug.

I medhold av lov om oprinnelsesmerker m. v. av 21 juni 1929 fastsettes bestemmelser om merkning av barberblad overensstemmende med et fremlagt utkast sålydende:

1. Barberblad (knivblad til barberhøvler) må her i landet ikke falbys eller selges fra fabrikk eller fra grossist til detaljist eller falbys eller selges til forbruker, medmindre varen i overensstemmelse med bestemmelsene i post 2 er forsynt med angivelse av om det er norsk eller utenlandsk vare.

2. Såfremt det ikke ved en annen tekst enn nedenfor bestemt på helt utvetydig måte fremgår om varen er norsk eller utenlandsk, skal angivelsen være sålydende:

«Fabrikert i..... (landets navn)», hvilken angivelse også kan settes i et her i landet lett forståelig fremmed sprog. Alternativt kan angivelsen være sålydende:

«Norsk» for varer tilvirket i Norge.

«Utenlandsk» for varer tilvirket i utlandet.

Angivelsen skal være lett synlig og tydelig og tilstrekkelig varig anbragt.

Angivelsen skal være trykt på nedennevnte omslag eller på en etikett, godt festet til omslaget, nemlig:

a) Et omslag (konvolutt eller lignende) som danner den ytre salgspakning om hvert enkelt blad.
b) Dessuten på hvert omslag (konvolutt, eske eller lignende) som danner den ytre salgspakning om flere blad.

3. Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter.

4. Disse bestemmelser trer i kraft 1 februar 1935.

Kongelig resolusjon *). 31 aug.

I medhold av § 11 i lov nr. 10 av 24 juni 1932 om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk samt rogn og agnskjell, bestemmes herved at § 1 i de tønneforskrifter som er fastsatt ved kongelig resolusjon av 29 september 1933,

*) Kunngj. 4 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 35.

31 aug. for fremtiden skal lyde således som foreslått i et av Handelsdepartementet nu fremlagt utkast sålydende:

§ 1. Tønner som brukes ved falbyden, salg eller utførsel av saltet sild, saltet brisling, annen saltet fisk (klippfisk undtatt), saltet rogn eller saltet agnskjell, skal fylle de krav som er opstillet i disse forskrifter.

Denne bestemmelse er ikke til hinder for at norske tønnefabrikanter tilvirker tønner overensstemmende med andre lands fiskerilovgivning og beregnet på å utføres som tomtønner. Men ved salg av sådanne tomtønner skal selgeren uttrykkelig gjøre kjøperen opmerksom på at tønnene ikke kan brukes ved falbyden eller salg (i Norge) eller utførsel (fra Norge) av saltet sild, saltet brisling, annen saltet fisk (klippfisk undtatt), saltet rogn eller saltet agnskjell.

31 aug. **Kongelig resolusjon** *).

I. Med hjemmel av § 1 i lov om midlertidige innførselsforbud m. v. av 22 juni 1934 bestemmes som gjeldende inntil videre:

1. At adgangen til å innføre her til landet personautomobiler og andre motorvogner samt karosserier og understell til disse skal være avhengig av at der ved innførselen forelegges tollvesenet skriftlig erklæring fra Handelsdepartementet eller den institusjon som departementet dertil bemyndiger, om at departementet eller vedkommende institusjon samtykker i innførselen.
2. At der for utferdigelse av de under punkt 1 nevnte skriftlige erklæringer skal erlegges et gebyr av ½ ‰ av de importerte automobilers verdi, å opkreve av tollvesenet ved innførselen.
3. At Handelsdepartementet bemyndiges til å treffe de videre forføininger som er nødvendige til gjennemførelsen av den under punkt 1 nevnte regulering av innførselen.

II. Disse bestemmelser settes i kraft fra den tid som Handelsdepartementet bestemmer **).

31 aug. **Kongelig resolusjon** *).

Der treffes bestemmelse om at gebyrer som opkreves efter tariff for opkrevning av gebyrer til statskassen for besiktelser som utføres av skibskontrollen, fastsatt ved Stortingets beslutning av 2 april 1927, fra 1 september 1934 og inntil videre skal reduseres således:

*) Kunngj. 4 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 35.
**) Bestemmelsene satt i kraft fra 5 september 1934 kl. 8½.

1) besiktelsesgebyrer for skib under 50 reg.tonn brutto med 20 pct. 31 aug.
2) besiktelsesgebyrer for skib på 50—100 reg.tonn brutto med 10 pct.
3) certifikatgebyrer for passasjer- og fartscertifikater med 50 pct.

Kongelig resolusjon *). 31 aug.

1. Det meddeles approbasjon på at man fra norsk side går med på at reglene i det internasjonale telefonreglement for telefonsamtalenes taksering innføres også for telefontrafikken mellem Norge, Danmark og Sverige.

2. Det meddeles approbasjon på nedsettelse av Norges terminaltakst med gullfr. 0,30 pr. takstenhet for telefonsamtaler mellem Norge og Danmark under forutsetning av tilsvarende takstnedsettelse fra dansk og svensk side.

3. Telegrafstyret bemyndiges til for fremtiden å avgjøre spørsmål om mindre vesentlige forandringer i bestemmelsene angående telefontrafikken mellem Norge, Danmark og Sverige.

Rundskrivelse fra Finansdepartementet til de øvrige departementer. 31 aug.

Underretning til Statsrevisjonen om underslag m. v.

Statsrevisjonen har i Antegnelser til statsregnskapet for 1931/1932, administrasjonsgrener under Finans- og tolldepartementet, side 39 blandt annet anført:

«Når embeds- og tjenestemenn har gjort sig skyldig i underslag eller andre misligheter og slipper tiltale mot å ordne saken underhånden, er det ikke alltid at Statsrevisjonen blir underrettet. Blandt annet av hensyn til revisjonen av vedkommende regnskaper er det påkrevet at Statsrevisjonen får beskjed snarest mulig og helst forinnen det blir truffet avgjørelse av spørsmålet om mindelig ordning.

Man gjør opmerksom på at det regnskapsmateriale som beror i Statsrevisjonen og dens kjennskap til de avlagte regnskaper må forutsettes ofte å komme til nytte, hvor det gjelder å få belyst den slags forhold på en betryggende måte. Dette har ikke alltid vært tilstrekkelig påaktet av administrasjonen.

Man ser ofte, at en offentlig tjenestemann som er overført underslag «vedtar dom i forhørsretten», jfr. straffepro-

*) Kunngj. 4 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 35.

31 aug. seslovens § 283. I slike tilfelle, hvor altså siktede har avgitt «en uforbeholden tilståelse», hender det at saken ikke blir gransket av retten så inngående som ønskelig kan være for den øverste administrasjon og revisjonen, særlig til bedømmelse av spørsmålet om pliktforsømmelse av den dømtes nærmeste overordnede.

Selv om retten av hensyn til spørsmålene om skyld og straffeutmåling finner å kunne begrense undersøkelsene, må det være anledning til for administrasjonen å forlange en mer omfattende efterforskning, når den anser det ønskelig, jfr. tjenestemannslovens § 23, tredje ledd.

Man ber også de andre departementer gjort bekjent med disse bemerkninger.»

Idet man henviser til det i antegnelsen anførte, tillater man sig å henstille, at Statsrevisjonen gjennem vedkommende departement må bli underrettet, når en embeds- eller tjenestemann har gjort sig skyldig i underslag eller andre misligheter, helst forinnen det blir truffet avgjørelse av spørsmålet om mindelig ordning.

31 aug. **Skriv** *) frå Socialdepartementet um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i F j e l l herad, Hordaland fylke.

31 aug. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til et ligningskontor, hvori uttales, at når det i landskattelovens § 86, byskattelovens § 79, annet ledd, er bestemt at utenbygdsboende skattydere skal gis meddelelse om den ilignede skatt m. v., antas hermed å være ment skattydere som er lignet som utenbygdsboende. Det antas ikke å kunne påhvile ligningsmyndighetene nogen plikt til å holde sig underrettet om, hvorvidt skattyderne efter det for skatteplikten avgjørende tidspunkt har fraflyttet distriktet, og i tilfelle å sende dem meddelelse om ligningen.

1 septbr. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om at enhver eier eller besidder av hund i N e s herred, Vest-Agder fylke, skal holde hunden i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter, fra 1 mai til 30 september. Denne bestemmelse gjelder dog ikke hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besidder.

3 septbr. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om fredning av hare det hele år på A r n ø y i Skjervøy herred, Troms fylke. Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1938.

*) Kunngj. 4 september i Lovtid. 1ste deild nr. 35.
**) Kunngj. 8 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 36.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Aker herred, Akershus fylke. 4 septbr.

Skrivelse fra Socialdepartementet til en fylkesmann. Ifølge kongelig resolusjon av 15 juni 1928 § 20, jfr. § 15, skal utgiftene ved hjemsendelse av sinnssyke fra Svalbard utredes av det offentlige og dekkes av midler som bevilges i dette øiemed på Svalbardbudgettet. 4 septbr.

Skriv** frå Justisdepartementet um politivedtekt for Holum herad, Vest-Agder fylke. 5 septbr.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Furnes herred, Hedmark fylke. 5 septbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved konsul Hans Holdts gavebrev av 13 mai 1919 og testament av 4 april 1925 oprettede «Hans og Bergitte Holdts legat» til trengende av embeds- og borgerklassen i Stavanger. 6 septbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Tone O. Bakkanes legat» til verdige trengende i Mo sogn, oprettet ved testament av 14 august 1931. 6 septbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved frøken Anna Cammermeyers testament av 20 oktober 1933 oprettede «Albert Cammermeyers legat» til trengende døtre av embedsmenn fortrinsvis fra Oslo og nærmeste omegn. 6 septbr.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om regulering av Melløslunden i Rygge bygningskommune, Østfold fylke, og om bygningsvedtekter i tilknytning til reguleringsplanen. 6 septbr.

Kongelig resolusjon. Der oprettes et ulønt konsulat i Dairen. 7 septbr.

Kongelig resolusjon. 7 septbr.

I. Det tillates at der i Sømådal i Engerdal prestegjeld opføres et kapell på en dertil utsett tomt efter en av statens bygningsinspektør utarbeidet plan for Hodal kapell i Tolga prestegjeld og under iakttagelse av bygningsinspektørens bemerkninger til de forslag til forandringer i planen som er fremkommet.

II. Hamar stiftsdireksjon bemyndigse til å samtykke i mindre vesentlige forandringer i tegningene om sådanne

*) Kunngj. 8 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 36.
**) Kunngj. 8 september i Lovtid. 1ste deild nr. 36.

7 septbr. under arbeidets gang måtte vise sig ønskelige eller nødvendige.

III. Det vordende kapell — som blir å kalle Sømådal kapell — tillegges efter Hamar biskops nærmere bestemmelse 4 gudstjenester årlig hvorav de tre blir å ta fra Engerdal og Drevsjø kirker og Heggereset skolekrets.

IV. Engerdal herredstyres beslutning av 23 januar 1932 om å overta utgiftene ved kapellets vedlikehold og betjening approberes i henhold til lov om kommunestyre på landet § 46.

7 septbr. **Kongelig resolusjon.**

I. Det tillates at der på en dertil utsett tomt i fiskeværet Makkaur i Vardø prestegjeld i Hålogaland bispedømme opføres og innvies til kirkelig bruk en kombinert skole- og kapellbygning overensstemmende med tegninger av arkitekt Bleken med senere forandringer under iakttagelse av statens bygningsinspektørs bemerkninger til tegningene.

II. Hålogaland stiftsdireksjon bemyndiges til å samtykke i mindre vesentlige endringer i byggeplanen om sådanne under arbeidets gang måtte vise sig ønskelige eller nødvendige.

III. Kapellet som blir å benevne Makkaur skolekapell, tillegges efter Hålogaland biskops nærmere bestemmelse 2 faste søndagsgudstjenester årlig, hvorav den ene blir å ta fra Vardø kirke, den annen fra Båtsfjord skolekapell.

IV. Vardø herredstyres beslutning av 7 juni 1934 om å overta det fremtidige vedlikehold av skolekapellet godkjennes overensstemmende med landskommunestyrelovens § 46.

7 septbr. **Kongelig resolusjon.** I henhold til § 1 i lov av 6 juni 1896 om behandling av forsømte barn gis stadfestelse på et fremlagt utkast til plan for Frelsesarmeens industri & redningshjem «Hasleheimen», Frydenbergveien 36, Østre Aker.

7 septbr. **Kongelig resolusjon** *).

I henhold til lov om foranstaltninger til betryggelse av skibes navigering av 21 august 1914 § 1 a bestemmes:

1. På norske skib skal som kommandoforstyring anvendes ordene «Styrbord» og «Babord», ikke «Høire» og «Venstre». «Styrbord» skal betegne at rattet og ror-

*) Kunngj. 8 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 36.

bladet skal svinges til styrbord og «Babord» skal betegne at rattet og rorbladet skal svinges til babord. 7 septbr.

2. Nærværende resolusjon trer i kraft 1 januar 1935. Den norske regjerings resolusjon av 22 oktober 1913 vedrørende forandring av rorkommandoen opheves samtidig.

Kongelig resolusjon *). 7 septbr.

I medhold av §§ 65 og 66 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål pålegges enhver interessert i forhold til den nytte han har av tiltaket, å bidra til sams sauesanking i en beitestrekning i Saltdal herred, Nordland fylke, efter følgende grenser: fra Saltdalsfjord i sydvestlig retning efter Dversetelven—Dversetvann til herredsgrensen mot Skjerstad herred, mot vest til ovennevnte herredsgrense, mot syd Kvitbergvann—Jordbrudalen—Ruså̊ga, mot øst Saltdalselven.

Kongelig resolusjon *) om avholdelse av en fullstendig telling over svinebestanden i et utvalg av landets herreder 1 oktober 1934. 7 septbr.

Kongelig resolusjon *) om regler for fløtningen og ferdselen i Enningdalselven på strekningen fra Ørebakkestranden til Iddefjorden. 7 septbr.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Ringsaker herred, Hedmark fylke.. 7 septbr.

Skriv **) frå Socialdepartementet um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Granvin herad, Hordaland fylke. 7 septbr.

Skrivelse ***) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Søndre Land herred, Opland fylke. 7 septbr.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra det franske utenriksministerium har Sveits tiltrådt den internasjonale overenskomst †) om regulering av luftfarten, Paris 13 oktober 1919, med protokoller av 27 oktober 1922, 30 juni 1923 og av 15 juni og 11 desember 1929, med virkning fra 1 oktober 1934. Tiltredelsen omfatter også fyrstedømmet Liechtenstein. 8 septbr.

---

*) Kunngj. 8 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 36.
**) Kunngj. 8 september i Lovtid. 1ste deild nr. 36.
***) Kunngj. 18 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 37.
†) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1932 s. 1 flg.

8 septbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet angående overenskomst *) om den faste domstol for mellemfolkelig rettspleie, Genève 16 desember 1920.

Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Ungarn 9 august 1934 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende en under 30 mai 1934 avgitt erklæring hvorved Ungarn anerkjenner som bindende, uten videre og uten særlig overenskomst, overfor ethvert annet medlem av Folkeforbundet eller enhver annen stat, som påtar sig den samme forpliktelse, d. v. s. på betingelse av gjensidighet, domstolens domsmyndighet overensstemmende med domstolsvedtektenes artikkel 36, 2 ledd, for et nytt tidsrum av 5 år regnet fra 13 august 1934 (jfr. «Overenskomster» 1929 s. 254).

8 septbr. **Skrivelse** **) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Sør-Audnedal herred, Vest-Agder fylke.

8 septbr. **Skriv** ***) frå Justisdepartementet um politivedtekt for Askvoll herad, Sogn og Fjordane fylke.

8 septbr. **Skrivelse** **) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Bremsnes herred, Møre fylke.

8 septbr. **Skrivelse** **) fra Justisdepartementet om forandring i politivedtekten for Ballangen herred, Nordland fylke.

8 septbr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Rindal herred, Møre fylke, har erklært sig nøitral i målspørsmålet.

8 septbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmannen i Nordland.

I henhold til § 7 i lov om jordmødre av 19 desember 1898 bestemmer departementet herved at Malnes jordmordistrikt som nu består av Malnes sogn, tillegges følgende gårder av Bø sogn og Bø jordmordistrikt: Guvåg, Røsnes, Haugsnes, Skorpen, Jørland, Verhals, Klaksjord, Langmo, Vea, Børge, Øyjord, Straume, Straumsjø, Vikan og Hesthagen. Ordningen trer i kraft fra 1 januar 1935.

10 septbr. **Skrivelse** **) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Lyngdal herred, Vest-Agder fylke.

10 septbr. **Skriv** ***) frå Justisdepartementet um politivedtekt for Fjell herad, Hordaland fylke.

---

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 4 for 1921 s. 73 flg.
**) Kunngj. 18 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 37.
***) Kunngj. 18 september i Lovtid. 1ste deild nr. 37.

Nye jaktregler *) for Jevnaker bygdealmenning, approbert av Landbruksdepartementet 10 september 1934. 10 septbr.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om forandring av politivedtekten for Uvdal herred, Buskerud fylke. 11 septbr.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Jøssund herred, Sør-Trøndelag fylke. 11 septbr.

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet. 11 septbr.

Med hjemmel i § 21 i forskrifter for anordninger på og under dekk — fastsatt ved kongelig resolusjon av 22 mai 1906 og forandret ved departementets beslutning av 23 januar 1925 og kongelig resolusjon av 7 september 1928 — har dette departement idag bestemt at disse forskrifters § 12 herefter skal lyde således:

«§ 12.

a) Forinnen nogen begir sig inn i eller ned i bunntank, piggtank eller lignende skibsrum, hvor det er mulighet for at der kan ha dannet sig gass, må man ha forvisset sig om at luften i vedkommende rum er ufarlig **). Ethvert fartøi med tanker skal være forsynt med minst en pålitelig sikkerhetslampe (Davy's sikkerhetslampe) til bruk ved sådanne undersøkelser.

b) I tanker og rum, som omhandlet under a) hvor det er mulighet for at der kan ha dannet sig gass, må ikke benyttes annet kunstig lys enn sikkerhetslampe. På tankskib og flytende kokerier skal der finnes minst to sikkerhetslamper til dette bruk. En elektrisk håndlampe med høist 6 volts spenning anses å tilfredsstille kravet til sådan sikkerhetslampe.

c) Ethvert tankskib og ethvert flytende kokeri skal være forsynt med to gassmasker. På skib med maskin midtskibs skal minst en av disse masker være utstyrt med en surstoffbeholder og på skib med maskinen akter minst en med en tilstrekkelig lang luftslange. Den annen gassmaske kan være en maske med filtre, som beskytter mot de gasser man kan være utsatt for ombord i vedkommende fartøi.

De under b) nevnte sikkerhetslamper skal opbevares samme sted som gassmaskene, et sett (en gassmaske og en sikkerhetslampe) nær kommandobroen og et sett nær maskinrummet.»

*) Kunngj. 18 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 37.

**) Dette skjer ved nedfiring av en brennende sikkerhetslampe. Slukner denne eller blusser flammen op, er luften bedervet og rummet må utluftes. Efter foretatt utluftning må luften atter prøves med sikkerhetslampen.

12 septbr. **Rundskrivelse***) fra Finansdepartementet til samtlige fylkesmenn.

.....

I anledning av en mellem Tyskland og Norge avsluttet overenskomst av 6 september 1934 angående betalingene i vareutvekslingen mellem de to land har Finansdepartementet i medhold av provisorisk anordning om betalingsutjevning av 17 august 1934 truffet følgende

Bestemmelser angående betaling av tyske varer, som innføres til Norge, m. v.

§ 1. Betaling for tyske varer som innføres til Norge, skal utelukkende skje i norske kroner på en i Norges Bank for Den Tyske Riksbank i den anledning oprettet konto.

Har et norsk firma forpliktet sig til betaling i riksmark eller i en annen myntsort enn norske kroner, skal der innbetales et kronebeløp, som motsvarer den skyldige sum efter en omregningskurs, som fastsettes av Norges Bank.

Med tyske varer forståes sådanne varer, som enten er produsert i Tyskland eller der har gjennemgått en vesentlig bearbeidelse eller forarbeidelse. Samtlige øvrige varer så vel som den rene transitt-handel omfattes ikke av disse bestemmelser.

Enhver, som innfører varer fra Tyskland enten direkte eller gjennem et annet land, er pliktig til å meddele tollvesenet og Norges Bank de oplysninger, som disse finner nødvendige ved avgjørelsen av, om varen inngår under bestemmelsene i foregående ledd.

§ 2. Bestemmelsene i § 1 gjelder også betaling for utgifter som opstår i forbindelse med leveranse av tyske varer til Norge, således toll, utgifter ved sjø- eller jernbanetransport, transportforsikring, provisjoner o. lign.

§ 3. Private avtaler om vareutveksling eller annen opgjørsmåte utenfor de almindelige bestemmelser i overenskomsten av 6 september 1934 skal fremdeles være tillatt, når Norges Bank har gitt samtykke hertil.

§ 4. Betaling til Tyskland, som ikke skal skje på den i § 1 omhandlede konto, skal på forhånd anmeldes til Norges Bank. Sådan betaling kan bare foregå med samtykke av Norges Bank, medmindre den gjelder handel som nevnt i § 1, 3. ledd.

§ 5. Disse bestemmelser trer i kraft 15 september 1934 og får anvendelse på betaling som forfaller fra og med denne dag, selvom varen er innført tidligere.

Betalingen av tyske varer som innføres til Norge skal utelukkende skje i norske kroner på en i Norges Bank for den

*) Kunngj. 18 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 37.

Tyske Riksbank i den anledning oprettet konto. Midler, som importøren måtte ha innestående i tysk eller annen utenlandsk bank kan således ikke uten Norges Banks samtykke anvendes til betaling av tyske varer, som skal importeres til Norge og går inn under overenskomsten. 12 septbr.

Veksler, som omfatter gjeld, der går inn under bestemmelsene, må gjøres betalbare i norsk bank.

Norges Bank vil treffe nærmere bestemmelser om adgang for importørene til å benytte sin vanlige bankforbindelse til å besørge deres innbetalinger på Riksbankens konto i Norges Bank. Det er dog først selve innbetalingen i Norges Bank, som virker befriende for importøren. De skjemaer, som skal utfylles ved sådan innbetaling, vil på anmodning fåes i vedkommende bank.

Ved betalingen må fakturaens datum og beløp, samt fortollingsstedet og varens art opgis.

Efter bestemmelsenes § 1, siste ledd, er enhver, som innfører varer fra Tyskland enten direkte eller gjennem et annet land, pliktig til å meddele tollvesenet og Norges Bank de oplysninger, som disse finner nødvendige ved avgjørelsen av, om varen inngår under clearing-overenskomsten. Nærmere forskrifter om de oplysninger som skal meddeles, samt mulige skjemaer herfor m. v., vil i tilfelle senere bli fastsatt.

Man skal henlede opmerksomheten på, at betingelsen for å nyte godt av bestemmelsen i overenskomstens art. V er, at vedkommende private salgsavtale inneholder fornøden bestemmelse om dekning av kurs- og rentetap.

Angående norske fordringer for vareleveringer til Tyskland bemerkes:

De, som har fordringer på Tyskland for vareleveringer, men som på grunn av de tyske valutabestemmelser ikke har fått sitt tilgodehavende utbetalt, bedes anmelde dette til Norges Bank innen 25 september 1934.

I anmeldelsen bedes opgitt varemottagernes nøiaktige adresse, fakturaens dato og beløp, samt varens art.

Gjennem Norges Bank vil det bli forsøkt å skaffe dekning for disse fordringer eller del derav, eventuelt i månedlige rater.

I den utstrekning som disse beløp måtte bli tillatt innbetalt i Tyskland på Norges Banks konto i riksmark, vil Norges Bank efter opgave fra Reichsbank i Berlin utbetale motverdien i kroner til vanlig kjøpekurs for riksmark.

Man skal anmode herr fylkesmannen om å gjøre samtlige aktie- og sparebanker, samt børser og næringsorganisasjoner i fylket bekjent med denne rundskrivelse.

12 septbr. Til lettelse ved sakens ekspedisjon vedlegges en del avtrykk av rundskrivelsen. Ytterligere eksemplarer vil kunne erholdes ved henvendelse til Finansdepartementets Finanskontor.

12 septbr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Ibestad herred, Troms fylke.

13 septbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Styrmann Mons Johan Strøm og hustru Anna Strøms legat», Bergen, oprettet ved gjensidig testament av 17 mai 1928 til fordel for trengende styrmenn bosatt i Bergen eller disses efterlatte.

13 septbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Agent Diedrich Henrich Griegs legat til Sjøfarendes Aldershjem i Bergen», oprettet ved testament av 3 juli 1918.

13 septbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Anne og Knut Ulshagens legat», oprettet ved gjensidig testament av 15 august 1903 til fordel for Ål sogn.

13 septbr. **Rundskrivelse** fra Socialdepartementet.

Mellem Norge og Belgia er sluttet avtale om gjensidig fritagelse for konsulatvisum på sundhetspass (vitnemål om at de foranstaltninger som vår karantenelovgivning krever mot farsott, er foretatt og at fartøiet har tillatelse til fritt samkvem) for fartøier som tilhører det annet land og anløper noen av de to lands havner uansett fra hvilke havner fartøiene kommer.

Avtalen som trådte i kraft 1 august 1934, gjelder ikke for kolonien Belgisk Kongo.

13 septbr. **Skrivelse** *) fra Handelsdepartementet.

I henhold til § 3 punkt c i lov om fangst av bardehval av 21 juni 1929 med tilleggslover av 30 juni 1932 og 26 juni 1934 bestemmer Handelsdepartementet herved at det skal være forbudt å fange blåhval under 65 eng. fot og finnhval under 55 eng. fot.

Blir sådan hval skutt, er det under enhver omstendighet forbudt å betale parter (hvalparter) selv om der foreligger undskyldende omstendigheter.

13 septbr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om endringer i bestemmelsene for motorvognkjøring i Bergen.

14 septbr. **Kongelig resolusjon.** Farmasøitiske studerende som har bestått 2. avdeling av apotekereksamen ved Det farmasøitiske

---

*) Kunngj. 18 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 37.

institutt, kan under tjeneste i apotek, i likhet med medhjel- 14 septbr.
pere efter lov om farmasøiters utdannelse m. v. av 18 juni 1884, inntil videre betroes på egen hånd å tilberede og utlevere lægemidler.

Kongelig resolusjon *) om nye helse- og tuberkulose- 14 septbr.
forskrifter for Oppegård herred, Akershus fylke.

Kongelig resolusjon *) om forandring i helseforskrif- 14 septbr.
tene for Levanger.

Kongelig resolusjon. I medhold av den ved Stortingets 14 septbr.
beslutning av 26 april 1926 gitte bemyndigelse bestemmes at der for Kongsberg Sølvverks arbeidere fra 1 oktober 1934 gjøres gjeldende et nytt lønnsregulativ overensstemmende med et i Handelsdepartementets foredrag av 14 september 1934 inntatt utkast.

Kongelig resolusjon *). Landbruksdepartementet be- 14 septbr.
myndiges til å treffe de beslutninger om avgift på margarin m. v. som i midlertidig lov av 29 juni 1934 om krisetiltak til støtte for landbruket §§ 8, 9 og 10 er tillagt Kongen.

Kongelig resolusjon. 14 septbr.

I. Ved enhver nyansettelse av fastlønt befal i sjøforsvaret skal vedkommende være forpliktet til uten erstatning å finne sig i:
   a. De forandringer og overflytninger som måtte bli nødvendige på grunn av organisasjonsforandringer.
   b. De bestemmelser som måtte bli truffet med hensyn til pensjonsordning.
   c. De bestemmelser som måtte bli truffet med hensyn til aldersgrense.
   d. Hvilke som helst forandringer som måtte bli fastsatt med hensyn til oprykkskretser (og anciennitetsbestemmelser).

II. Ved ethvert oprykk gjelder de samme forpliktelser som er nevnt under punkt I a, c og d.

III. Ved enhver midlertidig ansettelse er vedkommende forpliktet til å gå tilbake til tidligere stilling og lønn hvis det forlanges.

IV. Ved nyansettelse og oprykk samt ved enhver beordring til stilling med spesiell lønn er vedkommende forpliktet til å finne sig i lønnsavkortning overensstemmende med Stortingets vedtak av 4 juli 1933 om lønnsoverenskomsten.

*) Kunngj. 18 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 37.

14 septbr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring i politivedtekten for Oppegård herred, Akershus fylke.

14 septbr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Stor-Elvdal herred, Hedmark fylke.

14 septbr. **Skriv** **) frå Justisdepartementet um vedtekt um retten til å halda samkomor med dans i Fusa herad, Hordaland fylke.

14 septbr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring i politivedtekten for Singsås herred, Sør-Trøndelag fylke.

14 septbr. **Skrivelse** ***) fra Landbruksdepartementet.

Landbruksdepartementet har i medhold av midlertidig lov om krisetiltak til støtte for landbruket av 29 juni 1934 § 8 og kongelig resolusjon av 14 september 1934 bestemt at det skal svares en avgift av 20 øre pr. kg margarin som fra og med 17 september 1934 blir innført eller tilvirket her i landet.

Samtidig er i medhold av lov om margarin og margarinost m. v. av 24 juni 1931 § 7 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 bestemt at innblandingsprosenten for norsk smør i margarin fra og med 17 september 1934 settes ned fra 12 til 5.

15 septbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Gabriel Abrahamsen og hustrus legat» til beste for Det norske Misjonsselskap, oprettet ved gjensidig testament av 8 september 1914.

15 septbr. **Stadfesting** — gjevi av Socialdepartementet — på Fondet «Tora og Kristen Rekdals Minne» til pryding av Nesset kyrkje.

15 septbr. **Rundskrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmennene.

Om anvendelsen av rekonvalesentbevilgningen og regler for bidrag av den.

Rekonvalesentbevilgningen er til å hjelpe rekonvalesenter efter tuberkulose i den første vanskelige tid efter at de er skrevet ut fra kuranstalt. Bidrag tilståes derfor bare dem som har vært på sådan anstalt og som er utskrevet derfra ikke lenger tilbake enn for 1 år siden.

---

*) Kunngj. 18 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 37.
**) Kunngj. 18 september i Lovtid. 1ste deild nr. 37.
***) Kunngj. 22 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 38.

15 septbr.

Bidrag kan søkes til:

1. tilfredsstillende husvær,
2. verktøi, arbeidsmaterialer eller som hjelp til passende arbeide, i tilfelle i samråd med helserådets ordfører,
3. underhold (tilskudd til mat, klær, brensel m. v.)

Derimot kan det ikke anvendes til fortsatt kurativ behandling, f. eks. pneumothoraxbehandling eller til kontrollundersøkelse.

Der må hver gang søkes om et bestemt beløp, og til den enkelte rekonvalesent tilståes bidrag i regelen bare 1 gang. De som er understøttet av forsorgsvesenet, får ikke bidrag.

Søknad om bidrag kan, på foranledning av en rekonvalesent eller hans pårørende, bare sendes av et formannskap, en forening eller annen lignende organisasjon, og betingelsen er at disse selv bevilger eller skaffer tilveie på annen måte til anvendelse i samme øiemed et minst like stort beløp som det der søkes om. Dette beløp kan ikke utredes av rekonvalesentens nærmeste pårørende (foreldre, søsken eller barn).

Bidraget tilståes ikke rekonvalesenten direkte, men vedkommende institusjon der står som ansøker. Denne må opnevne en bestemt person til å føre tilsyn med og overta ansvaret for at begge bidrag — statens og det som er bevilget på annen måte — bare brukes til de formål som er nevnt ovenfor og at det kommer rekonvalesenten og ham alene til gode.

Når bidrag tilståes, sendes samtidig med et skjema til bruk ved regnskapsavleggelsen for anvendelsen av begge beløp. Skjemaet må innsendes umiddelbart efterat bidragene er brukt.

Søknad om bidrag må være ledsaget av:

1. Bevidnelse om at rekonvalesenten er behandlet i kuranstalt og utskrevet derfra ikke lenger tid tilbake enn for 1 år siden. Innleggelsesdatum og utskrivningsdatum må anføres.
2. Attest fra læge for at patienten er rekonvalesent og har utsikt til å gjenvinne sin helse.
3. Bevidnelse for at et like stort beløp som det der søkes om, er bevilget eller skaffet tilveie på annen måte. Garanti for bevilgning godtas ikke.
4. Utskrift av siste års skatteligning for rekonvalesenten og for hans forsørgelsespliktige slektninger.
5. Bevidnelse for at rekonvalesenten ikke er understøttet av trygdekasse eller forsorgsvesen.

Er det et formannskap som yder det tilsvarende beløp, må det skje som direkte bevilgning av kommunen og

15 septbr. holdes helt utenfor forsorgsvesenets regnskaper. Kommunen kan ikke senere kreve det godtgjort av rekonvalesenten eller av hans forsørgelsespliktige slektninger.

Søknad om bidrag stiles til Socialdepartementet og sendes gjennem distrikts- eller stadslægen og fylkeslægen til fylkesmannen i det fylke hvor rekonvalesenten hører hjemme. I byer med egen stadsfysikus sendes søknaden gjennem ham.

15 septbr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Hemnes herred, Nordland fylke.

15 septbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til Ligningsutvalget, hvori uttales, at departementet antar at landskattelovens § 26 r er sådan å forstå, at en bureisingsmann er skattefri av formue og inntekt av bureisingseiendommen ved de første 5 ligninger efterat han har bosatt sig på eiendommen eller opført nødvendige bygninger på denne. Tiltredelsesåret antas å måtte medregnes blandt de inntektsår skattefritagelsen omfatter, uansett datoen for tiltredelsen.

Forsåvidt et bruk efter de almindelige bestemmelser (jfr. departementets rundskrivelse nr. 104, hvori uttales, at som bureisingsmann anses den som enten har fått statens støtte til bureising eller som fyller betingelsene for å kunne få denne støtte) antas å være et bureisingsbruk, må hele bruket være skattefritt i henhold til landskattelovens § 26 r.

17 septbr. **Forskrifter** *) om margarinavgift.

(Fastsatt av Landbruksdepartementet 17 september 1934.)

Med hjemmel i § 10 i midlertidig lov om krisetiltak til støtte for landbruket av 29 juni 1934, jfr. kongelig resolusjon av 14 september 1934, bestemmes følgende:

Kapitel I. Avgiften og dens betaling.

§ 1. Når det i medhold av midlertidig lov til støtte for landbruket av 29 juni 1934 § 8 blir lagt avgift på margarin som innføres eller tilvirkes her i landet, kommer nedenstående regler til anvendelse:

Avgiften skal utgjøre 20 øre pr. kg margarin når innblandingsprosenten for smør ikke overstiger 5. I tilfelle innblandingsprosenten er over 5, skal avgiften minskes med 1 øre pr. kg for hver prosent smørinnblandingen overstiger 5.

Avgiftssatsens størrelse og senere forandringer i denne meddeles i forbindelse med smørtilsetningsprosenten på den

*) Kunngj. 22 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 38.

måte og med det varsel som er bestemt i «Regler for innkjøp 17 septbr.
og bruk av norsk smør til innblanding i margarin», § 3.

§ 2. Ved margarin forståes ethvert smørlignende fabrikat av hvilken som helst oprinnelse, blanding og sammensetning når deri inngår noe fettstoff som ikke er fremstillet av melk. I tvilstilfelle avgjør Landbruksdepartementet om en vare skal regnes for margarin. Riktigheten av denne avgjørelse kan ikke prøves av domstolene.

§ 3. Den som vil tilvirke margarin til salg eller fordeling, må foruten den anmeldelse som er nevnt i margarinlovens § 3 gi kontrollmyndigheten melding om dagen for optagelse av tilvirkningen, minst 14 dager i forveien. Tilvirkning må ikke optas før sådan melding er gitt.

Stans i tilvirkningen må straks meldes til kontrollmyndigheten.

§ 4. Margarin som innføres, skal av importøren angis til avgiftsberiktigelse ved særskilt angivelse til tollvesenet. Avgiftsangivelsen, som avgis i 2 eksemplarer samtidig med den almindelige tollangivelse, skal inneholde varens mengde i kg (nettovekt) og blir for øvrig å utferdige efter de regler herom som Landbruksdepartementet måtte bestemme.

Avgiften erlegges til tolloppebørselsbetjentene før varen utleveres.

§ 5. Avgift skal svares av den mengde innenlands tilvirket margarin, som i avgiftsterminen er utlevert fra fabrikken, fratrukket den mengde margarin som i samme termin er kommet tilbake til fabrikken i retur eller utført til annet land.

Som utført regnes også margarin som leveres som proviant til skib i utenriks fart.

For at utført margarin kan komme til fradrag, må der foreligge erklæring fra tollvesenet om utførselen.

§ 6. Avgiften skal betales for hver måned.

Stiller tilvirkeren betryggende sikkerhet kan Landbruksdepartementet tillate at avgiften betales for hvert kalenderkvartal.

Avgiften betales ukrevet til vedkommende oppebørselsbetjent i distriktet innen 15 dager efter utløpet av avgiftsterminen.

Erlegges ikke avgiften til rett tid, svares 6 % morarenter.

Betales den pliktige avgift ikke i rett tid, kan Landbruksdepartementet nedlegge forbud mot at bedriften tilvirker margarin inntil avgiften er beriktiget.

Avgiften med renter og omkostninger kan søkes inn ved utpantning hos den som er ansvarlig for dem.

17 septbr. § 7. Når avgiften er innbetalt til oppebørselsbetjenten, sender bedriftens innehaver eller den som forplikter bedriften til avgiftskontrollen en erklæring på ære og samvittighet om mengden av den margarin, som det i henhold til bestemmelsen i § 5 skal svares avgift av.

Erklæringen skal medunderskrives av den som står for selve tilvirkningen av margarin. (Bestyrer, kjernemester.)

Sammen med erklæringen sendes kvittering fra oppebørselsbetjenten om at avgiften er betalt.

§ 8. Margarintilvirkeren er pliktig til å føre følgende bøker:

a) Produksjonsbok. Her opføres den mengde margarin, angitt i kg som hver dag er pakket ferdig.

b) Salgsbok. Her opføres den mengde margarin, angitt i kg som hver dag er utlevert fra fabrikken, samt kommet i retur eller utført til annet land. Kontrollen kan påby enkelte tilvirkere i salgsboken å gi oplysninger om de enkelte varepartier, både de som er utlevert og de som er kommet i retur, samt navnene på henholdsvis mottagerne til og avsenderne av disse partier.

Kontrollen kan pålegge alle eller enkelte tilvirkere å føre råstoffbok. Her opføres nøiaktig arten, mengden og leverandører av de enkelte råstoffer efter hvert som råstoffene blir bragt til bedriftens område.

Bøkene skal være ført ajour samme dag eller senest kl. 12 den følgende hverdag. De er offisielle bøker og skal for øvrig føres på den måte som kontrollen i tilfelle nærmere bestemmer.

Kontrollen kan også pålegge de enkelte bedrifter å føre handelsbøkene på en måte som er hensiktsmessig av hensyn til avgiftskontrollen.

§ 9. Produksjons-, salgs- og i tilfelle råstoffboken skal gjøres op for hvert kalenderkvartal.

Bøkene skal undertegnes av den (de) funksjonær(er) eller arbeider(e) som har ført de tilsvarende bøker for bedriften, og være avgitt eller avsendt til kontrollen innen 15 dager efter kvartalets utløp.

De erklæringer fra tollvesenet som er nevnt i § 5, legges ved salgsboken.

§ 10. Avgis den i § 7 nevnte erklæring ikke i rett tid, har Landbruksdepartementet adgang til efter foretatte undersøkelser å fastsette den avgift som skal betales.

Denne fastsettelse av avgiften danner i tilfelle grunnlag for den i § 6 nevnte utpantning.

Kapitel II. Kontrollen. 17 septbr.

§ 11. Kontrollen med denne avgiftsordning føres av Landbruksdepartementet eller det av dette departement oprettede kontrollorgan, margarinavgiftskontrollen.

§ 12. De tjenestemenn som er antatt til å føre denne kontroll har adgang til når som helst å foreta eftersyn i alle bygninger og lokaler som benyttes av bedriften, samt adgang til å undersøke alle bedriftens forretningsbøker og forretningspapirer.

Likeså kan kontrollens tjenestemenn når som helst la opta beholdningen av varer i vedkommende bedrift.

Kontrollens tjenestemenn har også rett til i kontrolløiemed å foreta undersøkelser av forretningslokaler, forretningsbøker og forretningspapirer hos hver som forhandler avgiftspliktige varer.

Bedriftens eller forretningens innehaver, bestyrer, funksjonærer og arbeidere er pliktig til å yde all den hjelp og veiledning som forlanges.

§ 13. Enhver er pliktig til under samme ansvar som for vidner i straffesaker bestemt, å gi de oplysninger og opgaver som i kontrolløiemed avkreves ham av Landbruksdepartementet eller kontrollens tjenestemenn.

§ 14. Politiets tjenestemenn er pliktige til når det forlanges å være kontrollens tjenestemenn behjelpelige ved utførelsen av deres hverv.

§ 15. Enhver som i stillings medfør får oplysninger i medhold av disse forskrifter, skal — i den utstrekning som undersøkelsens øiemed, og mulige forføininger til påtale av straffbare handlinger tillater det — bevare taushet om det oplyste, forsåvidt intet annet er særskilt bestemt ved lov.

Den som har fått oplysninger som ikke er offentliggjort, må ikke i sin erhvervsvirksomhet benytte sig av disse.

§ 16. Utgiftene ved kontrollen bæres av den innkomne margarinavgift.

Kapitel III. Straff, ikrafttreden.

§ 17. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer noen bestemmelse i disse forskrifter eller som medvirker hertil, straffes med bøter.

For den som overtrer påbudet i § 15, annet ledd, kan bøtene gå op til kr. 100 000,00.

På den som overtrer påbudet i § 15, første ledd, kommer dessuten straffelovens regler om ansvar for offentlige tjenestemenn til anvendelse.

§ 18. Disse forskrifter trer i kraft straks.

17 septbr. **Rundskrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmennene.

Lægenes porto for offentlig post.

Som bekjent blev tjenestemerker til frankering av statens post innført igjen fra 1 juli 1933. Foranlediget ved flere forespørsler skal departementet herom gi følgende veiledning:

Offentlig ansatte læger (fylkeslæger, stadsfysici, stadslæger og distriktslæger) har rett til å rekvirere og bruke tjenestemerker til statens post. Tjenestemerker skal brukes til all innenriks statspost (almindelig brevpost — også lokalpost — verdipost, pakkepost m. v.). For post som der kan brukes tjenestemerker til, vil utlegg til frimerker ikke bli godtgjort av staten. Statspost som der ikke kan brukes tjenestemerker til, vil i almindelighet være ubetydelig. Når det forekommer, kan utlegg hertil godtgjøres efter regning i samhøve med rundskrivelse av 17 juni 1930, men det må da angis hvad slags forsendelser det gjelder.

Med hensyn til hvad som er statspost bemerkes:

For de offentlige læger lar det sig i almindelighet ikke gjøre å skille mellem statspost og kommunal post. Da lægene er statstjenestemenn, blir alle de postforsendelser som gjelder deres vanlige arbeide med offentlige saker å regne som statens post som tjenestemerker kan brukes til. Dette gjelder også når forsendelsene vedkommer saker som kommunene ellers utreder utgiftene for (f. eks. smittsomme sykdommer eller fattige syke).

Skillet mellem offentlig post (statspost) og privat post vil i de enkelte tilfelle neppe volde større vanskeligheter, idet det i almindelighet vil være klart om en postforsendelse har en offentlig karakter eller ikke. Noen uttømmende forklaring eller opregning av hvad som er offentlig post kan vanskelig gis, men til veiledning skal man nedenfor nevne en del almindelige regler og eksempler. For øvrig henstilles til lægene å anvende reglene efter beste skjønn og undgå forespørsler om ubetydelige portobeløp.

Som hovedregel kan sis at alle postforsendelser og alt brevbytte som i henhold til lov eller instruks påhviler lægen som offentlig læge og helserådsordfører, alltid er offentlig post. Likeså alt brevbytte som nødvendig følger med hans arbeide i disse stillinger. Men også andre postforsendelser vil undertiden efter omstendighetene måtte regnes som offentlige selv om de ikke direkte går inn under distriktslægens plikter.

17 septbr.

Statspost er:

alle påbudte meldinger og innberetninger, undtatt opgaver til Reseptkontrollen, se nedenfor;

all post vedkommende selve lægestillingen, bestyrelsen av den, ferier og annen tjenestefrihet efter tjenestemannsloven, vedkommende distriktet og lægeordningen der, bosted og lægebolig, faste kontordager m. v., kvitteringer for lønn, regninger og kvitteringer for skyss- og kostgodtgjørelse og andre godtgjørelser av det offentlige;

brevbytte med de overordnede sundhetsmyndigheter om offentlige saker og sending av uttalelser og erklæringer som begjæres av det offentlige;

sending av rundskrivelser, meddelelser og lignende fra offentlige myndigheter til læger, tannlæger, jordmødre og andre;

alle postforsendelser fra helserådet eller helserådsordføreren vedkommende saker som hører under rådet i henhold til sundhetsloven, tuberkuloseloven, karanteneloven eller andre lover eller bestemmelser eller som forelegges for rådet til avgjørelse eller uttalelse; likeså annet brevbytte som er nødvendig eller ønskelig for at helserådet kan fylle sin opgave tilfredsstillende (f. eks. brevbytte av mere veiledende eller rådgivende art med andre helseråd m. v.);

post vedkommende smittsomme sykdommer som er undergitt det offentliges særlige forsorg og vedkommende avsondring og behandling av slike syke (f. eks. angående innleggelse på sykehus eller innsendelse av prøver til bakteriologisk undersøkelse og lignende);

post vedkommende offentlig forpleiede sinnssyke, offentlig forpleiede tuberkuløse og tilsyn med tuberkuløse;

post vedkommende fattige syke (f. eks. brevbytte med fattigstyrer om forpleiningen m. v. eller med sykehus og pleiehjem om innleggelse);

post vedkommende vaksinasjonen og tilsynet med den (rekvisisjoner av vaksine, sending av protokoller);

post vedkommende tilsynet med jordmødrene (sending av protokoller m. v.);

post vedkommende tilsyn med apotek;

post som fast rettsmedisinsk sakkyndig;

post som medlem av bygningsråd, vergeråd og lignende hvor den offentlige læge er medlem i kraft av sin stilling — forsåvidt der ikke er truffet noen annen ordning med slik porto.

Videre har departementet efter omstendighetene funnet å burde gå med på at den offentlige læges post vedkom-

17 septbr. mende skolebarnsundersøkelser og skolelægevirksomhet og hans post som formann i de lokale tuberkulosenevnder inntil videre regnes som statspost. Dette gjelder dog ikke når private læger har overtatt disse hverv, idet portoutgiftene i såfall må utredes av vedkommende kommune eller den som ellers betaler for undersøkelsene, med mindre departementet har truffet en annen ordning for det enkelte tilfelle.

Saker som ikke regnes som statens post og som der i almindelighet ikke kan brukes tjenestemerker til er f. eks.:

Saker som gjelder lægens egen velferd, såsom søknad om ny stilling, eller om tjenestefrihet i privat øiemed;

alle postforsendelser til Reseptkontrollen, således også rekvisisjon av reseptblanketter, tilbakesendelse av reseptalonger, påbudte kontrollopgaver og rekvisisjoner av skjemaer til sådanne; likeledes sending til apotek av resepter som er underkastet kontroll efter reseptloven;

brevbytte vedkommende private patienter eller trygdekassepatienter;

brevbytte som lægen har som læge ved kommunale eller private sykehus eller andre institusjoner;

post som formann eller medlem av kommunale eller private styrer, råd, utvalg, komiteer eller lignende eller i anledning av andre kommunale eller private bistillinger, ombud eller hverv, — alt forsåvidt hvervet ikke hører nødvendig sammen med hans offentlige stilling eller virksomhet (om skolebarnsundersøkelser, tuberkulosenevnd m. v. se foran).

Det samme gjelder brevbytte vedkommende saker som i almindelighet ikke hører under helserådet eller helserådsordføreren, men som av vedkommende kommune av en eller annen grunn er henlagt under helserådets kontor (f. eks. i Oslo brevbytte angående adopsjonssaker).

Til postforsendelser som efter foranstående ikke er statspost må almindelige frimerker brukes (jfr. dog frankeringsreglementets § 10 om bemyndigelse til å bruke tjenestemerker vedkommende kommunenes post).

Det som foran er sagt gjelder bare postforsendelser fra den offentlige læge og helserådet. Postforsendelser til lægen eller helserådet frankeres på vanlig måte av avsenderen. Efter frankeringsreglementets § 10 siste ledd kan dog den offentlige læge tilstille andre personer (f. eks. private læger eller jordmødre) tjenestemerker eller tjenestebrevkort til svar når det gjelder offentlige saker (derimot ikke til sending av påbudte meldinger, innberetninger o. a. som ikke har karakteren av svar, jfr. nedenfor om private læger).

For øvrig skal de tjenestemerker lægen rekvirerer til «statspost» ikke utdeles til andre eller brukes av andre enn lægen selv og helserådets egne tjenestemenn. 17 septbr.

Tjenestemerker til statspost kan den offentlige læge rekvirere fra postvesenet på de fastsatte blanketter, jfr. frankeringsreglementet. Er han også bemyndiget til å bruke tjenestemerker til kommunal post, må han få disse ved henvendelse til ordføreren (eller fylket) og må holde dem adskilt fra de merker som vedkommer staten. Det samme gjelder tjenestemerker som han får fra fylket til utdeling til jordmødre i distriktet.

Kvitteringsblanketter for tjenestemerker til statspost skal påføres Socialdepartementet, men ikke kommunens eller fylkets navn.

Privat praktiserende læger har ikke rett til å rekvirere eller bruke tjenestemerker. Til påbudte meldinger og innberetninger og til annet brevbytte vedkommende offentlige saker må de, som hittil, bruke almindelige frimerker, hvis de ikke har fått tilstillet tjenestemerker til svar, jfr. ovenfor.

Utlegg til porto for påbudte meldinger og innberetninger og for andre offentlige saker vil som tidligere bli godtgjort efter regning i samhøve med departementets rundskrivelse av 17 juni 1930. I regningen må angis hvad slags forsendelser det gjelder. Regningen sendes gjennem den offentlige læge til fylkesmannen til anvisning. For postforsendelser til Reseptkontrollen og til apotek gjelder det som er anført foran om offentlige læger; brevbytte vedkommende skolebarnsundersøkelser, tuberkulosenevnd eller andre særlige hverv eller ombud regnes heller ikke som statspost.

Kommunelæger, fattiglæger og lignende står i samme stilling som private læger, og er ikke tillagt almindelig rett til å bruke tjenestemerker. For påbudte meldinger og innberetninger og for annen statspost kan de få portoutlegg dekket efter regning i samhøve med rundskrivelse av 17 juni 1930 på samme måte som private læger. Alt brevbytte som foranlediges ved deres kommunale stilling eller arbeide (f. eks. post vedkommende fattige syke) regnes som kommunal post. I den utstrekning tjenestemerker kan brukes til kommunenes post kan kommunelæger ved henvendelse til ordføreren antagelig få bemyndigelse til å bruke tjenestemerker, jfr. frankeringsreglementets § 10.

Sykehuslæger ved fylkeskommunale, kommunale og private sykehus, asyler, sanatorier, tuberkulosehjem og lignende står i samme stilling som private læger. De meldinger m. v. som lægen er pålagt å sende, med undtagelse

17 septbr. av opgaver og rekvisisjoner som går inn under reseptloven, regnes som statspost og portoutlegg godtgjøres efter regning i samhøve med rundskrivelsen av 17 juni 1930. Sykehusets øvrige brevbytte er staten uvedkommende. Kommunale og fylkeskommunale sykehus kan av ordføreren eller fylkesmannen få bemyndigelse til å bruke tjenestemerker for kommunal post.

Kvitteringsblanketter vedkommende kommunal post skal påføres kommunens eller fylkets navn — ikke Socialdepartementet.

17 septbr. **Rundskrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmennene.

Jordmødrenes porto for offentlig post.

Hverken de offentlig ansatte eller de privat praktiserende jordmødre er tilstått noen almindelig rett til å bruke tjenestemerker for offentlig post (statspost eller kommunal post).

For deres forskjellige offentlige forsendelser gjelder følgende regler:

1. Til sending av fødselsmeldinger (skjema 1 a og 1 b, 2 a. og 2 b.) kan tjenestemerker brukes på samme måte som før, idet skjemaene av fylkeskontoret påklebes tjenestemerker før de sendes jordmødrene.

2. Til kvittering for lønn og for skyss- og kostgodtgjørelse kan jordmødrene få tilsendt tjenestemerker samtidig med lønnen og godtgjørelsen.

3. Til innsendelse av kvartalsregninger over skyss- og kostgodtgjørelse og til innsendelse av jordmorprotokoller kan de offentlig ansatte jordmødre av fylkesmannen i henhold til frankeringsreglementets § 10, 5te ledd, få bemyndigelse til å bruke tjenestemerker.

4. For de jordmødre som er ansatt som hjelpevaksinatører gjelder det samme som under punkt 3 for rekvisisjoner av vaksine fra Folkehelseinstituttet og 1 for innsendelse av vaksinasjonsprotokoller.

Tjenestemerker kan dog ikke brukes til å sende inn protokoller som på grunn av sin vekt må takseres som pakkepost. Hertil må brukes almindelige frimerker, og portoutlegg må i tilfelle dekkes av fylket, se nedenfor; jfr. frankeringsreglementets § 4, IV a.

I alle de nevnte tilfelle blir tjenestemerker å tilstille jordmødrene av fylkets beholdning av merker til kommunalt bruk, idet alle de nevnte forsendelser regnes som fylkeskommunal post. Ønskes tjenestemerkene til jordmødrene fordelt gjennem vedkommende offentlige læge, må denne få

de nødvendige merker tilstillet fra fylket med fornøden vei- 17 septbr.
ledning om fordelingen. Utlegg til almindelige frimerker for de nevnte saker vil herefter ikke bli dekket av staten, men må efter omstendighetene utredes av fylket eller av jordmoren selv.

For svangerskaps- og fødselsmeldinger til bidragsfogden i henhold til lov nr. 3 av 10 april 1915 skal den tidligere ordning fortsette, idet jordmødrene sammen med meldingsskjemaene fremdeles vil få tilstillet et tilsvarende antall frankerte konvolutter; jfr. rundskrivelse av 5 oktober 1931.

Utenfor de foran nevnte tilfelle vil jordmødrene når det er adgang til det efter frankeringsreglementets § 10 siste ledd, fra en bruksberettiget kunne få sig tilstillet tjenestemerker t i l s v a r. Derimot antar man at det i almindelighet ikke bør bli spørsmål om å gi dem almindelig bemyndigelse efter reglementets § 10 5te ledd til å bruke tjenestemerker for kommunal post, idet jordmødrene utenfor de foran nevnte tilfelle bare i liten utstrekning vil ha offentlige postforsendelser. (Brevbytte vedkommende trygdekassepatienter er således ikke offentlig post).

Portoutlegg som jordmødrene ikke får godtgjort efter foranstående regler og som det ikke anses rimelig at de må bære selv, blir i tilfelle å godtgjøre av fylket eller av den institusjon som ellers bærer utgiftene ved de forretninger det gjelder.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fiskeri- 17 septbr.
regler for O s t a d v a t n e t i Borge herred, Nordland fylke.

Skriv **) frå Arbeidsdepartementet um bygningsved- 17 septbr.
tekter for V i k ø y r i i Vik herad, Sogn og Fjordane fylke.

Rundskriv frå Kyrkje- og undervisningsdepartementet 18 septbr.
til verjerådi.

Med kongeleg resolusjon av 31 august 1934 er det fastsett:

«At lov av 6 juni 1930 om forandringer i lov om behandling av forsømte barn av 6 juni 1896 med seinare tilleggslover vert sett i kraft frå 1 oktober 1934.

Kyrkje- og undervisningsdepartementet får fullmakt til å fastsetja dei nøgjare fyresegner som trengst til ikraftsetjingi.»

Me viser til Ot. prp. nr. 23 og Innst. O. nr. 72 for 1930 og til forh. i Odelstinget s. 570 flg. og forh. i Lagtinget s. 207 flg. f. s. å.

*) Kunngj. 22 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 38.
**) Kunngj. 22 september i Lovtid. 1ste deild nr. 38.

18 septbr. Med denne lovi som no vert sett i kraft er gjort den forandring at aldersgrensa for born som verjerådi kann gripa inn mot er utvida frå 16 til 18 år. Med dette hev tvo nye årsklassar kome under tilsyn og umsorg av verjerådi, og høgste grensa for kor lenge verjerådi kann ha umsorg for dei er sett til 21 år.

I §§ 1, 4, 16, 23 og 43 er berre gjort den forandring at tali «16» eller «16de» er forandra til «18» eller «18de».

I § 30 er gjort den forandring at det som tridje punktum er teke inn denne fyresegni: «Elever som er over den skolepliktige alder og som er skikket for det, skal så vidt mulig få adgang til faglig oplæring.»

I § 39 er fyrste stykket forandra til: «Den som er bortsatt i henhold til denne lov, står under vergerådets eller skolehjemmets myndighet og tilsyn, inntil han har fylt 21 år.»

§ 41 er sett ut or kraft.

Framleis er § 9 um skyss- og kostpengar for medlemer av verjeråd sett i samhøve med dei reglar som gjeld for skyss- og kostpengar for offentlege tenestemenn, og § 11 um rett til å tilsetja sekretær for verjerådi sett i samhøve med lov frå 20 mai 1927 som fastset at vedkomande kommune skal løna verjerådssekretæren.

Med den nye lovi er det fyresetnaden at det so langt råd er, skal vera eit skilje millom eldre og yngre elevar. Skuleheimelevane lyt difor grupperast etter alderen, og ein må m. a. taka umsyn til dei anlegg dei hev, sameleis som ein óg må taka distriktsumsyn um det er råd. Departementet meiner at ein likevel fyrst må få nokor røynsle for korleis det vert med tilgangen til skuleheimane etter den nye lovi, fyrr ein fastset endelege fyresegner i so måte. Til å byrja med lyt det difor vera nok å ta avgjerd um kva skuleheimar dei nye aldersgruppone — 16- og 17-åringane — skal sendast til.

For g u t a n e hev ein Falstad skuleheim (Falstad skolehjem), Ekne, Nord-Trøndelag, som med sine verkstader og sitt utstyr elles står fullt ferdig til å ta imot dei nye aldersgruppone. Her vil dei elevane som er skikka til det, få høve til ei fagleg upplæring som svarar til forskulekurs. Sume vil óg kunna få ei noko vidaregåande upplæring. Som ein fyrebils skipnad som skal gjelda til so lenge, fastset departementet at alle gutar som hev fyllt 16 år og som skal setjast i skuleheim etter den nye lovi, helst skal sendast til Falstad. Etter 1 oktober 1934 tek ikkje denne skuleheimen upp gutar som er under 15 år. Dei andre guteskuleheimane utan Bastøy skuleheim tek etter 1 oktober 1934 og til anna vert fastsett ikkje upp gutar som hev fyllt 16 år når dei vert burtsette.

På Bastøy skuleheim vil det óg vera høve til å setja burt gutar over 16 år etter 1 oktober 1934. 18 septbr.

For gjentone vert på same måten dei nye aldersgruppone helst å setja i Toten skuleheim (Toten skolehjem), Kraby st. Etter 1 oktober 1934 tek denne gjenteskuleheimen berre imot gjentor som hev fyllt 15 år når dei vert burtsette. Dei andre gjenteskuleheimane med undantak av Bærum skuleheim tek etter 1 oktober 1934 og til so lenge ikkje upp elevar som hev fyllt 16 år når dei vert burtsette. Etter 1 oktober 1934 vil det óg vera høve til å setja burt gjentor over 16 år i Bærum skuleheim (Bærum skolehjem).

Som ein vil sjå av dei dokument som er nemnde ovanfor og som me viser til, hev guteskuleheimane plassar nok til å ta imot dei nye aldersgruppone i næraste framtid. På gjenteskuleheimane er det derimot lite med plass. Når ein likevel hev meint at det er forsvarleg å setja den nye lovi iverk, ogso for gjentone, er det gjort i tiltru til og av umsyn til det private arbeidet for gjentor som glid ut. Det private arbeidet av dette slaget som ein må segja er sers verdfullt, hev til no vorte mykje hindra, av di verjerådet ikkje hev havt rett til å gripa inn andsynes unge gjentor i den mest kritiske alderen. Dette vert no retta med den nye lovi. Verjerådi kann bruka private institusjonar, når desse hev planar som Kongen hev godkjent (§ 1 i lovi). Av slike institusjonar som er serleg høvelege for dei nye årgangane skal me nemna: «Solli» lærehjem for unge piker, Nesttun um Bergen og «Hasleheimen» industri- og arbeidshjem, Oslo.

Rundskrivelse fra Kirke- og undervisningsdepartementet til samtlige skolehjem. 18 septbr.

Ved kongelig resolusjon av 31 august 1934 er lov av 6 juni 1930 om forandringer i loven om behandling av forsømte barn satt i kraft fra 1 oktober 1934. Samtidig er dette departement bemyndiget til å fastsette de nærmeste bestemmelser som er nødvendige i anledning av ikraftsettelsen.

Man vedlegger endel avtrykk av departementets rundskrivelse av idag til samtlige vergeråd, hvortil henvises. Som det vil ses har departementet som en foreløbig ordning og som gjeldende inntil videre bestemt, at Falstad skolehjem for gutter og Toten skolehjem for piker efter 1 oktober 1934 kun optar elever som ved anbringelsen er fylt 15 år. De øvrige skolehjem med undtagelse av Bastøy skolehjem for gutter og Bærum skolehjem for piker optar efter 1 oktober 1934 inntil anderledes bestemmes ikke elever som ved anbringelsen er fylt 16 år. Bastøy skolehjem og Bærum skolehjem optar barn i alle aldersklasser idet dog barn mellem

18 septbr. 16 og 18 år fortrinsvis bør anbringes henholdsvis på Falstad skolehjem og Toten skolehjem.

I det foredrag som ligger til grunn for den nevnte kongelige resolusjon er det anført bl. a.:

«Den nye lov vil medføre en utvidelse av vergerådenes virksomhet derved at to nye årsklasser (16 og 17 år) kommer inn under vergerådenes forsorg, likesom det må forutsettes at nyordningen vil forårsake noen økning i beleggene på samtlige skolehjem. Den nevnd som efter departementets anmodning har utredet de forskjellige spørsmål vedrørende lovens ikraftsettelse mener at der overhodet ikke vil bli noen utgiftsøkning ved å sette lovreformen ut i livet i de første par år efter ikraftsettelsen og at utgiftsøkningen senere vil komme efterhvert som «en langsom» stigning og ikke vil komme til å virke med sin hele tyngde før bedre tider er inntrådt. På samme vis antar man at økningen i skolehjemsbelegget også vil komme efterhvert og meget langsomt. Under disse omstendigheter antar departementet at det til en begynnelse vil være tilstrekkelig kun å fastsette bestemmelser om til hvilke skolehjem de nye aldersgrupper (16- og 17-åringene) blir å sende. For guttenes vedkommende er det meningen, inntil videre, å sende alle gutter i den nye gruppe fortrinsvis til Falstad skolehjem, hvor der er adgang til faglig oplæring for dem som er skikket for det. For pikenes vedkommende vil de nye aldersgrupper inntil videre fortrinsvis bli sendt til Toten skolehjem som foreløbig blir styrket ved at dette skolehjem gis rett til å disponere inntil 3 plasser på Bærum skolehjems særavdeling. Ved siden av Falstad og Toten skolehjem bør det dog være adgang til anbringelse av barn i disse aldersgrupper henholdsvis på Bastøy og Bærum skolehjem.

Nærmere bestemmelser om gruppering av skolehjemselevene efter alder m. v. finner departementet det mest hensiktsmessig ikke blir truffet før man får noen erfaring om hvorledes tilgangen til skolehjemmene vil komme til å arte sig efter den nye lovs ikrafttreden. De nødvendige endringer i så henseende i de fastsatte planer for de kommunale og private skolehjem mener man kan utstå til senere idet man går ut fra at skolehjemmenes bestyrelser og direksjoner vil rette sig efter de pålegg som departementet finner å måtte gi i anledning av lovens ikraftsettelse.»

Med hjemmel i den i resolusjonen gitte bemyndigelse skal departementet herved gi samtlige skolehjem pålegg om å følge de således gitte bestemmelser.

Det er en forutsetning for gjennemførelsen av de nye lovbestemmelser at elevene ikke holdes lenger på skolehjem enn nødvendig av hensyn til skolehjemsbehandlingen.

Med hjemmel som foran nevnt fastsettes følgende be- 18 septbr.
stemmelser som gjeldende inntil videre:

Enhver elev som er over 16 år og har opholdt sig 3 år på skolehjemmet, skal utskrives medmindre Kirke- og undervisningsdepartementet gir samtykke til fortsatt skolehjemsophold. Sådant samtykke gis som regel for inntil ett år om gangen. Må en prøveutskrevet elev gjenoptas, kan han ikke være på skolehjemmet mer enn ett år fra gjenoptagelsen uten Kirke- og undervisningsdepartementets samtykke. Blir gjenoptagelse nødvendig efter fylte 18 år, bør eleven i almindelighet, når gjenoptagelsen ikke skjønnes å bli ganske kortvarig, overføres til skolehjem bestemt for eldre elever. (Bestemmelsen i siste punktum kommer ikke til anvendelse på Falstad skolehjem for gutter og Toten skolehjem for piker, og de til skolehjem knyttede særavdelinger).

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om et tillegg til 18 septbr.
bygningsvedtektene for Strømmen bygningskommune i Akershus fylke.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om bygnings- 18 septbr.
vedtekter for Bøle bygningskommune i Telemark fylke.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om ny politived- 19 septbr.
tekt for Østre Gausdal herred, Opland fylke.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om forandring 19 septbr.
i politivedtekten for Østre Toten herred, Opland fylke.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om ny politived- 19 septbr.
tekt for Øvre Sandsvær herred, Buskerud fylke.

Skriv **) frå Justisdepartementet um kinematograf- 19 septbr.
vedtekt for Haus herad, Hordaland fylke.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om ny politived- 19 septbr.
tekt for Målselv herred, Troms fylke.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om ny politived- 19 septbr.
tekt for Skjervøy herred, Troms fylke.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en ligningsnevnd, 19 septbr.
hvori uttales, at en ligningsnevnd antas i tide å måtte henvende sig til et så stort antall gårdbrukere og småbrukere om meddelelse av utførligst mulige næringsopgaver (jfr. landskattelovens § 46, femte ledd), at et brukbart grunnlag for beregningen av utbytteprocenten kan tilveiebringes. Hvis

---

*) Kunngj. 22 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 38.
**) Kunngj. 22 september i Lovtid. 1ste deild nr. 38.

19 septbr. det viser sig at enkelte stiller sig uvillig, så det er å befrykte, at vedkommende ikke vil gi tilfredsstillende opgaver, bør andre anmodes i deres sted. Loven inneholder ingen tvangsbestemmelser overfor dem, som anmodes om disse særskilte opgaver, og der er ikke adgang til straffeforføininger overfor dem.

20 septbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den sveitsiske legasjon har Belgia tiltrådt Bernkonvensjonen *) om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928, med virkning fra 7 oktober 1934.

20 septbr. **Skrivelse****) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Kautokeino herred, Finnmark fylke.

20 septbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til et formannskap, hvori uttales, at tilføielsen «(formannskapet)» efter «herredstyret» i landskattelovens § 121, 2. ledd, og § 122, 1. ledd, innkom i loven ved tilleggslov av 22 februar 1921 foranlediget ved en forespørsel til departementet om, hvorvidt ikke den her omhandlede myndighet kunde overlates til formannskapet, hvilken forespørsel departementet efter lovens daværende ordlyd hadde funnet å måtte besvare benektende. Der antas derfor i den nevnte tilføielse ikke å kunne legges mer enn åpningen av adgang for herredstyret til å overføre den omhandlede myndighet til formannskapet, altså ikke nogen selvstendig myndighet uten at beslutning om overførelsen er fattet av herredstyret.

21 septbr. **Kongelig resolusjon.** I henhold til lov om kirker og kirkegårder av 3 august 1897 § 26 siste ledd meddeles approbasjon på nedenstående bestemmelser om renhold m. v. i kirkene:

§ 1. Efter hver gudstjeneste skal mulige spyttklatter på kirkens gulv straks fjernes ved hjelp av en våt klut.

Anbringes det på noget sted i kirken spyttebakker, skal disse være omtrent halvfylte med sagmugg, torvstrø, hakket ener, granbar eller et annet av helserådet godkjent stoff.

Innholdet skal efter hver dag kirken har vært i bruk snarest mulig brennes op eller på annen måte uskadeliggjøres, og spyttebakkene skal gjøres rene på en forsvarlig måte efter nærmere bestemmelser av helserådet.

§ 2. Senest en av de nærmest følgende hverdager efter avholdt gudstjeneste skal kirkens, gallerienes og forgan-

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1932 s. 32 flg.
**) Kunngj. 22 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 38.

genes gulv, samt trappene i den utstrekning de har vært benyttet, rengjøres med våt klut, kost eller svaber. 21 septbr.

Tørrfeining er forbudt.

Samtidig avtørres med særskilt våt klut i den utstrekning som anses nødvendig: stoler, benker og listverk optil mannshøide.

Når ved enkelte gudstjenester kun ganske få mennesker har vært til stede, kan den i denne paragraf omhandlede rengjøring efter menighetsrådets nærmere bestemmelse innskrenkes.

§ 3. Hovedrengjøring med såpevask av alle gulver, gallerier og inventar foretas:

1) Minst 2 ganger årlig i kirker med gudstjeneste hver helligdag.
2) Minst 1 gang årlig i kirker med gudstjeneste hver annen helligdag eller sjeldnere.

En gang årlig medtas i vaskningen også veggene og det øvrige treverk i den utstrekning som forholdene tillater.

Hvittede eller limfarvede vegger hvittes eller males så ofte og i den utstrekning som anses påkrevet.

§ 4. Tepper bæres ut og bankes samtidig med hver hovedrengjøring og ellers så ofte det måtte vise sig nødvendig.

Minst efter hver 4de gang kirken har vært brukt skal teppene rengjøres ved avbørstning efterat de i forveien har vært lett dynket med vann.

Løpere på gulvet i kirkens skib samt forganger og på gallerier bør helst være av gummi eller linoleum, likesom belegg av gummi eller linoleum bør benyttes på trappetrinene til galleriene istedenfor teppeløpere.

§ 5. Ventilasjons- og varmluftskanaler samt varmekammere skal rengjøres en gang årlig.

§ 6. I våbenhuset og sakristiet skal opslåes plakater hvor de kirkebesøkende pålegges ikke å spytte under sitt ophold i kirken.

§ 7. Hvis kirken ikke er forsynt med mekanisk dreven ventilasjon, skal der forut for hver gudstjeneste, om vinteren gjerne samtidig med opfyring foretas utluftning minst ½ time. Dette besørges ved frisk gjennemtrekk — åpning av vinduer og dører.

§ 8. Efter hver gudstjeneste skal kirken utluftes minst ½ time under samme forutsetning og på samme måte som nevnt i § 7.

§ 9. Hvor der er mekanisk dreven ventilasjon (vifte) skal den drives minst ½ time før og minst ½ time efter hver

21 septbr. gudstjeneste, dog bør den i §§ 7 og 8 nevnte dør- og vindusluftning foretrekkes.

§ 10. Foran kirkens inngangsdører skal anbringes fotrist og innenfor dørene dørmatter eller et frisk granbarlag eller lignende.

§ 11. Hvor brensel opbevares i kasse eller i skap i kirkens våbenhus eller sideganger, skal åpningene være dekket og all brensel og avfall efter sådan være fjernet før kirken benyttes.

§ 12. Innredning av priveter i eller utenfor kirken skal forelegges helserådet til uttalelse. Forskrifter for privetenes renhold og tømning gis av helserådet.

§ 13. Brukes sakristiet eller kirken ellers til konfirmantundervisning, kommer forskrifter om renhold i skoler m. v. av 20 november 1931 til anvendelse i den utstrekning som finnes påkrevet. I tvilstilfelle forelegges saken for helserådet.

§ 14. Benyttes kirken på annen måte enn til gudstjeneste, skal renholdet utføres på samme måte som efter avholdt gudstjeneste bestemt. Herfor er dog bruk ved konfirmantundervisning undtatt.

§ 15. Et eksemplar av disse forskrifter skal alltid finnes opslått i kirkens våbenhus og sakristi.

§ 16. Hvor det på grunn av særegne forhold anses tilrådelig, kan overtilsynet (stiftsdireksjonen) gi dispensasjon fra de ovenfor givne bestemmelser efterat saken på forhånd har vært forelagt helserådet til uttalelse. Dispensasjonsbestemmelsene skal opslåes ved siden av forskriftene som i § 15 nevnt.

§ 17. Menighetsrådet har å dra omsorg for at disse regler til enhver tid blir overholdt.

21 septbr. **Kongelig resolusjon.**

I. Oslo lagdømme og Borgarting og Agder lagdømme slåes sammen til ett lagdømme Oslo, Borgarting og Agder lagdømme fra 1 oktober 1934.

II. De to lagmenn i Oslo, Borgarting og Agder lagdømme skal vekselvis og for så lang tid ad gangen som bestemmes av Justisdepartementet gjøre tjeneste ved lagmannsrettene for Oslo lagsogn og for lagmannsrettene for de øvrige lagsogn. Justisdepartementet bestemmer når skifte første gang skal foretas.

III. Det overlates til Justisdepartementet å treffe nærmere bestemmelser om hvorledes forretningene skal deles mellem de to lagmenn.

Kongelig resolusjon. Blåkorshjemmet ved Einavannet på Toten godkjennes til inntil videre å motta mannlige patienter i henhold til § 8 i midlertidig lov om edruelighetsnevnder av 24 juni 1933 og § 30 i lov om umyndiggjørelse av 28 november 1898 (jfr. lov av 22 april 1927 § 102). 21 septbr.

Kongelig resolusjon *) om fredningstiden for hummer i Rogaland fylke. 21 septbr.

Kongelig resolusjon *). 21 septbr.

I medhold av §§ 3, 5 og 10 i midlertidig lov av 29 juni 1934 om krisetiltak til støtte for landbruket bemyndiges Landbruksdepartementet til å fastsette den i lovens § 3 omhandlede avgift ved innførsel av utenlandsk kraftfor eller avhendelse fra produsent av innenlandsk kraftfor samt til å gi de forskrifter og treffe de øvrige avgjørelser som omhandles i lovens §§ 3, 5 og 10 og til å la Statens kornforretning treffe de avgjørelser som departementet ikke treffer og som er nødvendige til gjennemføring av fraktutjevning ved forsendelse av kraftfor.

Kongelig resolusjon *). 21 septbr.

Grunntollen for følgende i den gjeldende tolltariff opførte varer nedsettes således:

Aprikospulp, uten tilsetning av sukker, i emballasjer, som med sitt innhold veier minst 5 kg (under tariffens post «Frukter 5.»), fra kr. 0,60 pr. kg til kr. 0,40 pr. kg.

Appelsinsaft (under tariffens post «Saft 2. b.») fra kr. 0,50 pr. kg til kr. 0,30 pr. kg.

Nedsettelsene trer i kraft fra og med 22 september 1934.

Skrivelse fra Socialdepartementet til en fylkesmann. 21 septbr.

En mann kan vinne ny hjemstavn selv om hans hustru forpleies i asyl i henhold til lov nr. 3 av 5 juni 1925. Og samtidig med mannen vil hustruen få ny hjemstavn; jfr. fattiglovens § 12.

Den sykes hjemstavn til enhver tid antas avgjørende for hvilken kommune eller fylkeskommune skal utrede de med den offentlige forpleining i henhold til nevnte lovs § 3 forbundne utgifter.

Skrivelse **) fra Handelsdepartementet om samtykke i at ikrafttredelsen av forandringene i §§ 7 og 8 i hermetikkreglementet, fastsatt ved departementets skrivelse av 1 mai 1934, utstår til 1 juli 1935. 21 septbr.

*) Kunngj. 22 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 38.
**) Kunngj. 1 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 39.

21 septbr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet.

Ved kongelig resolusjon av 21 september 1934 er det bestemt:

«I medhold av §§ 3, 5 og 10 i midlertidig lov av 29 juni 1934 om krisetiltak til støtte for landbruket bemyndiges Landbruksdepartementet til å fastsette den i lovens § 3 omhandlede avgift ved innførsel av utenlandsk kraftfor eller avhendelse fra produsent av innenlandsk kraftfor samt til å gi de forskrifter og treffe de øvrige avgjørelser som omhandles i lovens §§ 3, 5 og 10 og til å la Statens kornforretning treffe de avgjørelser som departementet ikke treffer og som er nødvendige til gjennemføring av fraktutjevning ved forsendelse av kraftfor.»

I medhold av denne resolusjon bestemmes:

1. Fra og med 1 oktober 1934 kan innførsel av utenlandsk kraftfor eller avhendelse fra produsent av innenlandsk kraftfor bare skje mot betaling av 85 øre pr. 100 kg. Fra denne bestemmelse er undtatt salg av korn og skolmfrukter av egen avl.
2. Engrosforretninger i kraftfor pålegges å sende opgave over sine beholdninger av kraftfor pr. 1 oktober 1934 til Statens kornforretning samt til å betale til Kornforretningen en fraktutjevningsavgift av 85 øre pr. 100 kg av beholdningen. Kornforretningen kan gi nærmere regler om opgavenes innhold og bestemmer når de skal være innsendt og avgiften være betalt.
3. Ordningen om fraktutjevning ved forsendelse av kraftfor settes i verk 1 oktober 1934.
4. Statens kornforretning bemyndiges til å fastsette de nærmere forskrifter som er nødvendige for å gjennemføre en fraktutjevning ved forsendelse av kraftfor. Det kan derunder gis forskrifter om hvilke forsendelser skal være gjenstand for fraktrefusjon, likesom det som vilkår for betaling av frakt- og transportgodtgjørelse kan fastsettes:
   a. at vedkommende avsender — for transportgodtgjørelse mottager — på forhånd skal være godkjent av Kornforretningen,
   b. at betaling ydes bare for transport utover en viss minsteavstand og efter nærmere fastsatte satser,
   c. at sendingen må omfatte et visst minstekvantum eller at betaling bare skjer efter de satser som er fastsatt for slike minstesendinger. Det kan også bestemmes

* Kunngj. 22 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 38.

at betaling ydes efter lavere satser enn de som er gjeldende for sendinger på vedkommende strekning. 21 septbr.

d. at sendingen må foregå på en bestemt måte innenfor visse områder, med bestemte transportmidler eller ad bestemte ruter.

5. Godtgjørelse for transport fra jernbanestasjon og skibsstoppested til avsidesliggende distrikter betales direkte til varemottagerne efter tilsvarende regler og satser som gjelder for matmel. Statens kornforretning bemyndiges til å fastsette godtgjørelsen, som dog ikke må overstige følgende beløp, likesom det i intet tilfelle godtgjøres mere enn det er betalt:

For de første 20 km ingen godtgjørelse.
» » næste 20 km 5 øre pr. km pr. 100 kg.
» » følgende 20 km 4 øre pr. km pr. 100 kg.
» den overskytende avstand: 3 øre pr. km pr. 100 kg.

For transport innen Finnmark fylke kan Kornforretningen dispensere fra de fastsatte maksimumssatser.

6. Statens kornforretning bemyndiges til under særlige omstendigheter å dispensere fra bestemmelsene i loven eller forskrifter om fraktutjevning ved forsendelse av kraftfor og herunder også frafalle krav på skyldige avgifter og inndragningsbeløp.

7. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer noen bestemmelse i den nevnte lov av 29 juni 1934 eller forskrift fastsatt med hjemmel i loven eller som medvirker hertil, straffes med bøter.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Opdal herred, Sør-Trøndelag fylke. 24 septbr.

Skrivelse fra Socialdepartementet. 24 septbr.

Det er ikke her i landet gitt bestemmelse om anvendelse av de av Det internasjonale sundhetskontor i Paris utarbeidede formularer for trådløs korrespondanse mellem ankommende fartøi og vedkommende havns sundhetsmyndighet om karantenebehandlingen. Men det antas ikke å være noe til hinder for at fartøier kan bruke trådløs melding i karantenetjenesten efter de nevnte formularer ved ankomst til norsk havn, forsåvidt de derved kan opnå noen vesentlig lettelse i karantenebehandlingen, f. eks. til forkortelse av karantenebehandlingens varighet i enkelte tilfelle.

Trådløs telegrafisk melding kan dog ikke frita et fartøi fra eller tre i stedet for plikten til å heise karanteneflagg,

*) Kunngj. 1 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 39.

24 septbr. hvis betingelsene derfor er til stede efter karanteneloven. Det samme gjelder de andre forholdsregler som er påbudt, således lægeundersøkelse i den utstrekning sådan forutsettes, og for øvrig iakttagelse av de bestemmelser som er gitt i karantenelov og reglement.

24 septbr. **Skrivelse** *) fra Handelsdepartementet.

Reglement, utferdiget av Handelsdepartementet i henhold til kongelig resolusjon av 16 juni 1933 (inntatt i Lovtidende f. år 1ste avdeling side 731 og 2nen avdeling side 692) om frankering av statens og kommunenes post («frankeringsreglementet») er i § 7 forandret således at 1ste ledd skal lyde:

«Tjenestemerkene må alltid være påsatt postsakene ved innleveringen. På adressesiden må som avsender stå angitt bruksberettiget institusjon eller myndighet eller en person med tilføielse av bruksberettiget stilling. Andre postsendinger med tjenestemerker på, settes i porto som ubetalte eller utilstrekkelig betalte private sendinger. Om svarsendinger, se dog § 10, 7de ledd.»

25 septbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved klokker Werner Hosewinckel Christies testament av 9 juli 1931 oprettede «Christies St. Laurentius legat» til fattige i Nykirkens menighet, Bergen.

25 septbr. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til politimestrene.

Melding til departementet om utvisninger.

I fremmedlovens § 18 er det bestemt at alle beslutninger om utvisninger som treffes av politiet ved utløpet av hvert halvår skal meldes til vedkommende departement. I rundskrivelse nr. 7 vedrørende fremmedloven er det fastsatt at dette skal skje ved at utskrift av utvisningsbeslutningene innsendes til Justisdepartementet ledsaget av de dokumenter som har hatt betydning for utvisningen.

Efterat det ved kongelig resolusjon av 23 desember 1932 er bestemt at Centralpasskontoret skal være ankeinstans med hensyn til utvisningsbeslutninger, og da det videre anses upraktisk at melding om utvisningen først skal innsendes til departementet inntil et halvt år efterat den er besluttet, har departementet funnet at de i loven omhandlede meldinger til departementet bør skje på den måte at utskrift av utvisningsbeslutningen ledsaget av de dokumenter som har hatt betydning for utvisningen sendes Central-

*) Kunngj. 6 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 40.

passkontoret umiddelbart efterat utvisningen er besluttet, hvorefter Centralpasskontoret innsender saken til departementet. 25 septbr.

De tidligere halvårsinnberetninger direkte til departementet bortfaller således herefter.

Rundskrivelse *) fra Socialdepartementet til fylkesmennene. 25 septbr.

I medfør av kongelig resolusjon av 20 september 1929 gjør departementet herved følgende endring i plakat av samme dag om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer:

Under avdeling C, I tilføies som nytt nr. 33:

«Mel som er tilsatt melforbedringspreparater av enten kaliumbromat, kaliumjodat eller ammoniumpersulfat således at det får et innhold av høist 0,005 % av de to førstnevnte stoffer eller 0,02 % av sistnevnte stoff.»

Hermed bes alle helseråd, apotekere, politimestre og lensmenn i fylket gjort kjent.

Skrivelse fra Socialdepartementet. 25 septbr.

Spørsmålet var hvorledes helserådets ordfører skal forholde sig ovenfor fartøi som kommer fra eller har anløpet landområde som ifølge Socialdepartementets kunngjøring er farsottsmittet. I den anledning uttalte departementet:

Har fartøiet efter losens påbud heist karanteneflagg, fordi losen feilaktig har ansett dette nødvendig i henhold til karantenereglementets § 7, jfr. § 16, og det efterpå av helserådets ordfører bringes på det rene at fartøiet ifølge bevitnelse fra norsk konsul eller annen bevitnelse som reglementet eller avtaler godkjenner, jfr. reglementets § 7, 2. og 3. ledd, og departementets rundskrivelser av 20 januar og 13 oktober 1933, på utenriks sted har vært underkastet de i reglementet påbudte foranstaltninger i foreskreven tid og utstrekning og derfor ikke er pliktig til å ha karanteneflagg heist, blir dette med helserådets ordførers tillatelse å stryke. Forutsetningen er at fartøiet ikke til tross for nevnte bevitnelse («sundhetspass», skjema 3) er i de i reglementets § 7, 1. ledd og 2. ledd nr. 2 og 3 nevnte tilfelle.

Departementet har inntil videre gått med på at helserådets ordfører i det her nevnte tilfelle tilståes godtgjørelse som for eftersyn (kr. 7,50).

Har et fartøi ikke karanteneflagg oppe fordi det fra avganghavnen har bevitnelse som foran nevnt, men det allikevel

*) Kunngj. 1 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 39.

25 septbr. viser sig påkrevet å tilkalle helserådets ordfører, må karanteneflagg heises, og for øvrig de i loven og reglementet foreskrevne forholdsregler iakttas. Jfr. § 7. I det her nevnte tilfelle tilkommer helserådets ordfører godtgjørelse efter reglementets § 88.

Det om godtgjørelsen anførte antas i begge tilfelle å måtte gjelde, uansett om fartøiet under undersøkelsen ligger innen- eller utenfor den by fartøiet er i ferd med å anløpe.

For å skaffe sig visshet for at den forannevnte bevitnelse er utstedt av rette vedkommende, jfr. Socialdepartementets rundskrivelse av 22 juli 1933 (hvis innhold er inntatt i Lovtidende II avdeling 1933 side 554—555 som fotnote til Socialdepartementets rundskrivelse av 13 oktober 1933), må helserådets ordfører foreta de undersøkelser som han i hvert enkelt tilfelle finner nødvendige. Navnlig bør det herunder has for øie at bevitnelsen er utstyrt med offisielt stempel eller på annen måte bærer embedsmessig preg, samt at den stammer fra myndigheter i havn som er godkjent til å foreta de foreskrevne foranstaltninger.

25 septbr. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til politimesteren i Bodø vedrørende Nordlands landbruksselskaps bestyrelse av og salg fra Felleskjøpets lager og Statens mellager i Bodø.

Departementet uttaler følgende:

1. Ad Felleskjøpets lager: Mens vedkommende lokale innkjøpslags virksomhet formentlig som regel er av den art at de opfyller betingelsene for å gå inn under bestemmelsen i handelslovens § 2, 2. ledds 2. punktum, vil Felleskjøpet i Trondheim måtte ha handelsrett som kjøbmann for å kunne selge dertil innkjøpte varer som ikke er frihandelsvarer. Som kjøbmann kan Felleskjøpet ha lager i Bodø, hvorfra utleveres varer som på forhånd er solgt fra Felleskjøpets faste forretningssted i Trondheim eller under borttingning ved dets utsendte handelsreisende. Når imidlertid som i det foreliggende tilfelle salg foregår fra lageret i Bodø til de lokale innkjøpslag eller andre, blir lageret utsalgssted i handelslovens forstand, og et sådant har Felleskjøpet i Trondheim ikke rett til å ha utenfor sin næringskommune forsåvidt salg av kjøbmannsvarer angår. Det vil for sådant salg være henvist til å benytte handelsagent med handelsrett som kjøbmann på stedet.

2. Ad Statens mellager: Til Nordlands landbruksselskaps virksomhet med lagring og salg av mel for Statens kornforretning tiltrenges ikke handelsrett som kjøbmann.

Skriv *) frå Arbeidsdepartementet um byggevedtekter med utgreiding av nye grensor for Hetland bygningsdistrikt, Rogaland fylke. 25 septbr.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om regulering av strøket «Grunden» i Kristiansund og om vedtekter i tilknytning til reguleringsplanen. 25 septbr.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet, Marinen, til overlosen i Nord-Norge. Et dampskib under reise fra utlandet til utlandet anløp norsk havn for sjøskade (slagside). Under anløpet blev skibet ved hjelp av bergningsdamper og lossing av dekkslast rettet op. Det blev dykkerundersøkt og fikk sjødyktighetsattest efter at en del av dekkslasten var losset og efterlatt. 25 septbr.

Anløp som her omhandlet er ikke nevnt blandt de tilfelle som efter loslovens § 2 fritar for losplikt.

Fartøiet må derfor anses for å ha vært lospliktig for inn- og utgående ved nevnte anløp.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet vedrørende overenskomsten mellem Norge og Storbritannia av 30 januar 1931 angående den civile rettergang. 26 septbr.

Ifølge note av 19 september 1934 fra den britiske sendemann i Oslo er overenskomsten fra 19 oktober 1934 gjort gjeldende også for Newfoundland. Det engelske sprog må benyttes i meddelelser og oversettelser.

Begjæringer om forkynnelse og rettsanmodninger blir i de enkelte tilfelle å rette til the Registrar of the Supreme Court of Newfoundland.

Skrivelse) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Holtålen herred, Sør-Trøndelag fylke. 27 septbr.

Skriv *) fra Landbruksdepartementet um at jakt og fangst etter ikorn berre kan gå for seg i tida frå og med 15 desember til og med 15 januar i Opland fylke. Fyresegna gjeld til so lenge, men ikkje lenger enn til utgangen av året 1938. 27 septbr.

Kongelig resolusjon. 28 septbr.

I. Det tillates at der på en utsett tomt, i et innsendt kart betegnet som «Alternativ: I», opføres kirke for Frøyset sogn av Masfjorden prestegjeld i Bjørgvin bispedømme efter en fremlagt av arkitekt Hals Frølich

*) Kunngj. 1 oktober i Lovtid 1ste deild nr. 39.
**) Kunngj. 1 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 39.

28 septbr. utarbeidet plan under iakttagelse av statens bygningsinspektørs bemerkninger til planen.

II. Bjørgvin stiftsdireksjon bemyndiges til å meddele samtykke til mindre vesentlige endringer i planen om sådanne under arbeidets gang måtte vise sig ønskelige eller nødvendige.

28 septbr. **Kongelig resolusjon.** Der fastsettes følgende forskrifter om regnskapsavleggelse og revisjon vedrørende Norsk rikskringkasting:

§ 1. Norsk rikskringkasting avgir kasserapport som foreskrevet til Kirke- og undervisningsdepartementet og Finansdepartementet over inntekter og utgifter snarest mulig efter utløpet av hvert kvartal.

§ 2. Snarest mulig efter utløpet av hver budgett-termin avgir Norsk rikskringkasting til Kirke- og undervisningsdepartementet et utdrag av driftsregnskapet eventuelt ledsaget av styrets forklaringer til de enkelte poster.

§ 3. De inntekter og de utgifter ved Norsk rikskringkasting som Telegrafstyret forestår i henhold til § 4 i lov av 24 juni 1933 om kringkasting revideres inntil anderledes bestemmes av den for rikets telegrafvesen anordnede revisjon og efter de for denne revisjon til enhver tid gjeldende bestemmelser.

§ 4. Til å revidere den øvrige forretningsdrift og programvirksomheten ved Norsk rikskringkasting ansetter Kirke- og undervisningsdepartementet det nødvendige personale og fastsetter instruks for dette.

§ 5. Utgiftene ved revisjonen bæres av Norsk rikskringkasting.

28 septbr. **Kongelig resolusjon** *).

Handelsdepartementet bemyndiges til å fastsette de takster og avgifter m. v. — med undtagelse av portoen for brevpostsendinger til utlandet — som omhandles i den Verdenspostkonvensjon og de postoverenskomster og reglementer som blev underskrevet på Verdenspostkongressen i Kairo 20 mars 1934, og til å treffe avgjørelse om det norske postverks stilling til forskjellige fakultative bestemmelser i de nevnte postavtaler.

28 septbr. **Kongelig resolusjon** *) om forbud mot fiske på områder ovenfor og nedenfor laksetrappen ved Årsetfoss i Vartdal herred, Møre fylke.

*) Kunngj. 1 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 39.

Kongelig resolusjon *). 28 septbr.
I henhold til § 4 i lov om bygningsvesen, næringsdrift og eiendomsbeskatning på visse strekninger av Kristiansand kjøpstad av 9 mars 1882, jfr. § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924, stadfestes Kristiansand bystyres beslutning i møte 1 august 1934 om at bygningsloven skal være gjeldende for hele Kristiansand byterritorium med undtagelse av selve det befestede område på Odderøya (innenfor piggtrådinnhegningen), dog med sådan forandring i beslutningen at også Eg sinnssykeasyls eiendommer fremdeles inntil videre undtas fra bygningslovens bestemmelser.

Kongelig resolusjon. 28 septbr.
1. Askøy lensmannsbestilling i Hordaland fylke deles fra og med 1 januar 1935 i Laksevåg lensmannsbestilling og i Askøy lensmannsbestilling, omfattende herredene av samme navn.
2. Laksevåg lensmannsbestilling henføres til lønnsgruppe: Lensmann I i det almindelige lønnsregulativ, grunnlønn kr. 3050,00 med to alderstillegg av kr. 275,00 efter 3 og 6 år, og Askøy lensmannsbestilling til lønnsgruppe III, grunnlønn kr. 2700,00 med de samme alderstillegg.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om bygnings- 29 septbr.
vedtekter for Dokka bygningskommune, Opland fylke.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om vedtekt til 1 oktbr.
bygningslovens § 63 forsåvidt angår Lillestrøm bygningskommune, Akershus fylke.

Skriv**) frå Justisdepartementet um ny politivedtekt 2 oktbr.
for Jondal herad, Hordaland fylke.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om at den som i 3 oktbr.
Stor-Elvdal herred, Hedmark fylke, gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, fra 1 januar 1935 å regne skal ha bevilling.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om vedtekt for 4 oktbr.
herberge- og beverternæringen i Grong herred, Nord-Trøndelag fylke.

Kongelig resolusjon***) om ny høimesseliturgi for den 5 oktbr.
norske kirke.

---

*) Kunngj 6 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 40.
**) Kunngj. 6 oktober i Lovtid. 1ste deild nr. 40.
***) Se rundskrivelse fra Kirkedepartementet av 24 november 1934.

5 oktbr. **Kongelig resolusjon.**

Fra den tid Socialdepartementet bestemmer, skal vaksinasjonsattester ha sådant innhold som nedenstående skjema viser.

Vaksinasjons-attest.

(Kan bare utferdiges av læge eller av autorisert hjelpevaksinator).

.....(fullt navn).

født den .....år.....

i .....

er den.....år.....

av undertegnede innpodet med vaksinelymfe.

Ved eftersyn den.....år.....

viser det sig at innpodningen har slått an.

.....den .....år.....

.....

5 oktbr. **Kongelig resolusjon** *) om vedtekter for istandbringelse og innredning av husvær for folk og hester under skog- og fløtningsarbeide i Flå herred, Buskerud fylke.

5 oktbr. **Kongelig resolusjon** *).

I medhold av § 97 i lov om veivesenet av 21 juni 1912 gjøres endring i kongelig resolusjon av 19 mai 1917 om åpning av driftveien Bue—Kvina, således at denne vei på strekningen Vikesdalmoen—Austrumdalsvannet skal følge den gamle driftevei fra Vikesdalmoen om gården Spødervold til Hegelstad, derfra inn Hegelstaddalen til vestenden av Austrumdalsvannet hvorfra den følger den nye vei på nordsiden av vannet til Austrumdal.

5 oktbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på følgende fond tilhørende Trondheim fagskole:

a. Bokbindernes fond
b. Fellesfondet
c. Gullsmedskolens fond
d. Mekanikerskolens fond
e. Skomakerskolens fond
f. Snekkerskolens fond
g. Boktrykkerskolens fond
h. Skredderskolens fond

*) Kunngj. 6 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 40.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om regulering av- og bygningsvedtekter for Sundesiden, forsåvidt angår byggebeltet i Nes herred, Vest-Agder fylke. 5 oktbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på boktrykker Carl Grøndahls gave til kirke på Bakkehaugen i Vestre Aker. 6 oktbr.

Skrivelse fra Socialdepartementet til en overrettssakfører. 6 oktbr.

Departementet slutter sig til en uttalelse av medisinaldirektøren om at varer som betegnes som «medisinske» preparater, må bli å betrakte som apotekvarer og være underkastet de bestemmelser som gjelder for sådanne varers innførsel, opbevaring, kontroll med hensyn til kvalitet og sammensetning samt forhandling.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Mexico tiltrådt overenskomsten **) om slaveri, Genève 25 september 1926. Tiltredelsesdokumentet blev deponert i Folkeforbundets sekretariat 8 september 1934. 8 oktbr.

Skrivelse ***) fra Arbeidsdepartementet om forandring av grensene for det bygningsloven underlagte distrikt i Fåberg herred ved Lillehammer. 8 oktbr.

Skrivelse fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Nord-Trøndelag angående en sparebanks plikt til å gi en ligningsnevnd oplysninger om bankinnskudd, hvori uttales at uttrykket navngitt person i landskattelovens § 64 (byskattelovens § 56) antas i sin almindelighet alene å omfatte personer, som er skattepliktige til den kommune hvis ligningsmyndigheter begjærer de i lovstedet omhandlede oplysninger. Det antas imidlertid å være adgang til å kreve oplysning, ikke alene om en sådan persons på eget navn til forskjellige tider innestående midler, men også om midler har innestått på merker eller fingerte navn og vært disponert av vedkommende person. Er dette tilfelle, antas banken forpliktet til å gi oplysninger som i lovstedet omhandlet. 8 oktbr.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet vedrørende overenskomst †) om den faste domstol for mellemfolkelig rettspleie, Genève 16 desember 1920. 9 oktbr.

Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær

*) Kunngj. 6 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 40.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 9 for 1927 s. 195 flg.
***) Kunngj. 16 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 41.
†) Inntatt i «Overenskomster» nr. 4 for 1921 s. 73 flg.

9 oktbr. har Abessinia 18 september 1934 fornyet sin tiltredelseserklæring til den fakultative bestemmelse i vedtektene for den faste domstol for mellemfolkelig rettspleie, angående domstolens domsmyndighet, under avgivelse av følgende erklæring:

Under henvisning til erklæring av 15 april 1932 erklærer underskrevne på den keiserlige abessinske regjerings vegne å anerkjenne som bindende, uten videre og uten særlig overenskomst overfor ethvert medlem eller enhver stat som vedtar den samme forpliktelse, det vil si på betingelse av gjensidighet, domstolens domsmyndighet overensstemmende med vedtektenes artikkel 36, 2. ledd, med undtagelse forsåvidt angår de fremtidige tvister for hvilke partene måtte være blitt enige om en annen fremgangsmåte for fredelig avgjørelse.

Denne tilslutning gis for en tilsvarende to-årsperiode fra idag å regne, med tilbakevirkende kraft således at den dekker tidsrummet mellem 16 juli 1933 og datoen for underskrivningen av nærværende erklæring. (Jfr. «Overenskomster» 1932 s. 230.)

9 oktbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til skoledirektøren i Oslo bispedømme i anledning av en forespørsel fra et skolestyre, om hjemstavnskommunens plikt til å refundere skoleutgifter efter skolelovens § 9 er betinget av at barnets utsettelse til privat forpleining er formelt besluttet av vergeråd eller fattigstyre.

Departementet uttaler at refusjonsplikten efter skolelovens § 9, næstsiste punktum, antas å være betinget av at barnets utsettelse i privat forpleining er formelt besluttet av vergeråd eller fattigstyre. Refusjonsplikt antas derfor ikke å inntre når barnet bortsettes ved privat foranstaltning selv om utgiftene overtas av fattigvesenet.

9 oktbr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Øymark herred, Østfold fylke.

9 oktbr. **Skriv** **) frå Socialdepartementet um brigde i den vedtekta som gjeld um stengjingstid for utsalsstader i Haus herad, Hordaland fylke.

9 oktbr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet.

Med hjemmel i millombils lov av 6 juni 1930 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror og endringslover av 24 juni 1931 og 29 juni 1934 §§ 6, 7, 8, 9 og 12 samt kongelige resolusjoner av 16 februar og 29 juni 1934 bestemmes:

*) Kunngj. 16 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 41.
**) Kunngj. 16 oktober i Lovtid. 1ste deild nr. 41.

For omsetningsavgift på melk som ved kon- 9 oktbr.
gelig resolusjon av 16 februar 1934 er pålagt for tiden 1 mars 1934 til og med 28 februar 1935, og for utjevningsavgift på melk som ved skrivelse fra Landbruksdepartementet av 29 juni 1934 er pålagt for tiden 1 juli—31 desember 1934 fastsettes følgende forskrifter om avgiftens opkrevning og innbetaling m. v.:

Almindelige forskrifter for opkrevningen.

1. Omsetnings- og utjevningsavgift for melk som leveres til eller selges gjennem meieri, ysteri, melkekondenseringsfabrikk, melkesalgslag, melkeutsalg eller andre forretninger som selger melk som de får direkte fra produsent, kreves op hos bedriften. Ved salg direkte fra produsent til forbruker kreves avgiften op hos produsenten hvor ikke annet er bestemt i medhold av punkt 8.

2. Hos bedrifter og produsenter som står tilsluttet distriktets melkecentral kreves avgiften op av centralen overensstemmende med de bestemmelser denne utferdiger.

Særskilte bestemmelser for opkrevning hos meierier, forretninger m. m.

3. For opkrevning hos meieri, ysteri, melkekondenseringsfabrikk, melkesalgslag, melkeutsalg eller andre forretninger som selger melk gjelder følgende bestemmelser:

Meieriet, utsalget eller forretningen skal ha en fortegnelse over sine faste leverandører av melk. På forlangende av Omsetningsrådet skal fortegnelsen sendes til dette sammen med oplysninger om det kvantum hver leverandør har levert.

Meieriet, utsalget eller forretningen skal føre innveinings- eller innmålingslister som for hver dag viser hvor meget melk som er tatt mot fra hver leverandør, — så vel faste som tilfeldige leverandører. Helmelk, fløte og skummet melk spesifiseres.

For hver dag skal det føres en opgave som viser hvorledes det mottatte melkekvantum er anvendt med opgave over hvad der er solgt (helmelk, fløte og skummet melk spesifisert) og hvor meget der er anvendt til produksjon.

Ved utgangen av hver måned skal meieriet, utsalget eller forretningen levere til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer, en opgave over hvor meget melk (helmelk, fløte og skummet melk) som er tatt mot og hvor meget som er solgt til konsum i løpet av måneden. Opgavene skal være levert

9 oktbr. til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer innen den 2nen i efterfølgende måned.

Omsetningsrådet kan gi nærmere forskrifter om opgavenes innlevering og innhold. Det kan kreve opgave over fettinnhold i melk og fløte, og foreta prøver av samme.

4. Av hver dags melkesalg skal der legges i særskilt kasse et beløp som dekker avgiften for det kvantum melk som er tatt mot fra leverandørene. Omsetningsrådet eller den dette bemyndiger til det gir underretning om avgiftens størrelse.

Har meieriet, utsalget eller forretningen foruten salg til konsum også produksjon av smør eller ost, skal avgiften bare betales for det kvantum som er solgt til konsum. I dette tilfelle skal månedsrapportene inneholde nøiaktig redegjørelse for anvendelsen av det kvantum som ikke er solgt til konsum.

Meierier som ved siden av konsummelksalg også driver foredling, men som ikke er tilsluttet centralen, kan i sine opgjør for avgiften fratrekke et beløp som tilsvarer hvad de efter reglene vilde fått som tilskudd hvis de hadde vært medlemmer av centralen. Omsetningsrådet kan efter ansøkning tilstå også andre bedrifter hvor produksjonen skjer meierimessig samme rett. Meieriet og bedriften er i disse tilfelle forpliktet til å fremlegge de opgaver og underkaste sig den kontroll som Omsetningsrådet bestemmer.

Når avgiften er lagt i egen kasse, går eiendomsretten til pengene over til de organisasjoner som skal ha den.

Avgiftsbeløpet forfaller til betaling for hver kalendermåned den 2nen i efterfølgende måned og skal innbetales til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer. Av beløp som ikke betales i rett tid svares ½ % rente pr. måned eller del av måned. Utlegg til porto ved innsendelse av beløpet kan fratrekkes i innbetalingen.

Omsetningsrådet kan gi nærmere forskrifter om avgiftens opkrevning og gi anvisning på innbetalingssted.

Plikten til å kreve op avgift og legge beløpet i særskilt kasse gjelder uansett om melken betales med varer eller ved annet mellemregnskap med leverandørene. Om leverandørene overtar å betale avgiften selv, befrir dette ikke bedriften for å kreve op avgift med mindre Omsetningsrådet har samtykket i sådan ordning. Bedriften, innehaveren og i tilfelle styret eller bestyreren for bedriften er ansvarlig for avgiftene. Har bedriften undlatt å avholde avgiftsbeløpet, kan dette også søkes hos leverandøren.

5. Meieri, utsalg eller forretning skal føre regnskap over opgjøret med leverandørene for mottatt melk som viser

hvad der er betalt for melken. Hver leverandør skal ha en kontrabok som opbevares av ham og hvor alle opgjør for melkeleveransen innføres av forretningens bestyrer. Regnskapet og bøkerne skal fremlegges på forlangende av Omsetningsrådet. 9 oktbr.

Hvor der efter punkt 4, 2. og 3. ledd bare betales avgift av en del av den mottatte melk, blir avgiften å fordele forholdsvis på de enkelte leverandører og fordelingen skal fremgå av opgjøret.

6. Kan det ikke efter de opgaver som er gitt over omsetningens størrelse eller av andre oplysninger med sikkerhet fastsettes hvor stor avgiftssummen er, skal Omsetningsrådet fastsette summen efter sitt skjønn og med endelig virkning.

7. Har meieriet, utsalget eller forretningen i mer enn 2 måneder ikke betalt skyldig avgift, kan Omsetningsrådet forby melkesalg. Omsetningsrådets beslutning kan innankes for departementet, som kan omgjøre beslutningen hvis den virker urimelig. Ankefristen er 4 uker.

Før Omsetningsrådet treffer sådan beslutning skal det gi vedkommende bedrift adgang til å uttale sig.

Særskilte bestemmelser for opkrevning hos større forbrukere.

8. Omsetningsrådet kan bestemme at avgiften skal kreves op hos sykehus, pleiehjem, skoler, hoteller, pensjonater, kafeer, bakere, fabrikker og lignende som tar imot melk til forbruk. I tvilstilfelle avgjør departementet om en forbruker går inn under denne bestemmelse.

Omsetningsrådet skal gi sådan mottager 8 dagers varsel om at avgiften vil bli krevet op hos ham Efter slikt varsel skal mottageren levere opgaver hver måned over hvor meget melk som er tatt mot.

Opgavene skal være levert til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer innen 2 dager efter månedens utløp.

Mottageren har plikt til å avholde i opgjøret med leverandøren så mange penger som trenges til avgiftene overensstemmende med de opgaver over disses størrelse som er tilstillet ham fra Omsetningsrådet eller den dette har bemyndiget til det. Beløpet skal legges i særskilt kasse, og eiendomsretten til pengene går da over til de organisasjoner som skal ha dem. Betaler forbrukeren noget til leverandøren uten å holde avgiftsbeløpene tilbake, blir han selv ansvarlig for beløpet. Omsetningsrådet kan i så tilfelle også søke leverandøren.

Avgiftsbeløpet forfaller til betaling for hver kalender-

9 oktbr. måned den 2nen i efterfølgende måned og skal innbetales til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer. Av beløp som ikke betales i rett tid svares ½ % rente pr. måned eller del av måneden. Utlegg til porto for beløpet kan fratrekkes i opgjøret.

Kan det ikke efter de opgaver som er gitt over omsetningens størrelse eller av andre oplysninger med sikkerhet fastsettes hvor stor avgiftssummen er, skal Omsetningsrådet fastsette summen efter sitt skjønn og med endelig virkning.

Særskilte forskrifter for opkrevning hos produsenter.

9. Enhver melkeprodusent som selger melk (helmelk, fløte og skummet melk) direkte til forbruker skal ha en fortegnelse over sine faste avtagere av melk. Hver dags melkesalg skal føres på liste med angivelse av mottagere, så vel faste som tilfeldige, og det kvantum som er solgt til hver. Fortegnelsen og listene skal på forlangende fremvises til Omsetningsrådet eller den dette har bemyndiget til å føre kontroll. Hvor særlige forhold tilsier det kan Omsetningsrådet frita produsenten for å føre særskilte lister.

Ved utgangen av hver måned skal produsenten sende inn til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer en opgave over hvor meget melk som er solgt til konsum. Har produsenten foruten salg direkte til forbruker også salg til meieri, utsalg eller annen forretning, eller til noen større forbruker hvor avgiften kreves op hos forbrukeren, skal han i opgaven også angi hvor meget det er levert til sådan bedrift eller forbruker med angivelse av bedriftens eller forbrukerens navn og adresse.

Kan det ikke efter de opgaver som er gitt over omsetningens størrelse eller av andre oplysninger med sikkerhet fastsettes hvor stor avgiftssummen er, skal Omsetningsrådet fastsette summen efter sitt skjønn og med endelig virkning.

Avgiftsbeløpet for den melk som er solgt, forfaller til betaling for hver kalendermåned den 15. i efterfølgende måned og betales til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer. Av for sent innbetalte beløp svares ½ % rente pr. måned eller del av måned. Utgifter til porto ved innsendelsen kan fratrekkes beløpet.

Er det noen annen enn eieren som bruker buskapen, er både eier og bruker solidarisk ansvarlig for avgiftene.

10. Omsetningsrådet kan forby melkesalg fra en produsent som i mer enn 2 måneder ikke har betalt skyldig avgift. Omsetningsrådets beslutning kan innankes for departementet,

som kan omgjøre beslutningen hvis den virker urimelig. 9 oktbr.
Ankefristen er 4 uker.

Før Omsetningsrådet treffer sådan beslutning, skal det gi vedkommende produsent adgang til å uttale sig.

Blir melkesalg fra en produsent forbudt efter foranstående, har Omsetningsrådet plikt til å gi produsenten adgang til å levere melken til nærmeste meieri, mottagerstasjon eller melkehandel på samme vilkår som gjelder for andre leverandører. Omsetningsrådet kan bestemme at meieri, meierisammenslutning eller melkehandel er pliktig til å ta imot melk også fra utenforstående på samme vilkår som gjelder for andre leverandører. I tvilstilfelle avgjør departementet vilkårene for leveringen.

Centralens regnskapsplikt og avgiftens anvendelse.

11. Hvor avgiftens opkrevning er overlatt distriktets melkecentral, plikter denne å føre særskilt regnskap for de avgiftsbeløp som er innbetalt fra ikke-medlemmer. Centralen plikter å fremlegge regnskap for Omsetningsrådet for utjevningsavgiftens innkrevning og anvendelse så vel for medlemmer som for ikke-medlemmer.

12. Avgiften anvendes som tilskudd til produksjonsmelkprisen overensstemmende med de av vedkommende distrikts melkecentral fastsatte regler, som må være godkjent av Omsetningsrådet.

Meierier som ikke er tilsluttet noen central, må for å få tilskudd til produksjon, underkaste sig de forskrifter og den kontroll som til enhver tid gjelder for meierier og medlemmer som står tilsluttet centralen.

Fritagelse for avgift.

13. Ved jordbruk med bare 1 ku opkreves ikke utjevningsavgift eller omsetningsavgift. Også ellers kan avgiftsopkrevning undlates hvor salget er mere tilfeldig eller av mindre betydning, eller hvor spesielle forhold for øvrig tilsier det.

Kontroll.

14. Omsetningsrådet eller den dette bestemmer kan føre den nødvendige kontroll med at opgaver og innbetalinger i henhold til denne skrivelse er riktige. Det har herunder adgang til meieriers, utsalgs og forretningers innveiningslister og bokførsel forsåvidt angår melkeomsetningen. Det kan når som helst kreve overlevert de avgiftsbeløp som er lagt i særskilt kasse. Det har adgang til fjøs for å telle besetningen. Forsåvidt avgiftens innkrevning og tilskuddets

9 oktbr. utbetaling er overlatt melkecentralen, har Omsetningsrådet eller den dette bemyndiger adgang til alle opgaver og beregninger og enhver bokførsel vedkommende utjevningsvirksomheten.

15. Enhver som i stillings medfør får oplysninger i medhold av disse forskrifter, skal — i den utstrekning som undersøkelsens øiemed og mulige forføininger til påtale av straffbare handlinger tillater det, — bevare taushet om det oplyste, forsåvidt intet annet er særskilt bestemt ved lov. Den som har fått oplysninger som ikke er offentliggjort, må ikke i sin erhvervsvirksomhet benytte sig av disse.

Straffansvar.

16. Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter.

Ikrafttredelse.

17. Disse forskrifter trer i kraft straks og avløser for omsetningsavgiftens vedkommende Landsbruksdepartementets skrivelser av 31 januar og 25 juli 1931 og 19 februar 1934.

For utjevningsavgiftens vedkommende trer forskriftene i stedet for Landbruksdepartementets skrivelse av 29 juni 1934 undtagen bestemmelsene om avgiftspålegget i skrivelsens 2 første ledd og om avgiftens fastsettelse i punkt 4, 5 og 6, som fremdeles blir gjeldende.

9 oktbr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter for Søndre Jeløy bygningskommune, Østfold fylke.

9 oktbr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om forandring i tilleggsbestemmelsene til brandloven og i bygningsvedtektene for Aker herred, Akershus fylke.

10 oktbr. **Cirkulære** fra Poststyret. Gjeldsmeglingsmenn efter lov om gjeldsordning for jordbrukere har ikke adgang til å bruke tjenestemerker, idet utgiftene ved forberedelsen og istandbringelsen av ordningen skal utredes av skyldneren.

11 oktbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Honduras 21 september 1934 deponert sitt tiltredelsesdokument vedrørende den internasjonale opiumsoverenskomst **), Genève 19 februar 1925, med protokoll.

---

*) Kunngj. 16 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 41.
**) Inntatt i «Overenskomster nr. 5 for 1931 s. 135 flg.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Cuba 20 september 1934 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende internasjonal overenskomst *) om undertrykkelse av forsendelse og salg av utuktige publikasjoner, Genève 12 september 1923. 11 oktbr.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av piggtråd i gjerde i Loppa herred, Finnmark fylke. 11 oktbr.

Kongelig resolusjon. 12 oktbr.

Det tillates at Bakke kirke i Baklandets menighet i Trondheim nedtas for å opføres på en dertil utsett tomt på platået ved Kirkegaten.

Kongelig resolusjon ***). 12 oktbr.

Med hjemmel i lov om politiet av 10 juni 1927 § 6 om legitimasjonstegn for personer som ikke er tjenestemenn ved politiet og som utstyres med politimyndighet for å kunne utøve visse funksjoner av politimessig art, anordnes et tegn overensstemmende med fremlagt tegning og beskrivelse.

Kongelig resolusjon **). 12 oktbr.

Med hjemmel i § 9 og § 3 i lov om arbeiderbeskyttelse i industrielle virksomheter av 18 september 1915 bestemmes at § 51, 2net ledd, i de ved kongelig resolusjon av 11 september 1925 fastsatte forskrifter og regler for kjeler og rørledninger som er utsatt for damptrykk, forandres så at bestemmelsen kommer til å lyde:

«Derefter foretas vanntrykkprøve med 50 % høiere trykk enn det høiest tillatte arbeidstrykk av inntil 20 kg pr. kv.cm. Over 20 kg pr. kv.cm skal prøvetrykket være 1,2 ganger arbeidstrykket + 6 kg.»

Kongelig resolusjon **) om helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Salangen og Lavangen herreder, Troms fylke. 12 oktbr.

Kongelig resolusjon. 12 oktbr.

1. Taksten for innenlandske telegrammer i avtalt sprog fastsettes foreløbig til 7 øre pr. ord, minstetakst kr. 1,00 pr. telegram. Sluttsummen avrundes i tilfelle til nærmeste 5 øre.

2. Gebyret for telefonering av telegrammer beholdes uforandret for de første 20 ord, men fastsettes foreløbig til

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1929 s. 47 flg.
**) Kunngj. 16 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 41.
***) Se rundskrivelse av 19 oktober 1934.

12 oktbr. 5 øre pr. 10 ord utover 20 for uttelefonerte telegrammer og til 10 øre pr. 10 ord utover 20 for inntelefonerte telegrammer.

3. Endringene iverksettes fra det tidspunkt som Handelsdepartementet bestemmer.

12 oktbr. **Kongelig resolusjon** *). Den i § 17 i bergverksordning for Spitsbergen (Svalbard) av 7 august 1925 fastsatte årlige avgift av inntil kr. 500,00 for hvert utmål nedsettes inntil videre til kr. 100,00 årlig for hvert utmål.

12 oktbr. **Kongelig resolusjon** *).

I henhold til § 11 i lov om tilsyn med elektriske anlegg av 24 mai 1929 bestemmes at de i Arbeidsdepartementets foredrag av 12 oktober 1934 angitte arter av elektriske apparater fra 1 januar 1935 skal underkastes kontroll.

De i Arbeidsdepartementets foredrag angitte arter av elektriske apparater er følgende:

Lavspente kokeplater.
» stekeovner.
» komfyrer.
» bordkomfyrer.
» varmeovner (ikke spesialovner som industriovne o.s.v.).

12 oktbr. **Kongelig resolusjon.**

Arbeidsdepartementet bemyndiges til å utferdige regler om skyss- og kostgodtgjørelse på tjenestereiser for tjenestemenn ved Statsbanenes reisekontorer i utlandet overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag i foredrag av 12 oktober 1934.

12 oktbr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring i politivedtekten for Sokndal herred, Rogaland fylke.

12 oktbr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at jakttiden for ekorn i Akershus fylke skal være fra og med 15 desember til og med 15 januar. Denne bestemmelse gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1938.

12 oktbr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om utvidelse av grensene for Vikesund brand- og bygningskommune i Buskerud fylke.

15 oktbr. **Skrivelse** **) fra Socialdepartementet om et tillegg til vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Fana herred, Hordaland fylke.

*) Kunngj. 16 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 41.
**) Kunngj. 19 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 42.

Stadfesting — gjevi av Socialdepartementet — på «Ivar Tveitens legat for ungdom frå heim med liti råd og som sitt smått og tungt i det til vidare skulegong», Fyresdal, skipa av statsråd Ivar Tveiten ved gåvebrev dagsett 18 desember 1930. 16 oktbr.

Stadfesting — gjevi av Socialdepartementet — på «Ivar Tveitens legat for Fyresdal bygdemuseum», skipa av statsråd Ivar Tveiten ved gåvebrev frå 18 desember 1930. 16 oktbr.

Stadfesting — gjevi av Socialdepartementet — på «Ivar Tveitens legat for småkårsfolk» i Fyresdal, skipa av statsråd Ivar Tveiten ved gåvebrev dagsett 18 desember 1930. 16 oktbr.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til Arbeidsdepartementet. 16 oktbr.

Beregning av kostgodtgjørelse på gjennemreise til utlandet.

Skrivelsen herfra av 8 mai f. år angående tidspunktet for beregningen av den kostgodtgjørelse som er fastsatt for offentlige tjenestemenn ved reiser i utlandet, er ment å skulle gjelde alle tjenestemenn som får godtgjørelse efter kongelig resolusjon av 31 mars f. år.

For den del av en reise som faller utenfor rikets grenser, antas det — hvor ikke annet i det enkelte tilfelle bestemmes — å kunne beregnes den kostgodtgjørelse som er fastsatt for reise i det land hvor vedkommende forretning skal utføres, selv om en del av reisen må foregå gjennem et av de nordiske land, hvor en lavere godtgjørelse er fastsatt. Dersom forretning has også i vedkommende nordiske land, blir derimot den for dette land fastsatte lavere godtgjørelse å beregne for opholdet der.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av Christiania Almindelige Forsikrings-Aktieselskap Storebrand oprettede «Storebrands Brandmannsfond». 17 oktbr.

Kongelig resolusjon *). 18 oktbr.

Efternevnte lover, sanksjonerte 29 juni 1934:

1. Lov om forandring i lov om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl,
2. Lov om forandring i lov om tilvirkning, omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v.,

*) Kunngj. 19 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 42.

18 oktbr. 3. Lov om forandring i lov om tilvirkning og beskatning av øl av 28 juni 1912,
4. Lov om innførsel og denaturering av spiritusholdige kosmetika og parfumer,
5. Lov om forandring i lov om tollvesenet av 22 juni 1928

trer i kraft 15 november 1934.

18 oktbr. **Kongelig resolusjon** *).

Den ved kongelig resolusjon av 9 november 1917 iverksatte nedsettelse av jordkonsesjonsgrensen for Ringebu herred, Opland fylke, opheves.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

18 oktbr. **Kongelig resolusjon** *).

1. I medhold av § 45 i lov om skogvern av 12 februar 1932 bestemmes at nevnte lov skal finne tilsvarende anvendelse for Moladested, Nordland fylke, og at Landbruksdepartementet bemyndiges til å gi alle nærmere regler for lovens tillempning, herunder også i hvilken utstrekning ladestedet skal være med å bære utgiftene ved fylkesskogfunksjonærenes avlønning.
2. Denne bestemmelse trer i kraft straks.

18 oktbr. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av midlertidig lov om gjeldsordning for jordbrukere m. v. av 29 juni 1934 nr. 12 § 36 utferdiges nedenstående forskrifter for Lånekassen for jordbrukere:

§ 1. Til gyldig beslutning av styret kreves at minst 2 av styrets medlemmer har stemt for beslutningen og at alle styremedlemmer er varslet om møtet.

Er nogen av styrets medlemmer uenig i en beslutning, kan han kreve sin dissens tilført møteboken. Undlater han å gjøre dette, er han ansvarlig for beslutningen.

§ 2. I styrets møtebok nevnes de saker som behandles og gjengis de beslutninger som treffes. Ved hvert fjerdingårs slutning innsendes styrets møtebok til Finansdepartementet som også ellers kan kreve sig forelagt møteboken eller forlange avskrift av denne.

Styrets møtebok opsettes i møtet eller senest dagen efter og gjenparter oversendes medlemmene. Boken underskrives i møtet eller i tilfelle i næste møte.

Styret bestemmer hvilke bøker ellers skal føres for lånekassen. Finansdepartementet kan dog gi forskrifter om hvordan bøkene skal være innrettet, og om at det skal føres andre bøker enn de som styret har bestemt.

Alle bøker skal være til særskilt bruk for lånekassen og skal autoriseres av Finansdepartementet.

§ 3. Det pålegges styret å sørge for at lånekassens verdipapirer opbevares i ildfast hvelv eller skap på den for øiemedet

*) Kunngj. 19 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 42.

hensiktsmessigste og for utøvelsen av en stadig kontroll mest be- 18 oktbr
tryggende måte.

§ 4. Styret ansetter funksjonærer for lånekassen, når Finansdepartementet har samtykket i det. Departementet fastsetter lønnen. Stillingene skal være midlertidige og opsigelsesfristen høist 3 måneder.

Til andre utgifter for lånekassen kan styret bruke de beløp som departementet har bestemt.

§ 5. For hver av lånekassens avdelinger føres særskilt regnskap; dog blir administrasjonsomkostningene felles. Ved hvert kvartals utgang sendes utdrag av regnskapet til Finansdepartementet og ved hvert budgettårs utgang regnskap med styrets beretning om kassens virksomhet.

§ 6. Lånekassen tegner ansvarsforsikring for kassereren og betaler premien. Beløpets størrelse bestemmes av Finansdepartementet.

§ 7. Anvisninger og andre dokumenter som påfører lånekassen forpliktelser, må underskrives av et styremedlem og paraferes av kontorchefen. Styret kan dog bemyndige kontorchefen til sammen med den av lånekassens funksjonærer, som styret bestemmer å anvise bevilgede pantelån og administrasjonsomkostninger til utbetaling, avgi erklæring efter skjønnslovens § 66, samt i øvrig å effektuere styrets beslutninger. Liste over de av kontorchefen anviste beløp m. v. blir å fremlegge i første påfølgende styremøte.

§ 8. Lånekassens kontor skal være åpent for publikum alle hverdager i minst 4 timer.

§ 9. Finansdepartementet sørger for revisjon av lånekassens forretningsførsel og fastsetter revisors lønn.

Revisor har daglig å gjennemgå bøkene, kontrollere regnskapsførselen og påse at overskridelse av reglene for utlån ikke finner sted, samt i det hele at lovens bestemmelser og gjeldende forskrifter overholdes. Revisjonen har minst to ganger om året til ubestemte tider og uten varsel å foreta eftersyn av lånekassens kasse, bøker og verdipapirer.

Revisjonens antegnelser tillikemed styrets besvarelser forelegges Finansdepartementet til avgjørelse.

Styret har ved et av sine medlemmer minst en gang hvert kvartal å undersøke kassererens beholdning og bøker.

§ 10. Styret sørger for at gjeldsmeglingsmenn blir opnevnt av herreds- eller byretten for de kommuner hvor styret finner det påkrevet, jfr. lovens § 6.

§ 11. For hvert fylke, eller hvor dette har særlig stor utstrekning, for større deler av fylket skal det være en fast takstmann som deltar i alle takster som i henhold til lovens § 10 holdes i vedkommende fylke eller del av fylket.

Til å tiltre taksten skal det for hvert fylke eller del av fylket, jfr. foregående ledd, være et utvalg av lokale takstmenn. Utvalget skal så vidt mulig sammensettes slik at alle kommuner blir representert.

Takstmennene opnevnes av styret efterat uttalelse fra vedkommende landbruksselskap er innhentet.

Styret, eller den det bestemmer, avgjør hvilke av de lokale takstmenn skal delta i den enkelte takst.

Styret kan med Finansdepartementets samtykke ansette en eller flere takstinspektører.

§ 12. Styret fastsetter skjemaer for lånesøknader og gjeldsmeglingsmennenes uttalelser, samt for de takster som avgis efter lovens §§ 10, 20, 21 og 30.

18 oktbr.

§ 13. Styret skal gi gjeldsmeglingsmenn og takstmenn de instruksjoner som finnes påkrevet. Styret eller den det bemyndiger kan også bistå en gjeldsmeglingsmann med å få i stand en ordning for en lånsøker.

§ 14. Finansdepartementet meddeles underretning om de forberedende skritt som styret tar til erhvervelse av låneanbud m. v.

Finansdepartementets godkjennelse må erhverves på styrets beslutninger om avsluttelse av kontrakter om lån, lånenes størrelse, lånevilkår, bestemmelser om tiden for lånemidlenes inndragning, samt skjema for lånekassens obligasjoner med tilhørende rentekuponger.

§ 15. De av lånekassen utferdigede obligasjoner med uforfalne kuponger blir efterhvert som de er innløst til amortisasjon, like så vel som innfridde kuponger å overlevere til lånekassens revisjon for å eftertelles og tilintetgjøres. Hvilke obligasjoner der således er amortisert, innberettes til Finansdepartementet.

§ 16. Styret treffer avgjørelse om hver enkelt lånesøknad i henhold til de regler som er gitt i loven og gjeldende forskrifter.

Styret kan ved avgjørelsen av en lånesøknad legge til grunn en annen verdi av eiendommen enn fastsatt av takstmennene.

§ 17. Lån kan ikke uten samtykke av Finansdepartementet bevilges til hel eller delvis dekning av lånsøkerens gjeld til Hypotekbanken, Den norske stats småbruk- og boligbank eller Den norske arbeiderbruk- og boligbank.

§ 18. Før utbetaling av lån finner sted, skal vedkommende styremedlem eller i tilfelle kontorchefen sammen med den av lånekassens funksjonærer, som styret bestemmer, jfr. § 7, påse at reglene i loven og gjeldende forskrifter er fulgt.

§ 19. Lån kan ikke utbetales uten at bygninger på den pantsatte eiendom samt i tilfelle redskaper, maskiner, besetning og avling, som omfattes av pantstillelsen, jfr. lovens §§ 14 og 15, er tilstrekkelig og betryggende brandforsikret.

§ 20. Lån kan ikke gis mot pant i eiendom som skyldneren bare har bruksrett til, dersom bruksretten kan bringes til ophør eller avgiften forhøies innen 30 år.

Årlige avgifter kapitaliseres til det beløp de kan innløses med eller det 20-dobbelte av den årlige avgift.

Føderåd kapitaliseres efter en skjønnsmessig vurdering.

§ 21. Lånet skal i sin helhet straks være forfallent til betaling i tilfelle av:

at renter og avdrag ikke betales i rett tid, eller

at låntageren ophører med å holde bygninger, samt i tilfelle redskaper, maskiner, besetning og avling, som omfattes av pantsettelsen, jfr. lovens §§ 14 og 25, tilstrekkelig og betryggende brandforsikret, eller

at lånekassen finner at eiendommen drives således at det kan bli til skade for lånets sikkerhet, eller at skyldneren disponerer driftsmidlene på en måte, som ikke samsvarer med rasjonell økonomisk drift, eller at tvangsrealisasjon av driftsmidlene, jfr. lovens § 15, nevneverdig forringer skyldnerens evne til å drive eiendommen.

Dersom den pantsatte eiendom selges til andre enn låntagerens nære slektning, skal lån av lånekassen forrentes med 5 procent årlig fra salgsdagen og forfalle til betaling efter 3 måneders varsel, jfr. lovens § 31, siste ledd. Lånet skal også i øvrig kunne opsies til betaling med 3 måneders varsel, når eiendommen selges, eller dersom det viser sig at låntageren har andre forpliktelser enn forutsatt ved gjeldsordningen.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til politimestrene. 19 oktbr.

Legitimasjonstegn for personer med politimyndighet som ikke er tjenestemenn ved politiet.

Ved kongelig resolusjon av 12 oktober d. å. er anordnet et legitimasjonstegn for personer som ikke er tjenestemenn ved politiet og som utstyres med politimyndighet for å kunne utøve visse funksjoner av politimessig art. Tegnet består av en oval nysølv plate med inskripsjon: «Politimyndighet» i ophøiede latinske bokstaver. Midt på platen er en firkantet åpning hvori der på baksiden innsettes et kort med passende betegnelse f. eks. «Jaktopsyn», «Skogopsyn», «Ordensvern» eller lignende påført med håndskrift eller maskinskrift. Kortet beskyttes fortil av en celluloidplate. Tegnet er på baksiden forsynt med stift og krøll så det kan anbringes på vedkommende persons drakt.

Nedenstående tegning viser tegnets størrelse og utstyr:

Forside.

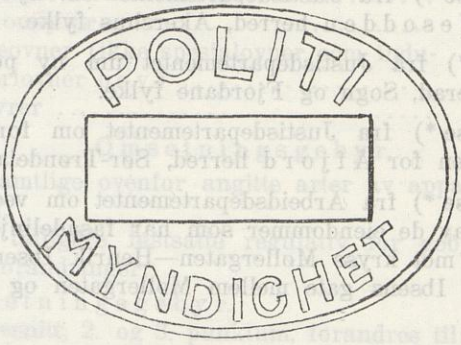

Bakside. Snitt A-A

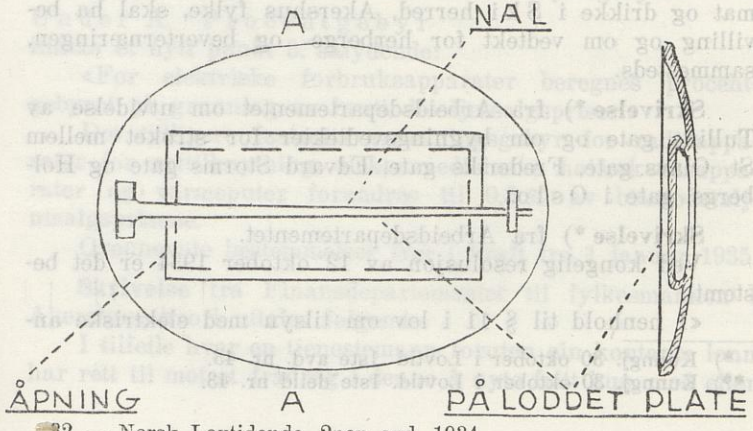

19 oktbr. Dette tegn har Justisdepartementet funnet det nødvendig å anordne fordi man er bekjent med at det i adskillig utstrekning forekommer at personer som foran nevnt som legitimasjon for sin politimyndighet utleveres det ordinære polititegn, fordi en skriftlig politifullmakt i mange tilfelle ikke anses tilfredsstillende, og departementet anser det uheldig at andre enn tjenestemenn ved politiet blir utstyrt med det ordinære polititegn.

Tegnet bør kun utleveres i tilfelle hvor hr. politimesteren føler sig forvisset om at det ikke vil bli misbrukt og det skal leveres tilbake så snart vedkommendes politimyndighet tilbakekalles. Tegnet bør på baksiden forsynes med et nummer og det bør på politikammeret føres fortegnelse over de utleverte tegn.

Departementet har henvendt sig til juveler J. Tostrup, Oslo, om forarbeidelse av tegnet og det vil kunne bestilles hos dette firma for en pris av kr. 5,75 + porto.

20 oktbr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om nye politivedtekter for Nesodden herred, Akershus fylke.

20 oktbr. **Skriv** **) frå Justisdepartementet um ny politivedtekt for Vik herad, Sogn og Fjordane fylke.

20 oktbr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring i politivedtekten for Åfjord herred, Sør-Trøndelag fylke.

20 oktbr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om vedtekter for bebyggelse av de eiendommer som har fasadelinje mot Nytorvet samt mot kryss Møllergaten—Henrik Ibsens gate og mot Henrik Ibsens gate mellem Møllergaten og Torvgaten i Oslo.

22 oktbr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om at den som gjør sig næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke i Ski herred, Akershus fylke, skal ha bevilling og om vedtekt for herberge- og beverternæringen, sammesteds.

22 oktbr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om utvidelse av Tullins gate og om bygningsvedtekter for strøket mellem St. Olavs gate, Frederiks gate, Edvard Storms gate og Holbergs gate i Oslo.

22 oktbr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet.

Ved kongelig resolusjon av 12 oktober 1934 er det bestemt:

«I henhold til § 11 i lov om tilsyn med elektriske an-

*) Kunngj. 30 oktober i Lovtid 1ste avd. nr. 43.
**) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1ste deild nr. 43.

legg av 24 mai 1929 bestemmes at de i Arbeidsdepartemen- 22 oktbr.
tets foredrag av 12 oktober 1934 angitte arter av elektriske apparater fra 1 januar 1935 skal underkastes kontroll.»

De i Arbeidsdepartementets foredrag angitte arter av elektriske apparater er følgende:

Lavspente kokeplater.
» stekeovner.
» komfyrer.
» bordkomfyrer.
» varmeovner (ikke spesialovner som industriovner o.s.v.).

I henhold til § 11 punkt 2 i lov om tilsyn med elektriske anlegg av 24 mai 1929 skal departementet fastsette følgende gebyrer som gjeldende inntil videre for kontroll med ovennevnte arter av apparater:

Prøvegebyr.

Kokeplater	kr. 20,00
Stekeovner	» 20,00
Bordkomfyrer	» 20,00
Varmeovner (ikke spesialovner som industriovner o.s.v.)	» 20,00
Komfyrer	» 40,00

Omsetningsgebyr.

For samtlige ovenfor angitte arter av apparater: 0,5 % av verdien.

I det tidligere fastsatte regulativ for gebyrer foretas følgende forandringer:

II. Omsetningsgebyr.

1ste avsnitt, 2. og 3. punktum, forandres til:

«Dette kan beregnes som et procentgebyr, fastsatt til en viss procent av verdien, eller som et stykkgebyr.»

Under A. Procentgebyr

inntas et nytt punkt 3, sålydende:

«For elektriske forbruksapparater beregnes procentgebyret på grunnlag av bruttodetaljutsalgspriser.»

Det tidligere fastsatte omsetningsgebyr for radioapparater for nettilknytning, elektromedisinske høifrekvensapparater og varmeputer forandres til 0,3 % av bruttodetaljutsalgsprisene.

Ovennevnte bestemmelser trer i kraft fra 1 januar 1935.

Skrivelse fra Finansdepartementet til fylkesmannen i 22 oktbr.
Akershus, hvori uttales følgende:

I tilfelle hvor en tjenestemann foruten sin kontante lønn har rett til mot et fradrag i denne å nyte fritt hus, med eller

22 oktbr. uten brenne og lys, antas ligningsmyndighetene ved ansettelsen av disse emolumenters verdi ikke å være bundet av fradragets størrelse. Er leiligheten m. v. efter almindelige husleier i distriktet mere verd enn det beregnede fradrag, antas der å burde gjøres et dertil svarende tillegg i vedkommendes inntekt. Er imidlertid leiligheten eller den til denne hørende elektriske kraft eller lignende større, enn det må antas at vedkommende tjenestemann trenger, vil dog forhøielsen måtte begrenses til differansen mellem det beregnede fradrag og verdien av en efter omstendighetene passende bolig m. v. Jfr. også departementets i Lovtidende inntatte skrivelse av 12 mars 1929.

23 oktbr. **Skriv** *) frå Justisdepartementet um brigde i politivedtekta for Ål herad, Buskerud fylke.

23 oktbr. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om regulering av Fredriksberg i Namsos og om bygningsvedtekter i forbindelse hermed.

24 oktbr. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om regulering av strøket mellem Akerselven, Trondhjemsveien, Heimdalsgaten, Lakkegaten og nordre grense av Lakkegaten nr. 52 i Oslo og om vedtekter for bebyggelse av strøket langs Akerselvens nordøstside mellem Lakkegaten og Trondhjemsveien.

25 oktbr. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan for en del av Vestre Holmen gnr. 33 bnr. 70 i Aker og om bygningsvedtekter i tilknytning til reguleringsplanen.

26 oktbr. **Provisorisk anordning** **) om plikt til å meddele oplysninger for en sammenligning mellem offentlige og private lønninger.

I medhold av grunnlovens § 17 bestemmes:

§ 1. Efter Finansdepartementets nærmere bestemmelse plikter enhver næringsdrivende innen 30 november 1934 å meddele de oplysninger som finnes nødvendige for å tilveiebringe en sammenligning mellem offentlige og private lønninger. Bestemmelsene i lov om tilveiebringelse av opgaver til den offisielle statistikk av 25 april 1907 §§ 3 og 4 får tilsvarende anvendelse.

§ 2. Denne anordning trer i kraft straks og gjelder til utgangen av året 1934.

---

*) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1ste deild nr. 43.
**) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 43.

Kongelig resolusjon. 26 oktbr.

I. Det tillates at Herdla kirke i Herdla sogn av Herdla prestegjeld i Bjørgvin bispedømme gjenopføres efter en fremlagt, av arkitekt Ole Halvorsen utarbeidet plan, under iakttagelse av Statens bygningsinspektørs bemerkninger til planen.

II. Bjørgvin stiftsdireksjon bemyndiges til å godkjenne detaljutformningen av interiøret og til i tilfelle å meddele samtykke til mindre vesentlige endringer i byggeplanen om sådanne under arbeidets gang måtte vise sig ønskelige eller nødvendige.

Kongelig resolusjon. 26 oktbr.

Den embedsbolig som er lagt til innehaveren av Moss sorenskriverembede, Bråten gnr. 4 bnr. 3 av skyld mark 0,45 i Jeløy, selges efter lov om civile og militære embedsgårder av 25 august 1848 § 1 på vilkår m. v. som bestemmes av Justisdepartementet.

Kongelig resolusjon *). 26 oktbr.

Samtlige premiesatser i ulykkestrygden for industriarbeidere, slik som de er fastsatt ved kongelig resolusjon av 15 juni 1934 og senere godkjent av Stortinget ved beslutning av 26 juni 1934, forhøies fra 1 januar 1935 med 10 %.

Kongelig resolusjon *). 26 oktbr

Med hjemmel i §§ 7 og 8, jfr. §§ 12 og 13, i ildsfarlighetsloven av 3 mai 1871 med tilleggslover fastsettes bestemmelser om de forsiktighetsregler som skal iakttas ved transport av sprengstoff, krutt, ammunisjon og fyrverkerisaker overensstemmende med et fremlagt utkast sålydende:

§ 1. Emballasje m. v.

1. Dynamitt og andre sprengstoffer av dynamittklassen skal være anbragt i tette og forsvarlig lukkede kasser av tre, som innvendig er beklædd med vanntett papir eller lignende. Sprengstoffet skal være i patronform. Patronene skal være lagt i esker eller være samlet i pakker av ikke over 2,5 kg's vekt. Eskene (pakkene) skal være gjort vanntette, f. eks. ved et overdrag av ceresin eller et lignende stoff.

Patroner med parafinert papir kan pakkes direkte i den med vanntett foring utstyrte trekasse hvis rummet

*) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 43.

26 oktbr. mellem patronene og mellem disse og trekassen er utfylt med tørr sagflis eller et lignende pakkingsmateriale.

Kassene skal ha sikker bæreanordning (håndtak, bærelister, bærestropper) hvis vekten av sprengstoffet overstiger 25 kg.

Kassen, som ikke må inneholde mer enn 50 kg, skal på lokket være tydelig merket med sprengstoffets navn (f. eks. «Glykolit») og «Farlig Sprengstoff» samt «Eksplosiv» og vekten av innholdet.

2. Sikkerhetssprengstoff (ammoniumnitratsprengstoffer) skal hvad sammensetningen angår være godkjent av ildsfarlighetsinspektøren. Sprengstoffet skal være pakket og kassene skal være utstyrt med bæreanordning som ovenfor under punkt 1 angitt.

Kassen, som ikke må inneholde mer enn 50 kg, skal på lokket være tydelig merket med sprengstoffets navn (f. eks. «Geomit») og «Amm.nitr.spr.stoff» samt «Eksplosiv» og vekten av innholdet.

3. Skytebomull i upresset tilstand og ballistitmasse i uvalset tilstand skal være tilsatt minst 25 % vann (100 kg av varen skal inneholde minst 25 kg vann). Presset skytebomull, som ikke er parafinert, skal inneholde minst 15 % fuktighet.

Skytebomull og ballistitmasse skal være pakket i tette og forsvarlig lukkede kasser eller fat av tre, som er foret med sink eller lignende metall, gummilerret, parafinert papir eller annet vanntett materiale. Kasser for overflateparafinert, presset skytebomull skal være forsynt med en indre kasse av jernblikk eller lignende metall med påloddet lokk. Kasser for gjennemparafinert presset skytebomull kan være foret med sterkt papir.

For transport av upresset skytebomull og ballistitmasse er også tillatt fat av jern, som innvendig er beskyttet mot rustdannelse og som er forsynt med hermetisk sluttende lokk der hurtig vil gi efter i tilfelle av overtrykk i fatet. Varen skal være innesluttet i pose av lerret eller lignende stoff. Emballasjen skal være godkjent av ildsfarlighetsinspektøren.

For militærbruk kan skytebomull også transporteres i mineladningskammere eller torpedokrigsladningskammere, de siste anbragt i transportkasser av tre.

Kassen (fatet), som ikke må inneholde mer enn 70 kg, beregnet som tørr vare, skal på lokket være tydelig merket med innholdets navn (f. eks. «Våt ballistitmasse») og «Eksplosiv».

4. Trinitrotoluol (trinol) skal være pakket i tette og for-

svarlig lukkede kasser eller fat av tre. Varen skal være innesluttet i pose av lerret, seigt papir eller lignende. 26 oktbr.

For militærbruk kan trinol også transporteres i ladningskammere som under punkt 3 nevnt.

Kassen (fatet), som ikke må inneholde mer enn 100 kg, skal på lokket være tydelig merket med innholdets navn (f. eks. «Trinol») og «Eksplosiv».

5. Tetryl og hexyl skal være tilsatt minst 25 % vann (100 kg av varen skal inneholde minst 25 kg vann).

Sprengstoffet skal være pakket som under punkt 4 nevnt.

Kassen, som ikke må inneholde mer enn 50 kg, beregnet som tørr vare, skal på lokket være tydelig merket med innholdets navn (f. eks. «Tetryl») og «Eksplosiv» samt vekten av innholdet.

6. Sortkrutt og annet salpeterkrutt samt porøst røksvakt krutt skal være pakket i tette og forsvarlig lukkede kasser eller fat av tre. Kruttet skal være innesluttet i forsvarlig lukkede tette papirposer (karduser), pappesker, lerretsposer eller blikkbokser.

Kassen, (fatet), som ikke må inneholde mer enn 50 kg, skal på lokket være tydelig merket med innholdets navn (f. eks. «Minerkrutt») og «Eksplosiv».

7. Gjennemgelatinert (tett) røksvakt krutt skal være pakket i tette og forsvarlig lukkede kasser eller fat av tre eller metall. Kruttet skal være innesluttet i papirposer (karduser), pappesker, lerretsposer eller blikkbokser.

Kassen (fatet), som ikke må inneholde mer enn 50 kg, skal på lokket være tydelig merket med innholdets navn (f. eks. «Ballistit») og «Eksplosiv».

8. I samme emballasje må ikke finnes mer enn ett av de foran nevnte sprengstoffer eller krutt.

9. De til sprengning nødvendige tendmidler skal være pakket i egen emballasje.

10. Ammunisjon og fyrverkerisaker av enhver art, hvori de foran nevnte eller lignende sprengstoffer eller kruttsorter inngår som bestanddel, skal være pakket i tette og forsvarlig lukkede kasser eller andre beholdere av tre, metall eller sterk papp og således at de enkelte gjenstander ikke kan forskyve sig eller være særlig utsatt for støt under transporten. Ledig rum i beholderen (kassen) skal være utfylt med hensiktsmessig pakkingsmateriale medmindre de enkelte gjenstander er støtt anbragt på dertil anordnede lister eller lignende.

Fenghetter skal være pakket stående i esker av blikk eller papp med ikke over 100 fenghetter i esken. Eske-

26 oktbr. lokket skal være således festet at det ikke kan løsne under transporten.

Tendhetter for håndvåbenpatroner skal være pakket i esker av papp. Flere esker skal være samlet i en pakke ved papiromslag. Bruttovekten av en beholder (kasse) må ikke overstige 150 kg.

Håndvåbenpatroner skal være pakket i esker eller papiromslag eller være samlet i laderammer.

Fyrverkerisaker skal være pakket i esker eller papiromslag. Knallkorker skal være limet til en papp-plate og mellem hvert lag av sådanne plater skal være anbragt bølgepapp eller lignende.

Beholderne skal være tydelig merket med innholdets navn (f. eks. «6,5 mm skarpe geværpatroner») hvorhos kasser med fenghetter og elektriske tendere samt knallkorker og lignende fyrverkerisaker skal være merket: «Tåler ikke støt».

11. Nitroglyserin, nitroglykol og lignende sprengstoffer samt knallkvikksølv, knallsølv, blyasid og lignende sprengstoffer må ikke transporteres i ublandet tilstand, men kun som bestanddel av sprengstoff, krutt, ammunisjon eller fyrverkerisaker. Denne bestemmelse gjelder dog ikke for transport innen området for den fabrikk hvor varene er tilvirket.
12. Hvis fenghetter og lignende ammunisjon transporteres samtidig med sprengstoff og krutt, skal fenghettene plaseres således at sprengstoffet (kruttet) ikke vil bringes til eksplosjon hvis fenghettene skulde eksplodere.
13. Hvis der samtidig transporteres både sprengstoff av dynamittklassen og annet sprengstoff (f. eks. sikkerhetssprengstoff) blir den hele forsendelse å regne som dynamitt.

§ 2. Transportledsagere.

Ved enhver transport av de foran i § 1 nevnte sprengstoffer m. v. har transportens ledsagere å rette sig efter de bestemmelser som politiet måtte gi av hensyn til den offentlige sikkerhet.

§ 3. Fraktseddel.

Enhver transport av de foran i § 1 nevnte sprengstoffer m. v. skal være ledsaget av en fraktseddel som angir avsendelsestiden og bestemmelsesstedet, avsenderens og mottagerens navn, godsets art og mengde samt kollienes antall.

§ 4. Anmeldelsesplikt.

Enhver transport av mer enn 500 kg dynamitt (dynamittklassens sprengstoff) eller sortkrutt og lignende krutt

eller mer enn 1000 kg sikkerhetssprengstoff, skytebomull, 26 oktbr.
ballistitmasse, trinitrotoluol eller gjennemgelatinert røksvakt krutt eller mer enn 10 000 fenghetter skal avsenderen anmelde til politiet senest 24 timer før avsendelsestiden med angivelse av denne, den vei som aktes fulgt, mengden, vognenes antall, bestemmelsesstedet og mottagerens navn.

Hvis transporten skal foregå til sjøs, skal fartøiets navn eller art likeledes være opgitt.

Politiet kan, hvis det dertil finner grunn, forlange avsendelsestiden forandret og hvis der gis flere veier bestemme hvilken av disse transporten skal følge. Politiet kan fastsette på hvilke steder der skal tas nattkvarter og hvor stort vaktholdet om natten skal være. Det skal i betimelig tid meddele fornøden underretning til politiet i de distrikter samt kjøp- eller ladesteder, transporten kommer til å passere.

§ 5. Transport med jernbane.

Ved transport av sprengstoff m. v. på jernbane skal følgende iakttas:

Med krutt-tog:

1. Mer enn 50 kg dynamitt og lignende sprengstoffer eller sortkrutt og lignende kruttsorter eller fyrverkerisaker eller mer enn 20 000 fenghetter skal alltid sendes med særskilt dertil bestemte godstog (krutt-tog). Jernbanen skal på alle stasjoner i togets rute i betimelig tid opslå en særskilt tabell som angir avgangs- og ankomsttiden for disse tog.
2. Godset skal anmeldes til forsendelse senest 24 timer innen togets avgangstid. Godset mottas først når avsenderen har levert jernbanen en skriftlig erklæring om at han vil sørge for at godset vil bli hentet innen 2 timer efter ankomsten og at han vil bære omkostningene ved de sikkerhetsforanstaltninger som på bestemmelsesstasjonen måtte anses nødvendige hvis godset ikke innen denne tid er hentet.
3. Sprengstoffet m. v. må bare sendes i avlåste vogner, som er forsynt med elastiske buffere i begge ender. Vognene skal anbringes mot enden av toget således at det mellem lokomotivet og sprengstoffvogn finnes 4 vogner (tomme eller lesset med ufarlig gods). Dessuten skal mellem sprengstoffvogn og bremsevogn finnes minst 2 vogner. I hver vogn legges som matte en presenning hvorpå kolliene anbringes således at de under transporten ikke kan forskyve sig. De må ikke legges i flere lag over hinannen medmindre vedkommende stasjonsmester finner emballasjen så solid og betryggende at lessing i inntil

26 oktbr.

3 lag kan tillates. Mellem lagene må anbringes matte eller ullteppe.

4. Hver enkelt vogn som er lesset med sprengstoff m. v. skal være tydelig merket overensstemmende med godsets art, f. eks. «Dynamitt».

5. Vogner som for noen del er lesset med sprengstoff m. v. må ikke benyttes til bremsevogner. Det skal ved alle bevegelser på stasjonene iakttas den største forsiktighet for å hindre at vognene utsettes for støt. Disse vogner må ikke benyttes til befordring av personer. Med samme tog må ikke fraktes selvantendelige eller lett antendelige stoffer.

6. En av personalet i toget skal særskilt være beordret til å føre tilsyn med de vogner som er lesset med sprengstoff m. v. og skal være med på på- og avlessingen av samme på underveisstasjoner.

Denne tilsynsmann må ikke forlate vognene når toget stanser medmindre en annen av stasjonsmesteren midlertidig beordres til å avløse ham.

Det påligger ham også å påse at ingen nærmer sig de med sprengstoff m. v. lessede vogner med tendt pipe etc. eller med annen bar ild.

Forsåvidt krutt-tog eller vogner lesset med eksplosive stoffer står natten over på underveisstasjon, skal de settes på et så vidt mulig avsides sted hvis dertil er adgang.

Med andre tog enn krutt-tog:

1. Ved transport av mer enn 500 kg sikkerhetssprengstoff, skytebomull, ballistitmasse, trinitrotoluol eller gjennemgelatinert røksvakt krutt skal vognene, hvori godset er lesset, anbringes mot enden av toget således at det mellem lokomotivet og vogn med sprengstoff m. v. finnes minst 2 vogner (tomme eller lesset med ufarlig gods). Dessuten skal det mellem sådan vogn og personvogn finnes minst 2 vogner (tomme eller lesset med ufarlig gods).

Vogn med sprengstoff (krutt) skal være tydelig merket overensstemmende med godsets art (f. eks. «Sikkerhetssprengstoff»).

2. Ved transport av mer enn 100 kg tetryl eller hexyl skal vognene, hvori godset er lesset, være skilt fra lokomotiv og personvogn ved minst 3 vogner (tomme eller lesset med ufarlig gods). Dessuten skal 2 sådanne vogner følge efter vogn med sprengstoff.

Hvis det med samme tog sendes mer enn 200 kg tetryl 26 oktbr.
eller hexyl, må annet sprengstoff ikke medfølge toget.
Vogn med tetryl eller hexyl skal tydelig være merket overensstemmende med godsets art (f. eks. «Tetryl»).

3. Angående transport av mindre mengder sprengstoff m. v. som ilgods se § 9, punkt 1.

Jernbanen kan gjøre mindre avvikelser fra de foran anførte bestemmelser om plaseringen i toget av vogner lesset med sprengstoff m. v.

§ 6. Transport på landevei.

a) Med hest:

Hvis det på almindelig landevei skal transporteres mer enn 100 kg dynamitt eller annet sprengstoff av dynamittklassen eller sortkrutt og lignende krutt eller mer enn 200 kg sikkerhetssprengstoff eller gjennemgelatinert røksvakt krutt eller mer enn 20 000 fenghetter, skal følgende iakttas:

1. Kassene skal anbringes på vognen således at de ikke kan forskyve sig. Under kassene anbringes en tett matte eller presenning. Over kassene legges en tettsluttende presenning. Så vidt mulig bør til transporten bare benyttes fjærvogner.
2. Fenghetter og bensin må ikke fraktes på samme vogn som sprengstoff eller krutt. Denne bestemmelse gjelder alle transporter, uansett kvantum.
3. Hver enkelt vogn skal føre rødt flagg og skal være ledsaget av en pålitelig mann. Ledsagerne må under transporten ikke røke eller benytte bar ild.
4. Der må kun kjøres i skritt. Alle som møter transporten til vogns eller til hest skal også passere i skritt. Automobiler skal passere med største forsiktighet.
5. Ved stansninger skal der holdes i minst 150 meters avstand fra bebodd hus og transporten må herunder aldri lates uten tilsyn. Hvis transporten består av flere vogner, må disse forbi eller gjennem større samlinger av hus ikke passere med mindre mellemrum enn 300 meter. Det må på sådanne steder ikke uten nødvendighet stanses.

b) Med automobil:

Sprengstoff m. v. skal transporteres med automobil overensstemmende med de forskrifter, som er fastsatt ved kongelig resolusjon av 27 august 1925.

26 oktbr.

§ 7. Transport gjennem kjøpstad og ladested.

Mer enn 25 kg dynamitt og lignende sprengstoffer eller sortkrutt og lignende kruttsorter eller mer enn 50 kg sikkerhetssprengstoff, skytebomull, ballistitmasse, trinitrotoluol eller gjennemgelatinert røksvakt krutt eller mer enn 10 000 fenghetter må ikke transporteres gjennem kjøpstad eller ladested uten at politiet derom i hvert tilfelle er underrettet.

Transporten skal, hvis ikke forutgående avtale er truffet, holde i minst 300 meters avstand fra kjøpstadens (ladestedets) grense inntil politiets nærmere bestemmelse er innhentet. Hvis transporten består av flere vogner, skal disse passere i minst 300 meters innbyrdes avstand. Det må ikke uten nødvendighet stanses.

§ 8. Transport med dampskib eller annet fartøi.

Ved transport av mer enn 100 kg dynamitt og lignende sprengstoffer eller sortkrutt og lignende kruttsorter eller mer enn 500 kg sikkerhetssprengstoff, skytebomull, ballistitmasse, trinitrotoluol eller gjennemgelatinert røksvakt krutt med dampskib eller annet fartøi skal følgende iakttas:

1. Kolliene anbringes således at de under skibets bevegelser ikke kan forskyve sig. Hvis de fraktes på dekk eller i åpent fartøi, skal de være dekket med tettsluttende presenning.
2. Fartøiet skal i havn, innenskjærs, på kanal, elv eller innsjø alltid føre rødt flagg på stormasten eller, hvis fartøiet er uten mast, på en særskilt dertil opreist stang av minst 3 meters høide.
3. Det må ikke uten nødvendighet stoppes, legges bi eller ankres i kortere avstand fra bebodd hus eller annet fartøi enn 300 meter.

   Ved ankomsten til tettere bebyggelse eller lignende skal stanses i minst 300 meters avstand inntil politiets nærmere bestemmelse er innhentet. Politiet skal sørge for at passasjen kan foregå uhindret og uten stansning.
4. Fenghetter og lignende må ikke stues i samme rum som sprengstoff m. v. Dette gjelder enhver transport uansett mengden av sprengstoff, som sendes samtidig. Fenghetter skal være anbragt minst 1 meter fra skibssiden.

§ 9. Transport med jernbanetog eller fartøi som går med passasjerer.

1. Inntil 50 kg dynamitt eller annet sprengstoff av dynamittklassen eller sortkrutt og lignende krutt eller inntil

50 kg (inkl. emballasje) av fyrverkerisaker og inntil 20 000 fenghetter er det tillatt å medta med jernbanetog, som går med passasjerer. 26 oktbr.

Hvis det samtidig sendes både dynamitt etc. og noen av de øvrige nevnte krutt eller fyrverkerisaker, må det samlede kvantum ikke overstige 50 kg.

De anførte mengder er maksimumkvanta pr. tog.

Følgende skal videre iakttas:

a) Godset skal være pakket forsvarlig i lukket beholder av tre eller metall samt tydelig merket i overensstemmelse med godsets art (f. eks. «Fyrverkeri»).

b) Forsendelsen skal i betimelig tid leveres i ilgodsekspedisjonen.

c) Fenghetter må som almindelig regel ikke lesses i samme vogn som sprengstoff, krutt eller fyrverkerisaker. Dog kan det undtagelsesvis tillates å sende inntil 500 fenghetter o. lign., forsvarlig innpakket, i samme vogn som sprengstoff m. v. hvis fenghettene anbringes minst 1 meter fra sprengstoffet, og hvis det er ufarlig gods imellem.

d) Godset må avhentes innen 2 timer efter ankomsten til bestemmelsesstedet. I motsatt fall har jernbanen rett til for avsenderens regning å treffe de forføininger som finnes fornødne.

2. Sikkerhetssprengstoff, skytebomull, ballistitmasse, trinitrotoluol, gjennemgelatinert røksvakt krutt, håndvåbenpatroner og tendhetter for håndvåbenpatroner samt lunte kan uten vektsbegrensning medtas med vanlige persontog på betingelser, som fastsettes av vedkommende departement.

Med hurtigtog kan medtas inntil 500 kg sikkerhetssprengstoff etc. og/eller gjennemgelatinert røksvakt krutt pr. tog.

3. Inntil 50 kg dynamitt eller annet sprengstoff av dynamittklassen eller sortkrutt og lignende krutt eller inntil 100 kg gjennemgelatinert røksvakt krutt eller inntil 500 kg sikkerhetssprengstoff, skytebomull, ballistitmasse eller trinitrotoluol og inntil 500 fenghetter er det tillatt med førerens samtykke å medta på passasjerskib.

Hvis det samtidig sendes både dynamitt etc. og/eller sortkrutt og noen av de øvrige nevnte sorter sprengstoff eller krutt, må det samlede kvantum ikke overstige 50 kg.

Fenghetter må ikke stues i samme rum som sprengstoff eller krutt.

4. Håndvåbenpatroner er det tillatt å medta på passasjer-

26 oktbr.

skib som almindelig gods uten vektsbegrensning på betingelser, som fastsettes av vedkommende departement.

5. Inntil 2,5 kg krutt eller inntil 2000 håndvåbenpatroner er det tillatt enkelt reisende å medta på jernbane eller fartøi som reisegods. Ved jernbanetransport kan dog jernbanen under særegne omstendigheter tillate større kvantum medtatt. I samme tog eller fartøi må ikke på denne måte befordres mer enn 25 kg krutt eller 20 000 håndvåbenpatroner. Hvad således medføres som reisegods må ikke medtas i vogner, kahytter eller lugarer, men skal i betimelig tid leveres i jernbanens reisegodsekspedisjon eller til fartøiets fører.

Uten hinder av ovenstående bestemmelser tillates det reisende, som under utøvelse av offentlig tjeneste bærer skytevåben, så vel som jegere og skyttere å ta med i personvogn inntil 500 håndvåbenpatroner hver.

§ 10. Forsendelse mellem hærens og marinens beholdninger og avdelinger og fra private fabrikker til hær og marine.

1. Sprengstoff, krutt, ammunisjon og fyrverkerisaker, som ellers kun kan sendes med krutt-tog, kan (med undtagelse av dynamitt og andre sprengstoffer av dynamittklassen) — når reglene for pakkingen er iakttatt — sendes mellem hærens og marinens beholdninger og avdelinger med godstog, som ikke er særlige krutt-tog, eller på strekninger hvor sådanne tog (godstog) ikke regelmessig kjøres, med blandet tog, forutsatt at det til forsendelsen ikke utkreves mer enn 8 aksler.
2. De for øvrig for befordring av eksplosive stoffer gjeldende særlige bestemmelser må iakttas også for disse transporter.
3. De av disse forsendelser for hvilke utkreves iakttagelse av de for sprengstoffer m. v. gjeldende særlige bestemmelser, bør av militærvesenet så vidt mulig innskrenkes til ikke å foregå hyppigere enn én gang ukentlig.
4. Hvorvidt og i hvilken utstrekning den under punkt 1 nevnte bestemmelse skal gjelde forsendelser mellem private fabrikker og hærens og marinens beholdninger og avdelinger avgjøres av vedkommende departement.

§ 11. Dispensasjonsbestemmelse.

Vedkommende regjeringsdepartement bemyndiges til å approbere mindre forandringer i og tillegg til disse bestemmelser efter å ha innhentet ildsfarlighetsinspektørens uttalelse.

§ 12. Straffebestemmelse. Ikrafttreden. 26 oktbr.

Overtredelse av foranstående bestemmelser straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

Disse regler trer i kraft straks.

Samtidig opheves transportplakaten av 28 april 1900 og senere forandringer i og tillegg til denne som måtte stå i strid med foranstående bestemmelser.

Kongelig resolusjon *). 26 oktbr.

I medhold av Stortingets beslutning av 19 mars 1934 bemyndiges Handelsdepartementet til å yde statsgaranti ved kredittsalg av norskbygget maskineri til Island med inntil 75 % av kredittbeløpet for kredittfrister op til 5 år.

Kongelig resolusjon *). 26 oktbr.

1. Handelsdepartementet bemyndiges til å fastsette portoen for blindeskriftssendinger i internasjonal utveksling til 3 øre pr. 1000 gram fra 1 januar 1935.
2. Handelsdepartementet bemyndiges til å foreta mindre vesentlige endringer i den internasjonale brevpostporto som ikke får vesentlig innflytelse på postverkets økonomi.

Kongelig resolusjon *) om forbud mot bruk av drivgarn i den del av Nordreisaelven, Nordreisa herred, Troms fylke, hvor laks går op. 26 oktbr.

Skriv **) frå Landbruksdepartementet um freding av alle arter måser (under her også krykje) frå og med 15 mars til og med 14 august i Sogn og Fjordane fylke. 26 oktbr.

Denne fyresegni gjeld til so lenge, men ikkje lenger enn til utgangen av året 1938.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om forandring av grensene for Tofte bygningskommune i Buskerud fylke. 26 oktbr.

Skrivelse fra Finansdepartementet til Oslo ligningskontor,, hvori uttales at et aktieselskap antas å ha krav på refusjon av fondsskatten av et inntektsbeløp svarende til hvad der av utbyttet må regnes som utdelt av tidligere fondsbeskattede beløp. Departementet antar nemlig at uttrykket «fond» i lov av 13 juli 1921 § 7, 3dje ledd (tilleggslov av 19 juli 1931) må forståes på samme måte som i loven ellers, jfr. bl. a. § 3, 3dje ledd, og § 7, 1ste og 2net ledd. 26 oktbr.

---

*) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 43.
**) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1ste deild nr. 43.

29 oktbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til et ligningskontor, hvori uttales at der ikke antas å være adgang til å kreve efterlignede renter i henhold til landskattelovens § 121 (byskattelovens § 113) fratrukket inntekten. Disse renter antas ikke å kunne betraktes som gjeldsrenter, men utgjør en del av det efterlignede skattebeløp. Kun forsåvidt der av dette er betalt morarenter, antas fradrag å kunne fordres.

30 oktbr. **Stadfesting** — gjevi av Socialdepartementet — på «Tora og Kristen Rekdals fond til fremjing av Romsdalsk kultur».

30 oktbr. **Stadfesting** — gjevi av Socialdepartementet — på «Hans Sveinsons legat av Fyresdal til fremje av dyrevernsaki i Fyresdal».

30 oktbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en sorenskriver, hvori uttales at en ektepakt hvorved er oprettet særeie for hustru i anledning av overførsel av et i Småbruk- og boligbanken optatt lån, antas fritatt for stempelavgift i henhold til lov av 23 juli 1915 § 78, jfr. lov av 22 juni 1928 nr. 13.

31 oktbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Latvia ratifisert overenskomsten *) om den internasjonale jernveisordning, Genève 9 desember 1923, med vedtekter og undertegningsprotokoll. Ratifikasjonsdokumentet blev deponert i Folkeforbundets sekretariat 8 oktober 1934.

31 oktbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en sorenskriver, hvori uttales at et stempelpliktig dokument først antas å kunne anses som utferdiget (lov nr. 2 av 11 april 1885 § 3 a, jfr. lov 24 juni 1915) i det øieblikk det påføres overformynderiets samtykke til overdragelsen, når sådant samtykke er nødvendig.

1 novbr. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet.

Motorvogners beskatning efter listeprisene.

Departementet har truffet bestemmelse om at der i de faste listepriser som efter de nye bestemmelser (jfr. departementets rundskrivelse av 10 august d. å.) skal legges til grunn ved fastsettelsen av den pris hvorefter motorvogner i henhold til lov av 18 juli 1917 med tilleggslover § 3 blir å beskatte, inntil videre, i tilfelle hvor innenlandske listepriser kommer til anvendelse, skal gjøres et fradrag av 5 % av de første kr. 4000,00 og 10 % av det overskytende beløp.

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 3 for 1926 s. 55 flg.

Dette fradrag blir å gjennemføre i alle de tilfelle hvor de nevnte listepriser efter 1 juli d. å. er lagt til grunn. Det blir derfor å foreta fornødne rettelser i de opgaver over skattepliktige vogner som ennu ikke måtte være avgitt. Beregnet og inntektsført skatt blir av vedkommende skattefoged å omberegne under henvisning til nærværende skrivelse. 1 novbr.

Fornøden meddelelse herom blir å tilstille vedkommende skattepliktige, som i tilfelle blir å refundere formeget betalt skatt.

Avtale *) mellem Norge og Storbritannia angående behandling av erstatningskrav for skade på fiskeredskaper. 5 novbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Lars Bøes testament av 20 november 1892 oprettede «Lars Bøes og søskendes bedehuslegat til Lier». 5 novbr.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene. 5 novbr.

Midlertidig lov om forbud mot å bære uniform m. v.

Ved lov nr. 10 av 29 juni 1934 er der gjort en del forandringer i lov av 6 juli 1933 om forbud mot å bære uniform m. v.

Idet man herved henleder opmerksomheten på disse endringer, skal man bemerke:

I § 1 i loven er der i den oprinnelige tekst strøket ordet «offentlig». Efter lovens ikrafttreden vil derfor enhver bruk av uniform eller lignende som omhandlet i paragrafens 1. ledd rammes av forbudet, selv om bruken ikke kan karakteriseres som offentlig, jfr. straffelovens § 7, 2. ledd.

Som nytt 2. og 3. ledd til § 1 er kommet til bestemmelser om at forbudet mot bruk av uniform ikke gjelder barn under 15 år som er medlemmer av speiderorganisasjoner eller lignende sammenslutninger. Også lederen av en sådan organisasjon eller sammenslutning er undtatt fra forbudet.

I § 4 er 2. og 3. ledd kommet til som nye ledd. 2. ledd inneholder bestemmelser om at uniform, uniformsdeler og tegn m. v. som er benyttet til overtredelse av loven kan inndras uansett om de tilhører noen som ikke er skyldig i den straffbare handling.

3. ledd inneholder hjemmel for benyttelse av varetektsfengsel ved overtredelse av loven, uten hensyn til straffens størrelse.

---

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1935 s. 3 flg.

5 novbr. Med hensyn til lovens stilling til idrettsdrakter og armbind skal bemerkes:

Idrettsdrakter. I Ot. prp. nr. 41 for 1934 er der uttalt: «Under lovens behandling i Odelstinget (i 1933) blev det uttalt som en forutsetning at idrettsdrakter ikke skulde rammes av lovens forbud. Da det har vist sig i praksis at dette kan volde tvil, ønsker departementet å fremholde at denne undtagelsesregel for idrettsdrakter kun gjelder når en sådan drakt bæres av aktive idrettsmenn og i egenskap av sådan. Blir drakten brukt til andre formål enn rent sportslige, bør den ikke stå i noen begunstiget stilling, men bedømmes som enhver annen uniform eller uniformsdel.»

Ved lovens behandling i Odelstinget og Lagtinget blev der ikke gjort noen innsigelse mot denne forståelse av loven, hvorfor der bør forholdes overensstemmende hermed.

Armbind. Lovens § 1 likestiller armbind med uniform, således at det er forbudt å bære armbind som utpeker bæreren som tilhenger av en politisk organisasjon eller meningsretning. Ved lovens behandling i Odelstinget blev det forutsatt at bestemmelsen ikke skulde ramme tilfeldige, for anledningen anordnede ordensvern (f. eks. ved stevner eller lignende). Den uttalte forutsetning gjelder imidlertid kun ordensvern og antas ikke å omfatte andre stevnefunksjonærer, som billettselgere og lignende. Ved ordensverns benyttelse av armbind bør det påses at armbindet ikke har noe politisk merke eller emblem (Olavskors — Sovjetstjerne eller lignende). Ordensvernets størrelse bør stå i et rimelig forhold til antallet av stevnedeltagere.

For å hindre misforståelser og overtredelser av loven er det ønskelig at der ved demonstrasjoner, stevner og lignende på forhånd gjøres melding til politiet om ordensvernets størrelse og armbindets utseende, og at politiet ved meddelelse av tillatelse til demonstrasjoner og lignende er opmerksom på dette spørsmål.

Samtlige politimestre og lensmenn innen hr. fylkesmannens embedsdistrikt bes gjort kjent med ovenstående forandringer og bestemmelser i loven.

Til lettelse av sakens ekspedisjon vedlegges en del avtrykk av denne rundskrivelse.

5 novbr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om regulering av en del av Halvdan Svartes gate og bebyggelsesplan for Drammensveien 111 i Oslo, samt om bygningsvedtekter for denne eiendom.

*) Kunngj. 10 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 44.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om regulativ for opmålings- og kartlegningsforretninger i det bygningsloven underlagte strøk på Lierstranden i Buskerud fylke. 5 novbr.

Skrivelse fra Socialdepartementet til Finans- og tolldepartementet. 6 novbr.

Kommer en tollopsynsmann i stillings medfør først ombord i et fartøi fra farsottsmittet område, antas det fornødne opsyn, i henhold til karantenereglementets §§ 23 og 24, jfr. § 21, å påligge ham, og hans godtgjørelse i den anledning må derfor anses som en karanteneutgift, jfr. karantenereglementets § 24.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den sveitsiske legasjon har fransk Marokko tiltrådt Bern-konvensjonen **) om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928. 7 novbr.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig personbefordring med motorvogn uten rute i Moelv bygningskommune i Ringsaker herred, Hedmark fylke. 7 novbr.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om erhvervsmessig personbefordring med motorvogn uten rute på et par veistrekninger i Holla herred, Telemark fylke. 7 novbr.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig personbefordring med motorvogn uten rute i Orkanger herred, Sør-Trøndelag fylke. 7 novbr.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig motorvognkjøring uten rute i Fauske herred, Nordland fylke. 7 novbr.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig motorvognkjøring i Grane herred, Nordland fylke. 7 novbr.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den britiske legasjon har India ratifisert den internasjonale overenskomst***)om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, London 31 mai 1929, med virkning fra 1 januar 1935. 8 novbr.

---

*) Kunngj. 10 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 44.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1932 s. 32 flg.
***) Inntatt i «Overenskomster» nr. 7 for 1932 s. 419 flg.

8 novbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den britiske legasjon har India ratifisert den internasjonale overenskomst *) om lastelinjer, London 5 juli 1930, med virkning fra 1 januar 1935.

8 novbr. **Skriv** **) frå Justisdepartementet um ny politivedtekt for Røldal herad, Hordaland fylke.

9 novbr. **Kongelig resolusjon.** Vicekonsulatet i Bahia blir å omdanne til et konsulat.

9 novbr. **Kongelig resolusjon.**

I. Det tillates at der for Slemmestad distrikt av Røyken prestegjeld i Oslo bispedømme på en dertil utsett tomt av gården Slemmestad gnr. 38 bnr. 1 opføres et kapell efter en fremlagt av arkitekt Ivar Næss utarbeidet plan under iakttagelse av statens bygningsinspektørs bemerkninger til planen.

Oslo stiftsdireksjon bemyndiges til å samtykke i mindre vesentlige endringer i planen om sådanne under arbeidets gang måtte vise sig ønskelige eller nødvendige.

II. Gudstjenestene i prestegjeldet blir — efter Oslo biskops nærmere bestemmelse — å fordele således mellem kirkene at der inntil videre tilleggges den nye kirke, som blir å benevne Slemmestad kapell, 12 gudstjenester. De øvrige gudstjenester blir inntil videre å fordele mellem hovedkirken samt Aaros og Nersnes kapeller med 24, 12 og 12 gudstjenester efter Oslo biskops nærmere bestemmelse.

III. Røyken herredstyres beslutninger av 14 juli 1930 og 9 september 1933 vedkommende garanti for utgiftene til kapellets vedlikehold og drift godkjennes overensstemmende med landskommunestyrelovens § 46.

9 novbr. **Kongelig resolusjon.**

I. Kviteseid kallskapellani under Vest-Telemark prosti i Agder bispedømme blir å nedlegge fra 1 januar 1935.

II. Fra samme tid faller det kallskapellanen bevilgede lønnsbidrag av Oplysningsvesenets fond og av Prestegårdsfondet, henholdsvis kr. 1400 og kr. 300 årlig, bort.

9 novbr. **Kongelig resolusjon.**

I henhold til lov om forsømte barns behandling av 6 juni 1896 § 1 gis stadfestelse på et fremlagt utkast til plan for Frelsesarmeens barneherberge, Øvre Engen, Trondheim.

---

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 7 for 1932 s. 734 flg.
**) Kunngj. 10 november i Lovtid. 1ste deild nr. 44.

Pakkeoverenskomst *) mellem Norge og De Forente Stater. 6 oktbr.? 9 novbr.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til Finansdepartementet. 9 novbr.

I henhold til havneloven av 24 juni 1933 § 35 bestemmer Handelsdepartementet herved at de bryggeavgifter som til enhver tid er fastsatt for Skien havnevesens brygger, inntil videre også skal gjelde for tollvesenets brygge i Skien, forsåvidt denne tillates benyttet av fartøier som ikke efter tollloven er forpliktet til å benytte den. Statens fartøier er fritatt for avgift i den utstrekning som er fastsatt i den nevnte paragraf i havneloven.

Ved denne bestemmelse bortfaller således den bestemmelse som herom blev gitt ved kongelig resolusjon av 4 august 1909.

Skrivelse fra Justisdepartementet hvori det er uttalt at det for bevisoptagelse i henhold til utskiftningslovens § 63 nu må bli å betale vanlig gebyr efter sportellovens § 4, og at den opfatning som er uttrykt i Finansdepartementets telegram av 12 november 1908, således ikke lenger kan opretholdes. Jfr. Sportellovkommisjonens innstilling side 40. 10 novbr.

Skrivelse **) fra Justisdepartementet om forandringer i politivedtekten for Mandal. 10 novbr.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Modum herred, Buskerud fylke. 10 novbr.

Skrivelse **) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Stathelle. 12 novbr.

Skriv ***) frå Justisdepartementet um ny politivedtekt for Balestrand herad, Sogn og Fjordane fylke. 12 novbr.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Horvereidvatn og Naklingvatn med tilstøtende elver og bekker i Nærøy og Kolvereid herreder, Nord-Trøndelag fylke. 12 novbr.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig personbefordring med motorvogn uten rute i Rygge herred, Østfold fylke. 12 novbr.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om regulativ for opmålinger m. v. i Tønsberg. 12 novbr.

---

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1935 s. 7 flg.
**) Kunngj. 20 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 45.
***) Kunngj. 20 november i Lovtid. 1ste deild nr. 45.

12 novbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til et ligningskontor, hvori uttales at en arbeidsgiver, som er pålagt å avholde i en lønnsmottagers lønn til dekning av skyldige skatter, må antas å ha plikt til på forlangende å levere opgjør for trekket, hvilket ikke kan skje uten at de optjente lønnsbeløp opgis. Departementet antar derfor at overtredelse av plikten til å meddele oplysning som omhandlet er straffbar i henhold til straffelovens § 339, 1.

13 novbr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om at den som i Notodden gjør sig næring av å drive herberge, fra 1 januar 1935 å regne skal ha bevilling, og om vedtekt for herberge- og beverternæringen sammesteds.

14 novbr. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til fylkesmennene.

Forandringer i alkohollovgivningen.

Ved kongelig resolusjon av 18 oktober d. å. er det bestemt:

«Efternevnte lover, sanksjonert den 29 juni 1934:

1. Lov om forandring i lov om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl,
2. Lov om forandring i lov om tilvirkning, omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v.,
3. Lov om forandring i lov om tilvirkning og beskatning av øl av 28 juni 1912,
4. Lov om innførsel og denaturering av spiritusholdige kosmetika og parfymer,
5. Lov om forandring i lov om tollvesenet av 22 juni 1928

trer i kraft den 15 november 1934.»

Ved de forannevnte endringslover er det foretatt en rekke betydningsfulle forandringer i og tillegg til alkohollovgivningen.

Man skal først henlede opmerksomheten på at ved ikrafttredelsen av lov nr. 13 av 29 juni 1934 vil *alle straffebestemmelsene m. v. vedrørende innsmugling av rusdrikk bli å søke i denne lov, rusdrikkloven*, og ikke som tidligere delvis i tolloven. Som bekjent opstod ved ikrafttredelsen den 1 januar 1933 av den nye tollov (lov av 22 juni 1928, jfr. lov av 7 juni 1929) det eiendommelige forhold, at man hadde å søke den på tilfellet anvendelige straffebestemmelse snart i tolloven, snart i loven av 6 mai 1932 angående forandringer i rusdrikkloven. Det blev nemlig antatt at tollovens bestemmelser her gikk foran de i 1927 vedtatte bestemmelser i rusdrikkloven, mens på den annen side de bestemmelser av

*) Kunngj. 20 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 45.

denne art som blev vedtatt i rusdrikkloven ved den nevnte endringslov av 6 mai 1932, blev antatt å gå foran tollovens bestemmelser. Som følge herav blev straffebestemmelsene for disse overtredelser med hensyn til rusdrikk å søke dels i tolloven, dels i rusdrikkloven, alt eftersom den ene eller den annen bestemmelse var nyest. 14 novbr.

Dette i og for sig lite rasjonelle forhold er nu rettet ved at man i loven av 29 juni 1934 *nr. 13* har fått samlet i rusdrikklovens kap. 4 (hvori er optatt også de paragrafer som ikke er endret) *alle* de heromhandlede straffe-, inndragnings- og påtalebestemmelser, samtidig som man ved lov *nr. 9* av samme dag *har fjernet fra tolloven alle de særbestemmelser av denne art, som tolloven oprinnelig inneholdt.*

Således er f. eks. ophevet tollovens § 168 om straff for fører av fartøi som er eller har vært innenfor den almindelige territorialgrense med mer brennevin enn til rimelig bruk ombord. De tilsvarende straffebestemmelser finnes nu i rusdrikkloven (lov nr. 13 av 29 juni 1934) § 49. Videre er f. eks. fjernet fra tollovens § 190 postene 2 og 3 som inneholdt spesialbestemmelser om inndragning av fartøi og annet befordringsmiddel som er benyttet til ulovlig innsmugling m. v. av brennevin, samt om inndragning av andre ting som antas brukt som eller bestemt til hjelpemidler ved overtredelser når det gjelder brennevin. De tilsvarende inndragningsbestemmelser blir nu å søke i rusdrikklovens §§ 71 og 72. Og så videre.

En bestemmelse som før bare tolloven hadde (tollovens § 168 siste ledd) og som likeledes nu er fjernet fra tolloven idet den alene er av betydning for kontrollen med innsmugling av brennevin, er optatt i rusdrikklovens § 49 siste ledd.

Tolloven vil herefter alene kunne komme til anvendelse på overtredelser med hensyn til rusdrikk under sådanne omstendigheter som omhandles i rusdrikklovens § 83 fjerde ledd.

For øvrig gjelder fremdeles de ved kongelig resolusjon av 19 september 1924 utferdigede forskrifter om forholdet mellem påtalemyndigheten og tollmyndighetene ved saksbehandlingen. De paragrafer — 59 og 60 — som det henvises til i de nevnte forskrifter, svarer til §§ 82 og 83 i det nye straffekapitel i rusdrikkloven.

Man henleder i denne forbindelse opmerksomheten på at det i nogen utstrekning er foretatt *en opdeling og omgruppering av paragrafene i rusdrikklovens straffekapitel.* Den nyss nevnte § 83 svarer således til § 71 i loven av 5 april 1927.

Et annet hovedpunkt er at straffe- og inndragningsbestemmelsene angående *ulovlig tilvirkning og omdestillasjon*

14 novbr. *av brennevin samt ulovlig besiddelse av apparater* for tilvirkning eller omdestillasjon av brennevin *nu er flyttet over i rusdrikkloven*, se lov nr. 13 av 29 juni 1934 §§ 53 og 57 annet ledd (straff) og §§ 70 og 72 (inndragning). Tidligere har man hatt bestemmelsene herom i brennevinstilvirkningsloven.

Loven om tilvirkning, omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v. av 15 august 1908 med tilleggslover har for øvrig ved *lov nr. 6* av 29 juni 1934 undergått flere endringer, hvorav man her særlig skal feste opmerksomheten ved følgende:

Man har lagt vekt på å få *samlet i brennevinstilvirkningsloven alle straffebestemmelser vedrørende denaturert sprit til teknisk og videnskapelig bruk*. Videre har man tilsiktet å få innført ensartede straffe- og inndragningsbestemmelser vedrørende så vel det ordinært beskattede brennevin som det skattefrie eller lavere beskattede brennevin. Ut fra disse hensyn *har brennevinstilvirkningslovens §§ 47 og 49 fått tilføielser om at det som der er bestemt også skal gjelde den ordinært beskattede sprit*. Tidligere har brennevinstilvirkningsloven bare inneholdt sådanne bestemmelser for det skattefrie og lavere beskattede brennevin, mens bestemmelsene om den denaturerte, ordinært beskattede sprit har vært å søke i midlertidig lov av 9 juli 1920 med tilleggslov av 22 februar 1929, den såkalte kosmetikalov. Som følge herav er sistnevnte lov nu ophevet ved *lov nr. 8* av 29 juni 1934. Sistnevnte lov inneholder — idet altså bestemmelsene vedrørende den denaturerte, ordinært beskattede sprit er flyttet over i brennevinstilvirkningsloven — alene bestemmelser om innførsel og denaturering av spiritusholdige kosmetika og parfymer.

Til grunn for disse lover ligger Ot. prp. nr. 37 — 1934. Denne er igjen i alt vesentlig bygget på de innstillinger — fire i tallet — som blev avgitt av det utvalg, som i 1933 blev nedsatt på foranledning av Riksaksjonen mot hjemmebrenning, smugling og gauking til formidling av samarbeidet mellem Finansdepartementet, Justisdepartementet, Socialdepartementet og Riksaksjonen. Hovedinnstillingen, datert 27 mars 1933, er trykt som bilag til proposisjonen. Da man i denne innstilling vil finne *nærmere motiver* til de fleste av de nye bestemmelser, vedlegger man en del avtrykk av den *til fordeling mellem politimestrene* innen hr. fylkesmannens distrikt. Til lettelse ved bruken av den har man nedenfor som *bilag* *) til nærværende rundskrivelse utarbeidet en sam-

*) Ikke medtatt i Lovtidende.

menstilling av paragrafene i rusdrikkloven (lov nr. 13 av 14 novbr. 29 juni 1934) og utvalgsinnstillingen av 27 mars 1933, idet den foran omtalte opdeling og omgruppering av en rekke paragrafer i rusdrikkloven først er foretatt ved utferdigelse av proposisjonen. Enn videre må man ved bruken av utvalgsinnstillingen være opmerksom på at enkelte paragrafer undergikk forandringer, dels i proposisjonen, dels under behandlingen i Stortinget, jfr. herom mer nedenfor.

For øvrig skal bemerkes:

A. Til rusdrikkloven:

a) *«Hjemmebrent»- og «sats»-trafikken.*

Flere av de nye bestemmelser i rusdrikkloven tar særlig sikte på å ramme den ulovlige tilvirkning av brennevin, hjemmebrenningen, og gi politiet (påtalemyndigheten) flere våben i hende under sitt arbeide med å komme til livs all ulovlig omgang med «hjemmebrent» og «sats».

Til denne gruppe hører:

Den helt nye *§ 35* om adgang for Kongen til å utferdige bestemmelser om kontroll med og forbud mot innførsel, omsetning og sending av *spiritusholdige essenser, druesaft og andre varer* som hovedsakelig anvendes ved tilvirkning av eller som tilsetning til alkoholholdig drikk. Paragrafen gir videre Kongen adgang til å utferdige bestemmelser om kontroll med innførsel, omsetning eller sending av *gjær*, forsåvidt vedkommende herreds- eller bystyre har uttalt sig for det.

Den nye *§ 53*, hvori man nu har bestemmelsen om ulovlig tilvirkning eller omdestillasjon av brennevin.

Den nye *§ 54* om tilvirkning, overdragelse og besiddelse av «sats».

Den endrede bestemmelse i *§ 57* hvorefter det er straffbart også å forvare eller lagre brennevin som er ulovlig tilvirket eller omdestillert og det nye tillegg til samme paragraf, inneholdende straff for ulovlig å ha beroende hos sig apparater, bestemt for eller tjenlige til tilvirkning eller omdestillasjon av brennevin.

Videre *§ 62*. Denne paragraf utvider i flere henseender de bestemmelser som før inneholdtes i loven av 5 april 1927 § 55. For det første rammer den nye paragraf også skjenkning og utdeling av «sats» på de steder som nevnes i paragrafen. Dernæst er bestemmelsen i stedlig henseende utvidet til å gjelde foruten ved kirke, forsamlingshus, ting (rettssted), valg, auksjon eller annen offentlig forsamling, også

14 novbr. ved *marked* eller ved lokale hvor det holdes eller skal holdes *offentlig dans*. Videre rammer straffebudet nu også *fortæring* av rusdrikk og «sats» på alle disse steder.

§ 62 *annet* ledd inneholder en ny bestemmelse hvorefter det er straffbart *i* forsamlingslokale — under andre forhold enn omhandlet i §§ 66 og 67 — å skjenke eller utdele eller la utdele rusdrikk selv om det skjer uten godtgjørelse, samt under forhold som anført å fortære rusdrikk. Likeledes bestemmer samme ledd at skjenkning, utdeling eller fortæring av «sats» i alle tilfelle skal være straffbart i forsamlingslokaler.

Undtagelsen: «under andre forhold enn omhandlet i §§ 66 og 67» er begrunnet i at det om skjenkning m. v. på bevertningssteder med tilliggelser (§ 66) og om fortæring av rusdrikk i forening eller sammenslutning (§ 67) gjelder særskilte bestemmelser, som er holdt utenfor den nye regel i § 62 annet ledd.

Enn videre de utvidede bestemmelser i *§ 65* (tidligere § 58). Efter den nu foretatte forandring av denne paragrafs første ledd er det ikke bare straffbart å la løse og ledige personer samles i sitt hus for der å fortære medbragt eller tilveiebragt rusdrikk, men også å la den slags folk samles i *gårdsrum, have eller andre av husets nærmeste tilliggelser* i nevnte øiemed. Videre er medtatt «væske som nevnt i § 54», altså *«sats»* likesom straffebudet er utvidet til å ramme også deltagerne i sådan fortæring.

I § 65 *annet ledd* er innført en ny bestemmelse om straff for den som deltar i drikkelag hvor der fortæres rusdrikk eller «sats», når drikkelaget holdes «på tomt, jorde, løkke eller annen innhegnet eller uinnhegnet mark i eller i nærheten av tettbebygget strøk eller i nærheten av møte eller annen lignende sammenkomst eller offentlig bevertnings- eller forlystelsessted, såfremt rusdrikken ikke er skjenket i henhold til bevilling». Det siste undtar fra straffebestemmelsen friluftsservering av rusdrikk i haver, gårdsrum etc. i forbindelse med en lovlig bevertervirksomhet.

Bestemmelsen vil for øvrig naturligvis måtte håndheves med konduite. Meningen er først og fremst å ramme den drikketrafikk — særlig med «hjemmebrent» og «sats» — som mange steds skjer i forbindelse med dansefester og lignende på og i nærheten av vedkommende forsamlingssted. Dessuten har man ved bestemmelsens utformning særlig hatt for øie lasaronene, som holder til på jorder og løkker m. v. i eller i mere umiddelbar nærhet av by eller tettbebygget strøk, hvor de med sin drikketrafikk er til gene for omgivelsene eller gjør forholdene utrygge.

Som allerede nevnt finnes den nye bestemmelse om *inn-* 14 novbr.
dragning av «hjemmebrent» i rusdrikklovens *§ 70.*

Efter § 70 *annet ledd,* jfr. første ledd, *skal* brennevin som er ulovlig tilvirket eller omdestillert inndras, uansett hos hvem den finnes eller av hvem den eies. Er den ikke lenger påviselig, kan dens verdi helt eller delvis inndras hos den som er skyldig i lovovertredelsen eller som har medvirket til den. Det samme gjelder væske som har vært gjenstand for overtredelse av § 54 («sats»). Sammen med varen *blir* også å inndra den varen tilhørende nærmeste emballasje. Annen — ytre — emballasje kan inndras om dertil finnes grunn.

Efter § 70 *tredje ledd* kan politiet straks ved beslagleggelsen tilintetgjøre «hjemmebrent» og «sats», såfremt det finner det utvilsomt at varen kan inndras.

Hjemmebrenningsapparater og deler derav kan inndras — efter *§ 72* — uansett hvem der eier dem.

Angående *motivene* til disse bestemmelser henviser man til utvalgsinnstillingen side 17—19 (lovens *§ 35* — forsåvidt angår kontroll med gjær), side 19—20 og 29—30 (lovens *§ 53),* side 13—16 og 26—28 (lovens *§ 54* — «sats»), side 30 sp. 1 (lovens *§ 57),* side 21—22 og 30—31 (lovens *§ 62),* side 21—22 og 31—32 (lovens *§ 65),* side 41 sp. 2 nederst *(§ 70)* og side 44 *(§ 72).*

Her er imidlertid å merke:

Ad gjær-paragrafen:

Bestemmelsen i lovens § 35 var av utvalget foreslått gitt en videre ramme. Dette blev forandret i proposisjonen, hvor det anføres:

> «Om innholdet av § 35 i utkastet skal departementet bemerke at man finner det uheldig å gi lovbestemmelsen et så vidt omfang at den også omfatter sukker og andre varer hvis omsetning det ikke er meningen å undergi kontroll. Man har derfor begrenset paragrafen til å gjelde denslags varer som det er meningen å gi forskrifter om. For at omsetningen av gjær skal kunne undergis kontroll, foreslår departementet at det må foreligge uttalelse for dette fra herreds- eller bystyret. Er det ikke stemning for en sådan kontroll i kommunen, antar man nemlig at kontrollen blir nytteløs.»

Ad «sats»-paragrafen:

Utvalgets forslag til bestemmelsen om «sats» (lovens § 54) blev også litt endret. Herom anføres i proposisjonen:

14 novbr. «*Departementet* finner i det vesentlige å kunne slutte sig til utvalgets forslag.

Det må innrømmes at når det gjelder «sats», synes det nødvendig å skride inn med effektive bestemmelser for å komme et farlig samfundsonde til livs.

Man er derfor enig med utvalget i at der her må være grunn til å belegge med straff ikke bare tilvirkning og overdragelse, men også den blotte besiddelse av sats (som ikke faller inn under de bestemte undtagelser). Man opnår på denne måte at politiet, når det kommer over en ulovlig beholdning av sats, ikke behøver å skaffe bevis for at besidderen også selv har tilvirket varen; besiddelsen i sig selv er straffbar. En almindelig bestemmelse om straff for *fortæring* av sats, synes det derimot ikke å være tilstrekkelig grunn til, likesom det heller ikke er straffbart å fortære «hjemmebrent». Departementet antar derfor at ordene «eller fortærer» bør utgå. Man henviser imidlertid til at fortæring vil være straffbar i de særlige tilfelle som §§ 62 og 65 handler om.

Departementet anser det tilstrekkelig å bruke uttrykket «*har* i sin besiddelse», da denne ordlyd også må omfatte det forhold at noen på et tidligere tidspunkt *har hatt* sats i sin besciddelse, likesom «tilvirket» også omfatter en virksomhet som har funnet sted tidligere.

Da satstilvirkning i mange tilfelle vil være lovlig, f. eks. ved fremstilling av fruktvin, anser departementet det betenkelig å legge bevisbyrden for dette helt over på siktede. Man tiltrer derfor riksadvokatens forslag om at uttrykket «medmindre han godtgjør eller sannsynliggjør» ombyttes med «medmindre det må antas».

Efter utvalgets forslag vilde salg av sats være straffritt når det sannsynliggjøres at satsen er bestemt til fremstilling av fruktvin m. v. Man har derfor i siste ledd tilføiet en bestemmelse som gjør sådant salg straffbart, medmindre det gjelder lovlig salg av en ferdig tilvirket vare, jfr. f. eks. lovens §§ 18 og 19.»

Ad lovens § 62. Efter utvalgets forslag og proposisjonen skulde skjenkning, utdeling og fortæring av rusdrikk i forsamlingslokaler — under andre forhold enn i §§ 66 og 67 — lovlig kunne foregå med uttrykkelig samtykke av den som for anledningen har rådighet over lokalet. Dette blev ikke vedtatt av Stortinget.

Se videre §§ 76, 77 og 79 som blir nærmere omtalt nedenfor under avsnitt b.

b) *Smuglingen.* 14 novbr.

Her er først å merke den nye bestemmelse i rusdrikklovens *§ 48 annet ledd* som gjør det straffbart å tre i forhandling med eller sette sig i forbindelse med nogen i inn-, eller utland med formål innførsel, sending, forvaring, lagring, salg eller bytte av rusdrikk i strid med nevnte lov eller med nogen med hjemmel av loven utferdiget bevilling eller forskrift.

Som det vil sees kommer bestemmelsen ikke bare til anvendelse når formålet er ulovlig innførsel, men man nevner den under dette avsnitt, da den antagelig vil få sin største betydning for smuglingskontrollen.

I motivene (utvalgsinnstillingen) er anført at reglene om forsøk ikke fører frem her, hvad politiet har følt som en mangel særlig når det har gjeldt utlendinger som kommer hit for å knytte forbindelser med smugling og ulovlig omsetning for øie eller andre som reiser omkring her i landet i samme øiemed. Det er også behov for å kunne ramme de sammenslutninger som finner sted med smugling m. v. som formål. Medlemmene av sådanne sammenslutninger planlegger foretagendet, reiser kapital, skaffer skib og hyrer mannskap, og det er all grunn for politiet til å skride inn mot sådanne folk allerede under forberedelsen. Videre vil man antagelig med den her omhandlede bestemmelse kunne ramme de personer som stiller sine navn til disposisjon for smuglerne i form av dekkadresser.

Man gjør opmerksom på at bestemmelsen ikke er ment å skulle ramme den som forhandler med eller setter sig i forbindelse med nogen bare for å få *kjøpt* rusdrikk. Kjøp av rusdrikk som selges ulovlig, er fremdeles straffritt efter rusdrikkloven. Se for øvrig utvalgsinnstillingen side 26 sp. 2.

Videre er *inndragningsbestemmelsene* delvis endret og skjerpet ved de bestemmelser som nu finnes i rusdrikklovens *§§ 70 flg.*

Efter *§ 70 første ledd* skal nu inndras foruten ulovlig innført også ulovlig *forsøkt innført* rusdrikk med tilhørende emballasje, uansett hos hvem den finnes eller av hvem den eies.

I *§ 71 første ledd* er innført viktige forandringer med hensyn til adgangen til å inndra fartøi og annet befordringsmiddel.

Efter loven av 5 april 1927 med tilleggslov av 6 mai 1932 (§ 63 b) gjaldt samme inndragningsregel for alle slags befordringsmidler, herunder så vel mindre som større fartøier. Det var i alle tilfelle et vilkår for inndragning at

14 novbr. hovedhensikten hadde vært befordringsmidlets benyttelse til ulovlig innførsel eller sending av brennevin, og at dets eier forstod eller burde ha forstått dette (en regel som efter den gamle lov av 1924 alene gjaldt for større fartøier på over 10 tonn).

Ved de endringer som nu er gjort i de her omhandlede bestemmelser (§ 71, første ledd) kan inndragning foretas selv om eieren ikke er lovovertrederen, såfremt det finnes grunn til å anta at eieren har eller burde ha forstått at befordringsmidlet blev benyttet til overtredelse som nevnt i paragrafen. Dette er felles for begge grupper av befordringsmidler. Men det vilkår, at *hovedhensikten* har vært befordringsmidlets benyttelse til en sådan overtredelse, *er bare opretholdt for de større fartøiers vedkommende*, d. v. s. fartøier på 25 registertonn brutto.

Hermed er gjeninnført strengere regler av lignende art som dem man hadde *før* loven av 1927.

§ 71 annet ledd er i det vesentlige overensstemmende med den tidligere gjeldende regel om inndragning av et befordringsmiddels verdi istedetfor selve tingen, og om tilbakeholdelse av tingen (befordringsmidlet) i slike tilfelle. Imidlertid er det gjort en tilføielse om at tilbakeholdelse bare kan foretas overfor den som inndragning er besluttet overfor. Dessuten har man fått følgende helt nye bestemmelse i *§ 75:* «Når et fartøi eller annet befordringsmiddel er tilbakeholdt til sikring av et inndratt beløp, kan det selges til dekning av oplagsutgifter og inndragningsbeløpet, dersom inndragningsbeløpet ikke er betalt innen 1 måned efterat inndragningen er blitt endelig. Salget foretas efter reglene i lov om tvangsfullbyrdelse.»

Angående *motivene* til disse nye inndragningsbestemmelser henvises til utvalgsinnstillingen side 22—23, side 40—41 og side 42 flg. Imidlertid undergikk utvalgets forslag visse endringer i proposisjonen, som dog i det vesentlige optok utvalgets forslag. Av det som anføres i proposisjonen vedrørende forannevnte bestemmelser hitsettes:

> «*Departementet* er enig med utvalget i at det er nødvendig å få utvidet adgangen til inndragning av befordringsmidler som brukes til smugling og andre rusdrikklovovertredelser. I proposisjonens utkast har man i det vesentligste fulgt utvalgets forslag. Dog har man ikke funnet å burde gi bestemmelsen den rigorøse form at et befordringsmiddel vilde kunne inndras selv om det ikke var noget å legge eieren til last. Vilkåret for inndragning bør ialfall være at det finnes grunn til å anta at eieren har eller burde ha forstått at hans befordringsmid-

del blev brukt til lovovertredelse. Uten at dette vilkår foreligger, vil sikkerlig domstolene heller ikke beslutte inndragning. 14 novbr.

Bestemmelsen om at større fartøier bare kan inndras når hovedhensikten er dets benyttelse til smugling, stemmer med utvalgets forslag. Dog har man satt grensen for fartøiets størrelse til 25 reg.-tonn brutto, som faller sammen med grensen for registreringsplikten. Nettotonnasjen synes ikke å være den rasjonelle målestokk.

Inndragning av *verdien* av et befordringsmiddel vil som regel bare bli foretatt når det ikke er anledning til å inndra selve tingen eller når dette vilde ramme eieren uforholdsmessig hårdt. Man er dog enig med utvalget i at det ikke er nødvendig å sette dette i loven som vilkår for å inndra verdien.

Om *tilbakeholdelse* av et fartøi eller annet befordringsmiddel til sikkerhet for et inndragningsbeløp skal departementet bemerke, at en sådan tilbakeholdelse som oftest vil ramme eieren like følelig som en inndragning. Man antar derfor at det ikke bør være adgang til å holde tingen tilbake uten i de samme tilfelle hvor inndragning besluttes. For å kunne få dette fastslått, bør det være adgang til å inndra verdien både overfor en eier som ikke er lovovertrederen og overfor en lovovertreder som ikke er eier. Man henviser herom også til § 75.»

Til § 75 anføres det i proposisjonen bl .a.: «Når tilbakeholdelsesretten bare kan gjøres gjeldende overfor den som inndragningen er besluttet overfor, kan annet ledd i utvalgets forslag sløifes. Skulde det komme en rettighetshaver som politiet tidligere ikke har hatt kjennskap til, må hans rettigheter respekteres — selvfølgelig forutsatt at den anses bevist — eller det må reises inndragningssak mot ham efter § 71.»

Om inndragning av rettighet i fartøi og annet befordringsmiddel, som inndras, gir *§ 73* delvis nye og skjerpede bestemmelser.

Inndragning kan foretas selv om rettighetshaveren ikke er lovovertrederen. Imidlertid blir det også her sondret mellem fartøi på 25 registertonn brutto eller mere på den ene side, og mindre fartøi og annet befordringsmiddel på den annen. Når det gjelder rettighet i de førstnevnte større fartøier kan inndragning bare foretas såfremt rettighetshaveren, da rettigheten blev stiftet, ikke antas å ha eller burde ha forstått at fartøiet var brukt eller vilde bli brukt til ulovlig innførsel eller sending av brennevin.

14 novbr. Med hensyn til *motivene* til § 73 henvises til utvalgsinnstillingen side 45—46. Utvalgets forslag til bestemmelsens ordlyd blev dog noget endret. Herom anføres i proposisjonen:

«Departementet antar at det av hensyn til bevisvanskelighetene og faren for proformatransaksjoner er grunn til å foreskrive at rettigheter kan inndras selv om rettighetshaveren ikke er lovovertrederen. Man vil allikevel neppe risikere at en rettighet blir inndratt overfor en rettighetshaver som det ikke er noget å legge til last. For registreringspliktige fartøier er departementets utkast overensstemmende med utvalgets forslag, men med en endret ordlyd.»

I *§ 77* (den eldre lovs § 65) er gjort en tilføielse om at straffeprosesslovens § 221, jfr. 223 har anvendelse uten hensyn til straffens størrelse, når det gjelder overtredelse av denne lov. Om begrunnelsen herfor henvises til utvalgsinnstillingen side 46—47. Denne paragrafs annet ledd er for øvrig omredigert så det er blitt overensstemmende med den tilsvarende bestemmelse i løsgjengerlovens § 28.

§ 79 (eldre lovs § 67) er endret derhen, at forsvarer bare er påbudt beskikket hvor påtalemyndigheten vil nedlegge påstand om anbringelse i tvangsarbeidshus. Tidligere måtte forsvarer også beskikkes hvor påstanden gjaldt fengselsstraff over 3 måneder. Endringen er begrunnet i sparehensyn.

c) *Andre forandringer i rusdrikkloven.*

Flere av de lovendringer som er omtalt foran, vil også ha betydning for motarbeidelse av den ulovlige omsetning av rusdrikk *(gaukingen)*. Det samme er tilfelle med enkelte av de bestemmelser som skal nevnes i dette avsnitt, hvor man imidlertid har funnet det mest hensiktsmessig å ta med resten av de endringer rusdrikkloven har undergått uten å innlate sig på nogen nærmere systematisering av stoffet.

I *§ 12 nr. 2* er innført et nytt fjerde og femte ledd om forbud mot fortæring av brennevin som er utlevert til teknisk eller videnskapelig bruk og om at innførsel av denaturert spiritus som ikke er fritatt for toll, helt eller delvis, ikke kan finne sted uten tillatelse av vedkommende departement.

I *§ 32, 1* er innført to nye littera. Efter det nye *littera g* kan Kongen eller den han bemyndiger, gi forskrifter om merkning og utstyr av flasker og andre beholdere med rusdrikk eller med øl under 2,50 volumprocent alkoholstyrke. Om begrunnelsen henvises til utvalgsinnstillingen side 25.

Efter det nye *littera h* kan på samme måte gis forskrifter om kontroll med salg og skjenkning av øl. Motivene til denne bestemmelse finnes i utvalgsinnstillingen side 23—24. Ut-

valget hadde her foreslått en tilføielse til lovens § 14. I pro- 14 novbr.
posisjonen fikk i stedet § 32 en hertil siktende bestemmelse, idet departementet anførte «at utvalgets forslag formentlig bare vilde omfatte salg av øl fra utsalgssteder i henhold til bevilling efter lovens § 14, derimot ikke bryggerienes salg efter § 18. Da de ordensforskrifter det kan bli tale om å gi formentlig også bør gjelde for salg fra bryggerier, har departementet foreslått bestemmelsen tatt med i § 32».

§ 55 er helt ny og bestemmer: «Den som uten tillatelse av vedkommende regjeringsdepartement innfører, falbyr, selger eller kunngjør *preparater* som efter sin sammensetning antas å være bestemt til fremstilling av øl eller andre alkoholholdige drikkevarer, straffes med bøter eller fengsel op til 3 måneder.»

Om begrunnelsen henvises til utvalgsinnstillingen side 16 og side 28 sp. 1 nederst — sp. 2.

§ 58 (jfr. eldre lovs § 47 siste ledd som den lød efter loven av 6 mai 1932). Denne paragraf rammer den som fra noget utsalg søker å skaffe sig rusdrikk som han i henhold til gjeldende lov eller forskrifter er nektet adgang til å få kjøpt, eller som han efter bestemmelser i lov ikke er berettiget til å få kjøpt.

Endringen, som er foranlediget ved en frifinnende høiesterettsdom av 29 juni 1933 tar sikte på å hindre de såkalte sortelistede personer i å skaffe sig rusdrikk fra lovlige utsalgssteder *uansett på hvilken måte* de skaffer sig rusdrikken.

§ 60 har undergått en mindre endring, hvorom henvises til loven.

§ 66 (før § 59). Mens det tidligere alene var straffbart på bevertningssteder med tilliggelser å fortære eller overlate andre til fortæring sådan rusdrikk som bevertningens innehaver ikke hadde rett til å skjenke (overhodet eller på det angjeldende tidspunkt), er det nu blitt straffbart på slike steder å fortære eller å overlate andre til fortæring all slags rusdrikk *som ikke skjenkes vedkommende av bevertningens innehaver i henhold til hans bevilling.* Mens det altså før f. eks. var lovlig å drikke medbragt brennevin på en restaurant med brennevinsrett (innenfor de klokkeslett, da brennevin lovlig kan skjenkes), er det nu blitt ubetinget straffbart å nyte medbragt rusdrikk på bevertningssted.

I *§ 76* (før § 64) er gjort en tilføielse, således at også den rusdrikk m. v. som *antas bestemt for* overtredelse av loven og hvis eier og besidder ikke kjennes, tilfaller statskassen under de i paragrafen nevnte omstendigheter.

For øvrig henledes opmerksomheten på de endringer som

14 novbr. er foretatt med hensyn til *straffesatsene*, se §§ 45, 47 annet ledd, 50, 51, 61, 63, 67 og 68.

Særlig skal man feste opmerksomheten ved den nye bestemmelse i *§ 47 annet ledd*, som setter en *minstestraff av bot kr. 50,00 når overtredelsen gjelder overdragelse mot vederlag av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl.* Angående motivene se utvalgsinnstillingen side 28 sp. 2 nederst til side 29. Som det vil sees lyder loven noe anderledes enn utvalgets forslag. Herom anføres i *proposisjonen:*

«Om utvalgets forslag til en minste bøtestraff av henholdsvis 100 og 50 kroner for ulovlig *overdragelse mot vederlag* av brennevin og annen rusdrikk har *riksadvokaten* bemerket i sin skrivelse av 6 mai 1933 at flere politiembedsmenn har tatt avstand fra bestemmelsen. Han tilføier: «Det er ikke til å komme bort fra at § 9 i beverterloven av 2 april 1917 i mange tilfelle virker rigorøst. Ennu meget verre vil det bli hvis bestemmelsen utvides til å gjelde for det hele land — for avsidesliggende fattige distrikter hvor en bøtestraff på 100 kroner vil føles som en meget streng straff. Jeg må bestemt tilråde at man helt sløifer dette ledd og anbefaler at man ophever den tilsvarende bestemmelse i beverterloven.» *Departementet* har betenkeligheter ved å foreslå en så høi minstestraff som 100 kroner. Når det gjelder ulovlig salg av rusdrikk, synes det imidlertid å være grunn til å sette 50 kroner som minste bot.»

Videre skal særlig omtales bestemmelsen i *§ 68 annet ledd*, hvorefter når overtredelsen gjelder overdragelse mot vederlag (herunder skjenkning) av brennevin, tilvirkning eller omdestillasjon av brennevin eller tilvirkning eller overdragelse av «sats», *fengselsstraff blir å anvende i gjentagelsestilfelle*, medmindre særlig formildende omstendigheter foreligger. Angående motivene henvises til utvalgsinnstillingen side 38 sp. 2 til side 39.

Endelig skal bemerkes, at den gamle lovs § 69 ikke er gjentatt i den nye lov, idet den er blitt overflødig ved den endring som fant sted i straffeprosesslovens § 400 ved lov av 24 juni 1933 nr. 6.

B. Til brennevinstilvirkningsloven. (Lov nr. 6 av 29 juni 1934.)

I *§ 17* annet punkt er gjort en tilføielse hvorefter fabrikanter og håndverkere herefter må ha *politiets samtykke* til å ha under arbeide, utbedring eller på lager apparater, bestemt for eller tjenlig til brennevinstilvirkning eller omdestillasjon av brennevin.

Til denne lovendring har departementet knyttet den be- 14 novbr.
merkning (i proposisjonen) at man går ut fra, at politiet må kunne meddele den enkelte fabrikant eller håndverker en *generell* tillatelse av omhandlede art.

I *§ 37* første ledd er tilføiet et nytt punktum, hvorefter bevilling til salg i partier på 50 liter eller mer av denaturert brennevin, også gir rett til å selge denaturert brennevin i partier på under 50 liter.

Av *motivene* til denne lovendring hitsettes fra proposisjonen:

«Efter brennevinstilvirkningslovens § 37, slik som den lyder ifølge lov nr. 12 av 25 juni 1926, har alene den som Kongen gir bevilling til det rett til salg av denaturert brennevin i partier på 50 liter eller mere.

Rett til utsalg i *mindre* partier enn 50 liter av denaturert brennevin eller av politur, ferniss og lignende der er tilberedt ved blanding av brennevin meddeles av vedkommende fylkesmann og sådan salgsrett kan bare meddeles personer som har almindelig handelsrett og som ikke tilvirker eller driver handel med drikkebrennevin eller dermed blandede nydelsesmidler.

A/S Vinmonopolet som tilvirker og driver handel med drikkebrennevin, kan på grunn av den nevnte bestemmelse ikke gis bevilling til å selge denaturert brennevin i partier på under 50 liter, således heller ikke til handlende hvis salgsbevilling gjelder en mindre mengde enn 50 liter og som derfor er henvist til å skaffe sig det denaturerte brennevin, som de har rett til å forhandle, hos andre som har bevilling til salg av denaturert brennevin i smått.

Denne ordning er mindre heldig bl. a. av hensyn til kontrollen med forhandlingen av det denaturerte brennevin som har som forutsetning at forhandlerne dekker sitt behov for spiritus hos den som har bevilling til salg av varen i partier på 50 liter og derover, idet der ved utlevering av denaturert brennevin fra engrosforhandler til småsalgsberettiget sendes underretning herom til politiet på bevillingshaverens hjemsted. Ordningen medfører dessuten den ulempe for de småforhandlere av denaturert brennevin som det her er spørsmål om, at de må skaffe sig attest fra politiet for å få kjøpt varen, mens den som har bevilling efter brennevinstilvirkningslovens § 37, 1ste ledd, utleverer brennevinet mot fremleggelse av kjøperens salgsbevilling. Brennevinet faller antagelig også noget dyrere enn når det kjøpes direkte fra engrosforhandler.

14 novbr. Det er derfor ønskelig å få endret bestemmelsen i brennevinstilvirkningsloven slik at A/S Vinmonopolet også får adgang til å selge denaturert brennevin i partier på under 50 liter.»

Om de viktige forandringer som er gjort i brennevinstilvirkningslovens *§§ 47, 49, 51 og 53* henvises, foruten til hvad der er anført foran i innledningsavsnittet, til *utvalgsinnstillingen side 19—20 og side 47—49*. Dessuten hitsettes *fra proposisjonen:*

«Videre har *utvalget* i sin (utrykte) innstilling av 24 november 1933 anført følgende:

«Med hensyn til spørsmålet om endring av gjeldende materielle kontrollregler for bruken av ordinært beskattet sprit til teknisk og videnskapelig øiemed, vil utvalget for det første foreslå at *fortæring* av den sprit det her gjelder uttrykkelig bør forbys. I sitt forslag til endringer i brennevinstilvirkningsloven har utvalget allerede foreslått inntatt i lovens § 47 en særskilt bestemmelse om at fortæring av denaturert ubeskattet eller lavere beskattet spiritus skal være straffbar, jfr. § 47 b. Utvalget er av den opfatning at minst like sterke hensyn taler for å søke stoppet misbruk av den udenaturerte og denaturerte ordinært beskattede sprit som er utlevert i teknisk eller videnskapelig øiemed, som når det gjelder fortæring av denaturert ubeskattet eller lavere beskattet spiritus. Man vil derfor foreslå at bestemmelsen om forbud mot fortæring av denaturert ubeskattet eller lavere beskattet brennevin i § 47 b i utvalgets utkast av 27 mars 1933 om endringer i tilvirkningsloven, — får tilsvarende anvendelse når det gjelder annen denaturert sprit til teknisk eller videnskapelig bruk.

— — — —

Videre er utvalget av den opfatning, at det i likhet med hvad utvalget har foreslått for denaturert ubeskattet eller lavere beskattet sprit, bør etableres særskilte straffebestemmelser for uberettiget omsetning av ordinært beskattet sprit som er tillatt anskaffet i teknisk eller videnskapelig øiemed. Som tidligere nevnt vil uberettiget overdragelse av ordinært beskattet sprit som ikke er denaturert og som derfor er brennevin i rusdrikklovens forstand, rammes av dens straffebestemmelser og inndragningsbestemmelser, jfr. rusdrikklovens §§ 47 og 63, — så nye bestemmelser herom antas overflødig. Forsåvidt angår den denaturerte ordinært beskattede sprit, antas

de bestemmelser som utvalget har foreslått for ovedra- 14 novbr.
gelse av ubeskattet eller lavere beskattet denaturert sprit, å burde kunne gis tilsvarende anvendelse, jfr. utvalgets forslag om tillegg til brennevinstilvirkningslovens § 47.»

Overensstemmende med det her citerte har utvalget i sistnevnte innstilling foreslått at brennevinstilvirkningslovens § 47 gis følgende tillegg (som paragrafens siste ledd):

«Bestemmelsene i denne paragraf får også anvendelse på brennevin som ikke er fritatt for avgift eller toll helt eller delvis, og som overensstemmende med lov eller forskrifter gitt med hjemmel av lov, er tilsatt stoffer (denaturert), hvorved brennevinet er gjort uhensiktsmessig som berusningsmiddel.»

Til *§ 49* er i proposisjonen særskilt anført (fra utvalgets utrykte innstilling av 20 november 1933): «Efter paragrafen skal den som er skyldig i nogen der omhandlet forbrytelse ved hvilken han kan ha forsveket brennevinsavgift, erlegge til statskassen det dobbelte og i gjentagelsestilfelle det firedobbelte av det forsvekne avgiftsbeløp, i tilfelle fastsatt og beregnet således som omhandlet i paragrafens annet avsnitt. Denne bestemmelse anvendes nu visstnok aldri i forbindelse med straffeforfølgning for ulovlig brennevinstilvirkning. Grunnen hertil er for det første at det omtrent undtagelsesfritt vil være umulig å tilveiebringe tilstrekkelige oplysninger til fiksering av avgiftsbeløpet, hvis størrelse avhenger foruten av det tilvirkede brennevins mengde også av brennevinets alkoholstyrke. Beløpet måtte i tilfelle fastsettes ved formelig skjønn, men denne fremgangsmåte som alltid vil være forbundet med særskilte omkostninger, vilde dessuten i disse saker føles omstendelig. For det annet vil de skyldige praktisk talt alltid være mere eller mindre løse personer, som er uten midler til å betale nogen brennevinsavgift. En efterkommelse av paragrafens bestemmelser vilde derfor forsåvidt være en tom formalitet, der alene vilde medføre intetsigende regnskapsposteringer samt verdiløs kontroll med og revisjon av fordringene. Det er derfor forklarlig at påtalemyndighet og domstoler har satt sig ut over bestemmelsene i den her omhandlede paragraf. Slik som forholdet er, finner utvalget å burde anbefale at bestemmelsene forandres så de blir fakultative istedenfor som nu preseptoriske, hvilket kan skje ved at ordet «skal» i paragrafens første avsnitt byttes med «kan».»

14 novbr. Til *§ 51* er i proposisjonen anført (fra samme utrykte innstilling):

«Siste punktum i paragrafens annet avsnitt antas å burde forandres så det kommer til å lyde slik:

«Likeledes kan mæsk- og gjæringsapparater som opbevares ved destillasjon, samt materialer som nogen finnes i ulovlig besiddelse av, inndras.»

Med hensyn til denne forandring finner man det tilstrekkelig å henvise til at det fremdeles vil bli straffbart efter brennevinstilvirkningslovens § 42 å opbevare mæsk- og gjæringsapparater ved destillasjon, og at sådanne apparater i og for sig ikke kan karakteriseres som apparater for tilvirkning eller omdestillasjon av brennevin.»

C. Øltilvirkningsloven. (Lov nr. 7 av 29 juni 1934.)

Den endring som er foretatt i § 1 i loven av 28 juni 1912 angående hvad der forståes ved øl henger sammen med den nye straffebestemmelse vedrørende «sats» i rusdrikklovens § 54.

Herom henvises til utvalgsinnstillingen av 27 mars 1933 side 13 flg. og side 49. (Utvalget hadde videre foreslått at lovens § 2 annet ledd skulde opheves, hvilket imidlertid ikke blev vedtatt.)

Som den nye § 1 nu lyder er den overensstemmende med et forslag som fremkom fra Den norske bryggeriforening i en skrivelse til Finansdepartementet av 29 mai 1933, kun med den endring, at det i tredje ledd blev gitt vedkommende departement adgang til å dispensere fra det der omhandlede forbud mot å falholde under navn av øl andre drikkevarer enn øl.

Herom anføres i proposisjonen (citat fra bryggeriforeningens foran nevnte skrivelse):

«Første ledd svarer til utvalgets utkast bare med visse redaksjonelle endringer. Vi er naturligvis helt enig i at det er en vesentlig vinning at der blir gitt en positiv definisjon av hvad der er øl. Vi har imidlertid gjerne villet at det allerede i denne paragraf skulde bli klart at råstoffer som ener, enebær, pors og navnlig sirup og sukker ikke hører hjemme i den regulære øltilvirkning, men alene betegner en innrømmelse til den hjemmebrygging som er tillatt efter lovens § 3.

Annet ledd svarer likeledes til annet ledd i utvalgets forslag. De redaksjonsendringer som er foretatt, er nødvendiggjort ved omformningen av første ledd.

Tredje ledd har ikke noget direkte forbillede i ut- 14 novbr.
valgets forslag. Formodentlig vilde imidlertid allerede den positive definisjon av ølbegrepet som utvalget har foreslått, sammenholdt med straffelovens § 363 føre til at en vare som ikke var øl i lovens forstand, ikke lovlig kunde falholdes som øl. Vi anser det som en vesentlig fordel at der skaffes klarhet også på dette punkt. Vi tror imidlertid at det på den ene side vilde være en fordel at også denne regel kom til positivt uttrykk i loven; og vi har da i vårt utkast søkt å gi regelen en formulering, som også tar sikte på å ramme omgåelser, som bruken av benevnelsene «bokk» og «pils» istedenfor øl. På den annen side tror vi at man må opstille undtagelse for vørterøl, som både er et produkt som er nær beslektet med øl og som har en viss hevd på navnet. Vørterøl er dessuten et så velkjent produkt at forveksling må anses utelukket. Vi har derfor i tredje ledd i vårt forslag optatt en særbestemmelse til fordel for vørterøl, samtidig som vi også har tatt med en definisjon av vørterøl og av vørter.»

Om den i § 1 tredje ledd omhandlede dispensasjonsadgang for departementet anføres i proposisjonen:

«Det vil således fremdeles kunne bli adgang til å bruke betegnelser som «Ingefærøl», «Maltøl», «Bocco» etc., når Finansdepartementet — for bestemt tid eller inntil videre — gir den enkelte fabrikk tillatelse dertil.»

Man skal anmode hr. fylkesmannen om å gjøre samtlige politimestre og lensmenn innen Deres distrikt bekjent med foranstående. Til lettelse ved sakens ekspedisjon vedlegges en del avtrykk av denne rundskrivelse.

Departementet skal samtidig be de nevnte myndigheter innskjerpet å legge så megen energi og kraft som mulig i arbeidet på å komme overtredelser av alkohollovgivningen til livs. Om nødvendigheten herav kan man henvise nærmere til utvalgsinnstillingen av 27 mars 1933, særlig de almindelige bemerkninger side 10 flg.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse 14 novbr.
fra Folkeforbundets generalsekretær har Ecuador 23 oktober 1934 deponert sitt tiltredelsesdokument vedrørende den internasjonale opiumsoverenskomst *), Genève 19 februar 1925, med protokoll.

---

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1931 s. 135 flg.

14 novbr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om at den som i Herad herred, Vest-Agder fylke, gjør sig næring av å drive bevertning med mat og drikke, fra 15 desember 1934 å regne skal ha bevilling.

15 novbr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Tønsberg.

15 no vbr. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet til overlosen i det vestenfjelske distrikt. Et dampskib på reise fra utland til utland anløp norsk havn for ordre. Herunder blev det proviantert, skiftet mannskaper samt foretatt endel mindre reparasjoner ved hjelp av folk fra land.

Anløp «for ordre», for å proviantere og for å skifte mannskap fritar for losplikt når det under anløpet ikke foretas andre handlinger enn de i loslovens § 2,5 nevnte.

Reparasjonsarbeider er ikke nevnt i lovparagrafen og fartøiet må derfor anses for å ha vært lospliktig for inn- og utgående ved nevnte anløp.

16 novbr. **Kongelig resolusjon** om nedsettelse av en nabolandsnevnd med den opgave å behandle spørsmål av interesse for utviklingen av det økonomiske samarbeide i Norden.

16 novbr. **Kongelig resolusjon.**

I. Det tillates at der i Leirbotn i Talvik prestegjeld av Alta prosti i Hålogaland bispedømme opføres en kirke på den dertil utsette tomt av hjelpekirkegården efter en fremlagt, av arkitekt Harald Sund utarbeidet plan, under iakttagelse av Statens bygningsinspektørs bemerkninger til planen. Hålogaland stiftsdireksjon bemyndiges til å samtykke i mindre vesentlige endringer i planen, om sådanne under arbeidets gang måtte vise sig ønskelige eller nødvendige.

II. Den nye kirke som blir å benevne Leirbotn kapell, tillegges 8 gudstjenester årlig efter Hålogaland biskops nærmere bestemmelse.

III. Talvik herredstyres beslutninger av 19 april 1934 om å overta utgiftene ved avholdelse av 8 gudstjenester årlig i kapellet, herunder utgiftene til sogneprestens reiser, samt om å overta utgiftene med det fremtidige vedlikehold av kapellet, godkjennes i henhold til landskommunestyrelovens § 46.

16 novbr. **Kongelig resolusjon** *) om helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Flesberg herred, Buskerud fylke.

---

*) Kunngj. 20 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 45.

Kongelig resolusjon. 16 novbr.

Portoen for innenrikske postanvisninger på beløp over 1000 kroner fastsettes fra den tid Poststyret bestemmer *) til 80 øre med tillegg av 10 øre for hvert overskytende 250 kroner eller del derav.

Kongelig resolusjon **). 16 novbr.

1. I medhold av § 45 i lov om skogvern av 12 februar 1932 bestemmes at nevnte lov skal finne tilsvarende anvendelse for Arendal by, hvorhos Landbruksdepartementet bemyndiges til å gi alle nærmere regler for lovens tillempning, herunder også i hvilken utstrekning byen skal være med å bære utgiftene ved fylkesfunksjonærenes avlønning.
2. Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Instruks for krigspolitiet. 17 novbr.

Fastsatt av Justisdepartementet i henhold til kongelig resolusjon av 8 desember 1916 post II.

I. **Krigspolitiets sammensetning.**

1. Krigspolitiet består av:

A. Detektivavdelingen ved Hærens Overkommando, bestående av krigspolitimester (majors grad), krigspolitifullmektig (løitnants grad), krigspolitibetjenter m. v.

B. 6 krigspolitiavdelinger (en ved hver divisjon og bestemt for den enhet som divisjonen måtte sette op i krig, eller gå inn i (arméavdeling, divisjon, brigade)) benevnt efter sin divisjons nummer.

Hver krigspolitiavdeling består av:
krigspolitimester (kapteins grad)
krigspolitifullmektig (løitnans grad)
efterforskningsavdeling, ordensavdeling samt endel motorsyklister.

C. Lokalt krigspoliti

opsettes efter behovet, almindelig efter forslag fra distriktskommandoene. Det underlegges efter omstendighetene stedfortredende distriktskommandoer, festningskommandanter, plasskommandanter, avsnittschefer m. v.

*) Efter Poststyrets bestemmelse trer den nye portoberegning i kraft 1 januar 1935.
**) Kunngj. 20 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 45.

17 novbr. 2. Foruten det egentlige krigspoliti opsettes også b r o v a k t e r med politimyndighet. For disse gjelder egen instruks.

3. Krigspolitiet består av folk uttatt i henhold til vernepliktsloven, fortrinsvis menn med politiutdannelse og frivillige som finnes skikket til denne tjeneste.

Til krigspolitimestre uttas menn som foruten å ha sådan utdannelse som kreves for å kunne bli politiembedsmenn også sitter inne med praktisk erfaring som sådan. Til krigspolitifullmektiger kan om nødvendig også uttas andre personer med juridisk utdannelse. Krigspolitimestre og krigspolitifullmektiger beskikkes av Forsvarsdepartementet efter innstilling fra Justisdepartementet.

Innenfor rammen av hvad der i punkt 1 er bestemt, tildeles det øvrige personell snarest efter opsetningen en passende grad efter forslag av krigspolitimesteren.

Som krigspolitibetjenter uttas som regel menn av krigsforsterkningen og landvernet. De bør ha praktisk politiutdannelse. De beskikkes av vedkommende militære myndighet.

Som krigspolitikonstabler uttas dertil skikkede menige av linje eller landvern. De avgis fra sin avdeling til krigspolitiet.

II. Opsetningsbestemmelser.

4. Krigspolitiet opsettes samtidig med den militære styrke det er bestemt for. Det kan dog også opsettes uavhengig herav. Bestemmelse herom treffes i tilfelle av Forsvarsdepartementet efter konferanse med Justisdepartementet.

5. Det til tjeneste ved detektivavdelingen ved H. O. K. utsette personell innkalles av Generalstaben, som fastsetter tid og sted for fremmøtet og iverksetter avdelingens opsetning.

6. Det til tjeneste ved divisjonenes krigspolitiavdelinger utsette personell innkalles av vedkommende divisjon, som fastsetter tid og sted for fremmøtet og iverksetter avdelingens opsetning.

7. Det lokale krigspoliti opsettes efter behovet ved spesiell ordre fra Kommanderende General (H. O. K.) efter bestemmelse av Forsvarsdepartementet.

Før beslutning om opsetning blir truffet, innhenter Forsvarsdepartementet Justisdepartementets uttalelse i hvert enkelt tilfelle.

8. Krigspolitiets personell utsees så vidt mulig allerede i fred. Politimestrene innsender hvert år innen 1 august til vedkommende fylkesmann opgave over de innen vedkommende

politimesterdistrikt ansatte vernepliktige polititjenestemenn av alle klasser og grader, som ikke har fylt 55 år. Polititjenestemenn som enten i kraft av sin stilling eller i henhold til derom truffet bestemmelse, for inneværende mobiliseringstermin er helt fritatt for fremmøte til mobilisering, medtas ikke. Vedkommendes alder, militære tjenestestilling, nummer, avdeling og opbud (linje, landvern eller krigsforsterkning) anføres i forbindelse med hans tjenestestilling i politiet. Det blir også å medta, i den utstrekning det kan skje, forhenværende polititjenestemenn, bosatt innen distriktet, samt personer som ikke er fast ansatt ved politiet, men leilighetsvis har gjort tjeneste der. Det anføres for samtliges vedkommende hvorvidt han anses skikket til tjenstgjøring ved krigspolitiet. For deres vedkommende som har øvelse som opdagelsespoliti, gjøres særskilt anmerkning derom. 17 novbr.

9. Opgavene blir av fylkesmannen snarest efter mottagelsen og senest innen 1 september å oversende den divisjon innen hvis distrikt vedkommende politimesterdistrikt ligger. For Oslos vedkommende sendes opgavene til Generalstaben. Ved oversendelsen meddeler fylkesmannen opgave over andre innen distriktet bosatte vernepliktige personer med juridisk utdannelse, som anses skikket til tjenstgjøring som embedsmenn ved krigspolitiet.

10. Hvis det i opgavene opførte vernepliktige personell skulde vise sig utilstrekkelig til opsetning av de nødvendige krigspolitiavdelinger, skal fylkesmannen efter anmodning av vedkommende militære myndighet innhente nødvendige supplerende opgaver over frivillig personell, som anses skikket til tjeneste ved krigspolitiet.

11. Den militære myndighet som skal opsette vedkommende krigspolitiavdeling, treffer alle i forbindelse hermed nødvendige forberedelser og opbevarer de utferdigede beskikkelsesdokumenter. Efter opsetning kan samme myndighet avskjedige politifunksjonærer som viser sig mindre skikket, eller la dem tilbakeføre til sine tidligere stillinger ved avdelingene og erstatte dem med andre.

III. Krigspolitiets virksomhet.

A. Almindelige bestemmelser.

12. Fra det øieblikk av at noen har tiltrådt sin tjeneste i krigspolitiet, og inntil han kalles tilbake fra denne tjeneste, er han underlagt militær kommando og jurisdiksjon. Han mottar sine instruksjoner av og avgir sine meldinger og rapporter til den eller de tjenestemnen under hvilke han har å forrette.

17 novbr. 13. Krigspolitiets virksomhet vil både på ordens- og kriminalpolitiets område stort sett bli den samme som for det borgerlige politi (kfr. lov av 10 juni 1927 om politiet samt almindelig instruks for rikets polititjenestemenn, fastsatt ved kongelige resolusjoner av 6 februar 1920, 15 juni 1923 og 16 desember 1927 som også gjelder for krigspolitiet), dog med tillegg av de særlige opgaver som er en følge av de forhold hvorunder krigspolitiet virker.

14. Krigspolitimestre og -politifullmektiger har — på samme måte og i samme utstrekning som ordinære politiembedsmenn — borgerlig politimyndighet og påtalemyndighet.

15. For krigspolitiet gjelder også — som krigsmenn — lov av 29 mars 1900 om rettergangsmåten i militære straffesaker i krigstid.

16. Krigspolitiets virksomhet er knyttet til den militære styrke det tilhører, og det område som denne omspender. Når forholdene tillater det, kan dette område bli nærmere fastsatt.

Krigspolitiet skal innen dette område utføre polititjeneste i samvirke med det borgerlige politi spesielt hvad angår opretthold av den almindelige ro og orden (kfr. politiinstruksen). Efter samråd med fylkesmannen (statsadvokaten) bestemmer krigspolitimesteren hvori dette samvirke skal bestå, og hvilke opgaver som i de enkelte tilfelle spesielt skal tilligge krigspolitiet. Det vil bl. a. måtte avhenge av krigspolitiets styrke, hvor nær man er fienden, hvilken militær virksomhet som hersker innen området o. s. v. Krigspolitiet skal først og fremst brukes der hvor troppene er, og hvor de kommer i nær berøring med den civile befolkning, samt hvor det gjelder å påse overholdt militære bestemmelser.

Alle bestemmelser som en militær høistbefalende (H.O.K., øverstkommanderende i landsdel, arméavdelingschef, divisjonschef, brigadechef) på grunn av den militære situasjon utferdiger gjennem krigspolitimestrene vedrørende den civile befolknings forhold i de av operasjonene berørte distrikter, gjelder som almindelige politibestemmelser og skal håndheves av vedkommende borgerlige politi.

Krigspolitimestre og -fullmektiger kan i tilfelle hvor det anses nødvendig, anmode andre borgerlige myndigheter om tjenstlig bistand. Alle politimyndigheter har å efterkomme slike anmodninger.

17. For det lokale krigspoliti vil opgaven bli av mere begrenset art.

Det lokale krigspoliti er nærmest beregnet på å supplere de militære vakter ved kommunikasjoner og magasiner m. v., eventuelt å delvis erstatte dem. I forhold til de militære vak-

ter representerer det lokale krigspoliti det aktive element i 17 novbr.
vaktholdet. Det skal kontrollere samferdselen, spesielt i grense- og kyststrøk, skygge mistenkelige personer og eventuelt anholde dem. Husundersøkelser, beslagleggelser og arrestasjoner foretas efter konferanse med det stedlige borgerlige politi.

Det lokale krigspolitis styrke i de forskjellige avsnitt avpasses efter de tiltenkte opgaver. Det sorterer under vedkommende militære chef (se pkt. 1 C), som har å fastsette instruks for det — hvis dette ikke er gjort av høiere myndighet — og regulere samarbeidet med det borgerlige politi under konferanse med vedkommende politimester. For øvrig gjelder de almindelige bestemmelser med fornøden tillempning.

18. Enhver militærperson er forpliktet til på begjæring å yde krigspolitiet bistand til å opretthold ordenen eller bistand til å utføre krigspolitiets tjeneste for øvrig, når det kan skje uten hinder av spesielle militære plikter. Enhver militærperson plikter å adlyde anvisninger eller forbud som krigspolitiets funksjonærer utsteder i tjenestens medfør.

Undlater militærperson under påberopelse av sine plikter for øvrig å assistere eller adlyde krigspolitiet, er polititjenestemennene berettiget til å avfordre vedkommende militærperson dennes navn (nummer), tjenestestilling og avdeling. Innmeldelse kan i tilfelle skje gjennem overordnede i krigspolitiet til vedkommende militære avdelingschef.

19. På grunn av krigspolitiets fåtallighet er det påkrevd at dets tjeneste ordnes slik at personellet ikke brukes unødig, og at det gis de lettelser i tjenesten som det er anledning til.

Hvor polititjenesten kan ordnes tilfredsstillende og uten vanskelighet ved hjelp av militærpersoner eller -avdeling, bør som regel krigspolitiet ikke brukes.

Hvor krigspolitiet ikke er tilstrekkelig til å løse sine opgaver, kan det forsterkes ved tildeling av soldater.

20. Krigspolititjenesten bør om mulig ordnes slik at krigspolitikonstablene og annet militært personell som i tilfelle er brukt til forsterkning av krigspolitiet, og som for største parten må antas ikke å ha forutgående politiutdannelse, ikke nyttes til opdrag som krever særlig politikyndighet forinnen de har erhvervet sig den nødvendige rutine og erfaring.

Sådant personell bør helst brukes på en sådan måte at de står under direkte tilsyn av foresatte, f. eks. som reserve, til å overta ordinært vakthold etc.

21. Krigspolitiets funksjonærer må optre fast og bestemt, men samtidig med ro og sindighet.

17 novbr. Ved arrestasjoner må angjeldende behandles sømmelig og om nødvendig beskyttes mot mishandling. Om fornødent brukes våben.

Krigspolitiet retter sig for øvrig hvad almindelig optreden angår, efter de bestemmelser som er gitt i den almindelige politiinstruks. (Jfr. spesielt §§ 30—37).

B. Krigspolitiets opgaver.

22. Krigspolitiet har som almindelig opgave å påse opretholdt ro og orden innen vedkommende område. Det retter sig herunder efter de i politiinstruksen gitte bestemmelser herom.

Som nevnt i punkt 16 skal krigspolitiet spesielt hvad dette spørsmål angår, søke samvirke med det borgerlige politi. Hvor det borgerlige politi er fåtallig, kan krigspolitiet imidlertid bli nødt til innen visse områder å løse opgavene alene.

Som spesielle opgaver har krigspolitiet:

23. Å påse overholdt lover og bestemmelser gitt særskilt for krig. F. eks. bestemmelser som evakuering, rekvisisjon, forsamlingsfrihet.

24. Å delta i den militære efterretningstjeneste. Dets medvirken her er tosidig, idet det både skal

1) søke å skaffe underretninger som har betydning for operasjonene, og
2) hindre at fienden får underretninger om egne tropper.

Krigspolitiet skal holde kontakt med den civile befolkning og holde sig underrettet om stemningen innen denne. Det samler inn oplysninger som befolkningen måtte sitte inne med om fienden, først og fremst i områder som fienden nettop har forlatt.

Ting av interesse meldes straks inn til nærmeste foresatte og til de militære chefer som antas å burde få øieblikkelig kjennskap til dem. Personer som kommer fra områder som er besatt av fienden, eller som på annen måte antas å være underrettet om fienden, skal straks føres til nærmeste militære chef.

Krigspolitiet skal spesielt medvirke ved hindring av spionasje. Mistenkelige personer skal kontrolleres på det nøiaktigste. Klær og bagasje undersøkes. Ved anholdelse av slike personer må der gåes forsiktig frem, så de ikke kan finne anledning til å underrette andre, tilintetgjøre papirer eller lignende. Civile personer som har tillatelse til å følge den vebnede makt, må holdes under nøie opsyn. De skal være forsynt med en skriftlig opholdstillatelse, utferdiget av dertil berettiget militær myndighet. Denne opholdstillatelse må fra tid til annen kontrolleres.

25. Å påse at spesielle ordens- og sundhetsforskrifter overholdes. F. eks.: 17 novbr.

a) Hindring av ikke tillatt handel eller utskjenkning av spirituosa til troppene.
b) Fjernelse av løsgjengere, prostituerte kvinner og andre civile personer som ikke har tillatelse til å opholde sig ved den vebnede makt.
c) Kontroll med salg av marketentervarer, priser, kvalitet m. v.

26. Å beskytte befolkningen mot overgrep av personer tilhørende krigsmakten.

27. Å hindre rømning og besørge rømlingers tilbakeføring til de militære avdelinger. Bistå de militære avdelinger med efterforskning av bortkomne soldater.

28. Å bistå ved oprydning av en kampplass. Herunder skal påses at sårede og døde ikke blir røvet.

Påtreffer en krigspolitifunksjonær lik av en person tilhørende krigsmakten, skal han ta være på kjenningsmerket og optegne alt som kan være til hjelp ved identifiseringen. Om mulig bør han ta vare på våben og ammunisjon samt verdisaker og andre private eiendeler og optegne alt som det særlig for den dødes pårørende kan være ønskelig å kjenne, såsom det sted hvor han lå, antatt dødsårsak m. v. Avdelingen underrettes.

Døde hester besørges gravd ned efter å være flådd. Huden og utrustning sendes inn til nærmeste forsyningsstasjon.

29. Å yde bistand ved troppenes forsynings- og tilbakeføringstjeneste. Herunder:

a) Opretthold av orden på provianterings-, ammunisjons- og materialplasser, avleveringssteder for syke og lignende.
b) Samvirke med den militære trafikkregulering ved opretthold av orden på veiene og regulering av trafikken. Spesielt påse at veier som skal nyttes for militære transporter, blir frigjort for civil trafikk.
c) Assistere ved rekvisisjoner, innsamling av forråd og holde orden på samleplassene.
d) Assistere ved bevoktning av krigsfanger (vil normalt bli besørget av spesielle militære avdelinger) og herunder påse at krigsfangene ikke kommer i berøring med befolkningen.

30. Å ta sig av syke som er blitt efter sin avdeling, forlatte hester, efterlatt materiell m. v. Syke som er blitt efter sin avdeling, føres om mulig til avdelingen, til nærmeste sanitetsavdeling eller sykehus. Kan den syke ikke flyttes, overgis han til læge, lensmann, en kommunal myndighet (ord-

17 novbr. føreren) eller, hvis dertil ikke er anledning, til en privatperson. Hvis en syk ikke kan føres tilbake til egen avdeling, meldes det inn til avdelingen.

Med syke hester som ikke kan flyttes, forholdes på tilsvarende måte.

Syke militærpersoners klær og utrustning skal som regel følge dem. Det samme gjelder deres våben, såfremt det kan antas at de syke innen rimelig tid blir våbenføre igjen. I motsatt fall sendes våbnene til nærmeste forsyningsstasjon.

Efterlatte uniforms- og utrustningsgjenstander, hester og lignende tas vare på og besørges om mulig avlevert direkte til vedkommende avdeling.

31. Å samarbeide med de militære vaktavdelinger og brovakter i beskyttelse av militære og andre viktige anlegg, som telefon, telegraf, jernbaner, broer, kraftstasjoner m. v. Vold som er forøvet, meldes straks inn, samtidig som der igangsettes efterforskning.

32. Krigspolitiets funksjonærer bør snarest mulig skaffe sig kjennskap til de særegne ordens- og sikkerhetsforskrifter som gjelder ved det troppeforband og innen det område hvor de virker. De bør også søke å skaffe sig personalkjennskap innen befolkningen, fortrinsvis blandt sådanne som kan hjelpe til med å efterspore spioner. Ved divisjonens krigspoliti bør almindelig opsettes et eget oplysningsbyrå for innsamling av oplysninger og besvarelse av forespørsler om personell og materiell.

33. C. Krigspolitimesteren ved H.O.K. inngår som tjenestegrenchef i H.O.K. og har å rette sig efter den tjenesteorden som til enhver tid er fastsatt der. Han er Kommanderende Generals (Generalstabschefens) rådgiver i politispørsmål.

Han er i faglig henseende foresatt for alt personell som tilhører krigspolitiet og har sig direkte underlagt det krigspolitipersonell som er tilknyttet H.O.K.

Han leder krigspolititjenesten i landet og overvåker dens utførelse. Spesielt varetar han polititjenesten på Østlandet.

34. Han samarbeider med de borgerlige politimyndigheter og ordner det almindelige samvirke mellem krigspolitiet og det borgerlige politi.

Han drar omsorg for samvirke mellem de forskjellige divisjoners krigspoliti og mellem dette og det lokale krigspoliti. Han sørger for en rask kunngjørelse av tjenstlige meddelelser til og mellem de enkelte krigspolitiavdelinger (f. eks. vedrørende efterlysning av mistenkte personer og lignende).

35. Han har enn videre overfor Kommanderende General (Generalstabschefen) å avgi forslag til 17 novbr.

— ordning av krigspolititjenesten i sin almindelighet og
— spesielt på Østlandet,
— tillegg til eller endringer i gjeldende bestemmelser om krigspolititjenesten hvis han anser dette nødvendig,
— anvendelse av det krigspolitipersonell som er direkte underlagt H.O.K. Han utarbeider instruks for dette under samarbeide med efterretningskontoret ved H.O.K.

Han drar omsorg for krigspolitiets utdannelse og rekruttering. I tilfelle han anser det nødvendig, gir han forslag om nyopsetninger.

36. D. Krigspolitimesteren ved divisjon (arméavdeling, brigade) inngår som tjenestegrenchef i divisjonskommandoen (arméavdelings-, brigadekommandoen) og har å rette sig efter de for sådanne gitte bestemmelser.

Han er divisjonschefens (arméavdelings-, brigadechefens) rådgiver i politispørsmål.

Han er direkte foresatt for divisjonens (arméavdelingens, brigadens) krigspolitiavdeling og ordner tjenesten ved denne.

37. Han samarbeider med

— De borgerlige politimyndigheter for å ordne samvirke mellem krigspolitiet og det borgerlige politi.
— De officerer ved divisjonen (arméavdelingen, brigaden) som ordner med trafikkregulering, efterretningsvesen, vakter og transporter bak fronten.
— Krigspolitiet ved andre avdelinger (divisjoner, arméavdelinger, brigader) innen landsdelen, hvis ikke annen bestemmelse er truffet av krigspolitimesteren ved H.O.K. Lokalt krigspoliti kan i tilfelle bli stillet til hans disposisjon.

38. Han har enn videre overfor divisjonschefen (arméavdelings-, brigadechefen) å bringe i forslag:

— ordning av krigspolititjenesten,
— eventuell forsterkning — midlertidig eller varig — av krigspolitiavdelingen med militært personell. Han sørger i tilfelle for at dette personell gis politimyndighet (kfr. lov om politi av 10 juni 1927 § 2),
— politimessige bestemmelser for civilbefolkningens forhold i de av de militære operasjoner berørte distrikter — såsom innskrenkning i forsamlingsretten og frihet til å ferdes omkring, mørklegging m. v. — samt bringe sådanne bestemmelser til det borgerlige politis kunnskap og for øvrig sørge for at de blir publisert og overholdt.

17 novbr. Han drar omsorg for krigspolitiavdelingens utdannelse, forpleining og underbringelse. Han sørger for rask kunngjørelse av tjenstlige meddelelser innen operasjonsområdet (krigsskueplassen).

E. Krigspolititjenestens utførelse.

39. Krigspolititjenesten utføres som regel ved hjelp av vakter (faste eller bevegelige) eller ved selvstendige patruljer.

40. Fast vakt anvendes fortrinsvis hvor opholdet på et sted kan regnes å bli av lengere varighet. Personellet inndeles i chef og avløsninger. Bevoktningen utføres av politipatruljer eller patruljerende politimenn, den hvilende styrke bør opholde sig i vakten eller i dens umiddelbare nærhet.

Vaktlokalitetene bør være slik anordnet at anholdt person kan tas i forvaring der (fengsel) og at der i tilfelle kan optas forhør.

Tjenesten ved vakten ledes av vaktchefen efter de direktiver som måtte være gitt av krigspolitimesteren. Han utarbeider instrukser (helst skriftlige) for patruljene og innsender rapporter om tjenesten ved vakten.

41. Bevegelig vakt anvendes fortrinsvis under marsj og strid for å utføre polititjenesten i tilknytning til et bestemt troppeforband eller i et bestemt fremryknings-(tilbakerykknings-)område. Også for bevegelig vakt utsendes efter behov patruljer eller patruljerende politimenn.

For transport av syke og arresterte bør bevegelig vakt utstyres med kjøretøier eller bemyndiges til å anskaffe slike.

42. Ved divisjonskvarteret skal alltid holdes en krigspolitivakt. Størrelsen fastsettes efter behovet.

43. Selvstendige patruljer anvendes fortrinsvis for tilfeldige opdrag og i tilfelle hvor vaktstyrken ikke er tilstrekkelig til avdeling av vakt.

44. En krigspolitipatrulje (selvstendig eller underlagt vakt) består i regelen av 2 eller 3 politibetjenter (konstabler). eller — hvis militærpersoner er kalt til hjelp — av en politibetjent (chef) og 2 (eller flere) soldater (mannskap). Enhver patrulje skal ha en instruks (helst skriftlig) som angir dens opdrag.

Patruljen optrer efter sin instruks og efter de almindelige bestemmelser som gjelder for politiets optreden (kfr. politiinstruksen).

45. Arrestert person skal snarest føres til vedkommende politivakt (fengsel) som avgir rapport til krigspolitimesteren (-fullmektigen).

Krigspolitimesteren (-fullmektigen) treffer efter avholdt forhør bestemmelse om vedkommende fremdeles skal holdes i arrest eller løslates.

I førstnevnte tilfelle skal den arresterte 17 novbr.

a) hvis han er civil,
i almindelighet overleveres med rapport til borgerlig politimyndighet som treffer de videre forføininger i sakens anledning i overensstemmelse med den borgerlige straffeprosesslov. Krigspolitimesteren kan i tilfelle han anser det ønskelig, reise tiltale forsåvidt han har adgang til det efter bestemmelsene i punkt 14.

Civile der menes å kunne straffes efter den militære straffelov, blir i almindelighet ikke å overlevere til borgerlig politi, men beholdes ved krigspolitiet, inntil deres sak kan bli pådømt ved militær domstol. (Kfr. lov av 6 mai 1921 om forandringer i den militære straffelov av 22 mai 1902 og § 6 i lov om rettergangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900 (jfr. lov om rettergangsmåten i militære straffesaker i fredstid av 6 mai 1921)).

b) hvis han er militær,
overleveres med rapport til vedkommende avdeling. Hvis dette ikke lar sig gjøre, kan han inntil videre holdes i i arrest som for tilfellet er anordnet av krigspolitiet. Melding herom sendes straks til avdelingen. Hans sak behandles i overensstemmelse med den militære rettergangslov i krigstid. Tiltale kan i tilfelle reises av krigspolitimesteren.

46. Krigspolitiet må ikke skride inn likeoverfor avdeling under militær kommando. Gir en sådan grunn til påtale, skjer innberetning til avdelingens overordnede chef eller til krigspolitimesteren.

Hvis en krigspolitifunksjonær finner at en post eller patrulje forsømmer sine tjenesteplikter, således at der opstår fare for orden eller sikkerhet, skal han snarest mulig innmelde forholdet til den befalingsmann som har utsendt posten eller patruljen.

F. Kontorhold.

47. Krigspolitimesteren ved divisjon (arméavdeling, brigade) skal føre:

1. Journal for inngående skrivelser (rapporter).
2. Mappe for gjennemslag (kopier) av utgående skrivelser (rapporter).
3. Kassabok.
4. Kontobok.
5. Dagbok hvori føres begivenheter av interesse som er forekommet under tjenesten.
6. Mannskapsrulle.
7. Kommandoliste.

17 novbr. 8. Navneregister med signalement over alle civile personer som har tillatelse til å opholde sig innen området.

For krigspolitimesteren ved H.O.K. fastsettes særskilte bestemmelser.

En politivaktchef skal føre
Vaktjournal,
rapportbok og
kommandoliste.

IV. Bekledning, utrustning og bevebning.

48.

A. Beklædning:

Når intet annet bestemmes, bærer krigspolitiets funksjonærer infanteriuniform efter sin grad *) og polititegn.

B. Utrustning: Befalsryggsekk og paksekk.

C. Bevebning:

Alt personell bevebnes med pistol eller revolver.

Det underordnede personell dessuten med politikølle.

Ved overkommandoens detektivavdeling har alt personell kun pistol eller revolver.

Krigspolitiets funksjonærer beklædes, utrustes og bevebnes ved forsorg av den militære myndighet som foretar opsetningen. I fornøden utstrekning kan det optre i civilt antrekk, utstyrt med polititegn eller skriftlig politifullmakt.

V. Lønning og forpleining.

49.

A. Lønning

skjer ved forsorg av den militære myndighet ved hvilken vedkommende tjenstgjør.

Krigspolitiets personell tilkommer lønn og dessuten krigstillegg efter de satser som gjelder for deres grad i krig.

50.

B. Forpleining

skjer likeledes ved vedkommende militære myndigheters forsorg, således at det personell som tilhører krigspolitiet forpleies efter de regler som gjelder for hærens personell med tilsvarende grader.

51. Opgave over utgiftene ved krigspolitiets avlønning, forpleining og eventuell underbringelse innsendes av vedkommende militære myndighet til Generalintendanten, der vil få beløpet refundert ved henvendelse til Justis- og politidepartementet.

*) I tilfelle en funksjonær er vernepliktig befalingsmann i et annet våben enn infanteriet, kan han bære sitt våbens uniform.

Skrivelse fra Socialdepartementet. 17 novbr.
I henhold til § 7 i lov om jordmødre av 19 desember 1898 bestemmer departementet at Strand jordmordistrikt i Strand herred, Rogaland fylke, inndras og legges til Jørpeland jordmordistrikt i samme herred.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en advokat, hvori 17 novbr.
uttales at når en særskilt klagenevnd har verdsatt en skogeiendom og avgjørelsen ikke er påklaget til høiere ligningsinstans eller innbragt for domstolene, vil en særskilt klagenevnd som måtte bli opnevnt til behandling av ligningen for et av de efterfølgende 2 år, ikke ha adgang til å opta til avgjørelse annet enn senere inntrådte forandringer. Jfr. departementets skrivelse av 19 oktober 1932, inntatt i Lovtidende. Man har følgelig forstått uttrykket «vedkommende distrikts ligningsmyndigheter» i landskattelovens § 93 siste ledd som omfattende også de særskilte klagenevnder selv.

Departementet antar videre at også uttrykket «ligningsmyndighetene» i landskattelovens § 106 siste ledd må omfatte særskilte klagenevnder, således at en sådan i den utstrekning som i lovstedet angitt er bundet av en landsklagenevnds avgjørelse. Om uttrykket kan gis anvendelse på landsklagenevnden selv, tør være tvilsomt, men departementet er i konsekvens av den foran anførte forståelse av § 93 siste ledd tilbøielig til å besvare spørsmålet bekreftende.

At en upåanket avgjørelse av en særskilt klagenevnd skulde være bindende også for landsklagenevnden, således at denne for en efterfølgende ligning ikke kunde fravike ligningsmyndighetenes derpå byggede avgjørelse, synes ikke å være rimelig, og uttrykket «vedkommende distrikts ligningsmyndigheter» i § 93 antas heller ikke å kunne forståes som omfattende også landsklagenevnden.

Cirkulære fra Poststyret. Handelsdepartementet har 17 novbr.
bestemt at statsarkivaren i Kristiansand S. skal ha rett til å rekvirere og bruke tjenestemerker på statens post.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig personbefordring med motorvogn uten rute i Askim herred, Østfold fylke. 19 novbr.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om regulering av et kvartal ved Grefsenveien i Aker herred og om bygningsvedtekter i forbindelse med reguleringsplanen. 19 novbr.

*) Kunngj. 26 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 46.

20 novbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den sveitsiske legasjon er Bernkonvensjonen *) om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928, tiltrådt av den spanske regjering for spansk Marokko og de spanske kolonier med virkning fra 8 desember 1934.

20 novbr. **Skrivelse** **) fra Socialdepartementet om at den som i Øyestad herred, Aust-Agder fylke, gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, fra 1 januar 1935 å regne skal ha bevilling.

20 novbr. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Gran herred, Opland fylke, undtatt Randsfjord med ifallende elver og bekker så langt som ørret og sik fra hovedvassdraget går op.

23 oktbr.
20 novbr. **Kapiteltakster for året 1934**
(i overensstemmelse med N. L.'s 3—14—15 og lov av 17 august 1848).

Oslo bispedømme.

(Satt 16 november 1934)

Landskyld og leding.

100	kilogram	rugmel	kr. 20,50
100	—	byggmel	» 19,70
100	—	havremel	» 18,08
100	—	blandmel	» 18,89
1	hektoliter	landskylds bygg eller korn, hvor samme ei ydes efter tyngde eller vekt	» 9,08
1	hektoliter	landskylds eller ledings havre	» 6,94

Tiende.

1	hektoliter	hvete, rug, torekorn eller erter	kr. 11,80
1	—	bygg	» 9,08
1	—	blandkorn	» 7,17
1	—	havre	» 6,94
1	—	lettbygg	» 5,39
1	—	letthavre	» 4,23

Landskyld og leding efter middelprisen av de 10 siste års kapiteltakster.

100	kilogram	rugmel	kr. 30,45
100	—	byggmel	» 28,77
100	—	havremel	» 27,09

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1932 s. 32 flg.
**) Kunngj. 26 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 46.

100	kilogram	blandmel	kr.	27,99	23 oktbr.
1	hektoliter	landskylds bygg	»	13,79	20 novbr.
1	—	landskylds havre	»	11,64	

Tiendekorn efter middelprisen av de 20 siste års kapiteltakster.

1	hektoliter	hvete, rug, torekorn eller erter	kr.	25,00
1	—	bygg	»	18,92
1	—	blandkorn	»	16,57
1	—	havre	»	14,71
1	—	lettbygg	»	11,53
1	—	letthavre	»	9,69

Hamar bispedømme.

(Satt 1 november 1934)

Landskyld og leding.

100	kilogram	rugmel	kr.	19,44
100	—	byggmel	»	19,33
100	—	havremel	»	17,07
100	—	blandmel	»	18,20
1	hektoliter	landskyldsbygg eller korn, hvor samme ikke ydes efter tyngde eller vekt	»	8,90
1	—	landskylds- eller ledingshavre	»	6,55
100	kilogram	byggmalt	»	14,69
100	—	havremalt	»	12,97
100	—	blandkornmalt	»	13,83

Tiende.

1	hektoliter	hvete, rug, torekorn eller erter	kr.	11,19
1	—	bygg	»	8,90
1	—	blandkorn	»	7,20
1	—	havre	»	6,55
1	—	lettbygg	»	4,82
1	—	letthavre	»	4,05

Landskyld og leding efter middelprisen av de 10 siste års kapiteltakster.

100	kilogram	rugmel	kr.	28,99
100	—	byggmel	»	29,30
100	—	havremel	»	28,19
100	—	blandmel	»	28,75
1	hektoliter	landskyldsbygg	»	13,98
1	—	landskyldshavre	»	12,19
100	kilogram	byggmalt	»	22,27
100	—	havremalt	»	21,42
100	—	blandkornmalt	»	21,85

23 oktbr. 20 novbr. **Tiendekorn efter middelprisen av de 20 siste års kapiteltakster.**

1	hektoliter	hvete, rug, torekorn eller erter	kr. 24,52
1	—	bygg	» 19,27
1	—	blandkorn	» 16,10
1	—	havre	» 15,29
1	—	lettbygg	» 11,51
1	—	letthavre	» 9,91

Agder bispedømme.

(Satt 31 oktober 1934)

100	kilogram	bygg	kr. 14,17
100	—	havre	» 12,93
100	—	havremel	» 14,54
1	hektoliter	bygg	» 8,79
1	—	havre	» 6,47
1	—	havremel	» 6,40

Middeltall av de 10 siste års kapiteltakster.

100	kilogram	bygg	kr. 21,60
1	hektoliter	bygg	» 13,75
100	kilogram	havre	» 20,15

Stavanger bispedømme.

(Satt 23 oktober 1934)

100	kilogram	bygg	kr. 12,96
100	—	havre	» 11,62
100	—	havremel	» 17,38

Middeltall av de 10 siste års kapiteltakster.

100	kilogram	bygg	kr. 19,39
100	—	havre	» 17,44

Bjørgvin bispedømme.

(Satt 20 november 1934)

Hvete	kr. 12,23
Rug	» 9,81
Bygg	» 8,46
Havre	» 6,14
Blandkorn	» 7,34
Malt	» 16,20

alt pr. hektoliter.

Hvad Kongens tiende i Nordhordland angår, da skal der efter derom gjeldende bestemmelse kun gis for en hektoliter kr. 3,45 (kr. 4,80 pr. tønne). 23 oktbr. 20 novbr.

Middeltallet av de siste 20 års kapiteltakster blir:

For hvete kr. 26,01, for rug kr. 22,96, for bygg kr. 18,05, for havre kr. 13,39, for blandkorn kr. 15,49 og for malt kr. 32,90, alt pr. hektoliter.

Middeltallet av de siste 10 års kapiteltakster blir:

For hvete kr. 19,06, for rug kr. 15,69, for bygg kr. 12,86, for havre kr. 9,67, for blandkorn kr 11,49 og for malt kr. 23,54, alt pr. hektoliter.

Nidaros bispedømme.

(Satt 15 november 1934)

1	spann	til lands	kr. 9,60
1	—	til sjøs, som er 2 våger eller 36 kilogram	» 6,40
1	hektoliter	beste rug	» 9,81
1	—	ringere rug	» 7,46
1	—	såbygg	» 8,75
1	—	ringere bygg	» 6,59
1	—	beste blandkorn	» 7,69
1	—	ringere blandkorn	» 6,03
1	—	såhavre	» 7,05
1	—	ringere havre	» 5,15
1	kilogram	beste rugmel	» 0,18
1	—	ringere rugmel	» 0,14
1	—	beste byggmel	» 0,18
1	—	ringere byggmel	» 0,13
1	—	beste havremel	» 0,16
1	—	ringere havremel	» 0,12
Middeltall av de 10 siste års kapiteltakster på såbygg for 1 hektoliter			» 13,17
Middeltall av de 10 siste års kapiteltakster på såhavre for 1 hektoliter			» 10,19

Hålogaland bispedømme.

(Satt 1 november 1934)

1	hektoliter	beste rug	kr. 11,82
1	—	ringere rug	» 8,81
1	—	såbygg	» 11,30
1	—	ringere bygg	» 7,44
1	—	beste blandkorn	» 8,62
1	—	ringere blandkorn	» 6,16
1	—	såhavre	» 9,58

23 oktbr. 1 hektoliter ringere havre . . . . . kr. 6,42
20 novbr. 1 — beste byggmalt . . . . . » 9,20
10 kilogram rugmel . . . . . » 1,89
10 — byggmel . . . . . » 1,83
10 — ringere byggmel . . . . . » 1,48
10 — havremel . . . . . » 2,84
10 — ringere havremel . . . . . » 1,54
10 — hvite erter . . . . . » 5,51
10 — ringere erter . . . . . » 3,98
Middeltall av de siste 10 års kapiteltakster på 1 hektoliter såbygg . . . . . » 16,22

Kirkenes landskyld.

10 kilogram lange . . . . . kr. 4,00
10 — rundfisk . . . . . » 4,00
10 — titling . . . . . » 3,75
10 — stor rotskjær . . . . . » 4,00
10 — små rotskjær . . . . . » 4,25
10 — stor sei . . . . . » 3,75
10 — middels sei . . . . . » 3,00
10 — små sei . . . . . » 3,25
10 — ost i Salten . . . . . » 4,89

21 novbr. **Skriv** *) frå Justisdepartementet um politivedtekt for Hjørundfjord herad, Møre fylke.

21 novbr. **Skriv** *) frå Justisdepartementet um politivedtekt for Trondenes herad, Troms fylke.

21 novbr. **Skrivelse** **) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Arendal.

22 novbr. **Skrivelse** **) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Åmot herred, Hedmark fylke.

22 novbr. **Skriv** *) frå Socialdepartementet um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Meland herad, Hordaland fylke.

24 novbr. **Rundskrivelse** fra Kirkedepartementet til sogneprestene.

Ved kongelig resolusjon av 5 oktober 1934 er det bestemt:

«I. Det av Liturgisk nevnd utarbeidede forslag til høimesseliturgi for den norske kirke vedkommende menighetssvarene godkjennes overensstemmende med et fremlagt utkast. De nye melodier blir å ta i bruk 1ste søndag i advent 2 desember 1934 eller snarest mulig derefter.

*) Kunngj. 26 november i Lovtid. 1ste deild nr. 46.
**) Kunngj. 26 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 46.

II. Samtidig opheves den nugjeldende autorisasjon av: 24 novbr.

1. Liturgisk musikk, hvad angår høimessen og den ordinære aftensang.
2. Graduale for følgende ledd:
   a) menighetens fortsettelse i Gloria,
   b) det alternative «amen» efter kollektene, samt
   c) «amen» efter nadverdbønnen.»

Departementet gjør opmerksom på at Prefatio II skal benyttes i fastetiden, såfremt ikke menighetsrådet av praktiske grunner bestemmer at Prefatio I skal brukes hele kirkeåret. Det er således ikke adgang til å benytte disse to former alternativt.

De nye melodier kan fås kjøpt hos «Selskapet til kristelige andagtsbøkers utgivelse», Oslo eller gjennem bokhandlerne i format som Liturgisk musikk (16 sidig), beregnet på organister og prester, for 60 øre pr. eksemplar. En mindre utgave (32 sidig) beregnet på skoler etc. koster 30 øre.

Det tilføies at der efter resolusjonens ikrafttreden ikke er adgang til å benytte tidligere godkjente melodier til menighetssvarene, hvis disse står i strid med de nu godkjente melodier.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til skoledirektøren i Nidaros bispedømme i anledning av følgende spørsmål fra et formannskap: 24 novbr.

1. Når skolens område i 42 år ikke har vært inngjerdet, plikter da kommunen å efterkomme kravet om gjerdehold?

   Subsidiært: Også på den side som grenser mot veien?
2. Plikter ikke også eieren av gården Øvre i tilfelle å delta med halvparten av gjerdeholdet?

Det var oplyst at kommunen for 42 år siden kjøpte tomt for vedkommende skole av eieren av gården Øvre.

Skolen ligger i utmarken og grenser på den ene side til bygdens hovedvei. Tomten har hittil ikke vært inngjerdet og intet blev avtalt om gjerdehold da grunnen blev erhvervet. Den nuværende eier av gården Øvre krever nu at skolens område skal inngjerdes.

Saken blev forelagt for Landbruksdepartementet som har avgitt sådan uttalelse:

«ad 1) Under forutsetning av at de to angjeldende eiendommer må betraktes som utmark, og det ikke er truffet nogen bestemmelser om gjerdeplikt ved overdragelsen av skoletomten, kan gjerde ikke kreves opført fra nytt av medmindre den som krever gjerde godtgjør at gjerdet for begge eiendommer vil være av overveiende nytte i forhold til bekostningen. Under det skjønn som kan avholdes til bestem-

24 novbr. melse av dette, kan naboen (skolen) bl. a. forlange avgjort hvorvidt han bør nyde forminskelse i gjerdebyrden (jfr. lov om jords fredning av 16 mai 1860 §§ 2 og 7).

Med hensyn til gjerde langs offentlig vei vises til lov om veivesenet av 21 juni 1912 § 33.

ad 2) Hvis skolen har gjerdeplikt i henhold til ovennevnte bestemmelser, blir reglene i § 7 i ovennevnte lov om jords fredning å følge.»

Kirkedepartementet henholder sig hertil.

24 novbr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Hurum herred og ladestedet Holmsbu, Buskerud fylke.

24 novbr. **Skriv** **) frå Landbruksdepartementet um at eigar eller innehavar av hund i Voss herad, Hordaland fylke. skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerd i den tid bufe beiter. Dette skal likevel ikkje gjelda vanlege gardshundar eller når det vert godtgjord at hunden under lovleg jakt på forsvarleg måte har fylgje med eigar eller innehavar.

24 novbr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om at brandloven skal være gjeldende for strøket innenfor Fagernes bygningskommune i Opland fylke, og at strøket skal overgå til egen kommune i brandvesenets anliggender.

24 novbr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter for Nansetløkken bygningskommune, Vestfold fylke.

24 novbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Aust-Agder fylke, hvori uttales at skattelovgivningen visstnok ikke inneholder noget uttrykkelig forbud mot at en ligningssekretær velges til medlem av fylkesskattestyret. Departementet finner det imidlertid ikke heldig at de omhandlede stillinger forenes hos samme mann.

26 novbr. **Skriv** **) frå Justisdepartementet um ny politivedtekt for Sjåk herad, Opland fylke.

27 novbr. **Rundskrivelse** fra Kirkedepartementet til menighetsrådene.

Bispemøtet i 1931 vedtok under sak nr. 21 enstemmig følgende uttalelse angående anbringelse av portretter i kirkene:

«Presteportretter (eller andre lignende personbilleder) bør helst ikke anbringes i kirkens skib eller kor. Hvor dette

*) Kunngj. 5 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 47.
**) Kunngj. 5 desember i Lovtid. 1ste deild nr. 47.

allerede er blitt tradisjon, bør der i alle tilfelle kun bli tale om malerier; der må under ingen omstendighet tillates ophengt billeder av nulevende personer. 27 novbr.

I en kirkes kor må personbilleder aldri anbringes.

Den naturlige plass for lokale, kirkelige billedserier er enten sakristiet eller annet passende siderum i kirken.»

Departementet anmoder herved menighetsrådene om å sørge for at der blir forholdt overensstemmende med bispemøtets forannevnte uttalelse angående anbringelse av portretter i kirkene.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. 28 novbr.

Fra utgangen av året 1932 er nedennevnte deklarasjoner om gjensidig understøttelse av nødlidende sjømenn ophørt å virke:

Deklarasjon mellem Norge og Tyskland av 31 mai 1881.
Deklarasjon mellem Norge og Italia av 12 juni 1881.
Deklarasjon mellem Norge og Storbritannia av 12 juli 1881.
Deklarasjon mellem Norge og Danmark av 10 august 1883.
Deklarasjon mellem Norge og Sverige av 25 august 1909.
Deklarasjon mellem Norge og Nederland av 7 mars 1911.

Skrivelse fra Socialdepartementet til et politikammer. 28 novbr.

Departementet uttaler, at lov om brennevin og vin til medisinsk bruk av 30 november 1923 («reseptloven») ikke inneholder noen uttrykkelig bestemmelse svarende til den man tidligere hadde i §§ 11 B 1 og 15 B 1 i de midlertidige forskrifter om innførsel m. v. av brennevin m. v. av 5 desember 1919 om at brennevin fra apotek bare kan utleveres mot resept. At dette imidlertid er en bindende forutsetning også i reseptloven, fremgår av flere av dens bestemmelser, således § 4, punkt 2 og 3, samt bestemmelsene om kontrollresept, maksimaldose m. v. som alle ellers vilde være meningsløse.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at fredning av ærfugl i Sør-Trøndelag fylke forlenges til og med 15 mars 1935. 28 novbr.

Rundskrivelse **) fra Landbruksdepartementet. 29 novbr.

Om bekjempelse av den smittsomme kalvekasting.

I St. prp. nr. 1 tillegg nr. 19 (1934) tok departementet op spørsmålet om bekjempelsen av den smittsomme kalvekasting. Veterinærdirektøren har fremholdt at det er denne

*) Kunngj. 5 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 47.
**) Kunngj. 18 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 48.

29 novbr. husdyrsykdom, som påfører fedriften her i landet det alt overveiende største tap. I tilslutning hertil fant departementet det nødvendig å foreslå at der fra det offentliges side blev truffet skritt for å bekjempe denne sykdom og søke den utryddet. Heri har Stortinget erklært sig enig. Departementet vil ved nærværende anledning rette en inntrengende opfordring til alle husdyreiere om å støtte det arbeid, som her settes i gang.

Fra statens side vil der bli ydet økonomisk støtte til bekjempelse av sykdommen. En ufravikelig betingelse for tilståelse av sådan støtte er imidlertid at vedkommende ansøker nøie har overholdt så vel de av departementet fastsatte almindelige regler om bekjempelse av sykdommen, som de av vedkommende veterinær for det enkelte tilfelle gitte forskrifter. De av departementet under 29 november 1934 fastsatte almengjeldende bestemmelser er sålydende:

I medhold av § 15 i lov om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer av 14 juli 1894 med tilleggslover, senest lov av 29 juni 1934, har Landbruksdepartementet fastsatt følgende bestemmelser angående bekjempelsen av smittsom kasting hos storfe:

§ 1. Så snart det er sannsynlighet for at et storfe er angrepet av smittsom kasting, hvorved det i denne forbindelse forståes den av *Brucella abortus Bangii* fremkalte sykdom, påligger det eieren eller den som på hans vegne fører tilsyn med dyrene, å melde forholdet til veterinær, politimester eller lensmann.

Ved sannsynlighet for smittsom kasting forståes i denne forbindelse at ei ku kaster kalven (for tidlig fødsel).

§ 2. Når det ved serologisk, bakteriologisk eller annen undersøkelse er godtgjort at et dyr innen en storfebesetning er angrepet av smittsom kasting, anses hele besetningen som kastingsmittet. Det samme gjelder når et dyr i besetningen bevislig har vært utsatt for smitte.

§ 3. Eier av kastingsmittet dyr — og den som optrer på hans vegne — plikter å efterkomme de bestemmelser som vedkommende veterinær gir med hensyn til avsondring og desinfeksjon.

Det er forbudt å sette nye dyr inn i rum, som har vært brukt til kastingsmittet dyr, før desinfeksjon har funnet sted.

§ 4. Det påhviler enhver, som steller med kastingsmittet dyr, å utvise fornøden forsiktighet med skotøi, arbeidsklær og hender, så smitte ikke spredes. Kontrollassistenter og andre, som vekselvis ferdes i smittet og sund besetning, plikter å utvise særlig forsiktighet. Det samme gjelder slaktere, når de har slaktet kastesmittet dyr.

Kastet foster, fosterhinder, børflådd og smittefarlige 29 novbr.
organer opbrennes eller nedgraves på forsvarlig måte.

§ 5. Det er, med de i § 10 nevnte undtagelser, forbudt å føre dyr fra kastingsmittet besetning bort fra eiendommen, medmindre det føres til betryggende isolert opstallingssted, hvor det umiddelbart efter fremkomsten skal slaktes.

Veterinærdirektøren kan meddele dispensasjon fra denne bestemmelse.

Når dyr føres bort til slakt, skal dette på forhånd meldes til vedkommende distriktsdyrlæge på det til dette bruk utferdigede skjema (S.k.skjema nr. 5). De reagerende dyr, som sendes til slakt, skal være merket på en av veterinærdirektøren fastsatt måte.

Transport eller driving av sådant dyr skal skje på en måte så smittespredning ikke finner sted.

Slakting skal foretas senest 14 dager efter at dyret er ført bort fra eiendommen.

§ 6. Efter transport av kastingsmittet dyr skal de benyttede transportmidler (jernbanevogn, skibsrum, automobil m. v.) så vel som de under transporten benyttede opstallingsrum, kasser, bøtter m. v. så snart som mulig — og under alle omstendigheter før de benyttes på ny — desinfiseres.

§ 7. Dyr som er avhendet til slakt og som påtreffes efter den i § 5 nevnte tid, kan innen en av veterinærdirektøren satt frist kreves nedslaktet for besidderens regning, om nødvendig ved offentlig foranstaltning.

§ 8. Det er forbudt å anvende okse fra kastingsmittet besetning til bedekking av ku fra frisk besetning. Stamokse (lagokse) er å betrakte som hørende til den besetning hvor den er stasjonert.

Det er likeledes forbudt å la ku fra smittet besetning bedekke av okse fra frisk besetning.

§ 9. Det er forbudt å slippe dyr fra kastingsmittet besetning på fremmed beite.

Enhver som leier bort beite for storfe eller som mottar dyr fra forskjellige eiere i seterbruk, og drifteeiere eller andre som samler storfe fra forskjelige besetninger på sambeite, plikter å påse at dyrene kommer fra smittefri besetninger, og har i tvilstilfelle å undersøke forholdet ved henvendelse til vedkommende distriktsdyrlæge.

Det er likeledes forbudt å innta dyr fra frisk besetning i kastingsmittet besetnings beite.

§ 10. Det er forbudt å slippe dyr fra kastingsmittet storfebesetning på fellesbeite (sambeite) medmindre tillatelse hertil i det enkelte tilfelle er meddelt av veterinærdirektøren.

29 novbr. Andragende om sådan tillatelse skal sendes inn gjennem vedkommende distriktsdyrlæge.

Forannevnte forbud omfatter ikke:

1. Kukalv og ikke drektig kvige under 1 år.
2. Oksekalv som ikke vil være over ½ år ved beitetidens slutt.
3. Ku og kvige eldre enn et år som ikke er drektig og som viser negativ blodprøve.
4. Dessuten er det tillatt å medta okse eldre enn 6 måneder og som umiddelbart før slippingen viser negativ blodprøve, når den den hele tid enten holdes bundet på fjøs eller tjoret innenfor forsvarlig gjerde.

§ 11. Det påligger eier av kastingsmittet besetning å påse at benyttet hjemmebeite er forsvarlig inngjerdet.

Dyr som tilhører kastingsmittet besetning og som det erfaringsmessig viser sig vanskelig å holde innenfor opsatt gjerde, er det forbudt å slippe på beite.

§ 12. Driving av kastingsmittet storfe til og fra beite skal foregå på sådan måte at dyrene derunder ikke kommer i berøring med sunde besetninger og heller ikke får adgang til fremmede fjøs eller lignende.

Dessuten er det forbudt å føre dyr som avsondrer kastingsmittet flådd, til og fra beite, hvis veien er helt eller delvis felles vei for dyr fra ikke smittet besetning.

§ 13. Når storfe skal selges ved auksjon eller fra drift som bruks- eller livdyr, skal det legitimeres at dyrene er fri for smittsom kasting. Distriktsdyrlægen skal i betimelig tid før auksjonen avholdes eller før salg fra driften skal foregå, underrettes og finner han det nødvendig, skal det ved blodundersøkelse godtgjøres at dyrene er reaksjonsfri.

§ 14. Eier av storfe, som skal drives i eller selges fra drift, pålegges senest 14 dager før avreisen å melde til distriktsdyrlægen i det distrikt hvorfra driften skal utgå, hvor mange dyr den omfatter, tidspunktet for drivingens begynnelse og den rute hvorefter driften vil bli ført.

§ 15. Det er forbudt å samle driftefe medmindre det er forsynt med et av veterinærdirektøren bestemt merke og ledsaget av certifikat (S.k.skjema nr. 1 — A), som godtgjør at dyret kommer fra besetning som anses fri for smittsom kasting, eller certifikat B, som viser at dyret ved blodprøve har gitt negativ reaksjon for smittsom kasting.

Distriktsdyrlægen i de distrikter driften passerer har adgang til å kontrollere at bestemmelsen overholdes.

§ 16. Storfe som settes inn på handelsfjøs som livdyr og på markeds- eller utstillingsplass og andre steder hvor der drives handel med sammenbragte dyr, skal være ledsaget

av certifikat A eller B (se § 15). Storfe kan dog settes inn 29 novbr.
på handelsfjøs i egen avsondret avdeling for å omsettes som livdyr uten å være ledsaget av noe av de nevnte certifikater mot at dyrene, før de omsettes, blir blodprøvet for smittsom kasting på nærmere av Landbruksdepartementet fastsatte vilkår.

Dispensasjon fra disse bestemmelser kan gis av Landbruksdepartementet, når de nevnte steder er beliggende i distrikt hvor det ikke forekommer smittsom kasting og det kun møter eller omsettes dyr fra kastingfri distrikter.

De nærmere regler for uttagning av blodprøve, avgifter m. v. fastsettes av Landbruksdepartementet.

§ 17. Foranstående bestemmelser trer i kraft 1 januar 1935.

Fra samme tid opheves cirkulære fra veterinærdirektøren av 29 mars 1905 angående fremmed beite m. v., rundskrivelse fra Landbruksdepartementet av 27 juni 1907 om smittsom kasting, cirkulære fra veterinærdirektøren av 14 oktober 1912 om innsendelse til Veterinærlaboratoriet av prøver til påvisning av smittsom kasting.

§ 18. Overtredelse av bestemmelsene er belagt med straff.

Der er fastsatt følgende skjemaer, som utleveres av vedkommende veterinær og som skal brukes under arbeidet med bekjempelse av sykdommen:

(S.k.skjema nr. 1). (Forside.) (Blått papir).

Certifikat A.

Øremerke nr.:..... Distrikt: .....
Kjønn:..... Fylke: .....
Eier:..... Adresse: .....

At ovennevnte dyr kommer fra min besetning, hvori der ikke forekommer smittsom kasting, erklæres herved.

.....den.....19.....

.....
Eierens (selgerens) underskrift.

Efter mitt kjennskap til ovennevnte besetning kan jeg attestere at den anses fri for smittsom kasting.

.....den.....19.....

.....
Veterinærens underskrift.

29 novbr.

(Bakside).

Forannevnte dyr, merke nr. ..... er solgt til

.....

adresse .....

.....den.....19.....

.....

Selgerens underskrift.

Ovennevnte dyr er videresolgt til .....

adresse .....

den .....19..... og har ikke i mitt eie vært i smittefarlig samkvem med kastesmittet storfé.

.....den.....19.....

.....

Selgerens underskrift.

(*S.k.skjema nr. 1*). (Forside.)

Certifikat B.

Øremerke nr.:..... Distrikt:.....

Kjønn:..... Fylke: .....

Eier:..... Adresse: .....

Undertegnede erklærer herved at en av ovennevnte dyr den .....

.....19..... uttatt blodprøve ved undersøkelse på Veterinærinstituttet har gitt negativ reaksjon for smittsom kasting.

.....den.....19.....

.....

Veterinærens underskrift.

(Bakside).

Forannevnte dyr, merke nr. ..... er solgt til

.....

adresse .....

.....den.....19.....

.....

Selgerens underskrift.

Ovennevnte dyr er videresolgt til .....

.....

adresse .....

den ..... 19..... og har ikke i mitt eie vært i smittefarlig samkvem med kastesmittet storfé.

.....den.....19.....

.....

Selgerens underskrift.

(*S.k.skjema nr. 3*). (Forside.) 29 novbr.

Søknad

om blodprøve på offentlig bekostning i anledning av smittsom kasting.

Undertegnede søker om å få tatt ut blodprøve på offentlig bekostning av min storfébesetning bestående av ..... okser, ... voksne kuer, ... ungdyr, ... kalver, tilsammen ..... dyr.

Prøvene aktes tatt ut ved veterinær ..... som har erklært sig villig til dette på de av det offentlige fastsatte vilkår.

Jeg er bekjent med de for offentlig bekjempelse av smittsom kasting gjeldende bestemmelser og forplikter mig til nøie å efterkomme disse. Hvis jeg på noe punkt overtrer bestemmelsene, påligger det mig å refundere staten de utgifter som er den påført ved uttagning av blodprøver eller ved andre foranstaltninger som er truffet for å bekjempe den smittsomme kasting i min besetning.

Er besetningen undersøkt på offentlig bekostning før? .....
Når? ..... Av hvem? ..... Var den smittet?.....
Har nedslaktning mot erstatning tidligere funnet sted? .....
Når? .....
Gårdens navn: ..... Herred.....
Fylke: .....
Datum: .....

.....
Tydelig underskrift.

Til
Landbruksdepartementet. Vend!

(Bakside).

Veterinærens uttalelse:

(Her angis de grunner som taler for undersøkelse på offentlig bekostning. Gjelder det gjentatt prøve, redegjøres det for hvad der er foretatt til utryddelse av sykdommen i besetningen og om de påbudte foranstaltninger i alle deler er overholdt.)

..... den..... 19.....

.....
autorisert veterinær.

(*S.k.skjema nr. 4*).

Søknad

om støtte ved nedslaktning av storfé på grunn av smittsom kasting.

Undertegnede, i hvis storfébesetning det ved en under ..... foretatt blodundersøkelse er konstatert smittsom kasting forsåvidt angår ..... dyr over 12 år, ... dyr mellem 1½ og 12 år, ... dyr mellem ½ og 1½ år og ..... dyr under 6 måneder, andrar herved om støtte av det offentlige til bekjempelse av sykdommen ved at de reagerende dyr nedslaktes, idet jeg forplikter mig til å overholde de til enhver tid av det offentlige gitte påbud i anledning av

29 novbr. den smittsomme kastings bekjempelse i min storfébesetning, og å nedslå alle reagerende dyr og å underkaste besetningen de nødvendige undersøkelser og omprøver.

Gårdens navn: .....

Herredets navn: .....

Fylke: .....

Datum: .....

.....

Eierens underskrift.

Veterinærens erklæring.

Undertegnede veterinær kan m. h. t. hvorledes forholdene ligger an for sykdommens utryddelse, avgi følgende uttalelse:

Oversendes Landbruksdepartementet.

Datum og navn: .....

S.k.skjema nr. 5). (Forside.)

Erklæring.

Herved meddeles i henhold til rundskrivelse fra Landbruksdepartementet av 29 november 1934 angående den smittsomme kastings bekjempelse, dens § 5, at nedenanførte stkr. storfé den ..... 19..... bortføres fra gården ..... i ..... herred, ... fylke til nedslakting i ..... hos .....

(Slaktingsstedet må angis nøiaktig).

Dyrenes navn eller nummer	Kjønn	Farve og kjennemerker	Alder

..... den..... 19.....

.....

Selgerens navn.

.....

Adresse.

Sendes herr distriktsdyrlæge ..... adr.: .....

Vend!

(Bakside).

I henhold til Landbruksdepartementets rundskrivelse av 29 november 1934 angående den smittsomme kastings bekjempelse gjelder bl. a. følgende:

Når dyrene føres bort til slakt, skal dette på forhånd skriftlig meldes til vedkommende distriktsdyrlæge på det til dette bruk utferdigede skjema, S.k.skjema nr. 5.

Slakting skal foretas snarest mulig og senest innen 14 dager efter dyrets bortføring fra eiendommen.

Det er forbudt å transportere eller drive sådanne dyr på en sådan måte at de kan komme i berøring med andre dyr fra kastingsmittet besetning eller dyr som umiddelbart efter skal slaktes. 29 novbr.

Når transport av kastingsmittet dyr har funnet sted, skal de benyttede transportmidler (jernbanevogn, skibsrum, automobil m. v.) så vel som de under transporten benyttede opstallingsrum, kasser, bøtter m. v. så snart som mulig — og under alle omstendigheter før de benyttes pånv — underkastes en betryggende desinfeksjon.

Dyr som er avhendet til slakt og som påtreffes efter den i § 5 nevnte tid, kan innen en av veterinærdirektøren satt frist kreves nedslaktet for besidderens regning, om nødvendig ved offentlig foranstaltning.

Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff.

(*S.k.skjema nr. 6*).

Innberetning.

Undertegnede distriktsdyrlæge i .....
i ..... fylke melder herved at fédrift tilhørende herr ..... adresse ..... vil utgå fra ..... den ..... 19 .....
Driften omfatter ..... okser, ... kuer, ... ungdyr, ... kalver, tilsammen ..... dyr.

Samtlige dyr i driften er forsynt med øremerke og certifikat.

Driftens rute .....
.....
..... den ..... 19.....
.....
Distriktsdyrlæge.

Til Veterinærdirektøren.

Når det som ledd i en rasjonell bekjempelse av sykdommen er formålstjenlig å slå ned reagerende dyr, kan andragende om økonomisk støtte av det offentlige sendes Landbruksdepartementet på S.k.skjema nr. 4. Andragendet undertegnes av eieren og sendes gjennem vedkommende veterinær. Søknaden kan kun ventes innvilget, når vedkommende veterinær kan attestere at betingelsene for en rasjonell bekjempelse er til stede og eieren erklærer sig villig til å slakte alle dyr, som det anses nødvendig av hensyn til bekjempelsen å slå ned.

Departementet avgjør om og på hvilke vilkår støtten gis. Hvis støtte innvilges, vil den inntil videre tilståes på følgende måte: For dyr fra 1½ til 12 år ydes et bidrag stort kr. 100,00 pr. dyr. For dyr eldre enn 12 år kr. 75,00 pr. dyr. For dyr fra 6 måneder til 1½ år kr. 60,00 pr. dyr. For dyr under 6 måneder kr. 30,00 pr. dyr.

Søknad om uttagning av blodprøve på offentlig bekostning sendes inn gjennem vedkommende veterinær. (S.k.skjema nr. 3.)

29 novbr. Ved blodprøve på offentlig bekostning skal hele besetningen undersøkes. Det offentlige er i hvert enkelt tilfelle berettiget til å bestemme tidspunktet for det videre bekjempelsesarbeid i besetningen.

Dyr, som er besluttet slaktet, skal merkes på en av veterinærvesenet fastsatt måte. Nedslaktingen skal skje senest innen 3 uker efter at undersøkelsen er bragt til ende, medmindre veterinærdirektøren anderledes bestemmer. Veterinærdirektøren kan forlange attest fra vedkommende veterinær, stedets politi eller 2 troverdige menn om at dyrene er nedslaktet innen den fastsatte tid.

Dersom dyrene skal transporteres bort fra eiendommen og slaktes annetsteds, må dette kun skje på den i bestemmelsenes § 5 angitte måte og den behandlende veterinær må påse at de regler som gjelder transport av dyr fra kastingsmittet besetning overholdes.

En foreløbig desinfeksjon av båser, krybber m. v. efter angrepet dyr foretas så snart det er fjernet.

Det påhviler dessuten eieren — efter veterinærens anvisning — å foreta videre nødvendig desinfeksjon av fjøs, fjøsrekvisita m. v.

Når det i en besetning er foretatt nedslakting med støtte av det offentlige, må der ikke innsettes nytt dyr i besetningen, før den er erklært smittefri. Dog kan det med den behandlende veterinærs tillatelse innsettes foringsokser på fjøset.

Efterat besetningen er erklært smittefri, er vedkommende eier — for egen regning — forpliktet til å blodprøve nyinnkjøpte dyr førenn de innlemmes i besetningen hvis der ikke medfølger vedkommende dyr et av de i de almindelige bestemmelser nevnte certifikater.

29 novbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Colombia 8 november 1934 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale overenskomst *) om undertrykkelse av handelen med kvinner og barn, Genève 30 september 1921.

29 novbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Colombia 8 november 1934 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale overenskomst **) om undertrykkelse av forsendelse og salg av utuktige publikasjoner, Genève 12 september 1923.

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 7 for 1922 s. 179 flg.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1929 s. 47 flg.

Skriv *) frå Justisdepartementet um ny politivedtekt for Hjelmeland herad, Rogaland fylke. 29 novbr.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet. 29 novbr.

I medhold av margarinloven av 24 juni 1931 § 7 og kongelig resolusjon av 25 september s. å. fastsettes følgende endringer i de av departementet under 10 juli 1934 utferdigede regler om innkjøp og bruk av norsk smør til innblanding i margarin:

§ 4 tilføies nytt 4. ledd:

Alt smør, både meierismør og fjell- og gårdssmør, som leveres til innblanding i margarin, må ikke inneholde over 16 % vann. Smør som inneholder mere vann, kan returneres av fabrikkene.

§ 6, 1. ledd, skal herefter lyde således:

Kløvermerket smør betales med den pris som efter smørnoteringen gjelder den dag smøret leveres. For meierismør av simplere kvalitet reduseres prisen i forhold til godheten. Meierismør leveres fabrikkene fraktfritt nærmeste jernbanestasjon eller dampskibsstoppested. Fabrikk som forlanger smør fra bestemt meieri, må dog bære den del av frakten som overstiger 3 øre pr. kg. Forsåvidt fabrikken er beliggende på samme sted som Eksportlaget har lager, plikter fabrikken, hvis Eksportlaget måtte ønske det, å hente smøret direkte fra vedkommende lager.

§ 6, 3. ledd, skal herefter lyde således:

Prisen på fløte beregnes på samme grunnlag. For normal vare regnes 84 kg smørfett å motsvare 100 kg smør. De ekstra fraktomkostninger som medgår ved leveranse av fløte i stedet for smør, betales av fabrikken.

§ 7, 2. ledd, skal herefter lyde således:

Fjell- og gårdssmør skal være kompakt pakket i helt tett og tilstrekkelig solid emballasje. Som emballasje kan bare brukes holker, butter eller kasser. Holkene eller buttene må være absolutt rene. Kassene må være helt nye og av standardformat. Holkene, buttene og kassene må innvendig være foret med pergament eller pergaloid, og inneholde minst 6 kg smør. Emballasjen skal være merket med produsentens navn og adresse. Forsåvidt smøret fra flere produsenter er sammenheltet, skal forsendelsen være merket med navn og adresse på den forretning som foretar sammenheltningen.

---

*) Kunngj. 5 desember i Lovtid. 1ste deild nr. 47.
**) Kunngj. 5 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 47.

29 novbr. Endringene i §§ 4 og 6 trer i kraft straks, endringen i § 7 trer i kraft for det smør som passerer kontrollen efter 31 desember 1934.

29 novbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en overrettssakfører, hvorefter den i kongelig resolusjon av 18 november 1932 — om fritagelse for stempelavgift i visse tilfelle — fastsatte frist for tilbakeskjøtningen — 2 år — løper fra auksjonens avholdelse, ikke fra stadfestelsen av auksjonsbudet.

30 novbr. **Kronprinsregentens resolusjon.**

Reglement for bispemøtene godkjennes overensstemmende med et fremlagt utkast, sålydende:

1. Bispemøtet holdes i regelen hvert år til tid som fastsettes av siste møtes preses.
2. Om saklisten blir der gitt melding tidligst mulig til hver av biskopene. Saker forelegges dels av Kirkedepartementet, dels av hver av biskopene. Andre — enkeltmenn eller organisasjoner — kan få en sak fremlagt, når den dertil er vedtatt av 2 av biskopene. For samtlige saker, undtagen de departementale, avgjør møtet selv, om de skal optas til realitetsbehandling.
3. For hver sak utser møtet en ordfører. For de større saker tilsettes et utvalg på 2 medlemmer, som — om ønskes — efter en foreløbig plenumsbehandling nærmere gransker materialet og forelegger utkast til vedtak.
4. Plenumsmøte holdes i regelen kun formiddag. Enkelte dager reserveres helt for komiteer.
5. Til møtets orientering deltar en representant for Kirkedepartementet ved de saker, hvor møtet anmoder derom eller hvor departementet selv ønsker det. Gjennem Kirkedepartementet anmodes for særskilte saker andre spesialkyndige (også fra andre regjeringskontorer) om å bistå møtet med nødvendig sakkyndig orientering.
6. Møtets vedtak skal for viktige saker bilegges med motiver som orienterer i det foreliggende materiale.
7. Forhandlingene er fortrolige. De ledes av den dertil for hver gang valgte formann (preses) som deltar i ordskiftet efter samme regel som de øvrige deltagere. Møtets protokoll oversendes Kirkedepartementet — gjenpart sendes hver av biskopene. Til pressen gir møtet selv de meddelelser som man finner egnet til offentliggjørelse straks.
8. Møtet antar en sekretær, som efter særskilt tilkallelse er til stede i selve møtene.

Kronprinsregentens resolusjon. I henhold til § 86 i lov om domstolene bestemmes at Bodø kjøpstad og Salten sorenskriveris landdistrikt skal være særskilte loddtrekningskretser. 30 novbr.

Kronprinsregentens resolusjon. 30 novbr.

I henhold til lov av 9 mars 1917 § 12 skal de magistratsforretninger som er omhandlet i lov om håndverksnæring av 25 juli 1913, fra 1 januar 1935 i Risør inntil videre utføres av lensmannen i Søndeled.

Kronprinsregentens resolusjon *) um helse-, epidemi- og tuberkulosefyresegner for heradi Øyslebø, Laudal og Finsland i Vest-Agder fylke. 30 novbr.

Kronprinsregentens resolusjon **) om helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Lista herred, Vest-Agder fylke. 30 novbr.

Kronprinsregentens resolusjon **) I medhold av § 4 i lov om Svalbard, lov nr. 11 av 17 juli 1925, bestemmes: 30 novbr.

Villren skal hele året være fredet på Svalbard.

I spesielt videnskapelig øiemed eller hvor strengt nødvendige hensyn tilsier det, kan vedkommende regjeringsdepartement eller den myndighet som dette bestemmer gi tillatelse til å felle villren på nærmere fastsatte betingelser.

Overtredelse av denne bestemmelse straffes.

Denne resolusjon trer i kraft 1 januar 1935 og gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av 1944.

Kronprinsregentens resolusjon **). 30 novbr.

1. Poststyret bemyndiges til å bestille engelske (og amerikanske) dagblad gjennem bladfirmaet Cowie & Co., London, til fremsending som korsbånd direkte til abonnentene.
2. Handelsdepartementet bemyndiges til å fastsette en fast avgift for disse bestillinger.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Skien. 30 novbr.

Skriv *) frå Socialdepartementet um brigde i vedtekta for stengjingstid for utsalsstader i Haus herad, Hordaland fylke. 30 novbr.

---

*) Kunngj. 5 desember i Lovtid. 1ste deild nr. 47.
**) Kunngj. 5 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 47.

3 desbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Grosserer Alf Bjercke og hustru Christine Amalie Bjercke født Hesselbergs legat» til videre utdannelse for unge handelsmenn som virker i Oslo.

3 desbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet. I henhold til § 7 i lov om jordmødre av 19 desember 1898 bestemmer departementet at Nordre Nedre Eiker jordmordistrikt, Buskerud fylke, inndras fra 1 januar 1935 og legges til Søndre Nedre Eiker jordmordistrikt som får navnet Nedre Eiker jordmordistrikt.

4 desbr. **Rundskrivelse** fra Handelsdepartementet til de øvrige departementer og til fylkesmennene.

Offentlige tjenestemenns skyssregninger.

Efter skyss- og kostregulativets § 14 skal godtgjørelsen for skyss beregnes efter den vei og den måte reisen med minst utgift kan foregå på. Undtagelse kan skje når det på grunn av særegne omstendigheter har vært av vesentlig betydning (for det offentlige) å foreta reisen på en annen måte. Herom må regningen i tilfelle inneholde fyldestgjørende forklaring.

Det antas ikke at bestemmelsen avskjærer tjenestemennene adgangen til også av private grunner å foreta reisen på annen måte enn den billigste. Men merutgiften hermed må i så fall bæres av tjenestemannen selv og ikke av det offentlige.

Det kan derfor hende at en tjenestemann må beregne sin skyssgodtgjørelse under forutsetning av en annen reisemåte enn den han virkelig har brukt.

Statsrevisjonen anser det nødvendig at det i skyssregningene alltid oplyses om det er reist anderledes enn beregnet og hvorledes det er reist.

I det tilfelle at det på en reise har vært brukt bil eller annet skyssmiddel, som er dyrere enn jernbanen, på en strekning hvor jernbane kunde være brukt, og det derfor skal beregnes skyssgodtgjørelse som bestemt for jernbanereiser, antas det at det er jernbanens takst på tredje klasse som kan beregnes, se skrivelse herfra i Lovtidende av 13 oktober 1932. Dette antas å måtte gjelde også i tilfelle av at den reisende har reist på jernbanens 2nen klasse på en strekning og så fortsetter reisen med annet dyrere skyssmiddel.

Det henstilles at tjenestemenne i størst mulig utstrekning blir gjort kjent med nærværende rundskrivelse.

Skrivelse fra Socialdepartementet til Finans- og toll- 6 desbr.
departementet.

Det er ikke adgang for tollopsynet til hos vedkommende fartøi å opkreve den godtgjørelse tollopsynet tilkommer for vakthold ombord (karanteneregelementets § 24), utenfor tilfelle hvor vedkommende utgift efter karanteneloven påhviler fartøiet.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om ny vedtekt 6 desbr.
angående lukningstid for utsalgssteder i Kongsvinger.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om ophevelse 6 desbr.
av de av departementet 15 juli 1924 godkjente regler om forbud mot bruk av piggtråd i Våle herred, Vestfold fylke.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet til en skibsreder. 6 desbr.

Et fartøi som anløper norsk havn for å landsette hjemsendte avmønstrede mannskaper fra et i utlandet solgt skib, antas derved å bli lospliktig så vel for inn- som utgående. Nevnte mannskaper må nemlig regnes som passasjerer, og anløp for landsetning av sådanne kommer ikke inn under noen av undtagelsesbestemmelsene i loslovens § 2, 5.

Skriv frå Kirkedepartementet. 7 desbr.

Målbruk i presteattestar.

Etter kongeleg resolusjon 29 januar 1932 skal presteattestar skrivast ut på det målet som er offisielt for vedkomande prestegjeld minder anna beintfram vert kravt. At tingingi er skriftleg i ei onnor målform enn den offisielle for distriktet kann ikkje reknast for å vera uttrykk for noko krav.

Presteattestar til bruk for offentleg tenestemakt skal berre skrivast ut i den målform som er den offisielle for prestekallet utan umsyn til kor tingingi kjem frå.

Rundskrivelse **) fra Socialdepartementet til fylkes- 10 desbr.
mennene.

Efter § 11 i de forskrifter som ved plakat av 2 mai 1930 er gitt om opbevaring, sending og omsetning av helsefarlige stoffer, kan, når kommunestyret har gjort vedtak om det, detaljsalg av det ved tilvirkning av sprit utvunne biprodukt «råforløp» og de brenselsstoffer som fremstilles av dette produkt, bare skje mot politiattest. Disse brenselsstoffer har vært bragt i han-

*) Kunngj. 18 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 48.
**) Kunngj. 16 januar 1935 i Lovtid. 1ste avd. nr. 2 for 1935.

10 desbr. delen under forskjellige navn, så som «Acetal», «Alladdins Lampe», «Fritoform», «Therma», «Vesuv» m. v.

Der er hittil ikke gitt nærmere regler om disse attester, men departementet finner at dette bør gjøres for mest mulig å komme misbruk til livs. I medhold av bemyndigelse, gitt ved kongelig resolusjon av 13 mars 1931, bestemmer departementet derfor herved:

§ 11 i foran nevnte forskrifter av 2 mai 1930 gis følgende tillegg som nytt annet ledd:

«Attesten skal i almindelighet utferdiges i det distrikt hvor kjøperen bor. Den gjelder bare for én gangs utlevering, og skal holdes tilbake av selgeren.

Attesten skal angi:

1. kjøperens navn, alder, stilling og bopel,
2. den mengde som tillates kjøpt,
3. hvad stoffet skal brukes til (teknisk bruk, råmateriale ved fremstilling av brenselsstoffer i fast form, bruk som brenselsstoff i husholdning, av fiskere, skogsfolk, sportsfolk og lignende),
4. at kjøperen har gitt forsikring om at han skal bruke stoffet utelukkende til det opgitte øiemed og at han ikke skal overlate noe til andre,
5. at der ikke foreligger grunn til mistanke om at kjøperen vil misbruke stoffet,
6. at der fra politiets side ikke er noe til hinder for kjøpet.»

Departementet forutsetter at et kommunestyre som gjør vedtak som nevnt, underretter vedkommende politimyndigheter herom og for øvrig sørger for at vedtaket på hensiktsmessig måte blir bekjentgjort for vedkommende kjøpmenn og interesserte.

Alle helseråd, kommunestyrer, apotekere, politimestre og lensmenn i fylket bes gjort bekjent med denne rundskrivelse.

10 desbr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Lørenskog herred, Akershus fylke.

10 desbr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet.

I.

I medhold av lov av 22 juni 1928 om landets kornforsyning og kongelig resolusjon av 28 juni 1929, II, bestemmes at punkt 3 i Landbruksdepartementets kunngjøring av 1 juli 1929 inntil videre skal lyde:

Godtgjørelse for transport fra jernbanestasjon og skibs-

*) Kunngj. 18 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 48.

stoppested til avsidesliggende distrikter blir bare å betale for malingsprodukter av hvete, rug og bygg, bestemt til menneskeføde. For transport som ikke er over 15 km, betales ingen godtgjørelse. Er veilengden over 15 km, bemyndiges Statens kornforretning til å fastsette godtgjørelsen som ikke må være større enn 3 øre pr. 100 kg pr. km. I intet tilfelle godtgjøres mer enn det er betalt. For transport innen Finnmark fylke bemyndiges Statens kornforretning til å dispensere fra den fastsatte maksimumssats. 10 desbr.

Disse bestemmelser trer i kraft 1 januar 1935, fra hvilken tid Landbruksdepartementets kunngjøring av 27 april 1932 opheves. For transport av norsk korn som staten kjøper, trer dog bestemmelsen først i kraft fra 1 juli 1935, jfr. punkt 5 i Landbruksdepartementets kunngjøring av 1 juli 1929.

II.

I medhold av midlertidig lov av 29 juni 1934 om krisetiltak til støtte for landbruket og kongelig resolusjon av 21 september 1934 bestemmes at punkt 5 i Landbruksdepartementets kunngjøring av 21 september 1934 inntil videre skal lyde:

Godtgjørelse for transport av kraftfor fra jernbanestasjon og skibsstoppested til avsidesliggende distrikter betales direkte til varemottagerne efter tilsvarende regler som for matmel. For transport som ikke er over 15 km, betales ingen godtgjørelse. Er veilengden over 15 km, bemyndiges Statens kornforretning til å fastsette godtgjørelsen som ikke må være større enn 3 øre pr. 100 kg pr. km. I intet tilfelle godtgjøres mer enn det er betalt. For transport innen Finnmark fylke bemyndiges Statens kornforretning til å dispensere fra den fastsatte maksimumssats.

Disse bestemmelser trer i kraft 1 januar 1935, fra hvilken tid punkt 5 i Landbruksdepartementets kunngjøring av 21 september 1934 opheves.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved enkefru Dorthea Hansens testament av 22 januar 1932 oprettede «Overtrafikkontrollør Lars Hansen og hustru Dorthea Hansen, født Frellsen's legat til fordel for jernbanefunksjonærers ferieophold». 12 desbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved grosserer Carl Henrik Krogh og hustru Mathilda Krogh's testament av 9 april 1913 oprettede «Universitetets Jubileumsfond til Næringsveienes Opkomst». 12 desbr.

12 desbr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Som tidligere meddelt er det ved kongelig resolusjon av 11 mai 1934 bestemt:

«I. Arendal byfogedembede nedlegges fra det tidspunkt som Justisdepartementet bestemmer.

II. Fra samme tidspunkt legges Arendal kjøpstad til Nedenes sorenskriverembede slik at landdistriktet og byen utgjør ett domssogn mens byen blir eget tinglag.»

Departementet har nu fastsatt tidspunktet til 1 januar 1935 slik at Arendal byfogedembede nedlegges fra denne dag.

12 desbr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om regler for bruk av piggtråd i Nord-Frøya herred, Sør-Trøndelag fylke.

12 desbr. **Cirkulære** fra Poststyret. Tjenestemerker kan ikke brukes av almenningsstyre.

13 desbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Nord-Trøndelag angående en mølles plikt til å meddele kontrolløren for jordbruksregnskaper oplysninger om utbetalt **korntrygd.**

Departementet uttaler at et fylkesskattestyre antas å kunne bemyndige de i landskattelovens § 97 omhandlede regnskapskontrollører til på styrets vegne å innhente oplysninger av den art som omhandles i landskattelovens § 65, også sådanne som kan kreves efter paragrafens nye tredje ledd, se tilleggslov av 22 juni 1934, jfr. samme tilleggslovs avsnitt II.

14 desbr. **Provisorisk anordning** *) om plikt til å meddele oplysninger til utarbeidelse av en beskjeftigelsesstatistikk.

I medhold av grunnlovens § 17 bestemmes:

§ 1. Efter Socialdepartementets nærmere bestemmelse plikter enhver næringsdrivende å meddele de oplysninger som finnes nødvendige for å istandbringe en beskjeftigelsesstatistikk. Bestemmelsene i lov om tilveiebringelse av opgaver til den offisielle statistikk av 25 april 1907 §§ 3 og 4 får tilsvarende anvendelse.

§ 2. Denne anordning trer i kraft straks og gielder provisorisk til næste Storting.

14 desbr. **Plakat** *) inneholdende forandringer i vedtekt for Norges brandkasses bygningsforsikring av 10 juli 1931.

*) Kunngj. 18 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 48.

Efternevnte paragrafer skal herefter lyde således: 14 desbr.

§ 77. For taksterklæringer og besiktigelser, som ikke inngår under de foran i dette kapitel nevnte, tilkommer brandtakstmenn og brandtakstbestyrer hver kr. 3,00, den siste tillike skyssgodtgjørelse.

For ekspedisjon av begjæringer om nedsettelse av forsikringssum tilkommer brandtakstbestyreren kr. 3,00 for hver begjæring.

§ 78. Som godtgjørelse til brandtakstbestyrerne for deres arbeide for brandkassen, deriblandt utferdigelse av brandkontingentberegninger og innfordring av kontingenten, betaler brandkassen følgende procenter av det innbetalte kontingentbeløp av bygningsforsikringen:

10	pct. av de	første kr.	10 000,00
7	—»—	næste »	5 000,00
5	—»—	» »	15 000,00
3	—»—	» »	50 000,00
2	—»—	resten.	

Dog tilkommer i alle tilfelle hver brandtakstbestyrer for et tidsrum av inntil 10 år 10 % av kontingenten for av ham nyinnmeldte eiendommer, når disse henføres til tariffens 1. avdeling.

Kronprinsregentens resolusjon. 14 desbr.

Det ulønte vicekonsulat i Torshavn, Færøyane, omdannes til et ulønt konsulat.

Kronprinsregentens resolusjon. 14 desbr.

1. Kongelig resolusjon av 23 juli 1926 angående visse endringer i «Reglement for tjenesten i Utenriksdepartementet» av 7 april 1923 opheves.

2. I det nevnte reglement av 7 april 1923 inntas de endringer og tilføielser som er utformet i et fremlagt utkast.

Efter de nu vedtatte endringer og tilføielser som angår §§ 1, 2, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 16 og 26, vil «Reglement for tjenesten i Utenriksdepartementet» fastsatt ved kongelig resolusjon av 7 april 1923, jfr. kongelig resolusjon av 23 juli 1926 og Kronprinsregentens resolusjon av 14 desember 1934, i sin helhet lyde så:

Kapitel 1.

Utenriksdepartementets tjenestemenn og deres ansettelse.

§ 1. Følgende tjenestemenn i Utenriksdepartementet ansettes som embedsmenn:

Utenriksråd,
Ekspedisjonschefer,
Byråchefer,
1. arkivar.

14 desbr. Ved kgl. resolusjon beskikkes og avskjediges:
Chefen for Utenriksdepartementets pressekontor,
Folkerettskonsulenten.
De øvrige faste tjenestemenn av følgende klasser:
Sekretær av 1. og 2. klasse,
Pressesekretær,
2. arkivar,
Kasserer,
Bibliotekar,
Assistenter,
Vaktmestre og bud
ansettes av Utenriksdepartementet og opsies, fjernes midlertidig eller avskjediges fra tjenesten overensstemmende med reglene i kap. 4 i lov nr. 1 av 15 februar 1918 om offentlige tjenestemenn.

Utenriksråd, ekspedisjonschefer, byråchefer og faste sekretærer av 1. og 2. klasse tilhører den utenrikske fagetat og er undergitt den i lov om utenriksvesenet av 7 juli 1922 § 4 omhandlede plikt til å motta forflytning til likeverdige eller høiere stillinger i utenrikstjenesten hjemme eller i utlandet. Dog tilhører pressesekretæren og andre sekretærer som står i en særstilling i departementet ikke den forflytningspliktige fagetat.

§ 2. For å bli ansatt som forflytningspliktig sekretær i Utenriksdepartementet fordres i almindelighet hos ansøkeren opfyllelse av de betingelser, som er eller blir fastsatt for optagelse i begynnerposter i den utenrikske fagetat.

For ansettelse som arkivar fordres kyndighet i arkivvesen samt fremmede sprog, til posten som kasserer fordres innsikt i regnskapsførsel m. v. og for å bli ansatt som assistent fordres i almindelighet nogen sprogkunnskaper og kontormessig utdannelse. Til redaktørposten og posten som pressesekretær fordres innsikt i norske og utenlandske presseforhold og journalistikk, foruten for sistnevntes vedkommende sprogkunnskaper.

§ 3. Stillinger i Utenriksdepartementet med undtagelse av stillingen som utenriksråd blir ved fast besettelse eller ved konstitusjon av lengere varighet som regel å bekjentgjøre ledige, medmindre stillingene besettes ved innbeordring eller forflytning fra annen stilling i utenriketaten eller andre hensyn gjør undlatelse av sådan bekjentgjørelse ønskelig.

Bekjentgjørelsen skal inneholde behørige oplysninger om stillingens beskaffenhet, særlige kvalifikasjoner som utkreves, lønn og pensjonsforhold m. v. Passende ansøkningsfrist fastsettes under hensyntagen også til eventuelle ansøkninger fra de i utlandet værende tjenestemenn.

Uten bekjentgjørelse skjer besettelse av stilling som sekretær ved oprykning fra 2. sekretærklassen; likeledes besettelse av stilling som 1. assistent ved oprykning fra lavere klasse. 14 desbr.

§ 4. Ved viktigere drøftelser av spørsmål om besettelser av stillinger i utenriksvesenet skal, medmindre utenriksministeren i særlige tilfelle anderledes bestemmer, utenriksråden foranledige avholdt møte, hvor foruten chefen for den administrative og rettslige avdeling også den handelspolitiske avdelings chef og — når det finnes ønskelig — også andre av departementets embedsmenn deltar.

Utenriksråden bestemmer hvorvidt møtets forhandlinger skal protokolleres.

Når en sekretærpost efter bekjentgjørelse om ledighet skal besettes fast, skal ved fristens utløp administrasjonskontorets chef avgi forslag på de 3 ansøkere, som anses fortrinsvis skikket. Dette forslag tillikemed samtlige innkomne ansøkninger med bilag forelegges utenriksråden og ekspedisjonschefene samt — når det finnes ønskelig — et av utenriksråden utpekt utvalg av byråchefer.

Protokollert innstilling fra samtlige disse embedsmenn tillikemed de innkomne ansøkninger med bilag forelegges så departementets chef til endelig avgjørelse.

Denne fremgangsmåte befølges også, når sekretærposter, som i medfør av § 3 ikke har vært bekjentgjort ledige, skal besettes fast.

Assistentposter besettes fast efter innstilling fra chefen for den administrative og rettslige avdeling samt administrasjonskontorets chef.

§ 5. Innbeordring til midlertidig tjeneste som sekretær eller midlertidig besettelse av stilling som sekretær skjer ved utenriksministerens bestemmelse efter protokollert innstilling fra utenriksråden, ekspedisjonschefene og chefen for administrasjonskontoret.

Midlertidig besettelse av assistentstilling skjer ved utenriksrådens bestemmelse efter innstilling fra ekspedisjonschefen for den administrative og rettslige avdeling samt chefen for administrasjonskontoret.

§ 6. Oprykning fra 2. til 1. sekretærklasse skjer ved fast besettelse efter utenriksministerens bestemmelse under hensyntagen til tjenestemennenes dyktighet, utdannelse og tjenestetid og efter protokollert innstilling fra utenriksråden og ekspedisjonschefen samt — når det finnes ønskelig — et av utenriksråden utpekt utvalg av byråchefer.

Oprykning fra 2. til 1. assistentklasse skjer efter innstilling fra chefen for den administrative og rettslige avdeling og administrasjonskontorets chef.

14 desbr.

Kapitel 2.

Utenriksdepartementets organisasjon.

§ 7. Utenriksdepartementets samtlige anliggender hører under utenriksråden, som har overopsynet med disse i egenskap av utenriksministerens nærmeste underordnede.

Ekspedisjonschefene, redaktøren og folkerettskonsulenten står umiddelbart under utenriksråden; byråchefer og 1. arkivar umiddelbart under sine ekspedisjonschefer; sekretærene, kassereren, 2. arkivaren, bibliotekaren og pressesekretæren umiddelbart under henholdsvis sine byråchefer, 1. arkivaren og redaktøren.

Det øvrige personale henhører under den eller de byråchefer som departementet bestemmer.

§ 8. Utenriksdepartementet er delt i 2 avdelinger: 1. den administrative og rettslige avdeling; 2. den handelspolitiske avdeling, hver under én ekspedisjonschef.

De nærmere forskrifter vedrørende sakenes og personalets fordeling innen de to avdelinger fastsettes av utenriksministeren.

Kapitel 3.

Tjenestemennenes plikter m. v.

§ 9. Utenriksråden har det almindelige overopsyn med departementets og de utenrikske tjenestemenns arbeide og tjenesteforhold og med overholdelsen av de for Utenriksdepartementet og utenriksvesenet til enhver tid gjeldende lover, reglementer og instruksjoner.

Han har å holde utenriksministeren underrettet om de til departementet innløpne meddelelser og innberetninger av viktighet og å forberede eller la forberede de saker, som skal forelegges utenriksministeren til avgjørelse og undertegning, å våke over at de instruksjoner som utgår fra utenriksministeren angående de enkelte sakers behandling blir utført på behørig måte og å undertegne og parafere skrivelser overensstemmende med de derom av departementet utferdigede bestemmelser. Han har for utenriksministeren å foreslå anvendelsen av det mot regnskapsavleggelse i statsråd bevilgede beløp og føre den departementale kontroll med bevilgningens anvendelse.

Han skal sørge for at der opretholdes en nøie kontakt mellem Utenriksdepartementet og våre utenrikske representanter og for at disse av departementet holdes underrettet om viktigere forhold og begivenheter i Norge og om regjeringens utenrikspolitiske retningslinjer samt dra omsorg for at de i fornøden utstrekning gjøres bekjent med innberetninger fra de andre utenrikske stasjoner, og med viktigere saker som

hjemme forhandles med det land, hvori vedkommende repre- 14 desbr.
sentant er ansatt og i det hele tatt overvåke at våre utenrikske representanter hjemmefra får veiledning og nyttige vink for sitt arbeide.

Han har videre å representere utenriksministeren i det kurante forretningsmessige samkvem med fremmede lands legasjoner i Oslo og kan i dette øiemed ha en fast mottagelsestid et passende antall dager i uken.

§ 10. Ekspedisjonschefene fører det almindelige opsyn med og har ansvaret for, at alle de dem underliggende kontorers saker eller spesielt betrodde anliggender fremmes hurtig og på behørig måte. De gir straks utenriksråden meddelelse om saker av større interesse; behandler som regel i tredje hånd kontorenes saker medmindre vedkommende sak ifølge gjeldende forskrifter kan behandles og avgjøres av vedkommende byråchef, forelegger alle tvilsomme eller viktigere saker for utenriksråden og holder vedkommende byråchef à jour med de saker som ekspedisjonschefen selv behandler i første hånd; de gjennemgår, med ovennevnte undtagelser, de renskrevne saker og undertegner eller paraferer dem overensstemmende med de derom gjeldende forskrifter.

§ 11. Byråchefene leder kontorets forretninger og påser og har ansvaret for, at de fremmes hurtig og på behørig måte. De fordeler de innkomne saker mellem kontorets personale, underretter straks vedkommende ekspedisjonschef om saker av større interesse som ekspedisjonschefen ikke allerede har sett, behandler som regel i annen hånd alle kontorets saker og forelegger dem, medmindre de ifølge gjeldende forskrifter kan behandles selvstendig av kontorets chef, for ekspedisjonschefen, gjennemgår de renskrevne saker, undertegner eller paraferer dem overensstemmende med de derom gjeldende forskrifter og holder vedkommende sekretærer à jour med de saker som byråchefene måtte behandle i første hånd. De har å optegne i særskilt protokoll de viktigere av departementet trufne avgjørelser, som kan få betydning som bindende eller veiledende i fremtidige tilfelle. Sådanne optegnelser avgis samtidig i avskrift til arkivet til bruk for dets lister over prejudikater og precedenser.

§ 12. Redaktøren leder pressekontorets forretninger og påser og har ansvaret for at de fremmes hurtig og på behørig måte. Han forelegger straks for utenriksråden saker av større interesse medmindre disse efter gjeldende bestemmelser kan behandles selvstendig av pressekontorets chef.

Pressekontoret har opsyn med departementets aviser og besørger avisabonnement.

14 desbr. § 13. Arkivets arbeidsområde omfatter den journal- og arkivmessige behandling av alle Utenriksdepartementets innkommende og utgående ekspedisjoner. Nærmere forskrifter dessangående fastsettes av departementet.

Arkivet har dessuten å utarbeide postlister til bruk for kontorene og føre fortegnelse over de prejudikater og precedenser som av kontorene angis som sådanne; føre fortegnelse over og opbevare overenskomster, ratifikasjonsdokumenter og andre originale traktatdokumenter; opbevare chifferet, chiffrere og dechiffrere telegrammer, forsåvidt ikke nogen av arkivarens foresatte undtagelsesvis forbeholder sig dette; opsette historiske antegnelser, promemoriaer og andre redegjørelser på grunnlag av arkivets materiale.

Bibliotekaren fører tilsyn med biblioteket (den teknisk-kommersielle så vel som den juridisk-politiske avdeling) og besørger bokanskaffelser.

§ 14. De underordnede tjenestemenn utfører alle de departementet vedkommende forretninger, som pålegges dem av deres foresatte. Forsåvidt de utfører sekretærforretninger har de særlig i første hånd å behandle de dem tildelte saker.

Utenriksministeren kan beordre departementssekretærer til helt eller delvis å tjenstgjøre som sekretær for ham og for utenriksråden.

§ 15. Det påhviler tjenestemennene i Utenriksdepartementet under behandlingen av det dem overdratte arbeide å ha opmerksomheten nøie henvendt på, hvorvidt forefalne spørsmål, foruten å være av interesse for vedkommende avdeling eller kontor, tillike er av betydning for andre avdelinger eller kontorer i departementet og i bekreftende fall å gi vedkommende underretning.

For å fremme samarbeide mellem departementets øverste tjenestemenn avholder disse efter utenriksrådens nærmere bestemmelse møter i departementet til drøftelse av viktigere forefalne spørsmål.

§ 16. Ved hver måneds utgang utarbeides der av arkivet for hvert kontor en fortegnelse over de i den næstforegående måned innkomne, men ennu ikke ekspederte saker. Fortegnelsene avgis av arkivet til utenriksråden, som hos vedkommende ekspedisjonschef og byråchef eventuelt utber sig oplysninger angående de uekspederte sakers stilling.

§ 17. I den under nærværende kapitel foreskrevne forretningsorden kan utenriksministeren ved almindelige eller særlige bestemmelser gjøre forandringer.

Likeså kan utenriksråden eller ekspedisjonschefene for det enkelte tilfelle foreskrive den behandling av en sak, som forekommer dem tjenligst, f. eks. fellesbehandling innen begge av-

delinger eller innen flere kontorer, behandling ved en bestemt underordnet tjenestemann i eller utenfor det kontor, hvorunder saken efter sin art hører, sakens direkte foreleggelse fra den underordnede for ekspedisjonschefen osv. 14 desbr.

Nærmere forskrifter vedrørende den ekspedisjonsmessige arbeidsordning, konsepters og skrivelsers avfattelse og undertegning m. v. utferdiges av departementet.

§ 18. Den daglige kontortid er 6 timer (9—3).

Tilsynet med at de underordnede tjenestemenn overholder og fyldestgjørende utnytter kontortiden påhviler byråchefen under hans overordnedes overtilsyn.

§ 19. Også utenfor kontortiden er departementets tjenestemenn forpliktet til å anvende på sine forretninger den tid som trenges for at disse kan fremmes med tilbørlig hurtighet. Godtgjørelse herfor erlegges efter det til enhver tid gjeldende regulativ eller efter særlig bestemmelse av utenriksministeren.

§ 20. Over de pengemidler som av Finansdepartementet anvises til Utenriksdepartementets forføining på kreditiv i Norges bank, skal der hvert kvartal avgis regnskapsmessig redegjørelse til utenriksministeren.

For Utenriksdepartementets kasserer utferdiges særskilt instruks.

§ 21. Utenriksdepartementets tjenestemenn og dets underordnede personale må ikke uten de foresattes samtykke meddele utenforstående personer oplysninger om tjenesten vedkommende anliggender.

Midlertidig underordnet personale, som ikke er underlagt bestemmelsene i lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918, skal ved tjenestens tiltredelse avkreves skriftlig forpliktelse til sådan diskresjon med hensyn til tjenstlige anliggender.

§ 22. De underordnede tjenestemenn kan av byråchefen tilståes tjenestefrihet for inntil 3 dager, av ekspedisjonschefen inntil 8 dager. Lengere tjenestefrihet for disse tjenestemenn tilståes av utenriksråden.

Tjenestefrihet for de overordnede tjenestemenn kan kun tilståes av utenriksministeren.

I almindelighet tilståes der alle tjenestemenn i løpet av hvert år til rekreasjon inntil en måneds tjenestefrihet. Enhver byråchef har for sitt kontor gjennem ekspedisjonschefen å forelegge utenriksråden til approbasjon en plan over tjenestefrihetens fordeling.

Plan for embedsmennenes og redaktørens almindelige årlige ferier forelegges av utenriksråden for utenriksministeren til approbasjon.

Ved avfattelsen av de nevnte ferieplaner has for øie at

enhvers tjenestefrihet henlegges til sådan tid, at den vil volde minst uleilighet for fremme av departementets forretninger.

§ 23. Blir utenriksråd, noen av departementets embedsmenn eller redaktøren ved ferier, sykdom, offentlige opdrag eller lignende midlertidig — for lengere tid enn 3 måneder — forhindret fra å utføre sitt arbeide, eller opstår av andre grunner midlertidig ledighet i deres embede av minst samme varighet, blir spørsmålet om tilståelse av fornøden tjenestefrihet og om stillingens midlertidige bestyrelse å avgjøre av Kongen.

Ved spørsmålet om tilståelse av midlertidig tjenestefrihet av kortere varighet enn 3 måneder treffer utenriksministeren avgjørelsen og bestemmer tillike hvorvidt den midlertidige ledige stilling skal bestyres av noen annen tjenestemann i departementet eller ved innbeordring av tjenestemann fra utlandet.

§ 24. De av Utenriksdepartementets tjenestemenn som tilhører den utenrikske fagetat er forpliktet til uten erstatning å finne sig i de forandringer som ved lov eller av Kongen med Stortingets samtykke måtte bli bestemt med hensyn til deres stillingers forretningsområde.

§ 25. De i departementets tjeneste ansatte vaktmestre og bud er pliktige til under tjeneste å bære det foreskrevne tjenesteantrekk.

§ 26. Nærværende reglement trer, forsåvidt Utenriksdepartementet angår, istedenfor det ved kongelig resolusjon av 4 februar 1905 utferdigede reglement for tjenesten i regjeringens kontorer.

Kongelig resolusjon av 23 juli 1926 angående visse endringer i nærværende reglement opheves.

14 desbr. **Kronprinsregentens resolusjon** *).

I. I henhold til § 1 i lov om naturfredning av 25 juli 1910, jfr. lov av 14 juli 1916, skal mistelteinen på øya Mølen gnr. 35 bnr. 5 og 6 i Hurum være fredet mot beskadigelse eller ødeleggelse av ethvert slags.

II. Fredningsvedtaket blir å kunngjøre ved opslag på fredningsstedet.

14 desbr. **Kronprinsregentens resolusjon.**

1. I henhold til lov om rettergangsmåten i straffesaker av 1 juli 1887 § 82 meddeles stadfestelse på et fremlagt utkast til regler om påtalemyndighetens ordning.
2. Samtidig opheves følgende bestemmelser:
   a) De tidligere nærmere regler om påtalemyndighetens ordning, fastsatt ved kongelig resolusjon av 6 februar

*) Kunngj. 18 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 48.

1920, jfr. kongelig resolusjon av 5 august 1921, regje- 14 desbr.
ringens resolusjon av 7 juli 1922, kongelige resolusjoner av 1 desember 1922, 17 august 1923, 25 januar 1924 og 12 juni 1925.

b) Kongelig resolusjon av 9 april 1926 om instruks for chefen for opsynsskibet.

c) Kongelig resolusjon av 11 april 1913 angående skibsinspektørenes påtalemyndighet og instruks utferdiget av Handelsdepartementet samme dag.

d) Kongelig resolusjon av 1 desember 1922 og kongelig resolusjon av 12 oktober 1923 inneholdende nærmere regler om militære befalingsmenns medvirken ved forfølgning av straffesaker samt angående tillegg til påtaleinstruksen.

3. Denne instruks trer i kraft 1 januar 1935.

De i post 1 stadfestede regler om ordning av påtalemyndigheten har følgende ordlyd:

Avdeling A.

Regler for ordinær saksbehandling.

Kapitel I.

Tjenestemennenes forretningskrets.

§ 1. *Utferdigelse av tiltalebeslutning m. v.*

Tiltalebeslutning utferdiges og saken innbringes til hovedforhandling av den tjenestemann ved påtalemyndigheten som er beskikket for den domstols rettskrets ved hvilken saken skal anlegges.

Forelegg og begjæring om pådømmelse ved forhørsrett utferdiges av den som i tilfelle vil ha å utferdige tiltalebeslutningen.

Er det beskikket forskjellige tjenestemenn for forskjellige deler av rettskretsen, hører saken under den som er beskikket for den del som i det foreliggende tilfelle har vært bestemmende for sakens verneting.

§ 2. *Flere tjenestemenn som samtidig er kompetente.*

Kan en sak efter loven anlegges i forskjellige rettskretser, foretas den i den rettskrets hvis påtalemyndighet først har fått befatning med saken, hvis denne finner at saken bør anlegges der. Antar han at den bør foretas innen en annen rettskrets, og det herom opstår uenighet mellem vedkommende tjenestemenn, avgjøres spørsmålet, hvis de er polititjenestemenn innen samme statsadvokatdistrikt, av vedkommende statsadvokat, og ellers av riksadvokaten.

14 desbr. Efter samme regler avgjøres det om forfølgning av flere straffbare handlinger eller mot flere personer i henhold til straffeprosesslovens § 133 skal forenes i én sak når sakene hører hjemme i forskjellige rettskretser, samt hvor den således forenede forfølgning skal finne sted.

§ 3. *Efterforskning, sakens forberedelse og fullbyrdelse.*

Efterforskningen, sakens forberedelse og dommens fullbyrdelse hører under påtalemyndigheten i den rettskrets hvor saken efter §§ 1 og 2 hører hjemme. Vedkommende tjenestemenn er berettiget til også i enhver annen krets å foreta eller hos domstolene begjære foretatt rettergangsskritt i anledning av saken.

Er det fare ved ophold, kan enhver påtalemyndighet foreta efterforskningshandlinger samt skritt for å sikre sakens fremme eller dommens fullbyrdelse, såsom pågripelse, beslag, ransakning, så vel utenfor som innen sin krets.

Under samme betingelse kan enhver overordnet påtalemyndighet innen sitt distrikt overdra til en ham underordnet påtalemyndighet ledelsen av en bestemt efterforskningssak eller utførelsen av efterforskningshandlinger uten hensyn til om den underordnede derunder må overskride grensen for sitt tjenestedistrikt.

De forskjellige steders påtalemyndigheter er pliktige til på forlangende å yde hverandre bistand. De kan hvor det for sakens tarv anses ønskelig, umiddelbart henvende sig til den i tilfelle rette vedkommende uten å behøve å gå gjennem den overordnede.

Treffer en påtalemyndighet en forføining enten uanmodet på en annen påtalemyndighets vegne eller utenfor sitt distrikt, bør den annen påtalemyndighet straks underrettes.

§ 4. *Utlevering av forbrytere.*

Begjæring om utlevering behandles av påtalemyndigheten på det sted hvor forbryteren bor eller opholder sig eller hvis hans opholdssted er ukjent, på hans siste kjente opholdssted.

§ 5. *Forretninger som ikke knytter sig til en enkelt sak.*

Forretninger som ikke knytter sig til en enkelt sak, og som foretas underett for et distrikt for hvilket flere tjenestemenn er beskikket, utføres av den tjenestemann som bor innen distriktet, eller — om flere eller ingen av dem bor der — av den som vedkommende overordnede bestemmer.

§ 6. *Internasjonale overenskomster om samarbeide.* 14 desbr.

Forskrifter om samarbeide med centralkontor oprettet i henhold til internasjonal overenskomst om å motarbeide nærmere bestemte arter straffbare handlinger, må følges uten hensyn til foranstående bestemmelser.

Kapitel II.

Innhentning av forklaringer.

§ 7. *Almindelige regler.*

1. Forklaringene skal innhentes hos én person om gangen således at det så vidt mulig ikke er adgang for den ene til å påhøre den annens forklaring.

En avgitt forklaring skal ikke uten særlig grunn foreholdes andre personer.

2. Den hvis forklaring innhentes, bør efterat han er gjort kjent med hvad saken gjelder, opfordres til i sammenheng å fremstille hvad han vet om den. Er det nødvendig, kan derpå særskilte spørsmål stilles. Han må særlig opfordres til å angi kilden til sin kunnskap. Spørsmålene bør så vidt mulig være formet slik at de ikke legger ham svaret i munden. Efter omstendighetene bør han gjøres kjent med sin plikt til å opgi navn, stilling og bopel samt med ansvaret efter straffelovens § 333 ved å nekte å gi sådan opgave eller gi uriktig opgave.

3. Skal personer eller ting forevises nogen til gjenkjennelse, opfordres han først til å gi en så nøiaktig beskrivelse av dem som mulig.

Ved forevisning til gjenkjennelse av personer (konfrontasjon og identifiseringsparade) må det brukes en fremgangsmåte som så vidt mulig utelukker mistanke om påvirkning og risiko for feilidentifikasjon.

4. Ved avhøring må vedkommende tjenestemann alltid optre med ro og verdighet og ikke ved løfter, uriktige foregivender, trusler eller tvangsmidler søke å opnå forklaring eller forklaring i en bestemt retning.

5. Enhver forklaring og erklæring skal så vidt mulig nedtegnes på stedet (rapport) og opleses til vedtagelse for den avhørte. Dette skal attesteres i rapporten. Likeledes skal nedtegnes mulige rettelser i og tillegg til forklaringen. Har det ikke vært anledning til nedtegning på stedet, skal sådan skje såsnart det blir anledning til det.

6. Det skal uttrykkelig angis hvilken tjenestemann (navn og stilling) det er som har optatt forklaringen. Dessuten må

14 desbr. tid og sted for forklaringens avgivelse anføres og i tilfelle efter hvis ordre den er optatt.

7. Rapportene skrives med tydelig skrift eller med skrivemaskin.

§ 8. *Avhøring av vidner.*

Ved avhøring av vidner bør oplysning innhentes om vidnets fulle navn, alder, erhverv (for gifte kvinner — mannens livsstilling) og bosted (adresse), om det er beslektet eller besvogret med anmeldte (siktede) eller fornærmede, og om det står i noget avhengighetsforhold til nogen av disse. I tilfelle gjøres vidnet opmerksom på sin rett efter straffeprosesslovens § 176 til å vegre sig for i det hele å avgi forklaring.

Efter omstendighetene bør vidnet også gjøres kjent med sin rett efter straffeprosesslovens § 177 til å undlate å besvare de omhandlede spørsmål.

Ethvert vidne skal gjøres opmerksom på, at når forklaring avgis, er vidnet under straffansvar pliktig til å si den fulle sannhet, og ikke legge skjul på noget som angår undersøkelsens gjenstand.

Rapporten skal inneholde de nødvendige oplysninger om i hvilken utstrekning sådanne meddelelser er gitt vidnet.

Fornærmede bør alltid første gang han avhøres, spørres om han begjærer tiltale og straff. Samtidig bør han efter omstendighetene spørres om han har noget borgerlig rettskrav som han ønsker gjort gjeldende av påtalemyndigheten, som f. eks. erstatning, opreisning, opløsning av ekteskap. Fremsettes krav om erstatning eller opreisning, bør beløpet nærmere angis.

§ 9. *Avhøring av barn som vidner.*

Når barn avhøres som vidner, bør regelmessig en av barnets foreldre eller foresatte gis anledning til å være til stede under avhøringen, såfremt disse ikke selv er vidner eller anmeldt i saken.

I sedelighetssaker bør barn under 16 år ikke avhøres som vidner flere ganger eller i større utstrekning enn strengt nødvendig og avhøringen, særlig under hovedforhandling, helt undlates hvor dette ikke vesentlig skader sakens forsvarlige oplysning. Avhøringen bør regelmessig begjæres foretatt av dommeren og må bare i påtrengende tilfelle foretas av politiet. Piker bør i slike saker så vidt mulig avhøres av en kvinnelig dommer eller politifunksjonær eller i nærvær av en kvinne, hvis ikke barnets foreldre eller foresatte kan være til stede.

§ 10. *Avhøring av mistenkte (siktede).*

Ved avhøring av mistenkte (siktede) bør oplysning innhentes om dennes fulle navn, fødested, fødselsdato og år, i hvilken

menighet eller i hvilket kirkesamfund han er døpt og konfirmert, 14 desbr.
om hans foreldres navn og erhverv samt om de har inngått ekteskap med hverandre, hjemstavnsforhold, ekteskapelig stilling, bosted (adresse), skolegang og faglig utdannelse, erhverv (for gifte kvinner — mannens livsstilling), hans arbeidsforhold, livsførsel og omgang i løpet av de par siste år hvis han er uten fast beskjeftigelse, formue og inntekt efter siste skatteligning, forsørgelsesbyrde, om han i nogen egenskap tilhører hæren eller flåten og i tilfelle hvilken militær avdeling (for marinen: sjømilitære distriktskommando, korps eller krigsskib), om han har førerkort for motorvogn, tidligere straffer (fengsel, bøter m. v.) og i tilfelle når og hvorfra siste gang løslatt.

Erkjenner mistenkte (siktede) å ha begått den handling undersøkelsen gjelder, spørres han om han erkjenner sig skyldig til straff. Har han avgitt en uforbeholden tilståelse, spørres han om han samtykker i at saken pådømmes i forhørsretten.

Erkjenner mistenkte (siktede) ikke å ha begått handlingen eller påstår han av andre grunner ikke å være skyldig, bør de fremkomne oplysninger foreholdes ham med opfordring til å angi hvad han ytterligere måtte ha å anføre eller begjære for å avkrefte mistanken, idet det tilkjennegis ham at tiltalespørsmålet kan bli avgjort på grunnlag av de foreliggende oplysninger, om påtalemyndigheten finner at så bør skje.

Hører saken under lagmannsrett, bør siktede efter omstendighetene også spørres om han samtykker i at rettslig forundersøkelse undlates.

Når person under 21 år avhøres som mistenkt (siktet), bør han også spørres om foreldrenes bopel. Vergen underrettes så vidt mulig om avhøringen, gis anledning til å være til stede ved denne og gjøre sig kjent med de foreliggende oplysninger samt til å uttale sig. Der bør også innhentes oplysninger om mistenktes (siktedes) personlige forhold, særlig i hjem og skole, herunder også om han har vært anbragt i skolehjem eller arbeidsskole og er utskrevet på prøve.

§ 11. *Om varetektsfengsel for person under 21 år.*

Varetektsfengsel likeoverfor barn i alderen mellem 14 og 16 år bør kun anvendes i påtrengende tilfelle. Kan ikke barnet lates på fri fot, bør det i stedet for i varetektsfengsel søkes midlertidig anbragt i optagelseshjem for unge eller annen lignende anstalt, når det er adgang til det.

Heller ikke likeoverfor personer mellem 16 og 21 år bør varetektsfengsel anvendes uten i tilfelle hvor omstendighetene gjør sådan forføining særlig påkrevet. Ikke minst bør dette

14 desbr. iakttas når det er grunn til å anta at påtale vil bli undlatt eller betinget dom avsagt med hjemmel i straffeprosesslovens § 85 eller straffelovens § 52.

§ 12. *Aldersattest m. v.*

Gjelder saken en forbrytelse eller en betydelig forseelse, bør politiet erhverve aldersattest for den eller dem, mot hvem det antas å kunne bli spørsmål om straffansvar.

Hvis vedkommende vites eller kan antas tidligere å være straffet, erhverves også utskrift av strafferegistret og bøtefortegnelse.

Kapitel III.

Efterforskning og rettslig forundersøkelse i saker som angår forbrytelser.

§ 13. *Efterforskningens ledelse.*

Efterforskning av forbrytelser ledes som hittil av politiet, forsåvidt ikke vedkommende statsadvokat eller riksadvokaten i tilfelle bestemmer noget annet.

Så snart det kommer til en politimesters kunnskap at det i hans distrikt er begått en forbrytelse mot straffelovens §§ 148, 192, 195, 231, 233, 267 siste del og 268 nr. 2—4 eller en rekke grove tyverier som antas begått av tilreisende personer, skal han uten ophold ved telegraf eller telefon gi riksadvokaten melding derom hvis gjerningsmannen er ukjent eller på flukt og det må antas at søkningen efter ham eller efterforskningen vil strekke sig ut over distriktets grenser.

Meldingen skal være ledsaget av uttalelse om hvorledes efterforskningen antas å burde ordnes og skal straks bekreftes ved brev.

Også om andre forbrytelser blir det å sende inn tilsvarende melding, hvis politimesteren finner at de foreliggende omstendigheter gjør en centralisasjon av ledelsen av eftersøkningen eller efterforskningen ønskelig.

Politiet er berettiget til å gi de i straffeprosesslovens § 265 omhandlede meddelelser, forsåvidt det finner grunn dertil.

Politiet mottar anmeldelser av forbrytelser i overensstemmelse med straffeprosesslovens § 262. Anmeldelser som kommer til riksadvokaten eller statsadvokatene, kan uten videre oversendes vedkommende politimyndighet.

Politiembedsmennene skal så vidt mulig og efter den enkelte saks behov, gi sine underordnede muntlig eller skriftlig veiledning med hensyn til utførelse av efterforskningen.

§ 14. *Iverksettelse av efterforskning.* 14 desbr.

Efterforskning blir som regel å sette i verk i anledning av enhver innkommet anmeldelse. Dog kan så vel politiets embedsmenn som den overordnede påtalemyndighet uten efterforskning beslutte anmeldelsen henlagt, når det er klart at det anmeldte forhold ikke er straffbart eller ikke gjenstand for offentlig påtale.

Anmeldelser som innkommer til lensmenn og politiets øvrige underordnede tjenestemenn, skal av disse oversendes til deres nærmeste overordnede før efterforskning settes i verk, hvis forholdsordre uten skade kan oppebies.

§ 15. *Påtalemyndighetens kontroll med opnevnte sakkyndiges arbeide.*

Finner påtalemyndigheten å burde begjære undersøkelse og uttalelse av sakkyndige, skal den skriftlig angi hvad undersøkelsen gjelder og hvad der ønskes uttalelse om. I påtrengende tilfelle kan foreløbig begjæring fremsettes muntlig.

Så vidt mulig bør påtalemyndigheten føre kontroll med, at sakkyndige anlegger og utfører sitt arbeide overensstemmende med det hverv, som er gitt dem. Dette bør endres eller arbeidet stanses hvis et foreløbig resultat av undersøkelsen viser at der er liten sannsynlighet for å kunne skaffe fellende bevis mot siktede eller at undersøkelsens fortsettelse blir vidtløftigere enn sakens gjenstand tilsier.

§ 16. *Når spørsmål om sakkyndig granskning skal forelegges for statsadvokaten.*

Antar politiet at en sakkyndig granskning vil medføre betydelige utgifter for det offentlige, bør saken forelegges statsadvokaten før sådan granskning begjæres, medmindre dette vil medføre ophold som kan være betenkelig for sakens oplysning.

§ 17. *Forelegg.*

Hvor siktelsen hviler på en offentlig tjenestemanns egen, i tjenestens medfør gjort erfaring, kan forelegg utferdiges i henhold til dennes skriftlige innberetning uten at videre undersøkelse først finner sted.

Ellers bør forinnen beslutning om forelegg fattes, den siktede enten ved innkallelse for påtalemyndigheten eller på annen måte gis anledning og opfordring til å forklare sig, såfremt han ikke er rettslig avhørt. Foreligger ikke hans tilståelse, blir efter sakens mer eller mindre tvilsomme art og større eller mindre betydning også forklaring å aveske andre personer som antas å kunne gi oplysninger.

14 desbr. Forelegg skal som regel ikke forkynnes, men meddeles, jfr. domstollovens § 186.

Forkynnelse skal alene foretas når omstendighetene gjør det særlig påkrevet, f. eks. når saken bør avgjøres hurtigst mulig, når siktede jevnlig skifter opholdssted, når siktede antas ikke å kunne forstå eller besvare en skriftlig meddelelse og lignende.

Meddelelse til siktede om forelegg bør som regel gis på den måte at forelegget i to eksemplarer sendes ham i posten (jfr. domstollovens § 188) med påtegnet underretning om, at hvis han vil vedta forelegget, kan vedtagelsen innen en i dette fastsatt frist skje til den myndighet som har utferdiget forelegget — eller til lensmannen — enten muntlig eller skriftlig ved påtegning og tilbakesendelse av det ene eksemplar.

Sådan underretning bør også gis siktede ved forkynnelse av forelegg som ikke vedtas på stedet.

[§ 18. *Begjæring om rettslig avhøring.*

Bortsett fra de tilfelle hvor spørsmål om fengsling o. lign. gjør rettens mellemkomst nødvendig, bør rettslig avhøring av siktede og vidner som regel ikke finne sted under efterforskning:

1. når rettslig forundersøkelse antas å ville bli begjært, og det ved utenrettslig efterforskning kan bringes tilveie tilstrekkelige oplysninger til å fatte beslutning om sådan forføining;

2. i saker av mindre betydning, særlig når det ikke antas å ville bli spørsmål om høiere straff enn fengsel i tre måneder, og de optatte forklaringer og øvrige oplysninger antas å være tilstrekkelig uttømmende og å danne et pålitelig grunnlag for tiltalespørsmålets avgjørelse.

I hvilken utstrekning rettslig avhøring for øvrig bør finne sted, avgjøres efter omstendighetene. Dog blir i alle tilfelle å iaktta at beviser av betydning som befryktes ellers å kunne gå tapt eller som ikke egner sig til optagelse under hovedforhandlingen, tilveiebringes under efterforskningen, når de has ved hånden og betydelig tidsspille eller omkostning derved kan undgåes.

Efter omstendighetene bør rettslig avhøring begjæres når saken antas å kunne pådømmes overensstemmende med straffeprosesslovens § 283.

Når rettslig avhøring begjæres under efterforskning, bør den handling undersøkelsen gjelder, angis så bestemt som mulig, likeså de straffebud om hvis anvendelse det antas å bli spørsmål, og navnene på de personer som ønskes avhørt som siktet, vidner eller sakkyndige.

Såfremt barn ønskes avhørt på den i straffeprosesslovens § 266, 3dje ledd, foreskrevne måte, bør dette uttrykkelig anføres i begjæringen.

14 desbr.

§ 19. *Spørsmål om å undlate påtale i. h. t. straffeprosesslovens § 85 eller å anvende betinget dom m. v.*

Ved spørsmål om hvorvidt en forbrytelse skal forfølges eller om påtale skal undlates med hjemmel av straffeprosesslovens § 85, bør tilbørlig hensyn tas til om forfølgningen i sammenligning med forbrytelsens betydning vil medføre uforholdsmessige utgifter for det offentlige, likesom det også ved de skritt som foretas eller begjæres under efterforskningen eller forundersøkelsen, bør tas hensyn til å spare det offentlige for alle utgifter som ikke er strengt påkrevet.

Finner politiet under efterforskning mot en person mellem 14 og 25 år at det kan bli tale om å undlate påtale på betingelser som nevnt i straffeprosesslovens § 85, tredje og de følgende ledd, eller anvendelse av betinget dom, skal det uten ophold gi den på stedet værende verneforening meddelelse om saken, gi den anledning til å bli kjent med sakens dokumenter og anmode den om uten ophold å anstille undersøkelser om vedkommendes tidligere og nuværende forhold i hjem, skole og arbeide, hans legemlige og åndelige tilstand, omgang, vaner m. v., hvilket arbeide han antas skikket til og i tilfelle kan fåes anbragt i samt avgi uttalelse om hvorvidt foreningen kan anbefale at påtale undlates eller betinget dom anvendes og i tilfelle på hvilke betingelser.

Forsåvidt ikke sakens behandling derved vil forhales utilbørlig, skal politiet avvente verneforeningens undersøkelse forinnen saken sendes til statsadvokaten.

Vilkår som nevnt i straffeprosesslovens § 85, femte ledd, må ikke settes uten at man på forhånd har forvisset sig om at vedkommende læreanstalt kan ta imot vedkommende.

§ 20. *Når en sak skal forelegges for statsadvokat eller riksadvokat.*

Hvor avgjørelsen av tiltalespørsmålet hører under statsadvokaten, skal politiet forelegge saken for ham, ledsaget av sin uttalelse:

1. når det antas at det med grunn er spørsmål om å reise tiltale, utferdige forelegg, begjære summarisk pådømmelse, begjære behandling i henhold til straffeprosesslovens § 377, fjerde ledd, eller — forsåvidt straffeprosesslovens § 90 ikke kommer til anvendelse — åpne rettslig forundersøkelse, og at saken er moden til avgjørelse av disse spørsmål;

2. når det under efterforskningen er foretatt beslag, ransakning, pågripelse, rettslig avhørelse eller rettslig granskningsforretning;

3. når det antas at det ikke foreligger tilstrekkelig bevis

14 desbr. til å innlede eller fortsette en efterforskning, og den angivelig fornærmede begjærer spørsmålet herom forelagt statsadvokaten;

4. når det antas at forfølgning bør undlates eller innstilles i henhold til straffeprosesslovens § 85 eller i medhold av lov om behandling av forsømte barn av 6 juni 1896 §§ 43 og 44. Finner politiet allerede efter anmeldelsens innhold at så bør skje betingelsesfritt, kan saken sendes inn uten optagelse av efterforskning. Ellers sendes saken inn så snart det foreligger tilstrekkelige oplysninger til avgjørelse av nevnte spørsmål.

Foreligger ingen av de foran nevnte tilfelle, bør politiet selv treffe avgjørelsen uten å forelegge saken for den overordnede, medmindre dette av særlige grunner finnes ønskelig.

Tilsvarende regler gjelder for statsadvokatene og for riksadvokaten med hensyn til saker, for hvis vedkommende tiltalen hører under henholdsvis riksadvokaten og Kongen. Dog kan statsadvokaten, hvor dertil finnes grunn, begjære åpnet rettslig forundersøkelse uten at saken først har vært forelagt for riksadvokaten eller Kongen.

§ 21. *Innstilling til overordnet myndighet.*

Når politiet forelegger en sak for statsadvokaten med forslag om å reise tiltale, utferdige forelegg, begjære summarisk pådømmelse, begjære behandling i henhold til straffeprosesslovens § 377, fjerde ledd, begjære åpnet rettslig forundersøkelse eller undlate påtale med hjemmel i straffeprosesslovens § 85 eller lov om behandlingen av forsømte barn av 6 juni 1896 §§ 43 og 44, bør det nevne det faktum som foreslåes påtalt — eller påtale undlatt for — med angivelse av tid og sted, gjenstand og lignende samt det eller de straffebud, som det antas å være spørsmål om, samt i tilfelle de betingelser på hvilke påtaleundlatelse bør skje.

Tilsvarende regel gjelder når statsadvokatene eller riksadvokaten avgir innstilling til henholdsvis riksadvokaten eller Kongen.

Hvor forelegg foreslåes utferdiget, skal innstillingen dessuten inneholde uttalelse om den bot som antas å burde forelegges, og om den subsidiære frihetsstraff (straffeprosesslovens § 288, siste ledd, jfr. straffelovens § 28, tredje ledd) og om den inndragning eller det erstatnings- eller omkostningsansvar som det kan bli spørsmål om å la forelegget omfatte (straffeprosesslovens § 288 nr. 1).

Besluttes forelegg, kan utferdigelsen overlates politiet. I så fall må dog beslutningen inneholde nærmere bestemmelse om størrelsen av boten, den subsidiære frihetsstraff, eventuelt inndragningen og erstatnings- eller omkostningsansvaret.

Beslutter Kongen eller riksadvokaten tiltale, kan statsadvokaten overlates å utferdige tiltalebeslutningen.

§ 22. *Begjæring om pådømmelse ved forhørsrett.* 14 desbr.

Den som treffer beslutning om å oversende saken til pådømmelse ved forhørsrett, skal til veiledning for forhørsretten som regel uttale hvad han mener er en passende straff (hoved- og tilleggsstraff) for den begåtte forbrytelse. Finner han at betingelsene herfor foreligger, bør han alltid bringe i forslag anvendelse av de i straffelovens § 29 nevnte tilleggsstraffer.

§ 23. *Tilbakekallelse av tiltalebeslutning.*

Er tiltalebeslutning utferdiget, men statsadvokaten senere finner at den av en eller annen grunn — helt eller delvis — bør tilbakekalles, skal han sende saken inn til riksadvokaten med anmodning om dennes samtykke dertil, forsåvidt tilbakekallelsen ikke er en rettsnødvendighet (jfr. bl. a. straffelovens § 82, annet ledd) eller den er foranlediget ved at det oprinnelig utferdigede forelegg vedtas.

§ 24. *Meddelelse om innstilling av straffeforfølgning.*

Når en påbegynt straffeforfølgning innstilles, bør politiet uopholdelig gi så vel den mot hvem forfølgningen har vært rettet (og vergen), som klageren, hvis nogen har optrådt som sådan, skriftlig meddelelse om beslutningen. Har andre enn klageren fremsatt begjæring om tiltale og straff, bør også disse underrettes.

Undlates påtale betingelsesvis med hjemmel av straffeprosesslovens § 85, annet og de følgende ledd, skal politiet dessuten på samme måte gjøre siktede og dennes verge kjent med de opstillede betingelser. Kan det skje uten øket utgift for det offentlige, bør siktede også gis muntlig underretning herom. Denne muntlige underretning i forbindelse med en efter omstendighetene avpasset advarsel og formaning bør som regel gis i byene av politimesteren eller en politifullmektig og på landet av lensmannen personlig. Er siktede under 21 år, bør vergen være til stede.

Beslutning om innstilling av forfølgning gis ved påtegning på sakens dokumenter umiddelbart efter siste påtegning. Beslutningen dateres og underskrives av rette vedkommende. På samme måte gjøres det bemerkning om når, av hvem, på hvilken måte og til hvem underretning er sendt. En kort henvisning til beslutningen kan påføres dokumentfortegnelsen.

§ 25. *Meddelelser til påtalemyndigheten om rettslig forundersøkelse.*

De under den rettslige forundersøkelse påbudte meddelelser til påtalemyndigheten (straffeprosesslovens §§ 277 og 281) gis vedkommende statsadvokat som har begjært forundersøkelsen, medmindre denne har bestemt noget annet.

14 desbr.

§ 26. *Om fremmøte ved rettsmøter.*

Finner statsadvokaten eller politiet at påtalemyndigheten bør avgi møte ved noget rettergangsskritt som foretas under efterforskning eller rettslig forundersøkelse, skal som regel vedkommende tjenestemann møte selv eller ved en ham underordnet tjenestemann.

Vil dette i det enkelte tilfelle være forbundet med særlige vanskeligheter, eller vil det føre med sig uforholdsmessig omkostning eller spill av tid, kan statsadvokaten overdra til en av de ifølge straffeprosesslovens § 77 beskikkede aktorer eller en antatt hjelpeaktor å avgi møte på påtalemyndighetens vegne.

Kapitel IV.

Behandling ved herreds- eller byrett av saker som angår forbrytelser.

§ 27. *Opnevnelse av aktor og forkynnelse av tiltalebeslutning.*

Når tiltalebeslutning eller begjæring om pådømmelse i henhold til straffeprosesslovens § 377, fjerde ledd, er utferdiget, oversender statsadvokaten beslutningen eller begjæringen, tillikemed sakens dokumenter, til distriktets aktor (er der flere, fordeles sakene likelig mellem dem), hvis han ikke selv overtar utførelsen av aktoratet. Det påhviler så aktor å foreta alt det som efter straffeprosesslovens kap. 26, jfr. kap. 24 og 25 samt kap. 32, hører under påtalemyndigheten.

Politimesteren kan i den utstrekning som embedets forretninger tilsier, la aktorater som påhviler ham, utføre av en politiembedsmann som er underordnet ham.

Har tiltalte adgang til efter straffeprosesslovens § 22 å fremsette begjæring om lagmannsrettsbehandling, kan statsadvokaten når han finner det hensiktsmessig, sende tiltalebeslutningen umiddelbart til forkynnelse for tiltalte og vente med å foreta ytterligere til den frist som er satt i straffeprosesslovens § 367, tredje ledd, må antas utløpet. Derefter forholdes som anført ovenfor, dog således at underretningen om hvem som er beskikket til forsvarer, gis tiltalte gjennem en meddelelse (domstollovens § 186).

§ 28. *Pålegg til aktor om å påstå idømmelse av tilleggsstraff.*

Når statsadvokaten finner at tilleggsstraff efter straffelovens § 29 bør anvendes, gir han ved sakens oversendelse til aktor denne pålegg om å nedlegge påstand om sådan straff.

§ 29. *Statsadvokatenes utførelse av aktorater ved herreds- eller byrett.* 14 desbr.

Hvor det er pålagt statsadvokaten å utføre aktorater ved herreds- eller byrett sammen med antatte aktorer, vil han ha å fordele sakene likelig mellem sig og disse og ved hvert års utgang å avgi innberetning til riksadvokaten om fordelingen.

Er det ikke antatt særskilte aktorer, vil statsadvokaten ha å utføre samtlige saker. Dog kan han hvor hjelpeaktor er beskikket, benytte denne når han i enkelte tilfelle på grunn av sine embedsforretninger eller annet lovlig forfall er hindret fra selv å tjenstgjøre. I siste tilfelle skal ved hver enkelt anledning gis innberetning til riksadvokaten.

§ 30. *Møte under bevisoptagelse forut for hovedforhandlingen.*

Finner aktor at det i henhold til straffeprosesslovens § 296 bør foretas bevisoptagelse utenfor sin rettskrets, og at påtalemyndigheten bør møte, kan han enten selv møte eller sende de nødvendige dokumenter til aktor i den rettskrets hvor bevisoptagelsen skal finne sted, med anmodning om å sette den i verk. Om den ene eller den annen fremgangsmåte skal velges, avhenger av hvad som under tilbørlig hensyn til sakens tarv medfører minst utgift for det offentlige.

Finner aktor at han bør møte personlig utenfor sitt distrikt, bør han på forhånd innhente samtykke dertil fra statsadvokaten.

§ 31. *Sakens behandling for herreds- eller byrett.*

Under sakens behandling for herreds- eller byrett har aktor i tilfelle å henlede rettens opmerksomhet på bestemmelsene i straffeprosesslovens §§ 125, første ledd, og 126, annet ledd, samt i tilfelle å dra omsorg for at nødvendige oplysninger bringes tilveie, hvis de ikke allerede foreligger, for å avgjøre om vedkommende bør utvises av riket.

Til veiledning for retten bør aktor under sitt partsforedrag uttale sig om den straffart og det straffekvantum som efter hans mening er passende, om de tilleggsstraffer, som bør anvendes, og om de borgerlige rettskrav.

§ 32. *Utskrift av rettsboken og innberetning fra aktor.*

Er aktor til stede ved domsavsigelsen, skal han begjære sakens dokumenter med rettsboken eller en utskrift av den snarest mulig sendt direkte til statsadvokaten.

I hvert tilfelle gir aktor uten ophold meddelelse til statsadvokaten om sakens utfall, ledsaget av begrunnet uttalelse om hvorvidt det offentlige bør benytte noget rettsmiddel.

De samme regler kommer til anvendelse hvor saken helt eller delvis er avvist.

14 desbr.

§ 33. *Forkynnelse av fellende dom.*

Ved forkynnelse av fellende dom skal domfelte nøiaktig gjøres kjent med innen hvilken frist og på hvilken måte han kan begjære rettsmidler anvendt. Dessuten leveres det ham en skriftlig meddelelse derom efter formular, fastsatt av Justisdepartementet.

§ 34. *Aktors kvartalsinnberetning.*

Ved utgangen av hvert kvartal — eller oftere, hvis det begjæres — sender aktor en opgave til statsadvokaten over de straffesaker som han har til behandling og som ennu ikke måtte være pådømt, med forklaring om hvad der er foretatt i dem, og når de antas å kunne fremmes til pådømmelse.

Kapitel V.

Anke, fornyet behandling ved lagmannsrett m. v. i saker som angår forbrytelser.

§ 35. *Beslutning om å anvende rettsmidler.*

Spørsmål om anke eller begjæring om fornyet behandling ved lagmannsrett i sak hvor avgjørelsen av tiltalespørsmålet hører under Kongen eller riksadvokaten, avgjøres av sistnevnte.

For øvrig treffes sådanne avgjørelser av vedkommende statsadvokat. Er beslutningen om tiltale truffet av riksadvokaten, skal dog saken først forelegges ham med innstilling, hvis dette kan skje uten fare for at ankefristen oversittes. Kan så ikke skje, tilstilles riksadvokaten avskrift av dommen og en redegjørelse for hvilke forføininger er truffet.

§ 36. *Sakens innsendelse til Høiesteretts kjæremålsutvalg.*

I hvert tilfelle hvor saken av påtalemyndigheten skal sendes inn til foreleggelse for Høiesterett eller dennes kjæremålsutvalg, oversendes den til riksadvokaten, ledsaget av mulig uttalelse.

§ 37. *Iakttagelse av de formelle betingelser for sakens behandling i kjæremålsutvalget.*

Når en sak skal sendes inn til kjæremålsutvalget, har påtalemyndighetens tjenestemenn, hvem saken passerer, å påse at de formelle betingelser for sakens behandling i utvalget (straffeprosesslovens §§ 382—385 og 402) er iakttatt og å søke mulige mangler rettet såfremt dertil er anledning.

Henvises det i dommen til lokale vedtekter eller regler, bør et eksemplar av disse legges ved dokumentene.

§ 38. *Beslutning om kjæremål.* 14 desbr.

Er en sak eller en selvstendig del av den avvist, gjelder om kjæremål det som i § 35 er bestemt om anke. Ellers kan kjæremål alltid besluttes av den som utfører saken, forsåvidt han har selvstendig påtalemyndighet.

Om ethvert kjæremål, erklært av påtalemyndigheten, gis riksadvokaten uopholdelig meddelelse.

§ 39. *Begjæring om gjenoptagelse.*

Beslutning på påtalemyndighetens vegne om å begjære gjenoptagelse fattes alltid av riksadvokaten.

Kapitel VI.

Fullbyrdelse av dommer og forelegg i saker som angår forbrydelser.

§ 40. *Fullbyrdelsesordre.*

Bestemmelse om fullbyrdelse av dommer treffes regelmessig av statsadvokaten og settes i verk gjennem vedkommende politimyndighet. Når det gjelder straff på formuen, blir reglene i lov nr. 7 av 13 august 1915 om tvangsfullbyrdelse å iaktta.

Bestemmelser om fullbyrdelse av forelegg og de avgjørelser som omhandles i straffeprosesslovens § 377, femte ledds annet punktum, treffes av politiet.

Den samme myndighet som beordrer straffens fullbyrdelse, har å dra omsorg for inndrivning av de inndragnings- og erstatningsbeløp som i henhold til dom eller forelegg måtte tilfalle det offentlige eller den fornærmede, forsåvidt det ikke på grunn av særegne omstendigheter må antas at fornærmede ikke ønsker tvangsinndrivelse.

§ 41. *Omsetning av frihetsstraff og fradrag for varetektsfengsel.*

Når nødvendig bestemmelse ikke er truffet av statsadvokaten, besluttes omsetning i henhold til straffelovens § 18, annet punktum, og § 23 av politiet, som også i tilfelle treffer forføining til fullbyrdelse av den frihetsstraff som trer i stedet for bot (straffelovens § 28, tredje ledd). Den nærmere beregning av den strengere frihetsstraff hvortil en straff omsettes, kan alltid overlates vedkommende fengselsmyndighet.

Statsadvokaten har å angi om straffeprosesslovens § 475, første ledd, blir å anvende, men kan overlate beregningens utførelse til politiet.

14 desbr.

§ 42. *Fremmøte til avsoning av frihetsstraff.*

Tilsigelse hvorved domfelte i henhold til straffeprosesslovens § 480, siste ledd, opfordres til å fremmøte til avsoning av subsidiær frihetsstraff, skal lyde på sådant fremmøte eller botens betaling. Tilsigelsen bør beordres medbragt til fengslet, og dettes vaktmester gis betimelig underretning om tilsigelsen.

Så vel i dette tilfelle som når tilsigelse til straffens avsoning ellers i henhold til straffeprosesslovens § 480 skal finne sted, bør opfordringen til å fremstille sig tilstilles vedkommende overensstemmende med domstolslovens § 186 på den måte som for tilfellet finnes bekvemmest og minst kostbar.

Forføining som fører med sig reise eller spill av tid, bør ikke treffes for å få domfeltes signalement. Has signalementet allerede eller kan det lettvint skaffes og det kan lette konstateringen av hans identitet, bør det sendes sammen med sakens dokumenter til vaktmesteren ved det fengsel hvor domfelte har å innfinne sig til straffens avsoning.

§ 43. *Utvisning.*

Er det grunn til med hjemmel i § 16 i lov nr. 4 av 22 april 1927 om utlendingers adgang til riket å treffe beslutning om å utvise en forbryter, bør beslutning herom treffes så tidlig at den kan settes iverk så snart straffen er avsonet.

§ 44. *Utsettelse med og avbrytelse av straff-fullbyrdelsen.*

Iverksettelsen av en fullbyrdelsesordre utsettes inntil statsadvokatens nærmere bestemmelse er innhentet, når det opstår spørsmål om en utsettelsesgrunn som ikke har foreligget for statsadvokaten, og spørsmålet ikke finnes utvilsomt å burde besvares benektende.

Spørsmål om avbrytelse av straff-fullbyrdelsen i henhold til lov om fengselsvesenet m. v. av 12 desember 1903 § 37 avgjøres av vedkommende politimester når det ikke handles om frihetsstraf som utståes i landsfengsel eller i kretsfengsel efter nevnte lovs § 3.

Når politiet i henhold til fengselsreglement underrettes om at en syk fange ikke kan behandles i vedkommende fengsel, bør det ha sin opmerksomhet henvendt på, om det ikke kan være grunn til å avbryte fullbyrdelsen, særlig når sykdommen kan forutsettes å vare hele straffetiden eller en større del av den.

Avsoning av bøter eller av fengselsstraff i kortere tid enn 6 måneder for personer som tilhører de årsklasser av den vebnede makt som er tjenestepliktig i fred, bør så vidt mulig avpasses slik at kollisjon ikke opstår med vedkommendes militære tjeneste.

§ 45. *Tvist om fullbyrdelsen og om identiteten.* 14 desbr.

Begjærer domfelte et tvistepunkt efter straffeprosesslovens § 481 forelagt retten, foretas forberedelsen efter omstendighetene av statsadvokaten eller av politiet. Begjæringen har opsettende virkning.

Det spørsmål som omhandles i straffeprosesslovens § 482, kan vedkommende politimyndighet alltid selv bringe inn for retten.

Kapitel VII.

Forfølgning av saker som angår forseelser.

§ 46. *Utferdigelse av forelegg og tiltalebeslutning.*

I saker som angår forseelser, utferdiger politiet forelegg, tiltalebeslutninger, begjæringer om summarisk pådømmelse og begjæringer om behandling efter straffeprosesslovens § 377, fjerde ledd, hvis ikke straffeprosesslovens § 88, første ledd, eller § 89, siste ledd, kommer til anvendelse.

Forinnen så skjer, skal dog saker som angår nogen i straffelovens §§ 324—327 eller § 330 omhandlet forseelse, forelegges statsadvokaten til avgjørelse (eller til innsendelse til riksadvokaten, jfr. § 66). § 21 får da tilsvarende anvendelse.

Forelegg som efter straffeprosesslovens § 289 utferdiges av særlige myndigheter, kan sendes til politiet for å settes i verk.

§ 47. *Rettslig avhøring.*

Som regel bør ikke rettslig avhøring av siktede og vidner finne sted under efterforskning i saker som angår forseelse. Om denne regel skal fravikes, avhenger av en nærmere bedømmelse av det enkelte tilfelle, ved hvilken bestemmelsene i § 18 tjener til veiledning.

§ 48. *Møte under bevisoptagelse og hovedforhandling.*

I saker som omhandlet i straffeprosesslovens § 377, tredje ledd, bør politiaktor avgi møte ved hovedforhandling hvis sakens avgjørelse vil ha større prinsipiell betydning, saken frembyr større juridiske vanskeligheter, andre offentlige interesser krever påtalemyndighetens nærvær, når tiltalte møter ved forsvarer eller når møte kan avgis uten øket utgift for det offentlige.

Finner politiaktor at det bør optas bevis utenfor hans distrikt, og han anser det nødvendig at påtalemyndigheten avgir møte, kan han enten selv møte ved bevisoptagelsen eller sende

14 desbr. de nødvendige dokumenter til stedets politiaktor med anmodning om å sette den i verk.

Finner han å burde møte personlig, bør han på forhånd innhente samtykke dertil fra statsadvokaten.

§ 49. *Erklæring om anke.*

I saker hvor avgjørelsen av tiltalespørsmålet hører under Kongen eller riksadvokaten, treffer sistnevnte beslutning om anke. Hører avgjørelsen av tiltalespørsmålet under statsadvokaten, treffer han beslutning om anke.

I andre tilfelle treffes beslutning om anke av politimesteren, dog således at § 35, annet ledd, får tilsvarende anvendelse.

§ 50. *Fornyet behandling ved lagmannsrett.*

Finner politimesteren at det i en sak som angår forseelse, bør begjæres fornyet behandling ved lagmannsrett, oversender han saken til statsadvokaten til avgjørelse. Dog bør han hvor fristen ellers befryktes å ville bli oversittet, selv gi erklæring om sakens fornyede behandling, la denne forkynne for tiltalte og derefter oversende saken til statsadvokaten, ledsaget av sin uttalelse.

Har domfelte begjært fornyet behandling ved høiere rett og har Høiesteretts kjæremålsutvalg samtykket deri, kan forfølgningen ikke innstilles uten riksadvokatens samtykke.

§ 51. *Henvisning til bestemmelser vedkommende saker om forbrytelser.*

§§ 14, 15, 16, 17, 19, 22, 24, 31, 33, 36, 37, 38, 39 og 44, annet, tredje og fjerde ledd, finner tilsvarende anvendelse i saker som angår forseelser.

§ 52. *Fullbyrdelse av dommer m. v.*

I saker som angår forseelser, treffer politiet selv bestemmelse om fullbyrdelse av forelegg (jfr. dog § 67, annet ledd), av de avgjørelser som omhandles i straffeprosesslovens § 377, femte ledds annet punktum, og av dommer.

Er fengselsstraff idømt for overtredelse av §§ 16, 17 eller 19 i lov om løsgjengeri, betleri og drukkenskap av 31 mai 1900, bør omsetning til skjerpet fengsel ikke finne sted.

For øvrig finner de i kap. VI gitte regler tilsvarende anvendelse.

§ 53. *Innsettelse i tvangsarbeidshus eller kuranstalt.*

Forinnen hensettelse i arbeide for det offentlige eller hos private eller innsettelse i tvangsarbeidshus eller kuranstalt

finner sted i henhold til lov om løsgjengeri, betleri og drukkenskap av 31 mai 1900 eller i henhold til § 31, annet ledd, i lov nr. 3 av 10 april 1915 om barn, hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre, jfr. § 6 i lov nr. 6 av samme dag om foreldre og ekte barn, eller i henhold til § 69 i lov om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, øl og mjød m. v. av 5 april 1927, eller i henhold til § 189 i lov nr. 5 av 22 juni 1928 om tollvesenet, skal saken av politiet forelegges statsadvokaten med begrunnet skriftlig uttalelse om hvorvidt og i tilfelle på hvilken måte sådan anbringelse skal finne sted, om domfelte bør stilles på prøve samt om den idømte fengselsstraff helt eller delvis bør bortfalle. 14 desbr.

Kapitel VIII.

Meddelelser til særskilt myndighet.

§ 54. *Meddelelser til vergeråd og verneforeninger m. v.*

Straks efterforskning settes i verk mot barn mellem 14 og 18 år, bør politiet underrette vergerådet i det distrikt hvor barnet bor. Begjæres rettslig avhøring i sådan sak gis vergerådet også underretning herom.

Angår saken en forbrytelse, bør statsadvokaten før han avgjør tiltalespørsmålet — iallfall når siktede (mistenkte) er under 16 år — forelegge dokumentene for vergerådets formann, forat denne eller vergerådet kan bli kjent med saken og gis anledning til å uttale sig, såfremt det kan skje uten vesentlig forsinkelse og uten betydeligere utgifter for det offentlige. Tilsvarende regel gjelder politiet i sak som angår en forseelse, når det straffbare forhold vidner om sedelig fordervelse eller tydelige forbryterske tilbøieligheter.

Skal en person om hvis forhold det er anstillet undersøkelser som nevnt i § 19, annet ledd, avhøres som siktet eller skal sak mot ham pådømmes, varsles verneforeningen så vidt mulig derom og om rettsmøtene.

Når det er truffet beslutning om å undlate påtale mot nogen på de betingelser som er omhandlet i straffeprosesslovens § 85, tredje ledd og fjerde ledds annet punktum, skal politiet uten ophold underrette vedkommende verneforening derom og i original eller av- eller utskrift sende sakens dokumenter til foreningen. Det samme gjelder når en verneforening eller andre efter straffelovens § 53 er opnevnt til å føre tilsyn med en domfelt.

Er det stillet som betingelse for undlatelse av påtale at siktede skal ta ophold i læreanstalt, skal politiet uten ophold underrette læreanstaltens styre og sende sakens dokumenter til dette.

14 desbr. Når en person som står under en verneforenings tilsyn blir anmeldt for straffbar handling, skal politiet underrette foreningen derom.

§ 55. *Meddelelser om barn fra skolehjem eller arbeidsskole.*

Når efterforskning settes i verk mot barn, som er utskrevet på prøve fra skolehjem (jfr. § 10, femte ledd), bør politiet uopholdelig underrette skolehjemmets bestyrer og konferere med denne om det som bør foretas med barnet.

Hvis en person som i henhold til lov nr. 2 av 1 juni 1928 om opdragende behandling av unge lovovertredere er anbragt i arbeidsskole eller som endelig eller på prøve er utskrevet av sådan, siktes for en straffbar handling, bør påtalemyndigheten underrette arbeidsskolens direktør og få hans uttalelse, særlig om det er grunn til påtaleundlatelse og de nærmere betingelser for denne (jfr. § 10, femte ledd).

§ 56. *Meddelelser om efterforskning mot en offentlig tjenestemann, advokat eller sakfører.*

I tilfelle efterforskning mot offentlig tjenestemann for straffbar handling av den art at den antas å gjøre ham uverdig til eller virke nedbrytende på den for stillingen fornødne tillit eller aktelse, bør der av den myndighet som leder efterforskningen skje innberetning til tjenestemannens nærmeste foresatte i tjenesten. Antas forfølgningen å kunne gi anledning til angjeldendes suspensjon fra tjenesten, bør meddelelse gis uten ophold. Ellers gis meddelelsen når siktelsen reises.

Efterforskninger og rettslige forundersøkelser angående mulig straffbart forhold fra en advokats ellers sakførers side skal innen tiltalespørsmålet avgjøres, sendes inn gjennem riksadvokaten til Justisdepartementet, ledsaget av en uttalelse om hvilke forføininger aktes truffet.

§ 57. *Meddelelser om rettighetstap efter straffelovens § 30 og om gjeninnsettelse.*

Når endelig dom foreligger som lyder på eller som efter straffelovens § 30, post 1 og 2, medfører tap av nogen i straffelovens § 29 (jfr. § 15, siste ledd) nevnt rettighet, bør uopholdelig den myndighet som rettighetstapet vedkommer (foresatt i offentlig tjeneste, manntallsfører, utskrivningsmyndighet, skibsinspektør, formannskap m. v.) gis meddelelse om domfeltes navn og for øvrig nødvendige personalia samt om rettighetstapet, dets varighet og fra hvilket tidspunkt det inntrer (straffelovens § 31).

Meddelelsen bør som regel utgå fra statsadvokaten, når beslutningen om fullbyrdelse tilkommer denne, og fra politiet når dette har å beslutte fullbyrdelse. 14 desbr.

Ved gjeninnsettelse i de statsborgerlige rettigheter sender statsadvokaten meddelelse derom til manntallsføreren (jfr. §§ 58 og 67, siste ledd).

§ 58. *Meddelelser om forføining mot militærpersoner.*

Påtalemyndigheten (politiet) skal uten ophold gi meddelelse til vedkommende militære avdeling (eller krigskommissær, jfr. nedenfor):

1. Når nogen som i hvilken som helst egenskap tilhører hæren eller flåten:
   a) idømmes fengsel (enten det er for forbrytelse eller forseelse),
   b) besluttes anbragt i tvangsarbeide,
   c) gjeninnsettes i de statsborgerlige rettigheter,
   d) dømmes eller vedtar forelegg for overtredelse av den militære straffelov, uansett straffens størrelse.
2. Når befalingsmann (fastlønnet eller ulønnet) eller menig, som er i tjeneste:
   a) dømmes eller vedtar forelegg for en forbrytelse eller forseelse, uansett straffens størrelse,
   b) arresteres eller tiltales for en forbrytelse eller for drukkenskap eller gateuorden.
3. Når nogen vernepliktig som ennu ikke er utskrevet, efter 1ste januar i det år hvori han opnår 20-års-alderen:
   a) dømmes til fengsel for forbrytelse eller forseelse,
   b) besluttes anbragt i tvangsarbeide.
4. Når strafforfølgning innstilles mot nogen person som hører til hæren eller flåten, forsåvidt avdelingen har inngitt anmeldelse eller har fått meddelelse i henhold til punkt 2 b.

Meddelelsen gis i de tilfelle som er omhandlet i punktene 1 og 2 til vedkommende landmilitære avdeling eller sjømilitære distriktskommando, korps eller krigsskib og i det tilfelle som er nevnt i punkt 3, til krigskommissæren.

Meddelelse om en dom gis snarest mulig efter domsavsigelsen uten at ankefristens utløp avventes. Blir det senere anvendt rettsmiddel mot dommen, må tilleggsinnberetning herom sendes uten ophold.

§ 59. *Meddelelser til Polititidende.*

Til Polititidende skal sendes meddelelser om:

A. Efterlysning av personer, som skal pågripes for forbrytelser mot den borgerlige eller militære straffelov, eller som

14 desbr. eftersøkes for militærforseelse, smugling, hotellbedrageri eller hvor det kan bli tale om anbringelse efter løsgjengerlovens §§ 5, 18 eller 19, eller om hvis opholdssted det er særlig viktig å få kunnskap.

B. Meddelelser om personer som er pågrepet og fengslet.

C. Andre oplysninger, som antas å være av særlig interesse for rikets politi i almindelighet, således om personer som er løslatt av varetektsfengsel, om dommer på fengsel i minst 6 måneder, dommer på anvendelse av sikrings- og forvaringsmidler i henhold til straffelovens § 39 og § 39 a, dommer på fengsel, som er ansett avsonet ved utholdt varetektsfengsel, dommer for ulovlig omførselshandel, dommer over personer som oftere er straffet for overtredelse av alkohollovgivningen eller løsgjengerloven, betingede dommer i saker som angår forbrytelser, beslutninger om betingelsesvis å undlate påtale (straffeprosesslovens § 85, annet og de følgende ledd), beslutning om å stille en person på prøve når han i henhold til dom efter løsgjengerloven, barnelovene av 10 april 1915 eller rusdrikkloven av 5 april 1927 kan anbringes i arbeide, tvangsarbeidshus eller kuranstalt, enn videre oplysninger om grovere forbrytelser (herunder fremgangsmåten), hvor gjerningsmannen er ukjent, kjente forbryteres død, beslutning om utvisning og uttransportering av riket, forbud mot utvandring i henhold til barnelovene av 10 april 1915, o. l.

D. 1) Fanger som skal løslates fra landsfengslene.
2) Fanger som skal løslates fra krets- og hjelpefengsler efter straff ifølge dom.
3) Advarsler tildelt i henhold til løsgjengerlovens §§ 1 og 3.
4) Personer som er besluttet anbragt i arbeide for det offentlige eller private eller innsatt i tvangsarbeidshus eller kuranstalt i henhold til løsgjengerloven, barnelovene av 10 april 1915, rusdrikkloven av 5 april 1927 eller toll-loven av 22 juni 1928.
5) Personer som løslates fra tvangsarbeidshus.
6) Personer for hvis vedkommende det er besluttet ophør av forvarings- eller sikringsmidler.

Meddelelsene skal inneholde fornødne oplysninger om vedkommendes personalia, signalement, forbrytelsen m. v. eller henvisning til tidligere oplysninger derom i tidenden.

E. Stjålne og bortkomne gjenstander.

F. Gjenstander, efterlyst under E, som er kommet til rette.

Meddelelsene om betingede straffedommer og betingelsesvis undlatelse av påtale sendes inn av statsadvokatene. Fra fengsler og tvangsarbeidshus sendes inn meddelelse vedkommende

postene D. 1, D. 2 og D. 5 samt de meddelelser vedkommende 14 desbr.
post C. som kan gis derfra. For øvrig er det politiet som har plikt til å sende inn meddelelsene.

§ 60. *Meddelelser om forføininger ombord i fremmed fartøi i norsk havn.*

Når politiet foretar pågripelse, ransakning, beslag eller avhørelse av personer ombord i fremmed fartøi, som ligger i norsk havn, bør forsåvidt det kan skje uten at betenkelig ophold voldes, vedkommende lands konsulære tjenestemann til hvis distrikt havnen hører, underrettes i betimelig tid på forhånd. Har dette ikke kunnet skje, skal han snarest mulig bakefter gis meddelelse om det passerte.

§ 61. *Meddelelser om strafferettslige forføininger mot utlendinger.*

Er det ved overenskomst med fremmed stat bestemt at den skal få underretning om rettergangsskritt mot dens undersåtter, skal melding derom sendes til Justisdepartementet overensstemmende med forskrifter som dette fastsetter.

Kapitel IX.

Enkelte særlige bestemmelser.

§ 62. *Dokumentfortegnelse m. v.*

Den myndighet som leder efterforskningen i en straffesak, skal utarbeide og vedlegge saken en fortegnelse over sakens dokumenter i den rekkefølge de er kommet inn. Hvert enkelt dokument påføres det nummer det har efter fortegnelsen. Denne holdes stadig à jour, idet enhver som senere får befatning med saken, skal nummerere hvert nytt dokument som kommer inn i saken og føre det op på fortegnelsen.

Dokument nr. 1 bør alltid være et ark for oversendelsespåtegninger. Når dette ark er utskrevet, legges ved et nytt som betegnes nr. 1 a, næste nr. 1 b, osv.

I oversendelsespåtegningene henvises til nye dokumenter og til påtegninger på andre dokumenter i sådan utstrekning at man derigjennem får oversikt over sakens gang.

§ 63. *Tellekort og statistiske opgaver.*

Det påligger statsadvokatene for hver måned snarest mulig å sende inn til Fengselsstyrets strafferegister tellekort — efter bestemte skjemaer — om :

1. Betingede dommer og forelegg samt om tilfelle hvor den betingede straff er besluttet fullbyrdet. Kortene

14 desbr. innsendes både for forbrytelser og for forseelser, uten hensyn til om straffen er fengsel, hefte eller bøter.

2. Frihetsstraff (ikke subsidiær) avsont ved varetekt vedkommende forbrytelser eller forseelser.
3. Undlatelse av påtale efter straffeprosesslovens § 85, annet og følgende ledd, og efter lov om behandlingen av forsømte barn av 6 juni 1896 nr. 1 §§ 43 og 44 samt om tilfelle hvor betingelsene for påtaleundlatelse ikke er overholdt. Tellekortene sendes inn gjennem riksadvokaten og utfylles bare for saker som angår forbrytelser.
4. Utsettelse av straff-fullbyrdelse efter straffeprosesslovens § 474 eller fordi domfelte ikke kan finnes. Kortene sendes inn for all ubetinget frihetsstraff.
5. Sikring og forvaring efter straffelovens §§ 39 og 39 a. Kortene innsendes gjennem riksadvokaten.
6. Utsatt beslutning om innsettelse i tvangsarbeidshus eller kuranstalt (løsgjengerlovens §§ 5, 18 og 19, rusdrikklovens § 69 og toll-lovens § 189) samt om tilfelle hvor betingelsene for sådan utsettelse ikke er overholdt.
7. Judiciell mentalobservasjon i straffesak vedkommende forbrytelse.

Politiet utfyller kortene om forseelser (nr. 1, 2 og 5) samt om utsettelse efter nr. 4 foran.

For øvrig sender påtalemyndighetens tjenestemenn kort eller statistiske opgaver i den utstrekning, på den måte og til den tid som av vedkommende myndighet bestemmes.

§ 64. *Bevisoptagelse m. v. i utlandet.*

Anmodning om bevisoptagelse i utlandet bør foruten det som måtte være bestemt i overenskomst med fremmed stat, inneholde en fremstilling av saken samt de spørsmål som ønskes besvart.

Anmodning om bevisoptagelse eller annen rettshjelp i utlandet bør, forsåvidt ikke overenskomst med den fremmede stat gir adgang til en annen fremgangsmåte, sendes inn til Justisdepartementet.

§ 65. *Efterforskning i brandsaker.*

I tilfelle av ildebrand bør — enten Norges brandkasse er direkte interessert eller ikke — efterforskning om dens årsak uten ophold finne sted.

Særlig når det gjelder større verdier, bør efterforskning om ildsvåde settes i verk og avsluttes med størst mulig hurtighet og i tilfelle behandles foran saker av mindre viktighet.

Ved ildebrand i et landdistrikt skal lensmannen uten op- 14 desbr.
hold innfinne sig på brandstedet. Finner han grunn til å anta at branden skyldes straffbart forhold eller kan ikke brandårsaken bringes på det rene ved den av ham foretatte undersøkelse, skal han straks — om mulig pr. telefon eller telegraf — gi politimesteren underretning herom og samtidig uttale sig om hvorvidt det antas påkrevet å få hjelp under efterforskningen. Finner politimesteren dette påkrevet, sørger han for at det snarest mulig blir sendt lensmannen den nødvendige assistanse.

Hvor ikke brandkassen i medhold av lov nr. 4 av 12 juni 1931 § 46, tredje ledd, forlanger rettslig avhøring, bør sådan ikke begjæres, medmindre der er grunn til å anta at ildens opkomst eller utbredelse skyldes en straffbar handling, og beslutningen om å begjære avhøring fattes da efter reglene i §§ 18 og 47.

Gir de fremkomne oplysninger ikke anledning til ytterligere skritt, sendes sakens dokumenter før endelig beslutning derom fattes, gjennem statsadvokaten til brandkassen. Besluttes rettslig forundersøkelse eller reises tiltale, gis den underretning herom. Sakens dokumenter sendes den også i dette tilfelle, når det antas av interesse eller begjæres, og det kan skje uten at derved voldes betenkelig ophold.

Når saken er endelig avgjort av påtalemyndigheten, blir dokumentene å sende inn til brandkassen hvor de blir beroende. Påtalemyndigheten underretter Assuransekomiteen om avgjørelsen, såfremt nogen av dens medlemmer er oplyst å være interessert i branden.

§§ 66. *Tiltale for beskyldninger mot personer som er eller har vært offentlige tjenestemenn m. v.*

Finner statsadvokaten at det kan være grunn til å reise tiltale for beskyldninger fremsatt mot en som enten er eller på den tid hvorom det handles, var offentlig tjenestemann, for en handling eller et forhold som kunde pådra denne straff eller tjenestens tap, sender han saken inn til riksadvokaten, ledsaget av begrunnet uttalelse.

Det samme gjelder når statsadvokaten finner grunn til å reise tiltale mot en embeds- eller bestillingsmann for sådant forhold som omhandles i straffelovens § 325 nr. 5 eller militære straffelovs § 79.

§ 67. *Gjenoptagelse av straffeforfølgning, fullbyrdelse av utsatt straff og gjeninnsettelse i statsborgerlige rettigheter.*

Avgjørelse efter straffeprosesslovens § 87, siste ledd, om atter å åpne forfølgning i tilfelle av betinget undlatelse av påtale, fattes av riksadvokaten når saken går inn under straffe-

14 desbr. prosesslovens § 88 og § 89, ellers av statsadvokaten i forbrytelsessaker og av politiet i forseelsessaker.

Bestemmelse om hvorvidt utsatt straff skal fullbyrdes, blir når avgjørelsen er lagt under påtalemyndigheten, i forbrytelsessaker å fatte av den statsadvokat i hvis distrikt saken hører hjemme, og i forseelsessaker av politiet. Hører avgjørelsen under statsadvokaten, og politiet innen et år efter prøvetidens utløp akter å utferdige forelegg mot domfelte for et i prøvetiden begått straffbart forhold, må saken før forelegget utferdiges, forelegges statsadvokaten til avgjørelse av spørsmålet om den utsatte straff skal besluttes fullbyrdet eller fullbyrdelsen ytterligere utsettes. Statsadvokatens bestemmelse herom blir alltid å ta inn i det forelegg som skal forkynnes siktede til vedtagelse.

Begjæring om gjeninnsettelse i statsborgerlige rettigheter i henhold til straffelovens § 76 fremsettes for vedkommende statsadvokat, som treffer de i paragrafen nevnte forføininger, som påhviler påtalemyndigheten (jfr. §§ 57 og 58 foran).

§ 68. *Sikring og forvaring.*

Beslutning om å anlegge sak i henhold til straffelovens § 39 b, jfr. §§ 39 og 39 a, samt beslutning om i en straffesak å nedlegge påstand om sikring eller forvaring treffes så vel i forbrytelsessaker som i forseelsessaker av statsadvokaten, medmindre saken angår et forhold som efter straffeprosesslovens §§ 88 og 89 påtales av Kongen eller riksadvokaten.

Begjæring om summarisk pådømmelse må ikke fremsettes når det synes å være grunn til å treffe beslutning om sikring eller forvaring.

Når det i en straffesak vil bli nedlagt påstand om sikring eller forvaring, bør en anførsel herom inntas i tiltalebeslutningen.

Eldre akter bør i disse saker alltid has til stede ved hovedforhandling.

For øvrig får foranstående i kap. I—IV inntatte bestemmelser tilsvarende anvendelse i saker om sikkerhetsforholdsregler.

Finner påtalemyndigheten at en som ikke er norsk statsborger, bør utvises istedenfor å undergis sikringsforholdsregler efter straffelovens §§ 39 og 39 a, blir saken å forelegge for Justisdepartementet til avgjørelse.

Om iverksettelse av sikring eller forvaring gjelder hvad derom bestemmes i regler utferdiget i henhold til straffelovens § 39 b. 5.

§ 69. *Korrespondanse med departementene.*

Korrespondanse mellem påtalemyndighetens tjenestemenn og departementene bør foregå gjennem riksadvokaten.

Helt kurante ekspedisjoner kan dog sendes direkte til vedkommende departement. 14 desbr.

Benådningsansøkning kan med sakens dokumenter sendes direkte til Justisdepartementet. Er ansøkningen utgått fra en av påtalemyndighetens tjenestemenn, eller har nogen av disse uttalt sig om den — hvilket alltid bør skje hvis det finnes å være grunn til det —, bør saken sendes inn gjennem riksadvokaten.

§ 70. *Kontroll med salærer.*

Påtalemyndighetens tjenestemenn har i det omfang som Justisdepartementet bestemmer, å bistå det offentlige med å føre kontroll med rimeligheten av de av andre retter enn Høiesterett ansatte salærer.

§ 71. *Overdragelse av påtalemyndighetens funksjoner.*

Påtalemyndighetens tjenestemenn kan ikke, medmindre spesiell tillatelse til det er gitt, overdra nogen del av sin embedsmyndighet til andre.

Dog kan riksadvokaten når han er fraværende på embedsreise, la ekspedisjoner som ikke tåler å opsettes og som ikke inneholder avgjørelser som ifølge lov må treffes av riksadvokaten selv, undertegne av sin fullmektig eller av en statsadvokat som han har bemyndiget til det.

Når en tjenestemann på grunn av ugildhet eller forfall ikke kan handle på påtalemyndighetens vegne, skal melding derom gis til den nærmeste foresatte, som da enten selv utfører forretningen eller lar den utføre av en annen.

§ 72. *Påtalemyndighetens tjenestemenn som forsvarere og verger i straffesaker.*

En underordnet tjenestemann ved påtalemyndigheten må ikke innen sitt distrikt fungere som forsvarer eller som verge for nogen siktet (mistenkt), selv om han ingen befatning har hatt med den efterforskning som er rettet mot den siktede (mistenkte).

§ 73. *Meddelelser til offentligheten om straffeforfølgning.*

Påtalemyndighetens tjenestemenn og aktor i straffesaker må ikke uten spesiell tillatelse fra den overordnede medvirke til at anmeldelser, undersøkelser og forberedende skritt under en straffeforfølgning blir meddelt offentligheten. Dog kan politimesteren og hans overordnede gi sådanne meddelelser gjennem pressen eller på annen måte i den utstrekning dette finnes hensiktsmessig og overensstemmende med derom gitte særskilte forskrifter.

14 desbr.

§ 74. *Opbevaring av dokumenter i straffesaker.*

Dokumenter vedkommende straffesaker og andre efterforskninger opbevares forsåvidt ikke annet er bestemt nedenfor, ved politikamret på det sted hvor saken har vært behandlet eller hvorfra efterforskningen har vært ledet.

Hvis siktede senest er idømt straff som er utstått i landsfengsel, opbevares dokumentene ved dette.

Dokumenter i brandsaker opbevares i Norges brandkasse (se § 65).

Dokumenter i saker, hvori skibsinspektøren har påtalemyndighet, opbevares i Handelsdepartementets sjøfartskontor.

Dokumenter i saker vedkommende overtredelse av lov om forsvarshemmeligheter av 18 august 1914 opbevares i Generalstabens efterretningskontor.

Dokumenter i private straffesaker opbevares ved dommerens kontor.

Beslutning om å efterkomme begjæringer om utlån av arkiverte dokumenter treffes, bortsett fra det i det foregående ledd omhandlede tilfelle, av politimesteren på det sted hvor saken har vært behandlet eller hvorfra efterforskningen har vært ledet. Begjæringer fremsatt av offentlige myndigheter bør som regel innvilges. Andre begjæringer må ikke innvilges uten at det foreligger særlige og aktverdige grunner som taler for at så skjer.

Utlånte dokumenter må sendes tilbake snarest efterat de er benyttet.

§ 75. *Statsadvokatenes protokoller.*

Statsadvokatene skal føre følgende protokoller:

1. Journal.
2. Kopibok (gjennemslagsbok).
3. Justisprotokoll, hvori foruten de nødvendige oplysninger om sakens parter og den straffbare handlings art, inntas alt hvad der foretas angående straffbare handlinger hvis undersøkelse og påtale hører under statsadvokatens embedskrets, og hvormed han har befatning. Hver enkelt sak gis sitt folium i tidsfølgende orden i protokollen, så at man på ett sted kan se alt som er foretatt i saken. Av klager og anmeldelser som innløper direkte til statsadvokaten, gjengis det vesentligste innhold. Optar han i saken nogen forklaring, blir i det minste de avhørte personers navn, bopel og lignende å anføre.

§ 76. *Politimestrenes og lensmennenes protokoller.*

Politimestrene skal foruten de protokoller som ellers måtte være påbudt, føre:

1. Bøteprotokoll, hvori innføres alle bøter som skal full- 14 desbr.
byrdes. Denne protokoll skal autoriseres av fylkesmannen og forsynes med navneregister.
2. En til statsadvokatenes justisprotokoll svarende protokoll over de straffesaker (enten de angår forbrytelser eller forseelser) som vedkommende politimester har å undersøke og i tilfelle å påtale eller som han har befatning med. I protokollen noteres alt det som foretas i saken, hvis det ikke bare blir å anføre i bøteprotokollen.
3. En bok over
   a) dommer hvis fullbyrdelse er besluttet utsatt i henhold til straffelovens § 52,
   b) betingede undlatelser av påtale i henhold til straffeprosesslovens § 85, annet og de følgende ledd,
   c) personer som er løslatt på prøve fra fengsel eller tvangsarbeidshus, og som enten er hjemmehørende i eller bosetter sig innen distriktet,
   d) personer som er underkastet sikring eller forvaring i henhold til straffelovens §§ 39 og 39 a.

Lensmennene skal føre bøker som svarer til dem som er nevnt under post 2 og 3 c.

§ 77. *Meddelelse om personforandringer innen påtalemyndigheten.*

I hvert tilfelle hvor et politimesterembede for bestandig eller midlertidig skifter innehaver, blir meddelelse derom uten ophold å sende til vedkommende statsadvokat som sender den videre til riksadvokaten. Det samme gjelder med hensyn til underordnede politiembeder og lensmannsbestillinger, når forandringen er endelig eller beregnet på lengere varighet.

Meddelelse sendes for politimesterembedenes vedkommende fra disse embeder selv og ellers fra vedkommende overordnede politimester.

Avdeling B.

Regler for ekstraordinær saksbehandling

(utøvelse av påtalemyndighet av andre end de tjenestemenn som er omhandlet i straffeprosesslovens § 72).

Kapitel X.

Fiskeriopsyn.

§ 78. *Opsynet med de store saltvannsfiskerier.*

De opsynschefer som er ansatt ved de store saltvannsfiskerier er, hvis ingen motsatt bestemmelse er gitt ved opsynets anordning, likestillet med politimestre, likesom opsynsbetjenter er likestillet med lensmenn. Opsynschefen står så vel hvad

14 desbr. angår de bestemmelser som er tatt inn i avdeling A som likeoverfor statsadvokatene og politimestrene i samme stilling som de sistnevnte.

Utenfor særlige tilfelle — som når en sak som krever særlig hurtig behandling, derved kan påskyndes — bør opsynspersonalet ikke pålegges forretninger som ikke står i forbindelse med fisket eller angår personer som befinner sig innen opsynsdistriktet i anledning av fisket.

Statsadvokaten fører også med hensyn til den strafferettspleie som ligger under opsynet, det overordnede tilsyn med påtalemyndighetens utøvelse.

Når opsynet heves, sendes de ikke avsluttede straffesaker og uavgjorte anmeldelser til distriktets ordinære påtalemyndighet som fortsetter behandlingen, hvis denne ikke efter konferanse med opsynschefen finner å burde la behandlingen utstå til næste år.

§ 79. *Foreleggsmyndighet for chefen på fartøi som kontrollerer overholdelsen av forbudet mot fiske med bunnslepenot.*

1. Chefen på fartøi som fører opsyn med overholdelse av lov av 22 mai 1925 om forbud mot fiske med bunnslepenot (trål), kan forelegge bøter for overtredelse av bestemmelsene i lovens § 2 og for overtredelse av de forskrifter til undgåelse av sammenstøt mellem skib og om nødssignal og losning som omhandles i straffelovens § 418, første avsnitt.

2. Foreleggsmyndigheten bør ikke utøves uten under ekstraordinære omstendigheter, såfremt vedkommende fiskefartøi befinner sig i nærheten av et sted hvor der bor politimester, eller det av nogen grunn (f. eks. at det er spørsmål om å innlede strafforfølgning også for en annen forseelse enn nevnt i punkt 1) finnes påkrevet å bringe fartøiet til et sådant sted.

3. Forelegget utferdiges i 2 eksemplarer, fortrinsvis på trykte skjemaer. Det opleses for siktede som leveres det ene eksemplar. Hvis forelegget vedtas, nedtegnes dette på det eksemplar som opsynschefen beholder, med angivelse av tid og sted. Vedtagelsen opleses for siktede og underskrives av ham sammen med opsynschefen.

4. Såfremt forelegget ikke vedtas eller boten ikke på stedet betales, overgis saken til vedkommende politimester til videre behandling.

Kapitel XI.

Sjøfartsforhold.

§ 80. *Skibsinspektørenes politi- og påtalemyndighet.*

Skibsinspektørene har påtalemyndighet i forhold som står i forbindelse med skibes navigering og sjødyktighet eller som

kommer inn under lov om statskontroll med skibes sjødyktighet m. v. av 9 juni 1903, lov om arbeidstiden på norske skib av 11 juli 1919 nr. 7 eller § 55 i sjømannsloven av 16 februar 1923. 14 desbr.

Skibsinspektørenes politimyndighet (jfr. § 17, første ledd, i foran nevnte lov av 9. juni 1903) og påtalemyndighet er innen sitt område den samme som den politimestrene har når det gjelder andre forbrytelser og forseelser. Skibsinspektørene kan dog ikke avgjøre spørsmålet om tiltale, utferdige forelegg eller utføre aktorater.

Med den begrensning som følger av nedenstående §§ 81—88 og av foran nevnte lov av 9 juni 1903, får for øvrig de bestemmelser som er tatt inn i avdeling A tilsvarende anvendelse på skibsinspektørene, idet disse så vel innbyrdes som i forhold til statsadvokatene og politimestrene blir å likestille med sistnevnte.

§ 81. *Skibsinspektørenes forretningskrets.*

De undersøkelser som hører under skibsinspektørene som politi eller påtalemyndighet, skal hvis undersøkelsen angår en ulykke, foretas av skibsinspektøren i det distrikt innen hvilket skibet befant sig da ulykken inntraff.

Er ulykken inntruffet utenfor rikets grenser eller angår undersøkelsen annet forhold enn ulykke, skal undersøkelsen påhvile skibsinspektøren i det distrikt hvor skibets hjemsted er.

Når sakens beskaffenhet eller særlige forhold gjør det påkrevet, kan riksadvokaten la en sak behandle av en annen skibsinspektør enn efter foranstående regler.

§ 82. *Skibsinspektørenes henvendelse om bistand.*

Skibsinspektørene kan henvende sig til vedkommende politimester om bistand av det almindelige politi, likesom dette kan begjære bistand av skibsinspektørene. Hvor det er nødvendig eller ønskelig for å spare tid, kan henvendelse rettes direkte til vedkommende underordnede tjenestemann. Såfremt rettslige forklaringer ønskes, kan skibsinspektørene rette direkte henvendelse til vedkommende domstol.

§ 83. *Anstillelse av undersøkelser.*

Når skibsinspektøren får underretning om en inntruffet sjøulykke, påligger det ham å gripe inn for å bringe på det rene, om ulykken i nogen grad kan tilskrives en forsømmelse av skibets vedkommende eller av andre med hensyn til skibets navigering, sjødyktighet eller ting som står i forbindelse dermed.

Når undersøkelser som anstilles godtgjør eller gjør det sannsynlig at et skibsuhell skyldes forhold, utvist av los, kystlos eller kjentmann, skal skibsinspektøren sende sakens dokumenter til vedkommende overlos til videre forføining.

14 desbr. Er en inntruffet sjøulykke allerede blitt underkastet undersøkelse i utlandet, avgjør skibsinspektøren hvorvidt og i hvilken utstrekning supplerende undersøkelser er nødvendig. Finnes det nødvendig å få innhentet oplysninger eller forklaringer i utlandet, skal skibsinspektøren sende begjæring derom gjennem Sjøfartskontoret. I påtrengende tilfelle kan begjæringen rettes direkte til vedkommende konsul.

§ 84. *Innhentelse av utenrettslige forklaringer.*

Innhentelse av de utenrettslige forklaringer, som enhver undersøkelse i almindelighet bør innledes med, bør så vidt mulig foretas av skibsinspektøren personlig eller av vedkommende besiktelsesmann.

§ 85. *Rettsmøter under efterforskning og rettslig forundersøkelse.*

Ved rettsmøter og sjøforklaringer hvortil skibsinspektøren får varsel i medfør av sjødyktighetslovens § 19, skal han personlig avgi møte. Er han på grunn av sykdom eller andre viktige forretninger forhindret fra å møte, skal han sørge for at vedkommende besiktelsesmann eller en annen som er kyndig i sjøvesen og skibsanliggender og som er bosatt i nærheten av rettsstedet, møter frem som stedfortreder, medmindre de forklaringer som under rettsmøtet skal innhentes, skjønnes å være av mindre betydning.

Når stedfortreder benyttes, skal skibsinspektøren gi ham instruks om hvad han har å foreta i saken og på hans regning for honorar, reiseutgifter og diet opgi grunnen til at stedfortreder er benyttet.

§ 86. *Innstilling og innberetning til overordnet myndighet.*

Er efterforskning eller rettslig forundersøkelse holdt i sak som skibsinspektøren har påtalemyndighet i, skal han så snart denne er avsluttet, oversende saken til vedkommende statsadvokat eller hvis saken angår en forseelse, til vedkommende politimester, ledsaget av sin redegjørelse om skadens eller ulykkens antagelige årsak og av sin begrunnede uttalelse om hvorvidt tiltale bør reises. Når saken er avsluttet, sendes innberetning derom til Sjøfartskontoret på det til offentliggjørelse i sjøulykkesstatistikken fastsatte skjema, eventuelt ledsaget av sakens dokumenter.

Finner skibsinspektøren det i en sak utvilsomt at det intet straffbart forhold foreligger og derfor heller ikke finner grunn til å innlede nogen efterforskning i saken, skal han på nevnte skjema gi en kort redegjørelse om ulykkens art og årsak. Redegjørelsen sendes til Sjøfartskontoret sammen med sakens dokumenter.

§ 87. *Fremmøte ved hovedforhandling.* 14 desbr.

I sak som skibsinspektøren har påtalemyndighet i, er han efter begjæring av aktor forpliktet til å møte frem ved hovedforhandling og herunder å bistå denne.

Finnes det hensiktsmessig for sakens oplysning, kan aktor under sine partsforedrag overlate til skibsinspektøren å fremstille deler eller sider av saken, ved hvis utredning kyndighet i sjøvesen eller skibsanliggender er ønskelig, likesom han også under bevisførslen kan la skibsinspektøren på sine vegne stille spørsmål til vidner og sakkyndige.

§ 88. *Sak som skibsinspektøren ikke har påtalemyndighet i.*

I saker som angår overtredelser av sjøfartslovgivningen, men som skibsinspektørene ikke har påtalemyndighet i, er disse forpliktet til på begjæring av vedkommende statsadvokat eller politimester å gi begrunnede uttalelser om forhold, som forutsetter kyndighet i sjøvesen eller skibsanliggender.

§ 89. *Meddelelse til besiktelsesmann eller Sjøfartskontoret.*

Bringer en skibsinspektør i erfaring at et skib som står i begrep med å gå til sjøs, ikke opfyller lovens krav til sjødyktighet, skal han uten ophold gi vedkommende besiktelsesmann eller, om skibet befinner sig i utlandet, Sjøfartskontoret underretning.

Kapitel XII.

Militære saker.

§ 90. *Militære myndigheters medvirken ved forfølgning av straffesaker.*

1. De militære befalingsmenn skal medvirke ved de i § 3 i lov nr. 1 av 6 mai 1921 om rettergangsmåten i militære straffesaker i fredstid nevnte forføininger, i saker som angår militære forbrytelser samt i borgerlige straffesaker mot tjenstgjørende militærpersoner, når deres medvirken kan tjene til lettere, sikrere eller hurtigere fremme av saken eller til å spare utgifter for det offentlige.

Likeså skal militære befalingsmenn i militære straffesaker medvirke ved fullbyrdelsen av arrest (vaktarrest og husarrest) efter dom eller forelegg.

De er forpliktet til å efterkomme anmodning fra påtalemyndigheten eller retten om sådan medvirken, når det kna skje uten hinder av militære tjenesteplikter. Sådanne anmodninger bør som regel utgå fra statsadvokat eller politiembedsmann.

14 desbr.

2. Officerer av kapteins eller høiere grad, samt andre officerer som fører sådan kommando eller innehar sådan stilling som omhandlet i § 10 nr. 1 i lov nr. 3 av 6 mai 1921 om den militære disiplinær- og politimyndighet, sidestilles med hensyn til de foran i nr. 1 nevnte forføininger med politimestre, de øvrige militære befalingsmenn med underordnede polititjenestemenn.

De befalingsmenn som er sidestillet med politimestre, leder og kontrollerer sine underordnedes utførelse av de forretninger, som de ikke selv utfører.

De skal så vidt mulig fatte bestemmelse om å sette i verk beslag, ransakning eller pågripelse, når sådan forføining må foretas uten at påtalemyndighetens eller rettens beslutning derom kan avventes.

3. Når en militær befalingsmann antar at en handling som er straffbar efter den militære straffelov og som i henhold til § 1, annet punktum, i lov nr. 3 av 6 mai 1921 ikke bør avgjøres disiplinært ved refselse, er forøvet av nogen som står under hans befaling, eller at en handling som er straffbar efter borgerlig lov og er gjenstand for offentlig påtale, er forøvet av nogen som er underordnet en tjenstgjørende, skal han uopholdelig gi påtalemyndigheten underretning om det som han er kommet til kunnskap om, og imidlertid ta de skritt som ikke uten skade kan opsettes til bevaring av gjerningens spor, sikring av vidner og andre bevisligheter og av den mistenktes person. Påtalemyndigheten underrettes også herom.

For øvrig trer de militære befalingsmenn kun i virksomhet til medvirkning ved forfølgning av straffesaker efter anmodning derom fra påtalemyndigheten eller retten.

4. Iverksettelse av de i nr. 1 nevnte forføininger likeoverfor en militærperson påligger fortrinsvis hans foresatte.

Kan forretningen ikke uten større utgift for det offentlige eller uforholdsmessig ulempe eller spill av tid utføres av en foresatt, besørges den av en annen befalingsmann.

Ved opsatt avdeling kan den høiere foresatte beordre enhver av sine underordnede befalingsmenn å utføre sådanne forretninger også likeoverfor militærpersoner som ikke er deres underordnede.

Beslag og ransakning hos en befalingsmann samt hans pågripelse skal så vidt mulig foretas av en befalingsmann som er overordnet ham.

5. Henvendelser til påtalemyndigheten fra militære befalingsmenn bør som regel fremsettes av en befalingsmann som er sidestillet med en politimester og rettes til en politimester eller statsadvokat.

Når det haster, kan henvendelse skje direkte til eller fra vedkommende underordnede tjenestemann.

Er en underordnet befalingsmann i tvil om hvorvidt eller hvorledes han skal efterkomme en direkte mottatt anmodning, kan han innhente sin foresattes forholdsordre. 14 desbr.

Befalingsmann som ikke er sidestillet med politimester, skal i hvert tilfelle gi sin foresatte meddelelse om direkte mottatte anmodninger fra påtalemyndigheten og om hvad han har foretatt i anledning derav.

6. Særlig instruks for militære befalingsmenns medvirkning ved forfølgning av straffesaker kan fastsettes av Forsvarsdepartementet (jfr. instruks av 1 desember 1922 og 29 desember 1926).

§ 91. *Politiets medvirken ved forfølgning av forseelser, omhandlet i lov nr. 3 av 6 mai 1921.*

Politiet skal efter anmodning av vedkommende militære befalingsmann bistå ved forfølgning av de i lov nr. 3 av 6 mai 1921 om den militære disiplinær- og politimyndighet omhandlede forseelser ved å innhente oplysninger og forklaringer, besørge forkynnelser og meddelelser, iverksette pågripelse og besørge fullbyrdelse av arrest, når sådan medvirkning kan tjene til lettere, sikrere eller hurtigere fremme av saken eller til å spare utgifter for det offentlige.

Politiet skal også efter anmodning fra vedkommende militære befalingsmann besørge innfordring av bøter, ilagt som refselse.

Om botens betaling eller fullbyrdelse av den subsidiære arreststraff gis vedkommende militære myndighet underretning.

Kapitel XIII.

Påtalemyndighet tillagt andre særlige myndigheter.

§ 92. *Påtalemyndighet til andre myndigheter.*

Er eller blir det ved særskilt bestemmelse for øvrig tillagt andre myndigheter enn den ordinære påtalemyndighet å utføre funksjoner som sådan, blir de bestemmelser som er eller blir gitt derom, å følge uten hinder av denne instruks.

Kronprinsregentens resolusjon *) om helse- og tuberkuloseforskrifter for Måsøy herred, Finnmark fylke. 14 desbr.

Kronprinsregentens resolusjon *). 14 desbr.

I. I medhold av § 1 i midlertidig lov nr. 3 av 6 juli 1933 om utførsel av storsild og vårsild skal det inntil videre, dog ikke utover 30 juni 1935, være forbudt å utføre fersk storsild og fersk vårsild medmindre silden

*) Kunngj. 18 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 48.

14 desbr. er bestemt til sådan utførsel av en fiskerorganisasjon hvis vedtekter er godkjent av Handelsdepartementet.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks.

14 desbr. **Kronprinsregentens resolusjon** *).

Gebyrtariffen i den ved kongelig resolusjon av 17 juni 1921 (jfr. kongelige resolusjoner av 28 juni 1929 og 24 juni 1932) fastsatte instruks for de offentlige kontrollkontorer for skibsinstrumenter forandres fra og med 1 januar 1935 overensstemmende med et fremlagt utkast sålydende:

A. For undersøkelse og utferdigelse av certifikat betales:

For	en lanterne a)	kr. 5,00
»	» » b) for dampfartøier under 40 — og seil- og rofartøier under 20 br. reg.tonn samt for fartøier som fisker	» 3,00
»	et kompass eller peileapparat	» 5,00
»	en sekstant eller oktant	» 10,00
»	et skibsbarometer	» 10,00
»	en dybdemåler	» 10,00
»	en kikkert	» 3,00
»	et kronometer, temperaturprøve	» 30,00
»	en enkelt standsbestemmelse	» 4,00

For undersøkelse av instrumenter m. v. som ikke finnes tilfredsstillende, erlegges halvt gebyr.

B. For utførelse av kompasskompensasjon og deviasjonsundersøkelse erlegges av fartøier:

a)	til og med 25 tonn brutto	kr. 15,00
b)	over 25 tonn brutto til og med 50 tonn brutto	» 22,00
c)	» 50 » » » » » 100 » » »	36,00
d)	» 100 » » » » » 200 » » »	55,00
e)	» 200 » » » » » 1000 » » »	75,00
f)	» 1000 » » » » » 2000 » » »	110,00
g)	» 2000 » »	» 140,00

Forlanges arbeidet utført på helligdager eller på hverdager påbegynt før kl. 7 eller efter kl. 18, forøkes foranstående gebyrer med kr. 10,00.

Ovennevnte takster gjelder for op til 2 kompasser.

For hvert overskytende betales kr. 10,00.

C. For opstilling av et skibskompass eller en peilskive betales av fartøier:

a)	til og med 25 tonn brutto	kr. 5,00
b)	over 25 tonn brutto til og med 200 tonn brutto .	» 7,00
c)	over 200 tonn brutto	» 10,00

*) Kunngj. 18 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 48.

For kontrollering av lanternenes innstilling ombord betales av fartøier: 14 desbr.

d) til og med 25 tonn brutto . . . . . kr. 5,00
e) over 25 tonn brutto til og med 200 tonn brutto . » 10,00
f) over 200 tonn brutto . . . . . » 15,00

D. For hydrograferingsarbeider o. l. benyttes samme takst som ved Norges geografiske opmåling.

E. For opbevaring av et skibskronometer betales pr. måned eller del av måned kr. 3,00.

F. For spesielle arbeider utført ved kontoret f. eks. utarbeidelse av kartkopier, situasjonskarter til sjørettsbruk o. l. betales efter overenskomst.

G. Ved de under B, C og D nevnte arbeider som utføres utenfor kontoret, tilfaller der den funksjonær som utfører arbeidet, en andel som bestemmes for:

B.	a)	til kr.	7,00
	b)	» »	11,00
	c—d)	» »	18,00
	e—g)	» »	25,00
C.	a)	» »	3,00
	b)	» »	4,00
	c)	» »	5,00
	d)	» »	3,00
	e)	» »	5,00
	f)	» »	7,00

D. Til halvdelen av gebyret.

De under B nevnte tilleggsgebyrer, nemlig kr. 10,00 for arbeide på helligdager og før kl. 7 eller efter kl. 18 og kr. 10,00 for hvert kompass som korrigeres utover to stykker, tilfaller den funksjonær som utfører arbeidet.

Kronprinsregentens resolusjon *) angående regler for innseiling til og utseiling fra Haugesund havn, for passering av broene ved havnen og for lanterneføring i havnen. 14 desbr.

Kronprinsregentens resolusjon *). Handelsdepartementet bemyndiges til å fastsette portoen for blindeskriftsendinger i innenriksk utveksling til 3 øre pr. 1000 gr fra 1 januar 1935 å regne. 14 desbr.

Kronprinsregentens resolusjon *). 14 desbr.

I. Med hjemmel i § 44 i lov av 20 mai 1899 angående jakt og fangst bestemmes at bjørn skal være fredet det

*) Kunngj. 18 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 48.

14 desbr. hele år i herredene Fåberg, Torpa, Vestre Gausdal, Østre Gausdal, Øyer, Sør-Fron og Nord-Fron i Opland fylke.

II. Denne bestemmelse er dog ikke til hinder for at «slagbjørn» («skabjørn») kan felles.

III. Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1938.

IV. Overtredelse av denne bestemmelse er belagt med straff.

14 desbr. **Kronprinsregentens resolusjon** *) om plikt til å bidra til sams sauesanking i visse beitestrekninger i Masfjorden, Lindås og Hosanger herreder, Hordaland fylke.

14 desbr. **Kronprinsregentens resolusjon.**

I. De i medhold av lov nr. 3 av 30 juni 1932 om Lånekassen for jordbrukere § 3, 2net ledd, jfr. § 15, og lov nr. 4 av s. d. om Lånekassen for fiskere § 15 ved kongelige resolusjoner av 26 august 1932 og 13 juli 1934 fastsatte lånebetingelser forandres, således at lånene gjøres rentefrie i 3 — tre — år. For de låntagere som allerede har betalt renteterminer blir rentefriheten å beregne i 3 — tre — år fra sist betalte forfallstermin.

II. De i medhold av lov nr. 7 av 6 juli 1933 om Lånekassen for jordbrukere § 3, 2net ledd, ved kongelige resolusjoner av 11 august 1933 og 13 juli 1934 fastsatte lånebetingelser forandres, således at lånene (så vel i henhold til lovens § 10 som § 11) gjøres rentefrie i 3 — tre — år. For de låntagere som allerede har betalt renteterminer blir rentefriheten å beregne i 3 — tre — år fra sist betalte forfallstermin.

III. Rentefriheten tilståes under forbehold av Stortingets samtykke.

14 desbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra det belgiske utenriksministerium har Italia for samtlige italienske koloniers vedkommende notifisert sin tiltredelse til overenskomst **) om istandbringelse av visse ensartede regler angående sammenstøt og angående bistand og bergning til sjøs, Bruxelles 23 september 1910.

14 desbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge skrivelse fra Folkeforbundets generalsekretær av 6 desember 1934

*) Kunngj, 18 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 48.
**) Inntatt i «Overenskomster nr. 8 for 1913 s. 115 flg.

har Chile tiltrådt den internasjonale overenskomst *) om økonomisk statistikk med protokoll, Genève 14 desember 1928. 14 desbr.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Ibestad herred, Troms fylke. 14 desbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Hurdal menighetsfonds legat av 4 oktober 1928» til utdannelse for ungdom. 15 desbr.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Ski herred, Akershus fylke. 15 desbr.

Skriv ***) frå Socialdepartementet um vedtekt for stengjingstid for utsalsstader i Østre Gausdal herad, Opland fylke. 15 desbr.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om fredning av ærfugl — herunder spitsbergenærfugl og ekonge — det hele år i Nordland fylke. Bestemmelsen gjelder inntil videre dog ikke lenger enn til utgangen av året 1939. 15 desbr.

Skrivelse fra Finansdepartementet til Ligningsutvalget, hvori uttales at landskattelovens § 75 (byskattelovens § 68) siste punktum antas å være således å forstå, at ethvert barn som er født i løpet av 1 januar i ligningsåret — altså innen kl. 12 natt til 2 januar — må medregnes som forsørget ved ligningen. 17 desbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Hans Kiøsteruds testament av 22 august 1863 oprettede «Hans Kiøsteruds legat» til verdige trengende enker eller gamle piker og til folkeskoleelever i Drammen. 19 desbr.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet. 19 desbr.

Kontorregnskapene og embedsgårdsregnskapene.

Det er nu bestemt at Statsrevisjonen herefter skal revidere kontorregnskapene også fra de embedsmenn under dette departement som har fast kontorholdsgodtgjørelse. Videre er det bestemt at regnskapene vedkommende driften av de embedsboliger, tillagt embedsmenn under dette departement, som tilhører embedsgårdsfondet skal revideres av Statsrevi-

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 3 for 1931 s. 69 flg.
**) Kunngj. 18 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 48.
***) Kunngj. 18 desember i Lovtid. 1ste deild nr. 48.

19 desbr. sjonen. Så vel kontorregnskapene som embedsgårdsregnskapene skal derfor for fremtiden sendes direkte til Statsrevisjonen.

Kontorregnskapene skal inntil videre avlegges for hvert kalenderår og sendes inn i løpet av januar måned det etterfølgende år. Embedsgårdsregnskapene skal derimot avlegges for hver budgettermin og sendes inn i løpet av hvert års juli måned. Med regnskapene må som hittil sendes kvitterte utgiftsbilag samt skrivelser hvori departementet har samtykket i at det antas ekstrahjelp, foretas anskaffelser eller større reparasjonsarbeider eller lignende (i original eller bekreftet gjenpart).

Ved henvendelse til departementet vil embedsmennene få anvist passende forskudd til å dekke kontorutgiftene. I anmodningen om forskudd må opgis hvor stort underskudd kontorregnskapet viser.

For fremtiden skal utgifter til panteregistre og panteregisterarbeide samt telefonavgift ikke føres til utgift i kontorregnskapet, men refunderes kvartalsvis eller halvårsvis ved anvisning fra departementet.

Skulde embedsgårdsregnskapet vise et større underskudd, kan det rettes henvendelse til departementet om refusjon. På den annen side skal embedsmannen ikke sitte inne med for stor beholdning. Overstiger denne ved terminens utgang 200 à 300 kr. blir et passende beløp å sende inn til Justisdepartementet. Hvis det på grunn av ekstraordinære utgifter i den neste budgett-termin er nødvendig å ha en større kontantbeholdning, skal departementets samtykke til å undlate innbetaling innhentes.

Overensstemmende med foranstående skal kontorregnskap for 1934 i løpet av januar måned næste år og embedsgårdsregnskap for terminen 1934—35 i løpet av juli måned næste år sendes inn til Statsrevisjonen.

19 desbr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Bjerkreim herred, Rogaland fylke.

19 desbr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan og bygningsvedtekter for byggebeltet i Bodin herred, Nordland fylke.

20 desbr. **Kongelig resolusjon.** Lyngdal kallskapellani under Lista prosti i Agder bispedømme blir å nedlegge fra 1 april 1935.

---

*) Kunngj. 28 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 49.

Kongelig resolusjon. I henhold til § 1 i lov av 6 juni 1896 om behandling av forsømte barn gis stadfestelse på et fremlagt utkast til statutter for barnehjemmet Hans Cappelens Minde, Skien. 20 desbr.

Kongelig resolusjon *). I telegrafverket anerkjennes Norsk telegraf- og telefonforbund efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2. 20 desbr.

Kongelig resolusjon. Den embedsbolig som er lagt til innehaveren av Sandefjord byfogedembede (Hjertnespromenaden 5) selges efter lov om civile og militære embedsgårder av 25 august 1848 § 1 på vilkår m. v. som bestemmes av Justisdepartementet. 20 desbr.

Kongelig resolusjon. 20 desbr.

Med hjemmel i § 2 i lov om metrisk mål og vekt av 14 juli 1922 fastsettes som gjeldende inntil videre nye bestemmelser om riksprototypenes opbevaring og opsynet med samme.

De nye bestemmelser lyder således:

Riksprototypene skal opbevares i gullkjelleren i Norges bank i Oslo i et dertil innrettet skap, som skal holdes avlåst med 3 forskjellige låser.

Meteren skal ligge i det til den hørende dobbelt-etui av tre og messing som skal holdes tillåst, og hvile i horisontal stilling på bløte eller elastiske underlag (av filt eller lignende).

Kilogrammet skal være stillet på en slepen plate av bergkrystall under to glassklokker, alt anbragt på det dertil bestemte underlag.

For øvrig skal riksprototypene være under opsyn av en permanent kommisjon, som — foruten av justerdirektøren — skal bestå av to sakkyndige videnskapsmenn. Medlemmene av denne kommisjon skal være betrodd nøkkelen til hver sin av de 3 låser hvormed opbevaringsskapet for riksprototypene er avlåst, således at de altså samlet må være til stede når prototypene uttas eller innlegges. Dessuten skal ett sett nøkler til de 3 låser opbevares i det departement som justervesenet henhører under.

Ønskes riksprototypene benyttet utenfor de påbudte regelmessige sammenligninger med deres kopier, skal det i den anledning for hver gang på forhånd innhentes tillatelse fra det samme departement.

---

* Kunngj. 28 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 49.

20 desbr. **Kongelig resolusjon.**

Med hjemmel i § 2 i lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 bestemmes:

De fastlønte tjenestemenn ved justerdirektørens kontor og ved Oslo justerkammer ansettes av det departement hvorunder justervesenet henhører.

Justerdirektøren skal gi innstilling om ansettelsen også hvor det gjelder stillinger ved Oslo justerkammer.

20 desbr. **Kongelig resolusjon** *) om fastsettelse av skibsavgifter for kalenderåret 1935 til Bergens, Ålesunds og Kristiansunds børser.

20 desbr. **Kongelig resolusjon** *).

1. Poststyret bemyndiges til å avslutte med det danske, finske, islandske og svenske poststyre overenskomst om postutvekslingen mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige i det vesentlige overensstemmende med et fremlagt utkast.
2. Poststyret bemyndiges til å bestemme tidspunktet for overenskomstens ikrafttreden.
3. Handelsdepartementet bemyndiges til å treffe avgjørelse om mindre vesentlige endringer i overenskomsten som det senere måtte være ønskelig å gjennemføre.

20 desbr. **Kongeleg resolusjon** **) I samhøve med § 3 og § 5 i lov frå 29 juni 1934 um brigde i millombils lov frå 6 juni 1930 og 24 juni 1931 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror vert Landbruksdepartementet gjeve fullmakt til i tida frå og med 1 januar til og med 30 juni 1935 å leggja avgift på konsummjølk til å jamna ut prisskilnaden på konsummjølk og produksjonsmjølk.

20 desbr. **Kongelig resolusjon** *). I medhold av lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 § 44 bestemmes at Flodstrandelvens vassdrag i Nesna herred, Nordland fylke, betraktes som vassdrag hvor laks ikke går op.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

20 desbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved enkefru Anna Hansens testament av 6 april 1929 oprettede «N. M. Hansen og hustru Anna Hansen født Wistings legat» til eldre enslige trengende kvinner innen Konnerud kommune.

---

*) Kunngj. 28 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 49.
**) Kunngj. 28 desember i Lovtid. 1ste deild nr. 49.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan og bygningsvedtekter for Ålvik bygningskommune, Hordaland fylke. 20 desbr.

Skrivelse *) fra Finansdepartementet. 20 desbr.

Handelsstatistikken.

I medhold av lov av 25 april 1907 nr. 2, jfr. lov av 1 juli 1934 nr. 11, har departementet truffet sådan bestemmelse:

«Fra 1 januar 1935 skal der ved innførsel fra utlandet av importørene gis opgave over innkjøpsland og produksjonsland. Med innkjøpsland forståes det land hvor selgeren av varen har sin forretning. Kjøpes varen gjennem en agent eller en kommisjonær, som ikke selger for egen regning, opføres det land hvor den egentlige selger bor. Med produksjonsland forståes for råvarer det land hvor varen er produsert, og for bearbeidede varer det land hvor varen har fått sin nuværende form, dog således at ompakning, sortering eller blanding ikke regnes som bearbeidelse. Er varen kjøpt i utlandet og opgave over produksjonslandet ikke kan skaffes, må det land opgis, hvorfra varen oprinnelig er sendt til Norge.

Ved utførsel til utlandet skal eksportørene gi opgave over salgsland og forbruksland. Med salgsland forståes det land hvor den utenlandske kjøper av varen har sin forretning. Er varen solgt gjennem agent, kommisjonær eller lignende som ikke kjøper for egen regning, anføres det land hvor den egentlige kjøper bor. Med forbruksland forståes det land hvor varen vil bli anvendt til det formål den er produsert til, eller hvor den vil bli bearbeidet eller reparert, dog således at ompakning, sortering eller blanding ikke regnes som bearbeidelse. Er varen ikke solgt (sendt i konsignasjon eller lignende) anføres i rubrikken for salgsland det land hvortil varene blir sendt, uansett omlastning underveis, med tilføielse av «i ordre» eller lignende. Kjennes ikke forbrukslandet, opføres i rubrikken for forbruksland det land, hvortil varene blir sendt, uansett omlastning underveis.»

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Skiens og omegns sjømannsforenings aldershjem for sjøfolk». 21 desbr.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til skoledirektøren i Oslo bispedømme i anledning av en forespørsel fra et skolestyre om en lærers rett til skyssgodtgjørelse. 21 desbr.

*) Kunngj. 28 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 49.

21 desbr. Det var oplyst at læreren ved en 24 ukers fortsettelsesskole har overtatt 4 uker sløid i folkeskolen. Avstanden mellem lærerens bosted og skolen hvor han underviser i sløid er over 6 km. De 4 ukers sløidundervisning er sammenhengende.

Departementet uttaler at læreren ikke efter skoleloven antas berettiget til skyssgodtgjørelse. Landsskolelovens § 39, 3 gjelder nemlig ikke lærere som er ansatt i kombinert hjelpelærer og fortsettelsesskolepost.

21 desbr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om nye politivedtekter for Nannestad herred, Akershus fylke.

21 desbr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om ny § 6 i politivedtekten for Feiring herred, Akershus fylke.

21 desbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en ligningsnevnd, hvori uttales at en herredsordfører, som har underskrevet en klage over ligningen i sitt herred, antas ikke å burde delta i behandlingen av ligningen som medlem av fylkesskattestyret i henhold til landskattelovens § 97, 4. ledd. Der finnes visstnok ingen direkte bestemmelse i skattelovgivningen, som forbyr sådan deltagelse under de omhandlede forhold, men det antas å måtte følge av almindelige rettsgrunnsetninger. Det samme gjelder for ligningsnevndens forretningsfører.

22 desbr. **Skriv** **) frå Justisdepartementet um politivedtekter for Sund herad, Hordaland fylke.

22 desbr. **Skrivelse** ***) fra Justisdepartementet om nye politivedtekter for Eresfjord og Vistdal herred, Møre fylke.

22 desbr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Feiring herred, Akershus fylke.

22 desbr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet.

Med hjemmel i millombils lov av 6 juni 1930 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror og endringslover av 24 juni 1931 og 29 juni 1934 §§ 6, 7, 8, 9 og 12 samt kongelige resolusjoner av 16 februar og 20 desember 1934 bestemmes:

For omsetningsavgift på melk som ved kongelig resolusjon av 16 februar 1934 er pålagt for tiden 1 mars 1934 til og med 28 februar 1935, og for utjevningsavgift på melk som i henhold til kongelig resolusjon

*) Kunngj. 28 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 49.
**) Kunngj. 9 januar 1935 i Lovtid. 1ste deild nr. 1 for 1935.
***) Kunngj. 9 januar 1935 i Lovtid. 1ste avd. nr. 1 for 1935.

av 20 desember 1934 blir pålagt for tiden 1 januar—30 juni 22 desbr.
1935 fastsettes følgende forskrifter om avgiftens størrelse, opkrevning og innbetaling m. v.:

Utjevningsavgiften på melk.

1. Avgiften fastsettes til det beløp som vedkommende distrikts melkecentral bestemmer for sine medlemmer på beregningsmessig basis og overensstemmende med de der til enhver tid gjeldende regler for prisutjevning og prisansettelse. Beregningsgrunnlaget godkjennes av Omsetningsrådet.

Melkecentralene skal til enhver tid holde Omsetningsrådet underrettet om sine avgiftssatser.

Avgiften blir å fastsette pr. kg levert konsummelk.

For melk som leveres direkte fra produsent til forbruker, fastsettes avgiftens størrelse av Landbruksdepartementet for hver enkelt central.

2. Kan det ikke efter de opgaver som er gitt over omsetningens størrelse eller av andre oplysninger med sikkerhet fastsettes hvor stor avgiftssummen er, skal Omsetningsrådet fastsette summen efter sitt skjønn og med endelig virkning.

3. Efter utgangen av vedkommende centrals regnskapsår blir de avgiftspliktige som ikke er medlemmer av centralen å godskrive hvad det av utjevningsavgiften er anvendt til centralens administrasjon i forhold til den av hver innbetalte avgift, såfremt disse utgifter ikke allerede er fratrukket ved avgiftens fastsettelse.

Almindelige forskrifter for opkrevningen.

4. Omsetnings- og utjevningsavgift for melk som leveres til eller selges gjennem meieri, ysteri, melkekondenseringsfabrikk, melkesalgslag, melkeutsalg eller andre forretninger som selger melk som de får direkte fra produsent, kreves op hos bedriften. Ved salg direkte fra produsent til forbruker kreves avgiften op hos produsenten hvor ikke annet er bestemt i medhold av punkt 11.

5. Hos bedrifter og produsenter som står tilsluttet distriktets melkecentral kreves avgiften op av centralen overensstemmende med de bestemmelser denne utferdiger.

Særskilte bestemmelser for opkrevning hos meierier, forretninger m. m.

6. For opkrevning hos meieri, ysteri, melkekondenseringsfabrikk, melkesalgslag, melkeutsalg eller andre forretninger som selger melk gjelder følgende bestemmelser:

22 desbr. Meieriet, utsalget eller forretningen skal ha en fortegnelse over sine faste leverandører av melk. På forlangende av Omsetningsrådet skal fortegnelsen sendes til dette sammen med oplysninger om det kvantum hver leverandør har levert.

Meieriet, utsalget eller forretningen skal føre innveinings- eller innmålingslister som for hver dag viser hvor meget melk som er tatt mot fra hver leverandør, — så vel faste som tilfeldige leverandører. Helmelk, fløte og skummet melk spesifiseres.

For hver dag skal det føres en opgave som viser hvorledes det mottatte melkekvantum er anvendt med opgave over hvad der er solgt (helmelk, fløte og skummet melk spesifisert) og hvor meget der er anvendt til produksjon.

Ved utgangen av hver måned skal meieriet, utsalget eller forretningen levere til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer, en opgave over hvor meget melk (helmelk, fløte og skummet melk) som er tatt mot og hvor meget som er solgt til konsum i løpet av måneden. Opgavene skal være levert til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer innen den 2nen i efterfølgende måned.

Omsetningsrådet kan gi nærmere forskrifter om opgavenes innlevering og innhold. Det kan kreve opgave over fettinnhold i melk og fløte, og foreta prøver av samme.

7. Av hver dags melkesalg skal der legges i særskilt kasse et beløp som dekker avgiften for det kvantum melk som er tatt mot fra leverandørene. Omsetningsrådet eller den dette bemyndiger til det gir underretning om avgiftens størrelse.

Har meieriet, utsalget eller forretningen foruten salg til konsum også produksjon av smør eller ost, skal avgiften bare betales for det kvantum som er solgt til konsum. I dette tilfelle skal månedsrapportene inneholde nøiaktig redegjørelse for anvendelsen av det kvantum som ikke er solgt til konsum.

Meierier som ved siden av konsummelksalg også driver foredling, men som ikke er tilsluttet centralen, kan i sine opgjør for avgiften fratrekke et beløp som tilsvarer hvad de efter reglene vilde fått som tilskudd hvis de hadde vært medlemmer av centralen. Omsetningsrådet kan efter ansøkning tilstå også andre bedrifter hvor produksjonen skjer meierimessig samme rett. Meieriet og bedriften er i disse tilfelle forpliktet til å fremlegge de opgaver og underkaste sig den kontroll som Omsetningsrådet bestemmer.

Når avgiften er lagt i egen kasse, går eiendomsretten til pengene over til de organisasjoner som skal ha den.

Avgiftsbeløpet forfaller til betaling for hver kalender- 22 desbr.
måned den 2nen i efterfølgende måned og skal innbetales til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer. Av beløp som ikke betales i rett tid svares ½ % rente pr. måned eller del av måned. Utlegg til porto ved innsendelse av beløpet kan fratrekkes i innbetalingen.

Omsetningsrådet kan gi nærmere forskrifter om avgiftens opkrevning og gi anvisning på innbetalingssted.

Plikten til å kreve op avgift og legge beløpet i særskilt kasse gjelder uansett om melken betales med varer eller ved annet mellemregnskap med leverandørene. Om leverandørene overtar å betale avgiften selv, befrir dette ikke bedriften for å kreve op avgift med mindre Omsetningsrådet har samtykket i sådan ordning. Bedriften, innehaveren og i tilfelle styret eller bestyreren for bedriften er ansvarlig for avgiftene. Har bedriften undlatt å avholde avgiftsbeløpet, kan dette også søkes hos leverandøren.

8. Meieri, utsalg eller forretning skal føre regnskap over opgjøret med leverandørene for mottatt melk som viser hvad der er betalt for melken. Hver leverandør skal ha en kontrabok som opbevares av ham og hvor alle opgjør for melkeleveransen innføres av forretningens bestyrer. Regnskapet og bøkerne skal fremlegges på forlangende av Omsetningsrådet.

Hvor der efter punkt 7, 2. og 3. ledd bare betales avgift av en del av den mottatte melk, blir avgiften å fordele forholdsvis på de enkelte leverandører og fordelingen skal fremgå av opgjøret.

9. Kan det ikke efter de opgaver som er gitt over omsetningens størrelse eller av andre oplysninger med sikkerhet fastsettes hvor stor avgiftssummen er, skal Omsetningsrådet fastsette summen efter sitt skjønn og med endelig virkning.

10. Har meieriet, utsalget eller forretningen i mer enn 2 måneder ikke betalt skyldig avgift, kan Omsetningsrådet forby melkesalg. Omsetningsrådets beslutning kan innankes for departementet, som kan omgjøre beslutningen hvis den virker urimelig. Ankefristen er 4 uker.

Før Omsetningsrådet treffer sådan beslutning, skal det gi vedkommende bedrift adgang til å uttale sig.

Særskilte bestemmelser for opkrevning hos større forbrukere.

11. Omsetningsrådet kan bestemme at avgiften skal kreves op hos sykehus, pleiehjem, skoler, hoteller, pensjonater, kafeer, bakere, fabrikker og lignende som tar imot melk til

22 desbr. forbruk. I tvilstilfelle avgjør departementet om en forbruker går inn under denne bestemmelse.

Omsetningsrådet skal gi sådan mottager 8 dagers varsel om at avgiften vil bli krevet op hos ham. Efter slikt varsel skal mottageren levere opgaver hver måned over hvor meget melk som er tatt mot.

Opgavene skal være levert til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer innen 2 dager efter månedens utløp.

Mottageren har plikt til å avholde i opgjøret med leverandøren så mange penger som trenges til avgiftene overensstemmende med de opgaver over disses størrelse som er tilstillet ham fra Omsetningsrådet eller den dette har bemyndiget til det. Beløpet skal legges i særskilt kasse, og eiendomsretten til pengene går da over til de organisasjoner som skal ha dem. Betaler forbrukeren noget til leverandøren uten å holde avgiftsbeløpene tilbake, blir han selv ansvarlig for beløpet. Omsetningsrådet kan i så tilfelle også søke leverandøren.

Avgiftsbeløpet forfaller til betaling for hver kalendermåned den 2nen i efterfølgende måned og skal innbetales til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer. Av beløp som ikke betales i rett tid svares ½ % rente pr. måned eller del av måneden. Utlegg til porto for beløpet kan fratrekkes i opgjøret.

Kan det ikke efter de opgaver som er gitt over omsetningens størrelse eller av andre oplysninger med sikkerhet fastsettes hvor stor avgiftssummen er, skal Omsetningsrådet fastsette summen efter sitt skjønn og med endelig virkning.

Særskilte forskrifter for opkrevning hos produsenter.

12. Enhver melkeprodusent som selger melk (helmelk, fløte og skummet melk) direkte til forbruker skal ha en fortegnelse over sine faste avtagere av melk. Hver dags melkesalg skal føres på liste med angivelse av mottagere, så vel faste som tilfeldige, og det kvantum som er solgt til hver. Fortegnelsen og listene skal på forlangende fremvises til Omsetningsrådet eller den dette har bemyndiget til å føre kontroll. Hvor særlige forhold tilsier det kan Omsetningsrådet frita produsenten for å føre særskilte lister.

Ved utgangen av hver måned skal produsenten sende inn til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer en opgave over hvor meget melk som er solgt til konsum. Har produsenten foruten salg direkte til forbruker også salg til meieri, utsalg eller annen forretning, eller til noen større forbruker

hvor avgiften kreves op hos forbrukeren, skal han i opga- 22 desbr.
ven også angi hvor meget det er levert til sådan bedrift eller forbruker med angivelse av bedriftens eller forbrukerens navn og adresse.

Kan det ikke efter de opgaver som er gitt over omsetningens størrelse eller av andre oplysninger med sikkerhet fastsettes hvor stor avgiftssummen er, skal Omsetningsrådet fastsette summen efter sitt skjønn og med endelig virkning.

Avgiftsbeløpet for den melk som er solgt, forfaller til betaling for hver kalendermåned den 15. i efterfølgende måned og betales til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer. Av for sent innbetalte beløp svares ½ % rente pr. måned eller del av måned. Utgifter til porto ved innsendelsen kan fratrekkes beløpet.

Er det noen annen enn eieren som bruker buskapen, er både eier og bruker solidarisk ansvarlig for avgiftene.

13. Omsetningsrådet kan forby melkesalg fra en produsent som i mer enn 2 måneder ikke har betalt skyldig avgift. Omsetningsrådets beslutning kan innankes for departementet, som kan omgjøre beslutningen hvis den virker urimelig. Ankefristen er 4 uker.

Før Omsetningsrådet treffer sådan beslutning, skal det gi vedkommende produsent adgang til å uttale sig.

Blir melkesalg fra en produsent forbudt efter foranstående, har Omsetningsrådet plikt til å gi produsenten adgang til å levere melken til nærmeste meieri, mottagerstasjon eller melkehandel på samme vilkår som gjelder for andre leverandører. Omsetningsrådet kan bestemme at meieri, meierisammenslutning eller melkehandel er pliktig til å ta imot melk også fra utenforstående på samme vilkår som gjelder for andre leverandører. I tvilstilfelle avgjør departementet vilkårene for leveringen.

Centralens regnskapsplikt og avgiftens anvendelse.

14. Hvor avgiftens opkrevning er overlatt distriktets melkecentral, plikter denne å føre særskilt regnskap for de avgiftsbeløp som er innbetalt fra ikke-medlemmer. Centralen plikter å fremlegge regnskap for Omsetningsrådet for utjevningsavgiftens innkrevning og anvendelse så vel for medlemmer som for ikke-medlemmer.

15. Avgiften anvendes som tilskudd til produksjonsmelkprisen overensstemmende med de av vedkommende distrikts melkecentral fastsatte regler, som må være godkjent av Omsetningsrådet.

22 desbr, Meierier som ikke er tilsluttet noen central, må for å få tilskudd til produksjon, underkaste sig de forskrifter og den kontroll som til enhver tid gjelder for meierier og medlemmer som står tilsluttet centralen.

Fritagelse for avgift.

16. Ved jordbruk med bare 1 ku opkreves ikke utjevningsavgift eller omsetningsavgift. Også ellers kan avgiftsopkrevning undlates hvor salget er mere tilfeldig eller av mindre betydning, eller hvor spesielle forhold for øvrig tilsier det.

Kontroll.

17. Omsetningsrådet eller den dette bestemmer kan føre den nødvendige kontroll med at opgaver og innbetalinger i henhold til denne skrivelse er riktige. Det har herunder adgang til meieriers, utsalgs og forretningers innveiningslister og bokførsel forsåvidt angår melkeomsetningen. Det kan når som helst kreve overlevert de avgiftsbeløp som er lagt i særskilt kasse. Det har adgang til fjøs for å telle besetningen. Forsåvidt avgiftens innkrevning og tilskuddets utbetaling er overlatt melkecentralen, har Omsetningsrådet eller den dette bemyndiger adgang til alle opgaver og beregninger og enhver bokførsel vedkommende utjevningsvirksomheten.

18. Enhver som i stillings medfør får oplysninger i medhold av disse forskrifter, skal — i den utstrekning som undersøkelsens øiemed og mulige forføininger til påtale av straffbare handlinger tillater det, — bevare taushet om det oplyste, forsåvidt intet annet er særskilt bestemt ved lov. Den som har fått oplysninger som ikke er offentliggjort, må ikke i sin erhvervsvirksomhet benytte sig av disse.

Straffansvar.

19. Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter.

Ikrafttredelse.

20. Disse forskrifter trer i kraft 1 januar 1935 og avløser for omsetningsavgiftens vedkommende Landbruksdepartementets skrivelse av 9 oktober 1934.

For utjevningsavgiftens vedkommende trer forskriftene i stedet for Landbruksdepartementets skrivelser av 29 juni og 9 oktober 1934.

22 desbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Nord-Trøndelag, hvori uttales at der intet antas å være til

hinder for, at der av et bystyre fastsettes forskjellige ter- 22 desbr.
miner for innbetaling av de forskjellige arter av skatter, således for eiendomsskatt og for formues- og inntektsskatt.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om ny vedtekt 27 desbr.
angående lukningstid for utsalgssteder i Hetland herred, Rogaland fylke.

Skrivelse **) fra Handelsdepartementet. 27 desbr.

Med hjemmel i lov av 26 juni 1929 om forandring av midlertidig lov om kvalitetskontroll av medisintran av 22 juni 1928 samt Kronprinsregentens resolusjon av 20 desember 1929 har departementet idag bestemt at der i § 3 i bestemmelser av 4 januar 1930 vedrørende tilvirkning, omsetning og utførsel av medisintran tilføies til slutt et nytt (3.) ledd, sålydende:

«Det er forbudt å tilblande medisintran annen tran enn tran fremstillet av torsk-, sei- eller hyselever. Likeså er det forbudt å tilblande tran raffinert med kjemiske midler.»

Denne bestemmelse trer i kraft fra og med 1 januar 1935.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til skoledirektøren i 28 desbr.
Nidaros bispedømme som svar på en forespørsel fra et skolestyre angående eiendomsretten og bestemmelsesretten til flagget ved en folkeskole.

Det var oplyst at lærerinnen og skolebarna i 1923 arbeidet en del gjenstander som blev loddet ut, summen blev samlet både i og utenfor kretsen. For pengene blev der kjøpt flagg til skolen.

Saken blev forelagt for Justisdepartementet som har avgitt sådan uttalelse:

«Efter de foreliggende oplysninger antas eiendomsretten til det omhandlede flagg å være hos kommunen, — ikke hos skolekretsen (som ikke er eget rettssubjekt).

Rette myndighet til å bestemme over flagget — på samme måte som over annet skoleinventar — må kommunestyret anses å være. Dette kan imidlertid delegere sin myndighet til kretsen eller skolestyret, eller det kan bestemme at en uttalelse derfra skal være avgjørende.»

Kirkedepartementet henholder sig hertil.

Telegram fra Finansdepartementet til en overlignings- 29 desbr.
nevnd, hvori uttales at inntekt av dampskibsekspedisjon antas ikke å kunne beregnes gjennemsnittsvis i likhet med handelsinntekt, da dampskibsekspedisjon ikke i og for sig er bokførselspliktig næring.

*) Kunngj. 28 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 49.
**) Kunngj. 9 januar 1935 i Lovtid. 1ste avd. nr. 1 for 1935.

29 desbr. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet til overlosen i det sønnenfjelske distrikt.

Et motorskib utklarerte fra Bergen for Gøteborg. Underveis gikk fartøiet inn til Arendal på grunn av uvær. Her blev det tilbudt å komplettere sin last, hvilket blev gjort, og utklarering fant sted også fra Arendal. Det spørres hvor de pliktige utseilingspenger skal erlegges, i Bergen eller Arendal.

Departementet antok at plikten til å betale utseilingspenger inntrådte da fartøiet utklarerte i Bergen for utlandet, idet det da var forutsetningen at dette skulde gå direkte til Gøteborg uten anløp av flere norske havner (Loslovens § 5, 1. ledd).

Anløpet av Arendal må betraktes som anløp på grunn av ugunstige værforhold og kommer med hensyn til losplikt inn under bestemmelsen i loslovens § 5, siste ledd:

«Kommer fartøiet tilbake til norsk havn uten å ha vært i utlandet, er det fritatt for losplikt så vel for inngående, som når det atter går ut.»

29 desbr. **Cirkulære** fra Poststyret. Tjenestemerker kan ikke brukes av landsutvalget for skoleidrett og idrettsrådene.

Lov *) um eigedomshøvet millom ektefolk fraa 20 mai 1927.

Fyrste kapitel.

Upphaldsskyldnad.

§ 1. Mann og kone er skyldige, kvar etter si evne, med pengetilskot, arbeid i heimen eller paa annan maate aa gjera sitt til aa gjeva huslyden det upphaldet som maa reknast for høvelegt etter kaari og livsstoda til ektefolki. Til upphaldet skal reknast det som er turvande til det sams hushaldet og til barneuppalet, og likeins det som ektefolki treng kvar til sitt bruk.

Ektefolki er skyldige aa gjeva einannan dei upplysningane um den økonomiske stoda si, som er naudsynlege til ei rett avgjerd um upphaldsskyldnaden.

§ 2. Kann utgiftene til det ein ektemake treng til eige bruk, og utgiftene med dei gjeremaal han elles etter skikk og bruk og livshøvi til ektefolki skal stella med til upphaldet for

*) Denne umsetjing av lovi til nynorsk vert innteki etter uppmoding frå Justisdepartementet i brev dagsett 5 februar 1935.

huslyden, ikkje svarast av det tilskotet han skal gjeva etter § 1, er den andre ektemaken skyldig aa lata han faa turvande pengar med høvelege summar um gongen. Men dette gjeld ikkje dersom ein annan skipnad trengst, for di ektemaken hev synt at han ikkje er skikka til aa stella med pengar, eller andre serlege grunnar er til stades.

Det som ein ektemake lèt den andre faa til hans eige bruk etter § 1 og fyrre leden, skal reknast som mottakaren hadde tent det sjølv.

§ 3. Forsømer ein ektemake aa svara upphaldsskyldnaden sin, skal fylkesmannen, naar det vert kravt, segja fyre at han reider ut visse pengetilskot til den andre ektemaken.

§ 4. Er samlivet millom ektefolki avteke, gjeld reglane i § 1 paa tilsvarande maate med umsyn til den skyldnaden ektefolki hev til aa gjeva einannan upphald.

Naar so vert kravt, skal fylkesmannen segja fyre at den ektemaken som er skyldig etter desse reglane aa gjeva upphaldstilskot til den andre ektemaken, reider ut tilskot i pengar.

Ein ektemake som hev hovudskuldi for at samlivet vart avteke, hev ikkje rett til tilskot, um ikkje sers grunnar er for det.

Um upphaldstilskot, etter samlivet er avteke med løyvebrev, gjeld reglane i §§ 56, 58 og 59 i lov um giftarmaal og skilsmaal fraa 31 mai 1918.

I dei tilfelle som er nemnde i dei 3 fyrste ledene i denne paragrafen, kann fylkesmannen segja fyre, naar det vert kravt, at den eine ektemaken leverar ut til bruk for den andre lausøyre som høyrde til det sams innbuet eller til arbeidsreidskapen til den andre ektemaken, daa samlivet slutta; dette so langt fylkesmannen synest det er rimelegt etter livsvilkaari til kvar av ektemakane og etter tilhøvi elles. Slikt paabod kann setjast i verk utan søksmaal og dom.

Er eigedom som høyrer den eine ektemaken til, soleis utlevera til bruk for den andre, skal avtalur som eigaren gjer med tridjemann um slik eigedom, ikkje føra med seg noko band paa bruksretten til den andre ektemaken.

§ 5. Upphaldspengar etter § 3 eller § 4 vert fastsette og innsøkte etter reglane i lovi um foreldre og ekteborn. Likeins gjeld §§ 30, 31, 32 og 33 i lov um born av foreldre som ikkje hev gift seg med einannan, paa tilsvarande maate.

Upphaldspengar kann ikkje fastsetjast for ei tid som ligg meir enn tri aar fyre den tid daa kravet kom inn.

§ 6. Naar fylkesmannen tek ei avgjerd etter § 3 eller § 4, er han ikkje nøydd aa fylgja ei avtale ektefolki hev gjort um tilhøvet. Men han bør retta seg etter avtala, um ho ikkje berrsynt er urimeleg, eller tilhøvi hev skift i avgjerande mun.

Andre kapitel.

Rettshandlar som bind den andre ektemaken.

§ 7. So lengje samlivet varer, hev kvar ektemake andsynes tridjemann rett til aa gjera, paa andsvaret til baae ektemakane, slike rettshandlar for det daglege hushaldet eller for barneuppalet, som vanleg vert gjorde for desse fyremaal. Same retten hev kona, naar det gjeld rettshandlar som gaar ut paa aa syta til det som trengst til hennar eige bruk i samhøve med kaari og stoda til ekteparet.

Dei nemnde rettshandlane vert rekna for aa vera gjorde paa andsvaret til baae ektemakane, um inkje anna fylgjer av tilhøvi.

Endaa ein ektemake er umyndig av aar, kann han sjølv gjera slike rettshandlar som nemnt ovanfor.

Rettshandelen bind ikkje den ektemaken som ikkje sjølv hev gjort han, dersom den andre parten i avtala skyna eller burde ha skyna at det som rettshandelen gjekk ut paa, ikkje var turvande. Var i det fall den ektemaken som gjorde rettshandelen, umyndig, vert han ikkje bunden han heller.

§ 8. Misbrukar ein ektemake retten sin etter § 7, kann fylkesmannen taka fraa han retten naar den andre ektemaken krev det. Er det ein umyndig ektemake som misbrukar retten, kann retten dessutan takast fraa han, naar formyndaren krev det. Vedtaket kann gjerast um naar den andre ektemaken krev det. Er retten fraateken ein umyndig ektemake, maa dessutan formyndaren krevja umgjering. Likeins kann vedtaket gjerast um, naar tilhøvi hev skift.

Den avgjerdi fylkesmannen tek, kann havast inn for vedkomande departement.

Vedtaket skal førast inn i ektepaktregistret og kunngjerast paa den maaten fylkesmannen fastset. Andsynes tridjemann som er i god tru, hev vedtaket ingen verknad fyrr det er kunngjort.

§ 9. Er den eine ektemaken, medan samlivet varer, sjuk eller burte og soleis hindra fraa aa stella med sakene sine sjølv, og ingen er sett til aa taka vare paa dei, kann den andre ektemaken paa hans vegner taka slike aatgjerder som det ikkje kann drygjast med utan ulempe, og taka mot inntektene hans; likeins avhenda eller pantsetja eige som høyrer honom til, dersom det er plent turvande til aa faa inn pengar til upphaldet for huslyden.

Fast eigedom kann ikkje avhendast eller pantsetjast utan samtykkje fraa fylkesmannen.

§ 10. Hev den eine ektemaken late den andre faa lausøyre til bruk i yrket sitt, er rettshandel som den siste gjer med

umsyn til lausøyren, bindande for den fyrste ektemaken, minder den andre parten i avtala skyna eller burde ha skyna at rettshandelsgjevaren ikkje hadde rett til aa taka aatgjerdi.

Tridje kapitel.

Sameige (sambu; felag).

§ 11. Det som ektefolki eig naar dei gifter seg, og det dei sidan tener med arbeid eller vinn paa onnor vis, vert sameige um det ikkje er gjort til sereige i lov eller paa lovleg maate (jfr. § 22).

Paa rettar som ikkje kann yverførast eller som elles er personlege, gjeld reglane um sameige berre so langt dei kann semjast med dei rettsreglane som serleg handlar um desse rettane.

§ 12. Ein ektemake raar sjølv yver det han hev ført inn i sambuet, med dei atterhald som fylgjer av §§ 13—19.

Naar sameiga skal løysast upp, vert nettoeiga skift likt millom ektefolki eller ervingane deira, um inkje anna er sagt i lov. Soleis naar sameiga skal løysast upp av di ekteskapet er slutt eller samlivet avteke med løyvebrev, eller av ein annan grunn.

§ 13. Ein ektemake er skyldig aa bruka raadvaldet yver midel som høyrer sambuet til, paa ein vitig maate, so det ikkje kjem upp nokon urimeleg vaagnad for at midelen minkar eller vert øydelagd til skade for den andre ektemaken.

§ 14. Ein ektemake maa ikkje utan skriftlegt samtykkje fraa den andre ektemaken avhenda eller pantsetja fast eigedom som høyrer til sambuet, naar eigedomen er sams bustad, eller naar yrket til den andre ektemaken eller til baae ektemakane er knytt til eigedomen.

Det same gjeld um burtleige eller burtpakting, dersom ho fører til at eigedomen ikkje lenger kann vera sams bustad eller grunnlag for yrket.

Det same gjeld òg uppsegjing av husvære som er sams bustad.

Er den andre ektemaken umyndig, trengst samtykkje fraa formyndaren. Er det uraad aa faa utsegn fraa den andre ektemaken eller fraa formyndaren utan urimelegt tidhefte, kann fylkesmannen gjeva samtykkjet.

§ 15. Ein ektemake maa ikkje utan samtykkje fraa den andre ektemaken avhenda eller pantsetja lausøyre som høyrer til sambuet, naar lausøyren er sams innbu eller er naudsynleg arbeidsreidskap for den andre ektemaken, eller er til personlegt bruk for borni.

Er den andre ektemaken umyndig, kann han likevel sjølv

gjeva samtykkje so framt han ikkje er sinnsjuk. Samtykkje trengst ikkje dersom ektemaken er sinnsjuk, eller det er uraad aa faa utsegn fraa han utan urimelegt tidhefte.

§ 16. Hev ein ektemake gjort ein rettshandel i mot fyresegnene i § 14 eller § 15, kann den andre ektemaken faa rettshandelen umgjord i dom, um domaren meiner at den andre parten i avtala skyna eller burde ha skyna at ektemaken ikkje hadde rett til aa gjera rettshandelen.

Søksmaal maa reisast innan tri maanader etter ektemaken fekk vita um rettshandelen, og seinast innan eitt aar etter tinglysingi naar rettshandelen gjeld fast eigedom, eller etter yverleveringi naar han gjeld lausøyre.

§ 17. Nektar den andre ektemaken eller formyndaren aa gjeva samtykkje i dei tilfelle som er nemnde i §§ 14 og 15, kann fylkesmannen gjeva løyve til aa gjera rettshandelen, naar det vert kravt, og ingen skilleg nektingsgrunn er til stades.

§ 18. Dersom ein ektemake er skuld i at sambuet minkar heller mykje med di han vanstyrer dei økonomiske sakene sine eller misbrukar raadvaldsretten yver sameige eller er saka i onnor misleg ferd, kann den andre ektemaken krevja vederlag fyreaat av nettosameiga, naar ho vert skift. Rekk ho ikkje, kann han for halvparten av restsummen krevja vederlag av sereigemidel som høyrer ektemaken til, so langt ikkje denne midelen trengst til aa greida skuld.

§ 19. Rett til vederlag i samhøve med § 18 kjem likeins upp, dersom den parten av sambuet som ein ektemake hev raadvald yver, minkar av di han nyttar midelen til aa auka sereiga si med eller til å vinna seg rettar som er av det slaget at dei ikkje kann skiftast.

§ 20. Fær ein ektemake ikkje fullt vederlag paa skiftet for dei krav som er nemnde i §§ 18 og 19, fell dei burt, so resten kann ikkje krevjast sidan.

§ 21. Naar ektemakane set upp ei liste yver dei lutene av sambuet som kvar av dei raar yver, og lista er dagsett og underskrivi medan tvo vitne er til stades, gjeld ho for aa vera rett i tvisttilfelle, dersom ikkje sers grunnar er imot det. Men kjem det upp tvist paa utsøkjingsteneste som vert haldi innan seks maanader etter lista var uppsett, eller i konkurs som er opna innan denne fresten, rettar det seg etter tilhøvi i det heile, kva provskraft lista skal ha.

Fjerde kapitel.

Sereige.

§ 22. I ektepakt som er gjord fyre giftarmaalet eller medan ekteskapet varer, kann det avtalast at det som ein ektemake eig eller sidan kjem til aa eiga og som elles vart sameige, skal

vera sereiga hans, heilt ut eller i nokon mun. Likeins kann det avtalast i ektepakt at sambuet millom ektefolk skal løysast upp. (Jfr. § 27.)

§ 23. Til ei gaave kann gjevaren setja det vilkaaret at ho skal vera sereige for mottakaren.

Likeins kann ein arvlatar segja fyre i testament at arv etter han skal vera sereige for ervingen. Dette gjeld òg arv som ein livserving skal ha etter lovi.

Livstrygding og livrente som den eine ektemaken gjev den andre, vert sereige for mottakaren. Hev ein ektemake nemnt upp den andre til ytingsmottakar, vert ikkje den trygdesummen som han fær naar den andre døyr, rekna for aa høyra sambuet til utan i høve til livservingane aat den avlidne og i høve til dei erverettkomne ættleidingsborni hans eller livservingane deira i samhøve med fyresegnene i § 104, andre leden, i lov um trygdeavtalur fraa 6 juni 1930.

§ 24. Det som kjem i staden for eigedom som er sereige, vert sereige, um inkje anna er fastsett paa lovleg maate.

Avkasting av sereige vert sameige, um inkje anna er fastsett på lovleg maate.

§ 25. Nyttar ein ektemake sereigemidel naar det gjeld aa auka den sameiga han raar yver, hev han rett til vederlag av sameiga paa skifte.

§ 26. Sereiga kann gjerast til sameige i ektepakt, dersom dette ikkje strider mot fyresegn fraa arvlatar eller gjevar.

§ 27. Ein ektemake som er umyndig, kann gjera ektepakt etter § 22 eller § 26 med samtykkje fraa formyndaren.

§ 28. Yverformyndarstyret er skyldigt aa taka paa seg aa styra med sereigemidel som arvlatar eller gjevar i rettsgild fyresegn segjer skal leggjast under yverformyndarstyring paa same maaten som fastsett for midelen til umyndige.

Styringsutgiftene kann takast av sereigemidelen.

§ 29. Fyresegnene i § 21 gjeld paa tilsvarende maate for sereige.

Femte kapitel.

Skuldansvar.

§ 30. Kvar ektemake hefter med den sameiga han raar yver, og med sereiga si for skuldandsvaret sitt, utan skil um det hev kome upp fyre giftarmaalet eller sidan.

§ 31. Naar ekteskapet er slutt eller naar samlivet er avteke med løyvebrev, er andsvaret til kona for skuld som baae ektefolki hefter for etter § 7, avgrensa til det verdet som sereiga hennar og den parten av sambuet ho fekk paa skiftet, daa hadde. Onnor skuld ho hadde paa den tid, skal dragast ifraa.

Vert sameiga uppløyst etter reglane i 7de kapitel, er andsvaret til kona for slik skuld som er nemnd i fyrste leden, fyrste

punktum, og som var gjord fyrr sambuet vart kravt uppløyst, avgrensa til det verdet som sereiga hennar og den parten av sambuet ho fekk paa skiftet, daa hadde. Onnor skuld ho hadde paa den tid, skal dragast ifraa.

§ 32. Reglane i § 31 gjeld ikkje, dersom kona hev teke paa seg eit større betalingsandsvar.

Sjette kapitel.

Gaavur og andre rettshandlar millom ektefolk.

§ 33. Gaavur millom ektefolk, og likeins slike gaavur millom festarfolk, som mottakaren skal faa til eige naar dei gifter seg, maa gjerast i ektepakt; elles er dei ugilde. Men dette gjeld ikkje vanlege gaavur naar verdet ikkje staar i mishøve til kaari til gjevaren, og ikkje heller gaave som gaar ut paa aa tinga føderaad for den andre ektemaken, eller er livrente eller livstrygding.

Avtale um at det som den eine av partane tener eller vinn paa annan maate i framtidi, skal gaa til den andre ektemaken utan vederlag, er ugild.

§ 34. Naar inntekti til ein ektemake gjev yverskot i eit alnakkeaar, kann han innan utgangen av det næste aaret utan ektepakt lata den andre faa upp til halvparten av yverskotet, vederlagsfritt. Skal ein slik rettshandel vera bindande for kravsmennene til ektemaken, maa han ha att ein midel som tvillaust er stor nok til skuldandsvaret; dessutan maa han setja upp eit dokument um rettshandelen som han skriv under saman med tvo underskriftvitne, og segja fraa i dokumentet kor stort yverskotet er.

§ 35. Hev ektefolk gjort avtale um yverføring av eigneluter fraa den eine av dei til den andre, og avtala ikkje er gjord i ektepakt, kann ho ikkje gjerast gjeldande mot kravsmennene til yverføraren, minder det vert prova eller er trulegt etter tilhøvi at avtala ikkje er av det slaget som ektepakt trengst til.

§ 36. Hev ein ektemake gjeve den andre ei gaave, kann den som daa hadde krav paa gjevaren og ikkje kann faa sitt fullt ut, halda seg til den andre ektemaken for det som det yverførde er verdt, minder det vert prova at gjevaren hadde att ein midel, som tvillaust var stor nok til skuldandsvaret hans. Er det gjeve noko vederlag, skal det dragast ifraa den summen som det yverførde er verdt.

Er det yverførde tapt heilt ut eller i nokon mun, og hev ikkje mottakaren skuldi for det, er han fri for andsvar so langt.

§ 37. Hev ein ektemake gjeve avkall paa nokon part av luten sin i sambuet daa det vart skift, kann den som paa den

tid hadde krav paa ektemaken og ikkje kann faa sitt heilt ut hjaa han, halda seg til den andre ektemaken for verdet av det som denne ektemaken fekk for mykje. Skal noko anna gjelda, maa det provast at den ektemaken som gav avkall paa noko av luten sin paa skiftet, hadde att ein midel som tvillaust var stor nok til skuldandsvaret.

§ 38. Ein ektemake som hev gjeve den andre hjelp i yrket hans utan avtale um vederlag, hev krav paa betaling for arbeidet, um arbeidet etter sitt slag og tilhøvi elles er so at det er rimelegt at vederlag skal svarast. Kravet vert præskribera, dersom det ikkje er gjort gjeldande seinast 6 maanader etter det alnakkeaaret var ute, daa hjelpi vart gjevi. Stoggar præskripsjonen, er den nye præskripsjonsfresten like lang.

Sjuande kapitel.

Naar den eine ektemaken kann krevja at sambuet vert uppløyst.

§ 39. Ein ektemake hev rett til aa faa sambuet uppløyst:

1. naar den andre ektemaken er skuld i at sambuet minkar heller mykje eller at det er faare for det, med di han vanstyrer dei økonomiske sakene sine eller misbrukar raadvaldsretten yver sameige eller er saka i onnor misleg ferd;
2. naar buet til den andre ektemaken hev kome under konkurs;
3. naar den andre ektemaken hadde eit barn utanfor ekteskap paa vigjingstidi utan at den fyrste visste um det, og barnet hadde erverett, eller han hev fenge eit slikt barn sidan. Kravet maa reisast i dette tilfellet innan seks maanader etter han fekk vita um vanhøvet, og kann ikkje gjerast gjeldande dersom barnet er avlide, minder det hev late etter seg livserving.

§ 40. For ein ektemake som er umyndig, kann formyndaren gjera krav paa at sambuet skal løysast upp etter § 39, naar ektemaken sjølv og yverformyndarstyret samtykkjer.

§ 41. Krav paa at sambuet skal løysast upp, vert reist for skifteretten paa den staden der ektefolki bur. Hev dei ikkje bustad i same rettskrinsen, vert kravet reist for skifteretten paa den staden der den ektemaken bur som kravet gjeld imot.

§ 42. Um det er raad, skal skifteretten gjeva baae partane høve til aa segja si meining, munnleg eller skriftleg.

Retten skal sjølvmint syta for at saki vert upplyst fullstendigt. Elles gjeld reglane for korleis skiftesaker vert fyrehavde, paa tilsvarande maate, so langt det er høve til det.

Avgjerdi skal takast i orskurd som er paa-ankande.

Orskurd som stettar krav paa at sambuet skal løysast upp, skal kunngjerast paa den maaten som er fastsett for ektepakt, utan umsyn til anke.

§ 43. Naar krav paa at sambuet skal løysast upp, er godteke, vert det skift millom ektefolki i samhøve med dei reglane som elles gjeld um skifte millom ektefolk.

Skuld som ein ektemake hev drege paa seg etter kravet kom inn til skifteretten, tek dei ikkje umsyn til paa skiftet.

Det som ein ektemake tener eller vinn paa annan maate etter same tid, eller som han fær paa sin part paa skiftet, vert sereige.

§ 44. Er sambuet uppløyst etter § 39 nr. 3, kann den ektemaken som hev kravt uppløysing, krevja at sameiga skal bytast soleis, at kvar ektemake av ubytto tek ut av den sameiga han raar yver, ein so stor part som svarar til det han førde inn, daa dei gifte seg, eller hev ført inn sidan gjenom arv eller gaave.

Denne fyresegni gjeld likeins, naar sameige vert skift millom ein ektemake og ervingane til den andre i det tilfellet at den etterlevande ektemaken, daa den andre døydde, hadde rett til aa krevja at sambuet skulde løysast upp etter § 39 nr. 3. Kravet maa reisast innan seks maanader etter døyingsdagen.

Åttande kapitel.

Formene for ektepakt. Ektepaktregistret.

§ 45. Ektepakt maa gjerast skriftleg, og partane skriv under, medan tvo vitne er til stades. Naar det for ein umyndig ektemake trengst samtykkje fraa formyndaren, maa samtykkjet gjevast paa same maaten.

Ei ektepakt som er gjord i samhøve med desse reglane, er bindande for ektefolki sjølve og ervingane deira.

§ 46. Ektepakti maa tinglysast; elles hev ho ikkje rettsvern mot tridjemann.

Ei ektepakt som er gjord fyre ekteskapet, skal tinglysast i den rettskrinsen der ektefolki fyrst tek bustad; eller ved det personlege vernetinget til kvar ektemake um dei ikkje flytjer saman. Verknaden av tinglysingi skal reknast fraa vigjingstidi, dersom ektepakti vert tinglyst seinast paa fyrste tinget etter giftarmaalet.

Ei ektepakt som er gjord i ekteskapet, vert tinglyst ved det personlege vernetinget til ektefolki.

Ny tinglysing er ikkje turvande, um dei flytjer til ein annan rettskrins.

Elles gjeld reglane um tinglysing ved vernetinget til fast

eigedom paa vanleg maate for rettshandlar som er gjorde i ektepakt.

§ 47. Under det statskontoret som Kongen tek ut, skal det førast eit register for heile landet yver tinglyste ektepakter og dei andre upplysningane som etter lovi skal registrerast um eigeskipnaden til ektefolk.

Eit yversyn yver det som vert innført i ektepaktregistret, skal gjevast ut paa prent etter kvart, og register skal setjast upp for kvart aar.

§ 48. Den som vil ha tinglyst ei ektepakt eller onnor fyresegn som skal førast inn i ektepaktregistret, maa senda med ei avskrift eller betala lovlegt gebyr for ei avskrift.

Likeins skal det betalast inn til pantebokføraren ein sum som er nøgjare fastsett, til utgiftene med kunngjeringi etter § 47, andre leden.

Den som bed fylkesmannen gjera vedtak etter § 8, betalar inn til han den summen som er nemnd ovanfor i andre leden, og dessutan ein sum til utgiftene med den kunngjering som fylkesmannen skal syta for.

§ 49. Naar det er halde tinglysing, skal pantebokføraren utan drygjing senda inn til registreringskontoret ei avskrift av det tinglyste dokumentet med upplysning um tinglysingstidi.

Avskrift av dei vedtak som er nemnde i § 8, skal likeins sendast inn til registreringskontoret, utan drygjing.

§ 50. Kven det er hev rett til aa faa sjaa ektepaktregistret, og kann faa, mot ei avgift, utskrift av det som det inneheld vedkomande ein ektemake.

§ 51. Kongen gjev dei nøgjare reglane um korleis ektepaktregistret skal skipast og førast, og korleis det yversynet som er nemnt i § 47, andre leden, skal gjevast ut og sendast ikring.

Likeins fastset Kongen kor store dei summane skal vera som er nemnde i § 48, andre og tridje leden, og storleiken paa avgifti etter § 50.

Slutningsfyresegn.

Det vert fastsett i serskild lov, kva tid denne lovi skal taka til aa gjelda.

Tillegg.*)

1924 25 aug. **Internasjonal konvensjon** **) om innførelse av visse ensartede regler angående begrensningen av rederes ansvar, Bruxelles 25 august 1924.

1926 10 april. **Internasjonal konvensjon** ***) om innførelse av visse ensartede regler angående sjøpanterettigheter og kontraktmessige panterettigheter i skib, Bruxelles 10 april 1926.

21 april. **Protokoll** †) om endring i artikkel 10 i overenskomsten om oprettelse av et internasjonalt landbruksinstitutt i Rom av 7 juni 1905.

1930 7 juni. **Overenskomst** ††) om ensartet lov om veksler, med to bilag og protokoll, Genève 7 juni 1930.

7 juni. **Overenskomst** †††) om løsning av visse lovkollisjoner på vekselrettens område, med protokoll, Genève 7 juni 1930.

7 juni. **Overenskomst** [1]) om stempelavgift på vekselrettens område, med protokoll, Genève 7 juni 1930.

1931 19 mars. **Overenskomst** [2]) om ensartet lov om chekker, med to bilag og protokoll, Genève 19 mars 1931.

19 mars. **Overenskomst** [3]) om løsning av visse lovkollisjoner på chekkrettens område, med protokoll, Genève 19 mars 1931.

19 mars. **Overenskomst** [4]) om stempelavgift på chekkrettens område, med protokoll, Genève 19 mars 1931.

1933 23 mars. **Traktat** [5]) om rettslig avgjørelse, voldgift og forlik mellem Norge og Nederland, Haag 23 mars 1933.

*) Det herunder inntatte har foreligget for redaksjonen for sent til å kunne optas på sin plass i vedkommende hefte.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 2 for 1934 s. 41 flg.
***) Inntatt i «Overenskomster» nr. 2 for 1934 s. 64 flg.
†) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1934 s. 383 flg.
††) Inntatt i «Overenskomster» nr. 3 for 1934 s. 81 flg.
†††) Inntatt i «Overenskomster» nr. 3 for 1934 s. 81 og 170 flg.
[1]) Inntatt i «Overenskomster» nr. 3 for 1934 s. 81 og 192 flg.
[2]) Inntatt i «Overenskomster» nr. 3 for 1934 s. 81 og 213 flg.
[3]) Inntatt i «Overenskomster» nr. 3 for 1934 s. 81 og 283 flg.
[4]) Inntatt i «Overenskomster» nr. 3 for 1934 s. 81 og 307 flg.
[5]) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1934 s. 388 flg.

Handelsoverenskomst *) mellem Kongeriket Norge og Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland med protokoll og notevekslinger. 1933 15 mai.

Sjøfartstraktat **) mellem Norge og Peru. 27 juli.

Noteveksling ***) vedrørende luftfartsavtaler mellem Norge og Amerikas forente stater. 16 oktbr.

Noteveksling †) mellem Norge og New Zealand angående midlertidig handelsavtale. 20 oktbr. 27 oktbr.

Konvensjon ††) mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige om konkurs, undertegnet i Kjøbenhavn 7 november 1933. 7 novbr.

Artikkel 1.

Konkurs som er åpnet i en av de kontraherende stater, skal også omfatte skyldnerens formue i de andre stater.

Med hensyn til sådan formue anvendes, hvis ikke annet er bestemt i de følgende artikler, de i førstnevnte stat gjeldende lovbestemmelser om de innskrenkninger konkursen medfører i skyldnerens adgang til å råde over sin formue, om hvad der hører til boets masse eller gjennem omstøtelse kan inndras i massen, om skyldnerens rettigheter og plikter under konkursen, om bestyrelsen og behandlingen av boet, om fordringshaveres og andre rettighetshaveres dekningsrett i konkursen, om utlodninger, om akkord og om avslutning av konkursen.

Formuegjenstander som efter loven i den stat hvor de finnes, overhodet ikke kan tjene til fyldestgjørelse av fordringshavere, kan ikke inndras i boet.

Artikkel 2.

Er der i en av statene åpnet en konkurs som omfatter formue i nogen av de andre stater, bør konkursboets styre uten ophold kunngjøre konkursbeslutningen gjennem innrykning i den offentlige kunngjørelsestidende i denne stat.

---

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 4 for 1934 s. 329 flg.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1934 s. 400 flg.
***) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1934 s. 1 flg.
†) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1934 s. 408 flg.
††) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1934 s. 411 flg. Den norske tekst av konvensjonen er tillike inntatt i Lovtid. 1ste avd. nr. 46 for 1934 s. 903 flg.

Konvensjonen er ratifisert for Norges vedkommende ved kongelig resolusjon av 12 januar 1934. De 5 signatarmakters ratifikasjonsdokumenter blev deponert i Kjøbenhavn 29 juni 1934. Konvensjonen trer i kraft 1 januar 1935.

1933 7 novbr.

Overensstemmende med der gjeldende lov bør styret også sørge for tinglysning eller innførsel i grunnbok, skibsregister eller annet offentlig register.

Særskilt underretning om konkursen bør, så snart skje kan, sendes til alle kjente fordringshavere i de andre stater forsåvidt fordringene ikke tas i betraktning uten anmeldelse. Fordringshavere i de andre stater skal likeledes underrettes om innsigelser som reises mot deres fordringer.

Artikkel 3.

Domstolene i de kontraherende stater skal efter begjæring av styret for et konkursbo i en av de andre stater sørge for registrering av formuegjenstander som finnes i landet, for midlertidig bevaring av gjenstandene og for salg av gjenstander som ikke hensiktsmessig lar sig opbevare.

For øvrig kan et konkursbos styre med hensyn til gjenstander som finnes i en annen stat enn den hvor konkursen er åpnet, kreve bistand av myndighetene i de samme tilfelle som styret for et innenlandsk konkursbo.

Begjæringen kan rettes umiddelbart til vedkommende myndighet. Omkostningene kan, om fornødent, kreves betalt forskuddsvis.

Skriftstykker som er avfattet på finsk eller islandsk, skal være ledsaget av bekreftet oversettelse til dansk, norsk eller svensk.

Artikkel 4.

Spørsmål om tinglysning eller innførsel i grunnbok er nødvendig for at rettshandler som skyldneren før konkursen har foretatt vedkommende fast eiendom med tilbehør, skal ha gyldighet overfor konkursboet, og spørsmål om omstøtelse av sådanne rettshandler avgjøres efter loven i den stat hvor eiendommen ligger. Det samme gjelder spørsmål om tinglysning av konkursen er nødvendig for å hindre at rettshandler som skyldneren under konkursen foretar med hensyn til sådan eiendom, skal få virkning for boet. De tilsvarende spørsmål vedkommende registrert skib eller luftfartøi eller part i sådanne avgjøres efter loven i skibets eller luftfartøiets hjemland.

Er efter loven i en av statene tinglysning, registrering eller annen kunngjøring nødvendig for at overdragelse eller underpantsetning av annet løsøre enn nevnt i første ledd skal ha gyldighet overfor konkursboet, skal loven i denne stat anvendes på spørsmål om en sådan rettshandels ugyldighet eller omstøtelighet såfremt gjenstanden finnes der ved konkursens åpning.

Spørsmål om konkursens virkning på den rett som er 1933
erhvervet ved utlegg eller utpantning, avgjøres efter loven 7 novbr.
i den stat hvor forretningen er holdt.

Artikkel 5.

Spørsmål om panthaveres rett til under konkursen å søke dekning av pantet avgjøres efter loven i den stat hvor pantet finnes ved konkursens åpning. Denne bestemmelse får tilsvarende anvendelse på spørsmål om dekning gjennem tilbakeholdsrett.

Konkursens virkning på adgangen til å fortsette tvangsfullbyrdelse i henhold til utlegg eller utpantning bestemmes ved loven i den stat hvor forretningen er holdt.

Artikkel 6.

Fremgangsmåten ved salg av formuegjenstander som hører til konkursboet, bestemmes ved loven i den stat hvor gjenstandene finnes.

Artikkel 7.

Spørsmål om en fordring har fortrinsrett til dekning av bestemte gjenstander som ved konkursens åpning finnes i en annen av statene, og spørsmål om rekkefølgen mellem særlige fortrinsrettigheter, panterettigheter og andre sikkerhetsrettigheter i sådanne gjenstander avgjøres efter loven i den stat hvor gjenstandene finnes ved konkursens åpning. De her nevnte særlige rettigheter går foran almindelige fortrinsrettigheter.

Spørsmål om fortrinsrett tilkommer skatter og andre offentlige avgifter som er pålagt i en annen av statene enn den hvor konkursen er åpnet, avgjøres efter loven i den stat hvor de er pålagt. Spørsmål om fortrinsrett tilkommer husleie, skal, når eiendommen ligger i en annen stat enn den hvor konkursen er åpnet, avgjøres efter loven i den stat hvor eiendommen ligger. Fortrinsretten omfatter bare formue i den stat hvor skatten eller avgiften er pålagt eller eiendommen ligger. Er fortrinsretten særlig, bestemmes rekkefølgen efter første ledd. Er den almindelig, skal den gå foran andre almindelige fortrinsrettigheter. Om rekkefølgen mellem almindelig fortrinsrett for skatter og de særlige rettigheter som nevnes i første ledd, gjelder, uten hinder av det som der er bestemt, loven i den stat hvor skatten er pålagt. For øvrig avgjør denne konvensjon intet om hvorvidt dekning kan kreves i konkursboet for skatter og avgifter som er pålagt i en annen av statene enn den hvor konkursen er åpnet.

1933 Artikkel 8.

7 novbr. Forsåvidt anvendelsen av foranstående bestemmelser avhenger av hvor en formuegjenstand finnes, skal en fordring som tilhører konkursskyldneren, anses for å være i den stat hvor konkursen er åpnet. Er fordringen knyttet til gjeldsbrev eller annet dokument hvis forevisning er nødvendig for å gjøre den gjeldende, anses den dog for å være i den stat hvor dokumentet finnes.

Registrert skib eller luftfartøi anses for å være i den stat hvor det har hjemsted, dog ikke ved anvendelsen av artikkel 6.

Artikkel 9.

Denne konvensjon kommer ikke til anvendelse på spørsmål om et konkursbos rett eller plikt til å tre inn i en av skyldneren sluttet avtale som ikke er helt opfylt fra begge sider ved konkursens åpning.

Artikkel 10.

Bestemmelsene om anerkjennelse og fullbyrdelse av dommer og forlik i konvensjonen av 16 mars 1932 skal også gjelde dommer og forlik angående omstøtelse og tilsidesettelse av rettsstiftelser på grunn av en konkurs som er åpnet i en av statene.

En rettskraftig avgjørelse hvorved en domstol i en av statene stadfester en akkord i konkurs, skal ha bindende virkning også i de andre stater.

Disse bestemmelser kommer til anvendelse uten hensyn til om konkursen omfatter formue i en eller flere av statene.

Artikkel 11.

På konkurs i dødsboer kommer denne konvensjon bare til anvendelse såfremt behandlingen av dødsboer for øvrig er ordnet ved en mellem statene gjeldende konvensjon.

Artikkel 12.

Denne konvensjon kommer også til anvendelse på offentlig likvidasjon av banker såfremt likvidasjonen efter loven i den stat hvor banken har sitt sete, utelukker konkursbehandling.

Den kunngjøring som artikkel 2 foreskriver, bør inneholde tilkjennegivende om at likvidasjonen er av den art at den omfattes av konvensjonen.

Artikkel 13. 1933

Har retten ved åpning av konkurs grunnet sin kompetens 7 novbr.
på en annen omstendighet enn den at skyldneren er eller ved sin død var bosatt i landet, eller at et selskap, en forening eller en stiftelse som er tatt under konkursbehandling, har sitt sete i landet, skal dette oplyses i konkursbeslutningen. I så fall kommer konvensjonen ikke til anvendelse på konkursen. Denne kan fortsettes uten hinder av en senere åpnet konkurs i en annen av statene.

Artikkel 14.

Uttrykket et konkursbos styre omfatter i denne konvensjon også konkursretten (skifteretten) og konkursdommeren.

Artikkel 15.

En offentlig akkordforhandling som er åpnet i en av statene, utelukker åpning av konkurs og akkordforhandling i de andre stater og medfører der de samme innskrenkninger i adgangen til tvangsfullbyrdelse som en innenlandsk akkordforhandling.

Leder akkordforhandlingen til stadfestelse av akkord, skal denne være bindende også i de andre stater.

Bestemmelsene i artikkel 13 får tilsvarende anvendelse.

Artikkel 16.

Er begjæringen om konkurs eller akkordforhandling innkommet til retten før konvensjonens ikrafttreden, kommer konvensjonen ikke til anvendelse.

Artikkel 17.

Konvensjonen skal ratifiseres, og ratifikasjonsdokumentene skal deponeres i det danske Utenriksministeriums arkiv så snart skje kan.

Konvensjonen trer i kraft mellem de ratifiserende stater den 1 januar eller den 1 juli som inntreffer når tre måneder er forløpet efterat minst tre av statene har deponert sine ratifikasjonsdokumenter. I forhold til senere ratifiserende stater trer konvensjonen i kraft den 1 januar eller den 1 juli som inntreffer når tre måneder er forløpet fra deponeringen av ratifikasjonsdokumentet.

Enhver av statene kan i forhold til hver av de andre si op konvensjonen med en frist av ett år til ophør den påfølgende 1 januar eller 1 juli.

1933 30 desbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Den finske sendemann har 13 november 1933 med virkning fra samme dag i Utenriksdepartementet deponert Finnlands tiltredelsesdokument vedrørende overenskomst *) med protokoll om økonomisk forståelse mellem Den belgisk-luksemburgske økonomiske union, Danmark, Nederland, Norge og Sverige, Oslo 22 desember 1930.

1934 4 janr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den spanske legasjon har den spanske regjering i henhold til artikkel 10 i Genève-konvensjonen **) av 27 juli 1929 om såredes og sykes behandling i krig bemyndiget foreningen Croix Rouge Espagnole til i krigstilfelle på regjeringens ansvar å yde hjelp til landets offisielle sanitetsvesen.

7 febr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Den internasjonale overenskomst ***) om ferdsel med motorvogn, Paris 24 april 1926, er tiltrådt av Spansk Marokko, hvis kjenningsbokstaver blir M. E. Tiltredelsen får virkning fra 8 januar 1935.

12 febr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet vedrørende overenskomsten †) mellem Norge og Storbritannia av 30 januar 1931 angående den civile rettergang.

Ifølge note av 1 februar 1934 fra den britiske sendemann i Oslo vil fra ikrafttredelsen 1 mars 1934 av «The Solicitors (Scotland) Act, 1933», betegnelsen «solicitor» bli benyttet i Skottland. Følgelig må for fremtiden i skrivelser fra vedkommende autoriteter, hvori anmodes om bevisoptagelse i Skottland, betegnelsen «solicitor» benyttes i stedet for den tidligere, skotske betegnelse «law agent».

17 febr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den sveitsiske legasjon har den britiske regjering i henhold til artikkel 26 i Bernkonvensjonen ††) om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928, meddelt den sveitsiske regjering at overenskomsten fra 11 desember 1933 er gjeldende for Newfoundland.

---

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1932 s. 287 flg.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 6 for 1932 s. 327 flg.
***) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1930 s. 89 flg.
†) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1931 s. 207 flg.
††) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1932 s. 32 flg.

Overenskomst *) mellem Norge og Danmark om tilbakebetaling av erlagt toll ved gjenutførsel av prøvefilm. 11 april. 21 april.

Avtale **) mellem Norge og Latvia om ophevelse av passviseringstvangen mellem de to land. 27 juni. 28 juni.

Noteveksling ***) om ordning av ungarsk toll på kippers. 22 juni, 4 juli.

Avtale †) med Belgia om gjensidig ophevelse av konsulatvisum på sundhetspass. 13 juli. 20 juli.

Skrivelse ††) fra Forsvarsdepartementet. 28 aug.

Med hjemmel i luftfartslovens kap. 7 — om luftfart til og fra utlandet — (kfr. kongelig resolusjon av 22 april 1932 F punkt 2) har Forsvarsdepartementet 28 august 1934 fastsatt følgende tollandingsplasser for luftfartøier:

For landfly:

	Lengde	Bredde N.
Kjeller (flyveplass)	0° 19′ Ø. (Oslo meridian)	59° 58′
Værnes (ekserserplass)	0° 13′ »	63° 27′

For sjøfly:

Halden	0° 40′ Ø. (Oslo meridian)	59° 07′
Sarpsborg	0° 23′ » —»—	59° 17′
Fredrikstad	0° 14′ » —»—	59° 13′
Moss	0° 04′ V. —»—	59° 26′
Oslo	0° 00′ » —»—	59° 55′
Drøbak	0° 05′ » —»—	59° 40′
Drammen	0° 30′ » —»—	59° 44′
Holmestrand	0° 24′ » —»—	59° 29′
Horten	0° 14′ » —»—	59° 25′
Tønsberg	0° 18′ » —»—	59° 16′
Sandefjord	0° 29′ » —»—	59° 07′
Larvik	0° 41′ » —»—	59° 03′
Brevik	1° 01′ » —»—	59° 04′
Porsgrund	1° 04′ » —»—	59° 08′
Skien	1° 07′ » —»—	59° 12′
Langesund	0° 58′ » —»—	59° 00′
Kragerø	1° 18′ » —»—	58° 52′
Risør	1° 29′ » —»—	58° 43′

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1935 s. 1 flg.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 6 for 1934 s. 443 flg.
***) Inntatt i «Overenskomster» nr. 6 for 1934 s. 447 flg.
†) Inntatt i «Overenskomster» nr. 6 for 1934 s. 450 flg.
††) Kunngj. 5 desbr. i Lovtid. 1ste avd. nr. 47.

28 aug.	Tvedestrand	1° 47 'V.	(Oslo meridian)	58° 37′
	Arendal	1° 57′ »	—»—	58° 27′ 30″
	Grimstad	2° 07′ »	—»—	58° 20′
	Lillesand	2° 00′ »	—»—	58° 15′
	Kristiansand . . .	2° 43′ »	—»—	58° 09′
	Mandal	3° 16′ »	—»—	58° 01′
	Farsund	3° 54′ »	—»—	58° 06′
	Flekkefjord	4° 03′ »	—»—	58° 18′
	Egersund	4° 43′ »	—»—	58° 27′
	Sandnes	4° 59′ »	—»—	58° 50′
	Stavanger	4° 58′ »	—»—	58° 58′
	Skudesneshavn . .	5° 27′ »	—»—	59° 08′
	Kopervik	5° 26′ »	—»—	59° 17′
	Haugesund	5° 27′ »	—»—	59° 25′
	Odda	4° 09′ »	—»—	60° 04′
	Bergen	5° 24′ »	—»—	60° 23′
	Florø	5° 40′ »	—»—	61° 36′
	Ålesund	4° 36′ »	—»—	62° 28′
	Molde.	3° 38′ »	—»—	62° 43′
	Kristiansund	2° 58′ »	—»—	63° 07′
	Trondheim	0° 20′ »	—»—	63° 26′
	Levanger	0° 35′ Ø.	—»—	63° 45′
	Steinkjer	0° 46′ »	—»—	64° 01′
	Namsos	0° 46′ »	—»—	64° 28′
	Mosjøen	2° 28′ »	—»—	65° 50′
	Sandnessjøen	1° 55′ »	—»—	66° 01′
	Mo	3° 25′ »	—»—	66° 19′
	Bodø	3° 40′ »	—»—	67° 17′
	Svolvær	3° 51′ »	—»—	68° 14′
	Harstad	5° 50′ »	—»—	68° 48′
	Narvik	6° 42′ »	—»—	68° 26′
	Tromsø	8° 15′ »	—»—	69° 39′
	Hammerfest	12° 58′ »	—»—	70° 40′
	Vardø	20° 23′ »	—»—	70° 22′
	Vadsø.	19° 02′ »	—»—	70° 04′
	Kirkenes	19° 19′ »	—»—	69° 44′

6 septbr. **Overenskomst** *) angående betalingsordningen i vareutvekslingen mellem Norge og Tyskland.

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 6 for 1934 s. 452 flg.

REGISTER

TIL

NORSK LOVTIDENDE, 2NEN AVDELING

FOR

1934

28 aug.	Tvedestrand	1° 47′ V.	(Oslo meridian)	58° 37′
	Arendal	1° 57′ »	—»—	58° 27′ 30″
	Grimstad	2° 07′ »	—»—	58° 20′
	Lillesand	2° 00′ »	—»—	58° 15′
	Kristiansand	2° 43′ »	—»—	58° 09′
	Mandal	3° 16′ »	—»—	58° 01′
	Farsund	3° 54′ »	—»—	58° 06′
	Flekkefjord	4° 03′ »	—»—	58° 18′
	Egersund	4° 43′ »	—»—	58° 27′
	Sandnes	4° 59′ »	—»—	58° 50′
	Stavanger	4° 58′ »	—»—	58° 58′
	Skudesneshavn	5° 27′ »	—»—	59° 08′
	Kopervik	5° 26′ »	—»—	59° 17′
	Haugesund	[illegible]	—»—	[illegible]
	Odda	4° 09′ »	—»—	60° 04′
	Bergen	[illegible]	—»—	60° 23′
	Florø	5° 40′ »	—»—	61° 36′
	[illegible]	[illegible]	—»—	[illegible]
	Molde	[illegible]	—»—	[illegible]
	Kristiansund	2° 58′ »	—»—	63° 07′
	Trondheim	[illegible]	—»—	63° 26′
	Levanger	0° 35′ Ø.	—»—	63° 45′
	Steinkjer	0° 46′ »	—»—	64° 01′
	Namsos	[illegible]	—»—	64° 28′
	Mosjøen	2° 28′ »	—»—	65° 50′
	Sandnessjøen	1° 55′ »	—»—	66° 01′
	Mo	3° 25′ »	—»—	66° 19′
	Bodø	3° 40′ »	—»—	67° 17′
	Svolvær	3° 51′ »	—»—	68° 14′
	Harstad	5° 50′ »	—»—	68° 43′
	Narvik	6° 42′ »	—»—	68° 26′
	Tromsø	8° 15′ »	—»—	69° 39′
	Hammerfest	12° 58′ »	—»—	70° 40′
	Vardø	20° 23′ »	—»—	70° 22′
	Vadsø	19° 02′ »	—»—	70° 04′
	Kirkenes	19° 19′ »	—»—	69° 44′

6 septbr. **Overenskomst** *) angående betalingsordningen i vareutvekslingen mellem Norge og Tyskland.

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 6 for 1934 s. 452 flg.

OVERSIKT OVER REGISTRETS INNHOLD

A. Statsforfatningsrett.

		Side
1.	Forfatningsbestemmelser	R 6
2.	Landets grenser	R 6
3.	Statsborgerrett	R 6
4.	Symboler	R 6
5.	Kongen og Kongehuset	R 6
6.	Stortinget	R 6
7.	Ordener og hederstegn	R 6

B. Forvaltningsrett.

I. Forvaltningens almindelige organisasjon.

1.	Centraladministrasjonen	R 6
2.	Øvrigheten	R 8
3.	Lensmenn	R 8
4.	Kommunalinndelingen. Jurisdiksjons- og navnforandringer for distrikter	R 8
5.	Kommunal stemmerett og valgbarhet	R 9
6.	Kommunestyret. Fylkesstyret	R 9
7.	Kommunale forhold i almindelighet	R 9
8.	Statstjenernes rettsstilling i almindelighet	R 10
9.	Embedsgårder	R 11
10.	Skyss- og kostgodtgjørelses beregning	R 11
11.	Pensjonsvesen	R 11

II. Spesielle forvaltningsgrener.

1.	Utenriksvesen:	
	a. Diplomati og konsulatvesen	R 12
	b. Utenlandske anliggender	R 12
2.	Religionsvesen:	
	a. Religion. Gudstjeneste m.v.	R 16
	b. Kirker. Kirkegårder	R 16
	c. Geistlighet	R 17
	d. Dissentere	R 17
3.	Undervisningsvesen:	
	a. Folkeskolen	R 17
	b. Abnorme og forsømte barn	R 17
	c. Fagskoler, fylkesskoler, folkehøiskoler m. v.	R 18
	d. Høiere almenskoler	R 18
	e. Universitetet, høiskoler m. v.	R 18
4.	Biblioteker, museer, videnskap og kunst. Kringkasting	R 18
5.	Arkivvesen	R 19
6.	Folkemengdens bevegelse. Passvesen. Statistikk	R 19

Side

7. Retts- og politivesen:
a. Kunngjøringer . . . . . R 19
b. Rettsvesenets administrasjon . . . . . R 20
c. Politivesen . . . . . R 20
d. Lotteri . . . . . R 23
8. Fattigvesen . . . . . R 23
9. Sundhetsvesen:
a. Medisinalvesen i almindelighet . . . . . R 23
b. Læger. Tannlæger . . . . . R 23
c. Jordmødre . . . . . R 24
d. Apotekvesen . . . . . R 24
e. Foranstaltninger mot sykdommer . . . . . R 25
10. Veterinærvesen . . . . . R 27
11. Bygnings- og brandvesen . . . . . R 27
12. Ildsfarlige innretninger og gjenstander . . . . . R 30
13. Kart- og opmålingsvesen . . . . . R 30
14. Næringsvesen:
a. Jordbruk . . . . . R 31
b. Husdyr. Rensdyrdrift . . . . . R 33
c. Skogvesen. Almenninger . . . . . R 34
d. Utskiftning . . . . . R 34
e. Jakt . . . . . R 34
f. Fiskeri . . . . . R 35
g. Bergverk. Fabrikker . . . . . R 37
h. Håndverk . . . . . R 38
i. Handel . . . . . R 38
j. Brennevin, vin, øl m. v. . . . . R 43
k. Kriseforanstalltninger. Offentlig næringsdrift . . . . . R 45
15. Sjøfartsforhold:
a. Sjøfart . . . . . R 45
b. Skibsregistrering, se under C. nr. 19 . . . . . R 46
c. Skibsmåling . . . . . R 46
d. Skibsfører. Skibsmannskap m. v. . . . . R 46
e. Losvesen . . . . . R 47
f. Havne- og fyrvesen. Redningsvesen . . . . . R 47
16. Kommunikasjonsvesen:
a. Veivesen. Motorvognkjøring . . . . . R 48
b. Skyssvesen . . . . . R 49
c. Jernbaner . . . . . R 49
d. Vassdrags- og elektrisitetsvesen . . . . . R 49
e. Postvesen . . . . . R 50
f. Telegraf og telefon . . . . . R 51
g. Luftfart . . . . . R 51
17. Omsetnings- og kredittvesen:
a. Bank- og pengevesen . . . . . R 51
b. Mål, vekt, vrakning . . . . . R 52
18. Forsikringsvesen . . . . . R 52
19. Konsesjon . . . . . R 52
20. Sociale anliggender. Jfr. nr. 18 Forsikringsvesen . . . . . R 53
21. Svalbard, Jan Mayen og norske biland . . . . . R 53
22. Forsvarsvesen:
a. Militærvesen i almindelighet . . . . . R 53
b. Hæren . . . . . R 53
c. Flåten . . . . . R 54
23. Finansvesen:
a. Statens eiendommer og rettigheter. Statsgjelden . . . . . R 54
b. Stiftelser. Legater m. v. . . . . R 54
c. Offentlige fond . . . . . R 57

1934 Side

d. Sportelvesen . . . . . R 57
e. Skattevesen . . . . . R 58
f. Matrikuleringsvesen . . . . . R 59
g. Stempelavgift . . . . . R 59
h. Arveavgift . . . . . R 60
i. Brennevins-, etyleter- og ølavgift, se under nr. 14 j. . . . . R 60
j. Avgifter av utskjenkning og salg av brennevin, vin, øl m. v., se under nr. 14 j. . . . . R 60
k. Konsulatavgift, se under nr. 1 a . . . . . R 60
l. Særlige avgifter . . . . . R 60
m. Tollvesen . . . . . R 62
n. Regnskaps- og oppebørselsvesen . . . . . R 62
o. Statsregnskapet og statsrevisjonen . . . . . R 62

C. Privatrett.

1. Eiendomsrett og bruksrett . . . . . R 62
2. Hittegods og vrakgods . . . . . R 62
3. Pant . . . . . R 62
4. Grunnbyrder . . . . . R 63
5. Kontraktsforhold . . . . . R 63
6. Jordleie. Husleie . . . . . R 63
7. Gjeldsforpliktelser . . . . . R 63
8. Forløfte . . . . . R 64
9. Tjenesteforhold . . . . . R 64
10. Skadeserstatning . . . . . R 65
11. Sjørett, se under B nr. 15 a. . . . . R 65
12. Personnavn . . . . . R 65
13. Ektefeller . . . . . R 66
14. Foreldre og barn . . . . . R 66
15. Umyndige og verger . . . . . R 66
16. Arv . . . . . R 66
17. Odelsrett og åsetesrett . . . . . R 66
18. Forsvunne og fraværende personer . . . . . R 66
19. Tinglysning. Registrering . . . . . R 66
20. Industriell rettsbeskyttelse . . . . . R 66
21. Forfatterrett, kunstnerrett og fotografiers beskyttelse . . . . . R 66

D. Strafferett og straffefullbyrdelse.

1. Strafferett . . . . . R 67
2. Fengselsvesen og straffefullbyrdelse . . . . . R 67

E. Prosess.

1. Forliksvesen . . . . . R 67
2. Civilprosess . . . . . R 67
3. Straffeprosess . . . . . R 68
4. Tvangsfullbyrdelse . . . . . R 68
5. Skifte- og arvebehandling, konkurs og akkordforhandling. Administrasjon . . . . . R 68
6. Sakførere og advokater . . . . . R 69
7. Translatører . . . . . R 69
8. Ting . . . . . R 69

Kronologisk fortegnelse over lover . . . . . R 69

REGISTER

A. STATSFORFATNINGSRETT.

1. Forfatningsbestemmelser.

2. Landets grenser.

3. Statsborgerrett.

4. Symboler.

1934			Side
Juni	29.	Lov nr. 10 om forandring i midlertidig lov om forbud mot å bære uniform m. v. av 6 juli 1933	330
Novbr.	5.	Rundskr. ang. midlertidig lov om forbud mot å bære uniform	489

5. Kongen og Kongehuset.

6. Stortinget.

7. Ordener og hederstegn.

B. FORVALTNINGSRETT.

1. Forvaltningens almindelige organisasjon.

1. Centraladministrasjonen.

1934				
Janr.	5.	Res.	om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å avgjøre enkelte kurante saker efter skog-, jord-, fjell- og myrkonsesjonslovene	4
»	23.	Skr.	om at Hol herredstyre i Buskerud fylke har erklært sig nøitral i målspørsmålet	20
Febr.	2.	Skr.	om at Kristiansand bystyre har krevet bokmål brukt i offentlig korrespondanse	32
»	15.	Rundskr.	om regler for utbetaling av de offentlige tjenestemenns lønninger	47
»	16.	Res.	om 1) at lov nr. 5 av 6 juli 1933 om forandringer i lov om fengselsvesenet og om tvangsarbeide av 12 desember 1903 settes i kraft fra 1 mars 1934, og 2) at det overdras Justisdepartementet eller efter dettes bestemmelse til Fengselsstyret å gi de i lovens §§ 17, 50 b og 67 nevnte bestemmelser	48
»	23.	Res.	om overføring av Det statistiske centralbyrå fra Socialdepartementets til Finans- og tolldepartementets forretningsområde	52
Mars	12.	Skr.	om at Spangereid herredstyre i Vest-Agder fylke har erklært sig nøitral i målspørsmålet	82
April	6.	Res.	om bemyndigelse for Forsvarsdepartementet til å treffe de nødvendige forføininger i anledning av lov av 6 april 1934 om midlertidig forhøielse av losbetalingen	127

1934 Side

April 13. Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet eller den dette bemyndiger, til å forby eller treffe nærmere bestemmelser til kontroll med utførselen av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr til Nederland 136

» 20. Res. om bemyndigelse for Utenriksdepartementet til å fastsette lavere gebyrer enn gebyrtariffens minimumssatser ved passvisering for fremmede turister 145

» 20. Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å forby utførsel av tørrfisk som anses uskikket til menneskeføde 146

Mai 4. Res. om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å treffe de bestemmelser som er tillagt Kongen i lakselovens § 47 163

» 25. St.besl. om bemyndigelse til å utferdige statskasseveksler 185

» 25. Res. om bemyndigelse for Socialdepartementet til inntil videre å avgjøre søknader om tillatelse til å innføre varer som er gjenstand for apotekenes enehandel i detalj 186

Juni 15. Skr. om at Varhaug herred i Rogaland fylke har krevet nynorsk brukt i offentlig korrespondanse 250

» 29. Res. om bemyndigelse for Kirkedepartementet til å avgjøre saker om nedslag i kjøpesummer for parseller der er frasolgt geistlige embedsgårder eller klokkergårder m. v. 360

» 29. Res. om at håndhevelsen og gjennemføringen av midlertidig lov av 29 juni 1934 om krisetiltak til støtte for landbruket henlegges til Landbruksdepartementet 363

» 29. Res. um fullmakt for Landbruksdepartementet til i tida 1 juli—31 desember 1934 å leggja avgift på konsummjølk til å jamna ut prisskilnaden på konsummjølk og produksjonsmjølk . . . 363

Juli 7. Skr. om målformen i rundskrivelser 376

» 13. Res. om fullmakt for Poststyret til å avslutte overenskomst med poststyret i De forente stater om utveksling av pakker . . . 386

» 19. Skr. om at Hjelme herred i Hordaland fylke har forlangt nynorsk brukt i offentlig korrespondanse 390

Septbr. 8. Skr. om at Rindal herred, Møre fylke, har erklært sig nøitral i målspørsmålet 424

» 14. Res. om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å treffe de beslutninger om avgift på margarin m. v. som i midlertidig lov av 29 juni 1934 om krisetiltak til støtte for landbruket §§ 8, 9 og 10 er tillagt Kongen 429

» 21. Res. om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å fastsette avgift ved innførsel av utenlandsk kraftfôr eller avhendelse fra produsent av innenlandsk kraftfôr og til å gjennemføre frakt-utjevning ved forsendelse av kraftfôr 449

» 28. Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å fastsette en del takster og avgifter, omhandlet i den verdenspostkonvensjon m. v. som blev underskrevet på verdenspostkongressen i Kairo 1934 456

Oktbr. 12. Res. om bemyndigelse for Arbeidsdepartementet til å utferdige regler om skyss- og kostgodtgjørelse på tjenestereiser for tjenestemenn ved Statsbanenes reisekontorer i utlandet 468

» 26. Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å yde statsgaranti ved kredittsalg av norskbygget maskineri til Island . 487

» 26. Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å fastsette portoen for blindeskriftsendinger i internasjonal utveksling og til å foreta mindre vesentlige endringer i den internasjonale brevpostporto 487

Novbr. 30. Res. om bemyndigelse for Poststyret til å bestille engelske (og amerikanske) dagblad gjennem bladfirmaet Cowie & Co., London, til fremsending som korsbånd direkte til abonnentene 545

Desbr. 14. Res. om endringer i «Reglement for tjenesten i Utenriksdepartementet» 551

1934 Side

Desbr. 14. Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å nedsette portoen for innenrikske blindeskriftsendinger 595
» 20. Res. om at de fastlønte tjenestemenn ved justerdirektørens kontor og ved Oslo justerkammer ansettes av det departement hvorunder justervesenet henhører 600
» 20. Res. om bemyndigelse for Poststyret til å avslutte felles postoverenskomst mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige . 600
» 20. Res. um fullmakt for Landbruksdepartementet til i tida frå og med 1 januar til og med 30 juni 1935 å leggja avgift på konsummjølk til å jamna ut prisskilnaden på konsummjølk og produksjonsmjølk 600

2. Øvrigheten.

1934

Febr. 16. Res. om delegasjon til fylkesmannen i Finnmark av myndigheten til å meddele fri sakførsel for fiskere i visse tilfelle 48
Mars 2. Res. ang. bestemmelse om at bysekretæren i Steinkjer inntil videre i den tidligere magistrats sted skal være medlem av Steinkjer havnestyre og helseråd 76
» 16. Res. om bestyrelsen og forvaltningen av legater og stiftelser i Risør 89
Juni 26. Cirk. om dekning av portoutgifter ved en fylkesmanns korrespondanse samt om hvorvidt en skattefoged må bruke almindelige frimerker 302
» 29. Res. om at borgermesteren i Sarpsborg inntil videre skal tiltre Sarpsborg skolestyres forhandlinger 363
Novbr. 30. Res. om at håndverkslovens magistratsforretninger i Risør skal overføres til lensmannen i Søndeled fra 1 januar 1935 545

3. Lensmenn.

1934

Febr. 2. Res. om overførsel av Høylandet herred i Nord-Trøndelag fylke fra Grong lensmannsdistrikt til Overhalla lensmannsdistrikt . . . 32
Mai 29. Skr. ang. lensmennenes skyssregninger 198
Septbr. 28. Res. om deling av Askøy lensmannsbestilling i Laksevåg og Askøy lensmannsbestillinger 457
Novbr. 30. Res. om at håndverkslovens magistratforretninger i Risør skal overføres til lensmannen i Søndeled fra 1 januar 1935 545

4. Kommunalinndelingen. Jurisdiksjons- og navnforandringer for distrikter.

1934

Janr. 12. Res. om fastsettelse av grensen mellem Åmot og Nordre Osen sogn, Åmot herred m. v. i Hedmark fylke 9
Febr. 2. Res. om overførsel av Høylandet herred i Nord-Trøndelag fylke fra Grong lensmannsdistrikt til Overhalla lensmannsdistrikt . . . 32
» 23. Res. om endring av sognenavnet Dal, Tinn herred, Telemark fylke, til Rjukan 51
» 23. Res. om fastsettelse av grensen mellem Lesja, Dovre og Opdal herreder m. v. på strekningen fra Skrimkolla til Porten på Dovrefjell 52
Mars 24. Res. om fastsettelse av grensen mellem Hidra (Vest-Agder) og Sokndal (Rogaland) herreder m. v. 110
April 13. Res. om fastsettelse av grensen mellem Bykle (Aust-Agder) og Suldal (Rogaland) herreder m. v. 134
» 13. Res. om fastsettelse av grensen mellem Bykle (Aust-Agder) og Hjelmeland, Årdal og Forsand (Rogaland) herreder m. v. . 135
» 20. Res. om sammenslutning av Oslo lagdømme og Borgarting og Agder

1934 Side

lagdømme til ett lagdømme, Oslo, Borgarting og Agder lagdømme 146

Mai 4. Res. om inndragning av Skjeberg og Sørum distriktslægestillinger, Langesund og Kragerø stadslægestillinger og om forening av Opland fylkeslægeembede med distriktslægestilling 163

» 11. Res. om nedleggelse av Arendal byfogedembede 167

» 11. Res. om nedleggelse av Bodø byfogedembede 168

» 14. Skriv. um at Skafså jordmordistrikt i Mo herad, Telemark fylke, vert inndrege og lagt til Mo jordmordistrikt 173

Juni 1. Res. om omordning av hospitalsprestembedet i Bergen 222

» 1. Res. om overføring av Berlevåg og Gamvik herreder fra Vadsø politimesterembedes til Vardø politimesterembedes distrikt . . 222

» 7. Skr. om at ekserserplassnavnene Elvegårdsmoen og Altagård herefter skal skrives Elvegardsmoen og Altagard 235

» 26. Lov nr. 3 om endring i § 12 i lov av 29 mai 1901 nr. 4 om oprettelse av en kjøpstad ved Ofotbanens endestasjon ved Narvik . . . 301

» 29. Res. om fastsettelse av grensen mellem Øvre Sirdal herred m. v. i Vest-Agder fylke og Bykle og Valle herreder m. v. i Aust-Agder fylke 361

» 29. Res. om fastsettelse av grensen mellem Måsøy og Kjelvik herreder m. v. i Finnmark fylke 361

Juli 13. Res. om endring av det civile og geistlige inndelingsnavn Å (Sør-Trøndelag fylke) til Åfjord 386

Aug. 10. Res. om bemyndigelse for politiembedsmennene til uten hinder av embedsdistriktenes grenser å bistå hverandre med bilkontrollen 394

Septbr. 8. Skr. ang. omregulering av Malnes og Bø jordmordistrikter i Nordland fylke 424

» 28. Res. om deling av Askøy lensmannsbestilling i Laksevåg og Askøy lensmannsbestillinger 457

Novbr. 9. Res. on nedleggelse av Kviteseid kallskapellani under Vest-Telemark prosti i Agder bispedømme 492

» 17. Skr. om inndragning av Strand jordmordistrikt i Strand herred, Rogaland fylke 525

» 30. Res. om at Bodø kjøpstad og Salten landdistrikt skal være særskilte loddtrekningskretser 545

Desbr. 3. Skr. om inndragning av Nordre Nedre Eiker jordmordistrikt, Buskerud fylke 546

» 12. Skr. om fastsettelse av tidspunktet for nedleggelse av Arendal byfogedembede 550

» 20. Res. om nedleggelse av Lyngdal kallskapellani under Lista prosti i Agder bispedømme 598

5. Kommunal stemmerett og valgbarhet.

1934

Mai 4. Res. om fastsettelse av valgdag for hele riket ved kommunevalget 1934 162

6. Kommunestyret,. Fylkesstyret.

1934

Mars 9. Res. om at Bergen bystyres medlemstall fortsatt inntil videre skal være 76 80

7. Kommunale forhold i almindelighet.

1934

Janr. 8. Skr. om at en kommunes refusjonskrav mot en annen kommune for utlegg efter lov nr. 3 av 5 juni 1925 foreldes i 10 år fra utleggene blev gjort 6

8. Statstjenernes rettsstilling i almindelighet.

Janr. 12. Res. om nye instrukser for divisjonschefer (distriktskommandochefer) og våbeninspektører 11
» 18. Rundskr. om offentlige tjenestemenns forhandlingsrett; jfr. lov av 6 juli 1933 14
» 23. Skr. om at Hol herredstyre i Buskerud fylke har erklært sig nøitral i målspørsmålet 20
» 24. Res. om anerkjennelse av Klippfiskvrakernes forening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 20
Febr. 2. Skr. om at Kristiansand bystyre har krevet bokmål brukt i offentlig korrespondanse 32
» 9. Res. om anerkjennelse av De medisinale anstalters statstjenestemannsgruppe, fellesutvalget, efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 41
» 9. Res. om anerkjennelse av Landbrukshøiskolens tjenestemannsforening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 41
» 15. Rundskr. om regler for utbetaling av de offentlige tjenestemenns lønninger 47
23. Res. om anerkjennelse av Kjelkontrollens tjenestemenns forening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 52
» 26. Skr. om hvorvidt medisinske professorer har plikt til uten særskilt godtgjørelse å yde medisinaldirektøren og departementet sakkyndig bistand 57
Mars 2. Res. om instrukser for Norsk rikskringkasting 73
» 2. Res. om oprettelse av et ansettelsesråd ved Sem tvangsarbeidshus og pleieanstalt og henleggelse av ansettelsesmyndigheten til dette forsåvidt angår anstaltens underordnede tjenestemenn . 76
» 10. Rundskr. om tjenestefrihet for politimestre 81
» 12. Skr. om at Spangereid herredstyre i Vest-Agder fylke har erklært sig nøitral i målspørsmålet 82
» 15. Rundskr. om tjenestefrihet for statsadvokatene 85
Mai 29. St.besl. om forandring i lønnsregulativene 189
Juni 15. Skr. om at Varhaug herred i Rogaland fylke har krevet nynorsk brukt i offentlig korrespondanse 250
» 22. L o v nr. 3 om ophevelse av § 13 i den geistlige lønningslov av 14 juli 1897, jfr. lov av 25 februar 1921 254
» 27. St.besl. om forandringer i lønnsregulativet for offentlige tjenestemenn 302
» 27. St.besl. om lønnsregulativene for offentlige tjenestemenn (Finansdepartementet, skattevesenet) 303
» 27. St.besl. om 1) forandringer i lønnsregulativer for offentlige tjenestemenn m. v. og 2) utferdigelse av et lønnsregulativ for tjenestemenn ved Norsk rikskringkasting 303
» 29. Res. om at en del funksjonærer ved Rikshospitalet og Kvinneklinikken i Oslo ikke skal regnes som offentlige tjenestemenn . . 363
Juli 7. Skr. om målformen i rundskrivelser 376
» 19. Skr. om at Hjelme herred i Hordaland fylke har forlangt nynorsk brukt i offentlig korrespondanse 390
Aug. 10. Res. om fastsettelse av regler for ansettelse og beordring av befal i kystartilleriet 403
» 10. Res. om fastsettelse av regler for ansettelse av håndverkere og civile tjenestemenn ved kystfestningene 403
» 10. Rundskr. om ansettelse av dommerfullmektiger 403
» 31. Rundskr. om underretning til Statsrevisjonen om underslag m. v. . 419
Septbr. 8. Skr. om at Rindal herred, Møre fylke, har erklært sig nøitral i målspørsmålet 424
» 14. Res. om fastsettelse av et nytt lønnsregulativ for Kongsberg Sølvverks arbeidere 429
» 14. Res. om forbehold ved ansettelse av befal i sjøforsvaret 429

1934 Side
Oktbr. 22. Skr. om fradrag for fritt hus som er tilstått en tjenestemann . . . 475
Desbr. 7. Skriv um målbruk i presteattestar 547
» 14. Res. om endringer i «Reglement for tjenesten i Utenriksdepartementet» 551
Desbr. 20. Res. om anerkjennelse av Norsk telegraf- og telefonforbund i telegrafverket efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 599
» 21. Skr. om en lærers rett til skyssgodtgjørelse 602

9. Embedsgårder.

1934
Juni 29. Res. om bemyndigelse for Kirkedepartementet til å avgjøre saker om nedslag i kjøpesummer for parseller der er frasolgt geistlige embedsgårder eller klokkergårder m. v. 360
» 29. Res. om kjøp av matrnr. 56 i Vadsø til embedsbolig for sorenskriveren i Varanger 362
» 29. Res. om dekning av omkostningene ved anskaffelse m. v. av embedsbolig for sorenskriveren i Inderøy 362
Oktbr. 26. Res. om salg av den embedsbolig som er tillagt innehaveren av Moss sorenskriverembede, Bråten, Jeløy 477
Desbr. 20. Res. om salg av den embedsbolig som er lagt til innehaveren av Sandefjord byfogedembede (Hjertnespromenaden 5) 599

10 Skyss- og kostgodtgjørelses beregning.

1934
Febr. 14. Skr. ang. skyss- og kostgodtgjørelse ved transport av sinnssyke som forpleies for offentlig regning 47
» 16. Skr. om lægenes salær og skyss- og kostgodtgjørelse for avgivelse av farlighetserklæring 50
Mai 18. Skr. om forandring i klasseinndelingen for kostgodtgjørelse for personell under Forsvarsdepartementet 183
» 29. Skr. ang. lensmennenes skyssregninger 198
Juni 12. Rundskr. om foreldelse av regninger på skyss- og kostgodtgjørelse 241
Aug. 10. Res. ang. regler for godtgjørelse for baneformenn og banevoktere på visse linjestrekninger i Trondheim distrikt under fravær fra kvarter 403
Oktbr. 12. Res. om bemyndigelse for Arbeidsdepartementet til å utferdige regler om skyss- og kostgodtgjørelse på tjenestereiser for tjenestemenn ved Statsbanenes reisekontorer i utlandet 468
» 16. Skr. om beregning av kostgodtgjørelse på gjennemreise til utlandet 469
Desbr. 4. Res. om offentlige tjenestemenns skyssregninger 546
» 21. Skr. ang. en lærers rett til skyssgodtgjørelse 601

11. Pensjonsvesen.

1934
Janr. 5. Res. om undtagelse fra de ved kgl. res. av 10 mars 1933 tatte forbehold med hensyn til pensjonsordning forsåvidt angår befalsskoleutdannet befal i regiments-(festnings-)intendants og organisasjonsmessig kompanichefs stilling i linjen 6
Mai 11. St.besl. om pensjonsordning for A/S Vinmonopolets funksjonærer . 165
» 12. St.besl. om innlemmelse av nye stillinger og ophevelse av tidligere innlemmelser i Statens pensjonskasse 169
» 29. St.besl. om pensjonsordning for funksjonærene ved Statens kornforretning og Vaksdal mølle 195
Juni 1. Lov nr. 8 om forandringer i lov om Statens pensjonskasse av 28 juli 1921 208
» 15. Res. om nedsettelse av pantelånsrenten i Den norske enkekasse, Pensjonskassen for statens tjenestemenn og Statens pensjonskasse 248

II. Spesielle forvaltningsgrener.

1. Utenriksvesen.

a. *Diplomati og konsulatvesen.*

1934
Mars 1. Rundskr. om at den spanske regjering har ophevet kravet om konsulatvisum på sundhetspass for skib bestemt til spanske havner 68
April 20. Kunngj. om forandring av kongelig resolusjon av 14 mai 1918 angående skatt av diplomatiske og konsulære tjenestemenns lønninger 145
» 20. Res. om bemyndigelse for Utenriksdepartementet til å fastsette lavere gebyrer enn gebyrtariffens minimumssatser ved passvisering for fremmede turister 145
» 21. Skr. om at et konsulat ikke kan ta initiativet til ileggelse av disiplinstraff efter sjømannslovens §§ 62 flg. 147
Mai 4. Res. om midlertidig forhøielse av visse satser i gebyrtariffen for Norges utenriksske stasjoner for budgettåret 1934—1935 162
» 25. Res. ang. omdannelse av det ulønte vicekonsulat i Canton til ulønnet konsulat 186
Juni 27. } Avtale mellem Norge og Latvia om ophevelse av passviseringstvangen
Juni 28. } mellem de to land 627
Juli 13. } Avtale med Belgia om gjensidig ophevelse av konsulatvisum på
Juli 20. } sundhetspass 627
Aug. 17. Res. ang. omdannelse av det ulønte vicekonsulat i Santiago de Chile til ulønt generalkonsulat 408
Septbr. 7. Res. om oprettelse av et ulønt konsulat i Dairen 421
» 13. Rundskr. ang. en avtale mellem Norge og Belgia om gjensidig fritagelse for konsulatvisum på sundhetspass 428
Novbr. 9. Res. om omdannelse av vicekonsulatet i Bahia, Brasil, til konsulat 492
Desbr. 14. Res. ang. omdannelse av det ulønte vicekonsulat i Torshavn, Færøyane til et ulønt konsulat 551
» 14. Res. om endringer i «Reglement for tjenesten i Utenriksdepartementet» 551

b. *Utenlandske anliggender.*

1924
Aug. 25. Internasjonal konvensjon om innførelse av visse ensartede regler om begrensningen av rederes ansvar, Bruxelles 25 august 1924 . 620
1926
April 10. Internasjonal konvensjon om innførelse av visse ensartede regler ang. sjøpanterettigheter og kontraktmessige panterettigheter i skib, Bruxelles 10 april 1926 620
» 21. Protokoll om endring i artikkel 10 i overenskomsten om oprettelse av et internasjonalt landbruksinstitutt i Rom av 7 juni 1905 620
1930
Juni 7. Overenskomst om ensartet lov om veksler, Genève 7 juni 1930 . . . 620
» 7. Overenskomst om løsning av visse lovkollisjoner på vekselrettens område, Genève 7 juni 1930 620
» 7. Overenskomst om stempelavgift på vekselrettens område, Genève 7 juni 1930 620
1931
Mars 19. Overenskomst om ensartet lov om chekker, Genève 19 mars 1931 . . 620
» 19. Overenskomst om løsning av visse lovkollisjoner på chekkrettens område, Genève 19 mars 1931 620
» 19. Overenskomst om stempelavgift på chekkrettens område, Genève 19 mars 1931 620

1934 Side
1933
Mars 23. Traktat om rettslig avgjørelse, voldgift og forlik mellem Norge og Nederland, Haag 23 mars 1933 620
Mai 15. Handelsoverenskomst mellem Kongeriket Norge og Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland, London 15 mai 1933 621
Juli 27. Sjøfartstraktat mellem Norge og Peru 621
Oktbr. 16. Noteveksling vedr. luftfartsavtaler mellem Norge og Amerikas forente stater 621
Oktbr. 20.\ Noteveksling mellem Norge og New Zealand angående midlertidig
Oktbr. 27./ handelsavtale 621
Novbr. 7. Konvensjon mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige om konkurs, undertegnet i Kjøbenhavn 7 november 1933 . . 621
Desbr. 30. Skr. om at Finnland har deponert sitt tiltredelsesdokument vedr. overenskomst med protokoll om økonomisk forståelse mellem Den belgisk-luksemburgske økonomiske union, Danmark, Nederland, Norge og Sverige, Oslo 22 desember 1930 626
1934
Janr. 4. Skr. om at den spanske regjering har bemyndiget foreningen Croix Rouge Espagnole til på regjeringens ansvar å yde hjelp til landets offisielle sanitetsvesen 626
Febr. 7. Skr. om at den internasjonale overenskomst om ferdsel med motorvogn, Paris 24 april 1926, er tiltrådt av Spansk Marokko . . . 626
» 12. Skr. vedr. overenskomsten mellem Norge og Storbritannia av 30 januar 1931 ang. den civile rettergang (bevisoptagelse i Skottland) 626
» 17. Skr. om at Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928, fra 11 desember 1933 er gjeldende for Newfoundland 626
» 27. Skr. om at den egyptiske regjering har bemyndiget foreningen «Société Nationale du Croissant Rouge Egyptien» til på regjeringens ansvar å yde hjelp til landets offisielle sanitetsvesen . 62
Mars 1. Rundskr. om at den spanske regjering har ophevet kravet om konsulatvisum på sundhetspass for skib bestemt til spanske havner 68
» 8. Skr. om at Frankrike har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedr. den internasjonale radiotelegrafoverenskomst av 25 november 1927 80
» 15. Skr. om at Det tyske rike har deponert sine ratifikasjonsdokumenter vedr. Genève-konvensjonene av 27 juli 1929 om såredes og sykes behandling i krig og om behandling av krigsfanger . . 85
» 15. Skr. om at Republikken Polens president har bemyndiget foreningen «Polski Czerwong Krzyz» til å yde hjelp til Polens offisielle sanitetsvesen 85
» 21. Skr. om at Den irske fristat har ratifisert den internasjonale overenskomst om lastelinjer, London 5 juli 1930, og at overenskomsten dessuten er tiltrådt av Jugoslavia 107
» 23. Skr. om at Den irske fristat har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedr. den internasjonale overenskomst om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, London 31 mai 1929 108
» 23. Skr. om at Tyrkia har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedr. Genève-konvensjonene av 27 juli 1929 om såredes og sykes behandling i krig og om behandling av krigsfanger 108
April 4. Skr. om at Mexico har tiltrådt overenskomst om den internasjonale ordning av sjøhavner, Genève 9 desember 1923 126
» 5. Skr. om at den internasjonale overenskomst om ferdsel med motorvogn, Paris 24 april 1926, er gjort gjeldende for området Trengganu 126
» 5. Skr. med opgave over land som har ratifisert internasjonale postavtaler, sluttet i London 28 juni 1929 126

1934 Side

April 11.–April 21. Overenskomst mellem Norge og Danmark om tilbakebetaling av erlagt toll ved gjenutførsel av prøvefilm 627
Mai 8. Skr. om at Bulgaria har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedr. protokoll om forbud mot bruk i krig av kvelende, giftige eller lignende gassarter samt av bakteriologiske midler, Genève 17 juni 1925 164
» 24. Skr. om at den internasjonale overenskomst om stempelavgift på vekselrettens område, Genève 7 juni 1930, er blitt tiltrådt av Storbritannia og Nord-Irland 185
» 24. Skr. om at Estland har tiltrådt den internasjonale overenskomst om lastelinjer, London 5 juli 1930 185
» 25. Skr. om at overenskomsten om oprettelse av et internasjonalt sundhetsbyrå i Paris, Rom 9 desember 1907, er tiltrådt av de italienske kolonier 186
» 28. Skr. om at «Turquie» (Tyrkia) skal strykes under 1ste klasse og opføres under 3dje klasse efter «Tchecoslovaquie» (Tsjekkoslovakia) i ekspedisjonsreglementet til den i London vedtatte Verdenspostkonvensjon 189
Juni 4. Skr. om at den internasjonale overenskomst om stempelavgift på vekselrettens område, Genève 7 juni 1930, skal gjelde for Newfoundland 233
» 8. Skr. om at Irak har tiltrådt de to Genève-konvensjoner av 27 juli 1929 om såredes og sykes behandling i krig og om behandling av krigsfanger 240
» 11. Skr. om at Den irske fristat har tiltrådt den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av handel med kvinner og barn, Genève 30 september 1921 241
» 18. Skr. om at Irak har tiltrådt den internasjonale overenskomst om forenkling av tollformaliteter med protokoll, Genève 3 november 1923 250
» 26. Skr. at Hellas har ratifisert de internasjonale overenskomster om ensartet lov om chekker, om løsning av visse lovkollisjoner på chekkrettens område og om stempelavgift på chekkrettens område, Genève 19 mars 1931, med bilag og protokoller 301
Juni 27.–Juni 28. Avtale mellem Norge og Latvia om ophevelse av passviseringstvangen mellem de to land 627
» 30. Skr. at Brasil har deponert sitt tiltredelsesdokument vedr. overenskomst om avkall på krig, Paris 27 august 1928 369
Juli 2. Skr. om at den internasjonale overenskomst om ferdsel med motorvogn, Paris 24 april 1926, er ratifisert av Tyrkia 369
» 2. Skr. om at Irak har tiltrådt protokoller av 15 juni og 11 desember 1929 om endringer i den internasjonale overenskomst om regulering av luftfarten av 13 oktober 1919 369
Juni 22.–Juli 4. Noteveksling om ordning av ungarsk toll på kippers 627
» 9. Skr. om at Portugal har ratifisert de internasjonale veksel- og chekkrettsoverenskomster, Genève 7 juni 1930 og 19 mars 1931 . . 377
» 10. Skr. ang. opsigelse av konvensjon om istandbringelse av internasjonal handelsstatistikk, Bruxelles 31 desember 1913 380
» 12. Skr. om at den internasjonale overenskomst om ferdsel med motorvogn, Paris 24 april 1926, er gjort gjeldende for områdene Basutoland og protektoratene Bechuanaland og Swaziland . . 383
» 14. Skr. om at Den irske fristat har deponert sitt tiltredelsesdokument vedr. den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av den hvite slavehandel, Paris 4 mai 1910 389
» 14. Skr. om at Polen har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedr. den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av falskmynteri, Genève 20 april 1929 389

1934				Side
Juli	17.	Skr.	om at den internasjonale overenskomst om ferdsel med motorvogn, Paris 24 april 1926, er tiltrådt av Albania	390
»	19.	Skr.	om at Domingo-republikken har ratifisert den internasjonale postavtale om utveksling av postpakker, London 28 juni 1929	391
Juli	13.)	Avtale	med Belgia om gjensidig ophevelse av konsulatvisum på	
Juli	20.)		sundhetspass	627
Aug.	4.	Skr.	om at Polen har tiltrådt den internasjonale overenskomst om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, London 31 mai 1929	393
»	13.	Skr.	om at Den irske fristat har tiltrådt den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av falskmyntneri, Genève 20 april 1929, med protokoll	407
»	14.	Skr.	om at Finnland har tiltrådt den internasjonale konvensjon om innførelse av visse ensartede regler om begrensningen av rederes ansvar, Bruxelles 25 august 1924	407
»	14.	Skr.	om at Finnland har tiltrådt den internasjonale konvensjon om innførelse av visse ensartede regler ang. sjøpanterettigheter og kontraktmessige panterettigheter i skib, Bruxelles 10 april 1926	407
»	16.	Skr.	om at Irak har tiltrådt overenskomsten om oprettelse av et internasjonalt sundhetsbyrå i Paris, Rom 9 desember 1907	408
»	20.	Skr.	om at Tunis har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedr. den internasjonale radiotelegrafoverenskomst av 25 november 1927	409
»	27.	Skr.	om at Mexico har ratifisert internasjonal overenskomst om lastelinjer, London 5 juli 1930	412
»	31.	Res.	om innførelse av de internasjonale regler for de skandinaviske telefontakster og om bemyndigelse for Telegrafstyret til å avgjøre mindre endringer	419
Septbr.	6.		Overenskomst ang. betalingsordningen i vareutvekslingen mellem Norge og Tyskland	628
»	8.	Skr.	om at Sveits og Liechtenstein har tiltrådt den internasjonale overenskomst om regulering av luftfarten, Paris 13 oktober 1919	423
»	8.	Skr.	om at Ungarn har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedr. en under 30 mai 1934 avgitt erklæring ang. overenskomst om den faste domstol for mellemfolkelig rettspleie, Genève 16 desember 1920	424
»	20.	Skr.	om at Belgia har tiltrådt Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928	446
»	26.	Skr.	om at overenskomsten mellem Norge og Storbritannia av 30 januar 1931 ang. den civile rettergang er gjort gjeldende også for Newfoundland	455
Oktbr.	8.	Skr.	om at Mexico har tiltrådt overenskomsten om slaveri, Genève 25 september 1926	459
»	9.	Skr.	om at Abessinia har fornyet sin tiltredelseserklæring til den fakultative bestemmelse i vedtektene for den faste domstol for mellemfolkelig rettspleie, Genève 16 desember 1920	459
»	11.	Skr.	om at Honduras har deponert sitt tiltredelsesdokument vedr. den internasjonale opiumsoverenskomst, Genève 19 februar 1925	466
»	11.	Skr.	om at Cuba har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedr. den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av forsendelse og salg av utuktige publikasjoner, Genève 12 september 1923	467
»	31.	Skr.	om at Latvia har ratifisert overenskomst om den internasjonale jernveisordning, Genève 9 desember 1923	488
Novbr.	5.	Avtale	mellem Norge og Storbritannia angående behandling av erstatningskrav for skade på fiskeredskaper	489
»	7.	Skr.	om at fransk Marokko har tiltrådt Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928	491

1934 Side

Novbr. 8. Skr. om at India har ratifisert den internasjonale overenskomst om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, London 31 mai 1929 . . . 491
» 8. Skr. om at India har ratifisert den internasjonale overenskomst om lastelinjer, London 5 juli 1930 492
Oktbr. 6. / Novbr. 9. } Pakkeoverenskomst mellem Norge og De Forente Stater 493
Novbr. 14. Skr. om at Ecuador har deponert sitt tiltredelsesdokument vedrørende den internasjonale opiumsoverenskomst, Genève 19 februar 1925 511
» 16. Res. om opnevnelse av en nabolandsnevnd 512
» 20. Skr. om at Spansk Marokko og de spanske kolonier har tiltrådt Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928 526
» 28. Skr. ang. opsigelse av deklarasjonene med Tyskland, Italia, Storbritannia, Danmark, Sverige og Nederland om gjensidig understøttelse av nødlidende sjømenn 533
» 29. Skr. om at Colombia har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedr. den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av handelen med kvinner og barn, Genève 30 september 1921 542
» 29. Skr. om at Colombia har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedr. den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av forsendelse og salg av utuktige publikasjoner, Genève 12 sptember 1923 542
Desbr. 14. Skr. om at Italia har for samtlige italienske koloniers vedkommende notifisert sin tiltredelse til overenskomst om istandbringelse av visse ensartede regler ang. sammenstøt og om bistand og bergning til sjøs, Bruxelles 23 september 1910 596
» 14. Skr. om at Chile har tiltrådt den internasjonale overenskomst om økonomisk statistikk med protokoll, Genève 14 desember 1928 596
» 20. Res. om bemyndigelse for Poststyret til å avslutte felles postoverenskomst mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige 600

2. Religionsvesen.

a. Religion. Gudstjeneste m. v.

1934

Febr. 16. Res. om dispensasjon fra gjeldende regler for kirkesangerstillingene forsåvidt angår Romedal og Vallset sogn i Romedal herred, Hedmark fylke 48
Juni 1. Res. om omordning av hospitalsprestembedet i Bergen 222
Oktbr. 5. Res. om ny høimesseliturgi for den norske kirke vedkommende menighetssvarene 457
Novbr. 9. Res. om nedleggelse av Kviteseid kallskapellani under Vest-Telemark prosti i Agder bispedømme 492
» 24. Rundskr. ang. den ved res. av 5 oktober 1934 godkjente høimesseliturgi for den norske kirke vedk. menighetssvarene 530
Desbr. 20. Res. om nedleggelse av Lyngdal kallskapellani under Lista prosti i Agder bispedømme 598

b. Kirker. Kirkegårder.

1934

Janr. 5. Res. om tillatelse til opførelse av en kirke for Svolvær ladested i Vågan prestegjeld, Hålogaland bispedømme 3
Mai 18. Res. om tillatelse til opførelse av en ny kirke for Olden sogn i Innvik prestegjeld i Bjørgvin bispedømme 182
Juni 15. Res. om tillatelse til gjenopførelse av den nedtatte kirke for Kvalsund sogn av Hammerfest prestegjeld på en dertil utsett ny tomt i nærheten av sognets kirkegård 247
Septbr. 7. Res. om tillatelse til opførelse av et kapell i Sømådal i Engerdal prestegjeld, Hamar bispedømme 421

1934 Side
Septbr. 7. Res. om tillatelse til opførelse av en kombinert skole- og kapellbygning i fiskeværet Makkaur i Vardø prestegjeld, Hålogaland bispedømme 422
» 21. Res. ang. bestemmelser om renhold m. v. i kirkene 446
» 28. Res. om tillatelse til opførelse av kirke for Frøyset sogn av Masfjorden prestegjeld i Bjørgvin bispedømme 455
Oktbr. 12. Res. om tillatelse til nedtagelse av Bakke kirke i Baklandets menighet i Trondheim for å opføres på en dertil utsett tomt på platået ved Kirkegaten 467
» 26. Res. om tillatelse til gjenopførelse av Herdla kirke i Herdla prestegjeld, Bjørgvin bispedømme 477
Novbr. 9. Res. om tillatelse til opførelse av et kapell for Slemmestad distrikt av Røyken prestegjeld i Oslo bispedømme 492
» 16. Res. om tillatelse til opførelse av en kirke i Leirbotn i Talvik prestegjeld av Alta prosti i Hålogaland bispedømme 512
» 27. Rundskr. ang. anbringelse av portretter i kirkene 532

c. Geistlighet.

1934
April 20. Res. om rett for tilsynsmannen for Den norske misjonsallianse for Nord-Chinas (misjonsalliansens) arbeide i provinsen Chahar i Nord-China til å stifte ekteskap efter norsk lov m. v. 146
Juni 22. Lov nr. 3 om ophevelse av § 13 i den geistlige lønningslov av 14 juli 1897, jfr. lov av 25 februar 1921 254
Oktbr. 23. / Novbr. 20. Kapiteltakster for året 1934 526
Novbr. 30. Res. om reglement for bispemøtene 544
Desbr. 7. Skriv um målbruk i presteattestar 547

d. Dissentere.

1934
Aug. 31. Res. om godkjennelse av formular for vigsel i Narvik frie misjonsmenighet 415

3. Undervisningsvesen.

a. Folkeskolen.

1934
Janr. 24. Skr. vedr. landskolelovens § 61 21
Mars 17. Brev um formannsvalet i skulestyret 105
Juni 29. Res. om at borgermesteren i Sarpsborg inntil videre skal tiltre Sarpsborg skolestyres forhandlinger 363
Oktbr. 9. Skr. om hvorvidt hjemstavnskommunens plikt til å refundere skoleutgifter efter skolelovens § 9 er betinget av at barnets utsettelse i privat forpleining er formelt besluttet av vergeråd eller fattigstyre 460
Novbr. 24. Skr. ang. spørsmål om gjerdeplikt for en skole 531
Desbr. 21. Skr. ang. en lærers rett til skyssgodtgjørelse 601
» 28. Skr. ang. eiendomsretten og bestemmelsesretten til flagget ved en folkeskole 609

b. Abnorme og forsømte barn.

1934
Febr. 23. Lov om forandring i lov om behandling av forsømte barn av 6 juni 1896 med tilleggslover 51
Mars 24. Res. om stadfestelse på forandring i statuttene for Fridheim barnehjem, Trondheim 110
April 26. Res. om stadfestelse på plan for Aasta Gundersens barnehjem i Ski 150
Aug. 31. Res. om ikrafttreden av lov av 6 juni 1930 om forandringer i lov om

1934 Side

behandling av forsømte barn av 6 juni 1896 med senere tilleggslover 416
Septbr. 7. Res. om stadfestelse på plan for Frelsesarmeens industri & redningshjem «Hasleheimen», Frydenbergveien 36, Østre Aker 422
» 18. Rundskriv til verjerådi 441
» 18. Rundskr. til samtlige skolehjem 443
Oktbr. 9. Skr. om hvorvidt hjemstavnskommunens plikt til å refundere skoleutgifter efter skolelovens § 9 er betinget av at barnets utsettelse i privat forpleining er formelt besluttet av vergeråd eller fattigstyre 460
Novbr. 9. Res. om stadfestelse på plan for Frelsesarmeens barneherberge, Øvre Engen, Trondheim 492
Desbr. 20. Res. om stadfestelse på statutter for barnehjemmet Hans Cappelens Minde, Skien 599

c. Fagskoler. fylkesskoler, folkehøiskoler m. v.

d. Høiere almenskoler.

1934
Mars 24. Res. om endringer i reglementene for middelskoleeksamen og artium 110

e. Universitetet, høiskoler m. v.

1934
Febr. 2. Res. om fastsettelse av reglement for sproglig-historisk embedseksamen 23
» 26. Skr. om hvorvidt medisinske professorer har plikt til uten særskilt godtgjørelse å yde medisinaldirektøren og departementet sakkyndig bistand 57
Mars 24. Res. om endringer i reglementet for sproglig-historisk embedseksamen ved Universitetet 109
» 24. Res. om forandring i reglementet for Norges Tannlægehøiskole . . 109
» 24. Res. om endringer i reglementet for tannlægeeksamen 109
April 6. Res. om I. ikrafttreden av lov nr. 6 av 19 mai 1933 om forandring i lov inneholdende fundas for det kongelige Frederiks Universitet av 28 juli 1824 med tilleggslover og II. fastsettelse av reglement for juridisk embedseksamen ved Universitetet 127
Juni 22. Lov nr. 4 om økonomisk embedseksamen ved Universitetet . . . 254

4. Biblioteker, museer, videnskap og kunst. Kringkasting.

1934
Janr. 19. Res. om forbud mot å bygge eller drive industriell virksomhet på en del parseller omkring Haraldstøtten 15
Mars 2. Res. om instrukser for Norsk rikskringkasting 73
April 6. Res. um freding av ein svartolder på garden Holdhus i Hålandsdalen herad og av ei barlind på garden Øvredal i Os herad, båe i Hordaland fylke 130
» 13. Res. ang. bestemmelser om innførsel og omsetning av radiomateriell i henhold til § 12 i lov om kringkasting av 24 juni 1933 . . . 134
» 18. St.besl. om statutter for Bergfondet 141
Mai 18. Res. om forbud mot bebyggelse m. v. av grunnen omkring støtten ved Skotterud i Eidskog herred til minne om oberstløitnant Krebs og hans avdelingers kamp i 1814 182
Juni 1. Res. um freding av Rundeholmen i Opsangervatnet i Kvinnherad herad, Hordaland fylke 222
» 22. St.besl. om anvendelse av eventuelt overskudd ved Statens filmkontroll 290
» 27. St.besl. bl. a. om utferdigelse av et lønnsregulativ for tjenestemenn ved Norsk rikskringkasting 30

1934 Side
Juni 29. Res. om endringer i statuttene for Instituttet for sammenlignende kulturforskning . . . 360
Septbr. 28. Res. ang. forskrifter om regnskapsavleggelse og revisjon vedr. Norsk rikskringkasting . . . 456
Desbr. 14. Res. om fredning av mistelteinen på øya Mølen gnr. 35 bnr. 5 og 6 i Hurum . . . 558

5. Arkivvesen.

1934
Novbr. 17. Cirk. om rett for statsarkivaren i Kristiansand S. til å rekvirere og bruke tjenestemerker på statens post . . . 525

6. Folkemengdens bevegelse. Passvesen. Statistikk.

1934
Febr. 23. Res. om overføring av Det statistiske centralbyrå fra Socialdepartementets til Finans- og tolldepartementets forretningsområde 52
» 23. Res. om avholdelse av en fullstendig telling over svinebestanden i en del av landets fylker . . . 54
Mars 1. Rundskr. om at den spanske regjering har ophevet kravet om konsulatvisum på sundhetspass for skib bestemt til spanske havner . . 68
April 20. Res. om bemyndigelse for Utenriksdepartementet til å fastsette lavere gebyrer enn gebyrtariffens minimumssatser ved passvisering for fremmede turister . . . 145
» 26. Rundskr. nr. 11 ang. fremmedloven (Plikt for den som tar utlending i sin tjeneste eller gir ham lønnet arbeide, til å melde dette til politiet . . . 150
Mai 28. Skr. ang. bestemmelser om plikt til å avgi opgaver til bruk for statistikken vedr. laks- og sjøørretfiskeriene . . . 188
Juni 1. Lov nr. 1 om foreningsregister . . . 202
» 1. Lov nr. 11 om forandring i lov om tilveiebringelse av opgaver til den offisielle statistikk av 25 april 1907 nr. 2 . . . 216
Juni 27. / Juni 28. Avtale mellem Norge og Latvia om ophevelse av passviseringstvangen mellem de to land . . . 627
Juli 10. Skr. ang. opsigelse av konvensjon om istandbringelse av internasjonal handelsstatistikk, Bruxelles 31 desember 1913 . . . 380
Juli 13. / Juli 20. Avtale med Belgia om gjensidig ophevelse av konsulatvisum for sundhetspass . . . 627
Aug. 10. Res. ang. bestemmelser i henhold til lov om foreningsregister av 1 juni 1934 . . . 394
» 29. Skr. om foreningsregister . . . 413
Septbr. 7. Res. om telling av svinebestanden i et utvalg av landets herreder . 423
» 13. Rundskr. ang. en avtale mellem Norge og Belgia om gjensidig fritatagelse for konsulatvisum på sundhetspass . . . 428
» 25. Rundskr. om melding til Centralpasskontoret om utvisninger . . . 452
Oktbr. 26. Provisorisk anordning om plikt til å meddele oplysninger for en sammenligning mellem offentlige og private lønninger . 476
Desbr. 14. Provisorisk anordning om plikt til å meddele oplysninger til utarbeidelse av en beskjeftigelsesstatistikk . . . 550
» 20. Skr. ang. visse opgaver som skal avgis ved innførsel fra og utførsel til utlandet . . . 601

7. Retts- og politivesen.

a. Kunngjøringer.

1934
Juni 8. Res. ang. bestemmelse om kunngjøring av forliksrådenes faste møter m. v. . . . 237
Juli 3. Rundskr. nr. 31 ang. den nye rettergangsordning (bl. a. ang. kunngjøring om forliksrådenes faste møtedager) . . . 370

1934 *b. Rettsvesenets administrasjon.*

Janr. 5. Res. ang. bestemmelser om bruk av dommerkapper i herreds-, by- og overrettene 3
Febr. 16. Res. om delegasjon til fylkesmannen i Finnmark av myndigheten til å meddele fri sakførsel for fiskere i visse tilfelle 48
» 27. Rundskr. ang. bruk av dommerkapper 60
April 6. Res. om advokaters og sakføreres bruk av rettskapper i overrettene, by- og herredsrettene 130
» 20. Res. om sammenslutning av Oslo lagdømme og Borgarting og Agder lagdømme til ett lagdømme, Oslo, Borgarting og Agder lagdømme 146
Mai 11. Res. om nedleggelse av Arendal byfogedembede 167
» 11. Res. om nedleggelse av Bodø byfogedembede 168
» 11. Res. om ophevelse av høieste resolusjon av 4 april 1891 om regler for uttagelse av domsmenn til rettsmøter under de store saltvannsfiskerier m. v. 168
Aug. 10. Rundskr. om ansettelse av dommerfullmektiger 403
» 16. Skr. om bruk av protokollfører 408
» 31. Res. om at der i Sortland herred av Vesterålen domssogn skal være et særskilt utvalg av domsmenn med særlig kyndighet i sjøvesen 417
Septbr. 21. Res. om sammenslutning av Oslo lagdømme og Borgarting og Agder lagdømme fra 1 oktober 1934 448
Novbr. 30. Res. om at Bodø kjøpstad og Salten landdistrikt skal være særskilte loddtrekningskretser 545
Desbr. 12. Skr. om fastsettelse av tidspunktet for nedleggelse av Arendal byfogedembede 550

1934 *c. Politivesen.*

Janr. 10. Skr. om forandringer i politivedtekten for Sarpsborg 7
» 15. Skr. om ny politivedtekt for Oslo 11
» 18. Skriv um politivedtekt for Fjotland herad, Vest-Agder fylke 15
» 19. Skr. om forandring i politivedtekten for Gol herred, Buskerud fylke 16
» 19. Skriv um brigde i politivedtekti for Ål herad, Buskerud fylke . . . 16
» 22. Rundskr. om lykkespill. (Særlig om lykkespill med merker som gevinster) 18
» 22. Skr. om politivedtekt for Andøya herred, Troms fylke 20
» 23. Skr. om tobakksvedtekt for Sørum herred, Akershus fylke 20
Febr. 10. Skr. om forandring av politivedtekten for Notodden 43
» 24. Skr. om forandring i politivedtekten for Ankenes herred, Nordland fylke 56
Mars 2. Res. om at innehaverne av stillingene som chef for og annenlærer ved Statens politiskole herefter skal betegnes henholdsvis politiinspektør og politiadjutant 76
» 10. Rundskr. om tjenestefrihet for politimestre 81
» 20. Skriv um politivedtekt for Alversund herad, Hordaland fylke . . . 106
» 28. Skr. om forandring i politivedtekten for Hemsedal herred, Buskerud fylke 112
April 3. Skr. om forandring i politivedtekten for Hol herred, Buskerud fylke 126
» 3. Skr. om politivedtekt for Hen herred, Møre fylke 126
» 6. Skr. om forandring i politivedtekten for Krødsherad herred, Buskerud fylke 130
» 6. Skr. om forandring i politivedtekten for Nore herred, Buskerud fylke 130
» 11. Skr. om ny politivedtekt for Ringebu herred, Opland fylke 132
11. Skr. om forandring i politivedtekten for Harstad 132
» 11. Skr. om forandring i politivedtekten for Alta herred, Finnmark fylke 132

1934			Side
April	11.	Skr. om ny politivedtekt for Kvalsund herred, Finnmark fylke	132
»	12.	Skr. om forandring i politivedtekten for Dyrøy herred, Troms fylke	132
»	12.	Skr. om at det efter § 17 i kgl. plakat av 4 juni 1904 er undergitt politiets skjønn hvor stort kvantum arsenikk det er forsvarlig å tillate utlevert til et glassverk ad gangen	132
»	14.	Skr. om forandring i politivedtekten for Hurdal herred, Akershus fylke	140
»	18.	Skr. om vedtekt for avholdelse av sammenkomst med dans m. v. i Kristiansand og om forandring i politivedtekten for byen	142
»	26.	Rundskr. nr. 11 ang. fremmedloven (Plikt for den som tar utlending i sin tjeneste eller gir ham lønnet arbeide, til å melde dette til politiet)	150
Mai	16.	Skr. om forandring i politivedtekten for Kornstad herred, Møre fylke	173
»	23.	Skr. om ny politivedtekt for Kvikne herred, Hedmark fylke	184
»	23.	Skr. om ny politivedtekt og om kinematografvedtekt for Røyken herred, Buskerud fylke	184
	23.	Skr. om ny politivedtekt for Nøtterøy herred, Vestfold fylke	184
»	23.	Skriv um nye politivedtekter for Askøy herad, Hordaland fylke	184
»	23.	Skriv um politivedtekt for Hosanger herad, Hordaland fylke	184
»	23.	Skr. om ny politivedtekt for Skaun herred, Sør-Trøndelag fylke	184
»	23.	Skr. om ny politivedtekt for Børsa herred, Sør-Trøndelag fylke	184
»	23.	Skr. om forandring i politivedtekten for Overhalla herred, Nord-Trøndelag fylke	184
»	23.	Skr. om ny politivedtekt for Nordfold herred, Nordland fylke	184
»	23.	Skr. om ny politivedtekt for Øksnes herred, Nordland fylke	184
»	28.	Skr. om godtgjørelse for politiets vakthold over urolige sinnssyke	187
Juni	1.	Lov nr. 2 om adgang til sterilisering m. v.	203
»	1.	Res. om overføring av Berlevåg og Gamvik herreder fra Vadsø politimesterembedes til Vardø politimesterembedes distrikt	222
»	6.	Skr. om politivedtekt for Hvaler herred, Østfold fylke	234
»	14.	Skriv um politivedtekt for Meland herad, Hordaland fylke	243
»	14.	Skriv um politivedtekt for Foldereid herad, Nord-Trøndelag fylke	243
»	15.	Rundskr. om lægeundersøkelse av alkoholpåvirkede motorvognkjørere	249
»	18.	Skr. om ny politivedtekt for Sem herred, Vestfold fylke	251
»	18.	Skr. om ny politivedtekt for Horg herred, Sør-Trøndelag fylke	251
»	18.	Skriv um nye politivedtekter for Inderøy herad, Nord-Trøndelag fylke	251
»	19.	Skr. om ny politivedtekt for Blaker herred, Akershus fylke	251
»	22.	Skr. om ny politivedtekt for Langenes herred, Nordland fylke	291
»	27.	Rundskr. om utstedelse av attester om utlevering av gult fosfor efter § 17 i plakat av 4 juni 1904	306
»	27.	Skriv um politivedtekt for Finnøy herad, Hordaland fylke	309
Juli	7.	Skr. om forandringer i politivedtekten for Bodin herred, Nordland fylke	376
»	10.	Skr. om forandring i politivedtekten for Soknedal herred, Sør-Trøndelag fylke	380
»	10.	Skr. om ny politivedtekt for Torsken herred, Troms fylke	380
»	12.	Skr. om ny politivedtekt for Nord-Varanger herred, Finnmark fylke	383
»	16.	Skr. om forandring i politivedtekten for Hof herred, Vestfold fylke	389
Aug.	10.	Res. om bemyndigelse for politiembedsmennene til uten hinder av embedsdistriktenes grenser å bistå hverandre med bilkontrollen	394
»	10.	Res. ang. bestemmelser i henhold til lov om foreningsregister av 1 juni 1934	394
»	17.	Skr. om ny politivedtekt for Skåtøy herred, Telemark fylke	409
»	22.	Skr. om ny politivedtekt for Ski herred, Akershus fylke	410
»	24.	Skriv um politivedtekter for Røra herad, Nord-Trøndelag fylke	411

1934			Side
Aug.	29.	Skr. om foreningsregister	413
»	29.	Skr. om ny politivedtekt for Gjestal herred, Rogaland fylke	415
Septbr.	4.	Skr. om ny politivedtekt for Aker herred, Akershus fylke	421
»	5.	Skriv um politivedtekt for Holum herad, Vest-Agder fylke	421
»	8.	Skr. om ny politivedtekt for Sør-Audnedal herred, Vest-Agder fylke	424
»	8.	Skriv um politivedtekt for Askvoll herad, Sogn og Fjordane fylke	424
»	8.	Skr. om ny politivedtekt for Bremsnes herred, Møre fylke	424
»	8.	Skr. om forandring i politivedtekten for Ballangen herred, Nordland fylke	424
»	10.	Skr. om ny politivedtekt for Lyngdal herred, Vest-Agder fylke	424
»	10.	Skriv um politivedtekt for Fjell herad, Hordaland fylke	424
»	11.	Skr. om forandring i politivedtekten for Urdal herred, Buskerud fylke	425
»	11.	Skr. om ny politivedtekt for Jøssund herred, Sør-Trøndelag fylke	425
»	12.	Skr. om ny politivedtekt for Ibestad herred, Troms fylke	428
»	14.	Skr. om forandring i politivedtekten for Oppegård herred, Akershus fylke	430
»	14.	Skr. om ny politivedtekt for Stor-Elvdal herred, Hedmark fylke	430
»	14.	Skriv um vedtekt um retten til å halda samkomor med dans i Fusa herad, Hordaland fylke	430
»	14.	Skr. om forandring i politivedtekten for Singsås herred, Sør-Trøndelag fylke	430
»	15.	Skr. om ny politivedtekt for Hemnes herred, Nordland fylke	432
»	19.	Skr. om ny politivedtekt for Østre Gausdal herred, Opland fylke	445
»	19.	Skr. om forandring i politivedtekten for Østre Toten herred, Opland fylke	445
»	19.	Skr. om ny politivedtekt for Øvre Sandsvær herred, Buskerud fylke	445
»	19.	Skriv um kinematografvedtekt for Haus herad, Hordaland fylke	445
»	19.	Skr. om ny politivedtekt for Målselv herred, Troms fylke	445
»	19.	Skr. om ny politivedtekt for Skjervøy herred, Troms fylke	445
»	20.	Skr. om ny politivedtekt for Kautokeino herred, Finnmark fylke	446
»	24.	Skr. om ny politivedtekt for Opdal herred, Sør-Trøndelag fylke	451
»	25.	Rundskr. om melding til Centralpasskontoret om utvisninger	452
Oktbr.	2.	Skriv um ny politivedtekt for Jondal herad, Hordaland fylke	457
»	12.	Res. om legitimasjonstegn for personer med politimyndighet som ikke er tjenestemenn ved politiet	467
»	12.	Skr. om forandring i politivedtekten for Sokndal herred Rogaland fylke	468
»	19.	Rundskr. ang. legitimasjonstegn for personer med politimyndighet som ikke er tjenestemenn ved politiet	473
»	20.	Skr. om nye politivedtekter for Nesodden herred, Akershus fylke	474
»	20.	Skriv um ny politivedtekt for Vik herad, Sogn og Fjordane fylke	474
»	20.	Skr. om forandring i politivedtekten for Åfjord herred, Sør-Trøndelag fylke	474
»	23.	Skriv um brigde i politivedtekta for Ål herad, Buskerud fylke	476
Novbr.	8.	Skriv um ny politivedtekt for Røldal herad, Hordaland fylke	492
»	10.	Skr. om forandringer i politivedtekten for Mandal	493
»	12.	Skr. om ny politivedtekt for Stathelle	493
»	12.	Skriv um ny politivedtekt for Balestrand herad, Sogn og Fjordane fylke	493
»	17.	Instruks for krigspolitiet	513
»	21.	Skriv um politivedtekt for Hjørundfjord herad, Møre fylke	530
»	21.	Skriv um politivedtekt for Trondenes herad, Troms fylke	530
»	22.	Skr. om ny politivedtekt for Åmot herred, Hedmark fylke	530
»	26.	Skriv um ny politivedtekt for Sjåk herad, Opland fylke	532
»	29.	Skriv um ny politivedtekt for Hjelmeland herad, Rogaland fylke	543
Desbr.	21.	Skr. om nye politivedtekter for Nannestad herred, Akershus fylke	602

1934 Side
Desbr. 21. Skr. om ny § 6 i politivedtekten for Feiring herred, Akershus fylke 602
» 22. Skriv um politivedtekter for Sund herad, Hordaland fylke 602
» 22. Skr. om nye politivedtekter for Eresfjord og Vistdal herred, Møre fylke 602

d. Lotteri.

1934
Janr. 22. Rundskr. om lykkespill. (Særlig om lykkespill med merker som gevinster) 18
Febr. 23. Res. om endring i res. av 3 februar 1933 om bevilling for Norsk jockeyklubb til å anordne veddemål ved totalisator, forsåvidt avgiften til staten angår 55

8. Fattigvesen.

1934
Septbr. 21. Skr. om at en mann kan vinne ny hjemstavn selv om hans hustru forpleies i asyl i henh. til lov nr. 3 av 5 juni 1925, jfr. fattiglovens § 12 449
Oktbr. 9. Skr. om hvorvidt hjemstavnskommunens plikt til å refundere skoleutgifter efter skolelovens § 9 er betinget av at barnets utsettelse i privat forpleining er formelt besluttet av vergeråd eller fattigstyre 460

9. Sundhetsvesen.

a. Medisinalvesen i almindelighet.

1934
Febr. 26. Skr. om hvorvidt medisinske professorer har plikt til uten særskilt godtgjørelse å yde medisinaldirektøren og departementet sakkyndig bistand 57
Juni 1. Lov nr. 2 om adgang til sterilisering m. v. 203
» 4. Skr. til en del sanatorier og kysthospitaler om at den til enhver tid bestemte kursats for barn bare gjelder inntil patienten har fylt 15 år 234
» 8. Res. om fastsettelse av regler om fritagelse for medisinalavgift av sildolje og sildmel, fremstillet av sild som ikke er fisket innen Nordland, Troms og Finnmark fylker 237

b. Læger. Tannlæger.

1934
Febr. 16. Skr. om lægenes salær og skyss- og kostgodtgjørelse for avgivelse av farlighetserklæring 50
Mars 6. Skr. om hvorvidt en distriktslæge har krav på godtgjørelse for undersøkelse av personer fra andre lægedistrikter som er anbragt i fengsel 80
April 30. Rundskr. om salær til sakkyndige som undersøker blodprøver, og om godtgjørelse til den læge som uttar blodprøvene 157
Mai 4. Res. om inndragning av Skjeberg og Sørum distriktslægestillinger, Langesund og Kragerø stadslægestillinger og om forening av Opland fylkeslægeembede med distriktslægestilling 163
Juni 15. Lov nr. 3 om forandring i og tillegg til lov om utførelsen av de offentlige lægeforretninger av 26 juli 1912, jfr. lover av 16 juli 1920, 29 april 1927 og 27 mai 1932 245
» 15. Rundskr. om lægeundersøkelse av alkoholpåvirkede motorvognkjørere 249
Juli 17. Skr. om at postsendinger fra læger til Reseptkontrollen ikke anses som statens post 390
Septbr. 17. Rundskr. om lægenes porto for offentlig post 436

1934 *c. Jordmødre.*

Mai 14. Skriv um at Skafså jordmordistrikt i Mo herad, Telemark fylke, vert inndrege og lagt til Mo jordmordistrikt 173
Juni 15. Lov nr. 4 om forandring i lov om jordmødre av 19 desember 1898, jfr. lov av 22 juni 1917 og lov nr. 5 av 4 juli 1927 246
Juli 19. Skr. om fødselshjelp i Hamar 390
» 20. Skr. om fødselshjelp i Kongsvinger 391
Septbr. 8. Skr. ang. omregulering av Malnes og Bø jordmordistrikter i Nordland fylke 424
» 17. Rundskr. om jordmødrenes porto for offentlig post 440
Novbr. 17. Skr. om inndragning av Strand jordmordistrikt i Strand herred, Rogaland fylke 525
Desbr. 3. Skr. om inndragning av Nordre Nedre Eiker jordmordistrikt, Buskerud fylke 546

1934 *d. Apotekvesen.*

Janr. 18. Skr. om at kalomelsalve av inntil 80 % styrke i form, pakning og mengder som nærmere bestemt skal opføres i fortegnelsen over de lægemidler, instrumenter og bandasjer som skal medbringes på norske fartøier 15
April 7. Skr. om at det ikke antas å være adgang for en apoteker til selv å overta bestyrelsen av sitt filialapotek og la hovedapoteket bestyre av en farmasøitisk kandidat 131
» 12. Skr. om at det efter § 17 i kgl. plakat av 4 juni 1904 er undergitt politiets skjønn hvor stort kvantum arsenikk det er forsvarlig å tillate utlevert til et glassverk ad gangen 132
» 19. Skriv um at ein styrar for utsal av ferdiglaga apotekvaror ikkje treng å ha handelsbrev 144
» 26. Skr. om at regnskapsbøkene må fremlegges på ethvert apotek på forlangende av visitator, uansett om apoteket er salgbart eller ikke 151
Mai 18. Kunngj. om avgift til statskassen av apotekenes omsetning . 174
» 25. Res. om bemyndigelse for Socialdepartementet til inntil videre å avgjøre søknader om tillatelse til å innføre varer som er gjenstand for apotekenes enehandel i detalj 186
Juni 4. Skr. om hvorvidt et engros-firma kan levere Novocain Suprarenin carpuler til Norges tannlægehøiskole på en nærmere omhandlet måte 233
» 8. Kunngj. om avgift til statskassen av brennevin (sprit) og av autoriserte reseptblanketter 237
» 27. Rundskr. om utstedelse av attester om utlevering av gult fosfor efter § 17 i plakat av 4 juni 1904 306
Juli 17. Skr. om at apotekere overhodet hverken kan rekvirere eller bruke tjenestemerker 390
» 27. Skr. om hvorledes et apotek bør forholde sig med hensyn til levering av lægemidler for en kommunes regning uten sikkerhet for betaling 392
Septbr. 14. Res. om at farmasøitiske studerende som har bestått 2. avdeling av apotekereksamen ved Det farmasøitiske institutt under tjeneste i apotek inntil videre kan betroes på egen hånd å tilberede og utlevere lægemidler 428
» 25. Rundskr. om endring i plakat av 20 september 1929 om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer 453
Oktbr. 6. Skr. om at varer som betegnes som «medisinske» preparater, må bli å betrakte som apotekvarer og være underkastet de for sådanne varer gjeldende bestemmelser 459
Novbr. 28. Skr. om at brennevin fra apotek bare kan utleveres mot resept . . 533

1934 Side

Desbr. 10. Rundskr. om et tillegg til § 11 i forskriftene av 2 mai 1930 om oppbevaring, sending og omsetning av helsefarlige stoffer 547
» 27. Skr. om et tillegg til § 3 i bestemmelsene av 4 januar 1930 vedrørende tilvirkning, omsetning og utførsel av medisintran . . . 609

1934 *e. Foranstaltninger mot sykdommer.*

Janr. 12. Res. um nye helse-, epidemi- og tuberkulosefyresegner for Lavik og Brekke herad, Sogn og Fjordane fylke 10
» 19. Res. om nye helse- og tuberkuloseforskrifter for Øvre Rendal herred, Hedmark fylke 15
» 19. Res. um nye helse-, epidemi- og tuberkulosefyresegner for Naustdal herad, Sogn og Fjordane fylke 16
» 19. Res. om nye helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Kvæfjord herred, Troms fylke 16
» 23. Skr. om tobakksvedtekt for Sørum herred, Akershus fylke 20
» 23. Skr. om begrensningen av de kurpenger som tuberkulosehjemmene kan beregne for patienter som er lagt inn efter § 6 i tuberkuloseloven av 8 mai 1900 20
Febr. 2. Res. ang. forskrifter om opvask av servise i herberger, losjihus, pensjonater, hoteller og forsamlingslokaler 31
» 2. Res. om tillegg til helseforskriftene for Trondheim 32
» 14. Skr. om transport av sinnssyke som forpleies for offentlig regning 47
» 16. Skr. om lægenes salær og skyss- og kostgodtgjørelse for avgivelse av farlighetserklæring 50
» 16. Skr. om de utgifter som en ektefelle plikter å utrede til forpleining av den annen ektefelle som sinnssyk 50
» 23. Res. um helse- og tuberkulosefyresegner for Hol herad, Buskerud fylke 52
Mars 1. Rundskr. om at der i helseforskriftene bør inntas en tilføielse om salg av kjøttdeig, ophakket kjøtt og pølser 64
» 1. Rundskr. om ønskeligheten av at der av kommunene blir vedtatt forskrifter for utsalgssteder for fersk fisk (herunder fersk sild) og steder hvor der lages fiskemat 65
» 1. Rundskr. om at den spanske regjering har ophevet kravet om konsulatvisum på sundhetspass for skib bestemt til spanske havner 68
» 2. Res. ang. bestemmelse om at bysekretæren i Steinkjer inntil videre i den tidligere magistrats sted skal være medlem av Steinkjer havnestyre og helseråd 76
» 2. Res. om et tillegg ang. salg av kjøttvarer til helseforskriftene for Skien 76
» 12. Skr. om utgiftene ved offentlig forpleining av sinnssyke 82
» 15. Skr. om hvorvidt helserådets ordfører har krav på honorar for visering av bevidnelse fra fremmede lands sundhetsmyndigheter 85
» 16. Rundskr. om at saker om overføring av tuberkuløse syke fra tuberkulosehjem til sykehus fremtidig ikke behøver å forelegges for departementet medmindre fylkesmannen i særlige tilfelle måtte finne saken tvilsom 91
» 17. Rundskr. om sjømenn som lider av tuberkulose og kjønnssykdom 91
» 17. Cirk. ang. hjemsendelse av norske sjømenn til fortsatt forpleining i Norge 95
» 17. Cirk. ang. sjømenn som avmønstres i Norge eller er hjemsendt av norsk konsul med krav på fri forpleining i Norge i henhold til sjømannslovens § 28 101
» 27. Rundskr. ang. de ved res. av 2 februar 1934 fastsatte forskrifter om opvask av servise (kopper og annet spisestell) i herberger, losjihus, pensjonater, hoteller og forsamlingslokaler hvor der foregår servering 111

Side

April 6. Res. om nye helse- og tuberkuloseforskrifter for Hof herred, Hedmark fylke . . . 130
» 6. Res. om nye helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Ytre Sandsvær herred, Buskerud fylke . . . 130
» 6. Res. om nye helse- og tuberkuloseforskrifter for Farsund . . . 130
» 6. Res. um helse-, epidemi- og tuberkulosefyresegner for Fjaler herad, Sogn og Fjordane fylke . . . 130
» 6. Res. um helsefyresegner for Viknaværi i Nord-Trøndelag fylke . . 130
» 20. Res. om nye helse- og tuberkuloseforskrifter for Sarpsborg 146
» 30. Rundskr. om forsiktighetsregler og rettledning ved bruk av blyarsenatpreparater til sprøitning av frukttrær mot skadeinsekter 158
Mai 18. Res. om forandring i helseforskriftene for Haugesund og i de for byen gjeldende særskilte forskrifter ang. melk . . . 183
» 26. Skr. om forpleiningsgodtgjørelsen for offentlig forpleiet sinnssyk . . 186
» 28. Skr. om godtgjørelse for politiets vakthold over urolige sinnssyke 187
Juni 1. Lov nr. 9 om vern mot innførsel av smittsom sykdom . . . 209
» 15. Res. om helseforskrifter for leirplasser som tillegg til helseforskriftene for Brunlanes herred, Vestfold fylke . . . 247
» 15. Res. om nye forskrifter for Ålesund ang. melk . . . 247
Juli 13.\ Avtale med Belgia om gjensidig ophevelse av konsulatvisum på
Juli 20./ sundhetspass . . . 627
Juli 27. Res. um helse- og tuberkulosefyresegner for Hosanger herad, Hordaland fylke . . . 392
Aug. 31. Res. om helseforskrifter for leirplasser i Fjære herred, Vest-Agder fylke . . . 417
» 31. Res. om forandring i helseforskriftene for Odda herred, Hordaland fylke . . . 417
Septbr. 4. Skr. om dekning av utgiftene ved hjemsendelse av sinnssyke fra Svalbard . . . 421
» 13. Rundskr. ang. en avtale mellem Norge og Belgia om gjensidig fritagelse for konsulatvisum på sundhetspass . . . 428
» 14. Res. om nye helse- og tuberkuloseforskrifter for Oppegård herred, Akershus fylke . . . 429
» 14. Res. om forandring i helseforskriftene for Levanger . . . 429
» 15. Rundskr. om anvendelsen av rekonvalesentbevilgningen og regler for bidrag av den . . . 430
» 21. Skr. om at en mann kan vinne ny hjemstavn selv om hans hustru forpleies i asyl i henh. til lov nr. 3 av 5 juni 1925, jfr. fattiglovens § 12 . . . 449
» 24. Skr. om trådløs korrespondanse mellem et ankommende fartøi og vedkommende havns sundhetsmyndighet om karantenebehandlingen . . . 451
» 25. Skr. om hvorledes helserådets ordfører skal forholde sig overfor fartøi som kommer fra eller har anløpet landområde som ifølge Sosialdepartementets kunngjøring er farsottsmittet . . . 453
Oktbr. 5. Res. ang. fastsettelse av formen for vaksinasjonsattest . . . 458
» 12. Res. om helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Salangen og Lavangen herreder, Troms fylke . . . 467
Novbr. 6. Skr. om det opsyn som påligger en tollopsynsmann i henhold til karantenereglementets § 23 og 24, jfr. § 21 . . . 491
» 16. Res. om helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Flesberg herred, Buskerud fylke . . . 512
» 30. Res. um nye helse-, epidemi- og tuberkulosefyresegner for heradi Øyslebø, Laudal og Finsland, Vest-Agder fylke . . . 545
» 30. Res. om nye helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Lista herred, Vest-Agder fylke . . . 545
Desbr. 6. Skr. om opkrevning av den godtgjørelse tollopsynet tilkommer for vakthold ombord (karantenereglementets § 24) . . . 547

1934 Side
Desbr. 10. Rundskr. om et tillegg til § 11 i forskriftene av 2 mai 1930 om opbevaring, sending og omsetning av helsefarlige stoffer 547
» 14. Res. om helse- og tuberkuloseforskrifter for Måsøy herred, Finnmark fylke 593

10. Veterinærvesen.

1934
Mars 24. Res. om godkjennelse av beliggenhet og plan for et kommunalt slaktehus i Stavanger og om innførelse av slaktetvang i byen samt om avgifter for benyttelse av slaktehuset 111
Juni 29. Lov nr. 14 om endringer i lov av 14 juli 1894 nr. 4 om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer (husdyrloven) med senere tilleggslover av 26 mai 1899 nr. 1, 14 mai 1918 nr. 2, 7 juli 1922 nr. 12, 11 mars 1925 og 4 juli 1927 nr. 8 350
Novbr. 29. Rundskr. om bekjempelse av den smittsomme kalvekasting . . . 533

11. Bygnings- og brandvesen.

1934
Janr. 4. Skr. om vedtekt til bygningslovens § 94, forsåvidt angår heiseanlegg i Hønefoss 2
» 4. Skr. om tillegg til bygningsvedtektene for Sandar herred, Vestfold fylke 2
» 8. Skr. om regulering av matr. nr. 1 b Observatoriegaten i Oslo og om vedtekter i tilknytning til reguleringen 6
» 8. Skr. om regulering av og vedtekter for en del gater på Løkkebergene i Drammen 6
» 9. Skr. om reguleringsplan og byggevedtekter for strøkene Sagene—Bjølsen—Sandaker i Oslo 7
» 11. Skr. om tillegg til bygningsvedtektene for strøket mellem Bogstadveien, Industrigaten, Majorstuveien og Sorgenfrigaten i Oslo 8
» 12. Skr. om forandring i bygningsvedtektene for Holmsbu med omliggende byggebelte og Filtvedt, Buskerud fylke 11
» 19. Res. om forbud mot å bygge eller drive industriell virksomhet på en del parseller omkring Haraldstøtten 15
» 30. Skr. om reguleringsplan med vedtekter for gnr. 84 bnr. 2 Bjerke, Østre Aker, Akershus fylke 23
Febr. 10. Skr. om reguleringsplan og tillegg til bygningsvedtektene for Dombås bygningsdistrikt, Opland fylke 43
» 14. Skr. om gebyrer ved opmålingsvesenet og bygningskontrollen i Trondheim og om forandringer i bygningsvedtektene for byen 47
» 17. Skr. om bygningsvedtekter for Drammen 50
» 17. Skr. om ny reguleringsplan med bygningsvedtekter for Grimstad 50
» 17. Skr. om vedtekt til bygningslovens § 140 for Stavanger 50
» 20. Skr. om bygningslovens anvendelse for Sortland brandkommune, Nordland fylke 51
» 28. Skr. om regler for brandvesenets ordning i Kopervik 64
Mars 2. Rundskr. om anbringelse av filmapparater 76
» 3. Skr. om innskrenkning av feiningenes antall i Vestre Glemmen brand- og bygningskommune, Østfold fylke 77
» 3. Skr. om innskrenkning av feiningenes antall i Østre Glemmen brand- og bygningskommune, Østfold fylke 77
» 3. Skr. om innskrenkning av feiningenes antall i Søndre Glemmen brand- og bygningskommune, Østfold fylke 77
» 10. Skriv um at brandlovi frå 15 august 1908 skal vera gjeldande for den delen av Sundre bygningsdistrikt i Ål herad, Buskerud fylke, som ligg på nordsida (austsida) av Hallingelvi, og at dette stroket skal vera eigen brandkommune. 82
» 10. Skr. om bygningsvedtekter for Steinkjer med vedtekter for opmåling av private tomter sammesteds 82

1934 Side

Mars 17. Skriv um at brandlovi skal vera gjeldande for det byvorne stroket kring Evje stasjon i Evje herad, Aust-Agder fylke 106
» 19. Skr. om bygningsvedtekter for Sunndalsøra i Møre fylke 106
» 21. Skr. om regulering og bygningsvedtekter for gnr. 149 bnr. 3 og 214 Vestengen i Aker, Akershus fylke 107
» 23. Skr. om regulering og bygningsvedtekter for matr. nr. 29 Colletts gate i Oslo 108
» 26. Skr. om bygningsvedtekt for et areal på Alfheim, Blusevold og Øvre Berg i Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke 111
April 6. Skr. om forandringer i bygningsvedtektene for Asker herred, Akershus fylke 131
» 12. Skr. om forandringer i forskriftene for det borgerlige brandvern m. v. i Hønefoss 133
» 14. Skr. om regler for brandvernets ordning m. v. i Nærbø brand- og bygningskommune, Rogaland fylke 140
» 17. Skr. om bygningsvedtekter for Tofte bygningskommune, Buskerud fylke 141
» 18. Skr. om bygningsvedtekter for Tromsø 143
» 21. Skr. om regulering av og bygningsvedtekter for strøket mellem Akersveien, Telthusgaten, Maridalsveien, Fredensborgveien og Damstredet i Oslo 148
» 25. Skr. om en tilleggsbestemmelse til brandlovens § 21 forsåvidt Aker herred angår 148
» 25. Skr. om reguleringsplan for en del av strøket mellem Strømsveien—Voldgaten og Brogaten i Lillestrøm brand- og bygningskommune, Akershus fylke, og om fastsettelse av ny murtvangsgrense i strøket 148
Mai 2. Skr. om regulering av og bygningsvedtekter for strøket Maridalsveien—Bergverksgaten i Oslo 160
» 23. Skr. om forandring i bygningsvedtektene for Drammen 184
» 23. Skr. om instruks for bygningschefen i Tromsø 184
» 29. Skr. om forandring av murtvangsgrensen ved Kampens skole i Stavanger 198
» 31. Skr. om regulering og bygningsvedtekter for eiendommen Lofthus gnr. 86, bnr. 3 i Aker 202
» 31. Skr. om regulering av Jernbanegata med vedtekter for bebyggelse av eiendommen Solvang i Namsos 202
Juni 5. Skr. om regulering og byggevedtekter for eiendommen Solvang gnr. 132 bnr. 1 og 3 i Aker 234
» 5. Skr. om regulering av en del av eiendommene Holmen og Ravnsborg i Asker herred, Akershus fylke, og om vedtekter for bebyggelsen av Holmen gård 234
» 8. Lov nr. 1 om forandringer i lov av 18 mars 1921, jfr. tilleggslov av 11 mai 1929, om ekspropriasjon av grunn til opførelse av et rådhus i Oslo samt til gjennemførelse av en reguleringsplan for rådhusets omgivelser 235
» 12. Skr. om at den del av gårdene Vestnes, Helland og Remmen i Vestnes herred, Møre fylke, som er underlagt bygningsloven, skal danne egen kommune i bygningsvesenets anliggender 242
» 16. Skr. om regulering av en del av eiendommen Kobbervik, Kobbervikveien nr. 10 i Drammen og om vedtekter i tilknytning til reguleringsplanen 250
» 16. Skr. om vedtekter til byplan for arealet mellem Egenesveien—Holbergsgate—Bretlandsgate og Rektor Hammers gate i Stavanger 250
» 16. Skr. om utvidelse av det strøk i Stokmarknes i Hadsel herred, Nordland fylke som er underlagt bygningsloven, og om brandlovens anvendelse på stedet 250
» 26. Skr. om regulativ for opmålingsforretninger, behandling av byg-

1934 Side

ningsanmeldelse og tilsyn med byggearbeider i Nansetløkken bygningskommune i Hedrum, Vestfold fylke 302
Juli 9. Skr. om bygningsvedtekt for Hjelms gate 6 i Oslo. 377
» 13. Skr. om regulering av sydøstre del av Berg prestegård i Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringsplanen 389
» 16. Skr. om regulering av Underhaugsveien i Drammen og om bygningsvedtekter i tilknytning til reguleringen 390
» 17. Skr. om regulering av Aker kommunes eiendom gnr. 73 bnr. 135 m.fl. i Aker, Akershus fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringsplanen 390
» 21. Skr. om vedtekter for bebyggelsen langs Søndre gate og langs Akerselvens østside mellem Søndre gate og Grüners gate i Oslo 391
» 26. Skr. om bygningsvedtekter for eiendommen Bakaunet m. v. i Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke 392
» 27. Skr. om bebyggelsesplan og bygningsvedtekter for nr. 47 Frognerveien i Oslo 392
Aug. 13. Skr. om forandring i bygningsvedtektene for Søndre, Vestre og Østre Glemmen bygningskommuner i Østfold fylke. 407
» 13. Skr. om forandringer i regulativene for bygningsgebyrer, opmålingsgebyrer og gebyrer for situasjonskarter i Aker 407
» 13. Skr. om regulering av «Nordstrand» gnr. 64 bnr. 3 og 42 i Asker og om vedtekter i tilknytning til reguleringsplanen 407
» 13. Skr. om tillegg til bygningsvedtektene for Haugesund 407
» 28. Skr. om nye byggevedtekter for strøket mellem Majorstuen, Industrigaten, Middelthuns gate og Dybwads gate i Oslo. 412
» 28. Skr. om brandlovens anvendelse i det bygningsloven underlagte strøk i Sandar herred, Vestfold fylke, og om tilleggsbestemmelse til brandlovens § 9 forsåvidt dette strøk angår 413
Septbr. 6. Skr. om regulering av Melløslunden i Rygge bygningskommune, Østfold fylke, og om bygningsvedtekt i tilknytning til reguleringsplanen 421
» 17. Skriv um bygningsvedtekter for Vikøyri i Vik herad, Sogn og Fjordane fylke 441
» 18. Skr. om et tillegg til bygningsvedtektene for Strømmen bygningskommune i Akershus fylke 445
» 18. Skr. om bygningsvedtekter for Bøle bygningskommune i Telemark fylke 445
» 25. Skriv um byggevedtekter for Hetland bygningsdistrikt, Rogaland fylke 455
» 25. Skr. om regulering av strøket «Grunden» i Kristiansund og om vedtekter i tilknytning til reguleringsplanen 455
» 28. Res. om bygningslovens anvendelse på en del av Kristiansand byterritorium 457
» 29. Skr. om bygningsvedtekter for Dokka bygningskommune, Opland fylke 457
Oktbr. 1. Skr. om vedtekt til bygningslovens § 63, forsåvidt angår Lillestrøm bygningskommune, Akershus fylke 457
» 5. Skr. om regulering av og bygningsvedtekter for Sundesiden, forsåvidt angår byggebeltet i Nes herred, Vest-Agder fylke 459
» 8. Skr. om forandring av grensene for det bygningsloven underlagte distrikt i Fåberg herred ved Lillehammer 459
» 9. Skr. om bygningsvedtekter for Søndre Jeløy bygningskommune, Østfold fylke 466
» 9. Skr. om forandring i tilleggsbestemmelsene til brandloven og i bygningsvedtektene for Aker herred, Akershus fylke 466
» 12. Skr. om utvidelse av grensene for Vikesund brand- og bygningskommune i Buskerud fylke 468

1934 Side

Oktbr. 20. Skr. om vedtekter for bebyggelse av de eiendommer som har fasadelinje mot Nytorvet, samt mot kryss Møllergaten—Henrik Ibsens gate og mot Henrik Ibsens gate mellem Møllergaten og Torvgaten i Oslo 474
» 22. Skr. om utvidelse av Tullins gate og om bygningsvedtekter for strøket mellem St. Olavs gate, Frederiks gate, Edvard Storms gate og Holbergs gate i Oslo 474
» 23. Skr. om regulering av Fredriksberg i Namsos og om bygningsvedtekter i forbindelse hermed 476
» 24. Skr. om regulering av strøket mellem Akerselven, Trondhjemsveien, Heimdalsgaten, Lakkegaten og nordre grense av Lakkegaten nr. 52 i Oslo og om byggevedtekter for strøket langs Akerselvens nordøstside mellem Lakkegaten og Trondhjemsveien 476
» 25. Skr. om reguleringsplan for en del av Vestre Holmen gnr. 33 bnr. 70 i Aker og om bygningsvedtekter i tilknytning til reguleringsplanen 476
» 26. Skr. om forandring av grensene for Tofte bygningskommune i Buskerud fylke 487
Novbr. 5. Skr. om regulering av en del av Halvdan Svartes gate og bebyggelsesplan for Drammensveien 111 i Oslo og om bygningsvedtekter for denne eiendom 490
» 5. Skr. om regulativ for opmålings- og kartlegningsforretninger i det bygningsloven underlagte strøk på Lierstranden i Buskerud fylke 491
» 12. Skr. om regulativ for opmålinger m. v. i Tønsberg 493
» 19. Skr. om regulering av et kvartal ved Grefsenveien i Aker herred og om bygningsvedtekter i forbindelse med reguleringsplanen 525
» 24. Skr. om at brandloven skal være gjeldende for strøket innenfor Fagernes bygningskommune i Opland fylke, og at strøket skal overgå til egen kommune i brandvesenets anliggender 532
» 24. Skr. om bygningsvedtekter for Nansetløkken bygningskommune, Vestfold fylke 532
Desbr. 19. Skr. om reguleringsplan og byggevedtekter for byggebeltet i Bodin herred, omkring Bodø 598
» 20. Skr. om reguleringsplan og bygningsvedtekter for Ålvik bygningskommune i Hordaland fylke 601

12. Ildsfarlige innretninger og gjenstander.

1934

Febr. 26. Skr. om forandring i den under 7 august 1906 (jfr. forandring av 30 januar 1933) utferdigede bekjentgjørelse om transport av spesielt ildsfarlig stoff ombord på passasjerskib 58
» 26. Skr. om forandringer i de ved res. av 16 september 1908 fastsatte forskrifter ang. transport av spesielt ildsfarlig stoff ombord på skib uten passasjércertifikat 59
» 28. Skr. ang. utdrag av bestemmelser med veiledning om spesielt ildsfarlige stoffer under transport ombord i norske skib uten passasjércertifikat. (Til opslag i mannskapsrum og messer) . . 62
Oktbr. 26. Res. om de forsiktighetsregler som skal iakttas ved transport av sprengstoff, krutt, ammunisjon og fyrverkerisaker 477

13. Kart- og opmålingsvesen.

1934

Febr. 14. Skr. om gebyrer ved opmålingsvesenet og bygningskontrollen i Trondheim og om forandringer i bygningsvedtektene for byen 47
Mars 10. Skr. om bygningsvedtekter for Steinkjer med vedtekter for opmåling av private tomter sammesteds 82
Aug. 13. Skr. om forandringer i regulativene for bygningsgebyrer, opmålingsgebyrer og gebyrer for situasjonskarter i Aker 407

1934 Side
Novbr. 5. Skr. om regulativ or opmålings- og kartlegningsforretninger i det bygningsloven underlagte strøk på Lierstranden i Buskerud fylke 491
» 12. Skr. om regulativ for opmålinger m. v. i Tønsberg 493

14. Næringsvesen.

a. Jordbruk.

1934
Janr. 3. Skr. ang. bruk av piggtråd til gjerde i Tveit herred, Vest-Agder fylke 1
» 3. Skr. om at det ikke påhviler eieren av et helt bortforpaktet gårdsbruk å inngi næringsopgave 2
» 5. Res. om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å avgjøre enkelte kurante saker efter skog-, jord-, fjell- og myrkonsesjonslovene 4
Febr. 9. Skriv um bruk av piggtråd i gjerde innan Vevring herad, Sogn og Fjordane fylke 43
» 13. Skr. ang. direkte ligning av en gårdbruker som har godtgjort at procentligning for hans vedkommende vilde lede til uriktige resultater, jfr. landskattelovens § 46, 7. ledd 44
» 16. Res. um fyresegner um avgift på umsetnaden av mjølk i samhøve med § 3 i lov frå 24 juni 1931 49
» 19. Skriv um betaling og innkrevjing av avgifta på umsetnaden av mjølk i tida frå og med 1 mars 1934 til og med 28 februar 1935 50
Mars 1. Skr. om regler for eksport av fjærfeslakt 68
» 2. Skr. om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbysboende eiere av jordbruk i Kongsberg 77
» 9. Res. um fyresegner um avgift på umsetnaden av svineslakt . . . 81
» 9. Skriv um betaling og innkrevjing av avgifta på umsetnaden av flesk i tida frå og med 1 mai 1934 til og med 30 april 1935 81
April 13. Lov om endring i lov av 14 juli 1893 om innskrenkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. 133
» 19. Skr. om at der ikke antas å være adgang til å kreve trekk til dekning av skatt i jorddyrkningsbidrag som er tilstått av det offentlige 144
» 30. Rundskr. om forsiktighetsregler og rettledning ved bruk av blyarsenatpreparater til sprøitning av frukttrær mot skadeinsekter 158
Mai 24. Skr. om vedtekter for bruk av piggtråd i gjerde i Oslo 185
Juni 1. Kunngj. om avgift til statskassen av jord som i budgetterminen 1 juli 1934 til 30 juni 1935 anvendes til dyrking av tobakk 222
» 5. Skriv um vedtekter for bruk av § 55 i jordlova imot innenbygdsboande eigarar av jordbruk i Froland herad, Aust-Agder fylke 234
» 15. Skriv um fyresegner for bruk av piggtråd i gjerde innen Ørskog herad, Møre fylke 250
» 20. Skr. om at overflatekultur og oparbeidelse av kulturbeite ikke i skatterettslig henseende kan henregnes til nydyrkning, jfr. landsskattelovens § 42 annet og fjerde ledd samt § 44 annet ledd 252
» 22. Lov nr. 6 om endringer i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål med senere tilleggslov av 15 februar 1929 . . . 256
» 22. Res. om nedsettelse av renten for ikke fortrinsberettigede lån i Småbruk- og boligbanken 291
» 29. Midlertidig lov nr. 12 om gjeldsordning for jordbrukere m. v. 332
» 29. Res. om ikrafttreden av midlertidig lov nr. 12 av 29 juni 1934 om gjeldsordning for jordbrukere m. v. 340
» 29. Midlertidig lov nr. 15 om krisetiltak til støtte for landbruket 353
» 29. Lov nr. 16 um brigde i millombils lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror av 6 juni 1930 og 24 juni 1931 356

1934				Side
Juni	29.	Res.	om forbud mot innførsel av kraftfôr	363
»	29.	Res.	um fullmakt for Landbruksdepartementet til i tida 1 juli—31 desember 1934 å leggja avgift på konsummjølk til å jamna ut prisskilnaden på konsummjølk og produksjonsmjølk	363
»	29.	Skr.	om gjennemføring av kraftfôrrasjoneringen	364
»	29.	Skr.	om avgift av konsummelk i tiden 1 juli—31 desember 1934	365
Juli	4.	Skr.	om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Eidsvoll herred, Akershus fylke	375
»	10.		Regler for innkjøp og bruk av norsk smør til innblanding i margarin	377
»	13.	Res.	um fyresegner um avgift på umsetnaden av saueslakt	387
»	13.	Res.	om forandring i de ved kgl. res. av 26 august 1932 og 11 august 1933 fastsatte betingelser for lån av lånekassene for jordbrukere og fiskere	387
»	13.	Skr.	om opkrevning av omsetningsavgift på saueslakt	388
Aug.	28.	Skr.	om at gebyr for tinglysning av melding efter lov om gjeldsordning for jordbrukere av 29 juni 1934 § 8 blir å betale av Lånekassen	412
Septbr.	5.	Skr.	om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Furnes herred, Hedmark fylke	421
»	7.	Res.	om plikt til å bidra til sams sauesanking i en beitestrekning i Saltdal herred, Nordland fylke	423
»	7.	Skr.	om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Søndre Land herred, Opland fylke	423
»	14.	Res.	om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å treffe de beslutninger om avgift på margarin m. v. som i midlertidig lov av 29 juni 1934 om krisetiltak til støtte for landbruket §§ 8, 9 og 10 er tillagt Kongen	429
»	15.	Skr.	ang. bestemmelsen i landskattelovens § 26 r om skattefrihet for bureisingsmenn	432
»	19.	Skr.	om innhentelse av næringsopgaver for beregning av utbytteprocent, jfr. landskattelovens § 46 femte ledd	445
»	21.	Skr.	ang. forskjellige bestemmelser til støtte for landbruket, fastsatt i henhold til res. av 21 september 1934	450
»	27.	Skr.	om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Holtålen herred, Sør-Trøndelag fylke	455
Oktbr.	9.	Skr.	om omsetnings- og utjevningsavgift på melk	460
»	11.	Skr.	om vedtekter for bruk av piggtråd i gjerde i Loppa herred, Finnmark fylke	467
»	18.	Res.	om ophevelse av den ved kgl. res. av 9 november 1917 fastsatte nedsettelse av jordkonsesjonsgrensen for Ringebu herred Opland fylke	470
»	18.	Res.	om utferdigelse av forskrifter for Lånekassen for jordbrukere	470
Novbr.	24.	Skr.	ang. spørsmål om gjerdeplikt for en skole	531
»	29.	Skr.	om endringer i de under 10 juli 1934 ufterdigede regler om innkjøp og bruk av norsk smør til innblanding i margarin	543
Desbr.	6.	Skr.	om ophevelse av regler om forbud mot bruk av piggtråd i Våle herred, Vestfold fylke	547
»	10.	Skr.	om godtgjørelse for transport av malingsprodukter av hvete, rug og bygg og for transport av kraftfôr fra jernbanestasjon og skibsstoppested til avsidesliggende distrikter	548
»	12.	Skr.	om regler for bruk av piggtråd i Nord-Frøya herred, Sør-Trøndelag	550
»	14.	Res.	om forandring i de ved res. av 26 august 1932, 11 august 1933 og 13 juli 1934 fastsatte betingelser for lån av lånekassene for jordbrukere og fiskere	596
»	20.	Res.	um fullmakt for Landbruksdepartementet til i tida frå og med 1 januar til og med 30 juni 1935 å leggja avgift på kon-	

Side

summjølk til å jamna ut prisskilnaden på konsummjølk og produksjonsmjølk 600
Desbr. 22. Skr. ang. forskrifter om omsetningsavgift og utjevningsavgift på melk 602

1934 *b. Husdyr. Rensdyrdrift.*
Janr. 8. Skr. om forbud mot havning med geit i skogmark i Øyer herred, Opland fylke 6
Febr. 23. Res. om avholdelse av en fullstendig telling over svinebestanden i en del av landets fylker 54
» 23. Res. om endring i res. av 3 februar 1933 om bevilling for Norsk jockeyklubb til å anordne veddemål ved totalisator, forsåvidt avgiften til staten angår 55
Mai 9. Skr. om forbud mot havning med geit i skogmark i Østre Gausdal herred, Opland fylke 165
» 18. Res. om oprettelse av en årlig femarknad i Seljord 183
» 26. Skriv um forbod mot havning med geit i skogmark i Haus herad, Hordaland fylke 187
Juni 1. Skriv um forbod mot havning med geit i skogmark i Fitjar herad, Hordaland fylke 233
» 2. Skr. om ophevelse av forbud mot adgang til fjøs og stall m. v. forsåvidt angår personer som kommer fra Danmark 233
» 4. Skriv um forbod mot havning med geit i Myking sokn, Lindås herad, Hordaland fylke 234
» 21. Skr. om forbud mot havning med geit og sau i skogmark i Krødsherad herred, Buskerud fylke 252
» 26. Skr. om at eier eller besidder av hund i Lardal herred, Vestfold fylke, skal holde hunden i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter 302
» 29. Lov nr. 14 om endringer i lov av 14 juli 1894 nr. 4 om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer (husdyrloven) med senere tilleggslover av 26 mai 1899 nr. 1, 14 mai 1918 nr. 2, 7 juli 1922 nr. 12, 11 mars 1925 og 4 juli 1927 nr. 8 350
» 29. Midlertidig lov nr. 15 om krisetiltak til støtte for landbruket 353
» 29. Res. om forbud mot innførsel av ren til Svalbard 363
» 29. Res. om forbud mot innførsel av kraftfôr 363
» 29. Skr. om gjennemføring av kraftfôrrasjoneringer 364
Juli 4. Skr. om forbud mot å slippe graværer og geitebukker på beite i sambeitestrekning i Lier herred, Buskerud fylke 376
» 7. Skr. om forbud mot havning med geit i Kirkeseter utmark i Hemne herred, Sør-Trøndelag fylke 376
Aug. 9. Skr. om at eier eller besidder av hund i Hof herred, Vestfold fylke, skal holde hunden i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter 394
» 21. Skr. om forbud mot havning med geit i skogmark i Dovre herred, Opland fylke 409
Septbr. 1. Skr. om at eier eller besidder av hund i Nes herred, Vest-Agder fylke, skal holde hunden i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter 420
» 7. Res. om plikt til å bidra til sams sausanking i en beitestrekning i Saltdal herred, Nordland fylke 423
» 7. Res. om telling av svinebestanden i et utvalg av landets herreder 423
Oktbr. 5. Res. om endring i res. av 19 mai 1917 om åpning av drifteveien Bue—Kvina. 458
Novbr. 24. Skriv um at eigar eller innehavar av hund i Voss herad, Hordaland fylke, skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerd i den tid bufe beiter 532

1934			Side
Novbr.	29.	Rundskr. om bekjempelse av den smittsomme kalvekasting	533
Desbr.	14.	Res. ang. plikt til å bidra til sams sauesanking i visse beitestrekninger innen Masfjorden, Lindås og Hosanger herreder, Hordaland fylke	596

c. Skogvesen. Almenninger.

1934			
Janr.	5.	Res. om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å avgjøre enkelte kurante saker efter skog-, jord-, fjell- og myrkonsesjonslovene	4
»	16.	Skr. om at Nord-Fron herred ved en inkurie er falt ut av den liste, som er nevnt i punkt a i kgl. res. av 3 januar 1933 ang. ophevelse av skogvedtekter for en del herreder	11
Mars	17.	Skr. om forandring i res. av 1 november 1928 om fastsettelse av et Arendal tømmermålingsdistrikt m. v.	105
»	17.	Skr. om forandring i res. av 1 november 1928 om fastsettelse av et Tovdal tømmermålingsdistrikt m. v.	106
»	24.	Res. om ophevelse av skogvedtektene for Tynset herred, Hedmark fylke	110
April	13.	Lov om endring i lov av 14 juli 1893 om innskrenkninger i bruk av ild i skog og mark m. v.	133
Juni	6.	Skr. om fredning for fiske av enkelte områder innen Lesja statsalmenning	234
Septbr.	10.	Nye jaktregler for Jevnaker bygdealmenning	425
Oktbr.	5.	Res. om vedtekter for husvær for folk og hester under skog- og fløtningsarbeide i Flå herred, Buskerud fylke	458
»	18.	Res. ang. bestemmelse om at lov om skogvern av 12 februar 1932 skal finne anvendelse for Mo ladested, Nordland fylke	470
Novbr.	16.	Res. om at lov om skogvern av 12 februar 1932 skal finne anvendelse for Arendal by	513
»	17.	Skr. om hvorvidt en upåanket avgjørelse av en særskilt klagenevnd vil være bindende for en særskilt klagenevnd som måtte bli opnevnt til behandling av ligningen for et av de efterfølgende 2 år, jfr. landsskattelovens §§ 93 og 106	525
Desbr.	12.	Cirkulære om at tjenestemerker ikke kan brukes av almenningsstyre	550

d. Utskiftning.

1934			
Juni	22.	Lov nr. 1 om forandring i lov om utskiftning m. v. av 13 mars 1882	252
Novbr.	10.	Skr. om gebyr for bevisoptagelse i henhold til utskiftningslovens § 63	493

e. Jakt.

1934			
Febr.	23.	Res. om fredning av enkelte sorter sjøfugler i det hele land	55
April	13.	Res. om fredning av ender i Vest-Agder fylke	136
»	17.	Skr. om fredning av tiur og røi i Lista herred, Vest-Agder fylke	141
Mai	3.	Skriv um fredning av jerpe i Aust-Agder fylke	160
»	4.	Res. om forandring i res. av 23 februar 1934 ang. fredning av enkelte sorter sjøfugler	163
Juni	26.	Lov nr. 1 om forandring i lov av 21 juni 1929 om fangst av bardehval	297
»	26.	Skr. om jakttiden for hare i en rekke herreder i Aust-Agder fylke	302
Juli	5.	Skr. om jakttiden for hare i Østfold fylke	376
»	5.	Skr. om fredning av elg i Østfold fylke i 1934	376
»	13.	Res. om endringer i kgl. res. av 19 juli 1930 om fangst av bardehval	386
»	27.	Skr. om fredning av ærfugl i Troms fylke	392
»	28.	Skr. om fredning av elg i Troms fylke	393
Aug.	1.	Skr. om fredning av rev i Vikna herred, Nord-Trøndelag fylke	393
»	3.	Skr. om fredning av elg i Finnmark fylke	393

1934 Side
Aug. 11. Skr. om fredning av hare på Vestvågøy i Borge, Buksnes, Hol og Malberg herreder i Nordland fylke 406
» 21. Skriv um freding av elg i 1934 i herada Vang, Vestre Slidre, Øystre Slidre, Skjåk, Lom, Vågå, Heidal og i den del av Nord-Fron og Sør-Fron som ligg på vestsida av Lågen i Opland fylke . . 409
Septbr. 3. Skr. om fredning av hare på Arnøy i Skjervøy herred, Troms fylke 420
» 10. Nye jaktregler for Jevnaker bygdealmenning 425
» 13. Skr. om forbud mot å fange blåhval under 65 eng. fot og finnhval under 55 eng. fot 428
» 27. Skriv um tida for jakt og fangst etter ikorn i Opland fylke 455
Oktbr. 12. Skr. om jakttiden for ekorn i Akershus fylke 468
» 26. Skriv um freding av måser i Sogn og Fjordane fylke 487
Novbr. 28. Skr. om at fredning av ærfugl i Sør-Trøndelag fylke forlenges til og med 15 mars 1935 533
» 30. Res. om fredning av villren på Svalbard 545
Desbr. 14. Res. om fredning av bjørn i en rekke herreder i Opland fylke, gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1938 595
» 15. Skr. om fredning av ærfugl i Nordland fylke, gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1939 597

f. Fiskeri.

1934
Janr. 4. Skr. om ikrafttreden av Lofotopsynet i 1934 2
» 5. Res. om forbud mot utførsel av saltet storsild og saltet vårsild inntil 1 januar 1935 medmindre Storsildlaget eller Stor- og vårsildlaget har samtykket i utførselen 3
» 5. Res. om fastsettelse av dimensjoner for reketrålen 3
» 20. Forskrifter for utførsel og vrakning av håbrand 16
» 22. Skr. om fiskeriregler for Bodin herred, Nordland fylke 20
Febr. 16. Res. om delegasjon til fylkesmannen i Finnmark av myndigheten til å meddele fri sakførsel for fiskere i visse tilfelle 48
» 16. Res. om adgangen til bruk av garn til fangst av sei innen Trondenes, Sandtorg og Skånland herreder, Troms fylke 49
» 23. Res. ang. bestemmelser utferdiget i henhold til midlertidig lov av 6 juli 1933 om utførsel og innførsel av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr 52
Mars 1. Rundskr. om ønskeligheten av at der av kommunene blir vedtatt forskrifter for utsalgssteder for fersk fisk (herunder fersk sild) og steder hvor der lages fiskemat 65
» 16. Res. om forbud mot bruk av kastenot til laks- og sjøørretfiske i 5 år fra 14 april 1934 å regne i Stjørdalselvens vassdrag 90
April 9. Skr. om et tillegg til de ved Handelsdepartementets skrivelse av 23 mars 1923 fastsatte regler for merkning og utførsel m. v. av hummer i fredningstiden 131
» 13. Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet eller den dette bemyndiger til å forby eller treffe nærmere bestemmelser til kontroll med utførselen av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr til Nederland 136
» 14. Skr. om ophør av Lofotopsynet 140
» 17. Telegram om bemyndigelse for fiskeridirektøren til i 1934 å forby og til å utferdige nærmere bestemmelser om kontroll med utførselen av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr til Nederland 141
» 20. Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å forby utførsel av tørrfisk som anses uskikket til menneskeføde 146
» 27. Skr. om autorisasjon for statens sildevrakere som tønnekontrollører for saltet sild, brisling og annen fisk samt rogn og agnskjell 151
Mai 1. Skr. om tillegg til reglementet av 22 januar 1932 for merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer 160

Side

Mai 4. Res. om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å treffe de bestemmelser som er tillagt Kongen i lakselovens § 47 . . . 163
» 11. Res. om ophevelse av høieste resolusjon av 4 april 1891 om regler for uttagelse av domsmenn til rettsmøter under de store saltvannsfiskerier m. v. 168
» 28. Skr. ang. bestemmelser om plikt til å avgi opgaver til bruk for statistikken vedr. laks- og sjøørretfiskeriene 188
Juni 4. Skr. om fiskeriregler for Singsås herred, Sør-Trøndelag fylke . . . 234
» 6. Skr. om fredning for fiske av enkelte områder innen Lesja statsalmenning 234
» 15. Lov nr. 1 om forandring i lov av 24 juni 1932 om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk, samt rogn og agnskjell 244
» 15. Res. om forbud mot fiske på en strekning ved laksetrappen ved Gjølanger mølles dam i Fjaler herred, Sogn og Fjordane fylke 247
» 18. Skr. om fiskeriregler for Os herred, Hedmark fylke, og for en del vann og elver i Røros landsogn herred, Sør-Trøndelag fylke . 251
» 22. Lov nr. 10 om kontroll med sild 272
» 22. Lov nr. 11 om fornyelse av midlertidig lov om utførsel av storsild og vårsild av 6 juli 1933 274
» 22. Res. um forbod mot å bruka fiskereidskap nærmare ein til fiske av laks eller sjøaure standfast reidskap enn 200 meter på ein sjøstrekning i Olden, Innvik herad, Sogn og Fjordane fylke . 290
» 22. Skr. om fiskeriregler for Henåen og Langsjøelven m. v. i Modum og Tyristrand herreder, Buskerud fylke 291
» 23. Skriv um fiskereglar for den del av Mugvatnet med deri fallande bekkar som ligg i Heidal herad, Opland fylke 296
» 23. Skr. om fiskeriregler for Nord-Fron herred, Opland fylke 296
» 26. Lov nr. 4 om forlenget gyldighet av lov av 30 juni 1932 om adgang for Kongen til å treffe foranstaltninger til ordning av utførsel av klippfisk 301
» 29. Midlertidig lov nr. 5 om gjeldsordning for fiskere 316
» 29. Res. om ikrafttreden av midlertidig lov nr. 5 av 29 juni 1934 om gjeldsordning for fiskere 324
Juli 4. Skr. om fiskeriregler for Finnas vassdrag i Finndalen statsalmenning innen Sjåk, Lom og Våge herreder, Opland fylke 375
» 4. Skr. om fiskeriregler for Randsfjord m. v. innen Jevnaker, Gran, Brandbu, Søndre Land og Fluberg herreder, Opland fylke . . 376
» 11. Skriv um uppnying og brigde av fiskereglane for Nåsvatnet og Vassgårdsvatnet i Eide herad, Møre fylke, soleis at dei vert gjeldande til vidare 380
» 13. Res. um dispensasjon frå fyresegnene um årsfredingi for fiske etter laks og sjøaure med stong i Oselvi, Os herad, Hordaland fylke 387
» 13. Res. om forandring i de ved kgl. res. av 26 august 1932 og 11 august 1933 fastsatte betingelser for lån av lånekassene for jordbrukere og fiskere 387
» 14. Skr. om fiskeriregler for Lødingen herred, Nordland fylke 389
» 19. Skr. om fiskeriregler for Borglaugen (Lilands- og Rystadvatnet) i Borge herred, Nordland fylke 391
Aug. 2. Skriv um uppnying av og brigde i fiskereglane for Surnadal herad, Møre fylke 393
» 6. Skr. om fiskeriregler for Hol herred, Buskerud fylke 393
» 6. Skr. om fiskeriregler for Ballangen herred, Nordland fylke 394
» 10. Res. om nedsettelse av utlånsrenten i Den norske stats fiskeribank 395
» 10. Res. ang. påbud om innførelse av kontroll med saltet fetsild . . . 395
» 10. Skr. om instruks for kontroll med saltet fetsild 396
» 21. Skr. om fiskeriregler for Vang herred, Hedmark fylke 410
» 21. Skr. om fiskeriregler for Grue herred, og den del av Skasen som ligger i Brandval herred, Hedmark fylke 410

1934			Side
Aug.	21.	Skr. om fiskeriregler for Våler herred, Hedmark fylke	410
»	21.	Skr. om ophevelse av punkt 4 i fiskerireglene av 26 september 1933 for Sollia herred, Hedmark fylke	410
»	21.	Skr. om fiskeriregler for Brandbu herred, Opland fylke	410
»	21.	Skr. om forlenget gyldighet av fiskerireglene for Kautokeino herred, Finnmark fylke	410
»	25.	Skr. om fiskeriregler for Vestre Toten herred, Opland fylke	412
»	25.	Skr. om fiskeriregler for Åsvatnene i Søndre Land herred, Opland fylke	412
»	27.	Skr. om fiskeriregler for Nord-Aurdal herred, Opland fylke	412
»	28.	Skr. om fiskeriregler for Trysil herred, Hedmark fylke	412
»	28.	Skr. om fiskeriregler for Fåberg herred, Opland fylke	412
»	28.	Skr. om fiskeriregler for den til Østre Toten herred, Opland fylke, hørende del av Mjøsa samt de i denne fallende elver innen herredet så langt som fisk fra Mjøsa går op	412
»	28.	Skriv um fiskereglar for Øystre Slidre herred, Opland fylke	412
»	31.	Res. om endring i de tønneforskrifter som er fastsatt ved res. av 29 september 1933	417
Septbr.	17.	Skr. om fiskeriregler for Ostadvatnet i Borge herred, Nordland fylke	441
»	21.	Skr. om fastsettelse av fredningstiden for hummer i Rogaland fylke	449
»	21.	Skr. om utsatt ikrafttreden av de under 1 mai 1934 fastsatte forandringer i §§ 7 og 8 i hermetikkreglementet	449
»	28.	Res. om forbud mot fiske på nærmere fastsatte områder ved laksetrappen ved Årsetfoss i Vartdal herred, Møre fylke	456
Oktbr.	26.	Res. om forbud mot bruk av drivgarn i den del av Nordreisaelven, Nordreisa herred, Troms fylke, hvor laks går op	487
Novbr.	5.	Avtale mellem Norge og Storbritannia angående behandling av erstatningskrav for skade på fiskeredskaper	489
»	12.	Skr. om fiskeriregler for Horvereidvatn og Naklingvatn med tilstøtende elver og bekker i Nærøy og Kolvereid herreder, Nord-Trøndelag fylke	493
»	20.	Skr. om fiskeriregler for Gran herred, Opland fylke, undtatt Randsfjord	526
Desbr.	14.	Res. om at det inntil videre, dog ikke utover 30 juni 1935, skal være forbudt å utføre fersk storsild og fersk vårsild medmindre silden er bestemt til sådan utførsel av en fiskerorganisasjon hvis vedtekter er godkjent av Handelsdepartementet	593
»	14.	Res. om forandring i de ved res. av 26 august 1932, 11 august 1933 og 13 juli 1934 fastsatte betingelser for lån av lånekassene for jordbrukere og fiskere	596
»	20.	Res. om at Flodstrandelvens vassdrag i Nesna herred, Nordland fylke, skal betraktes som vassdrag hvor laks ikke går op.	600

g. Bergverk. Fabrikker.

1934			
Febr.	9.	Res. ang. bestemmelser om merkning av blyanter	41
»	9.	Res. ang. bestemmelser om merkning av maskinremmer m. v.	42
Mars	16.	Res. om fastsettelse av bestemmelser om merkning av galvaniske elementer og batterier	89
April	18.	St.besl. om statutter for Bergfondet	141
Mai	1.	Skr. om tillegg til reglement av 22 januar 1932 for merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer	160
Juni	15.	Lov nr. 1 om forandring i lov av 24 juni 1932 om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk, samt rogn og agnskjell	244
»	22.	Lov nr. 10 om kontroll med sild	272
Juli	10.	Regler for innkjøp og bruk av norsk smør til innblanding i margarin	377

1934				Side
Aug.	10.	Res.	ang. påbud om innførelse av kontroll med saltet fetsild	395
»	10.	Skr.	om instruks for kontroll med saltet fetsild	396
»	31.	Skr.	ang. bestemmelser om merkning av barberblad	417
»	31.	Res.	om endring i de tønneforskrifter som er fastsatt ved res. av 29 september 1933	417
Septbr.	14.	Res.	om fastsettelse av et nytt lønnsregulativ for Kongsberg Sølvverks arbeidere	429
»	21.	Skr.	om utsatt ikrafttreden av de under 1 mai 1934 fastsatte forandringer i §§ 7 og 8 i hermetikkreglementet	449
Oktbr.	12.	Res.	om forandring i forskriftene for kjeler og rørledninger som er utsatt for damptrykk	467
»	12.	Res.	om nedsettelse av avgiften for utmål på Svalbard	468
Novbr.	29.	Skr.	om endringer i de under 10 juli 1934 utferdigede regler om innkjøp og bruk av norsk smør til innblanding i margarin	543
Desbr.	27.	Skr.	om et tillegg til § 3 i bestemmelsene av 4 januar 1930 vedrørende tilvirkning, omsetning og utførsel av medisintran	609

1934			*h. Håndverk.*	
Mars	28.	Skr.	om tap av retten til å drive håndverksnæring med hjemmel av håndverkslovens § 2 siste ledd	112
April	23.	Skr.	om lukningsvedtekt for barber- og frisørforretninger i Tønsberg	148
Novbr.	30.	Res.	om at håndverkslovens magistratforretninger i Risør skal overføres til lensmannen i Søndeled fra 1 januar 1935	545

1933			*i. Handel.*	
Mai	15.		Handelsoverenskomst mellem kongeriket Norge og Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland med protokoll og noteveksling	621
Oktbr. 20. / Oktbr. 27.			Noteveksling mellem Norge og New Zealand angående midlertidig handelsavtale	621
1934				
Janr.	2.	Skr.	om herberge- og beverterlovens anvendelse i Ringebu herred, Opland fylke	1
»	5.	Res.	om forbud mot utførsel av saltet storsild og saltet vårsild inntil 1 januar 1935 medmindre Storsildlaget eller Stor- og vårsildlaget har samtykket i utførselen	3
»	5.	Skr.	om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Sokndal landsogn, Rogaland fylke	6
»	9.	Skr.	om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Eidsvoll herred, Akershus fylke	7
»	10.	Skr.	om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Sem herred, Vestfold fylke	7
»	12.	Res.	om en tilføielse til forskriftene om stedlige tilsynsnevnder for A/S Vinmonopolets salgs- og/eller skjenkevirksomhet	10
»	15.	Skr.	om herberge- og beverterlovens anvendelse i Grong herred, Nord-Trøndelag fylke	11
»	17.	Skriv	um bruk av herbyrge- og vertshuslova i Gloppen herad, Sogn og Fjordane fylke	12
»	20.		Forskrifter for utførsel og vrakning av håbrand	16
»	20.	Skriv	um brigde i den vedtekta som gjeld um stengjingstid for utsalsstader i Klepp herad, Rogaland fylke	18
Febr.	3.	Skr.	om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Tune herred, Østfold fylke	32
»	5.	Skr.	om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Holmestrand	41
»	9.	Res.	ang. bestemmelser om merkning av blyanter	41
»	9.	Res.	ang. bestemmelser om merkning av maskinremmer m. v.	42
»	9.	Res.	om at det årlige vårhestemarked i Bergen fra og med året 1935 fastsettes til 22 mars	43

1934 Side

Febr. 13. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Skedsmo herred, Akershus fylke 44
» 13. Skriv um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Manger herad, Hordaland fylke 44
» 13. Skr. om at erter som ikke er hermetisk nedlagt, og nøtter i naturlig tilstand er frihandelsvarer 44
» 16. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Nord-Fron herred, Opland fylke 50
» 16. Res. um fyresegner um avgift på umsetnaden av mjølk i samhøve med § 3 i lov frå 24 juni 1931 49
» 17. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Sel herred, Opland fylke 50
» 19. Skriv um betaling og innkrevjing av avgifta på umsetnaden av mjølk i tida frå og med 1 mars 1934 til og med 28 februar 1935 . . . 50
» 23. Res. ang. bestemmelser utferdiget i henhold til midlertidig lov av 6 juli 1933 om utførsel og innførsel av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr 52
» 26. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Askim herred, Østfold fylke 57
Mars 1. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Hønefoss og om vedtekt for herberge- og beverternæringen sammesteds 68
» 1. Skriv um brigde i vedtekta som gjeld um stengjingstid for utsalsstader i Time herad, Rogaland fylke 68
» 1. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Hemne herred, Sør-Trøndelag fylke 68
» 1. Skr. om regler for eksport av fjærfeslakt 68
» 5. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Øre herred, Møre fylke 78
» 9. Res. om importregulering for gummisko, snesko, gummistøvler, kalosjer og fajanse 80
» 9. Res. um fyresegner um avgift på umsetnaden av svineslakt 81
» 9. Skriv um betaling og innkrevjing av avgifta på umsetnaden av flesk i tida frå og med 1 mai 1934 til og med 30 april 1935 81
» 13. Skr. om torvvedtekter for Egersund 83
» 16. Res. om importregulering for fjær og dun 89
» 16. Res. om fastsettelse av bestemmelser om merkning av galvaniske elementer og batterier 89
» 16. Res. om forbud mot å innføre smør fra fremmed land uten tillatelse fra Landbruksdepartementet 90
» 16. Res. om ophevelse av res. av 15 desember 1933 om regulering av innførsel av brukte personautomobiler og brukte motorsykler 90
» 19. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Narvik 106
» 22. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Finnkongkeila, Gamvik og Mehamn i Gamvik herred, Finnmark fylke, og om vedtekt for herberge- og beverternæringen sammesteds 107
» 24. Skriv um bruk av herbyrge- og vertshuslova i Hjørundfjord herad, Møre fylke, og um vedtekt for herbyrge- og vertshusnæringa samestad 111
» 27. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Bærum herred, Akershus fylke 112
April 5. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Mo ladested . . . 126
» 9. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Brevik 131
» 9. Skr. om et tillegg til de ved Handelsdepartementets skrivelse av 23 mars 1923 fastsatte regler for merkning og utførsel m. v. av hummer i fredningstiden 131
» 11. Skr. om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Røyken herred, Buskerud fylke 132
» 13. Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet eller den dette bemyndiger, til å forby eller treffe nærmere bestemmelser til

Side

kontroll med utførselen av fisk og fiskeriprodukter samt krepsdyr til Nederland 136
April 13. Skr. om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Korgen herred, Nordland fylke 140
» 17. Telegram om bemyndigelse for fiskeridirektøren til i 1934 å forby og til å utferdige nærmere bestemmelser om kontroll med utførselen av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr til Nederland 141
» 19. Skriv um at ein styrar for utsal av ferdiglaga apotekvaror ikkje treng å ha handelsbrev 144
» 19. Skr. om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Ringebu herred, Opland fylke 144
» 20. Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å forby utførsel av tørrfisk som anses uskikket til menneskeføde 146
» 20. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Lillestrøm herred Akershus fylke 147
» 28. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Svolvær 152
Mai 1. Skr. om tillegg til reglement av 22 januar 1932 for merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer 160
» 3. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Hattfjelldal herred, Nordland fylke 160
» 5. Skriv um ny vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Ørsta herad, Møre fylke 163
» 7. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Askim herred, Østfold fylke 164
» 16. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Ørland herred, Sør-Trøndelag fylke, og om vedtekt for herberge- og beverternæringen sammesteds 173
» 18. K u n n g j. om skatt til statskassen av fortæring på bevertningssteder for budgetterminen 1 juli 1934—30 juni 1935 182
» 18. Res. om oprettelse av en årlig femarknad i Seljord 183
» 18. Skriv um at den som i Ullensvang herad, Hordaland fylke, gjer sig ei næring av å driva herbyrge eller servering av mat og drykk, skal ha løyve til det 183
Juni 1. K u n n g j. om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1934 av 1) kullsyreholdige alkoholfrie drikkevarer og 2) innenlands tilvirket fruktvin 218
» 1. K u n n g j. om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1934 av sjokolade- og sukkervarer 219
» 1. Rundskr. ang. bevertningsskatt 223
» 4. Skr. om hvorvidt et engros-firma kan levere Novocain Suprarenin carpuler til Norges tannlægehøiskole på en nærmere omhandlet måte 233
» 9. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Nes herred, Buskerud fylke 240
» 9. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Lyngdal herred Vest-Agder fylke, og om vedtekt for herberge- og beverternæringen sammesteds 240
» 9. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Lyngdal herred, Vest-Agder fylke 241
» 14. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Rolvsøy herred, Østfold fylke 243
» 15. L o v nr. 1 om forandring i lov av 24 juni 1932 om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk, samt rogn og agnskjell 244
» 15. K u n n g j. om omsetningsavgift til statskassen av kullsyre 247
» 18. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke 251
» 21. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Flesberg herred, Buskerud fylke 252

1934			Side
Juni	21.	Skriv um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Bakke herad, Vest-Agder fylke	252
»	21.	Skr. om vedtekter for handel med brukte og kasserte gjenstander i Hetland herred, Rogaland fylke	252
»	22.	Lov nr. 5 om midlertidige innførselsforbud m. v.	255
»	22.	Lov nr. 10 om kontroll med sild	272
»	22.	Lov nr. 11 om fornyelse av midlertidig lov om utførsel av storsild og vårsild av 6 juli 1933	274
»	26.	Lov nr. 4 om forlenget gyldighet av lov av 30 juni 1932 om adgang for Kongen til å treffe foranstaltninger til ordning av utførsel av klippfisk	301
»	27.	Rundskr. ang. I. Om syke personers fritagelse for å erlegge bevertningsskatt under ophold ved bevertningssted og II. Om kontroll med fortæring som er fritatt for bevertningsskatt	306
»	29.	Lov nr. 16 um brigde i millombils lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror av 6 juni 1930 og 24 juni 1931	356
»	29.	Kunngj. om omsetningsavgift til statskassen av visse varer	359
»	29.	Res. om opkrevning av avgifter for importlisenser for forskjellige importforbudte varer (gummifottøi, fajanse, fjær og dun)	363
»	29.	Res. om forbud mot innførsel av kraftfôr	363
»	29.	Res. um fullmakt for Landbruksdepartementet til i tida 1 juli—31 desember 1934 å leggja avgift på konsummjølk til å jamna ut prisskilnaden på konsummjølk og produksjonsmjølk	363
»	29.	Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Bærum herred, Akershus fylke	364
»	29.	Skr. om gjennemføring av kraftfôrrasjoneringen	364
»	29.	Skr. om avgift av konsummelk i tiden 1 juli—31 desember 1934	365
»	30.	Skr. om tillegg til lukningsvedtekten for utsalgssteder i Hjørundfjord herred, Møre fylke	369
Juli	3.	Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Oddernes herred, Vest-Agder fylke	375
»	3.	Skr. om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Orkanger herred, Sør-Trøndelag fylke	375
»	4.	Skr. om torvvedtekter for Ålesund	375
»	9.	Res. om midlertidig innførselsforbud for smult og ister	376
»	9.	Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Harstad	377
»	10.	Skr. ang. opsigelse av konvensjon om istandbringelse av internasjonal handelsstatistikk, Bruxelles 31 desember 1913	380
»	10.	Regler for innkjøp og bruk av norsk smør til innblanding i margarin	377
»	13.	Res. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Fet herred, Akershus fylke	386
»	13.	Res. om forbud mot fremstilling, salg m. v. av produkter som bærer betegnelsen «Roquefort», når varen ikke er fremstillet av sauemelk og ikke stammer fra den franske produksjonssone	387
»	13.	Res. um fyresegner um avgift på umsetnaden av saueslakt	387
»	13.	Skr. om opkrevning av omsetningsavgift på saueslakt	388
»	16.	Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Fet herred, Akershus fylke	389
»	25.	Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Ibestad herred, Troms fylke	391
»	26.	Skr. om vedtekter for salg fra offentlig sted og fra portrum i Aker herred, Akershus fylke	391
»	26.	Skr. om torvvedtekter for Drøbak	392
Aug.	8.	Skriv um ny vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Avaldsnes herad, Rogaland fylke	394
»	10.	Res. ang. påbud om innførelse av kontroll med saltet fetsild	395
»	10.	Skr. om instruks for kontroll med saltet fetsild	396
»	17.	Provisorisk anordning om betalingsutjevning	408

Side

Aug. 22. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Aker herred, Akershus fylke, og om vedtekt for herberge- og beverternæringen sammesteds 410
» 24. Skr. om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Grane herred, Nordland fylke 411
» 24. Skr. vedr. en anmeldelse for formentlig ulovlig salg av hjemførte overstoppede møbler 411
» 31. Res. ang. bestemmelser om merkning av barberblad 417
» 31. Res. om endring i de tønneforskrifter som er fastsatt ved kgl. res. av 29 september 1933 417
» 31. Res. om regulering av automobilimporten m. v. 418
» 31. Skriv um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Fjell herad, Hordaland fylke 420
Septbr. 7. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Ringsaker herred, Hedmark fylke 423
» 7. Skriv um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Granvin herad, Hordaland fylke 423
» 12. Rundskr. ang. bestemmelser om betaling av tyske varer som innføres til Norge m. v. 426
» 14. Res. om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å treffe de beslutninger om avgift på margarin m.v. som i midlertidig lov av 29 juni 1934 om krisetiltak til støtte for landbruket §§ 8, 9 og 10 er tillagt Kongen 429
» 14. Skr. om avgift på margarin og om nedsettelse av innblandingsprocenten for norsk smør i margarin 430
» 17. Forskrifter om margarinavgift 432
» 21. Skr. om utsatt ikrafttreden av de under 1 mai 1934 fastsatte forandringer i §§ 7 og 8 i hermetikkreglementet 449
» 25. Rundskr. om endring i plakat av 20 september 1929 om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer 453
» 25. Skr. vedr. Nordlands landbruksselskaps bestyrelse av og salg fra Felleskjøpets lager og Statens mellager i Bodø 454
Oktbr. 3. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Stor-Elvdal herred, Hedmark fylke 457
» 4. Skr. om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Grong herred, Nord-Trøndelag fylke 457
» 9. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Øymark herred, Østfold fylke 460
» 9. Skriv um brigde i vedtekta um stengjingstid for utsalsstader i Haus herad, Hordaland fylke 460
» 9. Skr. om omsetnings- og utjevningsavgift på melk 460
» 15. Skr. om et tillegg til lukningsvedtekten for utsalgssteder i Fana herred, Hordaland fylke 468
» 22. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Ski herred, Akershus fylke, og om vedtekt for herberge- og beverternæringen sammesteds 474
» 26. Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å yde statsgaranti ved kredittsalg av norskbygget maskineri til Island 487
Novbr. 10. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Modum herred, Buskerud fylke 493
» 13. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Notodden og om vedtekt for herberge- og beverternæringen sammesteds 494
» 14. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Herad herred, Vest-Agder fylke 512
» 15. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Tønsberg 512
» 20. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Øyestad herred, Aust-Agder fylke 526
» 21. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Arendal 530

1934 Side

Novbr. 22. Skriv um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Meland herad, Hordaland fylke 530
» 24. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Hurum herred og ladestedet Holmsbu, Buskerud fylke 532
» 29. Skr. om endringer i de under 10 juli 1934 utferdigede regler om innkjøp og bruk av norsk smør til innblanding i margarin . . 543
» 30. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Skien . 545
» 30. Skriv um brigde i vedtekta for stengjingstid for utsalsstader i Haus herad, Hordaland fylke 545
Desbr. 6. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Kongsvinger . . . 547
» 10. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Lørenskog herred, Akershus fylke 548
» 10. Rundskr. om et tillegg til § 11 i forskriftene av 2 mai 1930 om opbevaring, sending og omsetning av helsefarlige stoffer 547
» 14. Res. om at det inntil videre, dog ikke utover 30 juni 1935, skal være forbudt å utføre fersk storsild og fersk vårsild medmindre silden er bestemt til sådan utførsel av en fiskerorganisasjon hvis vedtekter er godkjent av Handelsdepartementet 593
» 14. Skr. om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Ibestad herred, Troms fylke 597
» 15. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder for Ski herred, Akershus fylke 597
» 15. Skriv um vedtekt for stengjingstid for utsalsstader i Østre Gausdal herad, Opland fylke 597
» 19. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Bjerkreim herred, Rogaland fylke 598
» 20. Res. om erleggelse av skibsavgifter til Bergens, Ålesunds og Kristiansunds børser 600
» 20. Res. um fullmakt for Landbruksdepartementet til i tida frå og med 1 januar til og med 30 juni 1935 å leggja avgift på konsummjølk til å jamna ut prisskilnaden på konsummjølk og produksjonsmjølk 600
» 20. Skr. ang. visse opgaver som skal avgis ved innførsel fra og utførsel til utlandet 601
» 22. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Feiring herred, Akershus fylke 602
» 22. Skr. ang. forskrifter om omsetningsavgift og utjevningsavgift på melk 602
» 27. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Hetland herred, Rogaland fylke 609
» 27. Skr. om et tillegg til § 3 i bestemmelsene av 4 januar 1930 vedrørende tilvirkning, omsetning og utførsel av medisintran . . 609

j. Brennevin, vin, øl m. v.

1934

Janr. 2. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Ringebu herred, Opland fylke 1
» 12. Res. om en tilføielse til forskriftene om stedlige tilsynsnevnder for A/S Vinmonopolets salgs- og/eller skjenkevirksomhet 10
» 15. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Grong herred, Nord-Trøndelag fylke 11
» 17. Skriv um bruk av herberge- og vertshuslova i Gloppen herad, Sogn og Fjordane fylke 12
Febr. 16. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Nord-Fron herred, Opland fylke 50
Mars 1. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Hønefoss og om vedtekt for herberge- og beverternæringen sammesteds 68
» 22. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Finnkongkeila,

Gamvik og Mehamn i Gamvik herred, Finnmark fylke, og om vedtekt for herberge- og beverternæringen sammesteds 107
Mars 24. Skriv um bruk av herbyrge- og vertshuslova i Hjørundfjord herad, Møre fylke, og um vedtekt for herbyrge- og vertshusnæringa samestad 111
April 11. Skr. om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Røyken herred, Buskerud fylke 132
» 13. Skr. om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Korgen herred, Nordland fylke 140
» 19. Skr. om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Ringebu herred, Opland fylke 144
Mai 11. St.besl. om pensjonsordning for A/S Vinmonopolets funksjonærer . . 165
» 16. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Ørland herred, Sør-Trøndelag fylke, og om vedtekt for herberge- og beverternæringen sammesteds 173
» 18. Kunngj. om skatt til statskassen av fortæring på bevertningssteder for budgetterminen 1 juli 1934—30 juni 1935 182
» 18. Skriv um at den som i Ullensvang herad, Hordaland fylke, gjer sig ei næring av å driva herbyrge eller servering av mat og drykk, skal ha løyve til det 183
Juni 1. Kunngj. om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1934 av 1) kullsyreholdige alkoholfrie drikkevarer og 2) innenlands tilvirket fruktvin 218
» 1. Kunngj. om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1934 av til innenlandsk bruk avhendet brennevin 218
» 1. Kunngj. om avgifter til statskassen fra 1 juli 1934 av brennevinstilvirkningen og til denne anvendt mais, durra eller rug av etylletertilvirkningen samt av øltilvirkningen 219
» 1. Rundskr. ang. bevertningsskatt 223
» 8. Kunngj. om avgift til statskassen av brennevin (sprit) og av autoriserte reseptblanketter 237
» 9. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Lyngdal herred, Vest-Agder fylke, og om vedtekt for herberge- og beverternæringen sammesteds 240
» 13. Skr. om tillegg til avgiftssatsen og refusjonssatsen for brennevin fra 1 juli 1934 243
» 14. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Rolvsøy herred, Østfold fylke 243
» 27. Rundskr. ang. I. Om syke personers fritagelse for å erlegge bevertningsskatt under ophold ved bevertningssted og II. Om kontroll med fortæring som er fritatt for bevertningsskatt 306
» 29. Lov nr. 6 om forandring i lov om tilvirkning, omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v. 324
» 29. Lov nr. 7 om forandring i lov om tilvirkning og beskatning av øl av 28 juni 1912 328
» 29. Lov nr. 8 om innførsel og denaturering av spiritusholdige kosmetika og parfymer 328
» 29. Lov nr. 13 om forandring i lov om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl 340
» 29. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Bærum herred, Akershus fylke 364
Juli 3. Skr. om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Orkanger herred, Sør-Trøndelag fylke 375
» 25. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Ibestad herred, Troms fylke 391
Aug. 10. Res. om fastsettelse av en almindelig avstemningsdag for brennevinsavstemninger i 1934 395
» 22. Skr. ang. herberge- og beverterlovens anvendelse i Aker herred,

1934 Side

Akershus fylke, og om vedtekt for herberge- og beverternæringen sammesteds 410
Aug. 24. Skr. om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Grane herred, Nordland fylke 411
Oktbr. 3. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Stor-Elvdal herred, Hedmark fylke 457
» 4. Skr. om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Grong herred, Nord-Trøndelag fylke 457
» 18. Res. om ikrafttreden av de under 29 juni 1934 sanksjonerte lover angående forandringer i alkohollovgivningen 469
» 22. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Ski herred, Akershus fylke, og om vedtekt for herberge- og beverternæringen sammesteds 474
Novbr. 13. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Notodden og om vedtekt for herberge- og beverternæringen sammesteds . . . 494
» 14. Rundskr. om forandringer i alkohollovgivningen 494
» 14. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Herad herred, Vest-Agder fylke 512
» 20. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Øyestad herred, Aust-Agder fylke 526
» 28. Skr. om at brennevin fra apotek bare kan utleveres mot resept . . . 533
Desbr. 14. Skr. om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Ibestad herred, Troms fylke 597

k. Kriseforanstaltninger. Offentlig næringsdrift.

1934
Juni 29. Midlertidig lov nr. 5 om gjeldsordning for fiskere 316
» 29. Res. om ikrafttreden av midlertidig lov nr. 5 av 29 juni 1934 om gjeldsordning for fiskere 324
» 29. Midlertidig lov nr. 12 om gjeldsordning for jordbrukere m. v. 332
» 29. Res. om ikrafttreden av midlertidig lov nr. 12 av 29 juni 1934 om gjeldsordning for jordbrukere m. v. 340
» 29. Midlertidig lov nr. 15 om krisetiltak til støtte for landbruket 353
» 29. Res. om forbud mot innførsel av kraftfôr samt om at håndhevelsen og gjennemføringen av midlertidig lov av 29 juni 1934 om krisetiltak til støtte for landbruket henlegges til Landbruksdepartementet 363
» 29. Skr. om gjennemføring av kraftfôrrasjoneringen 364
Aug. 17. Provisorisk anordning om betalingsutjevning 408
Septbr. 12. Rundskr. ang. bestemmelser om betaling av tyske varer som innføres til Norge m. v. 426
» 14. Res. om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å treffe de beslutninger om avgift på margarin m. v. som i midlertidig lov av 29 juni 1934 om krisetiltak til støtte for landbruket §§ 8, 9 og 10 er tillagt Kongen 429
» 21. Skr. ang. forskjellige bestemmelser til støtte for landbruket, fastsatt i henh. til res. av 21 september 1934 450
Desbr. 10. Skr. om godtgjørelse for transport av malingsprodukter av hvete, rug og bygg og for transport av kraftfôr fra jernbanestasjon og skibsstoppested til avsidesliggende distrikter 548

15. Sjøfartsforhold.

a. Sjøfart.

1924
Aug. 25. Internasjonal konvensjon om innførelse av visse ensartede regler angående begrensningen av rederes ansvar, Bruxelles 25 august 1924 620

1934 Side
1926
April 10. Internasjonal konvensjon om innførelse av visse ensartede regler angående sjøpanterettigheter og kontraktmessige panterettigheter i skib, Bruxelles 10 april 1926 620
1933
Juli 27. Sjøfartstraktat mellem Norge og Peru 621
1934
Janr. 18. Skr. om at kalomelsalve av inntil 80 % styrke, i form, pakning og mengder som nærmere bestemt, skal opføres i fortegnelsen over de lægemidler, instrumenter og bandasjer som skal medbringes på norske fartøier 15
Febr. 26. Skr. om forandring i den under 7 august 1906 (jfr. forandring av 30 januar 1933) utferdigede bekjentgjørelse om transport av spesielt ildsfarlig stoff ombord på passasjérskib 58
» 26. Skr. om forandringer i de ved res. av 16 september 1908 fastsatte forskrifter ang. transport av spesielt ildsfarlig stoff ombord på skib uten passasjércertifikat 59
» 28. Skr. ang. utdrag av bestemmelser med veiledning om spesielt ildsfarlige stoffer under transport ombord i norske skib uten passasjércertifikat (Til opslag i mannskapsrum og messer) 62
Mars 1. Rundskr. om at den spanske regjering har ophevet kravet om konsulatvisum på sundhetspass for skib bestemt til spanske havner 68
April 21. Skr. om at et konsulat ikke kan ta initiativet til ileggelse av disiplinstraff efter sjømannslovens §§ 62 flg. 147
Aug. 31. Res. om nedsettelse av gebyrene for skibskontrollen 418
Septbr. 7. Res. om forandring av rorkommandoen 422
» 11. Skr. om forandring av § 12 i forskriftene for anordninger på og under dekk, jfr. res. senest av 7 september 1928 425
» 13. Rundskr. ang. en avtale mellem Norge og Belgia om gjensidig fritagelse for konsulatvisum på sundhetspass 428
» 24. Skr. om trådløs korrespondanse mellem et ankommende fartøi og vedkommende havns sundhetsmyndighet om karantenebehandlingen 451
Oktbr. 26. Res. om de forsiktighetsregler som skal iakttas ved transport av sprengstoff, krutt, ammunisjon og fyrverkerisaker 477
Novbr. 6. Skr. om det opsyn som påligger en tollopsynsmann i henhold til karantenereglementets §§ 23 og 24, jfr. § 21 491
Desbr. 6. Skr. om opkrevning av den godtgjørelse tollopsynet tilkommer for vakthold ombord (karantenereglementets § 24) 547
» 14. Res. om fastsettelse av en ny gebyrtariff for de offentlige kontrollkontorer for skibsinstrumenter 594
» 20. Res. om erleggelse av skibsavgifter til Bergens, Ålesunds og Kristianssunds børser 600

b. Skibsregistrering.

Se under C nr. 19.

c. Skibsmåling.

d. Skibsfører. Skibsmannskap m. v.

1934
Febr. 10. Skr. ang. spørsmål om ekstrahyre for en styrmann som var mønstret på ubestemt tid 43
Mars 17. Rundskr. om sjømenn som lider av tuberkulose og kjønnssykdom . 91
» 17. Cirk. ang. hjemsendelse av norske sjømenn til fortsatt forpleining i Norge 95
» 17. Cirk. ang. sjømenn som avmønstres i Norge eller er hjemsendt av norsk konsul med krav på fri forpleining i Norge i henhold til sjømannslovens § 28. 101

1934 Side
April 21. Skr. om at et konsulat ikke kan ta initiativet til ileggelse av disiplinstraff efter sjømannslovens §§ 62 flg. 147
Mai 5. Skr. om hvorvidt en styrmann på et fartøi samtidig kan være kystloslærling i det farvann han gjennemseiler 164
Juli 27. Res. om nedsettelse av sjømannstrygdens premiesatser 392
Novbr. 28. Skr. ang. opsigelse av deklarasjonene med Tyskland, Italia, Storbritannia, Danmark, Sverige og Nederland om gjensidig understøttelse av nødlidende sjømenn 533

2. Losvesen.

1934
Janr. 2. Skr. ang. et fartøi som i henhold til loslovens § 5, 6. passus, blev ansett fritatt for losplikt 1
» 11. Skr. ang. et av en los ved Lillesand krets fremsatt krav på losbetaling av et fartøi som han 13 november 1933 innloste fra sjøen til Lillesand og senere s. d. til Kalvild 8
April 6. Lov om midlertidig forhøielse av losbetalingen 127
» 6. Res. om bemyndigelse for Forsvarsdepartementet til å treffe de nødvendige forføininger i anledning av forannevnte lov av 6 april 1934 127
» 18. Skr. ang. et par fiskefartøier som i henhold til loslovens § 2,2 måtte anses fritatt for losplikt ved anløp av norsk havn 144
Mai 5. Skr. ang. losplikt for et fra utlandet kommende dampskib 163
» 5. Skr. om hvorvidt en styrmann på et fartøi samtidig kan være kystloslærling i det farvann han gjennemseiler 164
» 12. Skr. om at bevidnelse for en kystloslærlings farvannskjennskap skal være undertegnet av vedk. fartøis fører og 2 kystloser (kjentmenn) 173
» 22. Skr. om fritagelse for losplikt i henhold til loslovens § 2,5 184
Juni 12. Skr. ang. spørsmål om et fartøi er lospliktig som på vei fra utlandet til Svalbard søker havn i Norge for å proviantere 242
Septbr. 25. Skr. ang. spørsmålet om losplikt for et dampskib som under reise fra utlandet til utlandet anløp norsk havn for sjøskade 455
Novbr. 15. Skr. ang. spørsmål om fritagelse for losplikt i henhold til loslovens § 2,5 512
Desbr. 6. Skr. om at et fartøi som anløper norsk havn for å landsette hjemsendte avmønstrede mannskaper fra et i utlandet solgt skib, antas derved å bli lospliktig så vel for inn- som utgående 547
» 29. Skr. ang. et spørsmål om hvor de pliktige utseilingspenger skal betales (loslovens § 5) 610

f. Havne- og fyrvesen. Redningsvesen.

1934
Janr. 12. Res. om ikrafttreden m. v. av lov om havnevesenet av 24 juni 1933 nr. 8 10
Febr. 5. Rundskr. ang. bestemmelser fastsatt i henhold til lov om havnevesenet av 24 juni 1934 nr. 8 og kongelig resolusjon av 12 januar 1934 32
Mars 2. Res. ang. bestemmelse om at bysekretæren i Steinkjer inntil videre i den tidligere magistrats sted skal være medlem av Steinkjer havnestyre og helseråd 76
» 20. Skr. ang. bestemmelse om sakte fart ved passering av Korshavnsundet i Austad herred, Vest-Agder fylke 106
Juni 1. Lov nr. 9 om vern mot innførsel av smittsom sykdom 209
» 15. Lov nr. 2 om forandringer i havneloven 244
» 23. Rundskr. om den nye havnelov 291
» 26. Lov nr. 3 om endring i § 12 i lov av 29 mai 1901 nr. 4 om oprettelse av en kjøpstad ved Ofotbanens endestasjon ved Narvik . . . 301

1934 Side
Aug. 24. Skr. ang. bestemmelse om sakte fart for fartøier som passerer Ulvøsundet i Høvåg herred, Aust-Agder fylke 411
Novbr. 9. Skr. om bryggeavgifter for tollvesenets brygge i Skien 493
Desbr. 14. Res. om regler for innseiling til og utseiling fra Haugesund havn m. v. 495

16. Kommunikasjonsvesen.

a. Veivesen. Motorvognkjøring.

1934
Janr. 15. Skr. om endring i bestemmelsene for motorvognkjøring i Bergen . 11
Febr. 12. Skr. ang. endringer i bestemmelsene for motorvognkjøring i Bergen 43
» 20. Skr. om forbud mot motorvognkjøring i enkelte gater i Tromsø . . 51
Mars 2. Millombils lov nr. 1 um avgift av bensin og av gummiringar for motorvogner til delvis betaling av statens utgifter vedkomande vegstellet 72
» 15. Brigde i § 58 i fyresegner frå Arbeidsdepartementet av 20 desember 1926 um motorvogner 84
» 16. Kunngj. om endrede regler for fastsettelse av tollverdien av brukte automobiler og brukte motorsykler 88
» 16. Res. om ophevelse av 15 desember 1933 om regulering av innførsel av brukte personautomobiler og brukte motorsykler 90
April 18. Brigde i fyresegner frå Arbeidsdepartementet av 20 desember 1926 um motorvogner 142
Mai 4. Kunngj. um vegavgifter m. v. i budgetterminen 1934—1935 . . 160
» 9. Brigde i fyresegner frå Arbeidsdepartementet av 20 desember 1926 um motorvogner 164
» 18. Kunngj. om skatt til statskassen av motorvogner samt av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. for budgetterminen 1 juli 1934 til 30 juni 1935 181
» 26. Skr. om forhøielse av den største tillatte hastighet for rutebilene på riksveien mellem Steinkjer bygrense og Namsbrua 187
» 29. Skr. om forbud mot motorvognkjøring på hovedveiene i Hamarøy herred, Nordland fylke, under teleløsning 198
Juni 8. Lov nr. 2 om forandring i midlertidig lov av 18 juli 1917 med tilleggslover om skatt på motorvogner og lystfartøier samt visse forestillinger og fremvisninger m. v. 235
» 15. Rundskr. om lægeundersøkelse av alkoholpåvirkede motorvognkjørere 249
» 19. Brigde i § 37 litr. f i fyresegner frå Arbeidsdepartementet av 20 desember 1926 um motorvogner 251
» 22. Lov nr. 2 um brigde i lov um motorvogner frå 20 februar 1926 . . 253
» 28. Rundskr. om skatt på motorvogner og visse forestillinger og fremvisninger m. v. 309
Juli 3. Skr. ang. innskrenkende bestemmelser om erhvervsmessig personbefordring med motorvogn til og fra Hallingdal, Valdres og Lærdal 375
» 11. Skr. om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig personbefordring uten rute med motorvogn stasjonert i Rena bygningskommune, Hedmark fylke 380
» 11. Skr. om innskrenkende bestemmelser for kjøring med motorvogn over Porsgrunn bro 380
» 12. Brigde i fyresegner frå Arbeidsdepartementet av 20 desember 1926 um motorvogner 381
» 17. Skr. om endringer i bestemmelsene for erhvervsmessig personbefordring med motorvogn stasjonert innen Sauda herred, Rogaland fylke 390
» 17. Skr. om endringer i bestemmelsene for motorvognkjøring i Bergen 390
» 19. Skr. om endringer i de innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig personbefordring med motorvogn uten rute i Odda herred, Hordaland fylke 391

1934 Side
Juli 30. Skr. om endringer i og tilføielser til de innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig skyssing til og fra Hallingdal, Valdres og Lærdal 393
Aug. 1. Skriv um fyresegner for fortenestkøyring med motorvogn utan rute i Kvam herad, Hordaland fylke 393
» 10. Res. om bemyndigelse for politiembedsmennene til uten hinder av embedsdistriktenes grenser å bistå hverandre med bilkontrollen 394
» 10. Rundskr. ang. skatt av motorvogner og visse forestillinger og fremvisninger m. v. 404
» 15. Skr. om ophevelse av den ved Regjeringens res. av 14 oktober 1913 fastsatte innskrenkning i den fri motorvognkjøring på strekningen Næsvåg—Tungesvik i Hordaland fylke 408
» 31. Res. om regulering av automobilimporten m. v. 418
Septbr. 13. Skr. om endringer i bestemmelsene for motorvognkjøring i Bergen 428
Oktbr. 5. Res. om endring i res. av 19 mai 1917 om åpning av drifteveien Bue—Kvina 458
» 26. Res. om de forsiktighetsregler som skal iakttas ved transport av sprengstoff, krutt, ammunisjon og fyrverkerisaker 477
Novbr. 1. Rundskr. om motorvogners beskatning efter listeprisene 488
» 7. Skr. om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig personbefordring med motorvogn uten rute i Moelv bygningskommune, Ringsaker herred, Hedmark fylke 491
» 7. Skr. om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig personbefordring med motorvogn uten rute på et par veistrekninger i Holla herred, Telemark fylke 491
» 7. Skr. om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig personbefordring med motorvogn uten rute i Orkanger herred, Sør-Trøndelag fylke 491
» 7. Skr. om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig motorvognkjøring uten rute i Fauske herred, Nordland fylke 491
» 7. Skr. om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig motorvognkjøring uten rute i Grane herred, Nordland fylke 491
» 12. Skr. om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig personbefordring med motorvogn uten rute i Rygge herred, Østfold fylke 493
» 19. Skr. om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig personbefordring med motorvogn uten rute i Askim herred, Østfold fylke 525

b. Skyssvesen.

1934 *c. Jernbaner.*

Febr. 23. Res. om fastsettelse av kjørehastighet for Gråkallbanen og kjøretakster vedkommende banestrekningen Ugla—Lian 55
Aug. 10. Res. ang. regler for godtgjørelse for baneformenn og banevoktere på visse linjestrekninger i Trondheim distrikt under fravær fra kvarter 403
Oktbr. 12. Res. om bemyndigelse for Arbeidsdepartementet til å utferdige regler om skyss- og kostgodtgjørelse på tjenestereiser for tjenestemenn ved Statsbanenes reisekontorer i utlandet 468
» 26. Res. om de forsiktighetsregler som skal iakttas ved transport av sprengstoff, krutt, ammunisjon og fyrverkerisaker 477

1934 *d. Vassdrags- og elektrisitetsvesen.*

Janr. 3. Skr. om prøve- og omsetningsgebyr for kontroll med materiell og apparater for elektriske anlegg 1
Mars 3. Skr. om beskatning av årlig erstatning for skade og ulempe ved en vassdragsregulering 78

1934 Side

Septbr. 7. Res. om fastsettelse av regler for fløtning og ferdsel i Enningdalselven på strekningen fra Ørebakkestranden til Iddefjorden . . 423
» 12. Res. om kontroll med en del lavspente elektriske apparater 468
» 22. Skr. om gebyrer for kontroll med forskjellige lavspente elektriske apparater 474

1934 *e. Postvesen.*

Janr. 24. Cirk. om at tjenestemerker kan benyttes til å avgjøre avgift for etterspørsel efter postsendinger som har vært frankert med tjenestemerker fra statsinnretning 22
» 26. Rundskr. om at en leverandør ikke har adgang til å bruke tjenestemerker på de postsendinger som inneholder hans kvittering for mottatt betaling fra stats- og kommunale myndigheter . . . 22
» 31. Skr. om at underfogder og lensmenn kun kan bruke tjenestemerker på verdibrev, rekommanderte postsendinger, pakker og postanvisninger når disse kan betegnes som statens post 23
Febr. 16. Skr. om bruk av almindelige frimerker ved tilbakesendelse av tinglyste dokumenter 50
» 22. Skr. ang. spørsmålet om bruk av tjenestemerker ved postsendinger fra lensmann som valgstyreformann i anledning av stortingsvalg 51
» 27. Forandring i reglement av 16 juni 1933 om frankering av statens og kommunenes post m. v. («frankeringsreglementet») 62
Mars 12. Cirk. om retten til å rekvirere og bruke tjenestemerker 83
» 28. Skr. om forandring i reglement av 16 juni 1933 om frankering av statens og kommunenes post m. v. («frankeringsreglementet») . 112
April 27. Cirk. om at formenn i stedlige fabrikktilsyn kan bemyndiges til å bruke tjenestemerker på kommunal post 152
Juni 26. Cirk. om dekning av portoutgifter ved en fylkesmanns korrespondanse samt om hvorvidt en skattefoged må bruke almindelige frimerker 302
» 28. Skr. om bruk av tjenestemerker til forsendelse av kvittering for møtegodtgjørelse til domsmenn og lagrettemenn i straffesaker 310
Juli 13. Res. om fullmakt for Poststyret til å avslutte overenskomst med poststyret i De forente stater om utveksling av pakker 386
» 17. Skr. om at postsendinger fra apotekere, læger og dyrlæger til Reseptkontrollen ikke anses som statens post og at apotekere overhodet hverken kan rekvirere eller bruke tjenestemerker . . . 390
Aug. 10. Res. om endring i portorabattsatsene for massekorsbånd og adresseløse forsendelser 403
» 21. Skr. om forandring i reglement av 16 juni 1933 om frankering av statens og kommunenes post m. v. («frankeringsreglementet») 409
» 22. Cirk. om at formann i fiskeribanknevnd kan gis bemyndigelse til å bruke tjenestemerker 410
» 25. Skr. om forandring i reglement av 16 juni 1933 om frankering av statens og kommunenes post («frankeringsreglementet») 412
Septbr. 17. Rundskr. om lægenes porto for offentlig post 436
» 17. Rundskr. om jordmødrenes porto for offentlig post 440
» 24. Skr. om forandring i reglement av 16 juni 1933 om frankering av statens og kommunenes post («frankeringsreglementet») . . . 452
» 28. Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å fastsette en del takster og avgifter, omhandlet i den verdenspostkonvensjon m. v. som blev underskrevet på verdenspostkongressen i Kairo 1934 456
Oktbr. 10. Cirk. om at gjeldsmeglingsmenn efter lov om gjeldsordning for jordbrukere ikke har adgang til å bruke tjenestemerker 466
» 26. Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å fastsette portoen for blindeskriftsendinger i internasjonal utveksling og til å foreta mindre vesentlige endringer i den internasjonale brevporto 487

1934 Side

Oktbr. 6. / Novbr. 9. Pakkeoverenskomst mellem Norge og De Forente Stater 493

Novbr. 16. Res. om nedsettelse av portoen for innenrikske postanvisninger på beløp over 1000 kroner 513
» 17. Cirk. om rett for statsarkivaren i Kristiansand S. til å rekvirere og bruke tjenestemerker på statens post 525
» 30. Res. om bemyndigelse for Poststyret til å bestille engelske (og amerikanske) dagblad gjennem bladfirmaet Cowie & Co, London, til fremsending som korsbånd direkte til abonnentene 545
Desbr. 12. Cirk. om at tjenestemerker ikke kan brukes av almenningsstyre . . 550
» 14. Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å nedsette portoen for innenrikske blindeskriftsendinger 594
» 20. Res. om bemyndigelse for Poststyret til å avslutte felles postoverenskomst mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige 600
» 29. Cirk. om at tjenestemerker ikke kan brukes av landsutvalget for skoleidrett og idrettsrådene 610

f. Telegraf og telefon.

1934
Mars 2. Res. om instrukser for Norsk rikskringkasting 73
April 13. Res. ang. bestemmelser om innførsel og omsetning av radiomateriell i henhold til § 12 i lov om kringkasting av 24 juni 1933 134
Juni 27. St.besl. bl. a. om utferdigelse av et lønnsregulativ for tjenestemenn ved Norsk rikskringkasting 303
Aug. 31. Res. om innførelse av de internasjonale regler for de skandinaviske telefontakster og om bemyndigelse for Telegrafstyret til å avgjøre mindre endringer 419
Septbr. 28. Res. ang. forskrifter om regnskapsavleggelse og revisjon vedr. Norsk rikskringkasting 456
Oktbr. 12. Res. om takstnedsettelse for innenlandske kodetelegrammer og om endring i telefoneringsgebyret for telegrammer 467

g. Luftfart.

1933
Oktbr. 16. Noteveksling vedrørende luftfartsavtaler mellem Norge og Amerikas forente stater 621
1934
Aug. 28. Skr. om fastsettelse av toll-landingsplasser for luftfartøier. 627

17. Omsetnings- og kredittvesen.

a. Bank- og pengevesen.

1934
Mars 9. Skr. om fradrag i en sparebanks inntekt på grunn av nedsettelse av rentene av visse ihendehaverobligasjoner 81
» 24. Lov nr. 2 om forandringer i lov om Kongeriket Norges hypotekbank av 28 juni 1887 med tilleggslover 108
Juni 1. Lov nr. 10 om forandring i lov om aktiebanker av 4 april 1924 . . 215
» 22. Lov nr. 7 om forandringer i lov om Norges kommunalbank av 12 februar 1926 med tilleggslov av 21 mars 1930 257
» 22. Lov nr. 8 om endringer i lov nr. 3 av 29 juni 1932 om oprettelse av en garantikasse for sparebanker 257
» 22. Res. om nedsettelse av renten for ikke fortrinsberettigede lån i Småbruk- og boligbanken 291
» 29. Lov nr. 3 om tillegg til midlertidig lov av 17 juli 1925 om offentlig administrasjon av banker 314
» 29. Midlertidig lov nr. 5 om gjeldsordning for fiskere 316
» 29. Res. om ikrafttreden av midlertidig lov nr. 5 av 29 juni 1934 om gjeldsordning for fiskere 324

1934 Side
Juni 29. Midlertidig lov nr. 11 om adgang til å gi påbud om aktie- og sparebankers utlånsrenter m. v. 331
» 29. Midlertidig lov nr. 12 om gjeldsordning for jordbrukere m. v. 332
» 29. Res. om ikrafttreden av midlertidig lov nr. 12 av 29 juni 1934 om gjeldsordning for jordbrukere m. v. 340
Juli 13. Res. om forandring i de ved res. av 26 august 1932 og 11 august 1933 fastsatte betingelser for lån av lånekassene for jordbrukere og fiskere 387
Aug. 10. Res. om nedsettelse av utlånsrenten i Den norske stats fiskeribank 395
» 17. Provisorisk anordning om betalingsutjevning 408
» 22. Cirk. om at formann i fiskeribanknevnd kan gis bemyndigelse til å bruke tjenestemerker 410
» 28. Skr. om at gebyr for tinglysning av melding efter lov om gjeldsordning for jordbrukere av 29 juni 1934 § 8 blir å betale av Lånekassen 412
Septbr. 12. Rundskr. ang. bestemmelser om betaling av tyske varer som innføres til Norge m. v. 426
Oktbr. 8. Skr. ang. en sparebanks plikt til å gi en ligningsnevnd oplysninger om bankinnskudd 459
» 18. Res. om utferdigelse av forskrifter for Lånekassen for jordbrukere . 470
Desbr. 14. Res. om forandring i de ved res. av 26 august 1932, 11 august 1933 og 13 juli 1934 fastsatte betingelser for lån av lånekassene for jordbrukere og fiskere 596

b. Mål, vekt, vrakning.

1934
Janr. 10. Skr. om forandringer i og tilføielser til reglementet for justervesenet av 15 desember 1922 7
» 17. Rundskr. ang. bestemmelser om tilvirkeres og forhandleres plikt til å tilstille justerdirektøren visse opgaver om salg av revisjonspliktige måle- og vektredskaper og til å underrette kjøperen om revisjonsplikten 12
Mars 17. Skr. om forandring i res. av 1 november 1928 om fastsettelse av et Arendal tømmermålingsdistrikt m. v. 105
» 17. Skr. om forandring i res. av 1 november 1928 om fastsettelse av et Tovdal tømmermålingsdistrikt m. v. 106
Desbr. 20. Res. ang. nye bestemmelser om rikspro totypenes opbevaring og opsynet med samme 599
» 20. Res. om at de fastlønte tjenestemenn ved justerdirektørens kontor og ved Oslo justerkammer ansettes av det departement hvorunder justervesenet henhører 600

18. Forsikringsvesen.

1934
April 21. St.besl. om anvendelsen av § 85 i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 147
Juni 15. Res. om ny inndeling i fareklasser med premiesatser for ulykkestrygden for industriarbeidere 247
Juli 27. Res. om nedsettelse av sjømannstrygdens premiesatser 392
Oktbr. 26. Res. om forhøielse av samtlige premiesatser i ulykkestrygden for industriarbeidere 477
Desbr. 14. Plakat inneholdende forandringer i vedtekt for Norges brandkasses bygningsforsikring av 10 juli 1931 550

19. Konsesjon.

1934
Janr. 5. Res. om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å avgjøre enkelte kurante saker efter skog-, jord-, fjell- og myrkonsesjonslovene 4
Oktbr. 18. Res. om ophevelse av den ved res. av 9 november 1917 fastsatte nedsettelse av jordkonsesjonsgrensen for Ringebu herred, Opland fylke 470

20. Sociale anliggender.

Jfr. nr. 18. Forsikringsvesen.

1934
Mars 24. Lov nr. 4 om endringer i lov om boligforholdene av 12 juli 1918 med tilleggslover av 23 juli 1919, 9 juli 1926 og 26 juni 1929 109
Juni 1. Lov nr. 2 om adgang til sterilisering m. v. 203
» 22. Res om nedsettelse av renten for ikke fortrinsberettigede lån i Småbruk- og boligbanken 291
» 26. Lov nr. 2 om forandringer i lov om arbeidstvister 298
» 29. Midlertidig lov nr. 11 om adgang til å gi påbud om aktiesparebankers utlånsrenter m. v. 331
Septbr. 21. Res. om godkjennelse av Blåkorshjemmet ved Einavannet til å motta mannlige patienter i henh. til § 8 i midlert. lov om edruelighetsnevnder av 24 juni 1933 og § 30 i lov om umyndiggjørelse av 28 november 1898 449
Oktbr. 5. Res. om vedtekter for husvær for folk og hester under skog- og fløtningsarbeide i Flå herred, Buskerud fylke 458
» 12. Res. om forandring i forskriftene for kjeler og rørledninger som er utsatt for damptrykk 467

21. Svalbard, Jan Mayen og norske biland.

1934
April 26. Kunngj. om erleggelse av formues- og inntektsskatt til Svalbard for budgetterminen 1934—35 148
» 26. Kunngj. om avgift til statskassen av kull, som utføres fra Svalbard 149
Juni 12. Skr. ang. spørsmål om et fartøi er lospliktig, som på vei fra utlandet til Svalbard søker havn i Norge for å proviantere . 242
» 29. Res. om forbud mot innførsel av ren til Svalbard 363
Septbr. 4. Skr. om dekning av utgiftene ved hjemsendelse av sinnssyke fra Svalbard 421
Oktbr. 12. Res. om nedsettelse av avgiften for utmål på Svalbard 468
Novbr. 30. Res. om fredning av villren på Svalbard 545

22. Forsvarsvesen.

a. Militærvesen i almindelighet.

1934
Janr. 5. Res. om oprettelse av Forsvarsrådet og om fastsettelse av instruks for dette 4
» 13. Skr. om forandringer i de administrative regler for frivillig militær utdannelse av 10 mai 1933 11
Mars 1. Skr. om forandring i de administrative regler for frivillig militær utdannelse av 10 mai 1933 71
Mai 18. Skr. om forandring i klasseinndelingen for kostgodtgjørelse for personell under Forsvarsdepartementet 183
Juni 22. Lov nr. 9 om endring av lov av 21 juni 1929 om verneplikt og utskrivning 260
Novbr. 17. Instruks for krigspolitiet 513

b. Hæren.

1934
Janr. 5. Res. om undtagelse fra de ved res. av 10 mars 1933 tatte forbehold med hensyn til pensjonsordning forsåvidt angår befalsskoleutdannet befal i regiments-(festnings-)intendants og organisasjonsmessig kompanichefs stilling i linjen 6
» 12. Res. om nye instrukser for divisjonschefer (distriktskommandochefer) og våbeninspektører 11
Febr. 23. Res. ang. bestemmelse om civil eksamensanciennitet for vernepliktige befalsmenn 56
Juni 7. Skr. om at ekserserplassnavnene Elvegårdsmoen og Altagård herefter skal skrives Elvegardsmoen og Altagard 235

1934 *c. Flåten.*

Aug. 10. Res. om fastsettelse av regler for ansettelse og beordring av befal i kystartilleriet 403
» 10. Res. om fastsettelse av regler for ansettelse av håndverkere og civile tjenestemenn ved kystfestningene 403
Septbr. 14. Res. om forbehold ved ansettelse av befal i sjøforsvaret 429

23. Finansvesen.

1934 *a. Statens eiendommer og rettigheter. Statsgjelden*

Juni 6. Skr. om fredning for fiske av enkelte områder innen Lesja statsalmenning 234
Juli 4. Skr. om fiskeriregler for Finnas vassdrag i Finndalen statsalmenning innen Sjåk, Lom og Vågå herreder, Opland fylke 375

1934 *b. Stiftelser. Legater m. v.*

Janr. 17. Stadf. på Karl A. M. Hansens legat til «Norsk Selskab for Skibbrudnes Redning» (Redningsselskabet) og «Selskabet for Oslo Byes Vel» 12
» 24. Stadf. på «Vraker Berge Nielsen og hustru Dorothea Nielsens legat» for verdige trengende av borgerstanden i Bergen 20
» 24. Stadf. på «Salomon Ulriksens legat» til verdige trengende i Vega herred 20
» 26. Stadf. på «Grosserer Julius Gundersens legat til premier for god behandling av dyr», Kristiansand 22
» 26. Stadf. på «Grosserer Julius Gundersens legat til fordel for ubemidlede tuberkuløse», Kristiansand 22
» 26. Stadf. på «Grosserer Julius Gundersens legat til rekreasjonsophold for ubemidlede kvinner», Kristiansand 22
» 26. Stadf. på «Grosserer Julius Gundersens legat til fordel for ubemidlede kreftsyke», Kristiansand 22
» 27. Stadf. på «Peder og Karen Pedersens legat til trengende i Skudeneshavn 22
» 27. Stadf. på «Kittel Johnsen Holtes gåve til Landvik kyrkje og bibellag» 22
» 29. Stadf. på «Aanen Tellefsen Aavitslands legat til hjelp for gardbrukarborn i folkeskulen i Evje» 22
» 29. Stadf. på «Furer Aa. Aavitslands legat for bygdesogegransking i Evje» 23
» 29. Stadf. på «Kersti Leetengs legat» til beste for tuberkuløse i Skåret, Ljørdalen og Støa skolekretser, Trysil 23
Febr. 1. Stadf. på «Cathrine Staalesens legat til fordel for Kristiansands diakonisseforening» 23
» 1. Stadf. på «Cathrine Staalesens legat til fordel for Domkirkens menighetspleie i Kristiansand» 23
» 6. Stadf. på «Johannes og Maren Grimstads legat» til verdige trengende i Torsnes herred 41
» 6. Stadf. på «Asta Nørregaards legat for eldre ugifte pianistinner og musikklærerinner der er ugunstig økonomisk stillet» 41
» 6. Stadf. på «Asta Nørregaards hvile- og rekreasjonsfond for norske bildende kunstnerinner, bosatt i Oslo» 41
» 16. Stadf. på «Glassmester H. E. Fredriksens legat» til fordel for i Oslo hjemmehørende personer som lider av lungetuberkulose eller kreft 49
» 21. Stadf. på «Anne og Ole Olsen Dalen og søns minde» til lindring av nød og til hjelp til trengende innen Foldal 51
» 27. Stadf. på «Andreas Pedersen og hustrus legat» til en oprettendes kristelig ungdomsskole i Salten 60
» 27. Stadf. på «Glassmester Hans Edvard Fredriksens legat til Oslo Hospital» 60

1934			Side
Mars	2.	Stadf. på «Bankier, cand. juris Johs. G. Heftyes Legat for trengende studerende»	76
»	12.	Stadf. på «T. T. Trønnes's legat for Stor-Elvdal» til verdige trengende	82
»	16.	Stadf. på «Johs. G. Heftyes legat til friplasser ved Oslo Handelsgymnasium»	90
»	16.	Stadf. på «O. K. Lundgårds legat» for trengende døve	90
»	17.	Stadf. på «Jacken Neumanns legat til fordel for vanføre i Bergen, Hordaland og Sogn og Fjordane fylker»	91
»	20.	Stadf. på «Rektor Jensens Stipendifond for I. O. G. T.»	106
»	23.	Stadf. på «Kristiansands barneasyl»	107
»	23.	Stadf. på legatet «Bondehjelp» til utdannelse i landbruk for ansøkere fra Mæl, Atrå og Austbygda sogn i Tinn herred	107
»	23.	Stadf. på «Hans og Marthe Dehlis legat» for fortjenstfullt praktisk arbeide i Furnes	107
»	23.	Stadf. på legatet «Ingrid Vraalsdatter Storhaugs minde» til fordel for trengende i Røldal herred	107
April	9.	Stadf. på «Ole Olsen og Gunvor Olsdatter Slettemoens legat til Hol», til opmuntring og påskjønnelse for flinke og strevsomme, men mindre formuende jordbrukere som oparbeider ny eller forbedrer dårlig dyrket jord i Hol (Buskerud)	131
»	9.	Stadf. på «Eivind Helling og families legat» til beste for trengande i Ål sokn	131
»	10.	Stadf. på «Fru Eliza Thornes legat til Leirskogen kapell, Sør-Aurdal»	132
»	11.	Stadf. på Ole Olsen og Ambjørg Larsdatter Slettemoens legat til Hol» til fordel for sykepleieforeningen i Hol østre dalføre	132
»	13.	Stadf. på «Hellik og Kari Thoens legat» Svene, til verdige trengende eller til budeier som har gjort sig fortjent ved kjærlig behandling av dyr	136
»	13.	Stadf. på «Lars Vestgaard og hustru og pleiesønn Reidars legat» til trengende gamle og trengende skolebarn fra Husmo og Østgård skolekretser i Nes (Romerike)	136
»	20.	Stadf. på «Professor Welhavens legat til den norske litteraturs fremme» ved stipendier til norske forfattere eller til videnskapsmenn som studerer norsk litteratur eller norske forfatteres sprog	147
»	20.	Stadf. på «Fond for pleiere og pleiersker ved Rotvoll asyl»	147
»	20.	Stadf. på «Sorenskriver R. Hansens gave» til fordel for trengende i Frol	147
»	21.	Stadf. på «Frøken Kaja Bjerkes legat» til fordel for gamle trengende i Nes hovedsogn, Romerike	147
»	25.	Stadf. på «Fru Julie Bøes legat» for tuberkuløse eller tuberkulosetruede unge piker i Larvik	148
»	30.	Stadf. på «Skolebestyrer B. E. Bendixens legat» til fremme av arkeologisk forskning ved Bergens museum	157
Mai	8.	Stadf. på «Øst-Finnmark ungdomsskolefond»	164
»	8.	Stadf. på «Fru generalkonsul Mimi Wesmanns legat» til indre og ytre utsmykning i Åsgårdsstrand	164
»	12.	Stadf. på «Dyrlæge S. A. Christensen og hustru Anne Beate Christensen født Dieseths legat» til Stor-Elvdal Barnehjem	173
»	19.	Stadf. på «Starts- og utdannelsesfond for vanføre»	183
»	19.	Stadf. på «Vanføre barns fond»	183
»	30.	Stadf. på «Aldershjem for Lademoens menighet», Trondheim	198
»	30.	Stadf. på Knud og Elisabeth Gaustads legat» til trengende innvånere av Stange som har hjemstavn i kommunen	198
»	30.	Stadf. på «I. Grønningsæter og Hustrus Legat» til fordel for Kristiansunds barnehjem	198
Juni	2.	Stadf. på «Telegrafkasserer Andreas Olai Olsen og hustru Anna Karine Olsen's fond til bedste for Vestlandske Blindeforbund»	233
»	11.	Stadf. på «Andreas Andersen Odnæssveens legat» til hjelp for ube-	

Side

midlede gutter og piker innen Søndre Land herred, som søker utdannelse på kristelige skoler 241
Juni 11. Stadf. på «Cecil Astrups legat» til friplasser på Aug. Herman Franckes og dr. Barnardos barnehjem 241
» 20. Stadf. på «Anders Henriksen Kaarmo's Legat» til klæde åt fatige skuleborn i Orkdal og Orkland herad 252
» 28. Stadf. på «Albert og Mathilde Rasmussens Legat til Fordel for Bergens Handels- og Håndverksstand», til hjelp til unge og gamle trengende av Bergens handels- og håndverksstand 309
Juli 14. Stadf. på «Christiania Opfostringshus's stipendiefond» til videre utdannelse for elever fra opfostringshuset 389
» 27. Stadf. på «Wilhelmina Svendsens legat til understøttelse av eldre strevsomme damer i Aalesund» 392
» 28. Stadf. på «Grosserer J. L. Nerliens Legat» til Nordstrands tuberkulosehjem 392
» 30. Stadf. på «Jordmor Thrine Hanssens legat til trengende i Sylling sogn, Lier herred» 393
Aug. 15. Stadf. på «Agnethe Hommerstads legat til sykepleie i Stange sogn» 407
» 15. Stadf. på «Knud og Elisabeth Gaustads legat for utslidte eller sykelige diakonisser i Stange herred» 407
» 21. Stadf. på legatet «Ole Saus og Hustrus Minde» til fattige skolebarn m. v. i Velfjord 409
» 21. Stadf. på «Sven Storedal og hustrus legat» til trengende innen Torpe sogn 409
» 21. Stadf. på «Ole Olsen Houmbs legat til Veldre kirke» 409
» 23. Stadf. på «Petter Granås og Johanne Evensen Larsen, f. Granås's legat» til hjelp for skoleungdom fra Stjørdal herred 410
» 24. Stadf. på «Skibsreder J. M. Johannesen og hustru Ingrid født Walters legat» til fordel for trengende forhenværende skibsførere eller deres efterlatte 410
» 24. Stadf. på det av direktør J. Throne Holst oprettede «Fru Josefa Holsts legat for eldre trengende i Trondheim» 411
Septbr. 6. Stadf. på «Hans og Bergitte Holdts legat» til trengende av embeds- og borgerklassen i Stavanger 421
» 6. Stadf. på «Tone O. Bakkanes legat» til verdige trengende i Mo sogn 421
» 6. Stadf. på «Albert Cammermeyers legat» til trengende døtre av embedsmenn fortrinsvis fra Oslo og nærmeste omegn 421
» 13. Stadf. på «Styrmann Mons Johan Strøm og hustru Anna Strøms legat», Bergen, til fordel for trengende styrmenn bosatt i Bergen eller disses efterlatte 428
» 13. Stadf. på «Agent Diedrich Henrich Griegs legat til Sjøfarendes Aldershjem i Bergen» 428
» 13. Stadf. på «Anne og Knut Ulshagens legat» til fordel for Ål sogn . . 428
» 15. Stadf. på «Gabriel Abrahamsen og hustrus legat» til beste for Det norske Missionsselskap 430
» 15. Stadf. på fondet «Tora og Kristen Rekdals Minne» til pryding av Nesset kyrkje 430
» 25. Stadf. på «Christies St. Laurentius legat» til fattige i Nykirkens menighet, Bergen 452
Oktbr. 5. Stadf. på 8 forskjellige fond tilhørende Trondheim fagskole 458
» 6. Stadf. på boktrykker Carl Grøndahls gave til kirke på Bakkehaugen i Vestre Aker 459
» 16. Stadf. på «Ivar Tveitens legat for ungdom frå heim med liti råd og som sitt smått og tungt i det, til vidare skulegong», Fyresdal 469
» 16. Stadf. på «Ivar Tveitens legat for Fyresdal bygdemuseum» 469
» 16. Stadf. på «Ivar Tveitens legat for småkårsfolk» i Fyresdal 469
» 17. Stadf. på det av Christiania Almindelige Forsikrings-Aktieselskap Storebrand oprettede «Storebrands Brandmannsfond» 469

1934			Side
Oktbr.	30.	Stadf. på «Tora og Kristen Rekdals fond til fremjing av Romsdalsk kultur»	488
»	30.	Stadf. på «Hans Sveinsons legat av Fyresdal til fremje av dyrevernsaki i Fyresdal»	488
Novbr.	5.	Stadf. på «Lars Bøes og søskendes legat til Lier»	489
Desbr.	3.	Stadf. på «Grosserer Alf Bjercke og hustru Christine Amalie Bjercke, født Hesselbergs legat» til videre utdannelse for unge handelsmenn som virker i Oslo	546
»	12.	Stadf. på «Overtrafikkontrollør Lars Hansen og hustru Dorthea Hansen, født Frellsen's legat til fordel for jernbanefunksjonærers ferieophold»	549
»	12.	Stadf. på «Universitetets Jubileumsfond til Næringsveienes Opkomst»	549
»	15.	Stadf. på «Hurdal menighetsfonds legat av 4 oktober 1928» til utdannelse for ungdom	597
»	19.	Stadf. på «Hans Kiøsteruds legat» til verdige trengende enker eller gamle piker og til folkeskoleelever i Drammen	597
»	20.	Stadf. på «N. M. Hansen og hustru Anna Hansen, født Wistings legat» til eldre enslige trengende kvinner innen Konnerud kommune	600
»	21.	Stadf. på «Skiens og omegns sjømannsforenings alderdomshjem for sjøfolk»	601

c. Offentlige fond.

1934			
Febr.	6.	Stadf. på «Asta Nørregaards hvile- og rekreasjonsfond for norske bildende kunstnerinner, bosatt i Oslo»	41
Mars	20.	Stadf. på «Rektor Jensens Stipendiefond for I. O. G. T.»	106
April	18.	St.besl. om statutter for Bergfondet	141
»	20.	Stadf. på «Fond for pleiere og pleiersker ved Rotvoll asyl»	147
Mai	8.	Stadf. på «Øst-Finnmark ungdomsskolefond»	164
»	19.	Stadf. på «Starts- og utdannelsesfond for vanføre»	183
»	19.	Stadf. på «Vanføre barns fond»	183
Juni	2.	Stadf. på «Telegrafkasserer Andreas Olai Olsen og hustru Anna Karine Olsen's fond til bedste for Vestlandske Blindeforbund»	233
»	22.	St.besl. om anvendelse av eventuelt overskudd ved Statens filmkontroll	290
»	29.	Res. om endringer i statuttene for Instituttet for sammenlignende kulturforskning	360
Juli	14.	Stadf. på «Christiania Opfostringshus's stipendiefond» til videre utdannelse for elever fra opfostringshuset	389
Septbr.	15.	Stadf. på fondet «Tora og Kristen Rekdals Minne» til pryding av Nesset kyrkje	430
Oktbr.	5.	Stadf. på 8 forskjellige fond tilhørende Trondheim fagskole	458
»	17.	Stadf. på det av Christiania Almindelige Forsikrings-Aktieselskap Storebrand oprettede «Storebrands Brandmannsfond»	469
»	30.	Stadf. på «Tora og Kristen Rekdals fond til fremjing av Romsdalsk kultur»	488
Desbr.	12.	Stadf. på «Universitetets Jubileumsfond til Næringsveienes Opkomst»	549

d. Sportelvesen.

1934			
Janr.	5.	Res. om nedsettelse av godtgjørelsen for forkynnelser i private saker i Tuddal sogn av Hjartdal herred, Telemark fylke	3
Aug.	28.	Skr. om at gebyr for tinglysning av melding efter lov om gjeldsordning for jordbrukere av 29 juni 1934 § 8 blir å betale av Lånekassen	412
»	31.	Res. om nedsettelse av gebyrene for skibskontrollen	418
Novbr.	10.	Skr. om gebyr for bevisoptagelse i henhold til utskiftningslovens § 63	493

1934 *e. Skattevesen.*

Janr. 3. Skr. om at det ikke påhviler eieren av et helt bortforpaktet gårdsbruk å inngi næringsopgave 2
» 9. Skr. om at der ikke er adgang for en arbeidsgiver til å kreve utlagt porto for trukne skattebeløp erstattet av vedkommende skattekreditor 7
» 10. Skr. om hvorvidt der ved ligningsarbeidet kan fremgåes så, at ligningsnevndens sekretær på forhånd utarbeider forslag til ansettelser 8
Febr. 13. Skr. om adgangen til å gjøre gjeldende den i landskattelovens § 116, byskattelovens § 8, begges 3. ledd, omhandlede 6 måneders frist 44
» 13. Skr. ang. direkte ligning av en gårdbruker som har godtgjort at procentligning for hans vedkommende vilde lede til uriktige resultater, jfr. landskattelovens § 46, 7. ledd 44
Mars 2. Lov nr. 2 om utskrivning av ekstraordinær skatt til staten av formue for budgetterminen 1934—1935 72
» 2. Skr. om utleggelse til eftersyn av den i landskattelovens § 101, byskattelovens § 93, omhandlede forklaring, som skal utferdiges av fylkesskattestyret 77
» 3. Skr. om beskatning av årlig erstatning for skade og ulempe ved en vassdragsregulering 78
» 9. Skr. om fradrag i en sparebanks inntekt på grunn av nedsettelse av rentene av visse ihendehaverobligasjoner 81
» 22. Skr. om plikt for en skattyder til å foreta trekk til dekning av skatter i de penger han utbetaler for arbeide på hans under bygning værende bolig 107
April 11. Skr. om at forbruksforeningers inntekt må ansettes ved gjennemsnittsberegning når betingelsene herfor foreligger, så vel ved stats- som ved kommuneskattligningen 132
» 19. Skr. om at der ikke antas å være adgang til å kreve trekk til dekning av skatt i jorddyrkningsbidrag som er tilstått av det offentlige 144
» 20. Lov om adgang for kommunene til å utligne en tilleggsskatt på større inntekter for budgettåret 1934—1935 144
» 20. Kunngj. om forandring i res. av 14 mai 1918 angående skatt av diplomatiske og konsulære tjenestemenns lønninger . . . 145
» 26. Kunngj. om erleggelse av formues- og inntektsskatt til Svalbard for budgetterminen 1934—35 148
Mai 11. Rundskr. om kontroll med beskatning av arveforskudd m. v. . . . 168
» 18. Kunngj. om erleggelse av en ekstraordinær skatt til staten av formue for budgetterminen 1934—35 175
» 18. Kunngj. om skatt til statskassen av motorvogner samt av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. for budgetterminen 1 juli 1934 til 30 juni 1935 181
» 18. Kunngj. om skatt til statskassen av fortæring på bevertningssteder for budgetterminen 1 juli 1934—30 juni 1935 182
Juni 1. Rundskr. ang. bevertningsskatt 223
» 8. Lov nr. 2 om forandring i midlertidig lov av 18 juli 1917 med tilleggslover om skatt på motorvogner og lystfartøier samt visse forestillinger og fremvisninger m. v. 235
» 13. Skr. om beskatning av aktier i et utenlandsk selskap med formål å drive hvalfangst, hvilke aktier eies av et norsk hvalfangerselskap 242
» 20. Skr. om at overflatekultur og oparbeidelse av kulturbeite ikke i skatterettslig henseende kan henregnes til nydyrkning, jfr. landskattelovens § 42 annet og fjerde ledd samt § 44 annet ledd 252
» 22. Lov nr. 12 om forandring i skattelov for landet av 18 august 1911 274
» 22. Lov nr. 13 om forandringer i skattelov for byene av 18 august 1911 278

1934 Side
Juni 22. Kunngj. om formues- og inntektsskatt til statskassen for budgetterminen 1 juli 1934 til 30 juni 1935 281
» 27. Rundskr. ang. I. Om syke personers fritagelse for å erlegge bevertningsskatt under ophold ved bevertningssted og II. Om kontroll med fortæring som er fritatt for bevertningsskatt 306
» 28. Rundskr. om skatt på motorvogner og visse forestillinger og fremvisninger m. v. 309
» 29. Lov nr. 6 om forandring i lov om tilvirkning, omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v. 324
» 29. Lov nr. 7 om forandring i lov om tilvirkning og beskatning av øl av 28 juni 1912 328
Aug. 10. Rundskr. ang. skatt av motorvogner og visse forestillinger og fremvisninger m. v. 404
» 31. Skr. om hvorvidt utenbygdsboende skattydere skal gis meddelelse om den ilignede skatt m. v., jfr. landskattelovens § 86 og byskattelovens § 79 annet ledd 420
Septbr. 15. Skr. ang. bestemmelsen i landskattelovens § 26 r om skattefrihet for bureisingsmenn 432
» 19. Skr. om innhentelse av næringsopgaver for beregning av utbytteprocent, jfr. landskattelovens § 46 femte ledd 445
» 20. Skr. om forståelsen av landskattelovens § 121 annet ledd og § 222 første ledd, jfr. tilleggslov av 22 februar 1921 446
Oktbr. 8. Skr. ang. en sparebanks plikt til å gi en ligningsnevnd oplysninger om bankinnskudd 459
» 22. Skr. om fradrag for fritt hus som er tilstått en tjenestemann . . . 475
» 26. Skr. om forståelsen av uttrykket «fond» i lov av 13 juli 1921 § 7, 3. ledd (tilleggslov av 19 juli 1931) 487
» 29. Skr. om at der ikke antas å være adgang til å kreve efterlignede renter i henhold til landskattelovens § 121 (byskattelovens § 113) fratrukket inntekten 488
Novbr. 1. Rundskr. om motorvogners beskatning efter listeprisene 488
» 12. Skr. om en arbeidsgivers plikt til på forlangende å levere opgjør for trekk i en lønnsmottagers lønn til dekning av skyldige skatter 494
» 17. Skr. om hvorvidt en upåanket avgjørelse av en særskilt klagenevnd vil være bindende for en særskilt klagenevnd som måtte bli opnevnt til behandling av ligningen for et av de efterfølgende 2 år, jfr. landskattelovens §§ 93 og 106 525
» 24. Skr. om hvorvidt en ligningssekretær kan velges til medlem av fylkesskattestyret 532
Desbr. 13. Skr. om en mølles plikt til å meddele kontrolløren for jordbruksregnskaper oplysninger om utbetalt korntrygd 550
» 17. Skr. om forståelsen av landskattelovens § 75 (byskattelovens § 68) siste punktum 597
» 21. Skr. om et tilfelle hvori en herredsordfører og ligningsnevndens forretningsfører antas inhabile til å delta i behandlingen av ligningen som medlemmer av fylkesskattestyret i henhold til landskattelovens § 97, 4. ledd 602
» 22. Skr. om at der av et bystyre kan fastsettes forskjellige terminer for innbetaling av de forskjellige arter av skatter 608
» 29. Telegram om at inntekt av dampskibsekspedisjon ikke antas å kunne beregnes gjennemsnittsvis i likhet med handelsinntekt . . . 609

f. Matrikuleringsvesen.

g. Stempelavgift.

1930
Juni 7. Overenskomst om stempelavgift på vekselrettens område, Genève 7 juni 1930 620

1934 Side
1931
Mars 19. Overenskomst om stempelavgift på chekkrettens område, Genève 19 mars 1931 620
1934
Mars 14. Skr. om beregningen av stempelavgift i anledning av omsetning av aktier med forpliktelse til å overta pantobligasjonslån i vedkommende eiendom samt omsetning av byggekontrakter 83
Mai 18. Kunngj. om avgift til statskassen av stempelpliktige dokumenter samt stempelavgift av spillekort i budgetterminen 1 juli 1934 til 30 juni 1935 176
» 23. Skr. om stempelfrihet ved tvangsauksjonssalg i henhold til res. av 18 november 1932 185
Juni 1. Kunngj. um stempelavgift til statskassa frå 1 juli 1934 av tobakksvaror 216
Oktbr. 30. Skr. ang. spørsmålet om fritagelse for stempelavgift for en ektepakt i henhold til lov av 23 juli 1915 § 78, jfr. lov av 22 juni 1928 nr. 13 488
» 31. Skr. om at et stempelpliktig dokument først antas å kunne anses som utferdiget i det øieblikk det påføres overformynderiets samtykke til overdragelsen, når sådant samtykke er nødvendig 488
Novbr. 29. Skr. om at den i res. av 18 november 1932 fastsatte frist for tilbakeskjøtningen — 2 år — løper fra auksjonens avholdelse, ikke fra stadfestelsen av auksjonsbudet 544

1934 *h. Arveavgift.*
Mars 16. Lov nr. 2 inneholdende tillegg til lov om avgift av arv av 8 april 1905 med tilleggslover 86
April 13. Rundskr. om arveavgift 136
» 30. Kunngj. om arveavgift til statskassen for budgettåret 1 juli 1933 til 30 juni 1934 og for budgettåret 1 juli 1934 til 30 juni 1935 . . . 152
Mai 11. Rundskr. om kontroll med beskatning av arveforskudd m. v. . . . 168
» 30. Rundskr. om avgift av arveforskudd og gaver 199

i. Brennevins-, etyleter- og ølavgift.
Se under nr. 14 j.

j. Avgifter av utskjenkning og salg av brennevin, vin øl m. v.
Se under nr. 14 j.

k. Konsulatavgift.
Se under nr. 1 a.

1934 *l. Særlige avgifter.*
Janr. 3. Skr. om prøve- og omsetningsgebyr for kontroll med materiell og apparater for elektriske anlegg 1
Febr. 14. Skr. om gebyrer ved opmålingsvesenet og bygningskontrollen i Trondheim og om forandringer i bygningsvedtektene for byen 47
» 16. Res. um fyresegner um avgift på umsetnaden av mjølk i samhøve med § 3 i lov frå 24 juni 1931 49
» 19. Skriv um betaling og innkrevjing av avgifta på umsetnaden av mjølk i tida frå og med 1 mars 1934 til og med 28 februar 1935 . . . 50
Mars 2. Millombils lov nr. 1 um avgift av bensin og av gummiringar for motorvogner til delvis betaling av statens utgifter vedkomande vegstellet 72
» 9. Res. um fyresegner um avgift på umsetnaden av svineslakt 81
» 9. Skriv um betaling og innkrevjing av avgifta på umsetnaden av flesk i tida frå og med 1 mai 1934 til og med 30 april 1935 81

1934			Side
Mars	24.	Res. om avgifter for benyttelse av det kommunale slaktehus i Stavanger	111
April	26.	Kunngj. om avgift til statskassen av kull, som utføres fra Svalbard	149
Mai	4.	Kunngj. um vegavgifter m. v. i budgetterminen 1934—1935	160
»	18.	Kunngj. om avgift til statskassen av apotekenes omsetning	174
Juni	1.	Kunngj. om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1934 av (1 kullsyreholdige alkoholfrie drikkevarer og 2) innenlands tilvirket fruktvin	218
»	1.	Kunngj. om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1934 av sjokolade- og sukkervarer	219
»	1.	Kunngj. om avgift til statskassen fra 1 juli 1934 av 1) sirup som anvendes til tilvirkning av drops, og 2) mais og innenlands tilvirket maisstivelse som anvendes til tilvirkning av stivelsesukker eller stivelsesirup	221
»	1.	Kunngj. om avgift til statskassen av jord som i budgetterminen 1 juli 1934 til 30 juni 1935 anvendes til dyrking av tobakk	222
»	8.	Res. om fastsettelse av regler om fritagelse for medisinalavgift av sildolje og sildmel, fremstillet av sild som ikke er fisket innen Nordland, Troms og Finnmark fylker	237
»	15.	Kunngj. om omsetningsavgift til statskassen av kullsyre	247
»	29.	Kunngj. om omsetningsavgift til statskassen av visse varer	359
»	29.	Res. om opkrevning av avgifter for importlisenser for forskjellige importforbudte varer (gummifottøi, fajanse, fjær og dun)	363
»	29.	Res. um fullmakt for Landbruksdepartementet til i tida 1 juli—31 desember 1934 å leggja avgift på konsummjølk til å jamna ut prisskilnaden på konsummjølk og produksjonsmjølk	363
»	29.	Skr. om avgift av konsummelk i tiden 1 juli—31 desember 1934	365
Juli	13.	Res. um fyresegner um avgift på umsetnaden av saueslakt	387
»	13.	Skr. om opkrevning av omsetningsavgift på saueslakt	388
Aug.	13.	Skr. om forandringer i regulativene for bygningsgebyrer, opmålingsgebyrer og gebyrer for situasjonskarter i Aker	407
Septbr.	14.	Res. om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å treffe de beslutninger om avgift på margarin m. v. som i midlertidig lov av 29 juni 1934 om krisetiltak til støtte for landbruket §§ 8, 9 og 10 er tillagt Kongen	429
»	14.	Skr. om avgift på margarin og om nedsettelse av innblandingsprocenten for norsk smør i margarin	430
»	17.	Forskrifter om margarinavgift	432
»	21.	Res. om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å fastsette avgift ved innførsel av utenlandsk kraftfôr eller avhendelse fra produsent av innenlandsk kraftfôr og til å gjennemføre fraktutjevning ved forsendelse av kraftfôr	449
Oktbr.	9.	Skr. om omsetnings- og utjevningsavgift på melk	460
»	12.	Res. om nedsettelse av avgiften for utmål på Svalbard	468
»	22.	Skr. om gebyrer for kontroll med forskjellige lavspente elektriske apparater	474
Novbr.	5.	Skr. om regulativ for opmålings- og kartlegningsforretninger i det bygningsloven underlagte strøk på Lierstranden i Buskerud fylke	491
»	12.	Skr. om regulativ for opmålinger m. v. i Tønsberg	493
Desbr.	20.	Res. um fullmakt for Landbruksdepartementet til i tida frå og med 1 januar til og med 30 juni 1935 å leggja avgift på konsummjølk til å jamna ut prisskilnaden av konsummjølk og produksjonsmjølk	600
»	22.	Skr. om forskrifter om omsetningsavgift og utjevningsavgift på melk	602

1934 *m. Tollvesen.*

Janr. 30. Kunngj. om forlengelse av sesongtollen for friske epler og pærer 23
Mars 6. Kunngj. om forandringer i tolltariffen 78
» 16. Kunngj. om endrede regler for fastsettelse av tollverdien av brukte automobiler og brukte motorsykler 88
April 11. / April 21. Overenskomst mellem Norge og Danmark om tilbakebetaling av erlagt toll ved gjenutførsel av prøvefilm 627
Juni 19. Skr. om tillatelse til fra Sverige å innføre tollbare varer, som ikke er ledsaget av passerseddel, over Borveggen i Trysil herred . . 251
» 22. Kunngj. om tollavgifter fra 1 juli 1934 286
» 22. Res. om tillatelse for Aktieselskapet Oslo havnelager til å oprette og drive frilager til almindelig avbenyttelse 291
» 29. Lov nr. 9 om forandring i lov om tollvesenet av 22 juni 1928 . . . 329
Juni 22. / Juli 4. Noteveksling om ordning av ungarsk toll på kippers 627
Juli 13. Kunngj. om tollforandringer 383
Aug. 28. Skr. om fastsettelse av tollandingsplasser for luftfartøier 627
Septbr. 21. Res. om nedsettelse av grunntollen for visse varer 449
Oktbr. 18. Res. om ikrafttreden av lov av 29 juni 1934 om forandring i lov om tollvesenet av 22 juni 1928 470
Novbr. 6. Skr. om det opsyn som påligger en tollopsynsmann i henhold til karantenereglementets §§ 23 og 24, jfr. § 21 491
» 9. Skr. om byggeavgifter for tollvesenets brygge i Skien 493
Desbr. 6. Skr. om opkrevning av den godtgjørelse tollopsynet tilkommer for vakthold ombord (karantenereglementets § 24) 547

1934 *n. Regnskaps- og oppebørselsvesen.*

Septbr. 28. Res. ang. forskrifter om regnskapsavleggelse og revisjon vedr. Norsk rikskringkasting 456
Desbr. 19. Rundskr. om kontorregnskapene og embedsgårdsregnskapene . . . 597

1934 *o. Statsregnskapet og statsrevisjonen.*

Aug. 31. Rundskr. om underretning til Statsrevisjonen om underslag m. v. . 419

C. PRIVATRETT

1. Eiendomsrett og bruksrett.

1934
Juni 22. Lov nr. 6 om endringer i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål med senere tilleggslov av 15 februar 1929 . . . 256
Oktbr. 18. Res. om ophevelse av den ved res. av 9 november 1917 fastsatte nedsettelse av jordkonsesjonsgrensen for Ringebu herred, Opland fylke 470

2. Hittegods og vrakgods.

3. Pant.

1926
April 10. Internasjonal konvensjon om innførelse av visse ensartede regler angående sjøpanterettigheter og kontraktmessige panterettigheter i skib, Bruxelles 10 april 1926 620
1934
Mars 24. Midlertidig lov nr. 3 om panthaveres fortrinsrett for renter 109
Juni 1. Lov nr. 6 om forandringer i lov om mortifikasjon m. v. av 6 mars 1869 207

1934 Side

1934

4. Grunnbyrder.

Oktbr. 23. / Novbr. 20. Kapitęltakster for året 1934 526

1934

5. Kontraktsforhold.

April 21. St.besl. om anvendelsen av § 85 i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 147

1934

6. Jordleie. Husleie.

Mars 24. Lov nr. 4 om endringer i lov om boligforholdene av 12 juli 1918 med tilleggslover av 23 juli 1919, 9 juli 1926 og 26 juni 1929 109

Juni 22. Lov nr. 6 om endringer i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål med senere tilleggslov av 15 februar 1929 . . . 256

Oktbr. 23. / Novbr. 20. Kapiteltakster for året 1934 526

1930

7. Gjeldsforpliktelser.

Juni 7. Overenskomst om ensartet lov om veksler, med to bilag og protokoll, Genève 7 juni 1930 620

» 7. Overenskomst om løsning av visse lovkollisjoner på vekselrettens område, med protokoll, Genève 7 juni 1930 620

» 7. Overenskomst om stempelavgift på vekselrettens område, med protokoll, Genève 7 juni 1930 620

1931

Mars 19. Overenskomst om ensartet lov om chekker, med to bilag og protokoll, Genève 19 mars 1931 620

» 19. Overenskomst om løsning av visse lovkollisjoner på chekkrettens område, med protokoll, Genève 19 mars 1931 620

» 19. Overenskomst om stempelavgift på chekkrettens område, med protokoll, Genève 19 mars 1931 620

1934

Janr. 8. Skr. om at en kommunes refusjonskrav mot en annen kommune for utlegg efter lov nr. 3 av 5 juni 1925 foreldes i 10 år fra utleggene blev gjort 6

Mai 25. St.besl. om bemyndigelse til å utferdige statskasseveksler 185

Juni 1. Lov nr. 6 om forandringer i lov om mortifikasjon m. v. av 6 mars 1869 207

» 1. Lov nr. 7 om forandringer i foreldelsesloven 208

» 12. Rundskr. om foreldelse av regninger på skyss- og kostgodtgjørelse . 241

» 15. Res. om nedsettelse av pantelånsrenten i Den norske enkekasse, Pensjonskassen for statens tjenestemenn og Statens pensjonskasse 248

» 22. Res. om nedsettelse av renten for ikke fortrinsberettigede lån i Småbruk- og boligbanken 291

» 29. Midlertidig lov nr. 5 om gjeldsordning for fiskere 316

» 29. Res. om ikrafttreden av midlertidig lov nr. 5 av 29 juni 1934 om gjeldsordning for fiskere 324

» 29. Midlertidig lov nr. 11 om adgang til å gi påbud om aktie- og sparebankers utlånsrenter m. v. 331

» 29. Midlertidig lov nr. 12 om gjeldsordning for jordbrukere m. v. 332

» 29. Res. om ikrafttreden av midlertidig lov nr. 12 av 29 juni 1934 om gjeldsordning for jordbrukere m. v. 340

Juli 13. Res. om forandring i de ved res. av 26 august 1932 og 11 august 1933 fastsatte betingelser for lån av lånekassene for jordbrukere og fiskere 387

Aug. 10. Res. om nedsettelse av utlånsrenten i Den norske stats fiskeribank 395

1934 Side
Aug. 17. Provisorisk anordning om betalingsutjevning 408
Septbr. 6. Overenskomst ang. betalingsordningen i vareutvekslingen mellem Norge og Tyskland 628
» 12. Rundskr. ang. bestemmelser om betaling av tyske varer som innføres til Norge m. v. 426

8. Forløfte.

9. Tjenesteforhold.

1934
Janr. 5. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Sokndal landsogn, Rogaland fylke 6
» 9. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Eidsvoll herred, Akershus fylke 7
» 10. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Sem herred, Vestfold fylke 7
» 20. Skriv um brigde i den vedtekta som gjeld um stengjingstid for utsalsstader i Klepp herad, Rogaland fylke 18
Febr. 3. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Tune herred, Østfold fylke 32
» 5. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Holmestrand . . . 41
» 13. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Skedsmo herred, Akershus fylke 44
» 13. Skriv um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Manger herad, Hordaland fylke 44
» 17. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Sel herred, Opland fylke 50
» 26. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Askim herred, Østfold fylke 57
Mars 1. Skriv um brigde i vedtekta som gjeld um stengjingstid for utsalsstader i Time herad, Rogaland fylke 68
» 1. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Hemne herred, Sør-Trøndelag fylke 68
» 5. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Øre herred, Møre fylke 78
» 19. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Narvik 106
» 27. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Bærum herred, Akershus fylke 112
April 5. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Mo ladested . . . 126
» 9. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Brevik 131
» 20. Skr. om ny lukningsvedtekt for Lillestrøm herred, Akershus fylke 147
» 23. Skr. om lukningsvedtekt for barber- og frisørforretninger i Tønsberg 148
» 28. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Svolvær 152
Mai 3. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Hattfjelldal herred, Nordland fylke 160
» 5. Skriv um ny vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Ørsta herad, Møre fylke 163
» 7. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Askim herred, Østfold fylke 164
Juni 9. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Nes herred, Buskerud fylke 240
» 9. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Lyngdal herred, Vest-Agder fylke 241
» 18. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke 251
» 21. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Flesberg herred, Buskerud fylke 252
» 21. Skriv um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Bakke herad, Vest-Agder fylke 252

1934 Side
Juni 26. Lov nr. 2 om forandringer i lov om arbeidstvister 298
» 30. Skr. om tillegg til lukningsvedtekten for utsalgssteder i Hjørundfjord herred, Møre fylke 369
Juli 3. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Oddernes herred, Vest-Agder fylke 375
» 9. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Harstad 377
» 13. Res. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Fet herred, Akershus fylke 386
» 16. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Fet herred, Akershus fylke 389
Aug. 8. Skriv um ny vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Avaldsnes herad, Rogaland fylke 394
» 31. Skriv um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Fjell herad, Hordaland fylke 420
Septbr. 7. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Ringsaker herred, Hedmark fylke 423
» 7. Skriv um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Granvin herad, Hordaland fylke 423
Oktbr. 9. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Øymark herred, Østfold fylke 460
» 9. Skriv um brigde i vedtekta um stengjingstid for utsalsstader i Haus herad, Hordaland fylke 460
» 12. Res. om forandring i forskriftene for kjeler og rørledninger som er utsatt for damptrykk 467
» 15. Skr. om et tillegg til lukningsvedtekten for utsalgssteder i Fana herred, Hordaland fylke 468
Novbr. 10. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Modum herred, Buskerud fylke 493
» 15. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Tønsberg 512
» 21. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Arendal 530
» 22. Skriv um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Meland herad, Hordaland fylke 530
» 24. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Hurum herred og ladestedet Holmsbu, Buskerud fylke 532
» 30. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Skien . 545
» 30. Skriv um brigde i vedtekta for stengjingstid for utsalsstader i Haus herad, Hordaland fylke 545
Desbr. 6. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Kongsvinger . . . 547
» 10. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Lørenskog herred, Akershus fylke 548
» 15. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Ski herred, Akershus fylke 597
» 15. Skriv um vedtekt for stengjingstid for utsalsstader i Østre Gausdal herad, Opland fylke 597
» 19. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Bjerkreim herred, Rogaland fylke 598
» 22. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Feiring herred, Akershus fylke 602
» 27. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Hetland herred, Hordaland fylke 609

10. Skadeserstatning.

1934
Novbr. 5. Avtale mellem Norge og Storbritannia angående behandling av erstatningskrav for skade på fiskeredskaper 489

11. Sjørett.

Se under B nr. 15 a.

12. Personnavn.

13. Ektefeller.

1934
Febr. 16. Skr. om de utgifter som en ektefelle plikter å utrede til forpleining av den annen ektefelle som sinnssyk 50
April 20. Res. om rett for tilsynsmannen for Den norske misjonsallianse for Nord-Chinas (misjonsalliansens) arbeide i provinsen Chahar i Nord-China til å stifte ekteskap efter norsk lov m. v. 146
Aug. 31. Res. om godkjennelse av formular for vigsel i Narvik frie misjonsmenighet 415
Lov um eigedomshøvet millom ektefolk frå 20 mai 1927 610

14. Foreldre og barn.

15. Umyndige og verger.

1934
Juni 9. Skr. om at en dommer bør gjøre vergen opmerksom på vergemålslovens § 62 og underrette vedkommende overformynderi når der ved en avsagt dom blir tilkjent en umyndig midler . . . 240
» 29. Lov nr. 1 om forandringer i lov om vergemål for umyndige av 22 april 1927 311
Septbr. 18. Rundskriv til verjerådi 441
» 18. Rundskr. til samtlige skolehjem 443
» 21. Res. om godkjennelse av Blåkorshjemmet ved Einavannet til å motta mannlige patienter i henh. til § 8 i midlert. lov om edruelighetsnevnder av 24 juni 1933 og § 30 i lov om umyndiggjørelse av 28 november 1898. 449

16. Arv.

1934
Mars 16. Lov nr. 1 om tillegg til lovgivningen om arv og skifte 86

17. Odelsrett og åsetesrett.

18. Forsvunne og fraværende personer.

19. Tinglysning. Registrering.

1934
Febr. 26. Rundskr. om tinglysning av pantobligasjoner til Lånekassen for jordbrukere 56
Juni 1. Lov nr. 1 om foreningsregister 202
» 1. Lov nr. 6 om forandringer i lov om mortifikasjon m. v. av 6 mars 1869 207
Aug. 10. Res. ang. bestemmelser i henhold til lov om foreningsregister av 1 juni 1934 394
» 28. Skr. om at gebyr for tinglysning av melding efter lov om gjeldsordning for jordbrukere av 29 juni 1934 § 8 blir å betale av Lånekassen 412
» 29. Skr. om foreningsregister 413

20. Industriell rettsbeskyttelse.

21. Forfatterrett, kunstnerrett og fotografiers beskyttelse.

1934
Febr. 17. Skr. om at Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928, fra 11 desember 1933 er gjeldende for Newfoundland 626
Septbr. 20. Skr. om at Belgia har tiltrådt Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928 446

D. STRAFFERETT OG STRAFFEFULLBYRDELSE

1. Strafferett.

1934
Febr. 14. Regler for tilsyn efter straffelovens §§ 52—54 og straffeprosesslovens § 85 44
Mars 24. Lov nr. 1 om forandring i straffelovens § 142 108
Juni 29. Lov nr. 10 om forandring i midlertidig lov om forbud mot å bære uniform m. v. av 6 juli 1933 330
Novbr. 5. Rundskr. ang. midlertidig lov om forbud mot å bære uniform . . . 489

2. Fengselsvesen og straffefullbyrdelse.

1934
Febr. 16. Res. om 1) at lov nr. 5 av 6 juli 1933 om forandringer i lov om fengselsvesenet og om tvangsarbeide av 12 desember 1903 settes i kraft fra 1 mars 1934, og 2) at det overdras Justisdepartementet eller efter dettes bestemmelse til Fengselsstyret å gi de i lovens §§ 17, 50 b og 67 nevnte bestemmelser 48
» 26. Brev ang. reglene om fangers løslatelse på prøve samt om gjeninnsettelse efter løslatelse på prøve 56
Mars 2. Res. om oprettelse av et ansettelsesråd ved Sem tvangsarbeidshus og pleieanstalt og henleggelse av ansettelsesmyndigheten til dette forsåvidt angår anstaltens underordnede tjenestemenn . 76
April 13. Brev om forskrifter for anbringelse av menn i pleieanstalt i medhold av straffelovens § 39 litra 1 e 139
» 14. Brev om midlertidig oprettelse av en avdeling for landsfengselsfanger ved Opstad tvangsarbeidshus 140
Juni 1. Lov nr. 2 om adgang til sterilisering m. v. 203
Lov om fengselsvesenet og om tvangsarbeide av 12 desember 1903 med senere forandringer til og med lov nr. 5 av 6 juli 1933 . . 113

E. PROSESS

1. Forliksvesen.

1934
Juni 1. Lov nr. 3 om forandringer i domstolsloven 205
» 8. Res. ang. bestemmelse om kunngjøring av forliksrådenes faste møter m. v. 237
Juli 3. Rundskr. nr. 31 om den nye rettergangsordning 370

2. Civilprosess.

1934
Janr. 5. Res. ang. bestemmelser om bruk av dommerkapper i herreds-, by- og overrettene 3
» 18. Rundskr. om offentlige tjenestemenns forhandlingsrett, jfr. lov av 6 juli 1933 14
» 24. Res. om anerkjennelse av Klippfiskvrakernes forening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 20
Febr. 9. Res. om anerkjennelse av De medisinale anstalters statstjenestemannsgruppe, fellesutvalget, efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 41
» 9. Res. om anerkjennelse av Landbrukshøiskolens tjenestemannsforening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 41
» 12. Skr. vedr. overenskomsten mellem Norge og Storbritannia av 30 januar 1931 ang. den civile rettergang (bevisoptagelse i Skottland) 626

1934 Side
Febr. 16. Res. om delegasjon til fylkesmannen i Finnmark av myndigheten til å meddele fri sakførsel for fiskere i visse tilfelle 48
» 23. Res. om anerkjennelse av Kjelkontrollens tjenestemenns forening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 52
» 27. Rundskr. ang. bruk av dommerkapper 60
April 6. Res. om advokaters og sakføreres bruk av rettskapper i overrettene, by- og herredsrettene 130
» 30. Rundskr. om salær til sakkyndige som undersøker blodprøver, og om godtgjørelse til den læge, som uttar blodprøvene 157
Juni 1. Lov nr. 3 om forandringer i domstolsloven 205
» 1. Lov nr. 4 om forandringer i tvistemålsloven 205
» 26. Lov nr. 2 om forandringer i lov om arbeidstvister 298
» 29. Lov nr. 2 om forandringer i skjønnsloven 313
Juli 3. Rundskr. nr. 31 om den nye rettergangsordning 370
Aug. 31. Res. om at der i Sortland herred av Vesterålen domssogn skal være et særskilt utvalg av domsmenn med særlig kyndighet i sjøvesen 417
Septbr. 26. Skr. om at overenskomsten mellem Norge og Storbritannia av 30 januar 1931 ang. den civile rettergang er gjort gjeldende også for Newfoundland 455
Desbr. 20. Res. om anerkjennelse av Norsk telegraf- og telefonforbund i telegrafverket efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 599

3. Straffeprosess.

1934
Janr. 5. Res. ang. bestemmelser om bruk av dommerkapper i herreds-, by- og overrettene 3
Febr. 14. Regler for tilsyn efter straffelovens §§ 52—54 og straffeprosesslovens § 85 44
» 27. Rundskr. ang. bruk av dommerkapper 60
April 6. Res. om advokaters og sakføreres bruk av rettskapper i overrettene, by- og herredsrettene 130
Juni 1. Lov nr. 5 om forandringer i straffeprosessloven 207
Desbr. 14. Res. ang. regler om påtalemyndighetens ordning 558

4. Tvangsfullbyrdelse.

5. Skifte- og arvebehandling, konkurs og akkordforhandling. Administrasjon.

1933
Novbr. 7. Konvensjon mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige om konkurs, undertegnet i Kjøbenhavn 7 november 1933 . . 621
1934
Mars 16. Lov nr. 1 om tillegg til lovgivningen om arv og skifte 86
Mai 11. Rundskr. om kontroll med beskatning av arveforskudd m. v. . . . 168
Juni 7. Skr. om hvorvidt der på skifterettens fortegnelse over boer hvori arveavgift kan bli å svare, skal opføres alle boer som ikke overtas av skifteretten 235
» 27. Rundskr. om at kreditorene i et konkursbo må få en rimelig frist (ca. 14 dager) til å uttale sig om forslaget til ansettelse av bestyrerens og kreditorutvalgets godtgjørelse 305
» 29. Lov nr. 3 om tillegg til midlertidig lov av 17 juli 1925 om offentlig administrasjon av banker 314
» 29. Lov nr. 4 om forandring i lov nr. 6 av 6 juli 1933 om midlertidige forandringer i konkurs- og akkordforhandlingslovene 315
» 29. Res. om ikrafttreden av lov nr. 4 av 29 juni 1934 om forandring i lov nr. 6 av 6 juli 1933 om midlertidige forandringer i konkurs- og akkordforhandlingslovene 316

1934 Side

1934

6. Sakførere og advokater.

Mars 15. Rundskr. om tjenestefrihet for statsadvokatene 85
April 6. Res. om advokaters og sakføreres bruk av rettskapper i overrettene, by- og herredsrettene 130

7. Translatører.

8. Ting.

KRONOLOGISK FORTEGNELSE OVER LOVER

1934
Febr. 23. Lov om forandring i lov om behandling av forsømte barn av 6 juni 1896 med tilleggslover 51
Mars 2. Millombils lov nr. 1 um avgift av bensin og av gummiringar for motorvogner til delvis betaling av statens utgifter vedkomande vegstellet 72
» 2. Lov nr. 2 om utskrivning av ekstraordinær skatt til staten av formue for budgetterminen 1934—35 72
» 16. Lov nr. 1 om tillegg til lovgivningen om arv og skifte 86
» 16. Lov nr. 2 inneholdende tillegg til lov om avgift av arv av 8 april 1905 med tilleggslover 86
» 24. Lov nr. 1 om forandring i straffelovens § 142 108
» 24. Lov nr. 2 om forandringer i lov om Kongeriket Norges hypotekbank av 28 juni 1887 med tilleggslover 108
» 24. Midlertidig lov nr. 3 om panthaveres fortrinsrett for renter 109
» 24. Lov nr. 4 om endringer i lov om boligforholdene av 12 juli 1918 med tilleggslover av 23 juli 1919, 9 juli 1926 og 26 juni 1929 109
April 6. Lov om midlertidig forhøielse av losbetalingen 127
» 13. Lov om endring i lov av 14 juli 1893 om innskrenkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. 133
» 20. Lov om adgang for kommunene til å utligne en tilleggsskatt på større inntekter for budgettåret 1934—35 144
Juni 1. Lov nr. 1 om foreningsregister 202
» 1. Lov nr. 2 om adgang til sterilisering m. v. 203
» 1. Lov nr. 3 om forandringer i domstolsloven 205
» 1. Lov nr. 4 om forandringer i tvistemålsloven 205
» 1. Lov nr. 5 om forandringer i straffeprosessloven 207
» 1. Lov nr. 6 om forandringer i lov om mortifikasjon m. v. av 6 mars 1869 207
» 1. Lov nr. 7 om forandringer i foreldelsesloven 208
» 1. Lov nr. 8 om forandringer i lov om Statens pensjonskasse av 28 juli 1921 208
» 1. Lov nr. 9 om vern mot innførsel av smittsom sykdom 209
» 1. Lov nr. 10 om forandring i lov om aktiebanker av 4 april 1924 . . 215
» 1. Lov nr. 11 om forandring i lov om tilveiebringelse av opgaver til den offisielle statistikk av 25 april 1907 nr. 2 216
» 8. Lov nr. 1 om forandringer i lov av 18 mars 1921, jfr. tilleggslov av 11 mai 1929, om ekspropriasjon av grunn til opførelse av et rådhus i Oslo samt til gjennemførelse av en reguleringsplan for rådhusets omgivelser 235
» 8. Lov nr. 2 om forandring i midlertidig lov av 18 juli 1917 med tilleggslover om skatt på motorvogner og lystfartøier samt visse forestillinger og fremvisninger m. v. 235
» 15. Lov nr. 1 om forandring i lov av 24 juni 1932 om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk, samt rogn og agnskjell 244
» 15. Lov nr. 2 om forandringer i havneloven 244
» 15. Lov nr. 3 om forandring i og tillegg til lov om utførelsen av de offentlige lægeforretninger av 26 juli 1912, jfr. lover av 16 juli 1920, 29 april 1927 og 27 mai 1932 245

1934 Side

Juni 15. Lov nr. 4 om forandring i lov om jordmødre av 19 desember 1898; jfr. lov av 22 juni 1917 og lov nr. 5 av 4 juli 1927 246
» 22. Lov nr. 1 om forandring i lov om utskiftning m. v. av 13 mars 1882 252
» 22. Lov nr. 2 um brigde i lov um motorvogner frå 20 februar 1926 . 253
» 22. Lov nr. 3 om ophevelse av § 13 i den geistlige lønningslov av 14 juli 1897, jfr. lov av 25 februar 1921 254
» 22. Lov nr. 4 om økonomisk embedseksamen ved Universitetet . . . 254
» 22. Lov nr. 5 om midlertidige innførselsforbud m. v. 255
» 22. Lov nr. 6 om endringer i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål med senere tilleggslov av 15 februar 1929 . . . 256
» 22. Lov nr. 7 om forandringer i lov om Norges kommunalbank av 12 februar 1926 med tilleggslov av 21 mars 1930 257
» 22. Lov nr. 8 om endringer i lov nr. 3 av 29 juni 1932 om oprettelse av en garantikasse for sparebanker 257
» 22. Lov nr. 9 om endring i lov av 21 juni 1929 om verneplikt og utskrivning 260
» 22. Lov nr. 10 om kontroll med sild 272
» 22. Lov nr. 11 om fornyelse av midlertidig lov om utførsel av storsild og vårsild av 6 juli 1933 274
» 22. Lov nr. 12 om forandring i skattelov for landet av 18 august 1911 274
» 22. Lov nr. 13 om forandringer i skattelov for byene av 18 august 1911 278
» 26. Lov nr. 1 om forandring i lov av 21 juni 1929 om fangst av bardehval 297
» 26. Lov nr. 2 om forandringer i lov om arbeidstvister 298
» 26. Lov nr. 3 om endring i § 12 i lov av 29 mai 1901 nr. 4 om oprettelse av en kjøpstad ved Ofotbanens endestasjon ved Narvik . . . 301
» 26. Lov nr. 4 om forlenget gyldighet av lov av 30 juni 1932 om adgang for Kongen til å treffe foranstaltninger til ordning av utførsel av klippfisk 301
» 29. Lov nr. 1 om forandringer i lov om vergemål for umyndige av 22 april 1927 311
» 29. Lov nr. 2 om forandringer i skjønnsloven 313
» 29. Lov nr. 3 om tillegg til midlertidig lov av 17 juli 1925 om offentlig administrasjon av banker 314
» 29. Lov nr. 4 om forandring i lov nr. 6 av 6 juli 1933 om midlertidig forandringer i konkurs- og akkordforhandlingslovene 315
» 29. Midlertidig lov nr. 5 om gjeldsordning for fiskere 316
» 29. Lov nr. 6 om forandring i lov om tilvirkning, omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v. 324
» 29. Lov nr. 7 om forandring i lov om tilvirkning og beskatning av øl av 28 juni 1912 328
» 29. Lov nr. 8 om innførsel og denaturering av spiritusholdige kosmetika og parfymer 328
» 29. Lov nr. 9 om forandring i lov om tollvesenet av 22 juni 1928 . . . 329
» 29. Lov nr. 10 om forandring i midlertidig lov om forbud mot å bære uniform m. v. av 6 juli 1933 330
» 29. Midlertidig lov nr. 11 om adgang til å gi påbud om aktie- og sparebankers utlånsrenter m. v. 331
» 29. Midlertidig lov nr. 12 om gjeldsordning for jordbrukere m. v. . . . 332
» 29. Lov nr. 13 om forandring i lov om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl 340
» 29. Lov nr. 14 om endringer i lov av 14 juli 1894 nr. 4 om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer (husdyrloven) med senere tilleggslover av 26 mai 1899 nr. 1, 14 mai 1918 nr. 2, 7 juli 1922 nr. 12, 11 mars 1925 og 4 juli 1927 nr. 8 350
» 29. Midlertidig lov nr. 15 om krisetiltak til støtte for landbruket 353
» 29. Lov nr. 16 um brigde i millombils lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror av 6 juni 1930 og 24 juni 1931 356

Depotbiblioteket
h050 34 392

Norsk
Lovtidende

1934
2. Avdeling